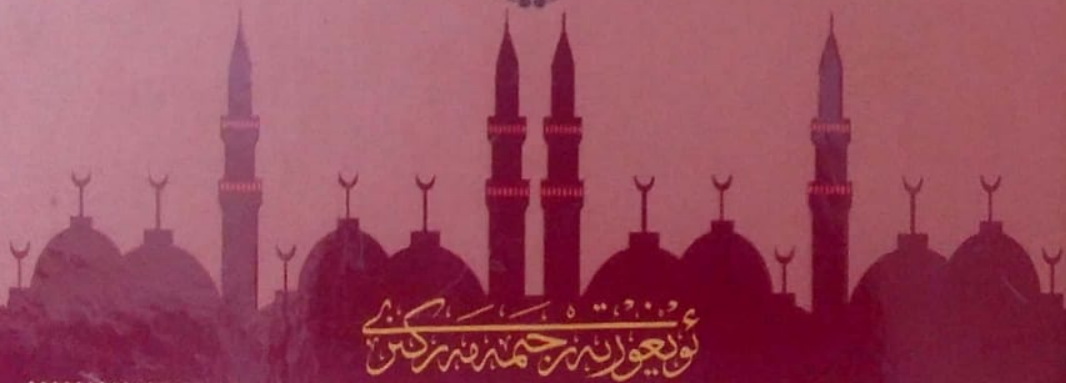




توسمور ساھابلدەر



دوكتور ھلال قارا - ئابدۇللاھ قارا



توسمور ساھابلدەر

NESIL





مۇندەرىجە

بىرىنچى بۆلۈم: ئىلىم يولباشچىلىرى

- 11..... ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 73..... ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 136..... ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 179..... ئوسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 225..... زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئىككىنچى بۆلۈم: ئالىملار

- 283..... سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 293..... جابىر ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 302..... مىسشۇر ئىبنى مەھرەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 323..... رافىئ ئىبنى ھۇدەيىج رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 336..... زەيد ئىبنى ئەرقەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 356..... سەئىد ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۈچىنچى بۆلۈم: بۆلۈم پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھېمايىسىدىكى بالىلار ۋە يېقىن تۇغقانلىرى

- 381..... ئابدۇللاھ، ئەۋن ۋە مۇھەممەد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم
- 393..... بەشىر ئىبنى ئەقرەبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ





- 397..... مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 400..... ئوبەيدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 414..... تەمام ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 416..... كۇسەم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 420..... جەئدە ئىبنى ھوبەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 425..... تولىب ئىبنى ئومەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

تۆتىنچى بۆلۈم: مەشھۇر ساھابىلەرنىڭ پەرزەنتلىرى

- 437..... ئاسم ئىبنى ئومەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 444..... ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 449..... مۇھاجىر ئىبنى خالىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 450..... ئابدۇللاھ ئىبنى ئوتبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 453..... ئومەير ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 457..... ئەۋق، مۇئاز ۋە مۇئەۋۋىز قېرىنداشلار (ر. ئەنھۇم)
- 465..... مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 468..... مۇھەممەد ئىبنى تەلھە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 473..... ئەمرۇ ئىبنى ھەزم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 479..... مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 485..... ئابدۇللاھ ئىبنى كەئب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 487..... ئەيمەن ئىبنى خۇرەيم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 488..... مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 491..... يۈسۈف ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 493..... ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 498.....





- 501..... ئابدۇللاھ ئىبنى ھىشام رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 504..... ئابدۇللاھ ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 507..... ئابدۇللاھ ئىبنى شەدداد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 512..... ئەرابە ئىبنى ئەۋس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 514..... ھەبەشلىك ئەسلەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 517..... ھەبىب ئىبنى مەسلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 529..... ھارسە ئىبنى سۇراقە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 534..... ئىياس ئىبنى مۇئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 540..... مۇھەممەد ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 544..... مۇھەممەد ۋە ھارس ئىبنى خاتىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم
- 548..... مەھمۇد ئىبنى لەبىيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 551..... مەھمۇد ئىبنى رەبىئى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 552..... مۇجەممىئ ۋە زەيد ئىبنى جارىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم
- 556..... سەئىد ئىبنى بۇجەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 559..... سائب ئىبنى يەزىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 568..... ئۆمەير ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 579..... ئۆتبە ئىبنى ئەبىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ
- 583..... ئۆسەيد ۋە ئەنەس ئىبنى زۇھەير ئاكا - ئۇكىلار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم





بىرىنچى بۆلۈم



ئىلىم يولباشچىلىرى





«تەرجۇمانۇل قۇرئان»

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ تاغىسى ئابباس بىلەن لۇبابە بىنتى ھارىسنىڭ ئوغلى بولۇپ، مەككىنىڭ قول - ئىلكىدە بار كىشىلىرىدىن بىرى بولغان ئاتىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن پەقەت بىر قانچە ياشلا چوڭ ئىدى. ئۇلار تاغا - جىيەندەك ئەمەس، بەلكى دوستلاردەك چوڭ بولغانىدى. رەسۇلۇللاھ ئىسلام دەۋىتىنى باشلىغان ۋاقىتتا، ھەزرىتى ئابباس كۆرۈنۈشتە ئۆز دىنىنى تاشلىمىغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئىزچىل ھالدا قوللاپ ۋە ھىمايە قىلىپ كەلدى.

تۇنجى پەرزەنتىنىڭ ئىسمى فازىل بولغانلىقى ئۈچۈن، ئانىسى «ئۇمۇمۇ فازىل (فازىلنىڭ ئانىسى)» دەپ چاقىرىلىدىغان بولدى. تۇنجى مۇسۇلمان بولغانلار ئارىسىدىن ئورۇن ئالغان ئانىسى ھەزرىتى خەدىجەدىن كېيىنلا ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ، مەگگۈلۈك بەخت - سائادەتكە ئېرىشتى. (1)

رەسۇلۇللاھنىڭ ئەبۇ لەھەبىتىن باشقا تۇغقانلىرى مۇسۇلمان بولسۇن ياكى بولمىسۇن، ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يار - يۆلەك بولدى. بۇ سەۋەبتىن مۇسۇلمانلار مۇھاسىرىگە ئېلىنغاندا، ھەزرىتى ئابباس ۋە ئائىلىسىمۇ مۇھاسىرىگە ئېلىندى. ئۈچ يىل بويىچە ئەسىرلەر لاگېردا ياشىغاندەكلا، ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇق ئىچىدە چىدىغۇسىز ئازابلارنى چەكتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بۇ لاگېردا ئانا رەھىمىگە چۈشۈپ، مۇسۇلمانلارنىڭ

(1) ئىبنى سەئۇد: تەباقات، 8/277.



چېھرىگە بىر ئاز بولسىمۇ تەبەسسۇم بېغىشلىدى. ئۇنىڭ دۇنياغا كېلىشىمۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن يېڭى تۈمىد بولدى.

مۇھاسىرە ئىچىدە ئىگراۋاتقان شۇ پەيتلەردە، رەسۇلۇللاھنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا خۇشخەۋەر بېرىپ: «ئاللاھ تائالا بىر بالا ئارقىلىق يۈزىمىزنى يورۇقلۇققا چىقىرىدىغاندەك قىلىدۇ» دېدى.

ئىنتايىن خۇشال ھالدا ئۆيىگە كەلگەن ھەزرىتى ئابباس پەيغەمبىرىمىز- نىڭ خۇشخەۋىرىنى ئايالىغا سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خۇشخەۋەرنى ئۇنىڭ ئايالىغىمۇ ئېيتىپ بەرگەنىدى. بۇ خۇشخەۋەردىن ناھايىتى سۆيۈنگەن ئايالى ئۇ گۈزەل لەھزىلەرنى مۇنداق ھېكايە قىلىپ بېرىدۇ:

رەسۇلۇللاھ مۇبارەك ھۇجرىسىدا ئولتۇرۇۋاتقان ئەسنادا، مەن ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىپ باراتتىم. ئۇ مېنى كۆرۈپ چاقىردى ۋە:
- ئى، ئۇممۇ فازىل! سەن ھامىلىدار ئىكەنلىكىڭنى بىلمەسەن؟-
دېدى. مەن:

- قانداقسىگە؟ قۇرەيشلەر ئاياللار تۇغسا بولمايدۇ، دەپ بېسىم ئىشلىتىۋاتىدۇ. بۇ ھەقتە كېلىشىمىمۇ تۈزۈشتى،- دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- ساڭا دېگىنىمدەك بولىدۇ. بالا تۇغۇلغاندا ئۇنى مېنىڭ يېنىمغا ئېلىپ كەل! - دېدى. ئارىدىن بىر قانچە ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېيتقىنىدەك ھامىلىدار ئىكەنلىكىمنى بايقىدىم ۋە ۋاقتى - سائىتى كېلىپ، تۇغدۇم. بۇ قېتىم خۇشخەۋەر بېرىش نۆۋىتى ماڭا كەلگەنىدى. بالىنى ئېلىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كەلدىم. ئۇنىڭغا ئابدۇللاھ دەپ ئىسىم قويدى-ى ۋە ماڭا:

- ئۇنى ئېلىپ كەت! ئۇ ئەقىللىك ئادەم بولىدۇ،- دېدى.

بالىنى ئېلىپ ئۆيىگە كېلىپ، بولغان ئەھۋالنى شۇ پېتى يولدىشىمغا سۆزلەپ بەردىم. يولدىشىم بالىنى قولۇمدىن ئېلىپ كىيىملىرىنى





كىيگۈزۈپ، ئۆيىدىن چىققانچە توپ - توغرا رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز يولدىشىمنى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇردى - دە، پېشانىسىگە سۆيگەندىن كېيىن، ئوڭ تەرىپىگە ئولتۇرغۇزدى. بالىنىمۇ قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيىدى ۋە مۇبارەك تۈكۈرۈكى بىلەن ئۇنىڭ ئېغىزىنى ئاچتى.

ھەدىسىنى رىۋايەت قىلغان مۇجاھىد: «رەسۇلۇللاھنىڭ ئۇنىڭدىن بۇرۇن ياكى ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇنىڭدىن باشقا ھەر قانداق بىر بالىنىڭ ئېغىزىنى تۈكۈرۈكى بىلەن ئاچقانلىقى مەلۇم ئەمەس» دەيدۇ.⁽²⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئاتىسى ياشىنىپ قالغان، باشقا پەرزەنتلىرى ئاچلىق - ئۇسسۇزلۇق ئىچىدە نالە قىلىپ، پەرياد چېكىۋاتقان بىر ۋاقىتتا دۇنياغا كەلگەنىدى. ئۇنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى مۇھاسىرە ئاستىدا ياشاۋاتقان مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ قاراڭغۇلۇق ۋاقتى ئىدى. مۇسۇلمانلارغا قىلىنىۋاتقان بۇ زۇلۇمنىڭ چىدىغۇسىز ئەھۋالغا يېتىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ يەتكەن خەدىجە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋە ھەزرىتى ئابباس سىرتتىكى دوستلىرى ۋە تۇغقانلىرىنىڭ ۋاستىسى ئارقىلىق بۇ مۇھاسىرىنى بىكار قىلىش، بولمىغاندىمۇ بىر ئاز بولسىمۇ بوشىتىش ئۈچۈن ھەرىكەتكە ئۆتتى.

ھەزرىتى ئابباس مۇھاسىرىنى بۆسۈپ ئۆتۈش ئۈچۈن، تۇرۇۋاتقان مەھەللىدىن چىقاتتى ۋە يېمەك - ئىچمەك سېتىۋېلىش ئۈچۈن بازارغا باراتتى. بۇنى كۆرگەن ئەبۇ جەھىل ئۇنى تۇتۇۋېلىش ياكى بىر نەرسە سېتىۋېلىشىغا توسقۇنلۇق قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىزىغا چۈشىشىمۇ، جانابى ئاللاھ ئۇنىڭغا پەقەتلا پۇرسەت بەرمەيتتى.

خەدىجە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بولسا، زەمىئە ئىبنى ئەسۋەدكە ئۇچۇر يوللاپ:
- ئەبۇ جەھىل بىزنىڭ خالىغان نەرسىلىرىمىزنى سېتىۋېلىشىمىزغا توسقۇنلۇق قىلىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىپ، بۇنىڭدىن ۋاز كېچىشىنى قولغا كەلتۈر، - دېدى. جىيەنى ھاكىم ئىبنى ھىزام ئۇنىڭ تەلپىگە ئاساسەن پۈتۈن خەتەرگە قارىماي، بىر تۈگىگە ئۇن ئارتىپ

(2) تەبەرائى: ئەلبۇئىجەمۇل كەبىر، 10/287، 290؛ زەركانى: شەرھۇل مەۋاھىب، 4/487؛ ئىبنى مۇنزىر: مۇختەسەر، 12/294



كېچە بولغاندا، مۇھاسىرە ئاستىدىكى مۇسۇلمانلار تۇرۇۋاتقان جايغا بېرىپ، تۈگىنى قويۇۋېتەتتى. بۇ ياردەملەر مۇسۇلمانلارنى بىر ئاز بولسىمۇ تەسكىن تاپقۇزاتتى. (3)

مۇسۇلمانلارنىڭ غەيرىتى، بىر ئاز بولسىمۇ ئىنسانلىق روھىدىن ئايرىلىپ قالمىغان بىر قىسىم مۇشرىكلارنىڭ سەزگۈرلۈكى ۋە ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن ئۈچ يىل داۋام قىلغان مۇھاسىرە بىكار قىلىندى. لېكىن مۇشرىكلارنىڭ بېسىمى بارغانچە ئېغىرلىشىۋاتاتتى. ئەبۇ تالىپ ۋە خەدىجە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ھەزرىتى ئابباس ئۇلارنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇشقا تىرىشتى. ئۇ، رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىدىن بىر ئاز بولسىمۇ ئايرىلمىغان بولۇپ، ئەقەبە بەيئىتىگە ئوخشاش مۇھىم ھادىسىلەردىمۇ دائىم ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىدى.

ئابدۇللاھنىڭ ئانىسىمۇ ئاتىسىغا ئوخشاش رۇسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ نەزىرىدە ئالاھىدە ئورنى بار ئىدى. بۇ سەۋەبتىن پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئانىسى ۋە سىڭىللىرى ھەققىدە: «مەيمۇنە بىنتى ھارىس، ئۇمۇمۇ فازىل، سەلىما ۋە ئەسما مۇمىن ئاچا - سىڭىللاردۇر» دەيدۇ. (4)

بۇ ئاچا - سىڭىللاردىن مەيمۇنە پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بىلەن، ئەسما بىنتى ئۇمەيس دەسلەپتە ھەزرىتى جەئفەر بىلەن، كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن، سەلىما بىنتى ئۇمەيس بولسا، ھەزرىتى ھەمزە بىلەن توي قىلغانىدى. (5)

رەسۇلۇللاھ پات - پات ئۇمۇمۇ فازىلىنىڭ ئۆيىگە زىيارەتكە بېرىپ، چۈشلۈك ئۇيقۇسىنى شۇ يەردە ئۇخلايتتى. (6) ئۇمۇمۇ فازىل پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئىشلىرىنى قىلاتتى، تازىلىقىغا كۆڭۈل

(3) بەلازۇرى: ئەسبۇل ئەشراق، 1/271.

(4) ئىبنى ھەجەر: ئىسبە، 12196؛ ئىبنى سەئىد: تەباقات، 8/277.

(5) ئىبنۇل ئەسر: ئۇسدۇلغا، 7244.

(6) ئىبنى جەۋزى: سىفائۇسەفۋە، 306؛ ئىبنى سەئىد: تەباقات، 8/277.





بۆلەتتى ۋە كۆزلىرىگە سۈرمە سۈرۈپ قوياتتى. ھەتتا پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ۋاپاتى يېقىنلىشىپ قالغان كۈنلەردە، كۆزىگە سۈرمە سۈرۈۋېتىپ كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىغلاشقا باشلىدى. كۆزىدىن ئاققان بىر تامچە ياش پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالامنىڭ تىزغا چۈشۈۋېتىدى، پەيغەمبىرىمىز بۇنى كۆرۈپ بېشىنى كۆتۈردى. دە:

- نېمە بولدى، نېمە ئۈچۈن يىغلايسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- ئەگەر ئاللاھ بىزگە سېنىڭ ئۆلۈمىڭنى كۆرسىتىپ قالسا، سەندىن كېيىن رەھبەرلىك كىمنىڭ قولىدا بولىدۇ؟ بىزدىمۇ ياكى باشقىلاردىمۇ؟ - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- سىلەر مەندىن كېيىن خارلىنىسىلەر ۋە ئىزلىسىلەر، - دېدى. (7)

رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئۇلارنىڭ ئۆيىگە زىيارەتكە بارغان بىر كۈنى ئۇسساپ قالدى. ھەزرىتى ئابباس ئۇمۇمۇ فازىلغا:

- ئاناڭنىڭ يېنىغا بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىچىدىغان بىرەر نەرسە ئېلىپ كەل! - دېدى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم:

- سۇ ئېلىپ كەلسۇن! - دېدى. ھەزرىتى ئابباس:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئىچىملىكنى ئۆز قولى بىلەن تەييارلايدۇ، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلماي، ئىچىملىكتىن ئازراق ئىچتى ئاندىن، زەمزمە سۈيى ئېلىپ كېلىندى. (8)

مۇسۇلمانلار مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان چاغدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئەمدىلا ئۈچ ياشقا كىرگەنىدى. ئاتىسى مۇسۇلمان بولمىغانلىقى ياكى ئۆزىنىڭ مۇسۇلمانلىقىنى يوشۇرغانلىقى ئۈچۈن ھىجرەت قىلمىغانىدى. بۇ سەۋەبتىن، ئابدۇللاھ ئاتا - ئانىسى بىلەن بىرلىكتە مەككىدە قالدى.

ئابدۇللاھ ئون ياشقىچە بولغان بالىلىق دەۋرىنى ئاتا - ئانىسىنىڭ يېنىدا ئۆتكۈزدى. ئۇ، شۇ كۈنلەرنى ئەسلەپ: «ئۇ چاغدا ئانام بىلەن

(7) ئىبنى سەئىد: تەباقات، 8/278.

(8) نەبەرانى: ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 10/345.



ئىككىمىز ئىزلىگەنلەردىن ئىدۇق» دەيدۇ.

ئاتىسى مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشىدىن مەلۇم مەزگىل ئىلگىرى ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئاشكارىلاش قارارىغا كەلدى ۋە ئائىلىسى بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. بۇ ۋاقىتتا رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مەككىنى پەتھى قىلىش ئۈچۈن تەييارلانغان ۋە قوشۇنلىرى بىلەن بىرلىكتە جىرانە دېگەن يەرگىچە كەلگەنىدى. ئوغلى بىلەن بىرلىكتە ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا بەيئەت قىلغان ھەزرىتى ئابباس، ئۇ يەردە ساقلاپ تۇرماي دەرھال مەككىگە قايتىپ كەتتى.

10 - 11 ياشلىرىدا مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشىغا شاھىت بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، كېيىنكى يىللاردا ئۇ يەردە كۆرگەنلىرىنى يەنى مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىش ۋەقەسىنى ئۇزۇن - ئۇزۇن ھېكايە قىلىپ بېرەتتى.

يېپىڭى ھايات

مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشى نۇرغۇنلىغان ساھابىلەرگە ئوخشاشلا ئۇنىڭ ھاياتىنىڭمۇ بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولۇپ قالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئىزچىل تۈردە رەسۇلۇللاھنىڭ يېقىن ئەتراپىدا بولۇپ كەلدى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېقىن تۇغىنى بولۇشى ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇلارنىڭ ئۆيىگە پات - پات كېلىپ - كېتىشى، ئۇنىڭ ئۈچۈن كاتتا مەرھەمەت ھېسابلىناتتى. بۇ مەرھەمەت ھاممىسى مەيمۇنەنىڭ رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بىلەن ئۆيلىنىشى نەتىجىسىدە تېخىمۇ يۈكسەك پەللىگە كۆتۈرۈلدى. شۇنىڭدىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئابباس، پەيغەمبىرىمىزنى تېخىمۇ يېقىندىن تونۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولدى. ئاتىسىنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن بەزى كۈنلىرى ھاممىسىنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قېلىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېچىلىرى قىلىدىغان ئىبادەتلىرىگە





شاھىت بولاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ ئاتامغا بىر تۆگە ھەدىيە قىلغانىدى. ئاتام ئۇ تۆگىنى كىچىك كۆرۈپ، مەندىن پەيغەمبىرىمىزگە ئاپىرىپ بېرىشىمنى ۋە:

- ئوغلۇم! بۇنى رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپ، ئۇنىڭغا: بىز ئىشلەيدىغان كىشىلەر، ئەگەر يېنىدا بىر ئاز چوڭراق تۆگە بولسا، ئۇنى بەرسۇن، دېگەنلىكىمنى ئېيتقىن، - دېدى. مەن تۆگىنى ئېلىپ يولغا چىقتىم. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە يېتىپ بارغىنىمدا ئۇ مەسجىدى نەبەۋىدە ئىكەن. تۆگىنى باغلاپ قويۇپ مەسجىدكە كىردىم. پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەر بىلەن ئولتۇرۇۋاتاتتى. سۆزلىشىشكە پۇرسەت چىقماستىنلا شام نامىزىغا ئەزان چىقتى. ئورنىمىزدىن تۇرۇپ ناماز ئوقۇدۇق. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ناماز شامدىن كېيىنمۇ مەسجىدىتىن چىقماي، خۇپتەنگە قەدەر ناماز ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى. خۇپتەن نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ساھابىلەردىن ئاپىرىلىپ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى. مەنمۇ ئارقىسىدىن مېڭىۋىدىم، ئاياق تىۋىشىمنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

- سەن كىم؟ - دېگىنىچە ماڭا بۇرۇلدى. مەنمۇ:

- مەن ئىبنى ئابباس، - دەپ جاۋاب بەردىم.

- تاغامنىڭ ئوغلۇمۇ؟! ياخشىمۇ سەن، رەسۇلۇللاھنىڭ تاغىسىنىڭ

ئوغلى؟ نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئاتام مېنى بىر ئىش بىلەن سىزنىڭ قېشىڭىزغا ئەۋەتتى، - دېدىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- مۇشۇ چاغ بولغاندىمۇ؟ - دېدى. مەن:

- خېلى بۇرۇنلا كەلگەندىم، لېكىن يېنىڭىزغا بارالمىدىم، - دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- قايتۇرۇپ ئەكەلگەن تۆگىنى زاكاتلىق تۆگىلەرنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ



قويغىن! - دېدى.

- بولىدۇ، - دېدىم ۋە تۆگىنى دېگەن يېرىگە ئاپىرىپ قويدۇم.
رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم:

- بەك كەچ بولۇپ كەتتى. بۈكپچە ھامماڭنىڭ يېنىدا قالمىسەن؟ -
دەپ سورىدى. مەن ھېچ ئويلانماستىنلا خۇشاللىقتىن:

- بولىدۇ، - دەپ جاۋاب بەردىم - دە، يېنىدىن چىقىپ ئۆيگە باردىم.
ھاممام ماڭا كەچلىك تاماق تەييارلىدى. تاماقتىن كېيىن، ھاممام بىر
ئەدىيالىنى تۆت قاتلاپ يەرگە سېلىپ، ماڭا ياتىدىغان جاي تەييارلاپ
بەردى. ئەمما ياستۇق يوق ئىدى. ھاممامغا:

- سىزنىڭ ياستۇقىڭىزنىڭ بىر بۇرجىكىگە بېشىمنى قويۇپ ياتاي، -
دېدىم ۋە بېشىمنى ياستۇقنىڭ بىر بۇرجىكىگە قويۇپ يېتىشقا تىرىشتم
ۋە ئىچىمدە:

- كېچە ئۇخلىماي رەسۇلۇللاھنىڭ كېچىسى قانچە رەكەت ناماز
ئوقۇيدىغانلىقىنى ساناپ چىقىمەن، - دەپ ئويلىدىم. بىر چاغ بولغاندا،
ئاللاھ رەسۇلى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇبارەك ھۇجرىسىغا تەشرىپ
قىلدى. ئۇ چاغدا مەن سوزۇلۇپ يېتىۋاتتىم. ئاللاھنىڭ رەسۇلى
سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئايالىنى:

- ئى، مەيۈنە! - دەپ چاقىردى. ھاممام:

- خوش، - دېدى. (ئۆي قاراڭغۇ بولغانلىقى ئۈچۈن) پەيغەمبىرىمىز
سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم:

- ھەمىشەڭنىڭ ئوغلى كەلدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ھاممام:

- ھەئە، مانا بۇ يەردە، - دەپ جاۋاب بەردى.

- يېنىڭدا بىرەر نەرسە بارمىدى؟ ئۇنىڭغا بىر نەرسە بەردىڭمۇ؟ -
دەپ سورىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام. ھاممام:

- دېگەنلىرىڭىزنى قىلدىم، - دېدى.





- ياتىدىغان يېرىنى تەييارلاپ بەردىگمۇ؟

- ھەئە!

شۇنىڭدىن كېيىن، پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ھامامنىڭ ئۈستىدىكى ئەدىيالىنىڭ بىر بۇرجىكىنى تارتىپ، ئۈستىگە يېپىنىپ ئۇنىڭ يېنىدا ياتتى. ئەدىيال ھەر ئىككىسىنىڭ يېپىنىشى ئۈچۈن يەتتى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بېشىنى ياستۇققا قويۇپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇخلاشقا باشلىدى. ئۇخلىغانلىقىنى ھېس قىلىپ تۇراتتىم. ئىچىمدە:

- ئۇخلىدى، ئويغاق ئەمەس. كېچىدە ناماز ئوقۇمدى، - دەپ ئويلىدىم. كېچىنىڭ ئۈچتىن بىرى ئۆتكەندىن كېيىن، رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئورنىدىن تۇرۇپ، مەسۋاكنى ئېلىپ چىشلىرىنى مەسۋاكلدى (چوتكىلىدى). مەن يېتىۋېتىپ، مەسۋاكنى چىشلىرىغا سۈرتكەندە چىققان ئاۋازنى ئاڭلاپ تۇراتتىم. شۇ ۋاقىتتا: «شۈبھىسىزكى، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ يارتىلىشىدا، كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىشىدە، كىشىلەرگە پايدىلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ دېڭىزدا ئۈزۈپ يۈرگەن كېمىلەردە، ئاللاھ بۇلۇتتىن ياغدۇرۇپ بەرگەن ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرىدىغان يامغۇردا... ئەلۋەتتە دەلىللەر بار»⁽⁹⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى.

مەسۋاكنى بىر بۇلۇڭغا قويغاندىن كېيىن، ئېسىپ قويۇلغان سۇ تۈلۈمىنىڭ يېنىغا بېرىپ، تۈلۈمنى يېشىپ ئالدى. «دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ، تاھارەت ئالدىغان سۈيىنى قويۇپ بېرەي» دەپ ئويلىدىم، ئەمما بىرەر ئىشنى خاتا قىلىپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ، نىيىتىمدىن ۋاز كەچتىم. تاھارەت ئېلىپ مەسچىتكە بېرىپ، تۆت رەكەت ناماز ئوقۇدى. ھەر رەكەتتە ئەللىك ئايەت ئۇزۇنلۇقىدا قۇرئان ئوقۇدى، رۇكۇ ۋە سەجدىدە ئۇزۇن تۇرۇپ، نامازنى تۈگەتتى. ناماز ئوقۇپ بولۇپ، ھۇجرىسىغا كېلىپ، يېتىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇخلاپ قالدى. ئۇخلاۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ



تۇراتتىم، يەنە ئىچىمدە:

- ئۇخلىدى، ئەمدى بامدات نامىزىغا قەدەر ئورنىدىن تۇرۇپ ناماز ئوقۇمايدۇ، - دەپ ئويلىدىم. كېچىنىڭ ئالتىدىن بىرى ياكى ئۈچىنچىمۇ ئاز قالغان بىر ۋاقىتتا يەنە ئورنىدىن تۇردى. چىشلىرىنى مېسۋاڭلاپ، تاھارەت ئېلىپ مەسچىتكە باردى. نامىزىنى باشلاپ، فاتھە سۈرىسىدىن كېيىن «ئەئلا» سۈرىسىنى ئوقۇدى، رۇكۇ ۋە سەجدە قىلدى. ئىككىنچى رەكئەتتە فاتھە سۈرىسىدىن كېيىن «كافىرۇن» سۈرىسىنى ئوقۇدى، رۇكۇ ۋە سەجدىدىن كېيىن، (تەشەھھۇدتا ئولتۇرۇپ بولۇپ) ئۈچىنچى رەكئەتتە «ئىخلاس» سۈرىسىنى ئوقۇپ، قۇنۇت دۇئالىرىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، رۇكۇ ۋە سەجدە قىلدى. نامىزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، بامدات نامىزىغا ئولتۇردى. بامدات نامىزىنىڭ ۋاقتى كىرگەندە مېنى چاقىردى:

- بۇيرۇقىڭىزغا تەييارمەن، ئى، رەسۇلۇللاھ! - دېدىم - دە، چاچراپلا ئورنۇمدىن تۇردۇم.

- تۇر! ئەمەلىيەتتەمۇ ئۇخلىمىغان ئىدىڭ، - دېدى.

ئورنۇمدىن تۇرۇپ تاھارەت ئالغاندىن كېيىن، ئارقىسىدا نامازغا تۇردۇم. بىرىنچى رەكئەتتە فاتھە سۈرىسىدىن كېيىن «ئىخلاس» سۈرىسىنى، ئىككىنچى رەكئەتتە «كافىرۇن» سۈرىسىنى ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن ئاللاھنى مەدھىيەلەر بىلەن زىكىر قىلىشقا باشلىدى ۋە مەدھىيەسىنى: «پەرۋەردىگارم! قەلبىمنى بىر نۇر قىلغىن، قۇلقىمدا بىر نۇر قىلغىن، كۆزۈمدە بىر نۇر قىلغىن، ئوڭ تەرىپىمدە، سول تەرىپىمدە، ئالدى ۋە ئارقا تەرىپىمدە مەن ئۈچۈن بىر نۇر قىلغىن، نۇرلىرىمنى ئارتۇق قىلغىن، نۇرلىرىمنى ئارتۇق قىلغىن.»⁽¹⁰⁾ دېگەن دۇئا بىلەن ئاخىرلاشتۇردى.

يەنە بىر كېچىنى ھاممام مەيۈنە رەزىيەللاھۇ ئەنھا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزدۈم. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم كېچىسى

(10) مۇسلىم: مۇسافىرىن، 199-191؛ بۇخارى: ئەدەبۇل مۇفرىد، 696؛ تەبەرائى: مەجمۇئۇل كەبىر، 10/334، 12/31؛ زەركانى: شەرھۇل مەۋائىب، 4/486.





ئورنىدىن تۇرۇپ، تۆت رەكەت ناماز ئوقۇدى، ئارقىدىن يەنە تۆت رەكەت ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن يېتىپ ئۇخلىدى. ئويغانغاندىن كېيىن ئايالىغا:

- بالا ئورنىدىن تۇردىمۇ؟ ئۇنى ئويغات! - دېدى. ھاممام چاقىرىپ بولغۇچە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ، رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىغا باردىم. ئارقا سول تەرىپىدە نامازغا تۇرغان ئىدىم، مېنى ئوڭ تەرىپىگە ئۆتكۈزۈپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن، ئوڭ تەرىپىدە تۇرۇپ ناماز ئوقۇدۇم. ناماز تۈگىگەندىن كېيىن:

- بۇ نەپلە نامازمۇ؟ - دەپ سورىدىم. پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم:

- ھەئە، - دەپ جاۋاب بەردى.

ئاندىن بامدات نامىزىنىڭ ئىككى رەكەت سۈننىتىنى ئوقۇپ ياتتى. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، بامدات نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن مەسجىدى نەبەۋىگە باردى. (11)

پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئۆيىدە قالغان باشقا بىر كېچە ئۇنىڭ ئۈچۈن تەڭداشسىز خۇشاللىققا سەۋەب بولدى. ئۇ كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاممىسىنىڭ يېنىدا ئىدى. پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ كېچىدە نامازغا تۇرىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن، تاھارەتكە سۇ تەييارلىدى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئورنىدىن تۇرۇپ، سۇنى كۆرۈپ ئايالىدىن:

- تاھارەت سۈيىنى كىم تەييارلىدى؟ - دەپ سورىدى.

- ھەمىشەرىمنىڭ ئوغلى، - دەپ جاۋاب بەردى. رەسۇلۇللاھ قولىنى مۈرەمگە قويۇپ تۇرۇپ، مېنى سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن ماڭا:

- پەرۋەردىگارم! ئۇنى دىندا پاراسەتلىك قىلغىن! ئۇنىڭغا تەئۋىل (12) نى

(11) مۇسلىم: مۇسافىرىن. 191-199؛ ئىبنى ماجە: سالات. 180؛ تەبەرانى: 10/293، 320، 12/25؛ ئىبنى جەۋزى: سىفائۇسەفۋە، 282.

(12) تەئۋىل (تەھلىل) بىر خىل قىممەتلىك ئىستىلاھ بولۇپ، سۆز ياكى جۈملىلەردىكى بىر قانچە خىل مەنە ئېلىش



تۆگەتكىن، - دەپ دۇئا قىلدى.» (13)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئۆيىدە قۇنۇپ قالغان يەنە بىر كېچە ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كېچىسى رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىدا ياتقان ئىدىم. بىر ئاز ئۇخلىغاندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، تۆلۈمدىن سۇ ئېلىپ تاھارەت ئالدى ۋە ئازراق سۇ ئىچتى. ئۆز - ئۆزۈمگە:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم نېمە قىلسا، مەنمۇ ئوخشاشلا شۇنداق قىلىمەن، - دېدىم. ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئالدىم ۋە ئۇنىڭ (سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم) غا ئوخشاشلا سۇ ئىچتىم. ئاندىن ئارقا تەرىپىدە نامازغا تۇردۇم. مېنىڭ كەلگەنلىكىمنى ھېس قىلغان رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئوڭ تەرىپىدە ئۆزى بىلەن ئوخشاش سەپتە تۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى. ئەمما مەن ئۆتمىدىم. نامازدىن كېيىن:

- نېمە ئۈچۈن دېگىنىم بويىچە قىلىمىدىڭ، نېمە ئۈچۈن سەپكە كېلىپ تۇرمايسەن؟ - دەپ سورىدى.

- ئى، رەسۇلۇللاھ! سەن مېنىڭ نەزىرىمدە ئىنتايىن قىممەتلىك بىرىسەن، مەن سەن بىلەن بىر سەپتە تۇرالمىغۇدەك دەرىجىدە كاتتا كىشىسەن، - دېدىم.

- ئى، پەرۋەردىگارم! ئۇنىڭغا ھېكمەتنى تۆگەتكىن، - دەپ ماڭا دۇئا قىلدى.» (14)

رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم باشقا بالىلارغا ئوخشاشلا ئۇنىمۇ ئىنتايىن ياخشى كۆرەتتى. بۇ ھەقتە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مېنى

ئىمكانىيىتى بار نۇقتىلار ئىچىدىن مۇئەييەن مەنە ياكى ھۆكۈمنى سۈزۈۋېلىپ، ئۇنى كۈچلەندۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ. - تەرجىمان.

(13) مۇسلىم: فەزائىلۇسساھابە، 138: تىرمىزى: مەناقب، 42: ئىبنى ماجە: مۇقەددىمە، 166: تەبەرانى: 12/70.

(14) ئىبنى ھەجر: ئىسبە، 4783: ئەبۇ نۇئەيم: ھىلىيەتۇل ئەۋلىيا، 1/ 315.





قۇچىقىدا ئولتۇرغۇزدى ۋە بېشىمنى سىيلاپ تۇرۇپ ماڭا دۇئا قىلدى:
 - سەن قۇرئان كەرىمنىڭ ئەڭ ياخشى تەرجىمانىسەن (تەرجۇمانۇل
 قۇرئان)، - دېدى ۋە قولىنى بېشىمغا قويۇپ تۇرۇپ:
 - پەرۋەردىگار! ئۇنىڭغا ھېكمەتنى ئۆگەتكىن، ئۇنىڭغا تەئۋىلنى
 ئۆگەتكىن، - دەپ دۇئا قىلغاندىن كېيىن، قولىنى كۆكسۈمگە قويۇۋىدى،
 كۆكسۈمدە قولىنىڭ سالقىنلىقىنى ھېس قىلدىم. ماڭا:
 - پەرۋەردىگار! ئۇنىڭ قەلبىنى ئىلىم ۋە ھېكمەت بىلەن تولدۇرغىن،
 ئۆلگۈچە بۇ ئۈممەتنىڭ ئالىمى قىلغىن، - دەپ دۇئا قىلدى. ⁽¹⁵⁾

مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، ئۆزى بىلەن تەڭ ياشتىكى
 بالىلار بىلەن بىرلىكتە پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ
 يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. بۇ بەيئەت ھەققىدە مۇنداق
 دېيىلىدۇ: «ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ھەسەن
 رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ھەزرىتى ھۈسەيىن، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئابدۇللاھ
 ئىبنى جەئفەر (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) لەرنىڭ بەيئىتىنى قوبۇل
 قىلغان ۋاقتتا، ئۇلار تېخى بۇرۇتتى خەت تارتىمىغان، بالاغەتكە يەتمىگەن
 كىچىك بالىلار ئىدى. ⁽¹⁶⁾»

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ خوشخەۋىرى

ھەر دائىم ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىدا
 تۇرۇپ كەلگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، نۇرغۇن قېتىم
 ئۇنىڭ تەۋسىيەلىرىگە مۇيەسسەر بولغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:
 «بىر كۈنى ھاممام مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھاننىڭ ئۆيىگە بارغان ۋاقتىدا
 رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بېشىنى ھاممامنىڭ تىزىغا قويۇپ

(15) ئىبنى سەئۇد: تەبەقات، 2/365؛ ئىبنى مەنزۇر: مۇختەسەر، 12/298.

(16) كاندەھلىۋى: ھاياتۇسساھابە، 1/389.





ياتقان ئىكەن. ھامىماغا:

- ئى، ھامىما! رەسۇلۇللاھنىڭ ئاياغلىرىنى قوچاقلىۋېلىشىمغا رۇخسەت قىلامسەن؟- دېدىم. ھامىمام:

- خالىغىنىڭچە بولسۇن،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ پۇتلىرىنى كۆتۈرۈپ قورسىقىمىنىڭ ئۈستىگە قويغانىدىم، پەيغەمبىرىمىز ئويغىنىپ كېتىپ، ماڭا:

- ئى، ئابدۇللاھ! سەن مېنى نېمە سەۋەبتىن ياخشى كۆرگەن بولساڭ، مەنمۇ سېنى شۇ سەۋەبتىن ياخشى كۆرىمەن. جىبرىئىل مەندىن ساڭا ياخشىلىق قىلىشىمنى تەۋسىيە قىلىپ: «ئابدۇللاھ بۇ ئۈمىتتىكى ياخشىلىرىدىندۇر، ئۇ بۇ ئۈمىتتىكى ئالىمى بولىدۇ. كېيىنكى زاماندا ئەۋلادلىرى بۇ ئۈمىتتىكى خەلىپىسى بولىدۇ. ئۇنىڭغا سالىھ ئەمەللەرنى تەۋسىيە قىلغىن دېدى» (17)

بۇ دۇئالارنىڭ بەرىكىتى بىلەن ئۇنىڭ ھاياتىدا بۇرۇلۇش ھاسىل بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ «تەرجىمانۇل قۇرئان»، «تەپسىر ئىلمىنىڭ سۇلتانى» دېگەن نام بىلەن ئاتىلىشقا باشلىدى. يېشى كىچىك، ھامىمىسى رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئايالى بولغانلىقى ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا ئاياللىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرىگىمۇ شاھىت بولغانىدى. ئابدۇللاھ ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر كىشىنىڭ شۇ چاغلارغا ئائىت بىر سوئالغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كىشى مەندىن:

- رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم چاقچاقلىشامتى؟- دەپ سورىدى. مەن:

- ھەئە،- دەپ جاۋاب بەردىم. ئۇ كىشى:

- قانداق چاقچاقلارنى قىلاتتى؟- دەپ سورىدى، ھەمدە قىلغان چاقچاقلارنى سۆزلەپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى. مەن:

(17) ئىبنى مەنزۇر: مۇختەسەر، 12/300؛ ئەبۇ نۇئەيم: ھىلىئەتۇل ئەۋلىيا، 1/316.





- بىر قېتىم رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئاياللىرىغا كەڭ ۋە ئۇزۇن كۆينەك سېتىۋالغاندىن كېيىن:

- بۇلارنى كىيىپ، ئاللاھقا ھەمدۇ ئېيتىڭلار! كۆينەكنىڭ پەشلىرىنى توي كۆينەكلىرىگە ئوخشاش يەرلەردە سۆرەپ يۈرۈڭلار! - دەپ چاقچاق قىلغانىدى، - دېدىم.» (18)

رەسۇلۇللاھنىڭ تەربىيەسى ئاستىدا

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ كۆزىگە كۆرۈنگەن ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ قالغانىدى. ئۇ قىسقا سۈرلەرنى يادلاپ، پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالامغا ئوقۇپ بېرەتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ: «12 ياش ۋاقتىدا قىسقا سۈرلەرنىڭ ھەممىسىنى يادلاپ، رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە ئوقۇپ بەرگەندىم» دەيدۇ. (19)

پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئەتراپىدىكى كۆپلىگەن بالىلار ۋە ياشلارغا ئوخشاشلا، ئۇنىڭغىمۇ تەۋسىيەلەرنى قىلىپ تۇراتتى ۋە ياخشى ئىشلارغا بۇيرۇتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ ئېگىزىنىڭ ئارقىسىغا مىنگىشىۋالغاندىم، يولدا ماڭا:

- ئوغلۇم! ساڭا بەزى سۆزلەرنى ئۆگىتىپ قويمەن، ئۇلارنى يادلىۋال ۋە قەتئىي ئېسىڭدىن چىقارما: ئاللاھنىڭ ھەققىنى قوغدىساڭ، ئاللاھمۇ سېنىڭ ھەققىڭنى قوغدايدۇ، ئۇنىڭغا موھتاج بولغىنىڭدا يېنىڭدا بولىدۇ. راھەت ۋاقتىڭدا ئاللاھنى ياد ئەتسەڭ، قىيىنچىلىقتا قالغان چېغىڭدا

(18) كاندەھلۇۋى: ھاياتۇسساھابە، 3/178.

(19) تەبەرائى: ئەلمەجمۇئۇل كەبىر، 10/289.



ئاللاھمۇ سېنى ياد ئېتىدۇ. ياردەمگە موھتاج بولساڭ، ئاللاھتىن ياردەم تىلە!

شۇنى ياخشى بىلگىنكى، بارلىق ئىنسانلار ساڭا ياردەم قىلىشنى خالىسىمۇ، ئاللاھ خالىمىسا، ساڭا ھېچكىم ياردەم قىلالمايدۇ. ئاللاھ تەرەپتىن كەلگەن مۇسبەتنى ئۇلار ھەر قانچە قىلىپمۇ توسۇپ قالايدۇ.

ياخشى بىلگىنكى، غەلبە سەۋر - تاقەت ئارقىلىق قولغا كېلىدۇ. ياقتۇرمايدىغان ئىشلارغا سەۋر قىلىشتا كۆپلىگەن ياخشىلىقلار بار. جاپا چەكمەي ھالاۋەت يوق. ھەر بىر مۈشكۈللۈكتە بىر ئاسانلىق بار.

ياخشى بىلگىنكى، بېشىڭغا كەلگەن ئىشلار خاتالىقنىڭ يۈزىسىدىن بولمىغىنىدەك، ئۆتكۈزگەن خاتالىقىڭمۇ بېشىڭغا كەلگەنلەرگە سەۋەب بولالمايدۇ. ئاللاھنىڭ يازغىنىدىن باشقا ھېچقانداق ئىش بولمايدۇ. قەلەملەر قۇرىدى، دەپتەرلەر يېپىلدى. سەن ئاللاھنى ياخشى كۆرۈپ، خالاپ ۋە ئۇنى كۆرۈپ تۇرغاندەكلا ئىبادەت قىلغىن!»، - دېدى. (20)

ئۆگىنىش يوللىرىنىڭ ئەڭ مۇھىمى بولغان دىققەتنى مەركەزلەشتۈرۈش ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنى دىققەت بىلەن كۆزىتىش ئارقىلىق نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىۋالغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم جۈمە كۈنلىرى بامدات نامىزىدا سەجدە سۈرىسى بىلەن ئىنسان سۈرىسىنى، جۈمە نامىزىدا ئەئلا ۋە غاشىيە سۈرىلىرىنى ئوقۇيتتى.» (21)

رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم ئوقۇغۇچىلىرىغا ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ يانلىرىغا بېرىپ، بىلەلمىگەن نەرسىلىرى بولسا ئۆگىتىپ قوياتتى. ئۇلار بىلەن ۋاقىت

(20) مۇسەدە: 1/293؛ نەبىرانى: 11/123؛ ئىسئۇل ئەسىر: ئۆسۈملۈكلەر، 3035.
(21) نەبىرانى: 12/16.





ئۆتكۈزۈشنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى
ۋەسەللەم كېسەل يوقلاش ھەققىدە بىزگە: «كېسەل يوقلاپ بارغان
ۋاقتىڭلاردا، ئۆلۈش ئالدىدا تۇرغان كېسەلدىن باشقا كېسەللەرگە: <ئەرشنىڭ
ئىگىسى بولغان ئۇلۇغ ئاللاھتىن ساڭا شىپالىق بېرىشنى تەلەيمەن>
دەپ يەتتە قېتىم دۇئا قىلسۇن، كېسەل ساقىيىدۇ. - دەپ دۇئا قىلىشنى
ئۆگەتتى.» (22)

كۆپىنچە ۋاقتىنى رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ قېشىدا
ئۆتكۈزگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نۇرغۇنلىغان ۋەقەلەرگە
شاھىت بولۇش ئارقىلىق ئىلىم - ئېرىپان ئىگىسى بولدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:
«ئاللاھنىڭ رەسۇلى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يېنىدا ئىدىم،
سەھرادىن كەلگەن بىر ئادەم ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! تاھارەتنى قانداق ئالىمىز؟ - دەپ سورىدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال سۇ ئېلىپ، ئۈچ قېتىم قولىنى يۇدى،
ئۈچ قېتىم ئېغىزى ۋە بۇرنىغا سۇ ئالدى، ئۈچ قېتىم يۈزىنى يۇدى،
ئارقىدىن بېشى ۋە قولىنىڭ ئارقا قىسمىغا مەسھى قىلدى. ئەڭ ئاخىرىدا
ئۈچ قېتىم پۇتلىرىنى يۇغاچ ئۇ ئادەمگە قاراپ:

- مانا مۇشۇنداق تاھارەت ئالىمىز، كىمكى بۇنىڭدىن ئارتۇق قىلسا،
ھەددىدىن ئاشقان ۋە زۇلۇم قىلغان بولىدۇ. - دېدى.» (23)

پەيغەمبىرىمىز مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئۆگىنىشنىڭ ئەڭ مۇھىم
نۇقتىلىرىدىن بىرى بولغان «ئەمەلىيەت ئارقىلىق چۈشەندۈرۈش» مېتودىنى
ئەڭ گۈزەل شەكىلدە كۆرسىتىپ بەردى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس مەسىلىلەرگە يۈزەكى ئەمەس، بەلكى ئەتراپلىق
قاراشنى ئۆگەنگەن بولغانلىقى ئۈچۈن، بىرەر تېمىنى ئۆگەنگەن ياكى

(22) نەبەئى: 11/338.

(23) نەبەئى: 11/75.



سۆزلەپ بەرگەن ۋاقتىدا، ئۇنىڭ سەۋەبلىرىنىمۇ ئۆگىنەتتى ۋە سۆزلەپ بېرەتتى. بىر كۈنى ئۇنىڭدىن:

- جۈمە كۈنى جەزمەن غۇسلى تاھارەت ئېلىش كېرەكمۇ؟ - دەپ سورالدى.

- ياق، مەن ئۇ كۈنى يۇيۇنۇشنى ياخشى كۆرمەن، لېكىن بىرىنىڭ جۈمە كۈنى يۈزىدىن غۇسلى تاھارەت ئېلىشى شەرت ئەمەس. خالساڭلار، بۇ پىكىرنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىقىنى سىلەرگە ئېيتىپ بېرەي: بۇرۇن كىشىلەر يۇڭ كىيىم كىيەتتى، جىسمانىي ئەمگەك قىلاتتى، ناماز ئوقۇيدىغان يەرلىرىمۇ تار ئىدى. ئۆگزە پەقەت سايلا چۈشۈرۈپ تۇراتتى. ھاۋا ئىسسىق بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدى نەبەۋىيگە كەلدى. ھەممەيلەن يۇڭ كىيىم كىيىۋالغان بولۇپ، تەزلەپ كەتكەنىدى. ئەتراپتىكى تەر پۇرىقى ھەممىنى بىئارام قىلىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە:

- ئىي، ئىنسانلار! جۈمە كۈنى مۇمكىن بولسا، غۇسلى تاھارەت ئېلىڭلار. تاپالساڭلار خۇشپۇراق نەرسىلەرنى ئىشلىتىڭلار، - دېدى. (24)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۆزى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئوتتۇز ئاي بىرلىكتە ۋاقت ئۆتكۈزگەن بولۇپ، كۆپلىگەن زامان ۋە ماكاندا ئۇنىڭ بىلەن گۈزەل ئەسلىمىلىرى بار ئىدى. ئۇ پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆتكۈزگەن بىر ھېيت كۈنىنى ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

بىر كىشى يېنىمغا كېلىپ:

- ئاللاھنىڭ رەسۇلىنى كۆرەلەيدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- ھەئە، ئۇنى كۆرگەن چېغىمدا تېخى كىچىك بىر بالا ئىدىم، - دېدىم ۋە پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە ئۆتكۈزگەن بىر ئىشنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردىم.





«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېيتنىڭ كېلىشىنى تولمۇ ئارزۇ قىلاتتى. ھېيت كۈنى كەلگەندە كەسر ئىبنى سالتىنىڭ ئۆيى بار يەرگە كېلىپ، ھاسسىنى تىكلەپ قويۇپ، ئۇ يەرگە يىغىلغان كىشىلەرگە سۆز قىلاتتى. قۇرئاندىن ئايەتلەرنى ئوقۇپ، ساھابىلەرنى زاكات بېرىشكە رىغبەتلەندۈرەتتى. ئارقىدىن ھېيت نامىزىغا ئەزان ئېيتىلىپ، تەكبىر چۈشۈرۈلگەندە بىرلىكتە ناماز ئوقۇيتتى. نامازدىن كېيىن خۇتبە ئوقۇيتتى. ئارقىدىن ئاياللىرىنىڭ ئۆيلىرىگە بېرىپ، زاكات بېرىشكە رىغبەتلەندۈرەتتى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئاياللار قۇلاقلىرىدىكى زىرە، قوللىرىدىكى بىلەزۈكلىرىنى، قانچىلىك زىبۇ - زىننەتلىرى بولسا، ھەممىسىنى بىلال ئىبنى ھەبەشنىڭ يەرگە سالغان كۆيىكىنىڭ ئۈستىگە قوياتتى. كىيىم زىبۇ - زىننەتلەر بىلەن تولۇپ كېتەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېيت ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئۆيىگە ئائىلىسىنىڭ يېنىغا باراتتى.»⁽²⁵⁾

ئۇنىڭ ھەج ئىبادەتلىرىنىڭ بارلىق جەريانلىرىغا ئائىت بىرەر ئەسلىمىسى بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تاۋاپ قىلىۋاتقاندا، بىر ئادەمنىڭ:

- پەرۋەردىگارم! پالانىنىڭ ئوغلى پالانىنى مەغپىرەت قىل، - دەپ دۇئا قىلغانلىقىنى ئاڭلىدۇق. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن:

- نېمىشقا مۇنداق دۇئا قىلسەن؟ - دەپ سورىدى.

- ئۇ كىشى ماڭا ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇئا قىلىشىمنى تەلەپ قىلغانىدى، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- دوستۇڭ مەغپىرەت قىلىندى، - دېدى.»⁽²⁶⁾

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋىدا ھەجنى ئادا قىلغان چاغدا، مەن بالاغەت يېشىغا يېتىپ قالغانىدىم. پەيغەمبىرىمىز مىنادا ناماز ئوقۇۋاتقاندا، بەنى ھاشىم قەبىلىسىدىن بىر بالا بىلەن بىرلىكتە ئېشەككە مىنىپ ئۇنىڭ

(25) بۇخارى: نىكاھ، 124، لىياس، 56، تەبەرانى: ئەلمۇئەججەمۇلكەبىر، 11/30، 12/144.

(26) تەبەرانى: 12/5.



يېنىغا باردۇق. ئالدىدا ھېچبىر توسۇق يوق ئىدى. سەپلەرنىڭ ئارىسىدىن (ياكى ئالدىدىن) ئۆتكەندىن كېيىن، ئېشەكتىن چۈشۈپ ئونى ئوتلاشقا قويۇپ بەردىم ۋە سەپلەرنىڭ ئارىسىغا كىرىپ ناماز ئوقۇشقا باشلىدىم. قىلغان ئىشلىرىمغا ھېچكىم ئېتىراز بىلدۈرمىدى.»⁽²⁷⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رامزان ئېيى كىرگەندە، رەسۇلۇللاھنى تېخىمۇ دىققەت بىلەن كۆزەتكەن بولۇپ، ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رامزان ئېيىنى قانداق ئۆتكۈزگەنلىكى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياخشىلىق قىلىشتا ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى ئىدى. بولۇپمۇ رامزان ئېيىدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن، تېخىمۇ سېخىلىشىپ كېتەتتى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام رامزان ئېيىدا ھەر كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشاتتى. رەسۇلۇللاھ قۇرئان ئوقۇپ ئۇنىڭغا تىگىشتاتتى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچراشقان چاغدا چىقۇۋاتقان شامالدىنمۇ بەكرەك سېخىلىشىپ كېتەتتى.»⁽²⁸⁾

بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىگە تەقدىم قىلىنغان ئىچىملىكنى ئىچىۋاتقاندا، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئوڭ تەرىپىدە، خالىد ئىبنى ۋەلىد سول تەرىپىدە ئولتۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىچىملىكتىن بىر ئاز ئىچكەندىن كېيىن، ئادىتى بويىچە يېنىدىكىلەرگە بەرگۈسى كەلدى. ئالدى بىلەن ئوڭ تەرىپىدىكى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا بېرىپ:

- خالىساڭ نۆۋىتىڭنى خالىد ئىبنى ۋەلىدكە بەر، - دېدى.

- رەسۇلۇللاھ ئىچكەن بىر نەرسىنى ئىچىش مەسلىسىدە نۆۋىتىمنى ھېچكىمگە بەرمەيمەن، - دېدىم ۋە نۆۋىتىمنى خالىد ئىبنى ۋەلىدكە بەرمەي، ئۆزۈم ئىچتىم.⁽²⁹⁾

(27) بۇخارى: ئىلىم، 18؛ مۇستەد: 1/250؛ ئەبۇ يەئلا: مۇستەد، 1/425.
 (28) بۇخارى: بەدىئۇلۇھىي، 4؛ مۇسلىم: فەداۋىل، 50؛ مۇستەد: 1/363.
 (29) ئىبنى مەرزۇق: مۇختەسەر، 12/301.





جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈشى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنى تۇنجى قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا كۆرگەنلىكىنى ئېيتىدۇ. (30)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ: «بىر كۈنى دادام بىر ئىش ئۈچۈن مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئەۋەتكەنىدى. ئۈستۈمدە ئاپئاق، پاك - پاكىزە كىيىم بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىدىكى دېھىيە ئىبنى خەلىپە بىلەن تۆۋەن ئاۋازدا پىچىرلىشىپ پاراڭلىشىۋاتاتتى. پەس ئاۋازدا پاراڭلىشىۋاتقان بولغاچقا، يېنىغا بېرىپ سالام بەرمىدىم. ئەسلىدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىكى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ئىكەن. ئەمما مەن ئۇنى بىلمەيتتىم.

جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام مېنى كۆرۈپ:

- ئى، مۇھەممەد! بۇ كىم؟ - دەپ سورىدى.

- تاغام ئىبنى ئابباسنىڭ ئوغلى.

- كىيىمى نېمىدېگەن ئاپئاق! ئەمما ئۇنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى نەسەبىدىن كېلىدىغان ئەۋلادلىرى قارا بولىدۇ. سالام قىلغان بولسا، سالامنى قوبۇل قىلغان بولاتتۇق، - دېدى.

يىراقتا تۇرۇپ بىر ئاز ساقلاپ دېھىيە (جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام) كەتكەندىن كېيىن يېنىغا باردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- نېمە ئۈچۈن سالام قىلمىدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

- ئى، رەسۇلۇللاھ! دېھىيە بىلەن پەس ئاۋازدا پاراڭلىشىۋاتقانلىقىڭزنى كۆرۈپ، سۆھبىتىڭلارنى بۆلۈۋەتكۈم كەلمىدى، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنى كۆردۈڭمۇ؟ - دېدى.

- ھەئە!

(30) ئىبنى ئابدۇللاھ: ئىستىئاب، 3/935.



- مۇشۇ سەۋەبتىن سېنىڭ كۆزۈڭ كۆر بولۇپ قالىدۇ، ئەمما ئۆلۈم پەيتى كەلگەندە، ئاللاھ كۆزلىرىڭنى قايتىدىن كۆرىدىغان قىلىدۇ، - دېدى. ھەقىقەتەنمۇ ۋاپات بولۇشىغا ئاز قالغاندا كۆزلىرى ئېچىلدى. ۋاپات بولغان چېغىدا بولسا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزىنىڭ بېشارىتى سۈپىتىدە مېيىت تاۋۇتقا قويۇلۇۋاتقان ۋاقىتتا، ئاپئاق بىر قۇش ئۇچۇپ كېلىپ كېپەننىڭ ئىچىگە كىردى. جىنازىنىڭ ئەتراپىدىكىلەر ھەر قانچە ئىزدىگەن بولسىمۇ، قۇشنى تاپالمىدى. بۇنى كۆرگەن ئىكرەمە قۇشنى ئىزدەۋاتقانلارنى ئاگاھلاندۇرۇپ:

- نېمە ئىش قىلىۋاتىسىلەر؟ بۇ رەسۇلۇللاھنىڭ خوشخەۋىرى، ئۇنى ئىزدىگىنىڭلارنىڭ پايدىسى يوق، - دېدى. جىنازا لەھەتكە قويۇلۇۋاتقاندا غايىتىن بىر ئاۋاز كەلدى، بىرى تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇۋاتاتتى: «ئى ئارام تاپقۇچى جان! سەن پەرۋەردىگارىڭدىن مەمنۇن، پەرۋەردىگارنىڭ سەندىن رازى بولغان ھالدا، ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقىن. سەن مېنىڭ ياخشى بەندىلىرىم قاتارىغا قوشۇلغىن، مېنىڭ جەننىتىمگە كىرگىن.» (31)

ئىلىم ئىشقىدا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتى بىلەن، ئۇ بىر ئىلىم ئاشىقىغا ئايلاندى. پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ساھابىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلاردىن ئىلىم - ئېرىپان ئۆگىنىش ئۈچۈن، ھەتتا ئىشىكلىرى ئالدىدا كۈتۈپ تۇرىدىغان بولدى. ئۆزى بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەنسارلار ۋە مۇھاجىرلاردىن بولغان ئۇلاردىن پەيغەمبىرىمىز سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ قىلغان ئىش - ھەرىكەتلىرى، ئۇرۇشلىرى ۋە ئۇ ۋاقىتلاردا نازىل بولغان ئايەتلەر ھەققىدە سورايىتىم. رەسۇلۇللاھ ياخشى كۆرىدىغان بىرى بولغانلىقىم ئۈچۈن،

(31) قەھىر سۈرىسى 27- ئايەتتىن 30- ئايەتكىچە؛ ئىبنى ھاجەر: ئىلىم، 4783؛ ئىبنى ئابدۇلئەزىز: ئىستىئاب، 2/939.





ئۇلارنىڭ قايسى بىرىنىڭ يېنىغا بارسام، سورىغان سوئاللىرىمغا خۇشاللىق بىلەن جاۋاب بېرەتتى. بىر قېتىم، ئوبەي ئىبنى كەئبىنىڭ قېشىغا باردىم. ئۇ ئىلىمدە يېتىشكەن ۋە ئابرويلۇق بىرى ئىدى.

- ماڭا، مەدىنىدە نازىل بولغان قۇرئان سۈرىلىرى ھەققىدە مەلۇمات بېرەمسىز؟- دەپ سورىدىم، ئۇ:

- مەدىنىدە 17 سۈرە نازىل بولدى. قالغان سۈرىلەر مەككىدە نازىل بولدى،- دەپ سۆزلەپ بەردى. ⁽³²⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئىنتايىن ئەقىللىك، قارىنى - كۆكسى كەڭ، يىراقنى كۆرىدىغان بىرى ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولغاندا ئەمدىلا 13 ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىنىڭ قانداق مەنەلەرنى ئىپادىلەيدىغانلىقىنى ناھايىتى ياخشى بىلەتتى. كېيىنكى كۈنلەردە نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقىنى ئۇ، شۇ كۈنلا كۆرۈپ يەتكەنىدى.

«پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئەنسارلاردىن بىرىگە:

- كەل، ساھابىلەر كۆپ ۋاقتىدا ئۇلاردىن سوۋاپ ئۆگىنەيلى،- دېدىم. ئەنسار ماڭا:

- ھەي ئىبنى ئابباس! ساڭا ھەيران قېلىۋاتىمەن. زېمىندا شۇنچە كۆپ ساھابىلەر تۇرسا، كىشىلەر ساڭا موھتاج بولامدۇ؟- دەپ كىنايە قىلدى. ئۇنى تاشلاپ قويۇپ، مەسىلىلەرنى ئېنىقلاش ۋە قايسى ساھابىدىن نېمىنى سوراش توغرىسىدا ئىزدىنىشكە باشلىدىم. ئىزدەپ سۈرۈشتۈرۈۋاتقان ۋاقتىمدا بىر ھەدىسنىڭ پەيغەمبىرىمىز تەرىپىدىن بىر ساھابە ئارقىلىق بۇيرۇلغانلىقىنى ئاڭلىسام، دەرھال شۇ ساھابىنىڭ يېنىغا باراتتىم. ساھابە چۈشلۈك ئۇيقۇسىغا ياتقان بولسا، سائەت - سائەتلەپ ئىشكىنىڭ ئالدىدا كۈتەتتىم. ئۇيقۇم كەلسە، يەكتىكىمنى قاتلاپ ياستۇق قىلىپ، بېشىمغا قويۇپ ياتاتتىم. ساھابە ئۆيىدىن چىقىدىغان چاغقىچە شامال يۈز - كۆزلىرىمنى چاڭ - توزان قىلىۋېتەتتى. ساھابە ئۆيىدىن چىقىپ مېنى

(32) ئىبنى سەئۇد: تەبەقات، 11/367، 371. ئىبنى مۇنزىر: 12/301.





كۆرۈپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى! نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟

دەپ سورايتتى. مەن:

- ئاڭلىشىمچە، سەن شۇ ھەدىسنى پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلاپ رىۋايەت قىلىپسەن، ئۇنى سېنىڭ ئۆز ئېغىزىڭدىن ئاڭلاي دەپ كەلدىم، - دەيتتىم. ساھابە:

- بىرنى ئەۋەتكەن بولساڭ، مەن سېنىڭ يېنىڭغا بارايتتىم، - دەيتتى.

مەن:

- ئەسلىدە مېنىڭ سىزنىڭ يېنىڭغا كېلىشىم توغرا، - دەيتتىم.

مەن ھەدىس ئۆگەنگەن ساھابىلەرنىڭ ھەممىسى بىر - بىرلەپ دۇنيا بىلەن ۋىدالاشقىلى تۇردى. كىشىلەر ھەدىس ئۆگىنىش ئۈچۈن، مېنىڭ يېنىمغا كېلىشكە باشلىدى. مەن بىلەن ھەدىس ئۆگىنىشكە كەلمىگەن ھېلىقى ئاغىنەم بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ماڭا:

- سەن مەندىن ئەقىللىك ئىكەنسەن، - دېدى. (33)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ: «بىر ئاز ئېنىقلاش ئارقىلىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىسلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ مەدىنىلىك ساھابىلەردە ئىكەنلىكىنى بىلدىم. بۇ ھەدىسلەرنى ئۆگىنىش ئۈچۈن داۋاملىق ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ تۇردۇم. بىرىنىڭ ئۆيىگە بارغان ۋاقتىمدا ئۇخلاۋاتقان بولسا، ئۇنى ئويغاتماي ئىشىك ئالدىدا ساقلايتتىم. ئەگەر، خالىسام ئۇلارنى ئويغاتساممۇ بىرەر مەسىلە چىقمايتتى. لېكىن مەن ئۇنداق قىلماي ئىشىك ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ساھابىنىڭ ئويغىنىشىنى كۈتەتتىم. ئۇ ئارىدا شامال چىقىپ يۈز-كۆزلىرىمنى چاڭ - توزان قىلىۋېتەتتى. ساھابە ئويغىنىپ مېنىڭ بۇ ھالىمنى كۆرۈپ:

- ياخشى قىلماپسەن، نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىڭنى ماڭا خەۋەر

(33) نەبەئى: ئەلەججۇئۇل كەبىر، 10/299؛ ئىبنى مەنزۇر، 10/301؛ ئىبنى ھەجر، ئىلىبە، 4783؛ ئىبنى جەۋزى، سىئۇنىيەت، 273.





قىلىدىك؟ - دەيتتى. مەن:

- ئىشلىرى تۈگىگەندىن كېيىن كۆرۈشسەك تېخىمۇ ياخشى بولامىكىن دەپ ئويلىغانىم، - دەيتتىم، ھەم سورايدىغانلىرىمنى سوراپ بولۇپ قايتىپ كېتەتتىم. (34)

بەزى ۋاقتلاردا بىرەر مەسىلىنى تېخىمۇ مۇكەممەل ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ساھابىلىرىدىن 30 كىشىدىن سورايتتىم. (35)
ئۇ، دەسلەپكى ۋاقتلاردا ئەڭ كۆپ ئوبەي ئىبنى كەئب ۋە زەيد ئىبنى سابىتتىن ھەدىس ئۆگەنگەندىن كېيىن، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قەدىرلەيدىغان ئوقۇغۇچىلىرىدىن بىرىگە ئايلاندى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ماڭا بىرى بىر ھەدىسنى ئۆگىتىپ قويسا، ئاڭلىغاندىن كېيىن، دەرھال يادلىۋالاتتىم. داۋاملىق ئوبەي ئىبنى كەئبنىڭ يېنىغا بېرىپ، ھەدىس ئۆگىنىۋېلىشقا تىرىشاتتىم. بارغان ۋاقتىمدا بىئارام قىلماسلىق ئۈچۈن، ئىشىك ئالدىدا ساقلاپ مۈگدەپ قالاتتىم. ئەگەر كەلگىنىمدىن خەۋەر تاپسا، پەيغەمبىرىمىزگە بولغان يېقىنلىقىم تۈپەيلى دەرھال كېلىپ مېنى ئويغىتىدىغانلىقىنى بىلەتتىم. ئەمما، مەن ئۇنى زېرىكتۈرۈپ قويۇشتىن قورقۇپ، ئىشىك ئالدىدا كۈتۈشنى ئەۋزەل بىلەتتىم.» (36)

سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھا بايان قىلىپ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ بىر لەۋھەنى كۆتۈرۈۋالغان ھالدا ئەبۇ رافئەنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن:

- پەيغەمبىرىمىز ئۇ كۈنى نېمە ئىش قىلغانتى؟ - دەپ سورىدى ۋە بەرگەن جاۋابىنى لەۋھەگە يازدى.» دەيدۇ. (37)

(34) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 2/368.

(35) زەھەبى، سىبەر، 3264.

(36) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 2/371.

(37) ئىبنى سەئىد، 2/371؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسنا، 4783.



ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس نۇرغۇنلىغان ساھابىلەردىن قۇرئان ئۆگەنگەنلىكىنى

بايان قىلىپ:

- نۇرغۇنلىغان مۇھاجىرلارغا قۇرئاننى تىگىشاتتىم. ئۇلارنىڭ ئىچىدە

ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋمۇ بار ئىدى، - دەيدۇ. (38)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس شېئىر ۋە ئەدەبىياتقا ئوخشاش نۇرغۇنلىغان

ساھەلەردىنمۇ خەۋەردار بولۇپ، بۇ ئىلىملەرنى ئۆگىنىش يولىدا مۇشۇ

ساھەنىڭ نوپۇزلۇق كىشىلىرىنىڭ ئىشىكلىرىنى چېكىشتىن تارتىنىدى.

يەھيا ئىبنى سەئىد بايان قىلىپ: «ياشانغان بىر ئەنساننىڭ ئايالى

ماگا:

- ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ نۇرغۇن قېتىم سىرما ئىبنى قەيسنىڭ

ئۆيىگە شېئىر ئۆگەنگىلى بارغانلىقىنى كۆرگەندىم، - دېدى. « دەيدۇ. (39)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ياشلارغا خاس مەدرىسى

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ياشلارغا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى. ئۇنىڭ

ياشلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلايدىغان، ئىلىم ئۆگىتىدىغان بىر مەدرىسەسى

بار ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ ئەقلى

ئىقتىدارى يۇقىرى، ئەقىل - پاراسەتلىك ئىكەنلىكىنى بايقىغاندىن

كېيىن، قابىلىيەتلىك ئوقۇغۇچىلارنى تەربىيەلەيدىغان بۇ مەدرىسىدىن

ئېلىپ، چوڭ ساھابىلەردىن تەشكىللەنگەن كېڭەش مەجلىسىگە ئېلىپ

كىردى ۋە يېنىدىن پەقەت ئايرىمىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۆمەر

رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن خېلى كۆپ نەرسىلەرنى ئۆگەنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ

قەدىرلىك ئوقۇغۇچىلىرىدىن بىرىگە ئايلاندى. مۇپەسسىرلەر بەقەرە

سۈرىسىنىڭ تەپسىرىدە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۇنىڭ ئىقتىدارىنى

بايقىشىغا تۈرتكە بولغان ۋەقەنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ

(38) بۇخارى، ھۇدۇد، 31.

(39) كاندەھلىۋى، ھابائۇسساھابە، 1/562.





ئەنھۇ بىر ئاز ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ خورما قۇرۇتۇش ئورنىغا باردى ۋە بىرىنى ئەۋەتىپ قۇرئان ئوقۇيدىغان ياشلارنى چاقىرتىپ كەلدى. چاقىرتىلغان ياشلارنىڭ ئارىسىدا شۇ ۋاقىتتا ئەمدىلا 15-16 ياشلارغا كىرگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسمۇ بار ئىدى. ياشلار ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ نازارتى ئاستىدا قۇرئان ئوقۇدى ۋە ئوقۇغان ئايەتلەرنى چۆرىدىگەن ئاساستا سۆھبەتلىشىشكە باشلىدى. ئۇلار، بىر ئايەت ئۈستىدە سۆھبەتلىشىشكە ئىشەنگەندىن كېيىن، باشقا بىر ئايەت ئۈستىدە سۆھبەتلىشىشكە باشلايتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا: «ئۇنىڭغا ئاللاھتىن قورققىن دېيىلسە، غۇرۇرى ئۇنىڭغا گۇناھ يۈكلەيدۇ، ئۇنىڭغا جەھەننەم يېتەرلىكتۇر، جەھەننەم ناھايىتى يامان جايدۇر. بەزى كىشىلەر باركى، ئۇلار ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلىدۇ. ئاللاھ بەندىلىرىگە تولىمۇ مەرھەمەتلىكتۇر»⁽⁴⁰⁾ دېگەن ئايەتكە ئۆتۈپ ئۇ ھەقتە سۆھبەتلىشىڭلار! - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئايەتنى ئوقۇغاندىن كېيىن، ئۇنى يېنىدىكى دوستلىرىغا:

- ئىككى ئادەم بىر - بىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغاندا، ئاللاھتىن قورقسۇن! دېيىلسە... دەپ تەپسىر قىلىپ بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بۇ تەپسىرىنى ئاڭلاپ ھەيران قىلدى ۋە دەرھال قارشى چىقىپ:

- سەن نېمە دېدىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- ھېچنېمە دېمىدىم، يا مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! - دېدى.

- نېمە دېدىڭ؟ - دەپ قايتا سورىدى. ئۇ:

- ئايەتنىڭ «ئىككى ئادەم بىر - بىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغاندا، ئاللاھتىن قورقسۇن!» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدىغانلىقىنى ئېيتتىم، - دېدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆزىدىن مەنۇن بولغانلىقىنى بايقىغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، تېخىمۇ غەيرەتكە كېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

(40) نەقەرە سۆزى. 206 - 207 ئايەتلەر.



- مېنىڭ چۈشەنچەمگە كۆرە بۇ يەردە، تەقۋالىققا ئەمەل قىلىشقا بۇيرۇلغاندا، مەنمەنلىك ۋە غۇرۇرى سەۋەبىدىن ئۆزىگە گۇناھ يۈكلۈۋالغان كىشى بىلەن ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش ئۈچۈن، ئۆزى ۋە مېلىنى پىدا قىلغان كىشى مەقسەت قىلىنغان. بىرى تەقۋالىققا رىئايە قىلمىغاندا، يەنە بىرى ئۇنىڭغا ئاللاھتىن قورقۇشنى ئېيتىدۇ، دوستى مەنمەنلىكى ۋە غۇرۇرى سەۋەبىدىن قوبۇل قىلمايدۇ. بۇ ۋاقىتتا ھېلىقى تەقۋا كىشى ئۇنىڭغا:

- مەن ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن نەپسىمدىن ۋاز كېچمەن، - دەيدۇ. تالاش - تارتىش قىلىپ، ئاخىرىدا ئۇرۇشۇپ قالىدۇ، - دېدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- سەن ئاللاھنىڭ نەزىرىدە ئىنتايىن قىممەتلىك، ئۇلۇغ بىرى سەن، - دېدى. «(41)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناھايىتى سۈرلۈك بىرى بولغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر ئۇنىڭدىن تارتىنىپ، بىر نەرسە سوراشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. دەسلەپتە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسمۇ شۇنداق ئىدى. بولۇپمۇ، سورىسام ئاچچىقلايدىغۇ، دەپ ئويلىغان سوئاللارنى قەتئىي سورىيالىمايتتى. ئۇنى داۋاملىق ئۆگىنىشكە دەۋەت قىلىدىغان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، بۇنى بايقىغاندىن كېيىن ئۇنى سوئاللىرىنى سوراشقا رىغبەتلەندۈرەتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «باشتىن تارتىپ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئاللاھ تەۋبە قىلىشقا بۇيرۇغان ئايالنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياللىرىنىڭ قايسى ئىككىسى ئىكەنلىكىنى سوراشنى ئارزۇ قىلاتتىم. بۇنى سوراشقا بىر قانچە قېتىم تەمشەلگەن بولساممۇ، ھەيۋىتىدىن قورقۇپ، سوراشقا جۈرئەت قىلالمىدىم. بىر قېتىملىق ھەج ۋە ئۆمرە مەزگىلىدە ئۇنىڭ يالغۇز تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، غەيرەتكە كەلدىم - دە، سۇ قۇتۇمنى ئېلىپ يېنىغا باردىم، تاھارتىگە سۇ قويۇپ بەرگەندىن

(41) سۇنۇنى، دۇرۇرۇلمە نىسۇر، 1/578.





كېيىن:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! ئىككى يىلدىن بىرى سىزدىن بىر ھەدىس توغرىسىدا سوراڭىزنى ئارزۇ قىلىپ كېلىۋاتمەن، ئەمما ھەيۋىتىڭىزدىن تارتىنىپ، جاسارەت قىلالىمىدىم، - دېدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئۇنداق قىلما! بىرەر مەسىلىنى سورىماقچى بولساڭ تارتىنماي سورىغىن، ئەگەر ئۇ مەسىلىنى بىلىمەن جاۋاب بېرىمەن، بىلىمەنمەن <بىلىمەنمەن> دەيمەن، - دېدى.

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىككى ئايالى ھەققىدە نازىل بولغان ئايەتتە «ئاللاھقا تەۋبە قىلىڭلار» دېيىلگەن، بۇ ئىككى ئايال كىملىرى؟ - دەپ سورىدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئاجايىپ بىر بالدە سەن! بۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تارتىنىدىڭمۇ؟ ئۇلار ئائىشە بىلەن ھەفسە ئىدى، - دېدى ۋە بولغان ئەھۋالنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. (42)

كېڭەش مەجلىسىگە قېتىلىشى

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاجايىپ ئەقىل - پاراستىگە شۈنچىلىك ھەيران قالغان ئىدىكى، ئەمدىلا 15-16 ياشلارغا كىرگەن بىر ئۆسمۈر بولۇشىغا قارىماي، ئۇنى چوڭ ساھابىلەردىن تەشكىل تاپقان، مۇھىم مەسىلىلەر مۇزاكىرە قىلىنىپ، قارار قىلىنىدىغان كېڭەش مەجلىسىگە كىرگۈزدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، زەيد ئىبنى سابىتقا ئوخشاش قابىلىيەتلىك ياشلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ مەجلىسنى ھازىرقى كۈندىكى دۆلەت مەسلىھەت كېڭىشى دەپ تەسەۋۋۇر قىلساق، ئۇ ياشلارنىڭ قانچىلىك مۇھىم ۋەزىپىلەرنى ئۈستىگە ئالغانلىقىنى بىلىۋېلىش مۇمكىن. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مىللەت ۋەكىلى بولغان ئابدۇللاھقا ھەم كېڭەش ئەزاسى، ھەم ئالاھىدە ئوقۇغۇچىسى

(42) بۇخارى، مەزالم، 25.



سۈپىتىدە مۇئامىلە قىلىشقا باشلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس كېڭەش مەجلىسىگە قاتناشقان دەسلەپكى كۈنلىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنى چوڭ ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە كېڭەش مەجلىسىگە قاتنىشىشقا چاقىردى، مەجلىسكە بارغاندىن كېيىن:

- چوڭلار سۆز باشلاشتىن بورۇن قەتئىي سۆز قىلما!- دەپ مېنى ئاگاھلاندۇردى. يىغىن داۋاملىشىۋاتقان ۋاقىتتا نۆۋىتى كەلگەندە مەندىن سوئاللارنى سورىدى، كۆز قاراشلىرىمغا قۇلاق سالدى. چوڭلارنىڭ پىكىرلىرىگە قارشى كۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويغان ۋاقىتىدا، توغرا بولسا، دەرھال قوبۇل قىلدى، ھەم بەزى چوڭ ساھابىلەرگە مېنى ئۈلگە قىلىپ كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

- سىلەرنىڭ شۇ بالىنىڭ پىكىرىگە ئوخشاش پىكىر قىلىشىڭلارغا نېمە توسالغۇ بولىدۇ؟- دەپ، مېنىڭ كۆڭلۈمنى ئاۋۋۇندۇراتتى. بەزى مۇھىم مەسىلىلەردە مەن بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، پىكىرلىرىمدىن مەمنۇن بولاتتى ۋە ماڭا:

- سەن ئىلىمى چۈشەنچىسى چوڭقۇر بىرى،- دەيتتى.

بىر قېتىم سوئالغا بەرگەن جاۋابىمنى ياقىتۇرۇپ قېلىپ:

- گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، سەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىدىكىدەك سۆزلەيسەن،- دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىپ، مەندىن مەمنۇن بولغانلىقىنى بىلدۈردى. (43)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباستىن ئىبارەت بۇ ياش كېڭەش ئەزاسىنىڭ مۇشۇنداق مۇھىم ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئېلىشنى يالغۇز ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇلا ئەمەس، بەلكى دادىسىمۇ تەۋسىيە قىلغانىدى. بۇ تەۋسىيەلەر ھەققىدە شەخسەن ئۆزى مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى دادام ماڭا مۇنداق دېدى:

- ئوغلۇم، بىلىمەن، سېنىڭ بىلىمىڭ مېنىڭكىدىن ئۈستۈن، لېكىن

(43) ئىبنى سەئىد، تەپەقات، 2/369؛ زەھەبى، سىيەر، 3264.





مەن سەندىن تەجرىبىلىك. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب سېنى چاقىرىپ، كېڭەش مەجلىسىگە قاتناشتۇرۇپتۇ. سەن مېنىڭ بۇ ئۈچ ۋەسىيىتىمنى ھەرگىز ئەقلىڭدىن چىقارما:

- باشقىلارغا قەتئىي سىرىڭنى ئېيتما!

- باشقىلارنىڭ يېنىدا ھېچكىمنىڭ يامان گېپىنى قىلما!

- باشقىلارنىڭ يالغان سۆزلەيدىغان ياكى سۆزلىمەيدىغانلىقىڭنى سىنىشىغا قەتئىي پۇرسەت بەرمە! (ھەممە سېنىڭ يالغان سۆزلىمەيدىغانلىقىڭغا ئىشەنسۇن)»⁽⁴⁴⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى تونۇمايدىغان، ئۇنىڭ ئالاھىدە قابىلىيىتىنى بىلمەيدىغان بەزى كېڭەش ئەزالىرى دەسلەپكى كۈنلەردە ئۇنى بىر ئاز ياتسىرىغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنى بەدىر ئۇرۇشىغا قاتناشقان چوڭ ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە كېڭەش مەجلىسىگە چاقىردى. ساھابىلەردىن بەزىلىرى:

- بۇ ياش نېمە ئۈچۈن بىز بىلەن كېڭەش مەجلىسىگە قاتنىشىدۇ؟ بىزنىڭ ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ياشتا بالىلىرىمىز بار،- دېيىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- يېقىندا ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن قاتناشقانلىقىنى بىلىپ قالسىلەر،- دەپ جاۋاب بەردى.

ئارىدىن مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، كېڭەش مەجلىسى توپلاندى. چاقىرىلغانلارنىڭ ئارىسىدا مەنمۇ بار ئىدىم. يىغىننىڭ مەقسىتى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مېنىڭ قانداقراق بىرى ئىكەنلىكىمنى باشقىلارغا كۆرسىتىپ قويۇش ئىدى. كېڭەش ئەزالىرى كەلگەندىن كېيىن: «ئاللاھنىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋاقىت...»⁽⁴⁵⁾ دېگەن

(44) ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىيەئۇل ئەۋلىيا، 1/317.

(45) نەسر سۈرىسى، 1 - 3 ئايەتلەر.



ئايەتنى قانداق چۈشىنىسىلەر؟ - دەپ سورىدى. بەزى ساھابىلەر:
 - ئاللاھ بۇ ئايەتلەردە، ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرىگە ئاللاھنىڭ ياردىمى ۋە
 غەلبىسى كەلگەندە، دىنغا توپ - توپ بولۇپ كىرىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن
 پەيغەمبىرىدىن ئۆزىگە ھەمدۇ - سانا ئېيتىشنى تەلەپ قىلغان، - دېيىشتى.
 يەنە بەزى ساھابىلەر:

- بىلمەيمىز، - دېيىشسە، بىر قىسىم ساھابىلەر ھېچ نېمە دېمەي،
 سۈكۈت قىلىپ ئولتۇرۇشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ماڭا قاراپ:
 - ئى، ئىبنى ئابباس! سەن قانداق قارايسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئاللاھ بۇ سۈرە ئارقىلىق بىزگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن بېشارەت
 بېرىۋاتىدۇ، سۈرىدە «ئاللاھنىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋاقىتتا...»
 دېگەن ئايەت ئارقىلىق مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىدىغانلىقىدىن خەۋەر
 بېرىش بىلەن بىرگە، ئەمەلىيەتتە «بۇ سېنىڭ ئەجلىڭنىڭ توشقانلىقىنىڭ
 بېشارىتىدۇر. ئۇ ھالدا سەن «ئاللاھقا ھەمدە ئېيتقىن، تەسبىھ ئېيتقىن،
 ئۇنىڭدىن مەغپىرەت تىلىگىن. چۈنكى ئۇ، تەۋبىنى بەكمۇ قوبۇل
 قىلغۇچىدۇر، - دېمەكتىدۇر» دېدىم.

داۋاملىق ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەتراپىدا يۈرىدىغان ئابدۇللاھ
 ئىبنى ئابباس، ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇش ئارقىلىق نۇرغۇنلىغان ۋەقەلەرگە
 شاھىت بولۇپ، ئۆگىنىپ پىشىپ يېتىلىۋاتاتتى. بۇ ئۆگىنىش جەريانىدىكى
 بىر ۋەقەنى ئۆزى بىۋاسىتە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى
 بىر ئادەم ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى زىيارەت قىلىپ كەلدى. كۆرۈشۈش
 جەريانىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ ئادەمدىن تۇرۇۋاتقان يېرىدىكى
 خەلقنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. ئۇ ئادەم:

- ئۇ يەردىكى بەزى كىشىلەر قۇرئاننى مۇنداق، مۇنداق ئوقۇيدۇ، -
 دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جاۋاب بېرىپ بولغۇچە مەن ئالدىراپ:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بىر كۈندە بۇنداق كۆپ قۇرئان
 ئوقۇش ۋە بۇنداق تېز ئوقۇش توغرا ئەمەس، - دېدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ





ئەنھۇ مېنىڭ سۆزگە ئارىلىشىشىمنى ياقتۇرمىدى - دە، ماگا:

- ئاغزىڭنى يۇم! - دەپ كايىدى. كۆڭلۈم ناھايىتى يېرىم بولغانىدى، ئىنتايىن پەرىشان ۋە بىئارام بولغان ھالدا ئۆيگە قايتىپ كەلدىم ۋە ئۆز-ئۆزۈمگە:

- ئۇنىڭ يېنىدىكى قىممىتىمنى يوقاتتىم، نەزىرىدىن چۈشۈپ كەتتىم، - دەپ ئازابلاندىم. ئۆيگە كېلىپلا ئۆزۈمنى كارىۋاتقا ئاتتىم. ئۆيدىكى ئاياللار مېنى كېسەل بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ، ئەھۋال سوراشقا باشلىدى. «نېمە بولدۇڭ؟ قەيىرىڭ ئاغرىيدۇ؟ دېگەندەك سوئاللارنى سوراپ، نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلىشكە تىرىشتى. بىراق ماگا ھېچ ئىش بولمىغانىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنىڭ بۇ ئەھۋالىمدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، بىرىنى ئەۋەتىپ مېنى يېنىغا چاقىرتتى. ئۆيدىن چىقىپ، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرىنىڭ يېنىغا باردىم. خەلىپە ئىشىك ئالدىدا مېنى كۈتۈپ تۇرغانىكەن. قولۇمنى تۇتۇپ يالغۇز قالغۇدەك خالى بىر يەرگە ئېلىپ بېرىپ، ماگا:

- مەن بىلەن پاراڭلاشقان ئادەمنىڭ سۆزلىرى تۈپەيلىدىن پەرىشان بولدۇڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! بىرەر خاتا ئىش قىلىپ سالغان بولسام، كەچۈرۈم سورايمەن، ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلەيمەن، ماگا ھەر قانداق جازا بەرسىڭىز رازىمەن، - دېدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەندىن:

- ئۇ ئادەمنىڭ سۆزلىرىنىڭ ساڭا ياقمىغان تەرەپلىرىنى ماگا ئېنىق ئېيتىپ بېرەلمەسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- قۇرئاننى بۇنداق تېز ئوقۇسا، بىر - بىرىنى خاتا ئوقۇدى دېيىشىپ، ئەيىبلەشىدۇ، شۇ ئارقىلىق تالاش - تارتىش قىلىپ، ئىختىلاپقا يول ئېچىپ، چېدەل - ماجىرا چىقىرىدۇ، - دېدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنى ئاڭلاپ ماگا:

- خۇدا ھەققى، بۇ سۆزلىرىڭنى مەن ئۇلارغا ئېيتىشتىن بورۇن،



چۈشەنچىلىرىڭنى ھېچكىمگە ئېيتىمىغىن، - دېدى. (46)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس چوڭقۇر چۈشەنچىسى ۋە قابىلىيىتى بىلەن داۋاملىق ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ھەيران قالدۇراتتى. ئۇ، يۈكسەك ئەقىل - پاراستى ئارقىلىق بايقاپ، خەلىپىگە يەتكۈزگەن بۇ سۆزلىرى بىلەن، ئىنسانلارنى بىر - بىرىگە دۈشمەن قىلىدىغان ۋە دىققەتسىزلىكى سەۋەبىدىن دائىم يۈز بېرىپ تۇرىدىغان مۇھىم بىر خاتالىق ۋە ئۇنىڭ قورقۇنچلۇق ئاقىۋىتىنى كۆرسىتىپ بەرگەنىدى.

ئىبنى ئابباسنىڭ بەزى ئەسلىملىرى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ ئىلىمگە ۋە پەيغەمبىرىمىزگە بولغان مېھرى - مۇھەببىتى، ئۇنىڭ ساھابە كىراملار بىلەن ياخشى ۋاقىت ئۆتكۈزۈشىدە تۈرتكىلىك رول ئوينىغانىدى. بەزىدە ئۇلاردىن سوئال سورايتتى، بەزىدە ئۇلارغا مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرەتتى، يەنە بەزىدە ساھابىلەرگە ياردەمچى بولاتتى.

ئۆتتە ئىبنى مەسئۇد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىر كۈنى ھۆر ئىبنى قەيس بىلەن ئولتۇرۇپ، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇچرىشىشىنى ئارزۇ قىلىدىغان دوستىنىڭ كىم ئىكەنلىكى توغرىلىق پاراڭلىشىۋاتاتتى. شۇ چاغدا ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئوبەيد ئىبنى كەئبىنى ئابدۇللاھ يانلىرىغا چاقىرىپ، مەسىلىنى ئۇنىڭغا ئېيتقاندىن كېيىن: - پەيغەمبىرىمىزدىن مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ئىشى توغرىلىق بىرەر نەرسە ئاڭلىدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- ھەئە، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالى ھەققىدە سۆز قىلىپ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىم: «مۇسا ئەلەيھىسسالام بەنى ئىسرائىلدىن بىر توپ كىشىلەر بىلەن ئولتۇرغاندا، بىر ئادەم كېلىپ: - سەندىنمۇ ئالمىراق بىرىنى تونۇمىسەن؟ - دەپ سورىدى.

(46) ئىبنى مەنزۇر، 12/304: زەھەبى، سەبەر، 3264.



- ياق، - دېدى. دەل شۇ ۋاقىتتا جانابى ئاللاھ مۇسا ئەلەيھىسسالامغا:

- بۇ بەندىمىز ھازىر سەندىنمۇ بىلىملىك، - دەپ ۋەھىي قىلدى. مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىلەن قانداق ئۇچرىشالايدىغانلىقىنى سورىدى...»
دەپ سۆزلەپ بەردى. (47)

ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارى قەرزدار بولۇپ قالغانىدى. قەرز ئىگىلىرى قەرزنى سۈيلەپ كېلىشكە باشلىغاندا، مەجبۇرى ھالدا شۇ ۋاقىتتىكى خەلىپە مۇئاۋىينىڭ يېنىغا ياردەم سوراپ بارغانىدى. مۇئاۋىيە ئۇنىڭ ياردەم تەلپىنى رەت قىلغاندىن كېيىن، يولنى داۋاملاشتۇرۇپ بەسرەگە باردى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇ ۋاقىتتا بەسرەنىڭ ۋالىيسى بولۇپ، ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارى بىلەن ھەزرىتى مۇئاۋىينىڭ ئارىسىدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلاردىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ناھايىتى بىئارام بولدى. ئۇ، سەپەرگە چىقىش ئالدىدا ئىدى. يولغا چىقىشتىن بۇرۇن ئەبۇ ئەييۇبنى ئۆيىگە چاقىرىپ، ناھايىتى ھۆرمىتىنى قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئۆيىنى ئۇنىڭغا بەرگەندىن كېيىن:

- پەيغەمبىرىمىز سېنى قانداق ھۆرمەت بىلەن مېھمان قىلغان بولسا، مەنمۇ سېنى شۇنداق مېھمان قىلىمەن، - دېدى. ئائىلىسىنى ئۆيىدىن چىقىرىپ باشقا بىر يەرگە ئەۋەتتۈۋەتتى. ھەم ئۇنىڭغا ئۇ ئۆيدە خالىغان ۋاقىتچە ئولتۇرسا بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە كېتىدىغان چېغىدا:

- بۇ ئۆيىدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى سېنىڭكى، قانچىلىك قەرزنىڭ بار ئىدى؟ - دەپ سورىدى. ئەبۇ ئەييۇب:

- 20 مىڭ دەرھەم، - دەپ جاۋاب بەردى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇنىڭغا 40 مىڭ دەرھەم پۇل ۋە 20 قۇل ھەدىيە قىلىپ قايتۇرۇۋەتتى. (48)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى ياخشى تونۇيدىغان چوڭ ساھابىلەردىن سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ناھايىتى ھەيران قالغانىدى. ئۇ،

(47) بۇخارى، ئىلىم، 19.

(48) بەلازورى، ئىسناۋول ئەشراۋ، 3/60؛ ئىبنى كەسىر، ئەلبىدايە ۋەنتەبايە، 1/1219.



بۇ ھەيرانلىقنى تۆۋەندىكى سۆزلەر ئارقىلىق بايان قىلىپ، كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ ئۇنى تېخىمۇ ياخشى تونۇشىغا ۋەسىلە بولۇپ قالدى: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس تەك مەسىلىلەرنى تېز چۈشىنىدىغان، ئەقىللىق، قابىلىيەتلىك، ئالىم ۋە گۈزەل ئەخلاقلىق بىرنى كۆرمىدىم. ھەتتا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئەتراپىدا بەدىر ئەھلىدىن نۇرغۇنلىغان ئەنسارلار ۋە مۇجاھىدلار تۇرسىمۇ، بەزى چۈشىنەلمىگەن مەسىلىلەردە دەرھال ئۇنى چاقىرتىپ:

- ساڭا يەنە ھەل قىلىش قېيىن بولغان بىر مەسىلە چىقتى،- دەيتتى ھەم مەسىلىنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بېرەتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنۇڭ سۆزى تۈگىمەستىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇ مەسىلىنى ھەل قىلىپ بولاتتى.»⁽⁴⁹⁾

چوڭ ئالىم ساھابىلەردىن بىرى بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد ئۇنىڭدىن ئىنتايىن مەمنۇن ئىدى ۋە بۇ مەمنۇنلۇقنى ئىپادىلەپ: «ئەگەر ھەزرىتى ئىبنى ئابباس بىز بىلەن تەڭ بولۇپ، بىز بىلەن بىرلىكتە ياشىغان بولسا ئىدى، ھېچقايسىمىز ئۇنىڭ سەۋىيەسىگە يېتىشەلمىگەن بولاتتۇق. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس نېمىدىگەن گۈزەل قۇرئان كەرىم تەرجىمانىدۇر.» دېگەندى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۇنىڭ توغرىسىدا: «ئاللاھ پەيغەمبىرىمىزگە ئەۋەتكەن قۇرئان كەرىمنى ئۇنىڭدەك ياخشى چۈشىنىدىغان بىر ئىنسان يوقتۇر» دەيتتى.

بىرى ئۇنىڭدىن بىر ئايەتنىڭ مەنىسىنى سورىغانىدى، ئۇ:

- بېرىپ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباستىن سورىغىن ۋە بەرگەن جاۋابىنى كېلىپ ماڭا ئېيتىپ بەرگىن!- دېدى. ئۇ كىشى سوئالنى سوراپ قايتىپ كەلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئالغان جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

- ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى پەقەت قۇرئان كەرىم

(49) ئىبنى كەسىر، 2/1325؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/306؛ زەھەبى، سىيار، 3264.



تەپسىرىدە قابىلىيەتلىك دەپ ئويلايتتىم. ئەمما ھازىر بىلىدىمكى ئۇنىڭغا ھەقىقەتەن ئىلىم بېرىلپتۇ. - دېدى.

يەنە چوڭ ئالىملاردىن جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ ئۇنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، قوللىرىنى تىزلىرىغا ئۇرۇپ تۇرۇپ، قايغۇرغان ھالدا مۇنداق دېگەندى: «بۈگۈن ئىنسانلارنىڭ كاتتا ئالىمى، ئەخلاقى ناھايىتى گۈزەل بىرى ۋاپات بولدى. بۇ ئۈممەت ئۇنىڭ ئۆلۈمى بىلەن تۈگىمەس بىر ئازاب ۋە مۇسەبەتكە دۇچار بولدى.»

رافىئ ئىبنى ھۈدەيچ ئۇنىڭ ۋاپاتى ھەققىدە مۇنداق دېگەندى: «بۈگۈن غەرب ۋە شەرقتىكى پۈتۈن ئىنسانلار موھتاج بولىدىغان بىرى ۋاپات بولدى.»⁽⁵⁰⁾

ئۇستازى ئۇبەي ئىبنى كەئب تېخى كىچىك بىر بالا چېغىدىلا ئۇنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «بۇ ياش، پۈتۈن ئۈممەتنىڭ كاتتا ئالىمى بولىدۇ. چۈنكى ئۇ مۇكەممەل ئەقىل ۋە پىكىر قىلىش قابىلىيىتىگە ئىگە. يەنە كېلىپ پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا دىندا پاراسەتلىك بولۇشى ھەققىدە دۇئا قىلغانىدى» دەيتتى.⁽⁵¹⁾

ساھابىلەر چەكسىز ئىلمى سەۋەبىدىن ئۇنى «بەھر» ياكى «ھىبىرۇل - ئۈممە» دەيتتى.⁽⁵²⁾

بەسرەگە ۋالىي بولۇشى

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھىجرىيەنىڭ 36 - يىلى ئۇنى بەسرەگە ۋالىي قىلىپ تەيىنلىدى. زىياد ئىبنى ئەبۇ سۇفياننى بەيتۇل مال ۋەزىپىسىگە، ئەبۇ ئەسۋەد ئەددۇئەلنى ئىماملىققا قويدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولغانغا قەدەر بەسرەنىڭ ۋالىيسى بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، بەسرەگە

(50) ئىسى كەسىر. ئەلىسدايە ۋەسئەبە، 2/1325؛ ئەبۇ نۇئەيم، ھىلەئۇل ئەۋلىيا، 1/320.

(51) ئىسى سەئىد، تەبەقات، 2/370.

(52) ئىسى ھەجر، ئىلىيە، 4783.





كەلگەندىن كېيىن كىشىلەرنىڭ ئىلىم ئۆگىنىشىگە قىزىقىدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتتى. بۇ ئىشتىن خۇشاللىق ھېس قىلغان ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىلىم ئۆگىنىش پائالىيەتلىرىنى تېز قانات يايدۇردى. بۇ جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بەسرەگە ۋالىي بولۇشى ئۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى ياخشى بىر بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولغانىدى.

بىر تەرەپتىن ئىلىم ئۆگەنگۈچىلەرگە تەپسىر، ھەدىس، فىقھى، ئەدەبىيات... دەرسلىرىنى بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن ھەپتىنىڭ مەلۇم كۈنلىرىدە خەلققە نەسىھەت قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ قەلبىنى يۇرۇتاتتى. رامزان كەلگەن ۋاقىتتا كىشىلەرگە ئىسلامنىڭ ھۆكۈملىرىنى ئۆگىتەتتى. ھارپا كۈنى مۇنبەرگە چىقىپ، ئەسىر نامىزىدىن شام نامىزىغىچە بولغان ۋاقىتتا كىشىلەرگە ۋەئىز ئېيتاتتى. بەقەرە ۋە ئال ئىمران سۈرىسىنى سۆزمۇ سۆز، جۈملىمۇ جۈملە ئوقۇپ چۈشەندۈرەتتى. بەسرەدە ۋالىيلىق قىلىۋاتقان يىللىرىنىڭ بىر ھەج مەۋسۈمىدا مەككىگە كەلگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئۇ يەردە بىر قېتىم بەقەرە سۈرىسىنى، يەنە بىر قېتىمدا نۇر سۈرىسىنى ئوقۇپ جۈملىمۇ جۈملە تەپسىر قىلغان، شەقىق ئىبنى ۋائىل ئۇنىڭ بۇ تەپسىرىنى ئاڭلاپ ئۆزىنى تۇتالمىغان ھالدا مۇنداق دېگەنىدى: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ ھەج مەۋسۈمىدىكى نۇتقىنى ئاڭلىدىم، نۇر سۈرىسىنى ئوقۇپ تەپسىر قىلىۋاتاتتى، ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۆز - ئۆزۈمگە: <ئەگەر ئىرانلىقلار، رىملىقلار ۋە تۈركلەر ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان بولسا، شۈبھىسىزكى مۇسۇلمان بولغان بولاتتى> دېدىم.»⁽⁵³⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى ياخشى تونۇيدىغان ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ توغرىسىدا مۇنداق گۈزەل سۆزلەرنى سۆزلىگەنىدى:

- ئۇ ئەقلى، قىلىۋاتقان ئىشىدىكى پاراسىتى بىلەن نېپىز بىر پەردىنىڭ ئارقىسىدىن غەيبكە قارايتتى.⁽⁵⁴⁾

(53) ئىبنى ئابدىلەر، ئىتىھاب، 3/936؛ ئىبى كەسىر، ئەلئىدائە ۋەئىھابە، 2/1326.

(54) ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 12/305.





بەسرەلىكلەر ئۇنىڭدىن مەمنۇن ئىدى. بەسرە خەلقىدىن بولغان سەئىد ئىبنى ساھۇن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى زىيارەت قىلىپ بارغاندا، ئۇنىڭدىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى سورىدى.

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! ئۇ بىزنىڭ ئالدىمىزدا داۋاملىق ئۈچ ئىشنى قىلاتتى، ئۈچ ئىشتىن يىراق تۇراتتى. كىشىلەر بىلەن پاراڭلاشقاندا، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئالاتتى، خەلق سۆزلىگەن ۋاقىتتا، ئۇلارنى دىققەت بىلەن تىڭشايتتى. پەرقلىق قاراشلارنىڭ ئاسان بولغىنىنى تاللايتتى. رىيادىن، يامان كىشىلەردىن يىراق ھەم ئۇلارنىڭ ئالدىدا تىك تۇراتتى. (55)

بەسرەگە ۋالىيلىق قىلىۋاتقان ۋاقىتلىرىدا ئۇ يەردىكى ئىرانلىقلارنىمۇ ئىسلامغا دەۋەت قىلاتتى. ئەمما ئۇ ۋاقىتلاردا تېخى پارسچىنى بىلمەيتتى. بۇنىڭ ئۈچۈن بىر تەرجىماندىن ياردەم تەلەپ قىلغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، تەرجىماننى ئۆز يېنىدا قېلىشقا رازى قىلىش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ مال - مۈلكىدىن نۇرغۇن نەرسە بېرىشنى تەكلىپ قىلغانىدى.

ئەبۇ جەمرە بايان قىلىپ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ مەجلىسىدە، بىر تەرەپتە ئولتۇرسام مېنى چاقىرىپ يېنىغا ئولتۇرغۇزدى ۋە ماڭا: - ئەگەر يېنىمدا ئولتۇرساڭ ساڭا مېلىمدىن بىر مىقدار بېرىمەن، - دېدى.

- بولىدۇ، - دەپ، يېنىدا 2 ئاي تۇردۇم» دەيدۇ. (56)

ئىلمى؛ مەككە تەپسىر مەدرىسىنىڭ ئاساسچىسى

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن مەككىدە تۇرۇپ قالغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، بۇ يەردە نۇرغۇنلىغان ئىلمىي مەجلىسلەرنى قۇردى، نۇرغۇنلىغان ئالىملارنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈش ئارقىلىق مەككە تەپسىر مەدرىسىنىڭ ئاساسىنى ياراتتى. ھەر تەرەپتىن ئىلىم ئۆگەنگۈچىلەر

(55) ئىبنى كەسىر، ئەلبىدایە ۋەننەھايە، 2/1328.

(56) بۇخارى، ئىمان، 40؛ ئابىنى، ئۈمىدەتۈل قارى، 1/450.



مەككىگە كېلىپ، ئۇنىڭدىن ئىلىم ئۆگىنىشكە تىرىشاتتى. ئۇنىڭ ئۆيى ئالى ئىلىم ئېلىش ئۈچۈن تەسىس قىلىنغان بىر ئۈنۈپىر سىنىپقا ئوخشايتتى.

ئوقۇغۇچىلىرىدىن ئەبۇ سالىھ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى بىر مەجلىستە كۆردۈم، پۈتۈن قۇرەيش خەلقى ئۇنىڭدىن پەخىرلەنسە بولاتتى. كىشىلەر ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆيىگە يۈگۈرىشەتتى. ئۇلار شۇنچىلىك كۆپ ئىدىكى، يوللار تار كېلەتتى. سىرتتىكىلەر ئىچكىرىگە كىرەلمەيتتى، ئىچىدىكىلەر سىرتقا چىقالمايتتى. ھۈزۈرغا كىرىپ، سىرتتا ئۇنى ساقلاۋاتقان نۇرغۇنلىغان كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئۇنىڭغا يەتكۈزدۈم، ئۇ ماڭا:

- ناھارەتكە سۇ تەييارلىغىن!- دېدى ۋە ناھارەت ئالغاندىن كېيىن:

- سىرتقا چىقىپ ئۇلارغا: «كىمىنىڭ قۇرئان ۋە قىرائەتكە دائىر سوئالى بولسا ئىچكىرىگە كىرسۇن!» دېگىن،- دېدى. سىرتقا چىقىپ چاقىرغاندىن كېيىن، بىر توپ ئوقۇغۇچىلار ئىچكىرىگە كىردى. بىر ئېغىز ئەمەس، پۈتۈن ئۆيلەر تولۇپ - تاشتى. بىرىنىڭ سورىغان سوئالىغا كۈتكىنىدىن تېخىمۇ كۆپ ۋە قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بەردى ۋە سۆزى تۈگىگەندە «قىرىنداشلىرىمىزغا يول ئېچىڭلار، چىقىپ كەتسۇن!» دېدى. ئۇ چىققان ھامان باشقا بىر گۇرۇپ كىردى. بىرىنچى گۇرۇپپا تۈگىگەندىن كېيىن:

- سىرتقا چىقىپ، «قۇرئاننىڭ تەپسىرى ۋە تەئۋىلىنى ئۆگىنىشنى خالايدىغانلار ئىچكىرىگە كىرسۇن!» دېگىن،- دەپ بۇيرۇدى. سىرتقا چىقىپ چاقىرغاندىن كېيىن، توپلانغانلار ئىچىدىن بىر گۇرۇپپا كىشى ئىچكىرىگە كىردى. ئۇلارمۇ پۈتۈن ئۆيلەرنى تولدۇردى. ئۇلارغىمۇ قانائەتلىنەرلىك جاۋابلارنى بەردى ۋە ئۇلارغا قاراپ:

- قىرىنداشلىرىمىزغا يول ئېچىڭلار، چىقىپ كەتسۇن!- دېدى. ئىككىنچى گۇرۇپپا تۈگىگەندىن كېيىن ماڭا قاراپ:

- سىرتقا چىققىن ۋە ئۇلارغا «ھالال- ھارام ۋە فىقھىي تېمىلىرىدا





سوئال سوراشنى خالايدىغانلار ئىچكىرىگە كىرسۇن! > دېگىن، - دېدى. سىرتقا چىقىپ چاقىرغاندىن كېيىن، يەنە بىر گۇرۇپپا كىشى ئۆيگە كىردى. ئۇلارمۇ پۈتۈن ئۆيلەرنى تولدۇردى. ئۇلارنىڭ سوئاللىرىغىمۇ قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بەردى ھەمدە ئۇلارغا قاراپ:

- قېرىنداشلىرىمىزغا يول ئېچىڭلار چىقىپ كەتسۇن! - دېدى ۋە ماڭا:

- سىرتقا چىقىپ ئۇلارغا <فەرئىز (مىراس ئىلمىي) ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش تېمىلاردا سوئال سوراشنى خالايدىغانلار ئىچكىرىگە كىرسۇن، دېگىن! - دېدى. چاقىرغاندىن كېيىن يەنە بىر گۇرۇپپا كىشى ئۆيگە كىردى ۋە پۈتۈن ئۆينى تولدۇردى. ئۇلارنىڭ سوئاللىرىغىمۇ قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، ئۇلارغا قاراپ:

- قېرىنداشلىرىمىزغا يول بېرىڭلار، چىقىپ كەتسۇن! - دېدى. ئۇلارمۇ چىققاندىن كېيىن، ماڭا قاراپ:

- سىرتقا چىقىپ ئۇلارغا <تىلشۇناسلىق، شېئىر ۋە مۇرەككەپ سۆزلەر ھەققىدە سوئال سوراشنى خالايدىغانلار ئىچكىرىگە كىرسۇن، دېگىن، - دېدى. چاقىرغاندىن كېيىن يەنە بىر گۇرۇپپا كىشى ئۆيگە كىردى ۋە پۈتۈن ئۆينى تولدۇردى. ئۇلارنىڭ سوئاللىرىغىمۇ قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، ئۇلارغا قاراپ:

- قېرىنداشلىرىمىزغا يول ئېچىڭلار، چىقىپ كەتسۇن! - دېدى. (57)

ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىلارنى بىر مۇددەت بۇ شەكىلدە قوبۇل قىلغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ كۈنسىپىرى كۆپىيىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، كەلگەن ئوقۇغۇچىلارنى قىزىقىشلىرىغا كۆرە بۆلۈملەرگە ئايرىدى. ھەپتىنىڭ بىر كۈنىنى تەپسىرگە، بىر كۈنىنى فىقھىي ئۆگىنىشنى خالايدىغانلارغا، بىر كۈنىنى ئىسلام تارىخىغا قىزىقىدىغان ئوقۇغۇچىلارغا، بىر كۈنىنى شېئىرغا ھەۋەس قىلىدىغانلارغا، يەنە باشقا بىر كۈنىنى بولسا ئەيىھۇل - ئەرەب / ئەرەب تارىخىغا ئايرىدى. بەلگىلەنگەن بۇ كۈنلەردە

(57) ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/310؛ ئىسى جەۋزى، سەئۇد سەئۇد، 273؛ ئەبۇ نۇئەيم، ھەبەئۇل ئەۋلىيا، 1/331.



پەقەت بەلگىلەنگەن ئىلىم ئۆگەنگۈچىلەرنى قوبۇل قىلىپ، ئۇلارنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرەتتى. ھېچكىمنىڭ سوئالى جاۋابسىز قالمايتتى.

كىشىلەرنى داۋاملىق تۈردە ئىلىم ئۆگىنىشكە رىغبەتلەندۈرەتتى، ئۆگىنىشنى خالايدىغانلارغا پۈتۈن ئىشىكلەرنى ئۈچۈق قوياتتى. ئۆگەنمەكچى بولغان نەرسىلەرنى تۇلۇق ۋە توغرا ئۆگەنگەنگە قەدەر سوراشنى تەلەپ قىلاتتى. ئوقۇغۇچىلىرىدىن ئەبۇ سەپەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس كىشىلەرگە سۆز قىلىپ:

- ئەي خالايق! سۆزۈمگە قۇلاق سېلىڭلار، سوئال سوراشنى خالايدىغانلار سورسۇن، ياخشى ئۆگەنمەي، كىشىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس مۇنداق دېدى!» دېمەڭلار. ئىبنى ئابباس دېدىكى: «كىم بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىشنى خالىسا، ھىجرىنىڭ ئارقىسىدىن تاۋاپ قىلسۇن! بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، باشقا كىشىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ ھىجرىنىڭ ئورنىغا خاتىمىنىڭ ئارقىسىدىن تاۋاپ قىلسۇن! دېمەڭلار. ئۇ يەرنىڭ خاتىم دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى، ئىنسانلار جاھىلىيەت دەۋرىدە قەسەم قىلىپ ئۈزۈن قامچا، ئاياق ۋە قىلىچقا ئوخشاش نەرسىلەرنى ئۇ يەرگە قويغانلىقى ئۈچۈندۇر، - دېدى.»⁽⁵⁸⁾

يەنە بىر قېتىم، قىيامەت يېقىنلىشىپ قالغاندا، ئالامەتلىرى كۆرۈنى- دىغان كۈن ھەققىدە ئوقۇغۇچىلىرىغا مەلۇمات بېرىش ئۈچۈن:

- مەندىن بەقەرە ۋە يۈسۈف سۈرىسى ھەققىدە سوراڭلار! مەن كىچىك ياشتىلا قۇرئان ئوقۇشقا باشلىغان ئىدىم، - دېدى.⁽⁵⁹⁾

خارىجىلارنىڭ رەئىسلىرىدىن نەفى ئىبنى ئەرزاق ۋە نەجدەت ئىبنى ئۇۋەيمىر ئىلىم ئۆگەنمەكچى بولۇپ ساھابىلەر ئارىسىدا ئايلىنىپ يۈرۈپ ئاخىرىدا مەككىگە كەلدى. ئۇ ۋاقىتتا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس زەمزم قۇدۇقىغا يېقىن يەردە ئولتۇراتتى. ئۈستىدە بىر تون بار ئىدى. نۇرغۇن

(58) بۇخارى، مەناقب، 37.

(59) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/312.





كىشىلەر ئەتراپىنى ئورناتقان بولۇپ، ئۇنىڭدىن قۇرئاننىڭ تەپسىرى ھەققىدە سوئال سوراۋاتتى. بىرى:

- بۇ ئايەتنى قانداق چۈشىنىسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇمۇ:

- ئايەتنىڭ مەنىسى مۇنداق - مۇنداق دېگەن بولدى، - دەپ جاۋاب بەردى.

ئافىئ ئىبنى ئەرزاق خېلى ئۇزۇنغىچە ئۇلارغا دىققەت قىلغاندىن كېيىن، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس! سەن ھەقىقەتەن پاراسەتلىك ئىكەنسەن. بىر كۈندىن بويان نۇرغۇنلىغان سوئاللارغا قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرىۋاتسەن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- ئى، ئافىئ! ئاناڭ ساڭا يىغلىسۇن! ساڭا مەندىنمۇ ئىلىملىك كىشىلەرنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟ - دېدى. ئافىئ:

- كىم ئۇ؟ ئى، ئىبنى ئابباس! - دەپ سورىدى.

- ئۇلار ئىلمىي يوق تۇرۇقلۇق سۆزلەيدىغان ۋە ئىلمىي بار تۇرۇقلۇق باشقىلاردىن يوشۇرىدىغان كىشىلەردۇر، - دېدى.

- توغرا سۆزلىدىڭ، بىزمۇ سەندىن ئۇزۇندىن بېرى قۇرئاندىكى جاۋابىنى تاپالمىغان مۇرەككەپ سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى سوراش ئۈچۈن كەلگەن ئىدۇق، - دېدى.

ئافىئ ئىبنى ئەرزاق ئۇنىڭدىن جەمئىي 200 سۆزنىڭ مەنىسىنى سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇلارغا بۇ سۆزلەرنىڭ مەنىلىرىنى ئىزاھلاش جەريانىدا، ئەرەب شېئىرلىرىدىن توغرىلىقىغا دەلىللەرنى كەلتۈردى. ھەتتا كېيىنكى ئالىملار بۇ سوئال - جاۋابلارنى يىغىپ توپلاپ كىتاب قىلىپ چىقاردى. (60)

ئوقۇغۇچىلىرى ئۇنىڭ ئىلمىنى ماختاپ تۈگىتەلمەيتتى. ئۇلاردىن

(60) نەيرانى، ئەلەجمۇئەل كەبىر، 10/304.



ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇتبە ئۇستازى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس نۇرغۇنلىغان مەسىلىلەردە باشقا ئىنسانلاردىن ئۈستۈن ئىدى. ھاياتتا قالغان ساھابىلەر ئىچىدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىسلىرىنى ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى بىلىدىغان بىرى يوق ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا ئۆگەتكەن ھۆكۈملەرنى، شېئىر، ئەرەب تىلى، قۇرئان تەپسىرى، مىراس ئىلمى، ھېساب ئىلمى قاتارلىقلارنى ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى بىلىدىغان بىرىنى كۆرمىدىم. مەجلىستە بىر كۈنى پەقەت فىقھىي ئىلمىگە دائىر مەسىلىلەرنى سۆزلىسە، باشقا بىر كۈنى قۇرئان كەرىمنىڭ تەئۋىلى ھەققىدە، يەنە بىر كۈنى غازاتلار، باشقا بىر كۈنى شېئىر، يەنە بىر كۈنى ئەرەبلەرنىڭ تارىخى ھەققىدە سۆزلەيتتى.

ئۇنىڭ مەجلىسىگە قاتناشقان بارلىق ئالىملار ئۇنىڭ ئىلمى ئىقتىدارىنىڭ ھەقىقەتەن يۇقىرى ئىكەنلىكىگە قايىل بولاتتى. ھەممەيلەننىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرەتتى. ئۇنىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئاڭلىغان 30 بېيىتنى يادلىۋالغان ئىدىم. (61)

باشقا شەھەرلەردە ياشايدىغان بەزى مۇسۇلمانلار ئۆزلىرى كېلەلمىسە، سورايدىغان سوئالنى يېزىپ، بىرىدىن ئەۋەتىش ئارقىلىق ئۇنىڭدىن سوراپ ئۆگىنەتتى.»

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبۇ ھۇزەيل بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «كۈفەدىن كېتىش نىيىتىم بار ئىدى. كۈفەلىكلەر مېنىڭ كېتىدىغانلىقىمنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ سورىماقچى بولغان پۈتۈن سوئاللىرىنى يېزىپ قولۇمغا تۇتقۇزدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ يېنىغا بېرىپ ئازراق ئۆتكەندىن كېيىن، ئالدىغا كەلگەن زىيارەتچىلىرى، ئوقۇغۇچىلىرى ئۇنىڭدىن سوئال سوراشقا باشلىدى. ئۇ سورىغان سوئاللارغا جاۋاب بېرىپ بولغۇچە كۈفەلىكلەرنىڭ ماڭا يېزىپ بەرگەن سوئاللىرىنىڭ جاۋابلىرىمۇ

(61) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 2/368؛ ئىبنى كەسىر، ئەلىئىدايە ۋەئىنبايە، 2/1326؛ ئىبنى مۇنەزىر، مۇختەسەر، 12/308.





بىر - بىرلەپ چىقىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ يېنىدىن كېتىدىغان ۋاقىتتىچە پۈتۈن سوئاللارنىڭ جاۋابى بېرىلىپ بولغانىدى.» (62)

يەنە ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىدىن داڭلىق تەپسىر ئالىمى مۇجامىد مۇنداق دەيدۇ: «قۇرئاننى ئىككى قېتىم باشتىن ئاخىرىغىچە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا ئوقۇپ بەردىم. ھەر بىر ئايەتنىڭ ئاخىرىدا توختاپ، ئۇ ئايەت ھەققىدە ھەر خىل سوئاللارنى سورۇدۇم. قۇرئان تەپسىرىنى ئۆگەتكەن ۋاقىتتا ئوقۇغۇچىلىرىغا يېزىۋېلىشنى تەۋسىيە قىلىپ: - يېزىڭلار، - دەيتتى. (63)

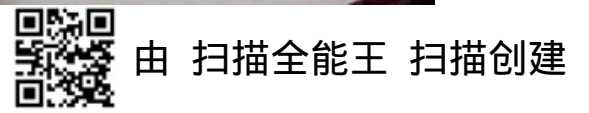
تابىئىنلارنىڭ كاتتا ئالىملىرى ۋە ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىدىن بولغان ناۋۇس، لەيس ۋە باشقا نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنى ماختايتتى. ئۇ ئىلىمگە ھېرىسمەن بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئىلىم مەسىلىسىدە ئىنتايىن ئەستايىدىل ئىدى.

مۇجامىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى بۇشەير ئەلئەدەۋى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ يېنىغا بېرىپ، <پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېدى، پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېدى> دەپ ھەدىس رىۋايەت قىلىشقا باشلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا قارايمۇ قويمىدى. بۇ ئەھۋالنى چۈشىنەلمىگەن بۇشەير:

- ئى، ئىبنى ئابباس! ماڭا نېمىشقا پەرۋا قىلمايسەن؟ نېمىشقا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىسلىرىنى سۆزلەۋاتسام قۇلاق سالمايسەن؟ - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- بىز ھەدىسلەرنى بىۋاسىتە پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغانلاردىن ئاڭلىدۇق، كۆزلىرىمىزنى ئۇنىڭدىن ئايرىماي، پۈتۈن دىققىتىمىز بىلەن ئاڭلىدۇق، كېيىن كىشىلەر توغرا - خاتانى ئارىلاشتۇرۇپ، بىر - بىرىدىن ئايرىيالايمى قالغان ۋاقىتتا، پەقەت بىز تونۇيدىغان كىشىلەرنىڭ رىۋايەت قىلغان ھەدىسلىرىغا قۇلاق سالىدىغان بولىدۇق، - دېدى. (64)

(62) ئىبنى مۇبەرر، 12/312.
(63) ئىبنى كەسىر، ئەلبىدايە ۋەسئەھ، 2/1328.
(64) مۇسلىم، مۇقەددىمە، 7.



گەرچە ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە كۆزلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان بولسىمۇ، ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن كەلگەنلەرنى قايتۇرۇۋەتمىدى. ياشىنىپ قالغاچقا، ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى بىر ئاز ئاجىزلاپ قالغانىدى. بۇنى ئۆزىمۇ بىلەتتى. شۇ سەۋەبتىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلىرىغا ھەدىس سۆزلەشنىڭ ئورنىغا ئۇلارنىڭ سۆزلىگەنلىرىنى ئاڭلاش ئارقىلىق ئىلىم ئۆگەتتى. ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا تائىققا ئورۇنلاشتى. تائىق خەلقىدىن ئالدىغا كەلگەنلەرگە: كىمنىڭ يېنىدا مەن سۆزلىگەندە يېزىۋالغان ھەدىسلىرى بولسا، ئەكېلىپ ئوقۇسا بولىدۇ. ئوقۇغان ھەدىسلىرىنىڭ توغرىلىقىنى قوبۇل قىلىشىم بىلەن ئۇلارغا ھەدىس سۆزلىگىنىمنىڭ پەرقى يوق، - دەيتتى. بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئوقۇغۇچىلىرى يېزىۋالغان ھەدىسلىرىنى ئېلىپ كېلىپ، بۇ كاتتا ئۆستازلىرىنىڭ ھۇزۇرىدا ئوقۇپ بېرەتتى.» (65)

تەپسىر قىلىش مېتودى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىر ئايەتنى تەپسىر قىلىشتىن بورۇن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇ ئايەت ھەققىدە دېگەن بىرەر سۆزىنىڭ بار- يوقلىقىنى ئىزدەيتتى. بىرەر سۆزى بولسا، ئۇ ئايەتنى ئۇ ھەدىس ئارقىلىق چۈشەندۈرەتتى. ئەگەر بىرەر سۆزى بولمىسا، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئوبەيد ئىبنى كەئبىكە ئوخشاش ئىلمى سەۋىيەسى يۇقىرى ساھابىلەرنىڭ كۆز قاراشلىرىنى ئاساس قىلاتتى. بۇلار بەزىدە پەقەت سوئال شەكلىدە ئىپادىلەنسە، بەزىدە ئىلمىي مۇزاكىرىلەردە ئوتتۇرىغا چىقاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەتراپىدىكى ساھابىلەردىن <سىلەردىن بىرىڭلار خورما ۋە ئۆزۈملۈك بىر بېغىنىڭ بولۇشىنى... خالامدۇ؟> (66) دېگەن ئايەت ھەققىدە كۆز قاراشلىرىنى سورىدى. ساھابىلەر:

(65) زەھەبى. سىپەر، 3264.

(66) بەقەرە سۈرىسى، 266 - ئايەت.





- ئاللاھ بىلىدۇ؟- دېيىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:
 - بىلىمىز ياكى بىلمەيمىز دەڭلار؟- دەپ تەنە قىلدى.
 - ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! بۇ ھەقتە ئەقلىمگە بىر ئىش كەلدى..-
 دېدىم.

- جىيەنىم، تارتىنماي سۆزلە!- دېدى.
 - ئايەتتە تىرىشىش ئارقىلىق ياخشى ئەمەل قىلغىلى بولىدىغانلىقىغا
 ئۈلگە كۆرسىتىلگەن، - دېدىم.
 - قانداق ئەمەل؟
 - ھەرقانداق بىر ئەمەل.

- ئايەتتە ئاللاھقا ئىتائەت قىلىدىغان بىر باي ئادەم ئۈلگە قىلىنغان.
 شەيتاننىڭ بۇ ئادەمنى ئازدۇرۇش ئارقىلىق يولدىن چىقىرىپ، قىلغان
 ئەمەللىرىنى يوققا چىقىرىشقا ئۇرۇنىدىغانلىقى مەقسەت قىلىنغان.-
 دېدىم.» (67)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس قۇرئان تەپسىرىدە ئۈچىنچى قىلىپ، ناھايىتى
 ياخشى بىلىدىغان ئەرەبچە ۋە ئەرەب ئەدەبىياتىغا مۇراجىئەت قىلاتتى.
 تۆتىنچى قىلىپ، جۈملىلەرنىڭ مەنىسىنى ئاساس قىلىش ئارقىلىق
 ئىسلامنىڭ بۇيرۇق ۋە نىشانلىرىغا دائىر ئىلمىي بىرىكمىلىرى، ئەقلى -
 ئىقتىدارى ۋە قەلبىنىڭ ياردىمى ئارقىسىدا ئايەتنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىشكە
 تىرىشاتتى.

پۈتۈن ئالىملار ئۇنىڭ تەپسىر ئىلمىنىڭ سۇلتانى ئىكەنلىكىدە
 ھەمپىكىر ئىدى. ئالىملار كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇنىڭ تەپسىرى ۋە ئۇنىڭغا
 مۇناسىۋەتلىك تېمىلارنى يىغىپ توپلاش ئارقىلىق -1 تەپسىرى ئىبنى
 ئابباس، -2 غەربىيۇل قۇرئان، -3 مەسائىلۇ نافىئ ئىبنۇل ئەزرەق، -4

(67) بۇخارى، تەپسىرۇل قۇرئان، 2/47.



ئەللۇغات فىل قۇرئان. (68) قاتارلىق 4 دانە كىتاب چىقاردى.

رىۋايەت قىلغان ھەدىسلىرى

ئۇ، رىۋايەت قىلغان ھەدىسلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنى بىۋاسىتە پەيغەمبىرىمىزدىن ئەمەس، بەلكى ساھابىلەردىن ئۆگەنگەنىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىكى ۋاقتتا ئۇنىڭدىن بىر قەدەم ئايرىلمايدىغان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ساھابىلەرنىڭ پېشىنى چىڭ تۇتۇپ، كېچە - كۈندۈز دېمەي ئۇلاردىن ھەدىس ئۆگىنەتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ھەدىس ئۆگىنىش ۋە يەتكۈزۈش مەسىلىسىدە باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاش ئىنتايىن سەزگۈر بولۇپ، 1160 ھەدىس رىۋايەت قىلغانىدى.

پەتىۋا بېرىشى

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرىپىدىن كىچىك ياشتىلا كېڭەش مەجلىسىگە قاتناشتۇرغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، پەتىۋا بېرىشنى ئۇنىڭ دەۋرىدە باشلىغان بولۇپ تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر داۋاملاشتۇرغانىدى. ناھايىتى كۆپ پەتىۋا بەرگەن ساھابىلەردىن بىرى بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ پەتىۋالىرىنىڭ بىر دەۋردە 12 جىلدلىق كىتاب ھالىتىدە توپلانغانلىقى رىۋايەت قىلىنىدۇ. دوكتور قەلئەجى ئۇنىڭ پەتىۋالىرىنى « ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ فىقھى ئېنىسكىلوپېدىيىسى » دېگەن نام ئاستىدا توپلاپ چىققان.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ساھابىلەرنىڭ فىقھى مەسىلىلەردە ئىختىلاپ قىلىشىپ قالغاندا مۇراجىئەت قىلىدىغان مۇراجىئەت مەركىزى ئىدى. بىر كىشى تاپىنىلارنىڭ تاۋۇس ئىسىملىك ئالىمىدىن:

(68) ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن دىئاگنوز. 1/79.





- چوڭ ساھابىلەر تۇرسا نېمە ئۈچۈن ئۇ ياشنىڭ يېنىدىن ئايرىلالمايسىلەر؟- دەپ سورىغاندا، تاۋۇس ئۇنىڭغا:

- تەخمىنەن 70 كە يېقىن ساھابىنى كۆردۈم. ئۇلار بىرەر مەسىلىدىن شۈبھىلەنسە ياكى ئورتاق پىكىرگە كېلەلمىسە، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا مۇراجىئەت قىلاتتى،- دەپ جاۋاب بەرگەن.⁽⁶⁹⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاشلا، ھەج ئىبادەتلىرى توغرىسىدا چوڭقۇر بىلىمگە ئىگە ئىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنىڭغا يۇقىرى باھا بېرىپ:

- ھەج ئىبادەتلىرىنىڭ قائىدە - قانۇنىيەتلىرىگە دائىر ئىلىمدە كىشىلەرنىڭ ئەڭ كاتتا ئالىمى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباستۇر،- دېگەنىدى.
ئۇ پەتىۋا بېرىشتىن بۇرۇن قۇرئانغا قارايتتى. قۇرئاندىن تېمىغا مۇناسىۋەتلىك بىرەر مەزمۇن تاپالمىسا، سۈننەتكە مۇراجىئەت قىلاتتى. ئۇنىڭدىنمۇ كۈتكەندەك جاۋابقا ئېرىشەلمىسە، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش چوڭ ساھابىلەرنىڭ سۆزلىرىگە قارايتتى. ئۇلاردىنمۇ بىرەر سۆز ئاڭلىمىغان بولسا، ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ پىكىرىنى ئوتتۇرىغا قوياتتى.⁽⁷⁰⁾

ئۇ، نۇرغۇنلىغان ساھەلەردىكىگە ئوخشاشلا فىقھى ئىلىمىدىمۇ چوڭقۇر پىكىرگە ئىگە ئىدى. بۇ جەھەتتىكى دىققەتنى تارتىدىغان ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكى بولسا، فىقھىغا مۇناسىۋەتلىك ھەر قانداق مەسىلىدە پەتىۋا بېرەلەيدىغان بولۇشى ئىدى.

ئىلىمنى ئەمەلىيىتىگە ئايلاندۇرغان ئالىم

ئەيىبلەشكە ئۇچرىغاندا، ئۆزىنىڭ قانداق بىر كىشى ئىكەنلىكى ھەققىدە ئىخچام ۋە چۈشىنىشلىك قىلىپ مۇنداق دەيتتى: «مېنى ئەيىبلىدىڭ،

(69) ئىبنى كەسىر، ئەلىئىدىيە ۋە نىسايە، 2/1328.

(70) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 2/366؛ ئىبنى مۇننەببىر، مۇختەسەر، 12/313.



لېكىن مەندە 3 خىل گۈزەل خىسلەت بار: ماڭا ئاللاھنىڭ كىتابى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىلىم بېرىلدى. مەن ماختاشنىڭ پەقەت ماڭلا ئائىت بولۇپلا قالماستىن، بەلكى پۈتۈن ئىنسانلارنىڭمۇ ماڭا ئوخشاش ئالىم بولۇشىنى ئارزۇ قىلىمەن. بىر مۇسۇلمان ھاكىم بىر مەسىلىگە ھۆكۈم چىقارغاندا، ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم قىلسا، تەرەپلەر ۋە ھاكىم بىلەن ھېچقانداق مۇناسىۋەتتىم بولمىسىمۇ، ئۇنىڭدىن ئىنتايىن سۆيۈنمەن. بىر شەھەرگە يامغۇر ياغقانلىقىنى ئاڭلىسام، ماڭا ھېچقانداق پايدىسى بولمىسىمۇ، يەنىلا خۇشال بولىمەن.»⁽⁷¹⁾

كېچىدە قىلىنىدىغان ئىبادەتلەرگە ئەھمىيەت بېرەتتى. ھەتتا سەپەرگە چىققان ۋاقىتلىرىدىمۇ نامىزنى تەرك قىلماي، كېچىلىرى قويۇپ تاھارەت ئېلىپ ناماز ئوقۇيتتى. ئەبۇ مۇلەيكە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەككىدىن مەدىنىگە بارىدىغان ۋاقىتتا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىلەن بىللە سەپەرگە چىقتۇق. سەپەر ئۈستىدە بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، نامازلىرىنى ئىككى رەكەت قىلىپ ئوقۇدى. يېرىم كېچە بولغاندا، بىز ھارغىنلىقتىن ئورنىمىزدىنمۇ تۇرالمايۋاتساق، ئۇ ياتقان يېرىدىن قوپۇپ، تاھارەت ئېلىپ ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. نامازدا قۇرئاننى ناھايىتى چۈشىنىشلىك قىلىپ ئاستا - ئاستا، ھەرپمۇ ھەرپ ئوقۇدى. بىر دەمدىن كېيىن يىغلاشقا باشلىدى. ناماز تۈگىگىچە ئىچ - ئىچىدىن ئېسەدەپ يىغلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ كۆڭلى يۇمشاق بولۇپ داۋاملىق يىغلايتتى. ھەتتا كۆپ يىغلاپ زىناقلىرىدا كۆز ياشلىرىنىڭ ئىزى قالاتتى.»⁽⁷²⁾

دۈشەنبە، پەيشەنبە كۈنلىرى روزا تۇتۇشنى تەرك قىلمايتتى. بىر كۈنى بىر ئادەم يېنىغا كېلىپ:

- ئى، ئىبنى ئابباس! سەن قانداق روزا تۇتسەن؟ - دەپ سورىدى.
ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

(71) ئىبنى مەنزۇر، 12/314.

(72) زەھەبى، سەبەر، 3264؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/314.





- دۈشەنبە، پەيشەنبە كۈنلىرى روزا تۇتمەن، - دەپ جاۋاب بەردى.
ئۇ ئادەم:

- نېمە ئۈچۈن؟ - دەپ سورىۋىدى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- چۈنكى ئۇ كۈنلەردە قىلغان ئەمەللىرىمىز ئاللاھقا يوللىنىدۇ.
ئەمەللىرىم ئاللاھقا يوللانغان ۋاقتتا روزىدار بولۇشنى خالايمەن، - دېدى. (73)

ھەج ئىبادەتلىرىنى ئىنتايىن ياخشى كۆرەتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس داۋاملىق ھەج قىلىدىغان بولۇپ، ئەڭ چوڭ ئارزۇسى مېڭىپ بېرىپ ھەج قىلىش ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىر كۈنى دوستلىرىغا مۇنداق دېدى: «ياش ۋاقتىمدا مېڭىپ بېرىپ ھەج قىلىشتىن باشقا ئارزۇ قىلىپ، ئەمەلگە ئاشۇرالمىي پۇشايمان قىلىپ قالغان ھېچقانداق ئىشىم يوق. ھەسەن ئىبنى ئەلى 25 قېتىم مېڭىپ بېرىپ ھەج قىلغانىدى.» (74)

ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە كۆزلىرى تورلىشىپ قالغانلىقى ئۈچۈن ياخشى كۆرەلمەيتتى. ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپقان كۆز دوختۇرلىرى زىيارەت قىلغىلى بېرىپ، كۆزىنى تەكشۈرۈپ كۆرگەندىن كېيىن:

- كۆزلىرىدىن ئاققان سۇلار كۆرۈشكە توسالغۇ بولۇۋاتىدۇ، بۇ كېسەلنى داۋالىغىلى بولىدۇ، ئەمما 5 كۈن بويىچە قەتئىي ئورنۇڭدىن تۇرماي ئوڭدا يېتىشىڭ لازىم. بۇ جەرياندا ئۆرە تۇرۇپ ياكى ئولتۇرۇپ ناماز ئوقۇيالمىسەن! - دېيىشتى.

دوختۇرنىڭ بۇ تەكلىپى ئۇنىڭغا ئىنتايىن ئېغىر كەلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئىشارەت ئارقىلىق ناماز ئوقۇيالمىسەن، قىيام، رۇكۇ ۋە سەجدە قىلالماسلىققا چىدىيالمىدىغان بولۇپ، دوختۇرنىڭ بۇ تەكلىپىگە قارشى چىقىپ:

- بولمايدۇ، ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بەش كۈن ئەمەس، بىر رەكەت ناماز ئوقۇشقا توسالغۇ بولىدىغان ئۇنداق ياخشىلىقنى خالايمەن.

(73) زەھەبى. 3264: ئىبنى مەنزۇر، 12/314.

(74) زەھەبى، سىبەر. 3264.



پەيغەمبىرىمىز «كىمكى بىر رەكەت نامازنى بولسىمۇ قەستەن تەرك ئەتسە، ئاللاھنىڭ غەزىپىگە سەۋەب بولىدۇ» دېگەن ھەدىسنى يەتكۈزۈۋاتسا، سىزنىڭ دېگەنلىرىڭىزنى قەتئىي قىلالمايمەن، - دېدى. (75)

ئىبادەتلەرنى ئىخلاس بىلەن قىلىش لازىم دەپ ئويلايتتى. «ئىخلاس بىلەن قىلىنغان ئىككى رەكەت ناماز، كېچە بويىچە غەپلەتتە ئوقۇلغان نامازدىن ياخشىدۇر» - دەيتتى. (76)

ئەبۇ جۇۋەيرىيە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ماقامى ئىبراھىمدا ناماز ئوقۇۋاتقاندا، بىز ئارقا تەرىپىدە ئولتۇرۇپ پاراڭلىشىشقا باشلىدۇق. ئۇ سالام بېرىپ بولغاندىن كېيىن بىزدىن يىراق، تىنچ بىر يەرگە بېرىپ ناماز ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى.» (77)

تاھارەتسىز ياتماسلىققا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرەتتى. يېقىنلىرىغا مۇنداق دەيتتى:

- ھەرگىزمۇ تاھارەتسىز ئۇخلىماڭلار، چۈنكى روھلار بەدەندىن قانداق ئايرىلغان بولسا، قىيامەت كۈنى شۇنداق تىرىلىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ناھايىتى كىچىك پېئىل بولۇپ، ئادەتتە ئاددىي - ساددا يۇڭ كىيىملەرنى كىيەتتى. (78)

ئۇ ئىبادەتكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىش بىلەن بىرگە، دىننىڭ ئىنسانىي ۋە ئىجتىمائىي بۇيرۇقلىرىغىمۇ سەل قارىمايتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەسچىتىدە ئېتىكاپقا كىرگەن ئىدىم. بىر ئادەم يېنىمغا كېلىپ، سالام بەرگەندىن كېيىن ئولتۇردى. ئۇ قۇللۇقتىن ئازاد بولۇش ئۈچۈن خوجايىنى بىلەن توختاملاشقان بىرى ئىكەن. ئۇنىڭ پەرىشان ھالىنى كۆرۈپ:

(75) ئىسى ماجە، سالان. 274؛ ئىسى كەسىر، ئەلىئىدايە ۋەنسىھانە. 2/1328.

(76) ئەلھىندى، كەنزۇل ئۇممال، 8/195.

(77) ئىبنى ئەبۇ شەيبە، مۇسەننەن، 1/120.

(78) زەھەبى، سىيەر، 3264.





- كۆڭلۈڭ نېمىگە يېرىم بولدى، سەن نېمانچە غەمكىن؟ - دەپ سورىدىم. ئۇ ئادەم:

- پالانىنىڭ مەندىن ئالدىغان قەرزى بار ئىدى، شۇ قەبرىدە ياتقان كىشى (پەيغەمبىرىمىز) نىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن، ئۇنى قايتۇرغىدەك كۈچۈم يوق! - دېدى. مەن:

- سېنىڭ ئورنۇڭدا قەرز ئىگىلىرى بىلەن مەن سۆزلىشەيمۇ؟ - دېدىم. كىشى:

- سىزنى ئاۋارە قىلسام قانداق بولىدۇ؟ - دېدى.

مەن ئېتىكاپتىن چىقىپ ئاياغلىرىمنى كىيىپ، مەسجىدى نەبەۋدىن ئايرىلدىم. ئۇ كىشى:

- ئېتىكاپتا ئىكەنلىكىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ياق، ئەمما شۇ قەبرىدىكى كىشى (پەيغەمبىرىمىز) دىن ئاڭلىشىمچە، باشقىلارغا ياردەم بېرىش تېخىمۇ مۇھىم (بۇ سۆزلەرنى قىلىۋاتقاندا پەيغەمبىرىمىزنى ئەسلەپ كۆز ياشلىرى سەل بولۇپ ئاقتى) دۇر. پەيغەمبىرىمىز بۇ ھەقتە: <كىمكى بىر قېرىندىشىنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن تۇتۇش قىلىپ، ئۇنى ھەل قىلسا، ئون يىل ئېتىكاپقا ئولتۇرغاندىمۇ ياخشى ئىش قىلغان بولىدۇ. كىمكى ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن بىر كۈن ئېتىكاپقا كىرسە، ئاللاھ ئۇنىڭ بىلەن جەھەننەم ئارىسىدا شەرق بىلەن غەرب ئارىسىدىكى ئۇزۇنلۇقتەك ئۈچ توسۇق قويدۇ، دېگەندى. - دېدىم.> (79)

داڭلىق تارىخچى سالىھى ئۇنىڭ ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس دادىسىغا ئوخشاش ناھايىتى ياخشى كىشى ئىدى. دادىسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەلچىلىك ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالدى. مۇھاجىرلارغا دادىسىغا ئوخشاشلا سېخىيلارچە مۇئامىلە قىلىدىغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، كەبىنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەن ھاجىلارنى يېمەك -



ئىچمەك بىلەن تەمىنلەشكە تىرىشاتتى.

ئوقۇغۇچىلىرى ۋە پەرزەنتلىرى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس شۇ دەۋرنىڭ كاتتا ئالىملىرىدىن ئىكەنمە، ئەتە ئىبنى ئەبۇ رەباھ، تاۋۇس ئىبنى كەيسان، سابىت ئىبنى جۇبەير، جابر ئىبنى زەيد، سۇلايمان ئىبنى يەسار، مۇھەممەد ئىبنى سىرىن ۋە مەيمۇن ئىبنى مەھران قاتارلىقلارنىڭ تەربىيەسىنى ئالغان بولۇپ، ئىلىگە ۋە بالىلىرىنىڭ ئىلىم ئۆگىنىشىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى، ئىلمىي مۇزاكىرىلەرنى نەپلە ئىبادەتلەردىن ئۈستۈن كۆرەتتى ۋە پات - پات: «بىر سائەت ئىلمىي مۇزاكىرە ئېلىپ بېرىش، پۈتۈن كېچىسىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزۈشتىن ياخشىدۇر» دەيتتى.

ئۇ، ئىلىم ئېلىش قابىلىيىتى بار كىشىلەرنىڭ ئىلىم تەھسىل قىلىشى جىھاد قىلىشتىنمۇ پەزىلەتلىكتۇر، دەپ قارايتتى. ئەلى ئەلئەزدى ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، جىھاد ھەققىدە سوئال سورىغاندا، ئۇنىڭغا:

- ساڭا جىھاد قىلىشتىنمۇ پەزىلەتلىك بىر ئەمەلنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟
جامەگە بېرىپ ئۇ يەردە قۇرئان، فىقھىي ۋە سۈننەت ئىلىملىرىنى ئۆگەنسەڭ، بۇ سېنىڭ ئۈچۈن تېخىمۇ ياخشى بولىدۇ، - دېدى. (80)

ئۇ، سوئال سوراش ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ ئاچقۇچى، دەپ قارايتتى.

- بۇ ئىلىمنى قانداق ئۆگەندىڭ؟ - دەپ سورىغانلارغا:

- دائىم سوئال سورىدىغان بىر تىل ۋە مۇكەممەل بىر ئەقىلنىڭ سايىسىدا ئۆگەندىم، - دەپ جاۋاب بېرەتتى. (81)

بالىلارغا ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلەتتى، ئۇلارنى ئاللاھنىڭ ئامانلىقى، دەپ قارايتتى ۋە: «ماللىرىڭلار پەقەت سىلەرنىڭدۇر، ھالبۇكى، بالىلىرىڭلار

(80) كاندەھلىۋى. 3/642.

(81) ئىبنى جەۋزى، سىفائۇسەفۋە. 274.





سىلەرگە بېرىلگەن ئاللاھنىڭ ئامانتىدۇر» دەيتتى. (82)

باللارنى جامەگە بېرىشتىن، ھەتتا ئۇ يەردە ناماز ئوقۇۋاتقانلارنى بىئازام قىلماي، ئويۇن ئويناشتىن توسمايتتى ۋە: «بىز ئاشورا روزىسىنى تۇتساق، باللارمۇ بىز بىلەن تۇتاتتى. ئۇلارنى جامەگە ئېلىپ باراتتۇق، تېزىرەك ۋاقىت ئۆتسۇن دەپ بىللە ئويۇن ئويناتتۇق» دەيتتى. (83)

باللىرى كۈرەيب بىلەن ئىكرىمە چوڭ بولغاندا، ئۇلارنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ئەمدى ئۆيلەنگىدەك ياشقا كەلدىڭلار، ئۆيلىنىشنى خالىساڭلار تويۇڭلارنى قىلىپ قوياي. ياخشى بىلىشىڭلار كېرەككى، بىر ئادەم زىنا قىلسا قەلبىدىن ئىماننىڭ نۇرى تارتىپ ئېلىنىدۇ، ئاللاھ ئۇنىڭدىن ئالغان بۇ نۇرنى خالىسا باشقا بىرىگە بېرىدۇ، خالىسا بەرمەيدۇ. دەپ نەسىھەت قىلغانىدى. (84)

باللىرى ۋە ئوقۇغۇچىلىرىغا داۋاملىق ئىلىم ئۆگىنىشنى تەۋسىيە قىلاتتى.

ئىكرىمە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ماڭا ۋە ئوغلى ئەلىگە:

- ئەبۇ سەئىدنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن ھەدىس تىڭشاڭلار! - دېدى. ئەلى بىلەن بىللە ئەبۇ سەئىدنىڭ يېنىغا باردۇق. بىز بارغاندا ئۇ تېمىنى ئوڭشاۋاتقان ئىكەن، بىزنى كۆرۈپ تونىنى ئېلىپ پاداشقان قۇرۇپ ئولتۇردى. ئاندىن مەسجىدى نەبەۋىينىڭ بەرپا قىلىنىشىغىچە بولغان ئارىلىقتا پەيغەمبىرىمىز بىلەن ساھابىلەرنىڭ بېشىغا كەلگەن ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بەردى.» (85)

ساھابىلەرنىڭ بىرىدىن بىرەر ھەدىس ئاڭلىسا، باللىرى ۋە ئوقۇغۇچى -

(82) قەلئەجى، فقھىي ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، 37.

(83) قەلئەجى، 627.

(84) ئىسنى ئەبۇ شەيبە، مۇسەئەنى، 2/166.

(85) بۇخارى، سالان، 63.





لەرىدىن بىرى يېنىدا بولسا، ئۇنىڭغا قاراپ:

- بىز ئۈچۈن بۇ ھەدىنى يېزىپ بەر! - دەيتتى. (86)

ئوقۇغۇچىلىرىغا ئۆگىنىشى كېرەك بولغان ئىلىمنى ئۆگىتىشتىن باشقا، ئۇلارنى ئوقۇتقۇچى بولۇشقا ھازىرلايتتى، ئۇلارغا يول كۆرسىتەتتى ۋە تەۋسىيەلەرنى قىلاتتى.

ئىكرىمە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ماڭا مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلغاندى:

- جۈمە كۈنلىرى كىشىلەرگە بىر قېتىم سۆزلەپ بەرگىن! تەلەپ قىلىپ قالسا، ئىككىنچى قېتىم سۆزلەپ بەرگىن! يەنە تەلەپ قىلسا، ئۈچىنچى قېتىم سۆزلەپ بەرگىن! ئەمما بۇنىڭدىن كۆپ سۆزلىمىگىن! كىشىلەرنى قۇرئان ئاڭلاشتىن قەتئىي زېرىكتۈرۈپ قويما! ئەگەر بىر توپ كىشىلەر پاراڭلىشىش ئۈچۈن يېنىڭغا كېلىپ، ساڭا دەرد - ئەھۋاللىرىنى ئېيتىپ بېرىۋاتقاندا، سۆزلىرىگە قوشۇق سېلىپ بۆلۈۋەتسەڭ ئۇلارنى زېرىكتۈرۈپ قويسەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، جىمجىت ئولتۇرۇپ ئۇلارنىڭ سۆزىنىڭ تۈگىشىنى كۈتكىن! ساڭا گەپ قىلىش نۆۋىتى كەلگەندە، ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئاچىدىغان سۆزلەرنى قىلغىن! چۈشىنەلمەيدىغان مۇرەككەپ سۆزلەرنى قىلمىغىن! پەيغەمبىرىمىزنىڭ زامانىدا ئۇ ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرى بۇ شەكىلدە پاراڭلىشىشقا ۋە دۇئا قىلىشقا دىققەت قىلاتتى.» (87)

مۇجاھىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئەتا، تاۋۇس، ئىكرىمە ۋە مەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىلەن بىللە ئولتۇراتتۇق، يېنىمىزغا بىرى كەلدى، ئۇ ئارىلىقتا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ناماز ئوقۇشقا باشلىغانىدى. ئۇ ئادەم:

- ئاراڭلاردا پەتىۋا بېرەلەيدىغان بىرى بارمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- سورىغىن! - دېدىم ئۇ ئادەمگە قاراپ. ئۇ:

- ھاجەتخانىدا كىچىك تەرەتتىن كېيىنلا مەنىي كېلىدۇ، قانداق

(86) زەھەبى، سەپەر، 3264.

(87) بۇخارى، دەئۋەت، 20.





قىلىشىم كېرەك؟- دېدى. مەن:

- غۇسۇل تاھارەت ئېلىشىڭ كېرەك،- دېدىم. ئۇ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن كەتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپلا بىزگە قاراپ:

- ئى، ئىكرىمە، ئۇ ئادەمنى چاقىرىپ كەل!- دېدى. ئۇ ئادەم كەلگەندىن كېيىن:

- سەن بۇ ئادەمگە پەتمۇ پەتمۇ بەردىڭمۇ؟

- ھەئە.

- ئاللاھنىڭ كىتابىغا ئاساسەنمۇ؟

- ياق.

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننىتىگە ئاساسەنمۇ؟

- ياق.

- ساھابىلەرنىڭ سۆزلىرىگە ئاساسەنمۇ؟

- ياق.

- ئۇنداق بولسا كىمنىڭ سۆزىگە تايىنىپ پەتمۇ پەتمۇ بەردىڭ؟

- ئۆزۈمنىڭ چۈشەنچىسىگە ئاساسەن...

- (ئۆزىنى كۆزدە تۇتقان ھالدا) شۇنىڭ ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىز «بىر

ئالىم شەيتاننىڭ ئالدىدا، مىڭ ئابدۇدنىمۇ مۇستەھكەم تۇرىدۇ» دېگەن،

دېگەندىن كېيىن، ئۇ ئادەمگە قاراپ:

- مەنىي كەلگەندىن كېيىن، كۆڭلۈڭدە شەھۋەت تۇيغۇسى بولامدۇ؟-

دەپ سورىدى. ئۇ:

- ياق،- دەپ جاۋاب بەردى.

- ئۇنىڭدىن كېيىن بەدىنىڭدە ئۇيۇشۇش، ھەرىكەتسىزلىك بولامدۇ؟

- ياق.



- بۇ كېسەللىكتىن شۇنداق بولىدۇ. پەقەت تاھارەت ئالساڭلا بولىدۇ. -
 دېدى. (88)

ئىبرەتلىك سۆزلىرى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس نۇرغۇنلىغان تېمىلاردا مەنسى چوڭقۇر گۈزەل سۆزلەرنى قىلغانىدى. بۇلارنىڭ بىر قىسمىنى تۆۋەندە بايان قىلىپ ئۆتىمىز: «ئىبنى ئابباس: ئاتا - ئانىسى بار بىر مۇسۇلمان ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنى كۈلۈمسىرىگەن ھالدا «ياخشى تۇرۇپسىلەرمۇ؟» دەپ قارشى ئالسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا ئىككى جەننەتنىڭ ئىشىكىنى بىرلىكتە ئاچىدۇ. ئەگەر بىرى بولسا، بىر جەننەتنىڭ ئىشىكىنى ئاچىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرىگە ئاچىقلانسا، ئۇ ئۇنىڭدىن رازى بولغانغا قەدەر، ئاللاھ ئۇنىڭغا ئاچىقلىنىدۇ. - دەيدۇ. يېنىدىكىلەر:

- ئۇلار ئۇنىڭغا ناھەقچىلىق قىلغان بولسىمۇ شۇنداق بولامدۇ؟ - دەپ سورىغاندا:

- ھەئە ئۇنىڭغا ناھەقچىلىق، ھەقسىزلىق قىلغان بولسىمۇ شۇنداق بولىدۇ. - دەپ جاۋاب بېرىدۇ. (89)

«بىر ئادەمگە كۆڭۈل يېرىملىقى، غەم - قايغۇ، ئېغىرچىلىق يەتسە ياكى باشلىقىدىن قورقسا تۆۋەندىكى دۇئانى قىلسا بولىدۇ:

«ئۇنىڭدىن باشقا ئىلاھ بولمىغان، يەتتە قات ئاسماننىڭ ۋە ئەرشنىڭ يېگانە پەرۋەردىگارىدىن تىلەيمەن. ئۇنىڭدىن باشقا ئىلاھ بولمىغان، يەتتە قات ئاسمان ۋە ئەرشنىڭ كەرەملىك پەرۋەردىگارىدىن تىلەيمەن. ئۇنىڭدىن باشقا ئىلاھ بولمىغان، يەتتە قات ئاسمان ۋە يەتتە قات زېمىننىڭ ئىچىدىكى نەرسىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىدىن تىلەيمەن. شۈبھىسىزكى، سەن ھەممە ئىشقا قادىر سەن!»

(88) كاندېھلىۋى، ھابىئۇسساھابە، 3/649.
 (89) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 7. ھەدىس.





بۇ دۇئانى قىلىپ، ئاللاھتىن نېمىنى تەلەپ قىلماقچى بولساڭ شۇنى تىلگىن! (90)

دېققەت قىلمىغاندا، بايلىق غەپلەتكە سەۋەب بولىدۇ، دەپ ئويلانغانلىقى ئۈچۈن، «سۇ زىرائئەتلەرنى قانداق ياشارتسا، بايلىقمۇ قەلبتىكى نىپاق تۇخۇملىرىنى شۇنداق ياشارتىدۇ» دەيتتى. (91)

ئەگەر بىر ئىنسان ئىلىمنى ھەقىقەتەن ياخشى ئۆگەنسە، شۇ ئىلىمنىڭ پەزىلىتى ۋە شەرىپى سەۋەبىدىن ئاللاھ، پەرىشتىلەر ۋە سالىھ كىشىلەر ئۇنى ياخشى كۆرىدۇ، ئۇنىڭغا ھۆرمەت - ئېھتىرام قىلىدۇ.

ئىبنى بەرد مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس تىلىنى تۇتۇپ تۇرۇپ:

- ساڭا ئېچىنمەن، يا ياخشى سۆزلەرنى قىلىپ پايدا تاپقىن ياكى سۈكۈت قىلىپ قۇتۇلغىن! ئەگەر مۇشۇنداق قىلمىساڭ، پۇشايىمان قىلىپ قالدىغانلىقىڭنى بىلگىن! - دېدى. يېنىدىكىلەر:

- نېمە ئۈچۈن بۇنداق دەيسەن؟ - دەپ سورىۋىدى. ئۇ:

- چۈنكى قىيامەت كۈنى ئىنساننىڭ تىلىدىنمۇ زىيانلىقراق بىر ئەزاسىنىڭ يوقلىقىنى ئاڭلىغانىدىم، - دەپ جاۋاب بەردى. (92)

ياخشىلىق ئۈچ نەرسە ئارقىلىق تاكامۇللىشىدۇ: ئۇنىڭ بىرىنچىسى ياخشىلىقنى قىلىشقا ئالدىراش، ئىككىنچىسى ئۇنى كىچىك كۆرۈش، ئۈچىنچىسى يوشۇرۇشتۇر. ياخشىلىق دېگەن قىلىشقا ئالدىرسا، ئاسانلاشتۇرىدۇ، نىشانغا يېتىدۇ، كىچىك كۆرگىنىدە بولسا، چوڭىيىپ كېتىدۇ، يوشۇرسا قىممىتى ئاشىدۇ. (93)

ئەگەر قېرىندىشىم ماڭا مەن ياقۇرمايدىغان بىرەر سۆز ياكى ئىش

(90) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 709. ھەدىس.

(91) بەيھەقى، سۇنەن، 1/223.

(92) ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىيەتۇل ئەۋلىيا، 1/328.

(93) ئىشى كىسىر، تەلىسدايە ۋەسئەيە، 2/1327؛ ئىبنى مەرزۇق، مۇختەسەر، 12/326.



قىلسا، ئۇنىڭغا بۇ ئۈچ خىل ئۇسۇلنىڭ بىرى ئارقىلىق ئىپادە بىلدۈرەتتىم. ئەگەر مەندىن پەزىلەتلىك، چوڭ ياكى ئورنى مەندىن يۇقىرى بولسا، ئۇنىڭ قەدىنى بىلەتتىم.

ئەگەر مەن بىلەن تەڭ (باراۋەر) بىرى بولسا، ھۆرمىتىنى قىلاتتىم.

مەندىن كىچىك بىرى بولۇپ قالسا، ئۇنىڭ بىلەن بۇ ھەقتە پەقەت پاراڭلاشمايتتىم، بۇ مېنىڭ ياشاش ئۇسۇلۇم. مېنىڭ قىلغانلىرىمنى ياقۇرمىغانلار ئۈچۈن ئاللاھنىڭ زېمىنى كەڭرى (مەندىن يىراق تۇرسا بولىدۇ- دېمەكچى. ت) دۇر. (94)

«ئى گۇناھ ئۆتكۈزگەن كىشى! ھەرگىزمۇ ئۆتكۈزگەن گۇناھىڭنىڭ ئاقىۋىتىدىن بىخۇد بولۇپ قالما! يامانلىق قىلىشنى داۋاملاشتۇرساڭ، قىلغان ھەر بىر يامانلىقنىڭ يەنە بىر يامانلىقنىڭ ئىشىكىنى ئاچىدۇ. خىجىل بولۇش تۇيغۇڭ ئاجىزلاپ كېتىپ ئەتراپىڭدىكى كىشىلەردىن ھايا قىلمايدىغان بولۇپ قالسىن. ئېغىر گۇناھلارنى ئۆتكۈزگەن ۋاقتىڭدىمۇ كۈلۈپ تۇرسەن، ئاللاھنىڭ سېنى قانداق جازالايدىغانلىقىنى بىلمەي گۇناھ ئىشلارنى قىلالغانلىقىڭ ئۈچۈن سۆيۈنسىن، مانا بۇ ئەڭ چوڭ گۇناھتۇر.»

ئۇنىڭ ئۈستىگە چوڭ گۇناھنى سادىر قىلىۋاتقان ۋاقتىڭدا بىر شامال چىقىپ گۇناھ ئىشلىرىڭنى داۋاملاشتۇرۇشۇڭغا توسقۇنلۇق قىلىشىدىن قورقسەنۇ ئۇ گۇناھنى قىلىۋاتقان چېغىڭدا، ئاللاھنىڭ سېنى كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئەسلەپ، يۈرىكىڭ جىغىلدىمايدۇ. (95)

«بىر مۇسۇلمان ئائىلىگە بىر ئاي، بىر يىل، ھەتتا ئاللاھ خالىغان ۋاقىتقىچە ياردەم قىلىش داۋاملىق ھەجگە بېرىشتىن ئەۋزەلدۇر. ئاللاھ ئۈچۈن قېرىنداش بولغان بىرىگە كىچىك بىر تەخسە تاماق بېرىش، مېنىڭ نەزىرىمدە ئاللاھ ئۈچۈن خەير-ساخاۋەت قىلغان بىر دىناردىن

(94) ئىبنى جەۋزى، سىغائۇسەفۋە، 275.

(95) ئىبنى جەۋزى، 275؛ ئەبۇ نۇئەيم، ھىلبەتۇل ئەۋلىيا، 1/324.





قىسمەتلىكتۇر. (96)

دۇنيا بىلەن پۇل يارىتىلغان ۋاقتتا شەيتان، پۇلنى قولغا ئېلىپ كۆزىگە سۈرتۈپ تۇرۇپ: سەن مېنىڭ قەلبىمنىڭ مېۋىسى، كۆزۈمنىڭ نۇرىسەن. ئىنسانلارنى سەن ئارقىلىق ئاسىيلىق قىلىشقا كۈشكۈرتۈپ، سەن ئارقىلىق ھاقارەتكە يول ئېچىپ، سېنىڭ ۋاستىڭ ئارقىلىق جەھەننەمگە يوللايمەن، - (97) دېدى.

ئاللاھ مۆمىن، كاپىر دەپ ئايرىماي ھەر كىمگە ئۆزىنىڭ رىزىقىنى ھالال قىلىپ بەردى. سەۋر قىلغان كىشىگە، ئاللاھ ئۇ رىزىقىنى ھالال يول بىلەن بېرىدۇ، ئەگەر كىشى ئالدىراقسانلىق قىلىپ، ئۇنى ھارام يولدىن قولغا كەلتۈرۈشكە ئۇرۇنسا، ئاللاھ ئۇنىڭ ھالال رىزىقىنى كېمەيتىۋېتىدۇ. (98) تەۋسىيەلىرى

ئوقۇغۇچىلىرىدىن جۈندۈپ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا:

- ماگا نېمىنى تەۋسىيە قىلىسىز؟ - دېگەندە، ئۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بەرگەندى:

- ساگا ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشتىن يىراق ھالدا ئەمەل قىلىشىڭنى، ناماز ئوقۇشىڭنى ۋە زاكات بېرىشىڭنى تەۋسىيە قىلىمەن. شۇنىڭدىن كېيىن قىلغان ھەر قانداق ياخشى ئىشنىڭ قوبۇل قىلىنىپ، ئاللاھقا يوللىنىدۇ.

- ئى، جۈندۈپ! ھەر كۈنۈڭگە ھاياتىڭنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈنىدە كىلا قارىغىن، ۋىدالىشىدىغاندە كىلا ناماز ئوقۇغىن! دۇنيادا غېرىپ، مۇساپىر ۋە قەبرىدە يېتىۋاتقانلارغا ئوخشاش بولغىن!

خاتالىق ئۆتكۈزسەڭ تەۋبە قىلغىن! دۇنيا كۆزۈڭدە ئايىغىڭنىڭ بۇغۇچىدە كىلا قەدىرسىز بولسۇن. چۈنكى، ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ رەببىڭگە قايتقان ۋاقتىڭدا، قىلغان ئەمەللىرىڭدىن باشقا قېلىپ قالغان

(96) ئىبنى جەۋزى، 275؛ ئىبنى نۇئەيم، 1/328.

(97) ئىبنى جەۋزى، 275؛ ئەبۇ نۇئەيم، 1/328.

(98) ئەبۇ نۇئەيم، 1/328.





نەرسىلىرىڭنىڭ ھېچقايسىسىنىڭ ساڭا پايدىسى بولمايدۇ.
 يەنە باشقا بىرگە مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلغانىدى: «ئۆزۈڭ بىلەن
 مۇناسىۋىتى يوق تېمىلار ھەققىدە گەپ قىلمىغىن! چۈنكى، ئۇ كېرەكسىز
 سۆز سەۋەبىدىن بىرەر گۇناھقا ئارىلىشىپ قالماسلىققا كاپالەتلىك
 قىلالمايسەن!

ساڭا مۇناسىۋەتلىك تېمىلار ھەققىدە ۋاقتى كەلگەندە، سۆز قىلغىن!
 نۇرغۇنلىغان ھەقىقەتپەرۋەر كىشىلەر باركى، پەيتى كەلگەندە گەپ
 قىلماسلىقتەك خاتالىقنى ئۆتكۈزۈپ، پۇشايمان قىلغانىدى.

قېرىندىشىڭنىڭ يوشۇرغان بىرەر ئىشىنى ئاشكارىلىمىغىن. سەن،
 يوشۇرغان بىرەر ئىشىڭنىڭ ئاشكارا قىلىنىشىنى خالامسەن؟!
 ئېھسانغا ئېرىشىدىغان كىشىنىڭ ئەمىلىگە ئوخشاش ئەمەل قىلغىن!

بۇ تەۋسىيەلەرنى ئاڭلىغانلاردىن بېرى:

- ئى، ئىبنى ئابباس! بۇ تەۋسىيەلەرنىڭ 10.000 دەرھەمدىنمۇ
 قىممەتلىكتۇر، - دېگەندە، ئۇ:

- ياق، ھەر بىرى 10.000 دەرھەمدىنمۇ ياخشىدۇر، - دېگەن.⁽⁹⁹⁾

(99) ئىبنى كەسىر، ئەلىىدايە ۋەئىئەبايە، 2/1327: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/326.





خەلىپە ئوغلى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئىككىنچى خەلىپە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى بولۇپ، ھىجرەتتىن 11-10 يىل بۇرۇن پەيغەمبىرىمىز، پەيغەمبەرلىك شەرىپىگە نائىل قىلىنىشىنىڭ 2 ياكى 3 - يىلىدا مەككىدە دۇنياغا كەلگەنىدى. ئانىسى مەشھۇر ساھابىلەردىن ئوسمان ئىبنى مەزۇننىڭ سىڭلىسى زەينەب بنتى مەزۇن ئىدى. (100)

ئابدۇللاھ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇسۇلمان بولغان ۋاقتتا ئەمدىلا 5-6 ياشلاردىكى بىر بالا ئىدى. يېشى كىچىك بولسىمۇ ناھايىتى ئەقىللىك بولغانلىقتىن، بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى پەرقلەندۈرەلەيتتى، چۈشەنەتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئۇ كۈنلەرگە مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇنلىغان ئەسلىمىلىرى بار بولۇپ، ئۇ دادىسىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «دادام ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن ئەتراپىدىكىلەرگە قاراپ:

- قايسى مەككىلىك ئاڭلىغانلىرىنى باشقىلارغا ئەڭ تېز يەتكۈزەلەيدۇ؟ -

دەپ ۋارقىردى. ئۇلار:

- جەمىل ئىبنى مەئمەر، - دەپ جاۋاب بېرىشتى. دادام سىرتقا چىقتى، بىر ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىدىن ئەنسىرەۋاتتىم. دادامنى كۆزىتىپ تۇرۇش ئۈچۈن مەنمۇ بىللە سىرتقا چىقتىم. ئۇ ۋاقتتا بولۇۋاتقان ئىشلارنى

(100) ئىسى سەئىد. تەبەقات.



چۈشەنەلگۈدەك ياشتىكى بىر بالا ئىدىم. دادام جەمىلنىڭ يېنىغا بارغاندىن كېيىن:

- ئى، جەمىل! مېنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىمنى بىلمەسەن؟ مۇھەممەدنىڭ دىنىغا كىردىم،- دېدى. دادام تېخى سۆزىنى تۈگەتمەستىن ئۇ ئادەم يېنىمىزدىن ئايرىلىپ يىراقلاشتى. دادام ئۇ ئادەمنى، مەن دادامنى كۆزىتىپ ماڭدۇق. ئۇ ئادەم كەبىگە بېرىپ ۋارقىراشقا باشلىدى:
- ئى، قۇرەيشلىكلەر! ئۆمەر دىنىدىن قايتىپتۇ!.. دادام ئۇ ئادەمگە:
- يالغان ئېيتىۋاتسەن، مەن مۇسۇلمان بولدۇم،- دېدى. «(101)

ئاتىسىنىڭ تەربىيەسى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر كىچىكىدىن تارتىپلا ئۆگىنىشكە ۋە ئۆگەنگەنلىرىگە ئەمەل قىلىپ، گۈزەل ئەخلاقلىق بولۇشقا تەييار ئىدى. دادىسىنى ناھايىتى ئەستايىدىللىق بىلەن كۆزىتەتتى. بەزىدە سوراش، بەزىدە دىققەت قىلىش ئارقىلىق نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى. دادىسى مېجەزى ناھايىتى چۈس ئادەم بولسىمۇ، ئۇنىڭغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلەتتى. چوڭلارنىڭ مەجلىسىگە كىرىشىنى توسمايتتى.

بىر كۈنى چوڭ ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىدا تۇرۇۋاتقاندا، پەيغەمبىرىمىز ئەتراپىدىكىلەردىن:

- مۇمىن، ئاللاھنىڭ رەھىمىتى بىلەن داۋاملىق مېۋە بېرىپ تۇرىدىغان، يوپۇرماقلىرى قەتئىي تۆكۈلمەيدىغان بىر دەرەخكە ئوخشايدۇ، ئۇ قايسى دەرەخ؟- دەپ سورىدى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:
- مەجلىسكە قاتناشقانلارنىڭ ئارىسىدا ئەبۇ بەكىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش چوڭ ساھابىلەرمۇ بار ئىدى. كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئەقلىگە چۆل دەرىخى كەلدى. ئەمما مەن

(101) ئىسۋال نەسىر، ئۈسۈدۇلئەمە، 3080.





ئۇنى خورما دەرىخى بولۇشى مۇمكىن، دەپ ئويلىدىم. ئۇ يەردىكىلەرنىڭ ھېچقايسىسى جاۋاب بەرمىگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- ئۇ خورما دەرىخى ئىدى، - دېدى. مەن خىجىل بولۇپ جاۋاب بەرمىگەندىم. كېيىن بولغان ئەھۋالنى دادامغا سۆزلەپ بەردىم. دادام ماڭا: - جاۋابىنى بىلسەڭمۇ سۆزلىمەسلىكىڭ مەن ئۈچۈن مۇنداق - مۇنداق بولۇشتىنمۇ ياخشىدۇر، - دەپ، قىلغان ئىشىمدىن مەمنۇن بولغانلىقىنى ئىپادىلىدى. مەن دادامغا:

- سەن ۋە ھەزرىتى ئەبۇبەكرى گەپ قىلمىغان يەردە مېنىڭ سۆز قىلىشىمنى ياقتۇرمايتتىڭ، - دېدىم. (102)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاقتى كەلگەندە بىلىشكە تېگىشلىك جىنسىي تېمىلاردا ئۇنىڭغا چۈشەنچە بېرىشتىن تارتىنمايتتى. بىر كۈنى ئۇنىڭغا تۆۋەندىكىلەرنى ئېيتىپ بەردى: «پەيغەمبىرىمىزدىن:

- ئايالى بىلەن بىرلىكتە بولغاندىن كېيىن، بىر ئاز ئۇخلىماقچى بولغان كىشى قانداق قىلىشى كېرەك؟ - دەپ سورىدىم. پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- تاھارەت ئېلىپ، ئاندىن ئۇخلىسۇن، - دېدى. (103)

ئۇغلىغا كۆڭۈل بۆلۈشى، ئۇنىڭ خاتالىقىنى كۆرمەسكە سېلىشى دېگەنلىك ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ھەرقانداق بىر خاتالىقىنى كۆرگەن ھامان دەرھال ئاگاھلاندۇرۇپ، ئۇنى تۈزىتىشنى تەلەپ قىلاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە سەپەرگە چىققان ئىدۇق، تۆگەم كۈچلۈك ۋە ياش بولغاچقا ئۇنى باشقۇرالمىۋاتاتتىم، تۆگەم تېز ماڭغاچقا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتتىم، دادام بۇنى كۆرۈپ دەرھال مېنى ئاگاھلاندۇرۇپ: - ئى، ئابدۇللاھ! ھېچكىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدۇ! - دەپ

(102) بۇخارى، ئەدەب، 89: مۇسەد، 2/61.

(103) مۇسەد، 1/16.



ئاگاھلاندىردى. پەيغەمبىرىمىز سۆزگە ئارىلىشىپ، دادامغا:

- ئۇ تۆگىنى ماڭا سېتىپ بەرگىن! - دېدى. دادام:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇ سېنىڭ بولسۇن - دېدى. پەيغەمبىرىمىز يەنە

بىر قېتىم:

- ئۇ تۆگىنى ماڭا سېتىپ بەرگىن! - دېدى. دادام تۆگىنى ساتقاندىن

كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ماڭا قاراپ:

- ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر! بۇ تۆگە سېنىڭ بولسۇن، ئۇنىڭ

بىلەن نېمە قىلىشنى خالىساڭ شۇنى قىلغىن! - دېدى. ⁽¹⁰⁴⁾

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلغا ئىماننىڭ ئاساسلىرىنى ئۆگىتىش

ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىدا كۆرگەن بىر ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق

دەيدۇ: «بىر كىشى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئىمان دېگەن نېمە؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا:

- ئاللاھقا، پەرىشتىلەرگە، ئاللاھنىڭ كىتابلىرىغا، پەيغەمبەرلەرگە،

قىيامەت كۈنىگە، ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ تەقدىرى ئىكەنلىكىگە ئىمان

ئېيتىش، - دېدى. ئاندىن سوئال سورىغان كىشى:

- سۆزلىگەنلىرىڭ توغرا، - دېدى. بىز ھەيران قالدۇق. ھەم سوئال

سورايدۇ ھەم بەرگەن جاۋابىنى تەستىقلايدۇ. پەيغەمبىرىمىز بىزنىڭ ھەيران

قالغانلىقىمىزنى كۆرۈپ:

- سوئال سورىغان كىشى جىبرىئىل ئىدى، سىلەرگە دىننىڭ

ئاساسلىرىنى ئۆگىتىش ئۈچۈن كەلگەنىدى، - دېدى. ⁽¹⁰⁵⁾

دادىسى ئۇ ۋە باشقا قېرىنداشلىرىغا خەت يېزىشقا توغرا كەلگەندە،

قانداق يېزىش كېرەكلىكى ھەققىدىكى پۈتۈن ئەدەپ - قائىدىلەرنى

ئەڭ ئىنچىكە نۇقتىسىغىچە ئۆگەتكەن ۋە خاتالىقلارنى سادىر قىلىشتىن

(104) بۇخارى، سېھىر، 47، ھە، 25.

(105) مۇئەسسەسە، 1/28.



ئاگاھلاندىرغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دادام بىزنى داۋاملىق ئاگاھلاندىرۇپ تۇراتتى: ئوت خەتەرلىك دۈشمەنگە ئوخشايدۇ، ئۇنىڭدىن يىراق تۇرۇڭلار! - دەيتتى، ھەم يېتىشتىن بۇرۇن پۈتۈن ئۆينى ئايلىنىپ ئوتلارنى ئۆچۈرەتتى.» (106)

دادام قېرىنداشلىرىمنىڭ ھەممىسى يىغىلغان ۋاقىتتا بىزگە مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلدى: «چوڭ بولغان ۋاقتىڭلاردا ھەممىڭلار بىر ئۆيگە توپلىنىۋالماي، ئايرىم - ئايرىم ئۆيدە ياشاڭلار، مۇشۇنداق قىلماي، ئاراڭلاردىكى قېرىنداشلىق مۇناسىۋىتىگە زىيان يېتىدىغان يامان ئەھۋاللارنىڭ يۈز بېرىپ قېلىشىدىن قورقمەن.» (107)

مەيمۇن ئىبنى مېھران بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مەدىنىنىڭ سىرتىغا چىققان ۋاقتىدا دادىسىغا مەكتۇپ يازاتتى، ئۇ مەكتۇپنى «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن ئۆمەر ئىبنى خەتتابقا» دەپ باشلايتتى؛ ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئىسمىنى يازاتتى. چۈنكى، دادىسى ئۇنىڭغا مۇشۇ شەكىلدە مەكتۇپ يېزىش كېرەكلىكىنى ئۆگەتكەنىدى.» (108)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر دادىسىنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلاتتى، ئۇنى كۆزىتىش ئارقىلىق ھايات يولىنى بەلگىلەيتتى، كۆرگەنلىرىدىن داۋاملىق دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك دەرس ۋە پىرىنسىپلارنى چىقىرىۋالاتتى. بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز ئۆمەر ئىبنى خەتتابقا بىر نەرسە ھەدىيە قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇنى مەندىنمۇ نامراتراق كىشىلەرگە بەرگىن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا:

- ئالغىن! خالىساڭ ماللىرىڭغا قوشۇۋەتكىن، خالىساڭ بىرەر كەمبەغەلگە

(106) مۇسەد، 2/90؛ بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1225. ھەدىس.

(107) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 415. ھەدىس.

(108) ئىبنى سەئىد، نەبەقات، 4/153.



سەدىقە قىلىپ بەرگىن! ئارزۇ قىلمىغان ۋە ئارقىسىدىن ماڭمىساڭمۇ كەلگەن
مالنى ئالغىن! ئەكسىچە بولغاندا، ئالمىغىن، ئارقىسىدىنمۇ يۈگۈرمىگىن!-
دېدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئوغلى مۇنداق دەيدۇ: «دادام دادىسىنىڭ
پېشىغا كەلگەن بۇ ۋەقەنى پەقەت ئۇنتۇپ قالمىغانىدى، ھاياتى بويىچە
ھېچكىمدىن ھېچنېمە تەلەپ قىلمىدى. ئارزۇ قىلمىغان ۋە تاما قىلمىغان
پەيتلەردە ئۇنىڭغا بىرسى ھەدىيە بەرسە، ئۇنى رەت قىلمىدى.»⁽¹⁰⁹⁾
ئۇ بۇ ھەقتىكى پىرىنسىپنى بىر جۈملە سۆز بىلەن ئىخچاملاپ:
«ھېچكىمدىن بىر نەرسە تەلەپ قىلمايمەن، ئەمما ئاللاھ بەرگەن رىزىقى
رەت قىلمايمەن.» دەيتتى.

ئابدۇلئەرزىز ئىبنى مەرۋان ئۇنىڭغا مەكتۇپ يوللاپ: «ئېھتىياجلىق
نەرسىلىرىڭنى ئېيت، دەرھال ھەل قىلايلى» دەپ ئۇچۇر يوللىغاندا ئۇ
مۇنداق دەپ جاۋاب يازغانىدى: «پەيغەمبىرىمىز: «ئۈستىدە تۇرغان قول
ئاستىدا تۇرغان قولدىن ياخشىدۇر» دېگەنىدى. مېنىڭ قارىشىمچە،
ئۈستىدە تۇرغان قول بەرگەن قول، ئاستىدا تۇرغان قول ئالغان قولدۇر.
سەندىن ھېچنەرسە تەلەپ قىلمايمەن، ئاللاھنىڭ ماڭا بەرگەن رىزىقىمۇ
رەت قىلمايمەن، سالام.»⁽¹¹⁰⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر چوڭ بولغان ۋاقىتتا دادىسى خەلىپە بولغانىدى،
پېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارلارنىڭ ئابرويۇلۇق
ساھابىلىرىدىن تەشكىل تاپقان كېڭەش مەجلىسىگە قاتنىشىپ، مۇھىم
قارار چىقىرىدىغان ۋاقىتتا پىكىرلىرىنى بايان قىلاتتى. ئۇ كىچىك يېشىدا
ئالىم بولغان بولۇپ، بىرەر تېمىدا شۈبھىلەنسە، تارتىنماستىن دادىسىدىن
سورايتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئىراققا

(109) بۇخارى، زاكات، 51 ئەھكام، 17؛ مۇسلىم، زاكات، 110 - 111.

(110) مۇسەد، 2/67؛ ئىبنى ھەجر، فەئەۋلىلارى، 3/130.





تۇرۇۋاتقان ۋاقتىمىز ئىدى. بىر كۈنى سەئىد ئىبنى ئەبۇۋەققاسنىڭ تاھارەت ئېلىۋېتىپ مەسىنىڭ ئۈستىگە مەسىھ قىلغىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا بۇنداق قىلسا توغرا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتتىم. مەدىنىگە قايتىپ كېلىپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇچراشقنىمىزدا سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس ماڭا:

- قېنى، مەسىھ ھەققىدىكى توغرا بولمىغان ئىشنى داداڭدىن سورىغىن! - دېدى. ئەھۋالنى دادامغا سۆزلەپ بەردىم ۋە پىكرىنى سورىدىم، دادام ماڭا:

- سەئىد ساڭا بىر سۆز قىلسا، ئىككىلەنمەي ئۇنىڭغا ئىشەنگىن! يەيغەمبىرىمىز مەسىنىڭ ئۈستىگە مەسىھ قىلاتتى، - دېدى. (111)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولۇپ كەتكۈچە بولغان ئارىلىقتا ئۇ ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ تەربىيەسى مۇشۇ شەكىلدە داۋاملاشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىك قىلىۋاتقان ۋاقىتتا پات - پات ئائىلە ئەزالىرىنى بىر يەرگە يىغىپ، ئۇلارغا:

- مەن ئىنسانلارغا ئۇنى قىلىڭلار، بۇنى قىلىڭلار، دەپ بۇيرۇق چۈشۈرمىەن. قۇشلار ئۇۋىلىرىغا دىققەت قىلغىنىغا ئوخشاش كىشىلەرمۇ سىلەرگە دىققەت قىلىدۇ. سىلەر بۇيرۇقۇمغا ئەمەل قىلساڭلار، ئۇلارمۇ ئەمەل قىلىدۇ، سىلەر چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلمىساڭلار، ئۇلارمۇ قىلمايدۇ. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەردىن بىرىڭلارنىڭ باشقىلار ئۈچۈن چەكلەنگەن بىرەر ئىشنى قىلغىنىڭلارنى كۆرسەم، ئائىلەم دېمەستىن چوقۇم جازالايەن، بۇنىڭدىن كېيىن خالىساڭلار بۇيرۇقۇمغا ئەمەل قىلىڭلار، خالىمىساڭلار قىلماڭلار، دەيتتى. (112)

رەھبەرلىك قىلىۋاتقان بولغاچقا، تېخىمۇ ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىدىغان بولۇپ، بالىلىرىنى شۈبھىلىك نەرسىلەردىن يىراق تۇتاتتى.

(111) مۇستەد، 1/15.

(112) سەلالى، ئۆمەر ئەلخاتتاب، 153.



بۇنىڭغا ھەرگىزمۇ سەل قارىمايتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «جەلەۋلە رايونى پەتھى قىلىش ئۇرۇشىغا قاتناشقان ئىدىم. جەلەۋلە پەتھى قىلىنغاندىن كېيىن قولغا كەلتۈرۈلگەن غەنىمەت ماللاردىن 40.000 دەرھەملىك نەرسە - كېرەك سېتىۋالدىم. ئۇرۇشتىن كېيىن مەدىنىگە قايتىپ سېتىۋالغان نەرسىلىرىمنى دادامغا تەقدىم قىلدىم. دادام بۇلارنى كۆرۈپ، ماڭا:

- ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر! مېنىمۇ ئۆزۈڭ بىلەن بىرگە ئوتقا تاشلاشنى خالامسەن؟ بۇلارنى نېمە ئۈچۈن ماڭا بېرىسەن؟ - دېدى. مەن:

- ئىگە بولغان نەرسىلىرىمنىڭ ھەممىسىنى ساڭا بەردىم. - دېدىم.

- مەن، سەن بىلەن ئوبدان ھېسابلىشىمەن. مەسىلەن، مەن ئۆزۈمنى سەن بۇ ماللارنى سېتىۋالغان جەلەۋلە دەپ ئويلىسام، ئۇ ۋاقىتتا كىشىلەرنىڭ ساڭا قاراپ: «قاراڭلار، شۇ رەسۇلۇللاھنىڭ ساھابىسى ئابدۇللاھ ئەمەسمۇ؟ مۆمىنلەرنىڭ ئەمرىنىڭ ئوغلى، ئاللاھ ئائىلىسىگە شۇنچە كۆپ نېمەتلەرنى ئاتا قىلغان كىشى ئەمەسمۇ؟ غەنىمەت ئېلىنغان ماللارنى ئەسلى باھاسىدىن بىر ئاز قىممەتتە تېلىشى لازىم ئىدى، ئەمما بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئەرزان ئالدى» دېيىشىۋاتقىنىنى كۆرۈۋاتمەن، بۇ پۇلنى مەندىن ئالغان بولساڭ، ئۇرۇشقا قاتناشقان شۇ قۇرەيشلەردىن ئالغان پايداڭدىنمۇ ياخشى بولاتتى. - دېدى. ئاندىن، ئايالىم سەفىيە بىنتى ئەبۇ ئوبەيدىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئۆيدە غەنىمەت ئالغان ماللاردىن نېمە بولسا، ھەممىسىنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگىن! - دېدى. ئايالىم قىلچە ئىككىلەنمەستىن:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى ھەممىسى سېنىڭ بولسۇن! - دېدى. ئارىدىن 7 كۈن ئۆتكەندىن كېيىن دادام ماڭا:

- ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر! سېنىڭ بۇ ماللارنى سېتىۋېلىشىڭدا مېنىڭمۇ مەسئۇلىيىتىم بار. ماڭا سودىگەرلەرنى چاقىرغىن، - دېدى. ئۇلاردىن 40.000 دەرھەملىك مال سېتىۋالدى، ماڭا 80.000 دەرھەم بەردى. ئاندىن





ماڭا يەنە 320.000 دەرھەم بېرىپ بۇ 320.000 دەرھەمنى سېتىۋالغان ماللار بىلەن بىرلىكتە سەئۇد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاسنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپ، بۇرۇنقى ئۇرۇشقا قاتناشقان كىشىلەرگە تارقىتىپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى، ھەمدە ماڭا:

- ئارىسىدا ئۆلۈپ كەتكەنلەر بولسا، ئۇلارنىڭ ھەققىنى ۋارىسلىرىغا بېرىڭلار، - دېدى. «(113)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر دادىسى بىلەن بىللە بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بىر ۋەقەنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ:

«بىر قانچە تۆگە سېتىۋېلىپ، ئۇلارنى مۇسۇلمانلار ماللىرىنى ئوتلىتىدىغان گۈزەل يايلاقتا ئوتلاتتىم. تۆگىلەر قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئەت ئېلىپ، سەمرىپ قالدى. تۆگىلەر تېخىمۇ يېتىلگەندىن كېيىن ئۇلارنى بازارغا ئېلىپ باردىم. ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي دادام بازارغا كېلىپ تۆگىلەرنى كۆرگەندىن كېيىن:

- بۇ كىمنىڭ تۆگىلىرى؟ - دەپ سورىدى. يېنىدىكىلەر ئۇنىڭغا: ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭكى، - دەپ جاۋاب بېرىشتى. دادام ماڭا قاراپ: - پاه پاه، ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر! ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ ئوغلى! بۇ نېمە تۆگىلەر؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- بۇلار مەن سېتىۋالغان تۆگىلەر، ئۇلارنى سېتىۋېلىپ، باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش يايلاققا ئاپىرىپ باقتىم، - دېدىم. دادام:

- ئەمما، مەن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، كىشىلەر بۇنى كۆرۈپ «مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرىنىڭ ئوغلى تۆگىلىرىنى ئوتلىتىۋاتىدۇ، سۇغۇرۇۋاتىدۇ» دېيىشىۋاتقاندۇ. ئى، ئابدۇللاھ! ئانا پۇلۇڭنى ئېلىپ قېلىپ، ئالغان پايداڭنى بەيتۇمالغا قوشۇۋەتكىن! - دېدى.

دادامنىڭ بۇيرۇقى بويىچە تۆگىلەرنى سېتىپ، چىققان پايدىسىنى

(113) ئىسى جەۋزى، سەئۇدسەفۇ، 110 - 111.



بەيتۇلماغا قوشۇۋەتتىم. (114)

دادىسى ئابدۇللاھنى ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇسا، ئۇ بۇ ياخشىلىقنى دەرھال ئەمەلگە ئاشۇرۇپ ئارقىلىق ياخشى بىر ئادەم بولۇپ يېتىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلنىڭ ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىش جەريانىدىكى قەبىلىيىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

«ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن باشقا ھەرقانداق بىرىڭلار ئۈچۈن، ئەركىن - ئازادە ھالدا «ئىنا لىللاھى ۋەئىنا ئىلەيھى راجىئۇن» دېيەلمەيمەن. بىراق، ئۇنىڭ ئۈچۈن دېيەلمەيمەن، چۈنكى، ئۇنىڭ ياشىشىنى ۋە كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ ئىلمىدىن پايدىلىنىشىنى ئۈمىد قىلمەن. (115)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خائىنلار تەرىپىدىن ئېغىر يارىلاندىرۇلغاندىن كېيىنكى ئەڭ ئاخىرقى نەپەسلىرىدە ئوغلنىڭ قۇچقىدا ئىدى.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كىرگەنلەردىن بىرى مەن ئىدىم ھۇزۇرۇغا كىرگەن ۋاقتىمدا ئۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ قۇچقىدا سوزۇلۇپ ياتاتتى. ئەڭ ئاخىرقى نەپەسنى بېرىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغاندىن كېيىن ئوغلغا:

- يۈزۈمنى يەرگە قويغىن! - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- مېنىڭ قۇچقىم بىلەن يەر ئوخشاشمۇ؟ مېنىڭ قۇچقىمدا ياتقىن! - دېدى. دادىسى ئۇنىڭغا:

- يۈزۈمنى يەردە قويغىن! - دەپ سىلكىدى. بۇنى 2-3 قېتىم تەكرارلىغاندىن كېيىن، ئابدۇللاھ دادىسىنىڭ يۈزىنى يەردە قويدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاخىرقى نەپەسىدىمۇ:

- ئاللاھ مېنى ئەپۇ قىلمىسا، مېنىڭ ھالىمغا ۋاي! دېگەچ كۆز يېشى قىلدى ۋە ئوغلغا قاراپ:

(114) سەللاسى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب. 154.

(115) ئىبنى مەرزۇر. مۇختەسەر. 13/169.





- ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر! قاراپ باققىن، مېنىڭ قانچىلىك قەرزىم بار ئىكەن؟- دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھېسابلاپ بېقىپ، 18.000 دەرھەم قەرزى بارلىقىنى ئېيتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئەگەر ئۆمەر ئائىلىسىنىڭ ماللىرى ئارقىلىق قەرزنى قايتۇرالمىساڭ قايتۇرغىن، قايتۇرالمىساڭ ئەدى ئىبنى كەئب ئوغۇللىرىدىن تەلەپ قىلغىن! ئۇلارنىڭمۇ قايتۇرۇشقا كۈچى يەتمىسە، قۇرەيشلەردىن ئالغىن! ئۇلاردىن باشقا ھېچكىمدىن تەلەپ قىلمىغىن!- دېدى. ئاندىن يەنە ئوغلغا:

- ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، دوستلىرىمنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنىشىمغا رۇخسەت قىلامدۇ، سوراپ كەلگىن!- دېدى. ئابدۇللاھ دەرھال ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن سورىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلماي، ئۆزىنىڭ ھەققىدىن ۋاز كېچىپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەپنە قىلىنىشىغا رۇخسەت قىلدى. (116)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خائىنلار تەرىپىدىن ئېغىر دەرىجىدە يارىلاندى. ئۇلارنىڭدىن كېيىن، چوڭ ساھابىلەر، خەلىپىلىككە سايلاش ئۈچۈن ئەمدىلا 34 ياشقا كىرگەن ئابدۇللاھنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىشقا باشلىغانىدى. ساھابىلەردىن بىرى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنى خەلىپە قىلىش ئۈچۈن ئىشارەت قىلغىن؟- دېدى. ئۇ، بۇ تەكلىپنى رەت قىلىپ:

- ئەگەر خەلىپىلىك ياخشى ئىش بولسا، بىز ئائىلە بويىچە ئۇنى قولغا كەلتۈردۇق. ئەگەر يامان ئىش بولسا، بىزنىڭ نۆۋىتىمىز تۈگىدى،- دەپ جاۋاب بەردى.

خەلىپىلىك ئۈچۈن ئالتە كىشىلىك بىر كېڭەش ھەيئىتى قۇرۇلدى. ئالتە كىشى مەسلىھەتلىشىپ ئارىسىدىن بىرنى خەلىپە قىلىپ تاللايتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر دادىسىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە مەزكۇر ھەيئەتكە





كۆزەتكۈچى ۋە مەسلىھەتچى سۈپىتى بىلەن قاتناشتى. (117)

دادىسى ئەڭ ئاخىرقى نەپىسىدە ئۇنىڭغا ۋەسىيەت قىلىپ:

- ئى، ئوغلۇم، ئىمان مەھسۇلاتىنى قوغدىغىن! - دېدى. ئۇ:

- ئى، دادا، ئىماننىڭ مەھسۇلاتى دېگەن نېمە؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- يازنىڭ ئىسسىق كۈنلىرى روزا تۇتۇش، بېشىغا كەلگەن مۇسبەتلەرگە،

سەۋر قىلىش، قىشنىڭ سوغۇق كۈنلىرىدىمۇ تاھارەتنى مۇكەممەل ئېلىش،

بۆلۈتلۈك كۈنلەردىمۇ نامازنى كېچىكتۈرمەي ۋاقتىدا ئوقۇش، خىيال

پاتقىغىغا پېتىپ قېلىشتىن يىراق تۇرۇش، - دەپ جاۋاب بەردى. ئابدۇللاھ

ئىبنى ئۆمەر:

- خىيال پاتقىغىغا پېتىپ قېلىش دېگەن نېمە؟ - دەپ سورىدى،

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- مەست قىلغۇچى ئىچىملىكلەرنى ئىچىش، - دەپ جاۋاب بەردى. (118)

ھەزرىتى ئۆمەر ئوغلى يېنىدا يوق ۋاقىتلاردا پات - پات ئۇنىڭغا

نەسىھەت قىلىپ خەت يازاتتى. ئۇ مەكتۇبلارنىڭ بىرىدە ئوغلغا مۇنداق

دەپ يازغانىدى: «كىمكى ئاللاھتىن قورقسا، ئاللاھ ئۇنى قوغدايدۇ. كىمكى

ئۇنى ئۆزىگە ۋەكىل قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا كۈپايىدۇر. شۈكۈر قىلغاننىڭ

نېمەتلىرىنى ئارتۇق قىلىدۇ. ئۇنىڭغا قەرز بەرگەننى مۇكاپاتلايدۇ. تەقۋالىقنى

قەلبىڭنىڭ بىناكارى، كۆرۈڭنىڭ نۇرى قىلغىن، سەمىمىي نىيەت بىلەن

قىلىنمىغان ئەمەل، ئەمەل ھېسابلانمايدۇ. ئاللاھتىن قورقمىغان ئادەمدىن

ياخشىلىق كەلمەيدۇ.»

ئاچىسى ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن بىرگە

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئايالى بولغان ئاچىسى ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن ناھايىتى ياخشى ئۆتىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ

(117) ئىبنۇل ئەسر، ئەلكامىل فىتارىخ، 3/65 - 66.

(118) ئىبنى سەئىد، تەقەبات، 3/309.



ۋاستىسى بىلەن پەيغەمبىرىمىزگە تېخىمۇ يېقىن تۇرۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولغانىدى. بۇ ۋەسىلە بىلەن خاتىرجەم ھالدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئۆگىنىشنىڭ مۇھىم مېتودلىرىدىن بىرى بولغان كۆزىتىش ئارقىلىق ئۆگىنىشنى ئەمەلگە ئاشۇراتتى. ئاچىسىنىڭ ئۆيىگە بارغان ۋاقىتتا، پەيغەمبىرىمىزنى ئىنتايىن دىققەت بىلەن كۆزىتىپ، ئۇنىڭدىن ئۆگەنگەن ھايات دەستۇرلىرىنى دەرھال ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن قەلبىگە ئويۇۋالاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر دوستلىرىنىڭ ياخشى چۈشلەرنى كۆرىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇلارغا ھەۋەس قىلىپ ياخشى چۈشلەرنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلغان بولسىمۇ، كۆرەلمەيۋاتاتتى. كۆڭلى بۇ ئەھۋالدىن يېرىم بولغانسىمۇ، قەلبىدىكى ئارزۇسى شۇنچە كۈچىيىۋاتاتتى. ئۇ شۇ كۈنلىرىنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىرسى بىر چۈش كۆرگەن ھامان پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا چۈشنى سۆزلەپ بېرەتتى، ئۇلارنىڭ بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، مەنمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ سۆزلەپ بېرىشنى ئارزۇ قىلاتتىم. ئۇ ۋاقىتتا مەن تېخى بالا دېگۈدەكلا كىچىك ياشتا ئىدىم. دۇئايىم قوبۇل بولغانىدى. بىر كۈنى مەسجىدى نەبەۋىدە ئۇخلاۋېتىپ بىر چۈش كۆردۈم. چۈشۈمدە ئىككى پەرىشتە مېنى كۆتۈرۈپ دوزاخقا قاراپ كېتىۋاتاتتى. دەل شۇ ۋاقىتتا ئوت، سۇ قۇدۇقىغا ئوخشاش يۇمىلاق شەكىلدە يۆگەلدى. شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ئىككى مۈڭگۈز كۆردۈم. ئۇ يەردە مەن تونۇيدىغان بەزى كىشىلەر بار ئىدى. ئوتتىن قورقۇپ ئاللاھنى زىكىر قىلىشقا باشلىدىم. ئىككى پەرىشتە مېنى ئوتقا ئېلىپ كېتىۋاتقان ۋاقىتتا، ئۈچىنچى بىر پەرىشتە بىلەن ئۇچراشتۇق، ئۇ پەرىشتە ماڭا:

- قورقمىغىن! - دېدى. مەن شۇ يەرگە كەلگەندە ئويغىنىپ كەتتىم. دەرھال ئاچام ھەفسەنىڭ يېنىغا بېرىپ چۈشۈمنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردىم. ئاچام پەيغەمبىرىمىزگە سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبىرىمىز چۈشۈمنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

- ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر نېمىدېگەن گۈزەل ئىنسان، ئەمدى





كېچىلىرى ناماز ئوقۇسۇن! - دېدى.

ھەدىسى رىۋايەت قىلغان ئوغلى سالم مۇنداق دەيدۇ: دادام، پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن تەھەججۇد نامىزىنى قەتئىي تەرك قىلمىدى. ھەتتا بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. ناھايىتى ئاز ئۇخلىدى.» (119)

ئاجىسى بىلەن دائىم پىكىرلىشىپ تۇرىدىغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، مۇھىم مەسلىھەتتە ئاجىسىدىن چوقۇم مەسلىھەت سورايتتى. تېخىمۇ كۆپ ئىلىم ئېلىش ۋە ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولۇش ئويى بولغانلىقى ئۈچۈن، توي قىلىشنى خالىمايتتى. ئۆزىنى ئىلىم - ئېرىپانغا ۋە ئىبادەتكە ئاتاشنى ئارزۇ قىلاتتى. بىر كۈنى بۇ پىكىرنى ئاجىسىغا ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورىدى، قېرىندىشىنىڭ سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن ھەفە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنىڭغا:

- توي قىلىپ، بالىلىق بولغىن! ئەگەر ئۇلار ئۆلۈپ كەتسە، ئۇلارنىڭ سەۋەبىدىن كاتتا ساۋابقا ئېرىشسەن، ئەگەر ياشىسا، سەن ئۈچۈن ئاللاھقا دۇئا قىلىدۇ، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئاجىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئەبۇ ئۇبەيدەنىڭ قىزى سەفىيە بىلەن ئۆيلەندى. ئۇنىڭدىن نۇرغۇن بالىلىرى بولدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئىنتايىن ياخشى تەربىيەلەپ، چوڭ قىلدى. (120)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ شېھىت قىلىنىشى جەريانىدىكى پىتىنە - پاساتلار ئوتتۇرىغا چىققان ۋاقىتتىمۇ، ئۇ ئاجىسى بىلەن داۋاملىق پىكىرلىشىپ تۇراتتى. ئۇلار مەسلىھەتلىشىپ، بۇ ۋەقەلەر بېسىققۇچە ھېچقانداق ئىشقا ئارىلاشماسلىق ئۈچۈن كېلىشتى. شۇ ۋەجىدىن، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئادەملىرى ئۇنىڭ ئەلىگە بەيئەت قىلىشىنى تەلەپ قىلغان دەسلەپكى كۈنلەردە بۇ پىكىرنى قوبۇل قىلمىدى. كىشىلەر

(119) بۇخارى، تەھەججۇد، 2. نەبھى، دەلىلئۇن نۇبۇۋە، 7/13 - 14.
(120) ئىبنى سەئىد، تەقەت، 4/170.





ئۇنىڭغا قوپاللىق قىلغاندىن كېيىن، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- سەن نېمە قىلماقچى؟! ياق، ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇنداق قالايمىقانچىلىق يۈز بېرىۋاتقان ۋاقىتتا مەن ھېچكىمگە بەيئەت قىلمايمەن، - دېدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يېنىدىكىلەرگە:

- ئۇنى ئاۋارە قىلماڭلار، ئۇنىڭغا مەن كېيىللىك قىلىمەن، - دېدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر شۇنداق بولسىمۇ ئاچىسى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، قالايمىقانچىلىقتىن يىراق تۇرۇش ئۈچۈن، مەككىدىن كېتىشنى قارار قىلدى. ئاچىسىمۇ قوشۇلغاندىن كېيىن بىر كېچىسى يولغا چىقتى. كېيىن ئۇمۇ ئاچىسىنى تۆگە ۋە قەسىگە ئارىلىشىشتىن توستى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بولۇپمۇ دادىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ھەقسە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا تېخىمۇ كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ كەتتى. ئۇ، ھەقسە ئانىسىغا سېھىر قىلغان خىزمەتچىنى تۇتۇپ، سوراققا تارتتى. خىزمەتچى گۇناھىنى ئېتىراپ قىلغاندىن كېيىن، ئۇنى جازالىدى. ئۇ ۋاقىتلاردا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە ئىدى. بۇ ئەھۋالنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ خىزمەتچىنى دۆلەتكە تاپشۇرۇپ بەرمەي، ئۆز ئالدىغا جازا بەرگەنلىكىنىڭ توغرا بولمىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- مۆمىنلەرنىڭ ئانىسىغا سېھىر قىلغان ۋە گۇناھىنى ئېتىراپ قىلغان خىزمەتچىنى جازالىغانلىقىم ئۈچۈن مېنى ئەيىبلەمسەن؟ - دەپ تەنە قىلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سۈكۈت قىلىپ، جاۋاب بەرمىدى. (121)

تاغىسى زەيد يەمامە ئۇرۇشىدا شېھىت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، قىزى ئەسمانى ھەقسە رەزىيەللاھۇ ئەنھا يېنىغا ئەكىلىۋېلىپ بېقىش ۋە تەربىيەلەشنى ئۈستىگە ئالدى. بىر مەزگىلدىن كېيىن، ھەقسە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۆيىنى ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە ئولتۇرۇشى ئۈچۈن، جىيەنى ئەسماغا

(121) ئەھلىدى. كەزىۋىل ئۇسۇل. 4/75.



بەردى. ئەسما ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئۆي ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرگە قالدى. (122)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالاھىدە ئوقۇغۇچىسى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ناھايىتى جەسۇر، ھەممىگە قىزىقىدىغان، مەدەنىي جاسارەتكە ئىگە بىرى بولۇپ، دادىسىدىن كېيىنلا مۇسۇلمان بولغان ۋە باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش يوشۇرۇنچە ئەبۇئەرەقەمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئۇ يەردە پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەبلىغلىرىنى تىڭشاپ، نازىل بولغان ئايەتلەرنى ئۆگىنىشكە باشلىغانىدى. ناھايىتى زېرەك بولۇپ، نازىل بولغان ئايەتلەرنى دەرھال يادلىۋالماي، باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاش ئاڭلاش، چۈشىنىش ۋە ئەمەل قىلىش ئارقىلىق ئۆزىگە سىڭدۈرەتتى. ئۇ، بۇ ئەھۋالنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بەقەرە سۈرىسىنى تۆت يىلدا يادلاپ بولدۇق.» (123)

پەيغەمبىرىمىز ساھابىلىرىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ، ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئۆگەنمەكچى بولغان نەرسىلىرىنى پىشقان بىر ئوقۇتقۇچىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىغا ئۆگەتكىنىگە ئوخشاش ئۆگەتەتتى. بۇ ھەقتە ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر: «پەيغەمبىرىمىز بىزگە ئوقۇتقۇچىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىغا ئۆگەتكىنىگە ئوخشاش نامازدا قانداق تۇرۇش، تەشەھھۇددا قانداق ئولتۇرۇش، نېمىلەرنى ئوقۇش لازىملىقىنى ئۆگەتتى.» دەيدۇ. (124)

دۇئا قىلغاندا نېمىلەرگە دىققەت قىلىش لازىملىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھەرقانداق كىشى دۇئاسىنىڭ قوبۇل بولۇشىنى، قىيىنچىلىقىنىڭ ھەل بولۇشىنى ئارزۇ قىلسا، قىيىن ئەھۋالدا قالغان بىرىنىڭ ئىشىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەرسۇن.» (125)

(122) مۇۋەتتا، تەركىبە، 37.

(123) ئىبنى سەئىد، ئەبۇئەرەقە، 4/164.

(124) ئەبۇ بەتلا، مۇئەتەد، 5/103.

(125) ئەبۇ بەتلا، مۇئەتەد، 5/143.



ئەبۇلئەرقەمنىڭ ئۆيىدە باشلانغان تەلىم - تەربىيە جەريانىنىڭ سۈرئىتى ئاچىسى ھەفسەنىڭ پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆيلىنىشى ئارقىلىق تېخىمۇ ئاشتى. مەسجىدى نەبەۋىنىڭ قۇرۇلۇشى بىلەن سۇفە ساھابىلىرىنىڭ ئارىسىغا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرمۇ قوشۇلغان بولۇپ، ئاچىسىنىڭ ۋاستىسى بىلەن كېچە - كۈندۈز پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا بولۇش پۇرسىتىنى قولغا كەلتۈردى. پەيغەمبىرىمىزنى كۆزىتىش، ئاڭلاش ۋە ئۇنىڭدىن سوراھ ئارقىلىق نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى.

پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە بولغان ۋاقىتلىرىدا، قەلبىنىڭ دائىم ئاللاھ بىلەن بىر ئىكەنلىكىنى، ھەر دائىم ئۇنىڭ رازىلىقىغا تەلپۈنىدىغانلىقىنى ھېس قىلاتتى. ئاللاھقا يۈزلىنىپ مەنىۋى دۇنياسىنى يورۇقلۇققا ئېرىشتۈرەتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە تۇرغان ۋاقىتلىرىمىزدا، ئۇ داۋاملىق تەۋبە قىلاتتى. بەزىدە بىر مەجلىستىكى ۋاقىتتا قىلغان تەۋبىلىرىنى ساناپ، يۈز قېتىم «رەببىم مېنى ئەپۇ قىلغىن، تەۋبەمنى قوبۇل قىلغىن، سەن تەۋبەلەرنى قوبۇل قىلىدىغان رەھمەت ئىگىسىسەن» دېگەنلىكىنى ئاڭلاپ قالاتتۇق.»⁽¹²⁶⁾

پەيغەمبىرىمىز، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ، پات - پات ئۇنىڭغا تەۋسىيەلەرنى قىلىپ، كۆڭۈل دۇنياسىنى يۈرۈتاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز مۇرەمنى تۇتۇپ تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- ئى، ئابدۇللاھ، دۇنيادا غېرىب، مۇساپىرغا ئوخشاش بولغىن! ئۆزۈڭنى قەبرىدە ياتقانلارنىڭ بىرى، دەپ قارىغىن!

- ئى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر! ئۇ يەردە دىنارمۇ يوق، دېرھەممۇ يوق. ئۆيەردە پەقەت ياخشىلىق ۋە يامانلىق بار. ياخشىلىققا ياخشىلىق، يامانلىققا

(126) ئەبۇ داۋۇد، ۋەسىئە، 25؛ ئىبنى ماجە، ئەدەب، 57؛ تەبەرائىنى، ئەلەھمۇئۇل كەبىر، 12/418.



جازا باردۇر.

- بالىلىرىڭغا بولغان مەسئۇلىيىتىڭگىمۇ سەل قارىمىغىن! ئۇلاردىن يىراق تۇرمىغىن! بۇنى قىلمىساڭ، قىيامەت كۈنى ئاللاھمۇ سەندىن يىراق تۇرىدۇ. گۇۋاھچىلارنىڭ ئالدىدا سېنى رەسۋا قىلىدۇ. ئاللاھ قىيامەت كۈنى تەكەببۇرلۇق قىلىپ، كىيىمنى يەردە سۆرەپ يۈرگەن ئادەمنىڭ يۈزىگە قارىمايدۇ، - دېگەندى.» (127)

بىرەر خاتالىقنى كۆرگەن ھامان ئۇنىڭغا چىرايلىقچە قارشى چىقاتتى.

بىر كۈنى بىلىمنىڭ ئاستى تەرىپىنى يۈگەپ تۇرىدىغان پەشتامام پەسكە چۈشۈپ، يەردە سۆرىلىپ قاپتۇ، پەيغەمبىرىمىز بۇنى كۆرۈپ:

- ئى، ئابدۇللاھ، پەشتامامنى ئۈستىڭىزگە تارتقىن، - دېدى. دەرھال

دېگىنى بويىچە پەشتامامنى ئۈستىگە تارتتىم. پەيغەمبىرىمىز:

- يەنە بىر ئاز تارتقىن! - دېدى. يەنە ئازراق تارتتىم. شۇنىڭدىن

كېيىن پەشتامامنىڭ ئۈزۈن بولۇپ قالماسلىقىغا دىققەت قىلىدىغان بولدۇم. بۇنى ئاڭلىغان دوستلىرىمىدىن بەزىلىرى مەندىن:

- پەشتامامنى قەيەرگىچە تارتتىڭ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- تىزىمنىڭ يېرىمىگىچە تارتتىم، - دەپ جاۋاب بەردىم. (128)

ئۇ پۇرسەتلا چىقسا بىر نەرسىلەرنى ئۆگىتەتتى.

«بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز ماڭا: ياتاقتا ياتقان ۋاقتىڭدا: «ئى

پەرۋەردىگار! جېنىمنى سەن ياراتتىڭ، ئۇنى يەنە سەن ئالسەن. ئۇنىڭ

ھاياتى ۋە ماماتى ساڭا ئائىتتۇر. ئەگەر جېنىمنى ھايات قويماقچى بولساڭ،

ئۇنى ساقلىغىن، ئەگەر ئۇنى ئالماقچى بولساڭ، ئۇنىڭغا مەغپىرەت قىلغىن.

سەندىن ئامانلىق ۋە مەغپىرەت تىلەيمەن» دەپ دۇئا قىلغىن، دېدى.»

ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا ھەر كۈنى بىرەر يېڭى نەرسىنى كۆرۈپ،

(127) مۇسەد، 2/24؛ ئىبۇل ئەسىر، ئۈسۇلۇلەيە، 3080؛ ئىبنى جەۋزى، سىفائۇسەفۋە، 204.

(128) مۇسلىم، لىسان، 9.





ئاڭلاپ، ھاياتىنى يورۇقلۇققا چىقىرىدىغان ئۆلچەملەرنى ئۆگىنەتتى. ئۇ بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىدۇر، ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلمايدۇ، ئۇنى غەم - قايغۇغا قويمايدۇ، بىر ئىنسان قېرىندىشىنىڭ ئېھتىياجىنى قامدىسا، ئاللاھمۇ ئۇنىڭ ئېھتىياجىنى قامدايدۇ. كىمكى بۇ دۇنيادا بىر مۇسۇلماننىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلسا، ئاللاھمۇ ئاخىرەتتە ئۇنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىدۇ. كىمكى بىر مۇسۇلماننىڭ ئەيىبىنى يوشۇرسا، ئاللاھمۇ قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ ئەيىبىنى يوشۇرىدۇ.»⁽¹²⁹⁾ دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبىرىمىزنى دىققەت بىلەن كۆزىتىش ئارقىلىق نۇرغۇن ئىلىملەرنى ئۆگەندى. ئۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ 25 قېتىمدىن ئارتۇق «كافىرۇن ۋە ئىخلاس» سۈرىسىنى ئوقۇغانلىقىنى بايان قىلغان.⁽¹³⁰⁾ ئۇ، ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ ئاچقۇچى سوئال سوراش ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. مۇۋاپىق پۇرسەت تاپقان ھامان ئادەمنىڭ ئەقىلگە كەلمەيدىغان نەرسىلەرنى سوراپ ئۆگىنەتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ: «بىر يەردە تۆگە ساتاتتىم. ئۇنىڭدىن كېيىن بازارغا بېرىپ، دىنار سېتىپ دەرھەم ئالاتتىم، ياكى دەرھەم سېتىپ دىنار ئالاتتىم. بۇ ئېلىپ - سېتىشنىڭ توغرا بولۇپ - بولمايدىغانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردىم. ئۇ ھۇجرىسىغا كىرىش ئالدىدا تۇراتتى، كىيىمدىن تۈتتۈم - دە، ئەھۋالىمنى ئېيتتىم. ئۇ:

- ئەگەر بىرىنىڭ ئورنىغا يەنە بىرىنى ئالساڭ، ئالدىڭدىكى ئادەم كەتمىگەن بولسا، ئۇنىڭ بىلەن سېنىڭ ئاراڭدا ئېلىپ - سېتىش ئىشقا ئاشقان بولىدۇ. - دەپ جاۋاب بەردى.⁽¹³¹⁾

ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەربىيەسىدىن ئالغان نىسۋىلىرىنى ئەسلەپ ئۇ

(129) ئەھۋالى، ئەلەھىۋئەل كەبىر، 12/287.

(130) مۇسەد، 2/35.

(131) مۇسەد، 2/83.



ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردىم. ماڭا ئىچى لىقمۇ لىق يىپ بىلەن توشقۇزۇلغان بىر ياستۇقنى ئۇزاتتى. ئەمما، مەن ئۇ ياستۇقنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرمدىم، ياستۇق ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا شۇ پېتى تۇردى.»⁽¹³²⁾

پەيغەمبىرىمىز ساھابىلىرىگە مەسجىدى نەبەۋىنىڭ بىر ئىشىكىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: بۇ ئىشىكىنى ئاياللارغا قويۇپ قويۇڭلار! - دېدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلىغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە بىر قېتىم بولسىمۇ ئۇ ئىشىكتىن مەسجىدى نەبەۋىگە كىرىپ باقمىدى.⁽¹³³⁾

ساھابىلەر بىلەن بىرگە

قەلىبى ئىلىم - ئېرىپان تەشئالىقى بىلەن تولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئىلىم ئىگىلەش ئۈچۈن قولىدىن كېلىشىچە كۈچ چىقىراتتى، ھەتتا پۈتۈن كۈچىنى سەرپ قىلاتتى. پەيغەمبىرىمىز بىلەن كۆرۈشەلمىگەن ۋاقىتلىرىدا، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەن، ئۇنىڭدىن ئىلىم ئالغان ساھابىلەردىن سوراپ ئۆگىنەتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر قېتىم مەسجىدى نەبەۋىگە كىرگەندىم، ئۇ يەردە پەيغەمبىرىمىز بار ئىكەن. ئۇ سۆزلەۋاتاتتى، ئەتراپىدىكىلەر ئۇنىڭغا قۇلاق سېلىۋاتاتتى. نېمە دېگەنلىكىنى ئاڭلىۋېلىش ئۈچۈن تېزلا يېنىغا باردىم. ئەمما مەن بارغۇچە پەيغەمبىرىمىز سۆزىنى تۈگەتكەن بولۇپ، ئەتراپىدىكىلەر تارقىلىۋاتاتتى. ئۇ يەردە تۇرغانلارنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ بىرىگە يېتىشىۋالدىم ۋە ئۇنىڭدىن:

- پەيغەمبىرىمىز نېمىلەرنى دېدى؟ - دەپ سورىدىم. ئۇ كىشى:
- ئىچىملىك ئېلىنغان قاچىلارنى ئىشلەتمەسلىكىمىزنى ئېيتتى. -

(132) مۇستەد. 2/96.

(133) مەھابى. سەر. 3314.





ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز ھىجرەت جەريانىدا قۇبادىن چىقىپ مەدىنىگە كېتىۋاتقاندا، مەدىنە خەلقىنىڭ ئۇنى كۈتۈۋېلىپ سالام بەرگەنلىكىنى بىلەتتىم، بىلال ھەبەشىدىن:

- پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنىڭ سالامغا قانداق جاۋاب قايتۇردى؟ - دەپ سوردۇم. بىلال ھەبەشى قولى بىلەن ئىشارەت قىلىپ تۇرۇپ:

- مانا مۇنداق سالام بەردى، - دېدى. (135)

ئوقۇغۇچىلىرىدىن زۇبەير ئىبنى بەقار ئۇنىڭ ئىلمىگە بولغان ھېرىسمەنلىكى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغانلىرىنى دەرھال يادلىۋالاتتى. ئۆزى يوق بولۇپ قالغان ۋاقىتلىرىدا نېمە ئىش قىلغانلىقى، نېمىلەرنى سۆزلىگەنلىكىنى سوراپ ئۆگىنەتتى. پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئەسلىملىرىنى جانلاندىرۇپ، ئۇنىڭ ئىزىدىن مېڭىش ئۈچۈن، ناماز ئوقۇغان مەسجىدلىرىنى ئايلىنىپ چىقاتتى، ئۇ ماڭغان يوللاردىن ماڭاتتى. نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلىۋاتقانلىقىنى سورىغانلارغا:

- ئاياق ئىزلىرىمنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياق ئىزى بىلەن ماسلاشتۇرۇشقا تىرىشىۋاتمەن، - دەيتتى. پات - پات ھەج ۋە ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن مەككىگە باراتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋىدا ھەجىدە ئەراپاتتا تۇرغان يېرىدە تۇراتتى. (136)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ساھابىلەرنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلاتتى، بىر كۈنى ئوقۇغۇچىسى سەئىد ئىبنى مۇسەيبىتىن:

- ئوغلۇمنىڭ ئىسمىنى نېمە ئۈچۈن سالدىم، دەپ قويغانلىقىمنى بىلمەسەن؟ - سوردى.

(134) مۇسەد، 2/77.

(135) مۇسەد، 6/12: تەراسى، ئەلمەجىۋۇل كەبىر، 1/342.

(136) ئىسى مۇنەزىر، مۇختەسەر، 13/160.



- ياق، - دەپ جاۋاب بەردى، - ئۇ.

- ئەبۇ ھۈزەيفەنىڭ ئازاد قىلغۇچىسىنىڭ سەۋەبىدىن، - دېدى.

- يەنە بىر ئوغلۇمغا نېمە ئۈچۈن ۋاقت دەپ ئىسىم قويغانلىقىمنى بىلەمسەن؟ ۋاقت ئىبنى ئابدۇللاھنى دائىم ئەسلەپ تۇرۇش ئۈچۈن..

- ئابدۇللاھقا نېمە ئۈچۈن بۇ ئىسىمنى قويغانلىقىمنى بىلەمسەن؟ ئۇنىڭغىمۇ ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنى ئەسلەپ تۇرۇش ئۈچۈن بۇ ئىسىمنى قويدۇم. (137)

ساھابىلەرنى ناھايىتى ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئالدىغان ئابدۇللا ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ: «بىرىنىڭ يولىدىن مېڭىشنى خالساڭلار، سىلەردىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتكەن پەيغەمبىرىمىز ۋە ساھابىلەرنىڭ يولىدىن مېڭىڭلار! ئۇلار، بۇ ئۈممەتنىڭ ئەڭ ياخشىلىرىدۇر. ئۇلار، قەلبى پاك - پاكىز، چوڭقۇر ئىلىمگە ئىگە، ھېچكىمگە ئېغىرچىلىقنى سالمىغان كىشىلەر ئىدى. ئۇلار، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە دوست بولۇش ۋە دىننى كېيىنكى ئەۋلادلارغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن تاللىغان كىشىلىرى ئىدى. ئەخلاقىڭلار ۋە ھاياتىڭلاردا ئۇلارغا ئوخشاش بولۇشقا تىرىشىڭلار، چۈنكى ئۇلار پەيغەمبىرىمىزنىڭ ساھابىلىرى ئىدى. كەبىنىڭ ئىگىسىنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار توغرا يولدا بولغانلار ئىدى. ئى، ئادەم ئوغلى! دۇنياغا پەقەت بەدىنىڭ بىلەنلا ئىگە بولغىن! قەلبىڭ ۋە نىشانىڭنى ئۇنىڭدىن يىراق تۇتقىن! بىلگىنكى، سەن قىلغانلىرىڭنىڭ ئەسرىسەن. ئۆلۈم كەلگەندە ساڭا پايدىسى بولىدىغان ئىشلارنى قىلغىن ھەم ئۇنى قولۇڭدا مەھكەم تۇتقىن، - دەيتتى.» (138)

« ساھابىلەرنىڭ ھەممىسى خوش چىراي كىشىلەرمىدى؟ » دەپ سورىغۇچىلارغا: « شۇنداق، قەلبىلىرىدىكى ئىمان تاغلاردىنمۇ كاتتا ئىدى » دەپ جاۋاب بېرەتتى. (139)

(137) ئىسى سەئىد. ئەيقات، 4/159.

(138) ئىمۇ نۇتەيم. ھىلىيەنۇل ئەۋلىيا، 1/305 - 306.

(139) ئىمۇ نۇتەيم، 1/311.





ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرگە تەسىر قىلغان مۇھىم ئىشلاردىن بىرى، 12-13 ياشلاردىكى ۋاقتىدا بەدىر ئۇرۇشىغا قاتنىشىش ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقى ئىدى. پەيغەمبىرىمىز مەدىنىدىن چىقىش يولىدا قوشۇنلارنى كونترول قىلىۋېتىپ، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئوخشاش ياشتىكى ساھابىلەرنى كۆردى ۋە ياشلىرى كىچىك بولغاچقا ئۇلارنى مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتتى. (140)

بۇ ئەھۋالدىن كۆڭلى ئىنتايىن يېرىم بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق دەيدۇ: «بەدىر ئۇرۇشىغا بارىدىغان ۋاقتتىمۇ پەيغەمبىرىمىزدىن تەلەپ قىلدۇق، مېنى يەنە كىچىك كۆرۈپ قايتۇرۇۋەتتى. ئۇنىڭغا ناھايىتى كۆڭلۈم يېرىم بولدى. ھاياتىدا بىرەر قېتىمۇ ئۇ كىچىكلىكىدەك كۆڭلۈمنىڭ يېرىم بولغانلىقىنى ۋە يىغلىغىنىمنى ئەسلىيەلمەيمەن.» (141)

«14 ياش ۋاقتىدا ئۇھۇد ئۇرۇشىغا قاتنىشىش ئۈچۈن چىقتىم. يېشىم كىچىك بولغاچقا پەيغەمبىرىمىز يەنە مېنى قايتۇرۇۋەتتى. خەندەك ئۇرۇشىدا بولسا 15 ياشتا ئىدىم. ئۇ ۋاقتتا مەدىنىنى قوغداش سېپىگە قاتنىشىشىمغا رۇخسەت قىلغانىدى.» (142)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ بىر پادىچى بىلەن بولغان خاتىرىسىنى زەيىد ئىبنى ئەسلىم ۋە ئوقۇغۇچىلىرىدىن نافىئ مۇنداق بايان قىلدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىر توپ ئاغىنىلىرى بىلەن بىرلىكتە مەدىنە سىرتىغا چىققانىدى. تاماق ۋاقتى بولغاندا مۇۋاپىق بىر يەرگە داستىخان تەييارلىدى. تاماق يېيىشكە باشلاش ئالدىدا تۇراتتۇق، يېنىمىزدىن بىر پادىچىنىڭ ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۇق. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۇنى چاقىرىپ:

- سەنمۇ داستىخانغا كەلگىن!- دېدى. پادىچى:

- مەن روزىدارمەن،- دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

(140) رەھبى، سەپەر، 3314.

(141) گەندەھلىيۇ، ھاياتۇسەلىيە، 1/669.

(142) مۇستەد، 2/17؛ ئىبنى مەنزۇر.



- بۇ كۆيدۈرگۈچى ئىسسىق كۈندە، بۇ ئەھۋالدا قۇياش ئاستىدا قويلارنى ئۆلتىش ئۈچۈن ئايلىنىپ يۈرۈپ روزا تۇتۇڭمۇ؟- دېدى. پادىچى:

- كۈنلىرىمنى بوشقا ئۆتكۈزۈۋەتمەسلىك ئۈچۈن ۋاقتتىن مۇشۇ شەكىلدە پايدىلىنىۋاتمەن،- دېدى.

پادىچىغا يۇقىرى باھا بەرگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، ئۇنىڭ شۈبھىلىك نەرسىلەرگە قانچىلىك دىققەت قىلىدىغانلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن:

- قويلارنىڭدىن بىرنى بىزگە سېتىپ بېرەمسەن؟ ساڭا پۇلنى بېرىمىز، قويلارنىڭ گۆشىنى يەيمىز، سەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئىپتىار قىلارسەن؟- دېدى. پادىچى:

- قويلارنىڭ ئىگىسى بۇ يەردە يوق،- دېدى.

- ئىگىسىگە قوينى بۆرە ئېلىپ قاچتى، دېگىن،- دېدى. پادىچى:

- ئاللاھ قەيەردە؟ ئۇنى قانداق ئالدايمەن؟- دېدى.

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئەسلىدە «ئاللاھ قەيەردە؟ دېگەن سوئالنى مېنىڭ سورىشىم كېرەك ئىدى»- دېدى ۋە قويلارنىڭ ئىگىسىنى تېپىپ پادىچىنى ۋە قويلارنىڭ ھەممىسىنى سېتىۋالدى. پادىچىنى قوللۇقتىن ئازاد قىلىپ، قويلارنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلدى. (143)

ئۇنىڭ پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە باشتىن كەچۈرگەن نۇرغۇنلىغان ئەسلىملىرى بار ئىدى. ئۇ بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئۇنىڭغا ئىنتايىن تەسىر قىلغان بىر ئەسلىمىسىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىلەن بازارغا بارغان ئىدۇق، 4 دەرھەمگە بىر كۆينەك ئېلىپ ئۇنى ئۈستىگە كىيگەندىن كېيىن، يولمىزنى داۋاملاشتۇردۇق. يولدا ئەنسايلاردىن بىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق، ئەنسايلار كۆينەكنى كۆرۈپ:

- ئى، پەيغەمبىرىم! شۇ كۆينەكنى ماڭ كىيگۈزۈپ قويغىن! ئاللاھ

(143) تەبارانى، ئەلەجىئۇل كەبىر، 12/263؛ ئىشى مەنزۇر، 13/162.





ساڭا جەننەت كۆينەكلىرىدىن كىلدۈرسۈن، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۈستىدىكى كۆينەكنى سېلىپ ئەنساغا كىيگۈزۈپ قويدى. كېيىن يەنە دۈكانغا بېرىپ 4 دەرھەمگە باشقا بىر كۆينەك ئالدى. يېنىدا ئىككى دەرھەم قالدى. يولدا كېتىۋېتىپ يىغلاپ ئولتۇرغان بىر خىزمەتچى ئايالنى كۆرۈپ قالدى ۋە ئۇنىڭدىن:

- نېمە ئۈچۈن يىغلايسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇ ئايال:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۆيدىكىلەر ماڭا 2 دەرھەم بېرىپ، بازاردىن ئوتۇن ئەكىلىشىمنى ئېيتقاندى، ئەمما مەن يولدا كېلىۋېتىپ پۇلنى يوقۇتۇپ قويدۇم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز يېنىدا قالغان 2 دەرھەمنى ئۇنىڭغا بەردى. ئۇ يەردىن قايتىپ كېتىۋاتقاندا ئۇ ئايالنىڭ يەنە يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ساڭا لازىم بولغان 2 دەرھەمنى بەردىم، يەنە نېمە ئۈچۈن يىغلايسەن؟ - دەپ سورىدى. ئەسلىدە ئايال ئۆيگە كېتىشكە كېچىكىپ قالغان بولۇپ قورقۇپ يىغلىغانىدى. ئۇ:

- (خوجايىنىم) مېنى ئۇرىدۇ، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز قىز بىلەن ئۆيىگىچە بىللە بېرىپ، ئۆيدىكىلەرگە سالام بەردى. ئۆيدىكىلەر ئاۋازنى ئاڭلىغان ۋە كىم ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولسىمۇ، جاۋاب بەرمىدى. پەيغەمبىرىمىز ئىككىنچى قېتىم يەنە سالام بەردى. يەنە ھېچكىم جاۋاب بەرمىدى. ئۈچىنچى قېتىمدا جاۋاب بەردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلاردىن:

- سالام بەرگىنىمنى ئاڭلىمىدىڭلارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۆيدىكىلەر:

- ئاڭلىدۇق، ئەمما قايتا سالام بېرىشىڭنى ئارزۇ قىلدۇق، ئاتا - ئانىمىز ساڭا پىدا بولسۇن، بۇ يەرگە نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- بۇ ئايالغا كۆيۈنۈپ، ئۇنى ئۇرماسلىقىڭلار ئۈچۈن كەلدىم، - دېدى.

ئۇلار:

- ئۇ ئاللاھ ئۈچۈن ئازاد بولسۇن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارغا



ياخشى دۇئالارنى قىلدى ۋە:

- ئاللاھ، ئۇ ئون دەرھەمنى ئاجايىپ بەرىكەتلىك قىلدى. ئۇنىڭ بىلەن ئۆزىگە ۋە ئەنساغا بىردىن كۆينەك ئالدى ۋە بىر قۇلنى ئازاد قىلدى. - دېدى. (144)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر جىھادقا تەييارلىق قىلىۋاتقان ۋاقىتتىكى يەنە بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز جىھادقا تەييارلىق قىلىۋاتقان بىر پەيتتە ساھابىلەر ئەتراپىغا توپلىشىۋېلىپ ئۇنى بىئارام قىلدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ قولىدا پۇتالغان بىر ياغاچ بار ئىدى. ياغاچنىڭ ئۈستىدە بىر قانچە تال پۇتقى قالغان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز بۇنى كۆرمىگەنىدى. ساھابىلەر زورلىغانلىقتىن ئۇلارغا:

- مېنى بىئارام قىلىۋاتىسىلەر، بىر ئاز يىراقراق تۇرۇڭلار! دەپ ساھابىلەرنى يىراقلاشتۇرۇشقا تىرىشتى. بۇ ۋاقىتتا قولىدىكى ياغاچنىڭ پۇتقى ساھابىلەردىن بىرىنىڭ قورسىقىغا تېگىپ كېتىپ قاناتتى. ساھابە:

- پەيغەمبەر مۇشۇنداق قىلسا، باشقا ئىنسانلار نېمە قىلىدۇ؟ - دەپ سۆزلەشكە باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنى ئاڭلاپ:

- قېنى ماڭغىن! پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارايلى! ئەگەر بۇنى ئۇ قىلغان بولسا، ساڭا ھەققىڭنى بېرىدۇ، ئەگەر سەن يالغان ئېيتقان بولساڭ، نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلغانلىقىڭنى ئېيتىمغۇچە سېنى قويۇۋەتمەيمەن، - دېدى. ساھابە:

- سەن سالامەت كەتكىن! مەن سەن بىلەن بېرىشنى خالىمايمەن، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- مەنمۇ سېنى قويۇۋېتىشنى خالىمايمەن، - دېدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ ئۇنىڭدىن: - بۇ ئادەم سېنىڭ ئۇنى ئۇرۇپ قانستۇۋەتكەنلىكىڭنى ئېيتىپ



ۋايساۋاتىدۇ، بۇ راستمۇ؟- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:
 - مەن راست شۇنداق قىلدىممۇ؟- دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم:
 - ھەئە، ئى، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى!- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:
 - بۇنى بىرسى كۆردىمۇ؟- دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم:
 - ئەنە شۇ يەردىكى بىر توپ مۇسۇلمانلار كۆردى،- دېدى.
 پەيغەمبىرىمىز ساھابە كۆرسەتكەن تەرەپتىكى كىشىلەردىن:
 - بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن كىشى ماڭا ئۆزىنى مەلۇم قىلسۇن،- دېدى.
 ئۇلار پەيغەمبىرىمىزگە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! سەن خالاپ قاناتىدىڭ،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز
 ئۇ ساھابىگە:

- ساڭا قىلغانلىرىم ئۈچۈن، سېنىڭ خالىغىنىڭچە مال بېرەي ئېلىپ
 كەتكىن،- دېدى. ساھابە:

- ياق، بولمايدۇ،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- رازى بولۇپ كەتكىن!- دېدى. ساھابە:

- بولمايمەن!- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنداق بولسا نېمە قىلىشنى خالايسەن؟- دەپ سورىدى. ساھابە:

- ئى، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! تېگىشلىك ھەققىمنى ئېلىشنى
 خالايمەن،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز قولىدىكى تاياقنى ئۇنىڭغا بېرىپ،
 قورسىقىنى ئېچىپ ساھابىنىڭ ئۇرۇشىنى تەلەپ قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ
 ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزگە ياردەم قىلىش ئۈچۈن ئارقىسىدا تۇرۇپ:

- رۇخسەت قىلغىن ساڭا ياردەم قىلاي، تېپىلىپ چۈشۈپ چىشلىرىڭ
 سۈنۈپ كەتمىسۇن،- دېدى. ساھابە ئۇرۇش ئۈچۈن يېقىن كەلدى،
 ئەمما ياغاچنى يەرگە ئاتتى ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ قورسىقىغا سۆيۈپ تۇرۇپ
 ئۇنىڭغا:





- ئى، رەسۇلۇللاھ! سەندىن كېيىنكىلەر خەلققە زۇلۇم قىلمىسۇن، بۇنىڭدىن ئىبرەت ئالسۇن، دەپ شۇنداق قىلدىم، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا قاراپ:
- سەن مەندىنمۇ ياخشى بىر ئىش قىلدىڭ، - دەپ ئۇ ساھابىگە يۇقىرى باھا بەردى. (145)

ياشنىغان ئىلىم

ساھابىلەر ئىلىمنى پەقەت ئىلىم ئىگىسى بولۇش ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى ئۆگەنگەنلىرىنى ئەمەلىيىتىگە بىرلەشتۈرۈش ئارقىلىق تېخىمۇ ياخشى بىر ئىنسان بولۇش، ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش، كۆڭۈل دۇنياسىنى يورۇتۇش ئارقىلىق گۈزەللىكلەرنى كۆرۈش ۋە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىش ئۈچۈن ئۆگەنەتتى. بۇ ئەھۋالنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مۇنداق ئىپادىلەيدۇ: «ئىسلامنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرىدە نازىل بولغان ئايەتلەر دېگەندەك كۆپ بولمىغانلىقى ئۈچۈن، بىرىنچى يېتەكچىمىز ئىمان ئىدى. كېيىن سۈرە ۋە ئايەتلەر نازىل بولۇشقا باشلىدى. ھالال ۋە ھارامنى، قىلىش كېرەك بولغان ۋە قىلسا بولمايدىغان ئىشلارنى ئۆگەندۇق. قۇرئاننى بۈگۈن سىلەرنىڭ ئۆگەنگىنىڭلاردەك ئۆگەنمەستىن، بەلكى ھەر بىر ئايەت ئۈستىدە توختىلىپ، ئۇنى ئەمەلىيىتىمىزگە ئايلاندۇراتتۇق. ھازىرقى ئىنسانلار قۇرئاننى فاتىھەدىن باشلاپ ئاخىرغىچە ئوقۇيدۇ، ئەمما نېمىلەرگە بۇيرۇغانلىقىنى، نېمىلەردىن توسقانلىقىنى، نەدە توختاپ ئويلىنىش لازىملىقىنى بىلمەيدۇ. قۇرئاننى خورمىنىڭ چۈرۈكلىرىنى ئاتقان دەك ئوقۇيدۇ.» (146)

ئوقۇغۇچىلىرىدىن نافىئ پەيغەمبەر تەرىپىيەسى كۆرگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ كۈندىلىك ھاياتى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بامدات نامىزىدىن كېيىن دەرھال ئۆيىگە كەتمەيتتى. چۈش

(145) ئەبۇ يەئلا، مۇستەد، 5/159.

(146) ئىسى مەنزۇ، مۇختەسەر، 13/169.



ۋاقتىغىچە مەسجىدى نەبەۋىدە ئولتۇرۇپ، ئىلىم - ئېرىپان ئۆگىنىش بىلەن مەشغۇل بولاتتى، ناماز ئوقۇمايتتى. چۈش بولغاندا مەسجىدىتىن چىقىپ بازارغا بېرىپ ئىشلىرىنى ھەل قىلىپ، ئېھتىياجلىق نەرسىلىرىنى ئالغاندىن كېيىن، ئۆيىگە - ئائىلىسىنىڭ يېنىغا كېتەتتى. ئۆيىگە كىرىپ ئالدى بىلەن مەسجىد قىلىپ ئىشلىتىدىغان يېرىگە بېرىپ، ئۇ يەردە ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن ۋاقت ئۆتكۈزەتتى. بۇ سۆزنى ئاڭلىغانلاردىن بىرى:

- ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۆيىدە نېمە ئىشلارنى قىلاتتى؟ - دەپ سورىدى. ناسى ئۇنىڭغا:

- بۇنىڭغا كۈچىمىز يەتمەيدۇ. ئۇ ئائىلىسى بىلەن ۋاقت ئۆتكۈزگەن ۋاقتتىن باشقا چاغلاردا داۋاملىق قۇرئان ئوقۇيتتى. قۇرئان داۋاملىق ئېچىقلىق تۇراتتى. ھەر ۋاقت ناماز ئوقۇش ئۈچۈن تاھارەت ئالاتتى. پېشىن ۋە ئەسىر نامىزى ئارىسىدا ئىلىم - ئېرىپان ۋە ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولاتتى. جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرەتتى. خۇپتەن نامىزنى جامائەت بىلەن ئوقۇيالمىغان ۋاقتتا، پۈتۈن كېچىسىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزەتتى. بامدات ۋە شام نامىزىنى جامائەت بىلەن ئوقۇيالمىسا، ئىچى تىتىلداپ، بىئارام بولۇپ، ئەتىسى روزا تۇتۇپ كېچىلىرى ئىبادەت قىلىش بىلەن بىرگە بىر قۇلنى ئازاد قىلاتتى. (147)

باشقا بىر ئوقۇغۇچىسى مۇھەممەد ئىبنى زەيىد مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئۆيىدە داۋاملىق لىق سۇ بار چوڭ بىر ئىدىشى بار ئىدى. كېچىلىرى ئورنىدىن تۇرۇپ ئىدىشتىكى سۇدىن قويۇپ تاھارەت ئالاتتى. ھېرىپ ئۇيقۇسى كەلگىچە ناماز ئوقۇيتتى. كېيىن ياتاتتى. ئۇيقۇسى قۇشنىڭكىدەك سەگەك بولۇپ بىر ئاز ئۇخلىغاندىن ئاندىن، يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ ناماز ئوقۇيتتى، ھەر كېچىسى 4-5 قېتىم شۇنداق قىلاتتى.» (148)

(147) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/148؛ ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىيە تۇل ئەۋلىيا، 3/143، 1/304.

(148) ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 4836؛ زەھەبى، سىيەر، 3314.





ناقىمۇ ئۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر كېچىسى ناماز ئوقۇش بىلەن مەشغۇل بولاتتى. ئاندىن مېنى چاقىرىپ:

- ئى، ناقى! زورلۇق ۋاقتى بولدىمۇ؟» دەپ سورايتتى مەن:

- ياق، نېخى بولمىدى. دەيتتىم، ئۇ يەنە نامىزنى داۋاملاشتۇراتتى.

بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن يەنە قايتا سورايتتى.

- بولدى، - دەيتتىم. ئۇ ۋاقىتتا ئەتىگەنگىچە ئولتۇرۇپ دۇئا،

ئىستىغپار ئېيتاتتى. (149)

پۈتۈن ئىبادەتلىرىنى ناھايىتى ئەستايىدىللىق بىلەن قىلاتتى.

زەيد ئىبنى ئابدۇللاھ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ناماز ۋاقتى كەلگەندە ئىنتايىن سەۋرچان بولۇپ كېتەتتى. نامازغا ماڭغاندا ئىنتايىن ئاستا قەدەملەر بىلەن ماڭاتتىكى، ھەتتا چۈمۈللىلەر مۇ ئۇنىڭدىن تېز ماڭاتتى.» دەيدۇ. (150)

پۈتۈن ھاياتىنى ئىلىمگە ئاتىغانلىقى ئۈچۈن، دۇنيانىڭ تۆت نەرىسىدىن ئىلىم ئۆگىنىشنى خالايدىغان مۇسۇلمانلار ئۇنىڭ يېنىغا كېلەتتى. ئەنەس ئىبنى مالىك بۇ ئەھۋال ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر يەيغەبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن 60 يىل ياشىدى. ئىنسانلار ئېقىن سۈدەك ئۇنىڭ يېنىغا باراتتى.» (151)

سەپەرگە چىققان ۋاقىتلىرىدىن باشقا ھەر قانداق چاغدا روزا تۇتاتتى. زىكىر ئېيتىشقا ئەھمىيەت بېرەتتى. ئەتراپىدىكىلەر ئىمام داۋاملىق ئىلىم ئېلىشقا ۋە زىكىر ئېيتىشقا دەۋەت قىلاتتى.

ئەييۇب ئىبنى سەلمان بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەككىدە ئەتا ئەل - خۇراسانى بىلەن ئولتۇراتتۇق. ئەتا مەسجىدى نەبەۋىنىڭ تېمىغا يۆلىنىپ جىمجىت تۇراتتى. ئۇنىڭدىن بىرەر نەرسە سورىمىدۇق، بىرەر نەرسىمۇ دېمىدۇق. ئۇمۇ بىر نەرسە دېمىدى. بىر ئاز ئۆتكەندىن كېيىن

(149) ئىسى مەنزى، سەئۇدىيە، 208.

(150) رەھىمى، سىبىر، 3314.

(151) نەمرانى، كەلەبىزئۇل كەبىر، 12/258.





ئۇ يەردىن ئايرىلىپ بىر ئاز ئالدى تەرەپتىرەك تۇرغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ يېنىغا باردۇق. ئۇنىڭدىنمۇ بىر نەرسە سورىماستىن، بىر نەرسە دېمەستىن شۇنداق تۇردۇق. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- سىلەرگە نېمە بولدى؟ يا گەپ قىلمايسىلەر يا ئاللاھقا زىكر ئېيتمايسىلەر. مېڭ قېتىم ئاللاھۇ ئەكبەر، ئەلھەمدۇلىللا، سۇبھانەللاھى ۋەبھەمدىھى دەڭلار! بۇنىڭدىن كۆپ دېسەڭلار، ئاللاھمۇ سىلەرگە ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ ئاتا قىلىدۇ. ئەگەر خالىساڭلار پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغان بىر ئىشنى سۆزلەپ بېرەي... دېدى. (152)

ئۇ مەسئۇلىيىتىنى ناھايىتى ياخشى ئادا قىلىدىغان بىرى ئىدى. پەيغەمبىرىمىزدىن بىرەر ھەدىسنى ئاڭلىسا، ئۇ تولىمۇ ئېھتىياتچان بولۇپ كېتەتتى. ئۇ بۇنداق قىلىش ئارقىلىق پەقەت ئۆزىنىلا ئەمەس، بەلكى باشقىلارنىمۇ ئۈستىدىكى مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشقا جاسارەتلەندۈرۈشنى ئارزۇ قىلاتتى.

بىر قېتىم سەپەر ئۈستىدە قويلارنى ئوتلىتىۋاتقان پادىچى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق. پادىچى قويلارنى ئوتلىرى ناھايىتى ئاز بىر يەردە ئوتلىتىۋاتتى. ئەتراپقا قاراپ ئوتلىرى كۆپ بىر يەرنى كۆرگەندىن كېيىن، پادىچىغا:

- ئى، پادىچى! قويلارنىڭ نېمە ئۈچۈن ئۇ يەردە ئوتلاتمايسەن؟ ئۇ يەرگە ئاپارغىن! پەيغەمبىرىمىز بۇ ھەقتە: «ھەممىڭلار پادىچىسىلەر ۋە ھەممىڭلارنىڭ ئۈستىدە بېقىۋاتقان نەرسىلىرىڭلارنىڭ مەسئۇلىيىتى بار. باشلىقمۇ پادىچىدۇر. قول ئاستىدىكى ئىنسانلارغا مەسئۇلدۇر. كىشى ئائىلىسىنىڭ پادىچىسىدۇر. ئائىلە ئەزالىرىغا مەسئۇلدۇر. ئۇنىڭ ئايالىمۇ پادىچىدۇر، ئائىلىسىگە ۋە بالىلىرىغا مەسئۇلدۇر. خىزمەتچىمۇ پادىچىدۇر. چۈنكى ئۇمۇ خوجايىنىنىڭ ماللىرىغا مەسئۇلدۇر. دىققەت قىلىڭلار، ھەممىڭلار

(152) نۆمۇرى، 2/82



پادىچى، ھەممىڭلارنىڭ مەسئۇلىيىتى بار.» دېگەن، - دېدى. (153)

ئۇ ھەر دائىم ئۆزىنى تەكشۈرۈپ چىقىش ئارقىلىق قىلغان ياخشىلىق ۋە يامانلىقلىرىنى كۆرۈپ يېتىشكە تىرىشاتتى. بىر كۈنى بىرسى ئۇنىڭدىن سوئال سورىدى، ئۇنىڭغا قاراپ:

- بىلمەيمەن، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم يېنىدىن كېتىۋېتىپ ئۆز- ئۆزىگە: <ئۆمەرنىڭ ئوغلى، ئىنتايىن ئوبدان بىر ئىش قىلدى. بىلمەيدىغان بىر سوئالغا <بىلمەيمەن> دەپ جاۋاب بەردى > دەپ ئۇنىڭغا يۇقىرى باھا بەردى. (154)

ئۇ تازىلىققا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، ھەر دائىم پاكىز، رەتلىك بولۇشقا دىققەت قىلاتتى. ئوقۇغۇچىسى نافىئ سۆز ئارىسىدا مۇنداق دەيدۇ: « ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھەر كۈنى ئىككى قېتىم ئەتىر ئىشلىتەتتى. كىيىم- كېچەكلىرىنى تۈزەشتۈرەتتى. (155) ئەتىگەنلىرى ئورنىدىن تۇرۇپلا قوللىرىنى يۇيۇشقا ئادەتلەنگەنىدى. جۈمە ياكى ھېيت نامىزىغا بېرىشتىن بۇرۇن چوقۇم غۇسۇل تاھارەت ئالاتتى ۋە خوش- پۇراق نەرسىلەرنى سۈرەتتى. (156)»

ھەر جۈمە كۈنلىرى چاچ ۋە بۇرۇتلىرىنى كېسەتتى، ساقلىنىڭ بىر تۆتىمىدىن ئۇزۇن بولۇپ كەتمەسلىكىگە دىققەت قىلاتتى. 15 كۈندە بىر قېتىم جەزمەن تىرناقلىرىنى ئالاتتى. ھەر ئايدا بىر قېتىم قولتۇق ئاستىنى تازىلايتتى. (157)

ئۇ قول ئىلكىدە بار باي كىشىلەردىن بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىز ۋە دادىسىنىڭ سۈننىتىگە ئەمەل قىلىپ، ئاددىي- ساددا ھايات كەچۈرۈش يولىنى تاللىۋالغانىدى.

(153) مۇسەد، 2/6؛ تەئرانى، ئەلەنجىۋىئۇل كەبىر، 12/338؛ ئەبۇ يەئلا، مۇسەد، 5/191.

(154) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/170.

(155) ئىبنى سەئىد، 4/157.

(156) مۇۋەتتا، جۈمە، 8؛ قەلئەجى، فىقھى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، 607.

(157) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1258. ھەدىس؛ زەھەبى، سەئىر، 3314.



مەيۈنە ئىبنى مېھران بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئۆيىگە بارغان چېغىمدا، ئۆيىدىكى نەرسىلەرنىڭ قىممىتىنى ھېسابلانغاندا تېرىشتم. يوتقان - كۆرپە، ياستۇق، گىلەم... پۈتۈن نەرسە - كېرەكلىرى پەقەت 100 دەرھەمگە يارايتتى. نەچچە يىلدىن كېيىن ئۆيىگە بارغان ۋاقتىمدا ئۆيىنىڭ بۇرۇنقىغا ئوخشاشلا تۇرغانلىقىنى كۆردۈم. (158)

ھارام بولمىسىمۇ يۇمشاق رەختلەرنىڭ ئورنىغا يىرىك رەختلەردىن تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيىشنى تاللايتتى. بىرى ئۇنىڭ بۇنداق كىيىملەرنى كىيىشىگە چىداپ تۇرالماي:

- ساڭا خۇراساندا توقۇلغان يۇمشاق رەختتىن تىكىلگەن بىر كۆينەك ئېلىپ كەلدىم. ئۇنى كىيسەڭ مەن ئىنتايىن مەمنۇن بولاتتىم، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- قېنى بەرگىن! دەپ كۆينەكنى ئېلىپ كىيىگەندىن كېيىن:

- بۇ يىپەكمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم:

- ياق، پاختا، - دېدى.

- مەيلى، مەن يەنىلا ئۇنى كىيىشتىن قورقمەن. ئۇنى كىيىپ كۆرەڭلەپ، تەكەببۇرلۇق قىلىدىغان كىشىلەردىن بولۇپ قېلىشتىن قورقمەن. ئاللاھ كۆرەڭلەيدىغان تەكەببۇر كىشىلەرنى ياخشى كۆرمەيدۇ، - دېدى. (159)

بىر كۈنى مەككىدىن مەدىنىگە قايتىپ كېتىۋاتاتتى. تاماق ۋاقتى بولغاندا سەپەردىشى داستان تەييارلىدى. داستاندا ئىنچىكە كېسىلگەن تەييار ئۇن، گۈزەل تاماقلار ۋە تاتلىق - تۈرۈملەر بار ئىدى. تاماقلارنى كۆرۈپ يىغلاشقا باشلىدى ۋە:

- بىز بۇنداق تاماقلارنى يېمىدۇق. مەن مۇسۇلمان بولغاندىن تارتىپ قورسىقىم تويغىچە تاماق يېمىدىم، - دېدى ۋە يېنىدىكىلەرگە:

(158) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/165.

(159) ئىبنى ئۆمەر، ھىلىئەتۇل ئەۋلىيا، 1/302.



- بۇ تاماقلارنى قونۇپ قالغانلارغا تارقىتىپ بېرىڭلار!- دېدى. ئاندىن ھەر دائىمقىدەك ئاددىي- ساددا بىر داستىخان تەييارلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بۇنى كۆرۈپ:

- پەقەت ئەتىسى پايدىسىنى كۆرىدىغان نەرسىلەردە ياخشىلىق باردۇر،- دېدى. (160)

ئەمرۇ ئىبنى ئاسنىڭ ئوغلى مۇئاۋىيە ئۇنىڭ سىياسىي ئورۇندا نەزىرىنىڭ بار- يوقلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا بەزى تەكلىپلەرنى سۇندى. بۇنداق نىيەتنىڭ يوقلىقىنى بىلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا ۋە بالىلىرىغا يەر ۋە مال- مۈلۈك بەرمەكچى بولدى. ئۇ بۇلارنى رەت قىلىپ:

- ساڭا ئىنتايىن ئەپسۇسلىنىمەن، يېنىمدىن كەتكىن! بۇنىڭدىن كېيىن قايتا كەلمىگىن. دىنىمنى دىنار ياكى دەرھەمگە سېتىۋالمايسەن. بۇ دۇنيادىن قولۇم پاك- پاكىز ۋە ئاپئاق كېتىشىنى ئارزۇ قىلىمەن،- دېدى. (161)

ئۇنىڭ مەرتىۋە ۋە يۇقىرى ئورۇندا كۆزى يوق ئىدى. ئۇنىڭغا قانچە قېتىم خەلىپىلىك تەكلىپ قىلىنغان بولسىمۇ قوبۇل قىلمىدى. ئۇ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قازىلىق قىلىپ بېرىش تەكلىپىنىمۇ ئەپۈ سوراپ رەت قىلغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئەدەپ- ئەخلاق ئۆلچەملىرىگە ئىنتايىن دىققەت قىلاتتى. مەجلىسكە قاتنىشىش ئۈچۈن كىرگەندە بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ يېرىنى بوشىتىپ بەرسە ئۇ يەردە ئولتۇرماي ئولتۇرغانلارغا قاراپ:

- ھېچكىم ئورنىدىن تۇرمىسۇن، ئارىلىرىدىن ئازراق يەر ئاچسۇن،- دەيتتى. ئورنىنى بوشىتىپ بەرگەنلەرگە:

(160) ئىبنى جەۋزى، سىفائۇسەفۋە، 575.

(161) ئىبنى سەئىد، تەمەقات، 4/164.





- ئاللاھ سىلەرنىڭ ماكانىڭلارنى كەڭرى قىلسۇن! - دەپ دۇئا قىلاتتى. (162)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ «چىرايلىق سۆزلىشىڭلار، سالامنى ئومۇملاشتۇرۇڭلار، يېتىملەرنىڭ قورسىقىنى تويغۇزۇڭلار، ئىنسانلار ئۇخلاۋاتقان چاغلاردا ناماز ئوقۇڭلار!» دېگەن بۇيرۇقىنى ئورۇنلاشقا ئەھمىيەت بېرەتتى. پەقەت سالاملىشىشنى ئومۇملاشتۇرۇش مەقسىتى بىلەن بازارغا بېرىپ چوڭ- كىچىك، باي- كەمبەغەل دېمەستىن ھەممەيلەنگە سالام بېرەتتى. بازارغا بىللە بارغان ئوقۇغۇچىلىرى بۇنداق قىلىشنىڭ سەۋەبىنى سورىسا «ھېچقانداق ئىشىم بولمىسىمۇ پەقەت كىشىلەرگە سالام بېرىش ۋە ئۇلارنىڭ سالامىنى ئىلىك ئېلىش ئۈچۈنلا بازارغا بارمەن.» - دەيتتى. (163)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ «كىشىلەرگە ئارىلىشىپ، ئۇلارنىڭ قىيىنچىلىقلىرىغا سەۋر قىلغان مۆمىن، ئارىلاشماي قىيىنچىلىقلىرىغا سەۋر قىلمىغانلاردىن ياخشىدۇر.» (164) دېگەن ھەدىسىنى ئۆزىگە رەھبەر قىلغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئومەرنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئىنتايىن ياخشى ئىدى.

بىر كۈنى ئائىلىسى ئۈچۈن قوي سويغان ئىدى. ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن بالىلىرى ۋە خىزمەتچىلىرىدىن:

- قوينىڭ گۆشىدىن پالانى - پوكۇنى يەھۇدىي قوشنىلىرىمىزغا ھەدىيە قىلىڭلارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ يەردىكىلەردىن بىرى ھەيران بولغان ھالدا: - ئاللاھ سېنى ياخشىلاردىن قىلسۇن! يەھۇدىيلارغىمۇ گۆش ئەۋەتىپ بېرەمسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

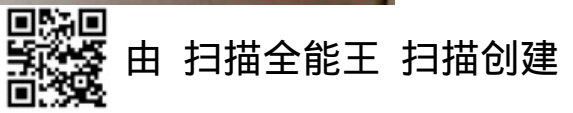
- شۇنداق، چۈنكى پەيغەمبىرىمىز: «جىبرىئىل ماڭا قوشنا ھەققى نۇغرىسىدا شۇنچىلىك كۆپ نەرسىلەرنى تەۋسىيە قىلدىكى، قوشنا قوشنىغا مىراسخور بولامدىكىن، دەپ ئويلاپ قالغاندىم» دېگەنىدى. (165)

(162) مۇسلىم، سالام، 29: بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1153، ھەدىس.

(163) مۇۋەتتا، سالام، 6: ئىبنى ئابدۇرراھىم، ئىقتىدۇلقەرىد، 2/248.

(164) مۇسەد، 2/43: بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 388، ھەدىس.

(165) تىرمىزى، بىر، 28: مۇسەد، 2/160: بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 105 - 128، ھەدىس.



ئەتراپىدىكىلەردىن بىرىنىڭ كېسەل بولۇپ قالغانلىقىنى ئاڭلىغان
ھامان يوقلاپ باراقتى، ھال - ئەھۋالىنى سوراپ، ئورنىدىن تۇرۇپ
ماڭىدىغان ۋاقتىدا:

- ئاللاھ ساڭا ياخشىلىق ۋە شىپا ئاتا قىلسۇن! - دەپ دۇئا قىلاتتى. (166)

بىرى ئۆيىگە تەكلىپ قىلسا چوقۇم بېرىشقا تىرىشاتتى؛ ساھابىلەردىن
بىرى مۇنداق دەيدۇ: «ئۇرۇۋە ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنى توي ئېشى
يېيىشكە چاقىردى. دەۋەتنى قوبۇل قىلغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۆينىڭ
ئىگىسىگە:

- تۈنۈگۈن خەۋەر بەرگەن بولساڭ روزا تۇتمايتتىم، ئەگەر خالساڭ
روزامنى بۇزاي، خالساڭ ماڭا رۇخسەت قىلغىن قايتىپ كېتەي، - دېدى.
ئۇرۇۋە كەلگەنلىكى ئۈچۈن رەھمەت ئېيتىپ قايتىپ كېتىشىگە رۇخسەت
قىلغاندىن كېيىن، ئۇ يەردىن ئايرىلدى. (167)

قوشنىدارچىلىق مۇناسىۋىتىنىڭ ئاجىزلاپ كەتكەنلىكىدىن دەرت
ئېيتىپ: «بىز شۇنداق بىر دەۋرنى باشتىن كەچۈردۈڭكى، ئۇ زامانلاردا
مۇسۇلمان قېرىنداشىمىز بىز ئۈچۈن دەرھەم ۋە دىناردىنمۇ قىممەتلىك ئىدى.
ھازىر بىر قانچە دىنار ۋە دەرھەم بىز ئۈچۈن مۇسۇلمان قېرىنداشىمىزدىنمۇ
مۇھىم ھالغا كېلىپ قالدى. ھالبۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىيامەت
كۈنى نۇرغۇنلىغان كىشىلەر قوشنىسىنىڭ ياقىسىنى تۇتۇپ تۇرۇپ: ئى،
پەرۋەردىگار! بۇ كىشى ئىشىكىلىرىنى تاقىۋېلىپ مېنى ياخشىلىقلىرىدىن
مەھرۇم قىلدى، - دەپ شىكايەت قىلىدۇ» دېدى. (168)

ئاللاھ ۋە پەيغەمبەر سۆيگۈسى

پەيغەمبىرىمىزنىڭ شىرەسىدە ئولتۇرۇپ ئوقۇغۇچى بولۇش ئابدۇللاھ

(166)

(167) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/168.

(168) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 527. ھەدىس.





ئىبنى ئۆمەرنى ئىنتايىن كۆڭۈلچەك، سەزگۈر بىرى قىلىپ يېتىلدۈرگەنىدى.
پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرۇش جەريانىدا ئاللاھ ۋە پەيغەمبەر
سۆيگۈسى بىلەن تۇلۇپ تاشقان، قەلبى نۇرلىنىپ نازۇكلىشىپ كەتكەن،
كۆپ يىغلايدىغان، پىغان چېكىدىغان ئاللاھ دوستىغا ئايلانغانىدى.

ئەبۇ بۇردە دادىسى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ
ئىبنى ئۆمەرنىڭ يېنىدا ناماز ئوقۇۋاتاتتىم. سەجدىگە بارغان ۋاقتىمىزدا
ئۇنىڭ پەرۋەردىگارم! سۆيگۈڭنى ھەرقانداق نەرسىنىڭ سۆيگۈسىدىن،
قورقۇنچىڭنى ھەرقانداق نەرسىدىن ئۈستۈن قىلغىن!» دەپ دۇئا
قىلغانلىقىنى ئاڭلىدىم.

ئىككىنچى سەجدىدە «پەرۋەردىگارم! ماڭا (مەغپىرەت قىلغانلىق)
نېمىتىڭنىڭ يۈزىسىدىن مەن ھەرگىز گۇناھكارلارغا ياردەمچى بولمايمەن.» (169)
دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى. ناماز ئوقۇشنى باشلىغاندىن تارتىپ بۇنچىلىك
ئىخلاس بىلەن ناماز ئوقۇمىغان ئىدىم. بۇ نامىزىمنىڭ گۇناھلىرىمغا كاپارەت
بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن.» (170)

پەيغەمبىرىمىزنى چېنىدىنىمۇ ئېزىز كۆرەتتى. ئۇنى ئەسلىگەن
ۋاقىتلىرىدا كۆزلىرىدىن ياشلار تۆكۈلەتتى. ھەج قىلىش ئۈچۈن مەككىگە
بارغان ۋاقىتلىرىدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۇرغان يەرلىرىنى كۆرگەنسىمۇ
ئۇنىڭغا ئائىت خاتىرىلەرنى ئەسلەيتتى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۇرغان يەرلىرىنى
سىلاپ كۆزىگە ياش ئالاتتى. مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ
ھۈنېرىگە يېقىنلىشاتتى - دە، ئۇ ئاياغ باسقان ۋە ئولتۇرغان يەرلەرنى
سىلاپ، يۈزىگە سۈرەتتى. (171)

ھەر قانداق بىر سەپەرگە چىقماقچى بولسا مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ
ناماز ئوقۇپ، ئۇ يەردىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ قەبرىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

(169) قەسەس سۈرىسى، 17 - ئايەت.

(170) ئىشى مەنزۇر، مۇختەسەر، 13/168.

(171) ئىبنى ھەجر، ئىسلاھ، 4836: قەلئەجى، فىقھى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، 52.



- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئى، رەسۇلۇللاھ! ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئى، ئەبۇ بەكر! ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئى، دادا! - دەپ ئۇلارنى زىيارەت قىلاتتى. سەپەردىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆيىگە بارماي ئوخشاشلا ئالدى بىلەن مەسجىدكە، ئۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باراتتى. (172)

ئوقۇغۇچىسى ئىبنى ۋەھھاب: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننىتىگە ئەمەل قىلىشقا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىدىغان كىشى بولۇپ، ياشاش شەكلى، ياشىغان يەرلەردىكى خاتىرىسىگە بولغان سادىقلىقى سەۋەبىدىن ئەقلىنى يوقۇتۇپ قويۇشىدىن قورقاتتۇق» دەيدۇ. (173)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھەجگە كېتىۋېتىپ مەككە بىلەن مەدىنە ئارىسىدىكى بىر يەردە پەيغەمبىرىمىز ئاستىدا ئولتۇرۇپ سايىدىغان دەرەخنى كۆردى. ئۇ دەرھال شۇ يەرگە چۈشۈپ دەرەخ سايىسىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن يېنىدىكىلەرگە:

- پەيغەمبىرىمىز بۇ دەرەخنىڭ سايىسىدا ئولتۇرۇۋاتاتتى، ياش بىر ئادەم يېنىغا كېلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ، سەن بىلەن بىللە ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشقا كەلدىم. بۇنى ئاللاننىڭ رازىلىقى ۋە ئاخىرەت يۇرتىغا ئېرىشىش ئۈچۈن قىلىمەن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئاناڭ - داداڭ ھاياتمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ كىشى:

- ھەئە، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنداقتا قايتىپ كېتىپ ئۇلارغا ياخشى قارىغىن! - دېدى.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئۇ ياش ئانىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ كەتتى. (174)

سۈننەتكە رىئايە قىلىشتا ناھايىتى سەزگۈر بولۇپ، ھېچقانداق ئىشنىڭ

(172) ئىبنى سەئىد، ئەنەقات، 4/156.

(173) زەھەبى، سەپەر، 3314.

(174) ئەبۇ يەئلا، مۇستەد، 5/146.



سۈننەتنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىشىگە رۇخسەت قىلمايتتى. ئوغلى سالم بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى دادام شاملىق بىر ئادەم بىلەن ئۆلتۈراتتى، مەنمۇ ئۇلارنىڭ يېنىدا ئىدىم. ئۇ ئادەم:

- ھەج بىلەن ئۆمرىنى بىرلەشتۈرۈپ «تەمەتتۇ ھەج» قىلىشقا قانداق قارايسەن؟- دەپ سورىدى. دادام:

- بۇنداق قىلىش ناھايىتى ياخشى ئىبادەت ھېسابلىنىدۇ،- دېدى. ئۇ ئادەم:

- ئەمما داداڭ (ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ) كىشىلەرنى بۇنداق قىلىشتىن چەكلىگەنىدى،- دېدى. دادام:

- پەيغەمبىرىمىز قىلغان بىر ئىشنى دادام چەكلىسە، پەيغەمبىرىمىزنىڭ قىلغىنىنى قىلامسەن ياكى دادامنىڭ بۇيرۇقىنى قوبۇل قىلامسەن؟- دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم:

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ قىلغىنىنى قىلىمەن،- دەپ جاۋاب بەردى. دادام:
- پەيغەمبىرىمىز مۇشۇنداق ھەج قىلاتتى. قېنى، ئورنۇڭدىن تۇرۇپ ئىشىڭنى قىلغىن!- دېدى. (175)

يەنە بىر ئوغلى بلال بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دادام، چوڭ دادام ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ: «ئاياللار مەسجىدكە بېرىشنى خالىسا ئۇلارنى توسماڭلار! بېرىشىغا رۇخسەت قىلىڭلار!» دېگەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگەندىن كېيىن مەن:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بىز ئاياللارنىڭ مەسجىدكە بېرىشىغا توسالغۇ بولمىدۇ،- دېدىم. دادام:

- مەن پەيغەمبىرىمىز بۇيرۇدى دېسەم، سەن تېخىچە بىز ئۇلارنى مەسجىدكە بېرىشتىن توسۇپ قويمايمىز،- دەۋاتسەن،- دەپ ئاچچىقلاندى. (176)

(175) مۇسەد، 2/49، 95؛ ئەبۇ بەئلا، مۇسەد، 5/45.

(176) مۇسەد، 2/36؛ ئەبۇ بەئلا، ئەل-ئىبىد، 12/326.



ئۇ سۈننەتكە سەل قارىلىشتىن، ئۇنى كۆرمەسلىككە سېلىشتىن تولۇق ھەزەر ئەيلەيدىغان بولۇپ، پۇرسەت تاپسىلا بۇ ئىشنىڭ ئەھمىيىتىنى تەكىتلەيتتى.

بىر كۈنى خالىد ئىبنى ئۇسەيد ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن:

- تىنچلىق ۋاقتىدا ئوقۇيدىغان ناماز ۋە قورقۇش نامىزى توغرىسىدا قۇرئاندا كۆرسەتمىلەرنى كۆرگەن بولساقمۇ، ئەمما سەپەردە ئوقۇيدىغان ناماز ھەققىدە ھېچقانداق نەرسە ئۇچراتمىدۇق، بۇ ھەقتە نېمە دەيسەن؟ - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئاللاھ تائالا پەيغەمبىرىمىزنى ئەۋەتكەن ۋاقتىدا بىز ھېچقانداق نەرسىنى بىلمەيتتۇق، قىلىۋاتقان ئەمەللىرىمىزنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭدىن ئۆگەندۇق، ئۇنىڭ قىلغىنى بويىچە قىلىپ كېلىۋاتىمىز، - دېدى. (177)

ئەخلاقى

ۋەراسى

ۋەرا - ھارامغا دۇچار بولۇپ قېلىشتىن ئەندىشە قىلىپ شۈبھىلىك نەرسىلەردىن قېچىش، دەپ تەرىپلىنىدۇ. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنى ياخشى تونۇيدىغان كاتتا ئالىم تاۋۇس: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىنمۇ بەكرەك ۋەرا ئىگىسى بىرنى كۆرمىدىم» دەيتتى. (178)

سەئىد ئىبنى مۇسەيبەيە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر خىزمەتچىلىرىدىن بىرنى ئانىسىغا ھەدىيە قىلدى. بىر كۈنى ھەدىيە قىلىنغان بۇ خىزمەتچى بىلەن بازار ئايلىنىۋېتىپ، سېتىش ئۈچۈن ئېلىپ كېلىنگەن سۈتلۈك بىر قوينى كۆردى - دە، خىزمەتچىگە:

- تاپقان پۇلۇڭغا شۇ قوينى سېتىۋالغىنا! - دېدى. خىزمەتچى ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قوينى سېتىۋالدى.

(177) مۇئەسسەسە، 2/65، 94.

(178) زەھەبىي، سەپەر، 3314.



ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۇ كۈنى روزا تۇتقان ئىدى. ئىپتار بولغاندا سېتىۋالغان شۇ قوينىڭ سۈتىدىن ئىچكۈسى كەلدى. ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىنى ئاڭلىغان ئۆي ئىگىسى قوينىڭ سۈتىنى سېغىپ ئېلىپ كىردى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر سۈتنى قولغا ئېلىپ ئۆز- ئۆزىگە: «بۇ سۈت شۇ قوينىڭ، قوينى خىزمەتچى تاپقان پۇلغا ئالغان، خىزمەتچىنى بولسا مەن ئانامغا ھەدىيە قىلغان» دېگەندىن كېيىن ئۆيدىكىلەرگە:

- بۇ سۈتنى ئېلىپ ئېھتىياجلىق كىشىلەرگە بېرىۋېتىڭلار! - دەپ ئۆزىنىڭ ئىچكۈسى بولسىمۇ ئىچمىدى. (179)

كەمتەرلىكى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر دېڭىزدەك بىپايان ئىلىمگە ئىگە بولسىمۇ، سورالغان بەزى سوئاللارغا «بىلمەيمەن» دەپ جاۋاب بەرگۈدەك دەرىجىدە كىچىك پېئىل كىشى ئىدى. بىرى ئۇنىڭغا: < ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىنىڭ ئوغلى! > دېۋىدى، ئۇ: < مەن مۆمىنلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىمۇ، ئەڭ ياخشىسىنىڭ ئوغلىمۇ ئەمەس. مەن پەقەت بىرلا ئاللاھتىن قورقىدىغان، ئۇنىڭ رەھمىتىنى ئۈمىد قىلىدىغان بىر قۇلمەن. ئاللاھ، بىز ئۆلگەنگە قەدەر ئايالغىرىمىزنى تېپىلدۈرۈۋەتمەسۇن > دېدى. (180)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھېچقانداق ئىشى بولمىسىمۇ، پەقەت خەلقنىڭ ئارىسىغا كىرىش، ئۇلارغا سالام بېرىش ئۈچۈن پات - پات بازارغا بېرىپ ئۇلارنىڭ ھال - ئەھۋالىنى سوراپ ئايلىنىپ چىقاتتى. قەتئىي يالغان ئېيتمايتتى، ھېچكىمگە لەنەت ئوقۇمايتتى.

ھەتتا بىر كۈنى بىر خىزمەتچىسىگە ئىنتايىن ئاچچىقلاشقان بولۇپ، لەنەت ئېيتىش ئۈچۈن ئاغزىنى ئاچتىيۇ سۆزىنى تۈگەتمەستىن ئۆزىنى تۈتۈۋېلىپ: < بۇ گەپنى قىلىشنى خالىمايمەن > دېدى ۋە ئۇ خىزمەتچىگە يامان گەپ قىلىشقا نىيەت قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئازاد قىلىۋەتتى. (181)

(179) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/160.

(180) ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 4336؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 13/167.

(181) زەھەبى، سەبەر، 3314.



مۇجاھىد: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان ئىدىم. لېكىن ئۇ ماڭا مېنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان خىزمىتىمدىنمۇ كۆپرەك خىزمەت قىلدى.» دەيدۇ. (182)

سېخىلىقى

پەيغەمبەر تەرىپىدە چوڭ بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ سېخىلىقىنى ئۈلگە قىلىپ داۋاملىق سېخىلىق ئىچىدە ياشىدى. ھەرقايسى جەھەتتىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەخلاقى بىلەن زىننەتلەندى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھەم شۇنچىلىك باي، ھەم شۇنچىلىك سېخى ئىدى. «ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغۇچە، ھەرگىز ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيسىلەر» (183) دېگەن ئايەتنى ئۆزىگە دەستۇر قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ۋە ياقتۇرىدىغان ھەر قانداق نەرسىنى قەتئىي يېنىدا تۇتمايتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ رۇمەيسا ئىسىملىك ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بىر چۆرىسى بار بولۇپ، بىر كۈنى ئۇنىڭغا:

- ئاللاھ كىتابىدا: «ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغۇچە ھەرگىز ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيسىلەر.» دېگەن. دۇنيادا سېنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىمەن. ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن سېنى ئازاد قىلدىم، كەتكىن! - دېدى. (184)

ھەبىب ئىبنى مەرزۇق بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ بېلىق يېگۈسى كەلدى. بۇ ئارزۇسىنى ئايالى سەفىيەگە ئېيتقاندىن كېيىن، ئايالى دەرھال بازارغا بېرىپ بېلىق ئېلىپ كېلىپ، پىشۇرۇپ ئالدىغا قويدى. ئەمدىلا يەي دەپ تۇرغان ۋاقتتا ئىشك

(182) ئىبنى جەۋزى، سەئۇنىيە، 207.

(183) ئال ئىبران سۈرىسى، 92 - ئايەت.

(184) ئىبنى جەۋزى، سەئۇنىيە، 205.





ئالدىغا بىر تىلەمچى كەلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۆيىدىكىلەرگە قاراپ:
- بۇنى ئۇنىڭغا بېرىڭلار! - دېدى. ئايالى ئۇنىڭغا:

- خۇدا ھەققى ئۇنداق قىلمىغىن! ئۆزۈڭنىڭ يېگۈسى بار تۇرۇقلۇق،
تېخى بىر چىشلەممۇ ئاغزىڭغا سالمىدىڭ، - دېدى.

- بۇنى ئۇنىڭغا ئاپىرىپ بېرىڭلار! - دېدى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر.
ئايالى:

- سەن ئۇنى يەۋەرگىن، بىز ئۇنى رازى قىلىمىز، - دېدى. ئابدۇللاھ
ئىبنى ئۆمەر:

- بولدۇ، ئۆزۈڭ بىلگىن، - دېدى.

ئايالى تىلەمچىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئۇنىڭ بېلىق يېگۈسى بار ئىدى. بىز ساڭا باشقا يېمەكلىك
بېرەيلى، - دېدى. ئەمما تىلەمچى ئۇنىڭغا:

- مېنىڭمۇ بېلىق يېگۈم بار ئىدى، - دېدى. ئايالى ئۇنىڭغا بىر
دىنار بېرىپ رازى قىلدى. يولدىشىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- تىلەمچىنى رازى قىلدىم، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئۇنىڭغا پۇل بېرىپ رازى قىلدىڭ، سەنمۇ رازى بولدۇڭمۇ؟ - دەپ
سورىدى. ئايالى:

- ھەئە، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئۇنداق بولسا بۇ بېلىقنى تىلەمچىگە ئاپىرىپ بەرگىن! - دېدى ۋە
ئۇ بېلىقنى يېمەي تىلەمچىگە ئەۋەتتى. ⁽¹⁸⁵⁾

ئوقۇغۇچىسى نافىئ مۇنداق دەيدۇ: ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر تاتلىق -
تۈرۈم سېتىۋېلىپ ئۆزى يېمەستىن كەمبەغەللەرگە تارقىتىپ بېرەتتى. بىز
ئۇنىڭدىن:

(185) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/165.



- تاتلىق - تۈرۈم ئالدىغان شۇ پۇلغا يېمەكلىك ئېلىپ كەمبەغەللەرگە بەرسەڭ تېخىمۇ ياخشى بولمامدۇ؟ - دەپ سورىساق، ئۇ:

- ئۇنى مەنمۇ بىلىمەن، ئەمما «ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغۇچە، ھەرگىز ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيسىلەر.» دېگەن ئايەتنى ئەسلەپ تاتلىق - تۈرۈم ئېلىپ كەمبەغەللەرگە بەرگۈم كېلىدۇ، - دەپ جاۋاب بەرگەنىدى. (186)

بىرەر نەرسە ياكى بىرەر مېلىنى ياخشى كۆرسە ئۇنى چوقۇم باشقىلارغا بېرىۋەتتى. بىر كۈنى تۆگىسى بىلەن كېتىۋېتىپ تۆگىسىنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. دەرھال تۆگىنى چۆكتۈرۈپ يەرگە چۈشتى - دە، ئوقۇغۇچىسى نافىئىنى چاقىرىپ:

- ئى، نافىئ! بۇنى ئېلىپ كەتكىن! - دېدى. نافىئ تۆگىنى ئېلىپ بەلگە قويۇپ قۇربانلىق قىلىدىغان تۆگىلەرنىڭ ئارىسىغا قوشۇۋەتتى. (187)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئىنتايىن سېخىي بىرى ئىدى. ئەيىۋب ئىبنى ۋائىل بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەدىنىگە بارغان ۋاقتىمدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ قوشنىسىنى ئۇچراتتىم. ماڭا ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ناھايىتى تەسىرلىك بىر ۋەقەنى ئېيتىپ بەردى.

بىر قېتىم ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئۇنىڭغا 4000 دەرھەم ئەۋەتتى. يەنە باشقا بىرسى 4000 دەرھەم، باشقا بىر يەردىن 2000 دەرھەم پۇل كەلدى. ئەتىسى بازارغا بارغان ۋاقتىمدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ھايۋانلىرىغا يەم ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. قەرزگە يەم ئالغانلىقىنى ئاڭلاپ ھيران قالدىم - دە، يېنىغا بېرىپ:

- سەندىن بىر نەرسە سورايمەن. خۇدا ھەققى ماڭا راست گەپ قىل! ساڭا ھەزرىتى مۇئاۋىيەدىن 4000 دەرھەم، باشقا بىر يەردىن 4000 دەرھەم، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە 2000 دەرھەم پۇل كەلمىدىمۇ؟ - دەپ

(186) ئىبنى كەسىر، تەپسىر، 1/389. سۈننۇتى، دۇررۇل مەنۇر، 2/248.

(187) زەھەبى، سەئىد، 3314.





سورىدىم.

- ھەئە كەلدى.

- ئەمما ھازىر مەن سېنى ھاياتلىرىڭغا يەنى قەرزگە ئېلىۋاتقانلىقىڭنى كۆرۈۋاتىمەن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

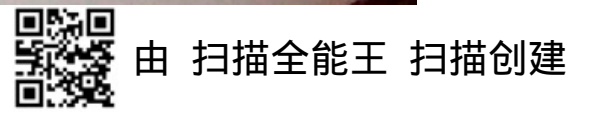
- يېتىشتىن بورۇن ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن قۇتۇلدۇم، - دېدى. پۇل خالىسىنى ئېلىپ تەتۈر ئۆرۈپ كۆرسەتتى، ئىچىدە بىر دەرھەممۇ يوق ئىدى. كەلگەن پۈتۈن پۇللارنى شۇ ۋاقىتتا ئېھتىياجلىق كىشىلەرگە تارقىتىپ بەرگەنىدى. ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرۈپ بازاردىكىلەرگە:

- ئى، سودىگەرلەر! نېمە ئۈچۈن بۇ دۇنيانى ئۈنچىلىك ئارزۇ قىلىسىلەر، بۇ ئادەمگە قاراپ بېقىڭلار، تۈنۈگۈن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلىغا 10.000 دەرھەم پۇل كەلگەن بولسىمۇ، بۈگۈن ھاياتلىرىغا قەرز قىلىپ يەم ئېلىۋاتىدۇ، - دېدىم. ⁽¹⁸⁸⁾

مۇھەممەد ئىبنى زەيد دادىسىدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ <شەرەپ> ئىسمىلىك بىر قولى بار ئىدى. بىر كۈنى قۇلغا: 40.000 > دەرھەم ئېلىپ كەلسەڭ ئازادلىققا ئېرىشىسەن!» دېدى. قۇلمۇ «بولىدۇ» دەپ توختاملاشتى. بىر قېتىم ئۇ توختاملاشقان قولى بىلەن كۈفەگە باردى. قولى بۇ يەردە ئىشلەپ 15.000 دەرھەم پۇل تاپتى. ھەم تاپقان پۇلىنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرگە بەردى. بۇنى كۆرگەنلەر ئۇ قۇلغا:

- سەن ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ سەن بۇنچىلىك جاپا تارتىپ تاپقان پۇلۇڭنى خوجاينىڭغا بېرىسەن. ئەمما ئۇ داۋاملىق قۇل ئېلىپ ئۇلارنى ئازاد قىلىدۇ. خوجاينىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا قەرزنى قايتۇرۇشتا قىيىنلىق تاقانلىقىڭنى ئېيتقىن، بەلكى سېنىمۇ ئازاد قىلىۋىتەر، - دېيىشتى. قۇل ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن توختامنامىنى ئېلىپ دەرھال ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ يېنىغا بېرىپ:

(188) ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىمەتۇل ئەۋلىيا، 1/296 - 297.



- ئى، ئابدۇرراھماننىڭ دادىسى! قەرزىمنى تۆلىيەلمەيۋاتمەن، مانا بۇ توختامنامە قەرزىمنى ئۆچۈرۈۋەتكىن،- دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:
- ياق مەن ئۆچۈرەلمەيمەن، خالساڭ سەن ئۆچۈرگىن،- دېدى. قۇلى توختامنامىنى بىكار قىلغاندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر كۆزىگە ياش ئالغان ھالدا:

- ئەمدى كەتكىن، ئازاد قىلىندىڭ!- دېدى:

- ئاللاھ ساڭا ياخشىلىقلار ئاتا قىلسۇن! ئىككى ئوغلۇمغىمۇ ئېھسان قىلغىن!- دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:
- ئىككى ئوغلۇڭنىمۇ ئازاد قىلدىم،- دېدى.
- ئانامنى ۋە ئۇنىڭ بالىلىرىنىمۇ ئازاد قىلغان بولساڭ!- دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئۇلارنىمۇ ئازاد قىلدىم،- دېدى. (189)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبىرىمىزنى، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ۋە دادىسىنىڭ ياشاش ئۇسۇلىنى ئۆلگە قىلغان بولۇپ، كېيىن ئاجىزلاپ كەتتى. ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرگەن ئوقۇغۇچىلىرىدىن مەيمۇن ئىبنى مېھران ئايالىغا:

- بۇ شەيخقا نېمە ئۈچۈن كۆڭۈل بۆلمەيسىلەر؟- دەپ ئاچچىقلاندى. ئايالى ئۇنىڭغا:

- مەن ئۇنى قانداق قىلالايمەن؟ تاماق ئېتىپ داستىخان ھازىرلاشقا باشلىسام، ئۇ كەمبەغەللەرنى داستىخانغا چاقىرىدۇ. كەمبەغەللەر بۇنى بىلگەچكە جامەدىن چىقىپ، ئۇنى يولدا ساقلاپ تۇرىدۇ. بۇنى بايقىغاندىن كېيىن ئۇلارغا>بۇندىن كېيىن ئۇنى يولدا ساقلاپ تۇرماڭلار!< دەپ تەنبىھ قىلدىم. يولدىشىم يولدا ساقلاپ تۇرىدىغان كەمبەغەللەرنى كۆرمىگەندىن كېيىن داستىخاننى تەييار قىلغاندا >ماڭا پالانى - پالانىنى چاقىرىپ





بېرىڭلار > دەپ كەمبەغەللەرنى تاماققا تەكلىپ قىلىشىمىزنى تەلەپ قىلدى. مەن ئۇ كىشىلەرنى چاقىرىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتتىم، ئەمما ھېچكىم كەلمىدى. ئۇنىڭغا <چاقىرغان كىشىلىرىمىز كەلمىدى> دېدىم. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر <ھەر ھالدا سىلەر مېنىڭ كەچلىك تاماق يېيىشىمنى خالىمايسىلەر؟> دېدى ۋە ئۇ كۈنى كەچتە تاماق يېمىدى، - دېدى. (190)

كۆيۈمچان دادا

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەرزەنتلىرىنىڭ كىچىك ياشتىن باشلاپلا ئوقۇش - يېزىشنى ئۆگىنىشىنى ئارزۇ قىلغان بولۇپ، ئەتراپىدىكىلەرگە: «بالىلار ئاق - قارىنى پەرق ئېتىشكە باشلىغاندا ئۇلارغا ناماز ئوقۇشنى ئۆگىتىڭلار!» دەيتتى. (191) ئۇلارنىڭ ھارامغا كۆنۈپ قالماسلىقىغا كىچىك ياشتا دىققەت قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوغۇللىرىنىڭ كىچىك چاغلىرىدىمۇ يىپەك كىيىملەرنى كىيىشىنى ياقىتۇرمايتتى.

ئابدۇرراھمان ئىبنى يەزىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «تۆت، بەش كىشى بىرلىكتە توپلىنىپ ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتۇق. يېنىمىزغا يىپەكتىن كۆينەك كىيگەن كىچىك بىر ئوغۇل بالا كەلدى. ئۇ ھېلىقى بالىنى يېنىغا چاقىرىپ ناھايىتى كۆيۈنگەن ھالدا:

- بۇ كۆينەكنى ساڭا كىم كىيگۈزۈپ قويدى؟ - دەپ سورىدى. بالا ئۇنىڭغا:

- ئانام، - دەپ جاۋاب بەردى. ئىچكىرىگە كىرىپ ئائىلىسىدىكىلەرگە ئۇنىڭدىن كېيىن بالغا يىپەك كۆينەك كىيگۈزمەسلىكىنى چىكىلىدى (192) قىز بالىلارنىڭ ئالتۇن زىبۇ - زىننەتلەرنى تاقىشىغا بىر نەرسە دېمەيتتى، ھەتتا ئۆز قىزلىرىغىمۇ ئالتۇن زىبۇ - زىننەت ئېلىپ بېرىپ

(190) ئىبنى سەئىد، تەبەقات، 4/166. ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 13/164.

(191) ئىبنى ئەبۇ شەيبە، مۇسەننەف، 1/53.

(192) قەلئەجى، فىقھى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، 304.





تاقاشنى ئېيتاتتى. (193)

بالىلىرىنىڭ ئىقتىسادچان بولۇشىنى تەلەپ قىلاتتى. بىر كۈنى
ئوغۇللىرىدىن بېرى:

- كۆيىنىكىم يىرتىلىپ كەتتى؟ - دەپ كۆينەك ئېلىپ بېرىشىنى
تەلەپ قىلدى. دادىسى:

- يىرتىلغان يەرنى تىككۈزگىن ياكى ياماق سېلىپ تىكىپ كىيگىن! -
دېدى. ئوغلى بۇ گەپنى ياقتۇرمىدى. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئىسراپچىلىق
قىلىشنىڭ توغرا ئەمەسلىكى ھەققىدە ئوغلىغا مۇنداق دېدى:

- ئاللاھتىن قورققىن! ئاللاھ تائالا ئىچكى دۇنياسىنى تاشقى
كۆرۈنۈشىگە ئالماشتۇرۇۋەتكەن كىشىلەردىن بولۇپ قالمىغىن! - دېدى. (194)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى ئىنتايىن كۈچلۈك
بولۇپ، بالا تەربىيەلەشنىڭ ئىنساننىڭ ئەڭ مۇھىم مەجبۇرىيەتلىرىنىڭ
بىرى ئىكەنلىكىنى تەكىتلەيتتى. نۆۋىتى كەلگەندە ئاتا - ئانىلارغا: «بالىنى
تەربىيەلەڭلار! ياخشى بىلىڭلاركى، ئۇنى قانداق تەربىيەلەنگەنلىكىڭلار،
نېمىلەرنى ئۆگەتكەنلىكىڭلار توغرىلۇق ھېسابقا تارتىلسىلەر. چوڭ بولغاندا
سىلەرگە ياخشىلىق قىلىشى ۋە ئىتائەت قىلىشىمۇ سىلەرنىڭ تەربىيەڭلەرگە
باغلىقتۇر.» - دەيتتى. (195)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر چوڭلاردىن بالىلارغا ئۈلگە بولۇشىنى
تەلەپ قىلىپ: «ئۆيلىرىڭلاردىمۇ ناماز ئوقۇڭلار، ئۆيۈڭلارنى قەبرىگە
ئايلىاندۇرۇۋالماڭلار!» دەيتتى. (196) ئۇ پەرزەنتلىرىنىڭ تەربىيەسىگە ئالاھىدە
كۆڭۈل بۆلەتتى، ئۇلارنىڭ ياخشى كىشىلەردىن بولۇشى ئۈچۈن كۈچ
چىقراتتى. (197)

(193) مۇۋەتتا، ۱/كان، 5.

(194) ئىبنى جەۋزى، سەئۇنىيە، 208.

(195) بەيھەقى، سۈنەن، 3/83.

(196) مۇستەد، 2/6.

(197) ئابدۇررازاق، مۇستەھەب، 1/462.





بالىلىرىنى قىز - ئوغۇل دەپ ئايرىمايتتى، ھەربىر بالىسى تۇغۇلۇپ
 7- كۈنى ئەقىقىسىنى قىلىپ بىر قوي ئۆلتۈرۈپ، بېشىدىن بىر
 تۇنام چاچ كېسىپ، ئۇنىڭ ئېغىرلىقىغا تەڭ كېلىدىغان كۈمۈشنى
 كەمبەغەللەرگە تارقىتىپ بېرەتتى. بالىلىرىنىڭ بىر نەرسىگە ئېھتىياجىنىڭ
 بار - يوقلىقىنى كۆزىتىپ، ئېھتىياجى بارغا بىر نەرسە ئالسا، ھەممەيلەنگە
 ئوخشاش مۇئامىلە قىلمەن، ئايرىمچىلىق قىلغان بولۇپ قالمەن دەپ،
 باشقىلىرىغىمۇ كېرەكسىز نەرسە سېتىۋالمايتتى. (198)

ئۆزى بەزى شۈبھىلىك نەرسىلەرگە دىققەت قىلىپ، ياسىلىشىدا
 دىنىي جەھەتتىن چەكلەنمىگەن نۇرغۇن نەرسىلەردىن ئۆزىنى قاچۇرسىمۇ،
 بالىلىرىنى چەكلەمەيتتى، ئۇلارنىڭ ئىختىيارىغا قويۇۋېتەتتى. ئۆزى
 يىپەك ئارىلاشتۇرۇلغان يۇڭدىن تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيمەيتتى. ئەمما
 بالىلىرىنىڭ كىيگىنىنى كۆرسە بىر نەرسە دېمەيتتى، چەكلەمەيتتى.
 بالىلىرىنى قۇچىقىغا ئېلىپ قۇچاقلاپ سۆيەتتى. (199)

نافىئ بايان قىلىپ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بالىلىرى يېتىلىۋاتقان
 مەزگىلدە، ئۇلارنىڭ ياتاقلىرىنى ئايرىپ، ئاتا - ئانىسىنىڭ ياتىقىغا كىرگەن
 ۋاقتىدا رۇخسەت ئېلىپ كىرىش لازىملىقىنى تەكىتلەيتتى.» دەيدۇ. (200)

قۇربان ھېيتىنىڭ 2- ياكى 3- كۈنى ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر
 بىلەن بىر يەردە ئىدىم. تاماق كەلتۈرۈلگەندە ئۇ يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى
 داستىخانغا كەلسىمۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئوغلى بىر چەتكە ئۆتۈپ
 تۇردى. دادىسى ئۇنىڭغا:

- كېلىپ تاماق يېگىن! - دېدى. ئوغلى:

- مەن روزا تۇتقان ئىدىم، - دېدى. دادىسى:

- ھېيت كۈنىدە روزا تۇتۇشنىڭ توغرا ئەمەسلىكىنى، بۇ كۈننىڭ

(198) بەيھەقى، سۈنەن، 6/178: قەلئەجى، فىقھى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، 591.

(199) ئىبنى سەئىد، ئەبھات، 4/172، 146.

(200) نۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1058. ھەدىس.



يېيىش، ئىچىش ۋە سۆھبەتلىشىش كۈنى ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئەستايىدىللىق بىلەن ئۇنىڭغا چۈشەندۈردى. (201)

ئوغلى ئابدۇللاھ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: كىچىك ۋاقتىدا دادامنىڭ ئەتتەھىياتۇدا پۇتلىرىنى قويۇۋېتىپ، ئەركىن - ئازادە ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ مەنمۇ شۇنداق قىلدىم. دادام مېنىڭمۇ ئۆزىدەك قىلغىنىمنى كۆرۈپ:

- نامازنىڭ سۈننەتلىرىدىن بىرى، ئوڭ پۇتنى تىك تۇتۇپ، سول پۇتنى ياتقۇزۇپ تۇتماقتۇر،- دېدى. مەن ئۇنىڭغا:

- ئەمما سەنمۇ ماڭا ئوخشاش قىلدىڭ،- دېگەنتىم، دادام ماڭا:

- توغرا دېدىڭ، مەن ياشىنىپ قالغان بولغاچقا، پۇتلىرىم مېنى كۆتۈرەلمەيدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن سۈننەت بويىچە قىلالمايۋاتمەن، بىراق سەن قىلالايسەن،- دەپ مېنى ئاگاھلاندۇردى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىر كۈنى بالىلىرىدىن بىرىنىڭ توخۇنى قارىغا ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دەرھال تۇسۇپ: - پەيغەمبىرىمىزنىڭ جانلىقلارنى قارىغا ئېلىپ ئېتىشىنى چەكلىگەنلىكىنى، ئۇنىڭ قىلغان ئىشىنىڭ توغرا ئەمەسلىكىنى ئېيتتى. (202)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بالىلىرىنى شاھماتقا ئوخشاش ئويۇنلاردىن يىراق تۇتاتتى، ئائىلىسىدىكىلەردىن بىرىنىڭ شاھمات ئوينىۋاتقانلىقىنى كۆرسە ئۇنى توساتتى. (203) بالىلىرىغا سالام بېرىشتىن تارتىپ خەتنى قانداق يېزىش كېرەكلىكىگىچە بولغان بارلىق ئىشلارنى ئۆگىتىش ئۈچۈن كۈچ چىقىراتتى. ئۇلارغا: ئادەم يوق بىر ئۆيگە كىرسەڭلارمۇ «ئەسسالامۇ ئەلەينا ۋە ئەلا ئىبادۇللاھىسسالھىن» دەپ سالام بېرىڭلار،- دەيتتى. (204)

بالىلىرىغا مەكتۇپ يازغان ۋاقىتتا ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ ئىسمىنى

(201) مۇسەد، 2/39.

(202) مۇسەد، 2/94.

(203) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1273. ھەدىس.

(204) مۇۋەننا، سالام، 8؛ بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1055. ھەدىس.





يېزىش لازىملىقىنى ئەسكەرتىپ، ئۆزىگە بۇ شەكىلدە مەكتۇپ يازمىسا
ئۇلارغا جاۋاب قايتۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتاتتى. (205)

بولۇپمۇ ئىلمى قابىلىيىتى يۇقىرى ۋە ئارزۇلىرى كۆپ بولغان ئوغلى
سالىمىنى پەقەت يېنىدىن ئايرىماي بارغان يېرىگە ئېلىپ باراتتى. ھەتتا بۇ
ئەھۋال دوستلىرىنىڭ دىققىتىنى تارتقان بولۇپ ئۇنى تەنقىد قىلدى. ئۇ
بىر بېيىت ئوقۇپ ئوغلىغا بولغان سۆيگۈسىنى ئىپادىلىدى. (206)

ئوقۇغۇچىسى نانىنىڭ ئېيتىشىچە، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ھەر كۈنى
كەچتە ئائىلە ئەزالىرىنى داستىخاننىڭ ئەتراپىغا توپلايتتى، تاماق ۋاقتىدا
بىرەر كەمبەغەل كېلىپ قالسا، داستىخاندا نېمە بولسا، شۇنىڭدىن
ئۇنىڭغىمۇ بېرەتتى.

پەيغەمبىرىمىزگە ئوخشاشلا ئۇمۇ بالىلىرىنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىدىغان
بولۇپ ئۇلارغا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى. قىزىنىڭ ئوغلى ھىشام ئىبنى
ئۇرۋە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنى تۇنجى قېتىم
مەرۋەدە كۆردۈم. ئۇ چاغدا مەن كىچىك بىر بالا ئىدىم. ئۈستىدە تونى بار
ئىدى. بىز تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتاتتى. مېنى كۆرۈپ يېنىغا چاقىردى ۋە
قۇچاقلاپ سۆيىدى.» (207)

ئىلمى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پۈتۈن ھاياتىنى ئىلمىگە ئاتىغان، بالىلىق
چاغلىرىدىن تارتىپ ئاخىرقى تىنىقلىرىغىچە ئىلىم بىلەن مەشغۇل بولغان
ساھابىلەرنىڭ كاتتا ئالىملىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇ پەقەت پەيغەمبىرىمىزدىنلا
ئەمەس، باشقا چوڭ ساھابىلەردىنمۇ ھەدىس رىۋايەت قىلىدۇ.

ھەدىستىكى ئورنى

(205) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/152.
(206) ئىبنى ئابدۇرراھىم، ئىمقۇلۇقەرىد، 2/252.
(207) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/165، 181.



ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئىلمىي سەۋىيەسىنىڭ بۇنداق يۇقىرى بولۇشى ئىلىمگە بولغان ئىشقى - مۇھەببىتى ۋە غەيرىتىدىن سىرت مەيلى ئورۇش مەيلى تىنچلىق پەيتلىرىدە بولسۇن، ئىزچىل ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، چوڭ ساھابىلەر ۋە ئەھلى بەيت بىلەن بىللە بولۇشنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلدۇ. ئۇ، دادىسىنىڭ سايىسىدا دائىم چوڭ ساھابىلەر بىلەن ئۇچرىشىش پۇرسىتىگە قانداق ئېرىشكەن بولسا، ئاچىسى ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىزنىڭ سايىسىدا ئەھلى بەيتنىڭ ئەتراپىدا بولۇش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەندى.

ئۇ بۇخىل ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ سايىسىدا كۆپ ھەدىس رىۋايەت قىلغان يەتتە كىشىنىڭ بىرىگە ئايلانغاندى. ئۇ، جەمئىي 2630 ھەدىس رىۋايەت قىلدى. ئۇ رىۋايەت قىلغان 280 ھەدىس بۇخارى ۋە مۇسلىمىدىكى ئورنىنى ئالدى. (208)

ئۇنىڭ ھەدىس رىۋايەت قىلىشتىكى ئەڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بىرى، ھەدىسلەرنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئېغىزىدىن چىققان ئىبارىلەر بىلەن رىۋايەت قىلىشقا تىرىشىشى، ھەدىسنىڭ سۆزلىرىنى ئوخشاش مەنىدىكى سۆزلەر بىلەن ئالماشتۇرۇپ قويۇشتىن ساقلىنىشىدۇر.

يەنە باشقا بىر مەسىلە ئۇنىڭ ناسى، ئۇنىڭدىن ئىمام ماللىكنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن بايان قىلغان ھەدىسلەرنىڭ بۇخارىغا ئوخشاش چوڭ ھەدىس ئالىملىرى تەرىپىدىن سىلسىلە تۈز - زەھەب / ئالتۇن تىزما بولۇپ قوبۇل قىلىنىشى ئىدى. (209)

كىشىلەر ئۇنىڭ ھەدىس رىۋايەت قىلىشىنى ئىنتايىن ئارزۇ قىلىسىمۇ، ئۇ بۇ مەسىلىگە ناھايىتى سەزگۈر قارايتتى. شەئبى: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىلەن بىر يىل بىرگە تۇردۇم. بىرەرسىگە ھەدىس رىۋايەت قىلغانلىقىنى كۆرمىدىم» دەيدۇ. (210)

(208) زەھەبى، سىەر، 331.

(209) مۇھىبىدىن مۇستەۋى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، 140.

(210) ئىبنى مەئىد، تەباقات، 4/145.





قۇرئان ئىلمىدىكى ئورنى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئەتىگەن - ئاخشام قۇرئان ئۆگىنەتتى ۋە ئىسلامىي ئىلىملەرنى تەھسىل قىلاتتى. قۇرئاننى پەقەت يادلاپلا قالماستىن بەلكى ئۇنى ئەمەلىيىتىگە بىرلەشتۈرۈپ، بىر ئايەتنى چۈشىنىپ ئۇنىڭغا ئەمەل قىلماي تۇرۇپ باشقا بىر ئايەت يادلىمايتتى. مۇشۇنداق بولغانلىقى ئۈچۈن، بەقەرە سۈرىسىنى 4 يىلدا يادلاپ بولغانلىقى بايان قىلىندۇ.⁽²¹¹⁾ ئۇ، پەيغەمبىرىمىز ھايات ۋاقتىدا قۇرئاننى يادلاپ ئۇنىڭغا ئوقۇپ بەرگەن بىر قانچە ساھابىنىڭ بىرى ئىدى. قۇرئاننى ھەۋەس بىلەن مەنىسىنى چۈشۈنۈپ ئوقۇغاچقا، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا تەسىرلىنىپ يىغلاپ كېتەتتى.

«ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى شەيئىلەر ئاللاھنىڭ ئىلكىدەدۇر، دىللىكلاردىكىنى مەيلى ئاشكارا قىلىڭلار، مەيلى يوشۇرۇڭلار، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ سىلەردىن ھېساب ئالىدۇ. ئاللاھ خالىغان كىشىگە ئازاب قىلىدۇ. ئاللاھ ھەممە نەرسىگە قادىردۇر.»⁽²¹²⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇغاندا يىغلاپ كېتەتتى، ھەرقانچە قىلىپمۇ كۆز ياشلىرىنى توختىتالمايتتى.⁽²¹³⁾

تەپسىردىكى ئورنى

ساھابىلەر ئارىسىدا قۇرئاننى ئەڭ كۆپ تەپسىر قىلغانلار: ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد، ئۇبەيد ئىبنى كەئب ۋە 4 خەلىپە بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ ئالاھىدىسى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، ئەنەس ئىبنى مالىك، ئەبۇ ھۈرەيرە، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا ئوخشاش بەزى ساھابىلەر قۇرئاندىكى بەزى ئايەتلەرنى تەپسىر قىلغان بولسىمۇ، بۇ ھەقتە ئۇلارنىڭ بايان قىلغانلىرى ئاز ئىدى.⁽²¹⁴⁾

(211) ئىبنى سەئىد. 4/164.

(212) بەقەرە سۈرىسى. 284 - ئايەت.

(213) ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىيەتۇل ئەۋلىيا. 1/305.

(214) ئابدۇررازاق. مۇسەننەق. 10/196؛ م. ھۈسەين، تەپسىر ۋە مۇفەسسىرۇن. 1/63.





فقھى ئىلمىدىكى ئورنى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بولۇپمۇ ئۆزى ئىشەنچ قىلالىغان تېمىلاردا پەتىۋا بېرىشكە ناھايىتى دىققەت قىلىدىغان بولسىمۇ، يەنە ساھابە كىراملاردىن ئەڭ كۆپ پەتىۋا بېرىپ «فۇقەھائۇس سەبئە» دېگەن نام بىلەن تونۇلغان يەتتە كىشىنىڭ بىرىگە ئايلانغانىدى.

فقھى ئىلمىدە كۆپىنچە ۋاقىتلاردا دادىسىنىڭ تەسىرىدىن يىراقلىشالمىسىمۇ بىر قانچە مەسىلىدە پەرقلىق چۈشەنچىگە ئىگە بولۇپ، ئۆز قارىشىغا ئاساسەن پەتىۋا بەرگەنىدى.

ھەج ۋاقتىدا ھەممە ئۇنىڭغا دىققەت قىلاتتى، ئۇ ئېمە قىلىا كىشىلەرمۇ شۇنداق قىلاتتى. بىر قېتىم ھەج مەۋسۇمىدا چاچلىرى بەك ئۆسۈپ كەتكەچكە ناھايىتى بىئارام بولۇپ، مەرۋەدە ئىكەن ساتىراشقا: چاچلىرىم ئۆسۈپ كەتتى، مېنى بىئارام قىلىۋاتىدۇ، ئۇلارنى كېسىپ قويساڭ بولامدۇ؟- دەپ سورىدى. ساتىراش:

- بولىدۇ،- دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ چېچىنى كېسىشكە باشلىدى. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر بىر - بىرىگە ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ چېچىنى كېسىۋاتقانلىقىغا ئىشارەت قىلىشقا باشلىدى. كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە ئىشارەت قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ بۇ ئىشنى خاتا چۈشىنىۋېلىشى، ئۇنى ھەج پائالىيەتلىرىنىڭ بىر پارچىسى دەپ قېلىشىدىن قورقتى. شۇنىڭ بىلەن ئەتراپىدىكى كىشىلەرنى چاقىرىپ: - ئى، خالايق! مېنىڭ بۇ قىلغىنىم سۈننەت ئەمەس، پەقەت چاچلىرىم ئۆسۈپ كېتىپ، مېنى بىئارام قىلىپ قويغان بولغاچقا ئۇنى كەستۈردۈم،- دېدى. (215)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئەتراپلىق ئويلايدىغان، چوڭقۇر پىكىر يۈرگۈزىدىغان، ئەستايىدىل بىر ئالىم ئىدى. پەتىۋا بەرگەن ۋاقىتلىرىدا پۈتۈن ئەھۋاللارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى. بىر كۈنى ياش بىر ئادەم

(215) ئىبنى سەئىد، تەپەسۇت، 4/155.





يېنىغا كېلىپ:

- روزىدار ھالەتتە ئايالىمنى سۆيسەم بولامدۇ؟- دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ

ئىبنى ئۆمەر:

- ياق،- دېدى. كېيىن ياشانغان بىر ئادەم كېلىپ ئوخشاش سوئالنى

سورىۋىدى، ئۇنىڭغا:

- ھەئە، سۆيسەڭ بولىدۇ،- دەپ جاۋاب بەردى. بىر سوئال، ئىككى

خىل جاۋابقا شاھىت بولغانلار ئۇنىڭدىن:

- ئى، ئابدۇرراھماننىڭ ئاتىسى! ئۇلار ئوخشاش بىر سوئالنى سورىغان

تۇرسا، سەن نېمە ئۈچۈن بىرىگە «ياق» يەنە بىرىگە «ھەئە» دەپ جاۋاب

بېرىسەن؟- دەپ ھەيران بولغان ھالدا سوراقتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- بىرى ياش، يەنە بىرى ياشانغان ئادەم ئىدى. ياشانغان ئادەم

خالىسىمۇ ھېچقانداق ئىش قىلالمايدۇ،- دەپ جاۋاب بەردى. (216)

ھەممە ياقنى پىتنە- پاسات قاپلاپ كەتكەن بىر چاغ ئىدى. ئۇنىڭ

بۇ ئەھۋاللاردىن يىراق تۇرغانلىقىنى كۆرگەن بىر ئادەم:

- ئى، ئابدۇرراھماننىڭ ئاتىسى! بىر يىل ھەجگە قىلىشقا،

بىر يىل ئۆمرە قىلىشقا بارسەن، ئەمما نېمىشقا جىھاد قىلمايسەن؟

پەيغەمبىرىمىزنىڭ جىھاد قىلىشقا رىغبەتلەندۈرىدىغانلىقىنى سەن بىزدىنمۇ

ئوبدان بىلسەنغۇ؟- دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئىسلام ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھگە ئىمان ئېيتىش، بەش ۋاقىت ناماز

ئوقۇش، روزا تۇتۇش، زاكات بېرىش، ھەج قىلىشتىن ئىبارەت بەش ئاساس

ئۈستىگە قۇرۇلغان،- دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم:

- ئى، ئابدۇرراھماننىڭ ئاتىسى! ئاللاھ كىتابىدا: «ئەگەر مۆمىنلەردىن

ئىككى گۈرۈھ ئۇرۇشۇپ قالسا، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەپ قويۇڭلار، ئەگەر

ئۇلارنىڭ بىرى ئىككىنچىسىگە تاجاۋۇز قىلسا، تاجاۋۇز قىلغۇچى تاكى



ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىگە قايتقانغا قەدەر ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇڭلار!» (217) دەپ بۇيرۇغان ئەمەسمۇ؟ ئاللاھ كىتابىدا بۇيرۇغاندەك بۇزغۇنچى گۈرۈھ بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا نېمە توسالغۇ بولدى، - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- بۇ ئايەتنى بىلگەنلىكىم ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىشتىن قېچىۋاتىمەن. چۈنكى يەنە باشقا بىر ئايەتنىمۇ بىلىمەن ھەم ئۇ ئايەتنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ھەرىكەت قىلىشنى مۇۋاپىق كۆرمىەن. ئۇ ئايەتتە ئاللاھ تائالا: «كىمكى بىر مۆمىننى قەستەن ئۆلتۈرىدىكەن، ئۇنىڭ جازاسى جەھەننەم بولىدۇ» (218) دېگەنىدى، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم:

- ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەسلىسىگە قانداق؟ - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئاللاھ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خاتالىقىنى ئەپۈ قىلغان بولسىمۇ، سىلەر ئۇنىڭدىن قېچىۋاتسىلەر. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۈيۈوغلى، ئۆيى ئەنە شۇ يەردە، - دەپ جاۋاب بەردى. (219)

ئوقۇغۇچىلىرى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، ئۆگىنىشكەلا ئەمەس ئۆگىتىشكەمۇ ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ بالىلىرى بىلەن بىرلىكتە يەنە نۇرغۇنلىغان ئالىملارنى تەربىيەلەپ چىقتى. سوئاللارغا بەرگەن جاۋابلىرى ئارقىلىق سانسىزلىغان كىشىلەرنىڭ قەلب دۇنياسىنى يورۇتتى. ئەنەس ئىبنى مالىك كىشىلەرنىڭ دۇنيانىڭ تۆت تەرىپىدىن ئۇنىڭدىن سوئال سوراش ئۈچۈن كېلىدىغانلىقىنى ئېيتقان.

سەپەرگە چىققان ۋاقتىدا ئوقۇ - ئوقۇتۇش ئىشلىرىنىڭ دەخلىگە

(217) ھۇجرات سۈرىسى 9 - ئايەت.

(218) نسا سۈرىسى، 93 - ئايەت.

(219) ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 13/187.





ئۆچرەمەسلىقى ئۈچۈن بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلىرىنى يېنىدا ئېلىۋالاتتى. بىر قېتىملىق سەپەردە ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرگە ھەمراھ بولغان مۇجاھىد مۇنداق دەيدۇ:

- ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىلەن بىرگە سەپەرگە چىقتۇق، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا قانچىلىك غەيرەت قىلغان بولساممۇ، ئۇ ماڭا كۆپرەك خىزمەت قىلدى. (220)

ئوقۇغۇچىلىرىدىن مۇجاھىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر قولۇمنى تۇتاتتى، بىللە بازارغا باراتتۇق. بارغۇچە ماڭا:

- ئەسلىدە بازاردا ھېچقانداق ئىشىم يوق. ئۇ يەرگە پەقەت كىشىلەرگە سالام بېرىش ۋە ئۇلارنىڭ سالامىنى ئېلىش ئۈچۈن بارىمەن، شۇنداق قىلىش ئارقىلىق بىرنى بېرىپ ئالىمىز. ئى، مۇجاھىد! سالام، ئاللاھنىڭ ئىسىملىرىدىن بىرىدۇر. كۆپ سالام بەرگەن كىشى، ئاللاھنى شۇنچە كۆپ ئەسلىگەن بولىدۇ. - دېدى. (221)

كىشىلەر ئۇنىڭ ئىلمىدىن پايدىلىنىشقا تىرىشاتتى، ئۇنىڭ ئالدىغا بارالمايدىغانلار، بولۇپمۇ ۋالىيغا ئوخشاش خىزمەت ئورنىدىن ئايرىلالمايدىغان ئادەملەر مەكتۇپ يېزىش ئارقىلىق بىلىمگەن نەرسىلىرىنى سوراپ ئۆگىنەتتى.

ئىران شەھەرلىرىنىڭ بىرىدە ۋالىي بولغان ئۆمەر ئىبنى ئابدۇللاھ ئۇنىڭغا بىر پارچە مەكتۇپ يوللاپ، ناماز ھەققىدە بىر سوئال سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر جاۋاب مەكتۇبىنىڭ بىر بۆلۈمىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەرگە چىققان ۋاقتىدا ئائىلىسىنىڭ يېنىدىن ئايرىلغاندىن باشلاپ قايتىپ كەلگىچە بولغان ئارىلىقتا نامازلىرىنى دائىم ئىككى رەكەت ئوقۇغان ئىدى.» (222)

(220) ئىبنى جەۋزى، سىفائۇسەفۋە، 576.

(221) مۇۋەتتە، سالام، 6: زەھەبى، سىبەر، 3314.

(222) مۇسەد، 2/45.



ۋاقتى كەلگەندە ھەر تېمىدا ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ قەلبىنى يۈرۈتاتتى. سەپەرگە چىقىدىغان ۋاقىتتا قۇزائە بىلەن ۋىدالاشقان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۇنىڭغا: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن بىلەن ۋىدالاشقاندا، سەن بىلەن ۋىدالاشىۋاتىمەن، سېنى دىننى قوغداش، خاتىرجەم قىلىش ۋە ئاخىرقى تىنىقلىرىڭدا ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشىڭ ئۈچۈن ئاللاھقا تاپشۇردۇم...» دېگەندى. - دېدى. (223)

پۇرسەت تاپقان ھامان ئوقۇغۇچىلىرىغا ئىلىم ئۆگىنىشنى تەۋسىيە قىلاتتى. ئۇلارغا ئىلىم ۋە ئالىمنىڭ قەدىر - قىممىتى ھەققىدە سۆزلەپ بېرەتتى. (224) مۇجاھىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىلەن كېتىۋاتاتتىم. ئۇلارغىمىزنىڭ يېنىغا بارغۇچە يولدا ئۇچراشقان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ سالام بەردى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ماڭا قاراپ:

- ئى، مۇجاھىد! كىشىلەر مېنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىدۇ. ئۇلارغا ئالتۇن ۋە پۇل بەرگەن بولسام، مېنى بۇنچىلىك ياخشى كۆرمىگەن بولاتتى. - دېدى.»

باشقا بىر قېتىم مۇجاھىدقا مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلغانىدى:

- ئى، مۇجاھىد! ئاللاھ ئۈچۈن ياخشى كۆرگىن! ئاللاھ ئۈچۈن ئاچچىقلانغىن! ئاللاھ ئۈچۈن دوست بولغىن! ئاللاھ ئۈچۈن دۈشمەن بولغىن! ئاللاھنىڭ دوستلىقىغا پەقەت مۇشۇنداق قىلغاندىلا ئېرىشكىلى بولىدۇ. ئوقۇغان نامىزى، تۇتقان روزىسى كۆپ بولسىمۇ، مۇشۇنداق قىلمىغان كىشى ئىماننىڭ تەمىنى تېتىيالمايدۇ. ھازىر پۈتۈن دوستلۇق بۇ دۇنيا ئۈچۈن بولۇۋاتىدۇ، بىراق بۇ شەكىلدىكى دوستلۇق ئىگىسىنى ھېچنەرسىگە ئېرىشتۈرمەيدۇ.

- ئى، مۇجاھىد! ئەتىگەندە كەچتە نېمە بولىدىغانلىقىنى ئويلىمىغىنىڭ.

(223) مۇئەدد، 2/25.

(224) ئىبنى سەئىد، ئەمەلىات، 4/168.





دەك، كەچ بولغاندىمۇ ئەتىگەندە نېمە ئىشلارنىڭ بولىدىغانلىقىنى ئويلىما!
(بۇ يەردە كۈندىلىك ئىشلىرىڭ ئۈچۈن پىلان تۈزمە مەنىسىدىكى ئويلاشنى
ئەمەس، قايغۇ مەنىسىدىكى ئويلاش مەقسەت قىلىنغان).

كېسەل ۋاقتلىرىڭنى ئويلاپ، ساق ۋاقتلىرىڭدىن، ئۆلۈمنى ئويلاپ
ھايات ۋاقتلىرىڭدىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغىن. (225)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، پەقەت ئائىلىسى ۋە ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ
قەلبىنى يورۇتۇپلا قالماستىن بەلكى تەبلىغ ۋە ئىرشاد ۋەزىپىسىنى ھەر
ۋاقىت ھەر قانداق يەردە ئادا قىلاتتى. باشلىقلاردىن تارتىپ ئولتۇرماي
ئورنى كەلگەندە ئۇلارنى مۇۋاپىق ئۇسۇلدا ئاگاھلاندۇراتتى. مەجلىستە
ئولتۇرۇۋېتىپ، كىيىملىرى يەردە سۆرىلىپ قالغان بىر قۇرەيشلىك ياشنى
كۆردى - دە، ئۇ ياشنى يېنىغا چاقىرىپ:

- سەن كىملىرىدىن بولسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇ ياش:

- بەكىر ئوغۇللىرىدىن بولمەن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئاللاھنىڭ قىيامەت كۈنى ساڭا نەزەر سېلىشىنى خالامسەن؟ - دەپ

سورىدى. ئۇ:

- ئەلۋەتتە، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر:

- ئۇنداق بولسا كۆينىكىڭنى بىر ئاز ئۈستىگە تارتقىن! - دېدى

ۋە قولى بىلەن قۇلاقلىرىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: مەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ:

«قىيامەت كۈنى ئاللاھ تەكەببۇرلۇق قىلىپ كىيىملىرىنى يەردە

سۈرتىۋالغانلارغا قارىمايدۇ.» دېگىنىنى ئاڭلىغان ئىدىم، - دېدى. (226)

باشقىلارنىڭ ئۆگىنىش ئۈچۈن ئەمەس، باشقا مەقسەتتە سورىغان

سوئاللىرىغىمۇ تېگىشلىك جاۋابنى بېرەتتى. بىر كۈنى بىرى ئۇنىڭدىن:

- پاشىنىڭ قېنىنىڭ ھۆكۈمى نېمە؟ - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئاللاھ

ئىبنى ئۆمەر:

(225) تەبەرائى، 2/65؛ ئەلجۇننەمۇل كەبىر، 12/417.
(226) مۇسەد، 2/65؛ تەبەرائى، 12/342.



- سەن قەيەرلىك؟ - دەپ ئۇنىڭ سوئالغا سوئال بىلەن جاۋاب بەردى.
ئۇنىڭ «مەن ئىراقلىق» دېگەن جاۋابىدىن كېيىن، سوئالنىڭ مەقسەتلىك
ھالدا سورالغانلىقىدا ھېچقانداق شۈبھە قالمىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئابدۇللاھ
ئىبنى ئۆمەر يېنىدىكىلەرگە:

- شۇنىڭ ھالىغا قاراڭلار! پەيغەمبىرىمىز: «بۇ ئىككىسى مېنىڭ
دۇنيادىكى رەيھانلىرىم» دېگەن نەۋرىلىرىنى ئۆلتۈرگەنلىكىنى ئەستىن
چىقىرىۋېتىپ، مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ پاشىنىڭ قېنىنىڭ ھۆكىمىنى
سوراۋاتىدۇ» - دەپ، ئۇ ئادەمنى سىلكىشىلىدى. (227)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر نۇرغۇنلىغان ئالىملارنى تەربىيەلەپ چىقتى.
ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئوغلى سالم، ئوغلىغا ئوخشاش كۆرىدىغان ئازادگەردىسى
نافىئ، مەدىنىنىڭ يەتتە چوڭ فىقھى ئالىمىنىڭ قاتارىغا كىردى. ئۇلارمۇ
خۇددى ئۇستازىغا ئوخشاش پەيغەمبىرىمىزنىڭ يولىنى تۇتۇپ ماڭغان
كىچىك پېئىل كىشىلەر ئىدى.

سۇفيان ئىبنى ئۇيەينە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ھەج
مەۋسۈمىدا كەبىگە بارغان ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك ئۇ يەردە سالم بىلەن
ئۇچرىشىپ قېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن:
- ئى، سالم! بىرەر ئېھتىياجىڭ بولسا تارتىنماي دېگىن، - دېدى،
سالم ئۇنىڭغا:

- ئاللاھنىڭ بەيتىدە ئۇنىڭدىن باشقىسىدىن بىر نەرسە تەلەپ
قىلىشتىن ھايا قىلىمەن، - دەپ جاۋاب بەردى. ھىشام ئۇنىڭدىن جاۋابىدىن
تولمۇ سۆيۈندى. سالم تاۋاپ تۈگىگەندىن كېيىن كەبىدىن چىقىپ،
تۇرىدىغان يېرىگە قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭغان ھىشام يېنىغا
بېرىپ:

- ھازىر كەبىدىن چىقتىڭ، قانداق ئېھتىياجىڭ بولسا دەرھال ھەل
قىلىمەن، - دېدى. سالم:

(227) بۇخارى، ئەدەب، 18: مۇسەد، 2/93.



- بۇ دۇنياغا مۇناسىۋەتلىك ئېھتىياجىمنى ئېيتىمۇ ياكى ئۇ دۇنياغا مۇناسىۋەتلىك ئېھتىياجىمنىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ھىشام:

- بۇ دۇنياغا مۇناسىۋەتلىك بولغىنىنى ئېيتقىن، - دېدى. سالم:

- بۇ دۇنياغا مۇناسىۋەتلىك ھاجەتلىرىمنى ھازىرغىچە دۇنيانىڭ ئىگىسىدىن تەلەپ قىلىمىدىم، ئۇنىڭ ئىگىسى بولمىغان بىرىدىن قانداق تەلەپ قىلىمەن، دېيىش ئارقىلىق ئۇنىڭ ياردەم قىلىش تەلپىنى قوبۇل قىلىدى. كاتتا ئالىم بولسىمۇ، ئېھتىياجلىق بولغان نەرسىلىرىنى شەخسەن ئۆزى بازارغا بېرىپ ئالاتتى.

بىر كۈنى ئەتىگەن ئائىلىسىدىكىلەرگە <بۇ كېچە چۈشۈمدە جەننەتنىڭ ئىشىكىگە بېرىپ چۈشەپتىمەن> مەندىن:

- سەن كىم؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- سالم ئىبنى ئابدۇللاھ، - دەپ جاۋاب بەردىم. ئۇلار ماڭا:

- ئاياغلىرى ئاللاھ يولىدا توز - توپىغا مىلەنمىگەن بىرىگە جەننەتنىڭ ئىشىكلىرى قانداق ئېچىلسۇن، - دېدى. دەرھال يول تەييارلىقىنى باشلاڭلار، ئاللاھ ئۈچۈن يولغا چىقىمەن، - دېدى.

ئۇ ھەر دائىم ئوقۇغۇچىلىرىغا «ئۇستازلىرىم ماڭا <قىيامەت كۈنى كىشىدىن مېلىنىڭ كۆپلىكىدىن سورالغىنىغا ئوخشاش، ئىلىمنىڭ كۆپلىكىدىنمۇ سورىلىدۇ> دەپ ئۆگىتەتتى»⁽²²⁸⁾ دەيتتى.

مۇھەممەد ئىبنى ئەبۇ سارە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھەجىدە سالم ئىبنى ئابدۇللاھنى كۆردۈم. خۇپتەن نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن مەسجىدنىڭ بىر بۆلۈكىگە بېرىپ ئوڭ - سول تەرىپىگە قاراپمۇ قويماستىن كۈن چىققۇچە ناماز ئوقۇدى. بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن كىيىملىرىگە يۆگىنىپ شۇ پېتى ئولتۇردى.»⁽²²⁹⁾

نافىئى مالىكى مەزھىبىنىڭ ئاساسچىسى بولغان ئىمام مالىكىنىڭ تۇنجى

(228) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/190 - 194، ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىئەنۇل ئەۋلىيا، 2/193.

(229) ئىبنى جەۋزى، سەئۇدسەفۋە، 323.



ئۇستازلىرىدىن بىرى ئىدى. ئىمام مالىك ئۇنىڭغا ئائىت بولغان بىر ئەسلىمىسىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «كىچىك بىر بالا چېغىمىدىلا ئانىنىڭ ئۆيىگە باراتتىم. يېنىمغا كېلىپ ماڭا ھەدىس ئوقۇپ بېرەتتى. بامدان نامازلىرىدىن كېيىن مەسجىدى نەبەۋىدە ئولتۇراتتى. بۇ ۋاقىتتا ھېچكىم بىلەن كۆرۈشمەيتتى. ئەتىگەن بولغاندا ئۇ يەردىن ئايرىلاتتى.»⁽²³⁰⁾

سۆزلىرى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر نۇرغۇنلىغان تېمىلاردا گۈزەل سۆزلەرنى قىلغان بولۇپ، ئۇلاردىن بەزىلىرى تۆۋەندىكىچە: «ئاللاھنىڭ رازىلىقى دادىنىڭ رازىلىقىدۇر، غەزىپى بولسا دادىنىڭ غەزىپىدۇر.»⁽²³¹⁾

«ئاللاھنىڭ ئىنسانلارنى <ئەبىر> دېيىشنىڭ سەۋەبى، دادىلىرىغا ۋە بالىلىرىغا قىلغان ياخشىلىقىدىندۇر. داداڭنىڭ سېنىڭ ئۈستۈڭدە ھەقىقىي بولغىنىدەك، بالىلىرىنىڭمۇ ھەقىقىي باردۇر.»

«كىمكى رەببىدىن ئېھتىيات قىلسا، سىلە - رەھىمنى داۋاملاشتۇرسۇن ئۆمرى ئۇزىرايدۇ، ماللىرى كۆپىيىدۇ، ئائىلىسى ئۇنى ياخشى كۆرىدۇ.»⁽²³²⁾

«گۈزەل ئەخلاق، ئىپپەت، راستچىللىق، ئامانەتكە خىيانەت قىلماسلىقتىن ئىبارەت بۇ تۆت خىسلەت سەندە تېپىلسا، دۇنيا سەندىن يۈز ئۆرسىمۇ پەرۋا قىلما.»⁽²³³⁾

«ھەر قانداق ئىش قىلغان ۋاقتىمدا ئاللاھقا دۇئا قىلىمەن. ھەتتا مىنىدىغان ئۇلغىمنىڭ مېڭىشىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىشى ئۈچۈنمۇ ئاللاھقا دۇئا قىلىمەن. دۇئالىرىمىدىن كېيىن داۋاملىق مېنى خۇشال قىلىدىغان نەرسىلەر بىلەن ئۇچرىشىمەن.»

ئۇ ئۆيىدىن چىققان ۋاقتىدا، «پەرۋەردىگارىم! مېنى ئىنسانلارنىڭ

(230) ئىبنى مۇننېر، مۇختەسەر، 26/110.

(231) تىرمىزى، بىر ۋە سىلە - رەھىم، 3: بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 2. ھەدىس.

(232) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 58. ھەدىس.

(233) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 288. ھەدىس.





يامانلىقلىرىدىن، ئىنسانلارنىمۇ مېنىڭ يامانلىقلىرىمدىن ساقلىغىن!» - دەپ دۇئا قىلاتتى. (234)

ھېلىم بولۇش زۇلۇم قىلىپ بولۇپ، ئارقىدىن ئىچ ئاغرىتىش دېگەنلىك ئەمەس. ئىنسانلار قارشى چىققاندىن كېيىن ئارقىغا چېكىنىشىمۇ ئەمەس. ھېلىم، كۈچلۈك ھالەتتە تۇرۇپ ئەپۇ قىلىشتۇر. تۇغقاندارچىلىق رىشتىسىنى داۋاملاشتۇرۇش، سېنى زىيارەت قىلغاننى زىيارەت قىلىش ئەمەستۇر، بۇنىڭ ئىسمى ئۆتىنى ئادا قىلىشتۇر. تۇغقاندارچىلىق مۇناسىۋىتىنى قوغداش، ئۈزۈلۈپ قالغان مۇناسىۋەتنى يېڭىدىن ئورنىتىش، مۇناسىۋەتنى ئۆزگەنگە ياخشى مۇئامىلە قىلىش دېگەنلىكتۇر.

ياخشىلىق قىلىش، ئەسلىدە ناھايىتى ئاسان دۇر؛ ئۇ، كۈلۈمسىرەش ۋە شېرىن سۆز قىلىشتۇر.

بىر كۈنى ئولتۇرۇۋاتقان بىر توپ كىشىلەرگە قاراپ:

- ئىنسان ئۈچۈن ئالىيجانابلىقنى داۋاملاشتۇرماقتىنمۇ قىيىن ئىش يوق، - دېدى. ئۇلار:

- ئالىيجانابلىقنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىزگە ئېيتىپ بېرەلمەسەن؟ - دېۋىدى، ئۇ:

- ھازىر سىلەرگە ئۇنى تەرىپلەپ بەرگۈدەك بىرەر جۈملە ئەقلىمگە كەلمىدى، - دېدى. ئۇ يەردىكىلەردىن بىرسى زورلىغاندا:

- كىشى بىر ئىشنى ئۇچۇق - ئاشكارا قىلغان ۋاقتىدا خىجىل بولغىنىدەك، يوشۇرۇن قىلغاندىمۇ خىجىل بولسا، ئالىيجانابلىقنى كۆرسىتىدۇ، - دېدى. (235)

«ھاياتىدىن ئايرىلىپ قالغان ئۆي ئەڭ يامان ئۆيدۇر، ئەسلىدە شەكەلايىق خاتىرىلىرى بولغان ئۆي گۈزەل ئۆيدۇر.» (236)

(234) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 628. ھەدىس.

(235) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 174/13 - 175.

(236) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/154.





ئاتانغان روھ

ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ داڭلىق ئوقۇغۇچىلىرىدىن بىرى بولۇپ، 10 يىل بويىچە پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىش شەرىپىگە نائىل بولغانىدى. بۇ خىزمەت جەريانىدا ئوقۇش ۋە ئۆگىتىش ئىشلىرىنى تۈگىتىپ كامالەتكە يەتكەنىدى. مەدىنىدە چوڭ بولغان ئەنەس ئىبنى مالىك، بۇ يەرنىڭ يەرلىكلىرىنىڭ بىرى بولغان مالىك ئىبنى نەدىر بىلەن ئۈممۇ سۈلەيمىمىننى مىلھان ئائىلىسىنىڭ ئىككىنچى ئوغلى ئىدى. ئاكىسى بەرا ئۇنىڭدىن بىر قانچە ياش چوڭ ئىدى.

ئائىلىسى دەسلەپتە مەدىنىدە تۇراتتى. دادىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ئانىسى قايتا ئۆيلەنگەن بولۇپ، مەدىنىگە 5 كىلومېتىر كېلىدىغان قۇبا دېگەن يەرگە يەرلەشتى. قۇبانىڭ ناھايىتى گۈزەل باغلىرى ۋە سۇ قۇدۇقلىرى بار ئىدى. باغلىرى ۋە سۇدىن كەلگەن كىرىم بىلەن تۇرمۇشىنى قامدايتتى.

بەرا ئىنتايىن ھېسسىياتچان بىر بالا ئىدى. ئاۋازى ناھايىتى گۈزەل شائىرانە روھقا ئىگە، ئەينى ۋاقىتتا ناھايىتى كۈچلۈك، قابىل ۋە جەسۇر ئىدى. ئەنەس بولسا، كۈچلۈك ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىگە ئىگە بولۇپ، ئەقىللىق، قابىلىيەتلىك، ئائىلىسىگە كۆيۈنىدىغان، ئەدەپلىك بىر بالا ئىدى.

ئانىسى ناھايىتى ئەقىللىق ۋە تەجرىبىلىك بىر ئايال بولۇپ، بالىلىرىغا





ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلەتتى ۋە ئۇلارنىڭ ياخشى ئادەم بولۇپ يېتىلىشى ئۈچۈن تىرىشاتتى. ئۇ، ئەنەسنىڭ قابىلىيىتىنى بالدۇرلا بايقىغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئاكىسى بىلەن بىرلىكتە ئوقۇش - يېزىشنى ئۆگىنىشىگە پۇرسەت يارىتىپ بەردى. ئۇ دەۋردە مەدىنىدە ئوقۇش ۋە يېزىشنى بىلىدىغانلارنىڭ سانى بارماق بىلەن سانغۇدەكلا ئاز ئىكەنلىكىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرىدىغان بولساق، ئۇ مەزگىلدە ئوقۇش ۋە يېزىشنى بىلىشنىڭ قانداق مەنەلەرنى ئىپادىلەيدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولىدۇ.

ئەنەس ئىبنى مالىك 8-9 ياشلارغا كىرگەن ۋاقىتتا مەدىنىدە پەۋقۇلئاددە چوڭ ئۆزگىرىشلەر ئوتتۇرىغا چىقىشقا باشلىدى. بەزى مەدىنىلىكلەر مەككىدە پەيغەمبىرىمىز بىلەن تونۇشتى. ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىپ مۇسۇلمان بولدى. مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۆيىمۇ ئۆي كىرىپ كىشىلەرگە ئىسلامنى چۈشەندۈرۈپ، ئۇنىڭغا دەۋەت قىلدى. ئۇ ۋاقىتتا دادىسى بىر ئىش بىلەن مەدىنىە سىرتىغا چىقىپ كەتكەنىدى. تاغىسى ئەنەس ئىبنى نەدىر، ئانىسى، ھاممىسى، چوڭ ئاپىسى ئۈممۇ ھەرەم ۋە باشقا تاغلىرى ھەرەم ۋە سۇلايمان دەۋەتكە ئاۋاز قوشۇپ، ئىسلامنى قوبۇل قىلدى.

بالىلىرىغا كۆڭۈل بۆلىدىغان ئۈممۇ سۇلايمان ئىسلامنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئۇلارغا ئىمان ۋە ئىسلام ھەققىدە چۈشەنچە بېرىشكە، پەيغەمبىرىمىزنى تونۇتۇشقا باشلىدى.

مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن دادىسى سەپەردىن قايتىپ كەلدى. ئۆيىگە كېلىشتىن بۇرۇن دوستلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلار بىلەن مۇگدەشپ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇردى. دوستلىرى ئۇنىڭغا نۇرغۇنلىغان كىشىنىڭ ئۆزىدىن چىقىپ ئىسلامنى قوبۇل قىلغانلىقى، پەيغەمبىرىمىز ۋە ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن دىنى ھەققىدە سۆزلەپ بەردى. مالىك ئىبنى نەدىر يېڭى دىندىن ئىنتايىن سۆيۈنگەن بولسىمۇ، دوستلىرى بۇنى ياقتۇرمىدى. ئۇنىڭ ھاراق ئىچىدىغان ئاجىزلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن، سۆزنى ھاراققا بۇراپ



ئىسلام دىنىنىڭ ھاراققا ئوخشاش نۇرغۇنلىغان نەرسىلەرنى چەكلىگەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇ ھاراق ئىچىشتىن قەتئىي ۋاز كېچەلمەيتتى، ھېسپاتى بېسىپ چۈشتى. بۇنى كۆرگەن دوستلىرى ئۇنىڭ بېشىنى تېخىمۇ ئايلاندۇرۇپ قويدى. ئۇنىڭ ئىسلامغا بولغان مايىللىقى بىردىنلا غەزەپكە ئايلاندى. ئۇنىڭ ئايالىنىڭمۇ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۆيىدىكىلەرگە قارشى ئۇنى كۈشكۈرتتى. غەزەپ بىلەن ئۆيىگە كەلگەن مالىك ئىبنى نەدىر، ئۆيىگە قەدەم باسار - باسمىس ئايالغا كايغان ھالدا:

- سەن دىندىن چىقتىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئايالى:

- ياق، دىندىن چىقىمدىم. ئەمما ئۇ زاتقا ئىمان ئېيتتىم، - دېدى.

ئەنەس ئىبنى نەدىر:

- نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلدىڭ؟ ئۇ ھاراق ئىچىشىنى چەكلەيدىكەنمۇ؟ -

دېدى. (237)

ئۇ ۋاقىتلاردا ھاراق تېخى يېڭىلا چەكلىنىۋاتاتتى. ئەمما پەيغەمبىرىمىز ئىزچىل ھالدا پۇرسەت تاپسىلا ھاراق ئىچىشىنى ياقتۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتاتتى. ئۇمۇ سۈلەيم يولدىشىغا ئىسلام دىنىنىڭ گۈزەللىكلىرىنى چۈشەندۈرۈپ ئۇنى قايىل قىلىشقا كۈچ سەرپ قىلغان بولسىمۇ، ئۇنۇمى بولمىدى. چۈنكى پەرەزگە ئاساسەن يول تۇتقان يولدىشى قەلب ئىشىكلىرىنى ئىسلامغا پۈتۈنلەي ئېتىۋەتكەنىدى، ھەتتا سۆزلىرىنىمۇ ئاڭلىمايتتى. ئىسلامنى قوبۇل قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئايالغا ئەجدادلىرىنىڭ دىنىغا قايتىشى ئۈچۈن بېسىم ئىشلىتىۋاتاتتى. ئۇمۇ سۈلەيم يولدىشىنىڭ سۆزلىرىگە پەرۋا قىلماستىن بالىلىرىنىڭ ئىسلام ئەخلاقى بىلەن تەربىيەلىنىشى ئۈچۈن كۈچ چىقارماقتا ئىدى.

مالىك ئىبنى نەدىر ئايالىنى قايىل قىلالمىغانلىقىغا ئىچى پۇشۇپ تۇرۇۋاتقاندا، ئۇنىڭ ئوغۇللىرىغا ئىسلامنى چۈشەندۈرۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ناھايىتى غەزەپلەندى. پات - پات قارشى چىقىپ ئۇلارغا توسالغۇ بولۇشقا



باشلىدى.

بىر كۈنى ئايالىنىڭ ئوغلى ئەنەسنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئانىسى ئۇنىڭغا كەلمە شاھادەتنى ئۆگىتىپ، ئۇنىڭدىن بۇ سۆزلەرنى تەكرارلاشنى ئېيتتى. ئەنەس بۇ سۆزلەرنى ياقىتۇرغان بولۇپ، ئانىسىنىڭ دېگەنلىرىنى ئوخشاش تەكرارلاۋاتاتتى. بۇ مەنزىرنى كۆرگەن مالىك ئايالىنىڭ ئۆزىنىڭ بىلگىنىنى قىلىۋاتقانلىقىغا تاقەت قىلالماي، ئۇنىڭ بىلەن تالاش - تارتىش قىلدى. ھەمدە ئايالغا:

- ئوغلۇمنى ئازدۇرمىغىن! ئۇنىڭ ئەقلىنى بۇلغىمىغىن! - دەپ قوپاللىق قىلدى. ئۈممۇ سۈلەيم:

- ئۇنى ئازدۇرمىدىم، گۈزەل نەرسىلەرنى ئۆگەتتىم. - دېدى. تالاش - تارتىش چوڭىيىپ كەتتى. مەدىنىنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ئاتمۇسپېراسى بولسۇن ياكى ئايالىنىڭ قارشىسىدا تىك تۇرۇشى ۋە جاسارتى بولسۇن، مالىكنىڭ ئايالىنى تېخىمۇ مەجبۇرلىشىغا ۋە تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىشىغا توسالغۇ بولدى. مالىك ئىبنى نەدىر ئايالىنى يولغا كىرگۈزەلمىگەنلىكىگە ئىچى پۇشۇپ غەزەپلەنگەن ھالدا ئۆيىدىن چىقىپ، مەدىنىدىن شامغا قاراپ ماڭدى. يالغۇز يولغا چىققان مالىك يولدا دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇنىڭ يالغۇز ئىكەنلىكىنى پۇرسەت بىلگەن دۈشمەنلىرى ئۇنى شۇ يەردىلا ئۆلتۈرۈۋەتتى. (238)

شۇنىڭ بىلەن، ئەنەس ۋە بەرا يېتىم قالدى. دادىسىنىڭ ئۆلۈمى ئۇلارنى چوڭقۇر قايغۇغا چۆمدۈردى. ئانىسى بالىلىرىغا تەسەللىي بېرىش ئۈچۈن، ئۇلارغا تېخىمۇ كۆيۈندى. ھەمدە ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە:

- ئوغلۇم ئەنەس چوڭ بولۇپ مەسچىتلەردە ئولتۇرالىغۇدەك ياشقا كەلسىگىچە ئۆيلەنمەيمەن، ھېچكىم ماڭا ئەلچى بولمىسۇن، - دېدى. (239)

بۇ چاغدا ئۈممۇ سۈلەيم بىلەن توي قىلىشنى ئويلىغان ئەبۇ تەلھە

(238) ئىسى سەئىد. ئەپاقات، 8/425.

(239) ئىسى سەئىد. ئەپاقات، 8/426.



بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئارزۇسىنى بىر مەزگىل كېچىكتۈردى. ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتتى. شۇ جەرياندا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەدىنىگە ھىجرەت قىلىدىغانلىقىنىڭ خەۋىرى كەلدى. پۈتۈن مەدىنە خەلقى كۈچلۈك ھاياجان ئىچىدە ئىدى. قېرى - ياش، ئەر - ئايال، چوڭ - كىچىك پۈتۈن مۇسۇلمانلار ئەتىگەن يولغا چىقىپ، ھاياجان ئىچىدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېلىشىنى كۈتۈۋاتاتتى. ئۇ ۋاقىتتا 10 ياشلاردا بولغان ئەنەسۇم تۇغقانلىرى بىلەن قارشى ئېلىشقا چىققان بولۇپ، ئىنتايىن بىتاقەت ھالدا پەيغەمبىرىمىزنى ساقلاۋاتاتتى.

ئەنەس كۈندىن - كۈنگە تېخىمۇ ھاياجانلىنىۋاتقان بولۇپ، پەيغەمبىرى - مەزگە بولغان سۆيگۈسى بارغانسېرى كۈچىيىۋاتاتتى. ناھايەت كۈتكەن كۈن كەلدى. مۇبارەك مۇساپىرنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىقى خەۋىرى يېتىپ كەلدى. ئۇ، شۇ كۈنكى خاتىرىلىرىنى نۇرغۇن يىللار كېيىنمۇ ئۇنتۇمىدى. ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى ئەسلىملىرى ھەردائىم يېپىڭى ئىدى: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېلىشىنى ساقلاۋاتقان ئۇ كۈنلەردە دوستلىرىم بىلەن ئويۇن ئوينىۋاتاتتىم. شۇ ئەسنادا بالىلار بىزنى چاقىرىپ <مۇھەممەد كېلىۋاتىدۇ، مۇھەممەد كېلىۋاتىدۇ> دەپ ۋارقىراشقا باشلىدى. ھاياجان ئىچىدە يېنىغا يۈگۈردۈق. ئەتراپقا قارىدىم، ئەمما ھېچنەرسە كۆرەلمىدىم. يەنە بىر كۈنى <مۇھەممەد كېلىۋاتىدۇ> دەپ ۋارقىردى. يەنە ھاياجان ئىچىدە يۈگۈردۈم. ئەتراپقا قارىدىم، ئەمما يەنە ھېچنەرسە كۆرەلمىدىم. كۈنلەر مۇشۇنداق كۆتۈش بىلەن ئۆتۈۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز تۇنجى بولۇپ قۇباغا كەلدى. ئۇ يەردە بىر مەزگىل تۇرغاندىن كېيىن، مەدىنە شەھەر مەركىزىگە كەلدى. مەدىنىلىك قەبىلە باشلىقلىرىنىڭ ۋەكىلى ئۈسەيد ئىبنى خۇزەيرىگە خەۋەر ئەۋەتىپ ئۆزىنى قوغداش ئۈچۈن تەييارلىق قىلىشقا بۇيرۇدى. ئۈسەيد مەدىنىنىڭ پالۋانلىرىدىن 500 كىشى بىلەن قۇباغا كېلىپ تۇرىدىغان يېرىگە كەلگۈچە پەيغەمبىرىمىزگە ھەمراھ بولدى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تىجارەت بىلەن پات - پات شامغا بېرىپ - كېلىدىغان بولغاچقا يوللارنى ياخشى بىلەتتى. كىشىلەرمۇ ئۇنى ياخشى





تونۇيتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئالدىدا، پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ ئارقىسىدا ماڭدى. يول بويىچە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبىرىمىزنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ <بۇ كىم؟> دەپ سورىغانلارغا تەدبىرلىك بولۇش ئۈچۈن، كىنايىلىك قىلىپ <ئۇ مېنى مەقسىتىمگە يەتكۈزىدىغان رەھبىرىم> دەپ جاۋاب بېرەتتى. مۇبارەك يولۇچىلارنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىقى خەۋىرىنى ئالغان مەدىنىلىكلەر كۈتۈۋېلىشقا تەييارلاندى. پەيغەمبىرىمىز ئۆزىنى كۈتۈۋالغانلار بىلەن ساق - سالامەت مەدىنىگە يېتىپ كەلدى. پۈتۈن مەدىنە خەلقى ئاياللار، بالىلار ۋە ياش قىزلارمۇ يولغا چىقىپ پەيغەمبىرىمىزنى كۆرۈۋېلىشقا تىرىشاتتى:

- قايسىسى، قايسىسى؟ - دەپ يېنىدىكىلەردىن سورىشاتتى. شۇن - دىن بېرى ئۇ كۈندىكىدەك جۇشقۇنلۇق بىر مەنزىرە كۆرمىدۇق. خۇددى پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولغان كۈندەك قاراڭغۇلۇق ۋە يامان بىر كۈن كۆرمىگىنىمىزگە ئوخشاش، پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەدىنىگە كەلگەن كۈندىكىدەك نۇرانە ۋە گۈزەل بىر كۈن ياشىمىدۇق. (240)

ھەبەشلىك قۇللار پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېلىشىنى تەبرىكلەپ خۇشاللىق ئىچىدە قىلىچلىرىنى ئويناتسا، قىزلار ئۆيلىرىنىڭ تاملىرىغا چىقىپ بېيىتلارنى ئېيتاتتى:

«تالەئەل بەدرۇ ئەلەينا،

مىن سەنىيەتەل ۋەدائى؛

ۋەجەبەششۇكرۇ ئەلەينا!»

ما دەئا لىلاھى دائى!

ئەييۇھەل مەبئۇسۇ فىنا

جىئە بىلئەمرىل مۇتائى» (241)

پەيغەمبىرىمىز ئۆزىنى قارشى ئېلىشقا چىققان مەدىنىلىك ئاياللار،

(240) مۇسەد، 3/133.

(241) ئىشى كەسىر، ئەلىىدايە ۋەنىھايە، 3/197.



بالىلار ۋە خىزمەتچىلەرنىڭ بۇ تەنتەنسىدىن ناھايىتى مەمنۇن بولدى. ئۇ «ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەرنى ياخشى كۆرىمەن» دېيىش ئارقىلىق خۇشال بولغانلىقىنى ئىپادىلىدى. (242)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەربىيەسىدە

پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ كەلگەندىن كېيىن پۈتۈن مەدىنىلىكلەر پەيغەمبىرىمىزنى راھەتكە چىقىرىش ۋە ئۇنىڭ سۆيگۈسىگە نائىل بولۇش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ھەدىيە بېرىش مۇسابىقىسىگە چۈشتى. ئۈممۇ سۈلەيم ئۇ مەزگىلدە تۇل ئايال ئىدى. بېرىدىغان ئارتۇق بىرەر نەرسىسى يوق ئىدى. خورما دەرەخلىرىنىڭ بىر قانچىسىنىڭ مەھسۇلاتىنى ئېلىپ بېرىپ پەيغەمبىرىمىزگە ھەدىيە قىلدى. ئەمما، بۇ ئۈممۇ سۈلەيمنىڭ كۆڭلىنى تەسكىن تاپقۇزمىدى. پەيغەمبىرىمىزگە تېخىمۇ گۈزەل ھەدىيە بېرىشىم كېرەك دەپ ئويلاپ، ئوغلى ئەنەسنىڭ قولىدىن تۇتۇپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە كەلگەندە تېخى 10 ياشتا ئىدىم. ئانام ئۆيىدىن ئېلىۋالغان يېپىنچىنىڭ يېرىمىدا ئۈستۈمنى يۆگىدى، قالغان يېرىمنى بولسا ماڭا بەردى. ئاندىن قولۇمدىن تۇتقان پېتى مېنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ باردى ۋە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئەنسا ئەر - ئاياللىرىدىن ساڭا ھەدىيە بەرمىگەن ھېچكىم قالمىدى. مەن مۇشۇ ئوغلۇمدىن باشقا ساڭا ھەدىيە قىلغۇدەك بىر نەرسە تاپالمىدىم. ئۆتۈنۈپ قالاي بۇنى قوبۇل قىلغىن! سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلسۇن! بۇ مېنىڭ ئوغلۇم ئەنەس. ئۇ تېخى قۇرامىغا يەتمىگەن بولسىمۇ، ئوقۇش - يېزىشنى بىلىدۇ. زېرەك ۋە ئەقىللىك بىر بالا. ئۇنىڭغا دۇئا قىلغىن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

(242) مۇسەد، 3/150.





- پەرۋەردىگار! ئۇنىڭ مال - مۈلكى ۋە پەرزەنتلىرىنى كۆپەيتكىن. كۈنلەرنى ئەپۇ قىلىپ جەننەتكە كىرگۈزگىن! - دەپ دۇئا قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئائىلەمدىن خىجىل بولىدىغان ۋە رەيىم بىلەن ئۇچرىشىشنى تاقەتسىزلىك ۋە زوق بىلەن ئارزۇ قىلغۇدەك ئۇزۇن ھايات كەچۈردۈم. ئىككى قىزىم، نەۋرىلىرىم بولۇپ جەمئىي 100 ئەۋلادىم مەندىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتتى. بېغىم ئىككى قېتىم مېۋە بېرەتتى. ئۇ شەھەردە مەندىن باشقا ھېچكىم بېغىدىن ئىككى قېتىم ھوسۇل ئالمايتتى. باغچىدىكى رەيھانلار ناھايىتى چىرايلىق پۇرايتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىدىن ئىككىسى ئەمەلگە ئاشتى. ئۈچىنچىسىنىڭمۇ ئەمەلگە ئېشىشىنى ئۈمىد قىلمەن.» (243)

ئەنەس ئۈچۈن يىپيېڭى بىر ھايات باشلانغانىدى. ئۇ بۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى. ئۇنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولۇپ، نەبىيەسى ئاستىدا يېتىشەتتى. بۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز ئۇنى ئوغلىدەك كۆرەتتى ۋە ئۇنى «ئوغلۇم» دەپ چاقىراتتى. ئۇنىڭغا بىر دادا، بىر ئۇستاز ۋە بىر رەھبەر بولۇپ ئىنسانلارغا، بىر بالغا، بىر ئوقۇغۇچىسىغا، بىر ئىخلاسمنىگە قانداق مۇئامىلە قىلىش لازىملىقىنى گۈزەل بىر شەكىلدە ئۆلگە بولۇپ كۆرسىتىپ قوياتتى.

تۇنجى تەۋسىيەسى

ئانىسى ئەنەسنى قويۇپ كەتكەندىن كېيىن يېڭى بىر ھايات باشلىدى. ئۇ ئىنتايىن ھاياجانلاندى. نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقى، يېڭى ھاياتىنىڭ قانداق ئۆتىدىغانلىقى، بۇيرۇلغان ئىشلارنى قىلىپ - قىلالمايدىغانلىقى قاتارلىقلاردىن ئەندىشە قىلاتتى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ

(243) مۇسىلم، فەدائۇلسالەھ، 143 - 144؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 7/19؛ ئىسۋەل ئەسىر، ئۈسۈدۇلغەبە، 258؛ ئىبنى ئابدۇلئەزىز، 1/109؛ بەلارزۇرى، ئەنساب، 1/599.



ماڭا تەۋسىيە قىلغان تۇنجى سۆزى <ئى ئوغلۇم! ياخشى بىر مۇمىن بولۇش ئۈچۈن سىرىمنى ساقلا!> دېگەندىن ئىبارەت بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئانام ۋە ياكى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياللىرى مەندىن سىر ئىكەنلىكىنى بىلمەي، ئۇنىڭ سىرلىرى ھەققىدە بىر نەرسە سورىغان ۋاقىتتا ئۇلارغا قەتئىي ئېيتىپ بەرمىدىم.»⁽²⁴⁴⁾

«پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىۋاتاتتىم. بىر كۈنى ئۆز-ئۆزۈمگە <ئىشلىرىم تۈگىدى، پەيغەمبىرىمىز چۈشلۈك ئۇيقۇسىنى ئۇخلاۋاتىدۇ، بىر ئاز سىرتقا چىقاي> دېدىم. ئۇ يەردىن ئايرىلىپ بالىلارنىڭ يېنىغا باردىم. ئۇلار ئويۇن ئوينىۋاتاتتى. ئۇ يەردە بالىلارغا قاراپ تۇردۇم. دەل شۇ ۋاقىتتا پەيغەمبىرىمىز يېنىمىزغا كېلىپ بىزگە سالام بەردى. مېنى يېنىغا چاقىرىپ بىر ئىش ئۈچۈن بىر يەرگە ئەۋەتتى. مەن كەلگىچە شۇ يەردە تامنىڭ يېنىدا مېنى كۈتۈپ تۇردى. بۇيرۇغان ئىشىمنى قىلىپ كەلگەندىن كېيىن ماڭا:

- بۇنى ھېچكىمگە ئېيتىمىغىن!- دېدى. مەن:
- بولىدۇ!- دەپ ئۇ يەردىن ئايرىلىدىم. ۋاقىت خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالغان بولۇپ، ئۆيگە قايتىشقا كەچ قالدىم. ئانام ماڭا:
- نېمە ئۈچۈن كەچ قالدىڭ؟ نېمە ئىشلارنى قىلىپ يۈرسەن؟- دەپ كايىدى. مەن:
- پەيغەمبىرىمىز بىر ئىش بىلەن مېنى بىر يەرگە ئەۋەتكەنىدى،- دېدىم. ئانام:
- نېمە ئىش ئىدى؟- دەپ سورىدى. مەن:
- ئۇ بىر سىر. ماڭا «ھېچكىمگە ئېيتىمىغىن» دېگەنىدى،- دېدىم. ئانام:
- بارىكالا ئوغلۇم! پەيغەمبىرىمىزنىڭ سىرىنى ھېچكىمگە ئېيتىمىغىن،-

(244) ئىشى مەنزۇر. مۇختەسەر. 5/66.





دەپ مېنى ئاگاھلاندۇردى. (245)

ئەنەس قىسقا ۋاقىت ئىچىدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشتى. ئۇنىڭدىن بۇرۇن پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا سۆيگۈ ۋە ئىشەنچ بېغىشلاپ، قەلب ئىشىكلىرىنى ئېچىپ ئۇنىڭ دۇنياسىغا كىرگەن، بېشىنى سىلاپ قەلبىدىن ئۇرۇن ئالغانىدى. پەيغەمبىرىمىز تۇنجى كۈنىدىن باشلاپلا ئۇنى «ئوغلۇم»، «بالام» دەپ چاقىرىغان بولۇپ، پات - پات ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىپ:

- ئى، ئىككى قۇلاقلىق! - دەپ چاقىراتتى. (246)

پەيغەمبىرىمىز ماڭا پۇرچاق توپلىغانلىقىم تۈپەيلىدىن «ئەبۇ ھەمزە» دەپ لەقەم قويۇپ قويدى. (247)

ئۇزۇن ماڭلاي چېچىم بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز مېنىڭ ماڭلاي چېچىمدىن تۇتۇپ، ئاغرىتماي ئاستا ئالدىغا تارتىپ سۆيۈپ قوياتتى. ئانام ماڭلاي چېچىمنى قەتئىي تۇتمايتتى ۋە:

- ئۇلارنى كەسمەيمەن، پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭدىن تۇتۇپ تارتىدۇ، - دەيتتى. (248)

كېيىنكى چاغلارغا كەلگەندە، مۇغىيرە ئىبنى ھەسەن ئۇنىڭغا بالىلىق چاغلارغا دائىر ئەسلىملىرىنى مۇنداق ھېكايە قىلىپ بېرىدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارغان كۈنى چېچىڭ ناھايىتى ئۇزۇن ئىدى. ئاناڭ چېچىڭنى ئىككىگە ئايرىپ ئۇرۇپ قويغانىدى. پەيغەمبىرىمىز بېشىڭنى سىلاپ تۇرۇپ دۇئا قىلغاندىن كېيىن ئاناڭغا:

- شۇ ئۇزۇن چاچلارنى كېسىڭ ياكى قىسقارتىپ قويۇڭ! بۇ يەھۇدىيلارنىڭ چاچ قويۇش شەكلىدۇر، - دېگەنىدى. (249)

(245) مۇسلىم، قەدىل، 145؛ ئەبۇ داۋۇد، ئەدەب، 84؛ مۇسنەد، 3/174، 195.

(246) مۇسنەد، 3/117؛ ئەبارانى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 1/240.

(247) ئىرمىزى، مەئاقىب، 45؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 277؛ ئەبۇ نۇئەيم، مەرىفەتۇسساھابە، 1/226.

(248) ئەبارانى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 1/249.

(249) ئەبۇ داۋۇد، تەرەججۇل، 15.



پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى، كۆڭلىنى پەقەت ئاغرىتمايتتى. بۇنى شەخسەن ئۆزى مۇنۇ سۆزلىرى ئارقىلىق ئىپادىلىگەندى: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ توققۇز يىل خىزمىتىنى قىلدىم. ماڭا بىرەر قېتىممۇ «ئوھۇش» دېمىدى. قىلغان ئىشلىرىم ھەققىدە ھېچقاچان «نېمىشقا بۇنداق قىلدىڭ؟» قىلالمىغان ئىشىم ھەققىدە بولسا «مۇنداق قىلاتتىڭ!» ياكى «ئىشقا ئاشۇرمىدىڭ، ياخشى قىلالمىدىڭ» دېگەنلىكىنى ئاڭلاپ باقمىدىم. (250)

ئون يىل بويىچە مېنى بىرەر قېتىممۇ قىيىنلىق قالدۇرغان ئىشنى قىلىشقا بۇيرۇمىدى. مېنى ئۇرۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھېچقاچان قىلغان ئىشىم سەۋەبىدىن ماڭا قاپقىنى تۇرمىدى ھەتتا بىرەر ئىشنى بوزۇۋەتكەندىمۇ مېنى ئەيىبلىمىدى. ھەتتا ئائىلىسىدىن بىرىمۇ بىر ئىش توغرىلىق مېنى ئەيىبلىمەكچى بولغاندا، ئۇلارنى توسۇپ: - ئۇنى قويۇۋېتىڭلار! ئەگەر تەقدىر قىلىنغان بولسا چوقۇم قىلالايتتى، - دەيتتى. (251)

پەيغەمبىرىمىز ئىنسانلار ئىچىدىكى ئەخلاقى ئەڭ گۈزەل كىشى ئىدى. بىر كۈنى مېنى بىر يەرگە بىر ئىش بىلەن ئەۋەتتى. ھۇزۇرىدىن چىقىپ بارىدىغان يېرىمگە قاراپ كېتىۋېتىپ يولدا بالىلارنى ئۇچرىتىپ قالدىم. ئۇلار بازاردا ئويۇن ئويناۋاتاتتى. ئۇلارغا قوشۇلۇپ مەنمۇ ئويۇنغا بېرىلىپ كەتتىم. خېلى ئۆتكەندىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز ئارقامدىن كېلىپ بېشىمدىن تۇتتى. بۇرۇلۇپ قارىسام، ماڭا قاراپ كۈلۈۋاتاتتى. ماڭا ئاچچىقلاندى پەقەتلا:

- ھەي ئەنەسچاق! ئەۋەتكەن يېرىمگە باردىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ھازىر بارمەن. - دېدىم. - دە، دەرھال كەتتىم. (252)

(250) بەلارۇزى. ئەسلىۋىل ئەشراق. 1/599.
 (251) مۇسەد، 3/231، ئىبنى سەئىد، تەماقات، 3/11.
 (252) مۇسلىم، فەداۋىل، 54.



پەيغەمبىرىمىز ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يېنىغا كەلگەن كۈندىن ئېتىبارەن تەربىيەلەشنى باشلىغانىدى. پەيغەمبىرىمىز مۇۋاپىق ۋاقتلاردا ئۇنىڭغا ھاياتى بويىچە قەتئىي ئۈتۈپ قالمايدىغان، ئۆزىگە رەھبەرلىك قىلىدىغان ئاساسلىق پىرىنسىپلارنى ئۆگىتىپ، تەۋسىيەلەرنى قىلاتتى: «ئى ئوغلۇم! تاھارەت ئالغاندا ئەزالىرىڭنى تولۇق يۇغىن! مۇشۇنداق قىلساڭ ئاللاھ سېنى ياخشى كۆرىدۇ، سېنى قوغدايدۇ، ئۆمرۈڭ ئۇزىرايدۇ.

ئى ئوغلۇم! غۇسۇل تاھارەتنى تولۇق ئالساڭ، تاھارەت ئالغان يەردىن چىققان ۋاقتىڭدا ئۈستۈڭدە ھېچقانداق گۇناھ ۋە خاتالىق قالمايدۇ.

- ئى، رەسۇلۇللاھ! غۇسۇل تاھارەتنى قانداق ئالساق تولۇق ئالغان بولىمىز؟- دەپ سورىسام:

- سۈنى چېچىڭنىڭ تېگىگىچە يەتكۈزۈپ، تېرىنى تازىلاش بىلەن بولىدۇ،- دېدى.

ئى ئوغلۇم! داۋاملىق تاھارەت بىلەن يۈرۈشكە دىققەت قىلغىن! مۇشۇنداق قىلىپ تاھارەتنىڭ بىلەن ئۆلۈپ كەتسەڭ شېھىت بولىسەن. ئى ئوغلۇم! قىلالىساڭ داۋاملىق سالاۋات ئوقۇغىن! سەن ئوقۇغانسىڭىز پەرىشتىلەر مۇساڭا سالاۋات ئوقۇشنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

ئى ئوغلۇم! ئۆيۈڭدىن چىققان ۋاقتىڭدا، كۆرگەن پۈتۈن ئەھلى كىتابقا سالام بەرگىن، مۇشۇنداق قىلساڭ ئىپپەتلىك (نومۇسلۇق) بولىسەن. ئى ئوغلۇم! ئەگەر قىلالىساڭ ئەتىگەنگىچە ياكى ئاخشام ۋاقتى بولغۇچە قەلبىڭدە ھېچكىمگە نەپرەت قىلىش ۋە ھىيلە ئىشلىتىش بولمىسۇن، بۇ ئاخىرەتتىكى ھالىڭنى ئاسانلاشتۇرىدۇ.

ئى ئوغلۇم! ئۆيۈڭدە ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇيالىساڭ ئوقۇغىن! بۇ مېنىڭ سۈننىتىمدۇر. سۈننىتىمنى ياخشى كۆرگەن كىشى مېنى ياخشى كۆرگەن بولىدۇ، مېنى ياخشى كۆرگەن كىشى جەننەتتە مەن بىلەن بىللە بولىدۇ. چوڭلىرىنى ھۆرمەتلىگەن، كىچىكلىرىنى ئىززەتلىگەنلەر مەن





بىلەن جەننەتتە بىللە بولىدۇ. (253)

پەيغەمبىرىمىز ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا نەسەھەت قىلغاندا، نەسەھەتنىڭ ئاخىرىدا پايدىسى ۋە نەتىجىسىنى بىلدۈرۈشى، بالا تەربىيەلەشتە ناھايىتى مۇھىم بولغان بىر قائىدىنى ئەسكە سالدى. بالىلاردىن بىرەر ئىشنى قىلىش تەلەپ قىلىنغاندا، ئۇنىڭغا بۇ ئىشنى نېمە ئۈچۈن قىلىدىغانلىقىنى، پايدىسىنى قىسقا قىلىپ بولسىمۇ ئۇچۇق ئېيتىش، ئۇنى بۇيرۇلغان ئىشنى بىلىپ ۋە ياخشى كۆرۈپ قىلىدىغان ھالەتكە كەلتۈرىدۇ. كۆپىنچە ھاللاردا تەلەپ قىلىنغان ئىشنى ئىككىنچى قېتىم تەكرارلىمىسىمۇ قىلالغۇدەك دەرىجىدە چۈشەنچىگە ئىگە بولۇشنى كاپالەتكە ئىگە قىلىدۇ.

ئۇستاز ۋە ئائىلە مۇناسىۋىتى

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئانىسى ئەبۇ تەلھە بىلەن ئۆيلەنگەندىن كېيىن قۇباغا - ئەبۇ تەلھەنىڭ ئۆيىگە كۆچۈپ كەلدى. ئۇ ناھايىتى ياخشى ئادەم ئىدى. ئەنەسكە ۋە قېرىندىشى بەراغا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. ھەر قانداق ئىشتا ئۇلارغا ياردەمچى بولاتتى. قۇباغا يەرلەشكەندىن كېيىن، ئەنەس ھەر كۈنى ئۆيىدىن 5 كىلومېتىر يىراقلىققا جايلاشقان مەدىنىگە كېلىپ - كېتىشكە باشلىدى. (254)

پەيغەمبىرىمىز قولىدىن كېلىشىچە پۈتۈن ساھابىلەر بىلەن كۆرۈشۈشكە تىرىشاتتى. ھېچكىمگە سەل قارىمايتتى. ئەمما ئەنەس ئىبنى ماللىكنىڭ ئائىلىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى باشقا ساھابىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتقۇدەك دەرىجىدە قويۇق ئىدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بۇنىڭدىن باشقا ئۇستاز - ئائىلە ياكى توغرا يول كۆرسەتكۈچى (رەھبەر) - ئائىلە مۇناسىۋىتى بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز بالىلارغا بېرىلىدىغان تەربىيەنىڭ تېخىمۇ نەتىجىلىك

(253) نىرمىزى، ئىلىم، 16: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/67.
 (254) بەلارزۇرى، ئەسلىۋل ئەشرافى، 20/77؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/135.





بولۇشى ئۈچۈن ئائىلىسى بىلەن مۇناسىۋەت ئورناتقان بولۇپ، ئۇلارنىڭمۇ ياردىمى بىلەن ئەنەسكە ئوخشاش ئىقتىدارلىق ئوقۇغۇچىلارنى يېتىشتۈرۈپ چىقتى.

ئەبۇ تەلھە ئەنەسنىڭ ئانىسى بىلەن ئۆيلەنگەندىن كېيىن، ئەنەسكە تېخىمۇ كۆڭۈل بۆلدى. بىر كۈنى ئەبۇ تەلھە ئانىسىغا ئوخشاشلا ئەنەسنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئەنەس ناھايىتى ئەقىللىق بىر بالا، رۇخسەت قىلغىن، سېنىڭ خىزمىتىڭنى قىلسۇن!- دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەيلى ئۇرۇش مەيلى تىنچ كۈنلەردە بولسۇن پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلدى. (255)

ئانىسىغا ئوخشاش قىبرىس (سىپرۇس) شېھىدى بولغان، دۆلىتىمىزدە (تۈركىيەدە، دېمەكچى - تەرجىمان) ھازىرغىچە «سۇلتان» دېگەن نام بىلەن تونۇلغان ھاممىسى ئۈممۇ ھەرەم، ئەنەسنى ئىلىم ئۆگىنىشكە ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى ياخشى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرەتتى. ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئانىلىرىم مېنى داۋاملىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرەتتى. مەنمۇ ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، دېگىنى بويىچە قىلاتتىم.

پەيغەمبىرىمىز پات - پات ئۆيىمىزگە قەدەم تەشرىپ قىلاتتى. كەلگەن ۋاقتىدا قودۇقىمىزنىڭ سۈيى بىلەن مېھمان قىلغاندىن كېيىن، قوينىڭ سۈتىنى سېغىپ ئۇنىڭغا بېرەتتىم. پەيغەمبىرىمىز ئېلىپ ئىچەتتى. بىر كۈنى ئەتىگەنلىكى بىزنىڭ كەلگەنىدى. ئوڭ تەرىپىدە بىر يېزىلىق ئەرەب، ئۇنىڭ يېنىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، سول تەرىپىدە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۆزىگە ئۇزاتقان سۈتنى ئىچتى. قالغىنىنى باشقا ساھابىلەرگە ئۇزاتقاندا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئەبۇ بەكرىگە ئۇزاتقىن دېدى، - پەيغەمبىرىمىز:



- ئوڭ تەرەپتىن باشلىنىپ ئوڭ تەرەپتىن داۋاملىشىدۇ، - دېدى ۋە سۈننى ئالدى بىلەن يېزىلىق ئەربەكە ئۇزاتتى. «(256)

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىزنىڭ ئۆيگە كەلگەنىدى. ئانام ئۇنى كۆرۈپ ناھايىتى سۆيۈندى. پەيغەمبىرىمىزنى ئۆيگە تەكلىپ قىلىپ، ئۇنىڭدىن ھال - ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ خورما ۋە ئېرىتىلگەن ياغ تەييارلاپ پەيغەمبىرىمىزگە ئۈزىتىۋىدى:

- ياغنى قۇتغا، خورمىنى تەخسىگە قويۇپ قويۇڭ، مەن رۇزا تۇتقان، - دېدى. ئاندىن ئۆينىڭ بىر بۆلۈكىگە بېرىپ، نەپلە ناماز ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن ئانامغا ۋە پۈتۈن ئۆيدىكىلەرگە دۇئا قىلدى. ئۇنىڭ دۇئا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئانام:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مېنىڭ بىر كۆز نۇرۇم بار ئىدى، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇ كىم؟ - دەپ سورىدى. ئانام:

- خىزمەتچىڭ ئەنەس. ئۇنىڭ ئۈچۈنمۇ دۇئا قىلغان بولساڭ، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىم ئۈچۈن دۇئا قىلدى. ۋە دۇئاسىنىڭ ئاخىرىدا يەنە «ئى پەرۋەردىگارم! ئۇنىڭغا كۆپلەپ مال - مۈلۈك ئەۋلاد ئاتا قىلغىن، ئۇلارنى مۇبارەك قىلغىن» دەپ قوشۇپ قويدى. شۇ دۇئانىڭ بەرىكىتى بىلەن مەدىنىنىڭ ئەڭ بايلىرىنىڭ بىرىگە ئايلاندىم. (257)

پەيغەمبىرىمىزنى پات - پات ئۆيگە تەكلىپ قىلىدىغان ئۇممۇ سۈلەيم بەزىدە ئۇنىڭغا يېمەكلىك ئەۋەتەتتى. ئەنەس ئىبنى مالىك ئانىسىنىڭ خورما يېڭى پىشقان ۋاقتىدا ئۇلارنى بىر نەرسىگە ئوراپ، ئۆزىگە ۋە پەيغەمبىرىمىزگە ئەۋەتكەنلىكىنى، پەيغەمبىرىمىز خورمىدىن بىر ئۇچۇم ئېلىپ ئايالىدىن بىرىگە، يەنە بىر ئۇچۇم ئېلىپ باشقا ئاياللىرىغا ئەۋەتكەنلىكىنى،

(256) ئىسى سەئىد، 7/17؛ ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/66.
(257) بۇخارى، سەئۇم، 61؛ دەئۇت، 19، 26؛ مۇسلىم، قەدائىل، 141؛ مۇستەد، 3/108.





ئاياللىرىدىن ئېشىپ قالغىنىنى يېيىشنى خالىغان ساھابىلەر بىلەن بىللە يېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. (258)

ئەنەس ئىبنى مالىك مۇنداق بىر ئىشنى ھېكايە قىلىپ بېرىدۇ: «ئانام ئۈمۈمۈ سۈلەيم بىر مىقدار يېڭى پىشقان خورمىنى بىر سېۋەتكە سېلىپ، ئۇنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىشىمنى بۇيرۇدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە بارسام ئۆيىدە يوق ئىكەن. بىرى بىر تىككۈچىنىڭ پەيغەمبىرىمىزنى تاماققا چاقىرغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ يەرگە بارغان ۋاقىتىدا ئۇ يەردە شورپا قاينىتىلغان ۋە كاۋا پىشۇرۇلغانىدى. تاماق بىلەن بىرگە ئارپا نېنى كەلتۈردى. پەيغەمبىرىمىز مېنىمۇ تاماققا چاقىردى. تاماق يەۋىتىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ كاۋا تامىقىنى تاللىغانلىقىنى بايقىدىم ۋە ئۇنى پەيغەمبىرىمىز تەرەپكە سۈرۈپ قويدۇم. پەيغەمبىرىمىز تاماقتىن كېيىن ئۆيىگە قايتتى. مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بېرىپ خورما قويۇلغان سېۋەتنى ئالدىغا قويدۇم. ئۇنىڭدىنمۇ يېيىشكە ۋە تارقىتىشقا باشلىدى. خورما تۈگىگىچە تارقاتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ كاۋا تامىقىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى كۆرگەندىن كېيىن مېنىڭمۇ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان تامىقىم كاۋا تامىقى بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن قانداق ۋاقىتتا تاماق ئەتسە، ئىمكان بولسىلا كاۋا تامىقى ئەتتۈرىدىغان بولدۇم. (259)

يەنە بىر كۈنى ئانام ماڭا:

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ۋاقتى بولسا بىزگە تاماققا كەلسۇن، دېگىن، - دېدى. دەرھال پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنى تاماققا تەكلىپ قىلدىم. پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- مەن بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقانلارمۇ بارامدۇ؟ - دېدى. مەن:

- ھەئە! - دېدىم.

بىخۇدلۇق قىلىپ، ئانام ئۇلارنى تەكلىپ قىلمىغان بولسىمۇ مەن

(258) مۇسەد، 3/135؛ مۇئەممەد سەئىد، ھاياتۇسساھابىيات، 607.
(259) بۇخارى، ئەنەس، 35؛ مۇسەد، 3/108؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/429.



«ھەئە» دېگەندىم. ئۇ يەردىن ئايرىلىپ تاكى ئۆيگە بارغۇچە ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغان ئادەمدەك ئەندىشە ئىچىدە ماڭدىم. ئەھۋالى ئانامغا ئېيتسام ئانام:

- ئى، ئەنەس! سەن نېمە ئىش قىلدىڭ؟- دېدى، ماڭا بىئارام بولغان ھالدا. ئانام تېخى ھوشىنى يىغماستىن پەيغەمبىرىمىز ئۆيگە كەلدى. ئانام بولغان ئەھۋالى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتقاندى، پەيغەمبىرىمىز ئانامدىن:

- ئۆيدە ياغ بارمۇ؟- دەپ سورىدى. ئانام:

- ھەئە، بىر قۇتىدا ئازراق يېغىم بار،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنى بۇ يەرگە ئەكىلىڭ،- دېدى. ئانام ياغ بار قۇتىنى ئېلىپ ئاغزىنى ئاچتى. «بىسىمىلاھ، پەرۋەردىگارم بەرىكتىنى بەرگىن»،- دەپ دۇئا قىلدى. ئاندىن:

- نانلارنى ئەكەلگىن،- دېدى. ناننىڭ ئۈستىگە ياغنى تۆكتى ۋە ساھابىلەرنى چاقىردى. ھەممەيلەن يەپ قورساقلىرىنى تويغۇزدى. (260)

پەيغەمبىرىمىز ئەنەسنىڭ ئۆيىگە بارغان ۋاقتىدا ئانىسىغا، ھاممىسىغا ۋە ئۆيىگە كەلگەنلەرگە ئىسلامنى چۈشەندۈرۈپ ئۇلارنىڭ قەلبىنى يۇرۇتاتتى. چۈنكى پەيغەمبىرىمىز پەقەت بالىلارنىڭلا ئەمەس بەلكى چوڭ - كىچىك پۈتۈن ھەممەيلەننىڭ تەربىيەلىنىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. پەيغەمبىرىمىز ئۈچۈن ھەر ۋاقىت ھەرقانداق يەر مەكتەپ، ھەرقانداق كىشى ئۆگىنىدىغان ياكى ئۆگىتىدىغان بولۇشى كېرەك ئىدى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بىر قېتىملىق ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەندى. ئانام ئۆممۈ سۈلەيم ئۇنىڭدىن ئۆيىدە ناماز ئوقۇشنى ۋە ئۆيىنىڭ بىر بۆلۈكىنى ناماز ئوقۇيدىغان يەر قىلىۋېلىشىنى ئۆتۈندى. پەيغەمبىرىمىز قوبۇل قىلىپ بىر بورا ئەكىلىشىنى بۇيرۇدى. بورىنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن ئۇنى سۇ چېچىپ تازىلىدى. ئاندىن ئۇنى ناماز ئوقۇماقچى بولغان يەرگە سالدى.

(260) بەيھەقى. دەلايلۇن نۇبۈۋە، 6/91؛ مەفرىزى، ئىمتائۇل ئەسھاب، 5/168.





ناماز ئوقۇيدىغان يەر تەييار بولغاندىن كېيىن، ئۇ يەردىكىلەر بىلەن بىللە ناماز ئوقۇدى.» (261)

پەيغەمبىرىمىز پات - پات ئۆيىمىزگە زىيارەتكە كېلەتتى. ئۇ يەردە نەپلە نامىزى ئوقۇپ، ئانامغا ئىسلام ھەققىدە چۈشەنچە بېرەتتى. بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز ئانامغا:

- پەرز نامازنى ئوقۇغاندىن كېيىن ئون قېتىم «سۇبھاناللاھ»، ئون قېتىم «ئەلھەمدۇلىللا»، ئون قېتىم «ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ دۇئا قىلىپ ئاللاھتىن خالىغىنىڭنى تىلىگىن، سەن تەلەپ قىلغانىپىرى، ئاللاھ تائالا <بولدۇ، بولدۇ، بولدۇ ئىجابەت قىلدىم> دەيدۇ، - دېگەندى. (262)

كىچىك ئەبۇ ئۆمەير

ئانىسى ئەبۇ تەلھە بىلەن ئۆيلىنىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئاجايىپ ئوماق بىر ئوغلى بولدى. ئۇنىڭغا ئەبۇ ئۆمەير، دەپ ئىسىم قويدى. ئۆيىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا ناھايىتى ئامراق ئىدى. ئەبۇ تەلھە بۇ ئوماق ئوغلىغا تەسۋىرلەپ تۈگەتكۈسىز دەرىجىدە ئامراق ئىدى. بىر ئاز چوڭ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا چىرايلىق بىر قۇش ئېلىپ بەردى. ئەبۇ ئۆمەير داۋاملىق ئۇ قۇش بىلەن ئويناپ كۆڭلىنى ئاچاتتى. پەيغەمبىرىمىز ئەنەسنىڭ ئۆيىگە بارغان ۋاقىتلىرىدا ئەبۇ ئۆمەير بىلەن ئوينىشاتتى، چاقچاقلىشاتتى.

بىر قېتىمدا ئەبۇ ئۆمەيرنىڭ بىر بۇلۇڭدا قايغۇرۇپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئۆيىدىكىلەردىن:

- ئەبۇ ئۆمەيرگە نېمە بولدى؟ نېمىگە بۇنچە قايغۇرىدۇ؟ - دەپ

سورىدى. ئۆمۈمۈ سۆزلەيم:

- داۋاملىق بىللە ئوينىيدىغان بىر قۇشى بار ئىدى. قۇشنىڭ ئۆلۈپ

(261) نەبىئى، ئەلمۇئەجەزۇل كەبىر، 25/120.

(262) مۇسەد، 1/130، ئىبنى جەۋزى. سىقاتۇسەفۋە، 310.



كەتكىنىگە كۆڭلى يېرىم بولدى، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز بالىنى يېنىغا چاقىرىپ ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلگەن ھالدا:
 - ئەبۇ ئۇمەير، بۇلبۇلۇڭنى قانداق قىلدىڭ؟ - دەپ سورىدى ۋە چاقچاق قىلىش ئارقىلىق ئۇنى خۇشال قىلىشقا تىرىشتى. (263)

ئونتۇلماس ئەسلىملىرى

ئەنەسنىڭ ئاتا - ئانىسى، تاغلىرى، ھاممىلىرى، چوڭ ئاپىلىرى ۋە قېرىنداشلىرى پەيغەمبىرىمىزنىڭ نەزىرىدە ئالاھىدە ئورۇنغا ئىگە ئىدى. چۈنكى ھەممىسى مال - مۈلۈك ۋە جانلىرىنى ئاللاھقا ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ئاتىغان كۆڭۈل پادىشاھلىرى ئىدى. پەيغەمبىرىمىزنى قەدەممۇ قەدەم كۆزىتىپ ئۇنىڭ يولىدا مېڭىش، ئۇنىڭ ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ۋە ئۇنىڭغا ياردەمچى بولۇش ئۈچۈن جانلىرىنىمۇ ئاتىغانىدى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئەبۇ تەلھە ئۆيگە كېلىپ، ئانامغا:

- بىردەمنىڭ ئالدىدا مەسجىدى نەبەۋىگە بارغان ئىدىم. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ساھابىلەرگە نىسا سۈرىسىنى ئوقۇپ بېرىۋاتقانلىقىنى، ئاچلىقتىن چىرايى تاتىرىپ كەتكەنلىكىنى، قورسىقىغا تاش باغلىۋالغانلىقىنى كۆردۈم. ئۆيدە پەيغەمبىرىمىزنى مېھمان قىلغۇدەك بىرەر نەرسە بارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئانام:

- بىر ئاز ئارپا بار. مەن ئۇنى يۇمشىتىپ نان پىشۇراي. ئەمما ئۇ پەقەت بىرلا كىشىگە يېتىدۇ. سەن ئەنەسنى بازاردىن ئوتۇن ئەكىلىش ئۈچۈن ئەۋەتكىن. مەن تاۋنى ئېلىپ ناننى پىشۇراي، - دېدى.

مېنى بازارغا ئوتۇن ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى. ئوتۇننى ئېلىپ قايتىپ كەلدىم. دادام مېنى يېنىغا چاقىرىپ:

(263) مۇسەد، 3/188؛ بەلارۇزى، ئەسئۇل ئەشراى، 20/79؛ ئىبنى سەئىد، ئەبىقات، 3/506.



- پەيغەمبىرىمىزنى باياتىن جامەدە ساھابىلەرگە قۇرئان ئوقۇپ بېرىۋاتقاندا كۆرگەندىم. ئۇ يەرگە بېرىپ پەيغەمبىرىمىزنى كۈتۈپ تۇرغىن! يېنىدىكىلەر كېتىپ يالغۇز قالغان ۋاقتىدا: « دادام سىزنى بىزگە تەكلىپ قىلدى» دەپ چاقىرىپ كەل. قەتئىي ئۇنىڭ بىلەن بىللە باشقىلارنىمۇ چاقىرىپ مېنى يەرگە قاراتما! - دەپ قايتا- قايتا تەكىتلىدى. ئۆيىدىن چىقىپ ئۇدۇل پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردىم. يېنىدا تەخمىنەن 80 دەك ئادەم بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز مېنى كۆرۈپ، مەن ئاغزىمنى ئېچىپ بولغىچە:

- ھەي، ئەنەس! - دەپ مېنى چاقىردى. مەن:

- كەلدىم، پەيغەمبىرىم، - دېدىم. پەيغەمبىرىم:

- داداڭ مېنى ئۆيۈڭلارغا دەۋەت قىلدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ھەئە، دېدىم. پەيغەمبىرىمىز يېنىدىكىلەرنى چاقىرىپ:

- قېنى، تۇرۇڭلار، كېتىمىز، - دېدى.

دادامنىڭ قىيىن ئەھۋالىدا قالدىغانلىقىنى ئويلاپ ناھايىتى بىئارام بولدۇم. ئۇلار تۇرماستىن دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ يۈگۈرۈپ تېزلا ئۆيگە كەلدىم. خىجىل بولغان ۋە بىئارام بولغان ھالدا غەمكىنلىك بىلەن دادامغا:

- پەيغەمبىرىمىز يېنىدىكى كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە بۇ يەرگە

كېلىۋاتىدۇ، - دېدىم. دادام ماڭا ئاچچىقلىنىپ:

- مەن ساڭا پەيغەمبىرىمىز يالغۇز قالغان ۋاقتتا ئۆيگە دەۋەت قىلغىن،

دېگەن ئىدىمغۇ؟ - دەپ كايىدى. مەن:

- پەيغەمبىرىمىز مەندىن بۇرۇن ئېغىز ئېچىپ <داداڭ مېنى چاقىرىۋاتامدۇ؟> دېگەندى يالغان سۆزلىيەلمىدىم. <ھەئە، سىزنى چاقىرىۋاتىدۇ> دېدىم. باشقا ئامال بولمىدى، - دېدىم. دادام ئانامنى چاقىرىپ:

- ئى، ئۆممۇ سۈلەيم! پەيغەمبىرىمىز يېنىدىكىلەر بىلەن بىرگە بۇ



يەرگە كېلىۋېتىپتۇ. ئۇلارنى مېھمان قىلغۇدەك بىر نەرسىمىز يوق، قانداق قىلىمىز؟- دەپ قايغۇلۇق ھالەتتە سورىدى، ئانام دادامغا:
- ئەندىشە قىلمىغىن! ئاللاھ ۋە پەيغەمبىرى ئەڭ ياخشىنى بىلىدۇ.
دېدى.

دادام چارسىز ھالدا تەۋەككۈل قىلىپ پەيغەمبىرىمىزنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئىشىك ئالدىغا چىقتى. خىجىل بولغان ھالدا ئەپۇ سوراپ:
- ئى، رەسۇلۇللاھ! بىز يالغۇز سىزنىلا دەۋەت قىلىشنى ئويلىغان ئىدۇق،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئىچكىرىگە كىرىڭلار! ئاللاھ، تەييارلىغان تامىقىڭلار بىلەن ئۇلارنى تويغۇزدۇ،- دېدى ۋە ھەممەيلەن ئۆيگە كىردى. ئانامنىڭ قولىدا ياغ قۇتىسى بولۇپ نانلارنى ياغلاۋاتتى. پەيغەمبىرىمىزنى كۆرۈپ ئىچكىرىگە تەكلىپ قىلغاچ، نانلارنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:
- ھازىرلا پىشىدۇ،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ياغ قۇتىسىنى ماڭا بەرگىن، مەن تېخىمۇ ئوبدان ياغلايمەن،- دېدى. پەيغەمبىرىمىز ياغ قۇتىسىنى ئېلىپ ناننىڭ ئۈستىگە سۈرتۈۋېتىپ: <مانا مۇنداق قىلىمىز!> دەپ ئانامغا ناننىڭ ئۈستىگە ياغنى قانداق سۈرىدىغانلىقىنى ئۆگىتىپ قويدى. تاماقنىڭ بەرىكەتلىك بولۇشى ئۈچۈن دۇئا قىلغاچ ناننى ياغلاۋاتتى. ئاندىن پەيغەمبىرىمىز ئانام تەييارلىغان مۇنبەرنىڭ ئالدىغا بېرىپ دادامغا:

- سىرتتىكىلەرنى ئۇندىن - ئۇندىن ئىچكىرىگە ئالغىن!- دېدى. دادام سىرتتا ساقلاۋاتقانلارنى ئۇندىن - ئۇندىن ئۆيگە چاقىردى. پەيغەمبىرىمىز كىرگەنلەرگە:

- «بىسىمىللاھ» دەپ يەڭلار!- دېدى. ساھابىلەر «بىسىمىللاھ» دەپ يېيىشتى. قورساقلىرىنى تويغۇزۇپ سىرتقا چىقتى. ئەڭ ئاخىرىدا قالغان 10 كىشىمۇ قورساقلىرىنى تويغۇزغاندىن كېيىن ئېشىپ قالغان تاماقتىن ئەھلى بەيت ۋە قوشنىلارغىمۇ ئەۋەتىلدى. ئۇ يەردە يەنە تېخى بىزگىمۇ





يەتكۈدەك تاماق ئېشىپ قالغانىدى.» (264)

بېخىللىقتىن ساقلىنىپ نىجاتلىققا ئېرىشكۈچىلەر

بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەر بىلەن ئولتۇرۇۋاتاتتى. بىر ئادەم يېنىغا كېلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاچلىقتىن ئۆلدىغاندەك قىلىمەن، - دېدى.
پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەردىن بىرىنى ئۆيىگە ئەۋەتىپ، يەيدىغان بىرەر نەرسىنىڭ بار - يوقلىقىنى سورىدى. ئاياللىرى:

- ئۆيدە سۇدىن باشقا ھېچقانداق يەيدىغان نەرسە يوق، - دەپ ئۆچۈر يوللىدى. پەيغەمبىرىمىز يېنىدىكىلەرگە:

- بۈگۈن بۇ كىشىنى ئۆيدە مېھمان قىلغۇدەك بىرى يوقمۇ؟ ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن، - دېدى. ئەبۇ تەلھە ئورنىدىن تۇرۇپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن مېھمان قىلاي، - دېدى ۋە ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ كەتتى. ئۆيىگە بارغاندىن كېيىن ئايالدىن:

- بۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ مېھمىنى، ئۇنى تويغۇزالغۇدەك ئۆيدە بىر نەرسىمىز بارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئايالى:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۆيدە بالىلارغا ئېلىپ قويغان ناماقىن باشقا يېگۈدەك بىر نەرسە يوق. ئۇمۇ پەقەت مېھمىنىمىزغالا يېتىدۇ، - دەپ جاۋاب بەردى. ئەبۇ تەلھە:

- ئۇنداق بولسا چىراغنى يېقىپ تاماقنى تەييارلىغىن، تاماق يەيدىغان ۋاقىتتا بالىلارنى ئۇخلاشقان! داستىخانغا تاماقنى قويغاندىن كېيىن، قەستەن چىراغنى ئۆچۈرۈۋەتكىن. مېھمان تاماقنى يېيىشكە باشلىغاندا، بىزمۇ يەۋاتقاندا ئولتۇرايلى. مېھمان يەپ قورسىقىنى تويغۇزسۇن، - دېدى.

تاماق ۋاقتى يېقىنلاشقاندا ئانىسى ئەنەس بىلەن قېرىندىشىنى ئۇخلاشتى. داستىخاننى سېلىپ خۇددى چىراغنى تېخىمۇ يورۇتماقچى

(264) نەھاسى، ئەلبۇئەجەمۇل كەبىر، 116 - 25/106



بولغاندەك ئورنىدىن تۇردى ۋە چىراغنى يورۇتاي دەپ ئۆچۈرۈپ قويدى. قاراڭغۇدا تاماق يېيشكە باشلىدى. مېھمان تاماق يەۋاتاتتى، ئەمما ئەبۇ تەلھە بىلەن ئايالى تاماق يەۋاتقاندا قىلىپ ئولتۇردى. پۈتۈن ئائىلىدىكىلەر ئاچ قۇرساق كېچىنى ئۆتكۈزدى.

ئەتىگەن بولغاندا ئەبۇ تەلھە مېھماننى ئېلىپ نامازغا كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى خۇشاللىق بىلەن كۈتۈۋالدى. چۈنكى ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالدىن ئاللاھ تائالا ئىنتايىن مەمنۇن بولغان بولۇپ بۇ ھەقتە مۇنۇ ئايەتنى نازىل قىلغانىدى: «... ئۇلار موھتاج تۇرۇقلۇق مۇھاجىرلارنىڭ مەنپەئەتىنى ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئەتىدىن ئەلا بىلىدۇ. ئۆز نەپسىنىڭ بېخىللىقىدىن ساقلانغانلار مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر.»⁽²⁶⁵⁾

ياخشى كۆرگەن نەرسىلىرىدىن خەير - ساخاۋەت قىلىش

ئەنەس بىر - بىرىدىن مەنلىك گۈزەل ئەسلىمىلەرگە سەھنە بولغان بىر ئۆيدە ياشايدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ تەسىرى ئاستىدا ياخشى ئادەم بولۇپ يېتىلىۋاتاتتى. ئۇ مەزكۇر ئەسلىمىلەرنىڭ بىرىنى ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دادام ئەبۇ تەلھە مەدىنىنىڭ بايلىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇنىڭ ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان مېلى: مەسجىدى نەبەۋى تەرەپتىكى ئىچىدە قۇدۇقى بولغان بىر يەر ئىدى. پەيغەمبىرىمىز پات - پات بۇ يەرگە كېلىپ قۇدۇقنىڭ سۈيىدىن ئىچەتتى. «ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغۇچە ھەرگىز ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيسىلەر...»⁽²⁶⁶⁾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن دادام پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاللاھ تائالا: «ياخشى كۆرگەن نەرسەڭلاردىن سەرپ قىلمىغۇچە، ھەرگىز ياخشىلىققا ئېرىشەلمەيسىلەر.» دەيدۇ. مېنىڭ ياخشى كۆرىدىغان مېلىم مۇشۇ يەردۇر. ئۇنى ئاللاھ ئۈچۈن سەدىقە قىلىپ بېرىمەن. ئۇنىڭ ئاللاھنىڭ نەزىرىدە بىر ياخشىلىق ھېسابلىنىشىنى ئۈمىد

(265) ھىجر، 59/9؛ بۇخارى، مەنەقىسۇل ئەننار، 10؛ مۇسلىم، ئەشەرىيە، 32؛ ئابىنى، ئۇمىدەتۇل قارىئى، 11/510؛ سۈيۈتى، دۇرۇل مەنىۋى، 8/100.

(266) ئال ئىبران سۈرىسى، 92 - ئايەت.



قىلمەن، ئۇنى خالىغىنىڭچە ئىشلەتكىن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز بۇ ئىشتىن ئىنتايىن مەمنۇن بولۇپ، ئۇنىڭغا:

- ياھا! مانا بۇ پايدا ئېلىپ كېلىدىغان مال. ئۇنى دوستلىرىڭغا تارقىتىپ بەرگىن! - دېدى. ئەبۇ تەلھە بۇ خوش - خەۋەرنى ئاڭلاپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! خالىغىنىڭنى قىلغىن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنى تۇغقانلىرىڭغا بۆلۈپ بەرگىن! - دېدى. دادام پەيغەمبىرىمىزنىڭ بولۇرۇقى بويىچە ئۇنى تۇغقانلىرى ۋە تاغلىرىغا بۆلۈپ بەردى. «(267)

ئۇ يەنە بىر ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى دادام ۋە بىر توپ ساھابىلەر بىرلىكتە كېتىۋاتتۇق. مەرى - زەھرانغا كەلگەندە بىر توشقانى ئۇچراتتۇق. ساھابىلەر توشقانى تۇتۇۋېلىش ئۈچۈن ئۇرۇنغان بولسىمۇ ھېچكىم تۇتالمىدى. مەنمۇ توشقانى تۇتۇۋېلىش ئۈچۈن تۇتۇش قىلدىم ۋە بىر ئازدىن كېيىن توشقانى تۇتۇپ دادامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدىم. دادام توشقانى ئۆلتۈرۈپ پۇتلىرىنى پەيغەمبىرىمىزگە ئەۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋەتىلگەن ھەدىيەنى قوبۇل قىلىپ گۆشنى بېدى. «(268)

گۈزەل ئەسلىمە

ھەر قانداق ئىنساننىڭ ھاياتىدا گۈزەل ئەسلىمىلىرى بولغىنىدەك ئەنەسنىڭمۇ ھاياتىدا ناھايىتى كۆپ گۈزەل ئەسلىمىلىرى بار ئىدى. شۇبھىسىزكى بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ مۇھىملىرىنىڭ بىرى پەيغەمبىرىمىزگە بەيئەت قىلغان چاغ ئىدى. ئۇ ئېسىدىن چىقمايدىغان ئەشۇ ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى مەدىنىلىكلەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا <سېنىڭ سۆزلىرىڭنى ئاڭلاپ ساڭا ئىتائەت قىلىمىز> دەپ بەيئەت قىلىشنى خالايدىغانلىقىمىزنى ئېيتتۇق. پەيغەمبىرىمىز بىز قوبۇل

(267) مۇسەد، 3/141.

(268) بۇخارى، ھىبە، 5؛ مۇسەد، 3/171.



قىلالىغۇدەك دەرىجىدە چۈشەندۈرۈپ، مەسئۇلىيىتىمىزنى ئازايتتى. «(269) ئۇنىڭ ئېسىدىن چىقمايدىغان گۈزەل ئەسلىمىلەرنىڭ بىرى ياشلىق دەۋرىگە قەدەم قويغان چاغلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇ ھەقتە يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئەتىگەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئېھتىلام بولۇپ قالغانلىقىمنى بايقىدىم. بۇ ئەھۋالنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتقاندىم، ماڭا: «بۇنىڭدىن كېيىن رۇخسەت ئالماي تۇرۇپ، ئاياللارنىڭ يېنىغا كىرمىگىن! - دېدى. ئۇ كۈندەك قىيىن بىر كۈننى باشتىن كەچۈرۈپ باقمىدىم.» (270)

بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك يەنە بىر ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «يۈگىنىشكە مۇناسىۋەتلىك ئايەتلەر نازىل بولۇۋاتقان ۋاقتلار ئىدى. ھەر دائىمىغا ئوخشاشلا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياللىرىنىڭ يېنىغا بارماقچى بولغاندىم. پەيغەمبىرىمىز مېنى توسۇپ: ئوغلۇم! بۇنىڭدىن كېيىن پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ كۆرۈشىسەن، - دېدى.» (271)

قەيەردە شاپائەت تەلەپ قىلمەن؟

شاپائەت ھەققىدىكى ھەدىسلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇنىڭغا شاپائەت قىلىپ - قىلمايدىغانلىقىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئۇنىڭغا ئېرىشىش ئۈچۈن نېمە ئىشلارنى قىلىشىم لازىم دېگەن سوئالغا جاۋاب ئىزدەشكە باشلىدى. ئۇ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

پەيغەمبىرىمىزدىن قىيامەت كۈنى ماڭا شاپائەت قىلىشىنى تەلەپ قىلدىم. ئۇ ماڭا:

- ساڭا شاپائەت قىلمەن، - دېدى. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! سەندىن قەيەردە شاپائەت تەلەپ قىلمەن؟ - دەپ

(269) مۇسەد، 3/120.

(270) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/69.

(271) مۇسەد، 3/133.





سورىدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- مېنى تۇنجى قىلىپ ئىزدەيدىغان يېرىڭ بولغان «سىرات» نىڭ ئۈستىدە تەلەپ قىلغىن!- دېدى. مەن:

- سىراتتا سەن بىلەن ئۇچرىشالمىسامچۇ؟- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇ ھالدا مىزاندا تەلەپ قىلغىن!- دېدى. مەن:

- مىزاندىمۇ سەن بىلەن ئۇچرىشالمىسامچۇ؟- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنداقتا مېنى «كۆلچەك» تە ئىزدىگىن! مەن چوقۇم بۇ

ئۈچ يەرنىڭ بىرىدە بولمەن،- دېدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ خوش-

خەۋىرىدىن كېيىن، قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ بىلەن جەننەتتە ئۇچرىشىنى

<ئى رەسۇلۇللاھ! مەن سېنىڭ كىچىك خىزمەتچىڭ> دېيىشىنى ئۈمىد

قىلىمەن. (272)

ئۇنىڭ ئۈستىگە قانداق توپا تاشلىدىڭلار؟

ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ قەتئىي ئېسىدىن چىقىمىغان ئەسلىملىرىدىن

بىرى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپات بولغان كۈنى كۆرگەنلىرى ئىدى. ئۇ شۇ

كۈنلەرنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز ئېغىر كېسەل ئىدى.

فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا يېنىغا كىرىۋېتىپ ھوشىدىن كەتتى. ئۇ دادىسىنىڭ

ئەھۋالىنى كۆرۈپ:

- ۋاي ئازاب ئىچىدە قىيىنلىۋاتقان دادام،- دەپ پەرياد قىلدى.

پەيغەمبىرىمىز ھوشىغا كېلىپ، بېشىنى كۆتۈرۈپ قىزغا:

- ئى، قىزىم! بۇ كۈندىن كېيىن داداڭ ئازاب چەكمەيدۇ. ئاللاھ

بەلگىلىگەن ۋاقىت كەلگەندە ھېچكىم ئۇنى كېچىكتۈرەلمەيدىغان ئۆلۈم

كەلدى،- دېگەندىن كېيىن يەنە ھوشىدىن كەتتى. بىر ئاز ئۆتكەندىن

كېيىن يەنە بىرى كەلدى:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! ئىچكىرىگە كىرسەم بولامدۇ؟- دەپ سورىدى.

(272) ئىسى مەنزۇر، 5/70.



پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىكى كىشىلەر كەلگەن كىشىنى تونۇمىغانلىقى
ئۈچۈن:

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاقتى ئۇيغۇن ئەمەس، ھازىر قايتىپ كېتىپ
كېيىن كەلگىن، - دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز ئويغاندى ۋە بېشىدا تۇرغانلارغا
قاراپ:

- كىمى كەتكۈزۈۋەتتىڭلار؟ رەببىمنىڭ ئەلچىسىنىمۇ؟ ئەي پەرىشتە
ئىچكىرىگە كەلگىن! - دېدى. پەرىشتە:

- رۇخسەت ئالماي تۇرۇپ كىرمەسلىكىم بۇيرۇلغانىدى، - دېدى.
پەيغەمبىرىمىز:

- نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى. پەرىشتە:

- روھىڭنى ئېلىش ئۈچۈن كەلدىم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئى، ئۆلۈم پەرىشتىسى! روھىمنى ئېلىش ئۈچۈن كەلدىڭمۇ؟
قەدىرلىك دوستۇمنى كۆرمەي تۇرۇپ ئالامسەن؟ قەدىرلىكىم جېبرىئىلنى
كۆرگەنگە قەدەر ساقلاپ تۇرالامسەن؟ - دەپ سورىدى. پەرىشتە:

- ئەلۋەتتە بولىدۇ، بۇ سېنىڭ ھەققىڭ، - دېدى.

ئۆلۈم پەرىشتىسى سىرتقا چىقىپ جېبرىئىل بىلەن ئۇچرىشىپ
قالدى. جېبرىئىل ئۇنىڭدىن:

- ئى، ئۆلۈم پەرىشتىسى! نەگە كېتىۋاتسەن؟ - دەپ سورىدى.
پەرىشتە:

- سەن بىلەن كۆرۈشۈپ بولغۇچە جېنىنى ئالماسلىقىمنى تەلەپ
قىلدى، - دېدى. جېبرىئىل ئۇنىڭغا:

- ئى، ئۆلۈم پەرىشتىسى! پۈتۈن ئاسماننىڭ ئىشىكلىرىنى ئېچىپ
مۇھەممەدنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ساقلانغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟
پەرىشتىلەرنىڭ چۈشۈپ مۇھەممەدنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن ساقلانغانلىقىنى
كۆرمىدىڭمۇ؟ - دېدى. پەرىشتە:



- ئۇنداق بولسا بىرلىكتە بارايلى،- دېدى. ئۇلار بىرلىكتە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرى سائادىتىگە كىرىپ سالام بەرگەندىن كېيىن، جىبرىئىل:

- ئى، مۇھەممەد! ئۇلۇغ ئاللاھ سېنى سېغىندى،- دېدى.

ئاللاھ تەرەپ تېخىمۇ ياخشى ۋە مەڭگۈلۈكتۇر. ئى، ئۆلۈم پەرىشتىسى! قېنى بۇيرۇلغان ئىشنى قىلغىن! روھىمنى ئالغىن!- دېدى. (273)

پەيغەمبىرىمىز دەپنە قىلىنغاندىن كېيىن، فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- ئى، ئەلى! ئى، ئەنەس! ئۇنىڭ ئۈستىگە قانداقمۇ تۇپراق تاشلىيالىدىڭلار؟ ئۇنىڭ ئۈستىنى يۆگەشكە كۆڭلۈڭلار قانداق رازى بولدى؟- دەپ پىغان چەكتى. (274)

فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ يۈرەكلىرى پارچىلاندى. كۆزلىرىدىن تاراملاپ ئاققان ياشلار، مەڭزىدىن سىرغىپ پەسكە چۈشۈۋاتاتتى.

ئەھلى بەيت مەدرىسىنىڭ تاللانغان ئوقۇغۇچىسى

ئەھلى بەيت مەدرىسى، ياشاش شەكلىمىز ۋە چۈشەنچىمىزنىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى سەل قارىلىپ كەلگەن تەربىيەلەش رولىنى ئوينايدىغان بىر مەكتەپ ئىدى. خىزمەت ۋە تەربىيە ئاساس قىلىنغان بۇ مەكتەپ ھاياتىنىڭ نەق ئۆزى ئىدى، تۇرمۇش مەكتىپى ياكى ئاتا - ئانا مەكتىپىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدىغان چەك - چېگراسى ناھايىتى كەڭ بىر مەكتەپ ئىدى.

تۇنجى بۇيرۇقى «ئوقۇ» بولغان بىر دىننىڭ پەيغەمبىرى بولغان رەسۇلۇللاھ ئوقۇش ۋە يېزىشتىن تامامەن يىراق بىر جەمئىيەتتە تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن مائارىپ سەپەرۋەرلىكىنى باشلىغان بولۇپ، ئۇ پۈتۈن

(273) ئىسى سەئىد، تەباقات، 2/259؛ بەلارۇزى، ئەسلىۈل ئەشراى، 1/565.

(274) زەھبى، سەبەر، 4467.



ئورۇنلارنى مەكتەپ، پۈتۈن ۋاقىتنى تەربىيە ۋاقتى، ھەممە ياشتىكى كىشىلەرنى ئوقۇغۇچى ياكى ئوقۇتقۇچى قىلدى.

ساھابىلەر يالغۇز تۇنجى ئىسلام ئۇنىۋېرسىتېتى بولغان سۇفەدىلا ئەمەس، بەلكى مەسچىتلەردە كوچىلاردا، ئۇرۇشقا كېتىۋاتقان پەيتلەردە تۆگىلەرنىڭ ئۈستىدە داۋاملىق ئۆگەندى ۋە ئۆگەتتى.

پۈتۈن ساھابىلەر ئىلىمگە ئاشىق بولغانىدى. ھەر كىم بىر كەلىمە بولسىمۇ ئۆگىنىش ئۈچۈن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش قوشنىسى بىلەن نۆۋەتلىشىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا يۈگۈرەيتتى. ئۇقبە ئىبنى ئامىرغا ئوخشاش بەزىلىرى تاغدا مال بېقىۋاتقان دوستلىرى بىلەن نۆۋەتلىشىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ يېتەرلىك بولمايدىغانلىقىنى ئويلاپ، قويلارنى تاشلاپ ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن چاپاتتى.

ئۇلار ئۆگىنىش يولى ئالدىدىكى ياش، زامان، ماكان ۋە جىنسىيەتكە ئوخشاش پۈتۈن توسۇقلارنى ئېلىپ تاشلىغانىدى. بەش ياشتىكى بىر بالا بىلەن 80 ياشتىكى ئايال ساھابىمۇ ئۆزىنى ئوقۇغۇچى كۆرۈپ، پەيغەمبىرىمىزدىن بىر جۈملە بولسىمۇ ئۆگىنىش ئۈچۈن مۇسابىقىلىشەتتى. ئەنەس ئىبنى مالىك بۇ مەكتەپنىڭ مەركىزىدە يېتىشىپ چىققان، كۆزگە كۆرۈنگەن ئوقۇغۇچىلاردىن بىرى ئىدى. ساھابىلەر نۆۋەتلىشىپ كېلەلەيدىغان بولسىمۇ، ئۇ داۋاملىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۇرۇپ ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلغۇچى ئىلىم- ئېرىپان ئۆگىنىش پۇرسىتىدىن بەھرىمان بولۇۋاتاتتى.

ھاياتىنى، ئىلىمىنى ۋە خىزمىتىنى بامدات نامىزىدىن بۇرۇن باشلايتتى. دادىسى بىلەن بىللە مەسجىدى نەبەۋىگە كېلىپ، بەزىدە ئەسىر نامىزىغىچە بەزىدە شام نامىزىغىچە ئۇ يەردە قالاتتى. ھەتتا بەزى كېچىلىرى ئۆيىگىمۇ كەتمەي مەسچىتتە قونۇپ قالاتتى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز





ئەسەر نامىزىنى ئوقۇتقان ۋاقىتتا قۇياش پارلاق بولاتتى. ناماز ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ يەردىن ئايرىلىپ شەھەرنىڭ ئۈتەرىپىدىكى ئائىلەمنىڭ ۋە قەبىلەمنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- پەيغەمبىرىمىز ناماز ئوقۇدى، سىلەرمۇ ناماز ئوقۇڭلار، - دەيتتىم. (275)

يەنە بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە شام نامىزىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، سەلەمە ئوغۇللىرىنىڭ يېنىغا بارغان ۋاقىتىمىزدا ئوق ئېتىلغان بەرنى كۆردۈق.

بىر كۈنى كېچىسى بىر قىسىم ساھابىلەر بىلەن بىرگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇجرىسىدا ناماز ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈق. بىزمۇ مەسجىدى نەبەۋىدە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ناماز ئوقۇدۇق. پەيغەمبىرىمىز نامىزىنى ئۇزارتماي، نامازدىن كېيىن ئۆيىگە كەتتى. كېيىن ھەممەيلەن بىر - بىرلەپ ئۆيىدىن چىقىپ ناماز ئوقۇدى. تاڭ ئاتقاندا ساھابىلەر:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! كېچىدىن ئوقۇغان نامىزىڭنى ئۇزۇن ئوقۇيدۇ، دەپ ئويلىغان ئىدۇق، - دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز:

- سىلەرنىڭ ئۇ يەردە ئىكەنلىكىڭلارنى بىلەتتىم. شۇنىڭ ئۈچۈن قەستەن نامازنى ئۇزارتىدىم، - دېدى. (276)

ئەنەس ئىبنى مالىك باشقىلارنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېچىدە ئوقۇيدىغان نامىزى ھەققىدىكى سوئاللىرىغا: ئۇنى ناماز ئوقۇۋاتقان ۋاقىتتا كۆرۈشنى ئارزۇ قىلساق ناماز ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆرەتتۇق، ياتقان ھالدا كۆرۈشنى خالىساق يېتىۋاتقان ھالەتتە كۆرەتتۇق، - دەپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېچىدە ئوقۇيدىغان نامىزىنى ئىخچام ۋە چۈشنىشلىك قىلىپ ئېيتىپ بېرەتتى. بۇ سۆزلىرىدىن ئۇنىڭ كۆپلىگەن كېچىلەرنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا ئويغاق ھالەتتە ئۆتكۈزگەنلىكىنى روشەن ھالدا كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەنەس ئۇرۇشقا، ھەجگە بارغان ۋاقىتتا ياكى مەدىنىدە پەيغەمبىرىمىزنى

(275) نۇسخە، 3/184.
(276) نۇسخە، 3/103.





قەدەممۇ قەدەم ناھايىتى دىققەت بىلەن كۆزىتەتتى. قەيەردە نېمە ئىشلارنى قىلىدىغانلىقىنى ئۆگىنىۋېلىپ، ئۇلارنى مەھكەم ئېسىدە تۇتۇپ، ۋاقتى كەلگەندە كىشىلەرگە سۆزلەپ بېرەتتى. بىرىنىڭ ھەجنىڭ ۋاقتىغا مۇناسىۋەتلىك <پەيغەمبىرىمىز تەرۋىيە كۈنى يەنى ھارپا كۈنىنىڭ ئالدىنقى كۈنى پېشىن نامىزىنى قەيەردە ئوقۇدى؟> دېگەن سوئالغا:

- مىنادا، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئادەم:

- نەفىر - يەنى ھاجىلار مىنادىن مەككىگە قايتىدىغان - كۈنى ئەسىر نامىزىنى قەيەردە ئوقۇدى؟ - دەپ سورىۋىدى ئەنەس:

- ئەبتاھدا، - دەپ جاۋاب بەردى.

ئەنەس ئىبنى مالىك ناھايىتى زېرەك بولغانلىقىدىن سوئال سورىغۇچىغا قولايلىق يارىتىپ بېرىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئېنىق قىلىپ:

- رەھبەرلىرىڭ قانداق قىلسا، سەنمۇ شۇنداق قىلغىن، - دېدى. (277)

ئەنەس ئىبنى مالىك كۈنلىرىنى ھەرگىزمۇ بىكار ئۆتكۈزمەيدىغان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغانلىرى، كۆرگەنلىرى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە چېغىدا يۈز بەرگەن ئىشلار، ئۇنىڭدىن سوراپ ئۆگەنگەنلىرى ئارقىلىق ناھايىتى مۇكەممەل تەربىيەلىنىپ، ئىلىم - ئېرىپان دەرياسىدا ناھايىتى كاتتا ئالىم بولۇپ يېتىشىپ چىقتى. بۇلارنى روياپقا چىقىرىش جەريانىدا «ئۆگىنىشنىڭ تۇنجى قورالىنىڭ سوئال سوراش» ئىكەنلىكىگە سەل قارىدى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز: «بىر مۇسۇلمان بىر كېسەل كىشىنى ئۆرە تۇرۇپ بولسىمۇ يوقلىسا، رەھمەتكە ئېرىشكەن بولىدۇ. كېسەلنىڭ يېنىدا ئولتۇرغاندا، رەھمەت بىلەن ئورالغان بولىدۇ، - دېگەندى. مەن:

- كېسەلنى يوقلىغان كىشىنىڭ ئەھۋالى مۇشۇنداق بولسا، ئۇنداقتا كېسەل ئۈچۈن قانداق ساۋاب بار؟ - دەپ سورىسام، پەيغەمبىرىمىز:





- كېسەلنىڭ گۇناھلىرى تۆكۈلىدۇ، - دېدى. «(278)

ئىنسان ياخشى كۆرگەن كىشىسى بىلەن بىللە بولىدۇ

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزدىن سورىيالمىغان بەزى سوئاللارنى، باشقا يەردىن كەلگەن بىرىنىڭ سورىشىدىن خۇشال بولىدۇق. بىر كۈنى دالدىن بىرى مەدىنىگە كېلىپ پەيغەمبىرىمىزدىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! قىيامەت قاچان بولىدۇ؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز ناماز ئوقۇش ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىقى ئۈچۈن جاۋاب بەرمىدى. نامازنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن:
- بىر ئاز بۇرۇن قىيامەت توغرىسىدا سوئال سورىغان كىشى قەيەردە؟ - دېدى. ئۇ كىشى:

- مانا مەن، ئى، رەسۇلۇللاھ! - دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنىڭ ئۈچۈن نېمىلەرنى تەييارلىدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

- نە كۆپ روزا تۇتۇپ، نە كۆپ ناماز ئوقۇپ، نە كۆپ ئەمەل قىلىپ تەييارلىق قىلمىدىم، ئەمما ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھنى ياخشى كۆرىمەن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئىنسان ياخشى كۆرگەن كىشىسى بىلەن بىللە بولىدۇ، - دېدى. ئۇ ئادەم:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بىزمۇ شۇنداقمۇ؟ - دەپ سورىۋىدى، پەيغەمبىرىمىز «ھەئە» دەپ جاۋاب بەردى.

مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسلامغا كىرگەندىن بۇيان ھېچقانداق نەرسىگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ سۆزىگە سۆيۈنگەندەك سۆيۈنگەنلىكىنى كۆرمىدىم. مەن ئاللاھنى، رەسۇلۇللاھنى، ئەبۇ بەكىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى سۆيىمەن. ئۇلارغا ئوخشاش ئەمەل قىلالىمىغان بولساممۇ،



قىيامەت كۈنى ئۇلار بىلەن بىللە بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن. (279)

ھاياتىدا ئەكس ئەتكەن ئىشلار

ئەنەس ھاياتىدىكى پۈتۈن ئىشلىرىدا پەيغەمبىرىمىزنى ئۈلگە قىلغان بولۇپ، ئۈلگە قىلغان تۇنجى ئىشى ناماز ئىدى. ئەبۇ ھۈرەيرە ۋە باشقا ساھابىلەر بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇممۇ سۈلەيمنىڭ ئوغلى ئەنەس ئىبنى مالىكتىن باشقا ناماز ئوقۇشتا پەيغەمبىرىمىزگە ئوخشايدىغان بىرنى كۆرمىدىم.»

ئىبنى سىرىن: «سەپەردە بولسۇن ياكى تىنچلىق مەزگىلىدە بولسۇن، كىشىلەرنىڭ ئىچىدە ئەڭ گۈزەل ناماز ئوقۇيدىغىنى ئەنەس ئىدى.»
زۆھرى: شامدا تۇرۇۋاتقان ۋاقتىمىزدا ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ يېنىغا باردىم. كۆز ياشلىرىنى تۇتالماي يىغلاۋاتاتتى.

- نېمە ئۈچۈن يىغلايسەن؟- دەپ سورىسام، ئەنەس «پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋە ساھابىلەرنىڭ بۇنداق ناماز ئوقۇغانلىقىنى كۆرمىگەندىم. ئۇنى زاپە قىلىۋەتتىڭلار، ئۇنىڭغا قىلغۇلۇقنى قىلىدىڭلار» دېدى. (280)

سۇمامە ئىبنى ئۇسال: «ئەنەس ناماز ئوقۇغان ۋاقتىدا پۈتلىرى قاناپ كەتكۈچە قىيامدا تۇراتتى.» دەيدۇ. (281)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەنەسكە ياخشى مۇئامىلە قىلغىنىدەك، ئەنەس ئىبنى مالىكمۇ بالىلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى.

سەلامە ئىبنى ۋەردان مۇنداق دەيدۇ: يولدا كېتىۋېتىپ ئەنەس ئىبنى مالىكنى ئۇچراتتىم. ئۇ كىشىلەر بىلەن سالاملىشىۋاتاتتى. يېنىغا بارسام، مېنىڭ كىم ئىكەنلىكىمنى سورىدى.

- مەن لەيس ئوغۇللىرىنىڭ خوجايىنى،- دېدىم. ئۈچ قېتىم بېشىمغا

(279) بۇخارى، ئەدەب، 95؛ مۇسلىم، بىر، 163؛ مۇستەد، 3/104، 168.

(280) ئىبنى مەرزۇق، مۇختەسەر، 5/70.

(281) ئىبنى مەرزۇق، 5/70.





سۆيگەندىن كېيىن ماڭا:

- ئاللاھ مۇبارەك قىلسۇن! - دەپ دۇئا قىلدى. (282)

يولدا كېتىۋېتىپ ئۇچرىغان بالىلارغا سالام بېرەتتى. نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىدىغانلىقىنى سورىغانلارغا:

- پەيغەمبىرىمىز بىلەن كېتىۋاتقاندا بالىلار ئۇچراپ قالسا، ئۇلارغا سالام بېرەتتى، - دېدى. (283)

قۇرئان كەرىمنى خەتمە قىلىشتىن ئىلگىرى يەنى، ئەڭ ئاخىرقى ئايەتكە كەلگەندە خوتۇن - بالىلارنى ۋە پۈتۈن ئۆيىدىكىلەرنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىدا خەتمە قىلىپ، ئۇلارغا دۇئا قىلاتتى. (284)

ئەنەس ئىبنى مالىك ناھايىتى ياخشى بىر مەرگەن بولۇپ، ئوق ئېتىش تەجرىبىلىرىنى بالىلىرىغىمۇ ئۆگەتكەنىدى. ئۇ ياشىنىپ قالغان ۋاقىتلىرىدىمۇ بۇ ئادىتىنى تاشلىمىغانىدى. بالىلىرىنى ئەتراپىغا يىغىپ، ئۆزىگە بىر ئورۇندۇق ئېلىپ كېلىشنى ئېيتىپ، ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ ئۇلارغا ئوق ئېتىشنى ئۆگىتەتتى ۋە ئۆگىنىشكە رىغبەتلەندۈرەتتى. بىر كۈنى بالىلىرى ئوق ئېتىپ تەككۈزەلمىگەندە ئۇلارغا چاقچاق قىلىپ: - بۇ قانداق ئېتىش؟ - دېدى ۋە ئوقنى ئېلىپ بىر قانچە تال ئاتتى. دە، ھەممىسىنى نىشانغا تەگكۈزدى. (285)

ئوقۇغۇچىلىرىنى ئىلىم ئۆگىنىشكە رىغبەتلەندۈرۈپ <بالىلىرىم مەندىن ھەدىس ئۆگىنىڭلار! مەن بۇنى پەيغەمبىرىمىزدىن، پەيغەمبىرىمىز ئاللاھتىن ئالدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ھېچكىم مەندىن ئىشەنچلىك ئەمەس> دەيتتى. ئۇلارغا تېخىمۇ ياخشى ئۆگىنىش مېتودلىرىنى ئۆگىتىپ <بالىلىرىم، ئۆگەنگەنلىرىڭلارنى يېزىپ قالدۇرۇڭلار> دەيتتى. ئۆزىمۇ ھەدىسلەرنى

(282) بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 966.

(283) مۇسلىم، سالام، 14؛ مۇستەد، 3/131، بۇخارى، ئەدەبۇل مۇقرەد، 1043.

(284) ئەمەرانى، ئەلبۇئەننەمۇل كەبىر، 1/242، ئىبنى جەۋزى، سىقاتۇسەفۋە، 258.

(285) ئەمەرانى، 1/243، ئەبۇ نۇئەيم، ھەرىقەتۇسساھابە، 226.



يازغانىدى. شۇنچىلىك ئەستايىدىل بولۇشىغا قارىماي، بىرى ئۇنىڭ كۆپ ھەدىس رىۋايەت قىلغانلىقىنى ئېيتسا، دەرھال يازغان ھەدىسلىرىنى چىقىرىپ، ئۇلارغا كۆرسىتىپ:

- مانا پۈتۈن بۇ ھەدىسلەرنى پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغان ئىدىم.

دەيتتى.

ئوقۇغۇچىلىرىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، بەزىدە ئۇزۇنغىچە ئۇلارغا قاراپ تۇرۇپ كېتەتتى ۋە <ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇ يەردە بولغان ۋاقتىڭلاردا مەن ئۈچۈن ئۆز بالىلىرىمدىنمۇ قىممەتلىكسىلەر. سىلەرنى ۋە سىلەرگە ئوخشاش ياخشى بالىلارنى ئۆز بالىلىرىمدىنمۇ بەك ياخشى كۆرىمەن> دەيتتى.

ھەدىس رىۋايەت قىلىشتا ناھايىتى ئەستايىدىل ئىدى. ھەدىس رىۋايەت قىلغاندا ناھايىتى ئېھتىيات قىلاتتى. بالىلىرى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھەدىس رىۋايەت قىلغانلىقىنى كۆرۈپ، دادىسىغا:

- مەدىنىنىڭ سىرتىدىن كەلگەن كىشىلەر ۋە مۇساپىرلارغا ئوخشاش سەنمۇ بىزگە ھەدىس رىۋايەت قىلساڭ بولمامدۇ؟- دېگەندە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئوغلۇم! ھەدىسنى كۆپ رىۋايەت قىلغان كىشى خاتالىقنى كۆپ سادىر قىلغان كىشى بولىدۇ،- دېدى. (286)

ئوقۇغۇچىلىرىمۇ ئۇنىڭ ئاز ھەدىس رىۋايەت قىلغىنىدىن شىكايەت قىلاتتى، ئەمما ئەنەس ئۇلارغا:

- خاتا سۆزلەپ قويۇشتىن قورقمىسام، پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغان ھەممە نەرسىنى سىلەرگە سۆزلەپ بېرەتتىم. پەقەت ئۇنىڭ: «كىمكى بىلىپ تۇرۇپ ماڭا يالغاننى ئارتىپ قويسا، جەھەننەمدىكى ئورنىغا ھازىر بولسۇن.» دېگەن سۆزىدىن كېيىن، ئاڭلىغان ھەر قانداق نەرسىنى





ئېيتىدىغان بولدۇم، - دەيتتى. (287)

ئەنەس ئىبنى مالىك ئوقۇغۇچىلىرىغا «قرائەت ئىلمى» نامى
ئۆگەتتى، ئۇلارنىڭ قرائەتلىرىگە قۇلاق سالاتتى، ئەڭ ئاددىي
نۇقتىلارغىچە دىققەت قىلاتتى. بىر كۈنى زىياد ئەننەمىرى ئىسىملىك
بىر ئوقۇغۇچىسى قۇرئان كەرىمنى ئېلىپ ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ يېنىغا
كەلدى. ئۇ يەردىكىلەردىن بىرى <ئوقۇغىن!> دېدى. زىياد يۇقىرى ئاۋاز
بىلەن ئوقۇشقا باشلىدى. ئەنەس ئىبنى مالىك ئادەتتە يۈزىنى يۆگەيتتى.
ياقتۇرمايدىغان بىرەر ئىشنى كۆرگەندە يۈزىنى ئېچىپ مۇداخىلە قىلاتتى.
زىيادنىڭ يۇقىرى ئاۋازدا ئوقۇشىنى ياقتۇرمىغانلىقى ئۈچۈن يۈزىنى ئېچىپ
<بۇ نېمە؟ ئۇلار بۇنداق ئوقۇمايتتى؟> دېدى. (288)

خەلىپىلەرنىڭ خىزمىتىدە

پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، يېڭىدىن مۇسۇلمان
بولغان بىر قانچە ئەرەب قەبىلىسى يالغان پەيغەمبەر ۋە مۇناپىقلارنىڭ
تەسىرىگە ئۇچراپ، ئىسلام دۆلىتىنىڭ ھەر تەرىپىدە پىتنە - پاسات
تارقىتىشقا باشلىدى. مۇسۇلمانلار بىر تەرەپتىن دۇنيانىڭ ئەڭ چوڭ
دۆلىتىگە قارشى ئۇرۇش قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن يالغانچى پەيغەمبەرلەر
ۋە مۇناپىقلارغا قارشى ئۇرۇش قىلاتتى. ئۇ ناھايىتى سەزگۈر بىر دەۋر ئىدى.
پۈتۈن ساھابىلەر چىققان پىتنە - پاساتلارغا قارشى بىر تەن - بىر گەۋدە
بولۇشقاندى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ساھابىلەرنىڭ چوڭلىرىدىن
قەبىلىيەتلىك كىشىلەرنى مەككە، يەمەن ۋە باشقا يەرلەرگە ئەۋەتىپ، ئۇ
يەردىكى ساھابىلەردىن ياردەم تەلەپ قىلدى.

ئەنەس تېخى ياش بولسىمۇ، مۇشۇنداق ئىنتايىن سەزگۈر بىر
پەيتتە ناھايىتى سەزگۈر بىر ۋەزىپىگە ئەۋەتىلدى. ئەنەس ئىبنى مالىك

(287) رەھىمى، سىيار، 1125.

(288) ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/73.



شۇ كۈنلەرگە ئائىت ئەسلىملىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مەكتۈپىنى ئېلىپ يولغا چىقىپ، ئۇزۇن سەپەردىن كېيىن يەمەنگە يېتىپ كەلدىم. پۈتۈن قەبىلىلەرنى بىر مۇبىر ئايلىنىپ چىقىپ، بارلىق كىشىلەرگە خەلىپىنىڭ مەكتۈپىنى ئوقۇپ بەردىم. ئۇچرىشىش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، يۇرتنىڭ كاتتىلىرىنى بىر يەرگە يىغىپ:

«ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا، مۇھەممەدنىڭ ئۇنىڭ قولى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە قەسەم قىلىمەن.

بىلىڭلاركى، مەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ خەلىپىسىنىڭ ۋە مۇمىنلەرنىڭ ئەلچىسى. دۈشمەنگە قارشى ھۇجۇم قىلىش ئالدىدا تۇرغان بىر قوشۇننى تاشلاپ قويۇپ كەلدىم. ئۇلار سىلەرنى كۈتۈۋاتىدۇ. قېرىنداشلىرىڭلارغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن تەييارلىنىڭلار! ئى، مۇسۇلمانلار! ئاللاھنىڭ رەھىمىتى سىلەر بىلەن بىللە بولسۇن! - دېدىم.

ئۇلار مېنى ناھايىتى ياخشى كۈتۈۋالدى ۋە «دەرھال تەييارلىنىپ قېرىنداشلىرىمىزغا ياردەمگە بارايلى!» دېيىشتى. بىز بىرلىكتە يولغا چىقتۇق. يەمەننىڭ كاتتىلىرىدىن زىكىلاننىڭ يېنىغا بېرىپ ئەھۋالنى ئېيتىپ، ئۇنىڭدىنمۇ ياردەم تەلەپ قىلدۇق. زىكىلا بىزنى ياخشى كۈتۈۋالدى ۋە قەبىلىسىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ياردەم قىلىشقا تەشۋىق قىلدى. قەبىلىسى ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ خەلىپىگە ياردەم قىلىش ئۈچۈن مەدەنىگە كەلدى. يەمەنلىكلەرنىڭ ياردەمگە كېلىشى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئىنتايىن خۇشال قىلدى. ئۇ يېنىدىكىلەرگە قاراپ:

- ئى، مۇسۇلمانلار خۇشخەۋەر! ياردەم كەلدى. - دەپ خۇشاللىقىنى ئىپادىلىدى. «(289)

ئەنەس ئىبنى مالىك يەمەندىن قايتىپ كېلىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا يەنە بىر ۋەزىپە تاپشۇرۇپ





دەپ يازغانغىن! سېنى زاكات توپلاش ئۈچۈن بەھرەيىنگە ئەۋەتىمەن > دېدى. ئەمما ياش بىرىنىڭ بۇ قىيىن كۈنلەردە، بۇنداق ئېغىر ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالىشىدىن بىر ئاز ئەندىشە قىلاتتى. دەل شۇ ۋاقىتتا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىنىڭ يېنىغا كەلدى. خەلىپە ئۇنىڭغا:

- ئەنەسنى بەھرەيىنگە ئەۋەتىشنى خالايمەن، ئەمما ئۇ تېخى ياش، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىگە:

- ئۇ، ئوقۇش - يېزىشنى بىلىدىغان ئەقىللىك بىر يىگىت. ئەندىشە قىلماي ئەۋەتسەڭ بولىدۇ، - دەپ ئۇنى تەۋسىيە قىلدى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بەھرەيىنگە بېرىپ ۋەزىپىسىنى ناھايىتى ياخشى ئورۇندىدى. توپلانغان زاكاتنى ئېلىپ مەدىنىگە قايتىپ كەلگەن ۋاقىتتا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولغانىدى. توپتوغرا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ:

ئى مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! قولۇڭنى ئۇزاتقىن! پەيغەمبىرىمىزگە قۇلاق سېلىش ۋە ئىتائەت قىلىش ئۈچۈن بەيئەت قىلغىنىمغا ئوخشاش ساڭمۇ بەيئەت قىلاي، - دەپ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى. ئاندىن زاكات ماللارنى ئۇنىڭغا تاپشۇردى. (290)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى - ھازىرقى كۈندىكى پارلامېنت ئەزاسىغا تەڭ كېلىدىغان - كېڭەش مەجلىسىنىڭ ئەزالىقىغا تاللىدى.

ئەنەس قېرىندىشى بەرا بىلەن خۇددى قوشماقلاردەك ناھايىتى كۆپ ئۇرۇشلارغا قاتنىشىپ، قەھرىمانلىق كۆرسەتتى. ئەبۇ مۇسا ئەلئەشئەرى بىلەن بەسرەگە بېرىپ ئۇ يەرگە يەرلەشتى. قىرىق كۈنلۈك بەسرەگە ۋالىي بولۇشىنى ھېسابقا ئالمىغاندا سىياسەت ۋە باشلىقلىقتىن يىراق تۇرۇپ، ئەتراپىنى قورشىۋالغان ئوقۇغۇچىلىرىغا ئىلىم - ئېرىپان ئۆگەتتى. بەسرە ھەدىس مەدرىسىنىڭ يېتەكچىلىرىدىن بىرىگە ئايلاندى.



بەسرە ھەدىس مەدرىسىنىڭ ئاساسچىسى

ئەنەس ئىبنى مالىك فىقھى، تەپسىر، قىرائەت ئىلىملىرىدە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزگە بولغان يېقىنلىقى سەۋەبىدىن ھەدىس ئىلمىدە ھەممىدىن ئۈستۈن ئىدى. ئەڭ كۆپ ھەدىس رىۋايەت قىلغان ساھابىلەرنىڭ ئۈچىنچىسى بولۇپ، جەمئىي 2683 ھەدىس رىۋايەت قىلدى.

بەسرەگە ئورۇنلاشقاندىن كېيىن ئوغۇللىرى ۋە نەۋرىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان يۈزلەرچە ئوقۇغۇچىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈردى. ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا ھەسەن بەسرى، سۇلايمان ئەتتەيمى، سابىت ئەلبۇنانى، ئىبنى سىرىن قېرىنداشلار، سەئىد ئىبنى جۇبەيىر، قەتادە، زۇھرىگە ئوخشاش ئىسلام دىنىي ئىلىملىرى ساھەسىدە مۇھىم خىزمەتلەرنى قىلغان تەبىئىلارنىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى كىشىلىرىمۇ بار ئىدى.

ئەنەس، ھەم ئۆگىتىش ھەم ئۆگىنىشكە سەل قارىمىغان بىر كىشى بولۇپ، يېشىنىڭ چوڭىيىپ قالغىنىغا قارىماي، بىر ھەدىسنى ئاڭلىغاندىن كېيىن شۇ ۋەقەنىڭ ئىچىدىن ئورۇن ئالغان ساھابىدىن بىۋاسىتە ئاڭلاش ئۈچۈن بەسرەدىن مەدىنىگە بارغانىدى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئېتىبان ئىبنى مالىكنىڭ رىۋايەت قىلغان ھەدىسنى ئۆزىدىن ئاڭلاش ئۈچۈن مەدىنىگە باردىم. ھەدىس ھەققىدە سورىسام، ماڭا:

- قەبىلەمگە ئىماملىق قىلاتتىم. ئۆيۈم بىلەن مەسجىد ئارىسىدا بىر ۋادا بار ئىدى. يامغۇر يېغىپ، كەلكۈن كەلسە مەسچىتكە بېرىشتا ناھايىتى قىيىنلاشتىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە كۆزلىرىمۇ ياخشى كۆرمەيتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ مۇراجىئەت قىلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن قەبىلەمنىڭ ئىمامى. كۆزلىرىم ياخشى كۆرمەيدۇ، يامغۇر ياققاندا مەسجىد بىلەن ئۆيۈم ئارىسىدىكى ۋادىغا كەلكۈن كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ ئىمام بولۇپ بېرەلمەيمەن. ئى، رەسۇلۇللاھ! بىزنىڭ



ئۆيگە كېلىپ ناماز ئوقۇسىڭىز، مەن سىز ئوقۇغان يەرنى مەسجىد قىلسام بولامدۇ؟- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز <خۇدا خالىسا دېگىنىڭ بويىچە قىلمەن> دېدى. ئەتىسى قۇياش كۆتۈرۈلگەن ۋاقىتتا پەيغەمبىرىمىز ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۆيۈمگە قەدەم تەشرىپ قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئىچكىرىگە كىرىش ئۈچۈن ئىجازەت سورىدى. ئىجازەت قىلغاندىن كېيىن ئۆيگە كىردى، لېكىن ئولتۇرمىدى. پەيغەمبىرىمىز مەندىن:

- ئۆيۈڭنىڭ قەيىرىدە ناماز ئوقۇشۇمنى خالايسىەن؟- دەپ سورىدى. ئۆيۈمنىڭ بىر بۇلۇڭىنى ئىشارەت قىلدىم. پەيغەمبىرىمىز ئۇ يەرگە بېرىپ تەكبىر ئېيتىپ ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇدى. بىزمۇ ئارقىسىدا سەپ بولۇپ ناماز ئوقۇدۇق. تاماق ئېتىپ مېھمان قىلدۇق. نۇرغۇنلىغان كىشىلەر توپلىنىپ ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالدى، سوئاللارنى سورىدى،- دەپ سۆزلەپ بەردى. ئۇ سۆزلەپ بېرىۋاتقاندا ئوغلۇمغا:

- ئېيتقانلىرىنىڭ ھەممىسىنى تولۇق يازغىن!- دېدىم. (291)

ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ھەسەن بەسرىگە ئوخشاش ئىلمىي جەھەتتە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان كىشىلەردىن ئىدى، ئۇلارنى ياخشى كۆرەتتى، ھۆرمەتلەيتتى، مېھمان قىلاتتى. بىر كۈنى زاھىدلىقنىڭ ئالدىنقى قاتارىدىكى كىشىلىرىدىن بولغان مالىك ئىبنى دىنار ۋە سابىت ئەل بەننانى، يەزىد ئەررەككاشى ۋە زىياد ئەننەمرىگە ئوخشاش ئوقۇغۇچىلىرى ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ ھۇزۇرىدا ئولتۇرغان ۋاقىتتا ئۇلارغا:

- سىلەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىگە ئاجايىپ ئوخشاشسىلەر. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەردەك پەزىلەتلىك بولۇشلىرى بىلەن بىرگە سىلەرنى بالىلىرىمىزنىڭ كۆپىنچىسىدىنمۇ بەك ياخشى كۆرىمەن. ئەتىگەنلىرى داۋاملىق سىلەر ئۈچۈن دۇئا قىلىمەن،- دېدى.

ھەدىس رىۋايەت قىلغان ۋاقىتتا تەقۋالىقىدىن ھەدىسنىڭ ئاخىرىدا <چوقۇم> ياكى <پەيغەمبىرىمىزنىڭ دېگىنىگە ئوخشاش> دېگەن جۈملىنى



قوشۇپ قوياتتى.

ئېھرامغا كىرىپ تاكى ئۇنىڭدىن چىققانغا قەدەر ئاغزىدىن ئاللاھنى
زىكر قىلىشتىن باشقا سۆز چىقمايتتى. (292)

بەزى ئەمىرلەر غەنىمەت ئالغان ماللاردىن ئۇنىڭغىمۇ ھەدىيە ئەۋەتسە
<بۇ ساڭا بېرىلگەن غەنىمەتتىنمۇ؟> دەپ سورايىتتى. <ياق> دېسە ئۇنى
قوبۇل قىلمايتتى. (293)

ھەججە ئىبنى يۇسۇف ئۇنىڭغا دۇنيانى ئۇزاتقان بولسىمۇ، ئۇ
قولنىڭ ئارقىسى بىلەن ئىتتىرىپ رەت قىلغانىدى. ھەججە ئىراققا
كەلگەندە ئەنەس ئىبنى مالىكقا:

- ئى، ئەبۇ ھەمزە! سەن پەيغەمبىرىمىزگە ھەمراھ بولدۇڭ، ئۇنىڭ نېمە
ئىشلارنى قىلغانلىقىنى، قانداق ياشىغانلىقىنى ۋە تۇتقان يولىنى بىلسەن.
شۇ ئۈزۈكۈمنى ئېلىپ بارمىقىڭغا سالغىن! سېنىڭ كۆز قارىشىڭ مېنىڭ
كۆز قارىشىمدۇر. سېنىڭ بۇيرۇقۇڭ بولمىسا، ھېچقانداق ئىش قىلمايمەن،-
دېدى. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- مەن ياشىنىپ قالغان بىر ئادەممەن، ئاجىزلىشىپ، ھېسسىياتچان
بولۇپ قالدىم. بۇ ئەھۋالدا ئۇ تامغىنىڭ مەندە تۇرۇشى مۇۋاپىق
ئەمەس،- دېدى. ھەججە:

- ئى، ئەبۇ ھەمزە! سەن پالانى - پوكۇنى كىشىلەرنىڭ بەرگەن
ۋەزىپىسىنى قوبۇل قىلدىڭ، نېمە ئۈچۈن مەن بەرگەن ۋەزىپىنى قوبۇل
قىلالمايسەن؟ ھېچبولمىغاندا بالىلىرىڭنى ئويلاپ قويغىن. ئۇلارنىڭ ئىچىدە
ئەقىللىق ۋە دىندار بىرى بولسا، ئۇنى ۋالىي قىلاي،- دېدى. ئەنەس
رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- بالىلىرىمنىڭ ئىچىدە بۇ توغرىدا ئىشەنچ قىلىشقا بولىدىغان بىرى
يوق،- دەپ جاۋاب بەردى.

(292) ئىبنى سەئىد. 7/22: زەھەبى. سەئىد. 1125.

(293) ئىبنى مەنزۇر. مۇختەسەر. 5/73.





ھەججاج، ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ ئۇنىڭ نامىدا ۋالىي بولۇشىنى خالىيدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئۇنى زورلاشقا باشلىدى، ئارىسىدىكى سۆھبەت ئۇزىراپ كەتتى، ئەمما يەنىلا ئۇنى قايىل قىلالىدى. ۋاقىت ئۆتكەنسېرى ئۇنىڭ رەت قىلىنىش پىكرى كۆڭلىدە زورىيىشقا باشلىدى. مەجبۇرلاپ بولسىمۇ ئۇنىڭغا بۇ ۋەزىپىنى بەرمەكچى بولدى. بىر كۈنى ئەنەس ئىبنى مالىكقا ئادەم ئەۋەتىپ:

- سەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلدىڭ، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى ئۆمر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كاتىپلىقىنى قىلدىڭ، مېنىڭ ساڭا بۇ ۋەزىپىنى جەزمەن بېرىشىم لازىم، - دېدى. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ھەيھات! مەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلغان ۋاقىتىمدا ماڭا شۇنداق سۆزلەرنى ئۆگەتتىكى، ئۇلارنى سۆزلىسەم ھېچقانداق زومىگەر ماڭا زىيان سالالمايدۇ، - دېدى. ئۇ ئادەم <ئى تاغا! ئۇ سۆزلەرنى ماڭىمۇ ئۆگىتىپ قويغىن!> دېۋىدى، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ <سەن ئۇ سۆزلەرگە لايىق ئەمەس> دېدى.

ھەججاج ئۇ دۇئانى ئۆگىنىش ئۈچۈن بىر باھانە - سەۋەب تېپىپ، ئۇنىڭغا ئوغلى مۇھەممەدتىن 200.000 دەرھەم ئەۋەتتى. ئەمما ھەر قانچە قىلىپمۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇ دۇئانى ئۆگىنەلمىدى. ھەججاجقا ئۆگەتمىگەن ئۇ دۇئا بۇ ئىدى:

«بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِي بِسْمِ اللَّهِ خَيْرَ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ بِسْمِ اللَّهِ افْتَتَحَتْ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا اللَّهُمَّ أَنْتَ جَارِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ». « قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ.....»، « مِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمَنْ فَوْقِي وَمَنْ تَحْتِي » (294)

ئۇ ئىلمىسى ۋە ئەمەلىسى ھەرىكىتى ئارقىلىق ھەججاجقا ئوخشاش زومىگەرنىڭ باشقۇرۇشىدىكى بىر شەھەردە ھەقنى سۆزلەپ، پاسىقلارنىڭ

(294) مەنى، ئىمام بىل قەلىب، 9/415.



ئاغزىنى بېسىقتۇرغان، ئالىم، دەۋەتچى ۋە كۆڭۈلچەك بىر ئادەم ئىدى. ھىجرىيەنىڭ 93 - يىلىدا 103 يېشىدا ۋاپات بولغان چېغىدىكى بەسرەنىڭ ئابىرۇيلۇق ئادىمى مۇۋەررىق <بۈگۈن ئىلىمنىڭ يېرىمى كەتتى> دېدى. ئەتراپىدىكىلەر سەۋەبىنى سورىغاندا:

- چۈنكى ھېسسىياتىغا تايىنىدىغان بەزى كىشىلەر بىر ھەدىس توغرىسىدا بىزگە قارشى چىققان ۋاقىتتا: «ئىشەنمىسەڭ بېرىپ ئۇ ھەدىسنى بىۋاسىتە پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغان كىشىدىن سورىغىن» - دەيتتۇق، - دېگەندى. (295)

ئەنەس ئىبنى مالىك پەيغەمبىرىمىزنىڭ دۇئاسى بىلەن ناھايىتى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن بولۇپ، ھاياتى بويىچە سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزدىن ئۆگەنگەنلىرىنى ئۆگىتىشكە تىرىشتى. ھىجرىيەنىڭ 93 - يىلىدا 103 يېشىدا بەسرەدە ئالەمدىن ئۆتتى.

ئەنەس ئىبنى مالىك كۆپ ھەدىس رىۋايەت قىلغانلىقى ئۈچۈن «مۇكسىرۇن» دەپ ئاتالغان يەتتە ساھابىنىڭ بىرى بولدى. ئۇ بەسرەدە ياشىغان ساھابىلەرنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى ئىدى ۋە 100 يىلدىن ئارتۇق ياشىغانلىقى سەۋەبىدىن «مۇئاممەرۇن» لاردىن ھېسابلىناتتى.

ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرى

«ئاڭلىغانلىرىڭلارنى ئۆگىنىڭلار، ئىلىمىڭلارغا ئەمەل قىلمىساڭلار ئاللاھ سىلەرگە ئەجىر بەرمەيدۇ. ئالىملارنىڭ غەيرىتى ئۆگەنگەنلىرىنى چۈشىنىپ ئۇنى ئەمەلىيلەشتۈرۈشكە تىرىشىش، كەم ئەقىللەرنىڭ ئىلمىي بولسا، ئۇنى باشقىلارغا بايان قىلىپ بېرىشتىن ئىبارەتتۇر. مۇسۇلمان مۇسۇلماننى ئارىغا پۇل كىرگەندە تونۇيالايدۇ.»

ئىلىم دىندۇر. دىنىمىزنى كىمدىن ئۆگەنگىنىڭلارغا دىققەت قىلىڭلار!





سۆيۈملۈك ساھابە

ئۇسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۇسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىسلامنىڭ ئىنسانلارغا ۋە جەمئىيەتكە نېمىلەرنى قازاندۇرغانلىقىنى ھەمدە ناھايىتى چوڭ بىر ئىنقىلابنى قانداق ئەمەلىيلەشتۈرگەنلىكىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بەرگەن ساھابىلەرنىڭ بىرى ئىدى.

ئانىسى ئۇمۇ ئەيمەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ دادىسىنىڭ خىزمەتچىسى ئىدى. پەيغەمبىرىمىز تۇغۇلۇشتىن بۇرۇن دادىسى ئۆلۈپ كەتكەنلىكتىن ئۇمۇ ئەيمەن پەيغەمبىرىمىزگە مەسئۇل بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ باققۇچىسى بولدى. پەيغەمبىرىمىز ئالتە ياشقا كىرگەندە، ئانىسى ۋاپات بولۇپ كەتكەن بولغاچقا، ئۇزۇن يىللار ئۇنىڭغا ئانىلىق قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ يەتكۈزگەن ئانىلىق مېھرىنى قەتئىي ئۆتۈمىدى. ئۇنى بىر قارا خىزمەتچى ئەمەس، بەلكى ئانىسى سۈپىتىدە كۆردى. پۇرسەت تاپسىلا ئۇنىڭغا «سەن مېنىڭ ئانىمدىن كېيىنكى ئانىمەن» دەپ تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەيتتى. (296)

ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ دادىسىمۇ بىر قۇل ئىدى. ئۇ كۈنلەردە ئىنسانلار زۇلۇم، بېسىم ۋە ناھەقچىلىكتىن جاق تويغان بولۇپ، ئەتىسى بېشىغا قانداق كۈن كېلىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. ھەر ۋاقىت ھەر يەردە زۇلۇمغا ئۇچرىشى، بىر قېتىملىق ھۇجۇمدا ئۆلۈپ كېتىشى ياكى قولغا

(296) ئەتراپلىق مەلۇماتقا ئېرىشىش ئۈچۈن، «جەننەت بىلەن خۇشخەۋەر بېرىلگەن ئاياللار» غا قاراڭ.



ئېلىنىشى مۇمكىن ئىدى.

ئۇسامە ئىبنى زەيد ئەمدىلا سەككىز ياشقا كىرگەن كىچىك بالا ۋاقتىدا ئانىسى بىلەن تاغىسىنىڭ ئۆيىگە زىيارەتكە ماڭغان دادىسى زەيد ئىبنى ھارىس يولدا قاراقچىلارنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىدى. بىر قانچە مىنۇت ئىچىدە زۇلۇم سىزىقىنىڭ يەنە بىر تەرىپىگە ئۆتۈپ قۇل بولۇپ قالدى. سەككىز يېشىدا ئىنسان ئەۋلادىنىڭ بېشىغا كېلىدىغان ئەڭ قاتتىق زۇلۇم بىلەن يالغۇز قالغان كىچىك زەيد، ئۇ ۋاقتلاردا ناھايىتى قورققان ۋە ئەندىشىگە مۇپتىلا بولغان بولۇپ، بازارلاردا سېتىلىشقا باشلىدى. ئاخىرىدا ھاكىم ئىبنى ھىزام تەرىپىدىن سېتىۋېلىنىپ خەدىجە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا ھەدىيە قىلىندى. يىللارچە ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلدى ۋە ئۇنىڭدىن ئىنتايىن مەمنۇن ئىدى. بۇ مەمنۇنىيەت خەدىجە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆيلەنگەندىن كېيىن قاتمۇ قات ئاشتى. پەيغەمبىرىمىزگە ئالاھىدە مۇھەببەت بىلەن قارايتتى. چۈنكى ئۇ ھەرقايسى جەھەتتىن ياخشىلىقنىڭ نامايەندىسى ئىدى. بۇ سەۋەبتىن نۇرغۇن يىللار كېيىن ئۇنى ئىزدەۋاتقان ئاتا - ئانىسى ۋە تاغلىرى بىلەن ئۇچراشقان بولسىمۇ، ئاتا - ئانىسىدىن ۋاز كېچىپ قۇل بولۇشقا رازى بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا قېلىشنى تاللىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ بۇ سۆيگۈسىدىن تەسىرلىنىپ ئۇنى ئازاد قىلىپلا قالماي، ئۇنى بالا قىلىۋالدى. زەيد خۇشاللىقتىن ھاۋادا ئۆچتى. چۈنكى ئىنسانلارنىڭ پەيغەمبىرى ئۇنىڭ دادىسى بولۇشنى قوبۇل قىلغانىدى. (297)

ئۇمۇمۇ ئەيمەن ئۆمرە ۋە تىجارەت قىلىش ئۈچۈن مەككىگە كەلگەن ئۆبەيد ئىبنى زەيد بىلەن توي قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن مەدىنىگە كەتتى. ئۇ يەردە ئەيمەن ئىسىملىك بىر ئوغلى بولدى. بىر مەزگىل ئۆتۈپ ياخشى كۆرىدىغان پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا قايتىپ كەلدى.

(297) ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن. «سەھابىلەرنىڭ شەھادەت ئەسلىلىرى» گە قاراڭ.





پەيغەمبىرىمىز ئىسلام دەۋىتىنى باشلىغاندا ئىمان ئېيتىپ، تۇنجى مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ قاتارىغا كىردى. ئۇنىڭ تۇل قالغانلىقىدىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۆڭلى يېرىم ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىسلامنىڭ تۇنجى يىلى بىر كۈنى ئەتراپىدىكى ساھابىلەرگە <كىم جەننەت ئاياللىرىنىڭ بىرى بىلەن ئۆيلىنىشنى خالايدۇ. ئەگەر خالىسا ئۇمۇ ئەيمەن بىلەن ئۆيلەنسۇن > دېدى. زەيد ئىبنى ھارىس بالدۇر ھەرىكەت قىلىپ، ئۇمۇ ئەيمەن بىلەن توي قىلدى.»

جەننەتنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى جەننەت مېۋىسى

پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەۋسىيەسى بىلەن قۇرۇلغان بۇ بەختلىك ئائىلە ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئەڭ تاتلىق مېۋىسىنى بەردى، بەخت ئۇلارغا «مەرھابا» دېدى. ئۇمۇ ئەيمەن ۋە زەيد ئىبنى ھارىسنىڭ ناھايىتى ئۇماق بىر بالىسى بولغانىدى. ئۇنىڭ تۇغۇلۇشى يالغۇز ئانىسى ۋە دادىسىنىلا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن مۇسۇلمانلارنى سۆيۈندۈردى. بۇ سەۋەبتىن بالغا ئوسامە دەپ ئىسىم قويۇپ ئانىسىنى «ئۇمۇ زىبا (جەيلاننىڭ ئانىسى)» دەپ ئاتىدى. (298)

بۇ كېيىك بالىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىنى بايرام شادلىقىغا چۆمدۈردى. پەيغەمبىرىمىز خۇددى ئۆز نەۋرىسى بولغاندەك خۇشال بولدى، باغرىغا باستى ۋە ئۇنىڭغا تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر باشقا نەۋرىلىرىدىن قىلچە ئايرىماي مۇئامىلە قىلدى. ئوسامە ئىبنى زەيد ھىجرەتتىن 9 يىل بۇرۇن دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىدە ھەم ئۇنىڭ تەربىيەسىدە ھەم فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا، ھەزرىتى ئۇمۇ گۈلسۈم ئانىلىرىمىزنىڭ قۇچاقلىرىدا چوڭ بولدى.

مۇشرىكلار مۇسۇلمانلارنى مۇھاسىرىگە ئالغان يەنى بۈگۈنكى مەنىسىدە ئۇلارنى 3 يىل بويىچە خۇددى ئەسىرلەر لاگېرىدەك ياشاشقا مەھكۇم قىلغان

(298) ئىبنى شەيبە، ئىستىئاب، 4/1793.



چاغدا، ئۇ ئەمدىلا ئۈچ ياشقا كىرگەن ئىدى. ئۇ كۈنلەردە نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بېرىۋاتقانلىقىنى بىلمىسىمۇ، ئۇ بۇ زۇلۇم ۋە بېسىمدىن نېپسۋىسىنى ئالغانىدى. نۇرغۇن كېچىلىرى ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇقتىن يىغلاپ ئۇخلاپ قالاتتى.

دۇنيانى چۈشىنىشكە باشلىغان ۋاقىتتا بولسا، ئۆزىنى تەڭداشسىز بىر دەۋاننىڭ يەنى ئىسلام كۈرىشىنىڭ ئىچىدە كۆردى. دادىسى پەيغەمبىرىمىز بىلەن خەلقنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن تائىپقا كەتكەن ۋاقىتتا ئەمدىلا 6-7 ياشلاردا ئىدى. ئانىسى ئۇلارنى غەم - قايغۇ ئىچىدە يولغا سېلىپ قوياتتى، فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا، گۈلسۈم رەزىيەللاھۇ ئەنھا دادىسى ۋە ئۇلار كەلگىچە ئەندىشە ئىچىدە يوللىرىغا قارايتتى. تاڭغىچە ئويۇسىز ئۆتكۈزگەن كېچىلەردە دۇئا قىلىپ كۆز ياشلىرىنى تۆكەتتى. ئانىسى ۋە دادىسىنىڭ باشتىن كەچۈرۈۋاتقان ئازابىنى قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا ھېس قىلغان ئۇسامە، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋە دادىسىنىڭ يارىدار ھالەتتە تائىپتىن قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەندە، شۇ كىچىككىنە قەلبىدە قانداق شاماللارنىڭ چىققانلىقىنى كىم بىلىدۇ، دەيسىز؟!

ھىجرەت - يېڭى بىر ھايات

پەيغەمبىرىمىز زەيد ئىبنى ھارىسنى مەككىگە ئەۋەتىپ قىزلىرىنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇغاندا، ئانىسى ۋە ئۇسامەمۇ ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ھىجرەت قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇسامە ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىنى مەدىنىلىك مۇسۇلمانلارنىڭ، مۇھاجىرلارنىڭ ئولتۇرۇشى ئۈچۈن تەييارلىغان مۇۋاپىق ئۆيدىن بىرىگە ئورۇنلاشتۇردى. (299)

ئەنەس ئىبنى مالىك مۇھاجىرلارنىڭ ئۇ كۈنكى ئەھۋالىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مۇھاجىرلار مەككىدىن مەدىنىگە كەلگەن ۋاقىتتا يېنىدا ھېچقانداق نەرسىلىرى يوق ئىدى. مەدىنىلىكلەرنىڭ باغ -

(299) بەلازۇرى، ئەسلىۋل ئەشراق، 2/184؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/62؛ مەقرىزى، ئىستائۇل ئەسما، 1/69.





باغچىلىرى بار بولۇپ، ئۆزلىرىگە كۆرە كىرىملىرى بار ئىدى. مۇھاجىرلار كەلگەندىن كېيىن ھەر يىلى ئالغان مەھسۇلاتنىڭ يېرىمىنى ئۇلارغا بەردى. ئانام ئۆممۇ سۈلەيم باغچىمىزنىڭ مەھسۇلاتىنىڭ بىر قىسمىنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى ئوسامەنىڭ ئانىسى ئۆممۇ ئەيمەنگە بەردى.» (300)

ئوسامە مۇشرىكلارنىڭ زۇلمى يوق، شۇنداقلا ئىسلامنىڭ يوليۇرۇقلىرىنى ئەركىن - ئازادە ئورۇندىغىلى بولىدىغان مەدىنىگە تېزلا كۆنۈپ كەتتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى خۇددى ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ھەرقانداق بىرىدەك ئەمەس، بەلكى ئۆز دادىسىدەك ياخشى كۆرەتتى. بۇ سۆيگۈ ۋە يېقىنلىق ئۇنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە ئەركىن - ئازادە كىرىپ - چىقىش ۋە داۋاملىق ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇشقا ۋەسىلە بولاتتى. (301)

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا سۆزلەپ بەرگەن تۆۋەندىكى ۋەقەدىن ئوسامەنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە قانچىلىك يېقىن ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ: «بىر كۈنى ئوسامە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كەلدى. يېقىلىپ كېتىپ بېشىنى ئىشىكىنىڭ يان تەرەپتىكى گىرۋىكىگە ئۇرۇۋالغان بولۇپ، يۈزلىرى قانداقتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى بۇ ئەھۋالدا كۆرۈپ:

- ئى، ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى! ئورنۇڭدىن تۇرۇپ بالىنىڭ يۈزىدىكى قانى ئېيتىۋەتكىن! - دېدى. دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ بىر لۆڭگە بىلەن يۈزىدىكى قانلارنى ئېيتتىم. بالام بولمىغاچقا بالىنىڭ يۈزىنى قانداق يۇيۇش كېرەكلىكىنى بىلمەيتتىم. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ يۈزىنى پەيغەمبىرىمىز تەلەپ قىلغاندەك يۇيالىمدىم. پەيغەمبىرىمىز بۇنى كۆرۈپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ ئوسامەنى يېنىغا تارتىپ يۈزىنى يۇيۇپ قويدى ۋە قۇچاقلاپ سۆيىدى.

ئوسامە كەتمەي بىز بىلەن بىللە ئولتۇردى. پەيغەمبىرىمىز ئوسامەنىڭ

(300) بەھقى، دەلىلۇن نۇبۇۋە، 4/288.

(301) ئىبنى سەئىد، تەپاۋات، 4/61؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 4/248.





يۈزىگە قاراپ كۈلۈمسىرىگەن ھالدا ماڭا:

- ئۇسامە قىز بولغان بولسا قانچىلىك گۈزەل قىز بولاتتى! ئۇ قىز بولغان بولسا ئۇنى چىرايلىق كىيىندۈرۈپ، ياساپ ساڭا بېرەتتىم. دېدى. (302)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەربىيەسى ئاستىدا چوڭ بولغان ئۇسامە ئۇنىڭ خىزمىتىنى، بۇيرۇغان ئىشلىرىنى خۇشاللىق بىلەن قىلاتتى.

ئۇسامە ئىبنى زەيد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز مېنى يېنىغا چاقىرىپ، بىر قۇتىنىڭ ئىچىگە ئازراق گۆشنى قويغاندىن كېيىن ئۇنى ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بېرىشىمنى بۇيرۇدى. ھەدىيەنى ئېلىپ ئۆيىگە كىرگەن ۋاقتىدا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئايالى رۇقىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن ئولتۇراتتى. ئۇلارنىڭ مۇناسىۋىتىگە ھەيران قالدىم. شۇ چاقىچە ئۇلارغا ئوخشاش بىر - بىرىگە ئۇنداق ياخشى مۇئامىلە قىلىدىغان بىرنى كۆرمىگەندىم. ھەيرانلىقتىن ھېلى ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ھېلى رۇقىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا قارايتتىم. ئۇلارغا قاراپ قېتىپلا قالدىم. ئۆزۈمگە كەلگەندە ۋاقتىنىڭ خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالغانلىقىنى بايقىدىم. دەرھال پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا قايتىپ كەلدىم. پەيغەمبىرىمىز مېنى كۆرۈپ:

- نەدە قالدىڭ؟ - دەپ سورىدى. مەن بىر نەرسە دەپ جاۋاب بېرىشكە ئۈلگۈرمەستىنلا، ماڭا:

- خالىساڭ سېنىڭ نېمە ئۈچۈن كەچ قالغانلىقىڭنىڭ سەۋەبىنى مەن ئېيتىپ بېرەي. بىر ئوسمانغا، بىر رۇقىيەگە قارىدىڭ ۋە ئىچىڭدە «بۇلار نېمىدېگەن ياخشى كىشىلەر» دېدىڭ شۇنداقمۇ؟ - دېدى. مەن:

- شۇنداق، ئى، رەسۇلۇللاھ! سېنى ھەق بىلەن ئەۋەتكەن ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ھەقىقەتەن بۇ سەۋەبتىن كەچ قالدىم. - دېدىم. (303)

(302) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/62: زەھەبى، سەيىر، 896.

(303) ئىبنى مەرزۇق، مۇختەسەر، 16/113: سۇيۇتى، تارىخى خۇلەفا، 147.





پەيغەمبەرىمىز ئوسامەنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، نەگە بارسا ئۇنىمۇ بىللە ئېلىپ باراتتى.

ئوسامە ئىبنى زەيد بۇ ۋەقەنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «سەئىد ئىبنى ئۇبەيد بەدر ئۇرۇشىدىن قىسقا ۋاقىت ئىلگىرى كېسەل بولۇپ قالغان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن ئۇلىقىغا مىندى. ئۇلاغنىڭ ئۈستىدە بىر ئېگەر، ئۇنىڭ ئۈستىدە بولسا پەدەك دوخاۋىسىدىن تىكىلگەن پۈپۈكلۈك بىر يوپۇق بار ئىدى. مېنىمۇ ئۇلىقىغا مىندۈرۈپ، يېنىدا ئېلىپ باردى. يولدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيدنى ئۇچراتتۇق. ئۇ ۋاقتلاردا ئۇ تېخى ئىسلامنى قوبۇل قىلمىغانىدى. ئېگىز بىر ئۆينىڭ سايىسىدا ئولتۇراتتى. ئەتراپىدا مۇسۇلمان، مۇشرىك ۋە يەھۇدىيلار بولۇپ نۇرغۇن كىشىلەر بار ئىدى. يانلىرىغا يېقىنلاشقانسېرى ئەتراپىدىكىلەر ئۇلىغىنىڭ ئاستىدىن چىققان چاڭ - توزان ئاستىدا قالدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيد كىيىمنىڭ يېڭى بىلەن يۈزىنى توسۇۋالغان ھالدا <بىزنى چاڭ - توزان قىلىۋەتتىڭ!> دەپ سۆزلەشكە باشلىدى. پەيغەمبەرىمىز ئۇلىغىدىن چۈشۈپ ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ سالام بەرگەندىن كېيىن ئولتۇردى. ئۇلارغا قۇرئان ئوقۇپ ئىسلام ھەققىدە چۈشەنچە بەردى. خاتالىقلاردىن ساقلىنىپ، ياخشىلىق قىلىشقا رىغبەتلەندۈردى، ئىسلامغا دەۋەت قىلدى. پەيغەمبەرىمىزنىڭ سۆزلىرى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيدگە ياتقىدى.

- ھەي ئادەم! ئەگەر ئېيتقانلىرىڭ توغرا بولسا، ئۇلاردىنمۇ گۈزەل سۆزلەر يوق. ئەمما يەنىلا بىزنى بىئارام قىلمىغىن! ئەمدى بارىدىغان يېرىڭگە بارغىن! بۇلارنى يېنىڭغا كەلگەنلەرگە سۆزلەپ بەرگىن، - دەپ دوق قىلدى. ئۇ يەردە تۇرغان ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ:

- بىزنىڭ مەجلىسىمىزگە تەشرىپ قىلغىن! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇنى ھەممىمىز ئارزۇ قىلىمىز، - دېيىش ئارقىلىق ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيدگە مۇداخىلە قىلدى. ئۇ يەرگە توپلانغان يەھۇدىيلار ۋە



مۇشرىكلار يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ۋارقىرىشىپ قالايمىقانچىلىق چىقاردى. ھەتتا جېدەل چىقارغىلى ئاز قالدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى پەسكويغا چۈشۈرگەندىن كېيىن، ئاۋازلىرىنى چىقارمىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارغا مىنىپ ئۇ يەردىن يىراقلاشتى. سەئىد ئىبنى ئۇبەيدىنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلگەندە، ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭ بېشىدا توپلىشىپ ئولتۇراتتى. ناھايىتى ئەندىشە قىلغان ھالدا:

- ۋاپات بولدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئائىلىسىدىكىلەر «ياق» دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبىرىمىز كۆڭلى يېرىپ بولۇپ ئۆزىنى تۇتالماي يىغلىۋەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئىد ئىبنى ئۇبەيدىگە يېقىنلىشىپ ئۇنىڭدىن ھال - ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن، بىر ئاز ئىلگىرى بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى. سەئىد ئىبنى ئۇبەيدى:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇنى كەچۈرگىن، توغرا چۈشەنگىن! سىلەر كېلىشتىن بۇرۇن كىشىلەر ئۇنى يېقىن بىلىپ ئۆزىگە باشلىق قىلىپ سايلاش ئالدىدا تۇراتتى. سىلەر كەلگەندىن كېيىن بىكار بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاچچىقى كېلىپ سىلەرگە شۇنداق قىلىشقا باشلىدى، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز سەئىد ئىبنى ئۇبەيدىنى زىيارەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئۆيىدىن چىقىش ئالدىدا:

- پەرۋەردىگارم! سەئىد ئىبنى ئۇبەيدىنىڭ ئائىلىسىگە رەھمەت قىلغىن! - دەپ دۇئا قىلدى. (304)

پەيغەمبىرىمىز بەدر ئۇرۇشىغا كېتىۋاتقاندا قىزى رۇقىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھا قاتتىق كېسەل ئىدى. بۇ سەۋەبتىن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئۆزى بىلەن كەلمەي قىزىنىڭ يېنىدا قېلىپ، ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا رۇخسەت قىلدى. ئۇسامە ئىبنى زەيدنىمۇ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ياردەملىشىشكە بۇيرۇدى. ئىسلام قوشۇنلىرى بەدرگە قاراپ يولغا

(304) مۇسلىم، جىھاد، 116؛ مۇسەد، 5/203؛ ئەلمۇئەمىل كەبىر، 6/67؛ ئىبنى ھەجەر، ئىمان، 3174؛ ئىسۇل ئەبىر، ئۆسۈملۈك، 84.



چىققان ۋاقتتا رۇقىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ كېسىلى خېلىلا ئېغىرلىشىپ قالغانىدى. ئۇرۇش بولۇۋاتقان ۋاقتتا ۋاپات بولدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئوسامە ئىبنى زەيد ۋە باشقا ساھابىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن جىنازا ئىشلىرىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئانىمىزنى مازارغا ئېلىپ ماڭدى. كۆز ياشلىرى ئىچىدە يەرلىكىدە قويۇپ تۇپراق تاشلاۋاتتى. چۈش ۋاقتى بولۇپ، زەيد ئىبنى ھارىسە بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە غەلبە خۇشخەۋىرىنى ئېلىپ مەدىنىگە كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئەقىق دېگەن يەرگە كەلگەندە ئايرىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ئۆيلەرنى ئايلىنىپ:

- خۇشخەۋەر! پەيغەمبىرىمىز ساق-سالامەت، مۇشرىكلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۆلتۈرۈلدى، نۇرغۇنلىرى ئەسىر ئېلىندى. رەببى ئوغۇللىرى، ئەبۇ جەھل، ئۆمەييە ئۆلتۈرۈلدى... دەپ جاكارلاشقا باشلىدى. بۇنى ئاڭلىغان بالىلار ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئەگىشىۋېلىپ:

- ئەبۇ جەھل ئۆلتۈرۈلدى... ئۆمەييە ئۆلتۈرۈلدى،- دېگەن سۆزلەرنى تەكرارلاپ، ۋارقىراشقا باشلىدى.

- زەيد ئىبنى ھارىسە بولسا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۆگىسى قۇسۇا بىلەن جىنازا ئىشلىرى داۋام قىلىۋاتقان تەرەپتىن شەھەرگە كىردى. مۇناپىقلار ئۇنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۆگىسى ئۈستىدە كۆرۈپ مۇسۇلمانلارنى يېڭىلىپ قاپتۇ، دەپ ئويلاشتى. چۈنكى بۇ ئىش مۇناپىقلارنىڭ خاتا ئويلىشىغا يېتەرلىك سەۋەب بولالايتتى. ھەرقانداق پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىدىغان مۇناپىقلار بىر قانچە مىنۇت سەۋر قىلىپ ھەقىقەتنى ئاڭلاشنىڭ ئورنىغا قەلبىدىكى پىتنە - پاسات چىشلىرىنى بىلەشكە باشلىدى. ئۇلاردىن بىرى ناھايىتى خۇشال بولغان ھالدا:

- قاراڭلار! پەيغەمبەر ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە كەتكەنلەرنىڭ ھەممىسى ئۆلتۈرۈلۈپتۇ،- دەپ زەھىرىنى چاچتى. يەنە بىرى:

- قېرىنداشلىرىڭلار تىرە- پېرە بولۇپتۇ، ئەمدى قايتا بىر يەرگە ئويلىنالمىسىلەر، مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ چوڭلىرىنىڭ ھەممىسى



ئۆلتۈرۈلۈپتۇ. زەيد ئىبنى ھاريسقا قاراڭلار، ئۇنىڭ تۆگىسىگە مىنىپ قورقۇپ تىلى تۇتۇلغان ھالدا ناھايىتى تېز بۇ تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتىدۇ. دېدى. ئەبۇ لۇبابە ئۇلارغا قوپاللىق بىلەن:

- ئاللاھ بۇ سۆزلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى يالغانغا چىقىرىدۇ، - دېدى. مۇناپىق:

- قارىغىنا! زەيد ئىبنى ھاريسە پەرىشان ھالدا يالغۇز بۇ تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتىدۇ، - دەپ قارشى چىقتى. مۇناپىقلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئۇسامە ناھايىتى غەزەپلەندى. ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ دادىسى تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈشكە باشلىدى. دادىسىغا يېقىنلىشىپ قالغاندا، ئۇنىڭ:

- ئى، مەدىنە خەلقى! مۇبارەك بولسۇن! مۇسۇلمانلار غەلبە قىلدى، - دەپ يۇقىرى ئاۋازدا زەپەر قۇچقانلىقىنىجاكارلىغانلىقىنى ئاڭلىدى. ئۇسامە نەپەس ئالماي قالغان بولۇپ ئەندىشە ئىچىدە دادىسىدىن:

- دادا، ئېيتقانلىرىڭ راستمۇ؟ - دەپ سورىدى. دادىسى:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، توغرا سۆزلەۋاتىمەن ئوغلۇم! - دېدى.

ئۇسامە قايىل بولغانىدى. ناھايىتى خۇشال ھالدا يۈگۈرگىنىچە ئارقى-سىغا يېنىپ كېلىپ، مۇناپىقنىڭ ياقىسىغا ئېسىلغان ھالدا:

- سەن پەيغەمبىرىمىز ۋە مۇسۇلمانلار ھەققىدە قانداقسىگە ئۇنداق سۆزلەرنى قىلسەن؟ پەيغەمبىرىمىز كەلگەن ۋاقتتا دەرھال ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، سېنىڭ كاللاڭنى ئالغۇزىمەن، - دەپ دوق قىلدى. مۇناپىق ھىلىگەرلىك بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ ھەر دائىمىغا ئوخشاشلا:

- مېنىڭ گۇناھىم يوق، مەنمۇ باشقىلاردىن ئاڭلىدىم، - دەپ ئۆزىنى ئاقلاشقا تىرىشتى.

ھەممەيلەننىڭ كۆڭلى پاراكەندە بولغانىدى. بىردەمنىڭ ئالدىدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆيۈملۈك قىزىنى يەرلىككە قويۇپ قايغۇ ئىچىدە



تۇرۇۋاتقاندا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپات بولغانلىق خەۋىرى كەلگەندى. مانا ھازىر ئۇنىڭ ھايات ئىكەنلىكى ۋە مۇشرىكلارغا قارشى كاتتا غەلبە قازانغانلىقىنىڭ خۇشخەۋىرى بىلەن سۆيۈنۈشتى. ئۆسامە مۇشۇنداق ھېس - تۇيغۇلار ئىچىدە تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈۋاتقاندا، ئىسلام قوشۇنىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. دەرھال يۈگۈرۈپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردى. پەيغەمبىرىمىز تۈگە ئۈستىدە بولۇپ ئۈنىمۇ مىندۈرۈۋالدى. ئۆسامە ئۇ ۋاقىتتا قوللىرى بويىغا باغلانغان سۈھەيلىگە ئۈزۈن - ئۈزۈن قارىغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزدىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ يەزىدىنىڭ دادىسى ئەمەسمۇ؟ - دەپ سورىدى.

پەيغەمبىرىمىز:

- ھەئە ئۇ، ئۇنى ئۇرۇشتا ئەسىر ئالدۇق، - دېدى. ئۆسامە مەككىدە

باشتىن كەچۈرگەن بۇرۇنقى كۈنلىرىنى ئەسلەپ:

- ئۇ مەككىدىكى ۋاقىتدا كىشىلەرگە تاماق تارقىتىپ بېرەتتى، -

دەپ كىچىككىنە قەلبىدە ساقلىنىپ قالغان گۈزەل خاتىرىلەردىن بىرىنى

سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا:

- توغرا ئېيتتىڭ، ئۇ كىشىلەرگە تاماق تارقىتىپ بېرەتتى، لېكىن

ئەينى ۋاقىتتا ئاللاھنىڭ نۇرىنى ئۆچۈرۈشكە غەيرەت قىلاتتى. ئاللاھ ھازىر

بىزگە ئۇنى ئەسىر ئېلىش پۇرسىتى يارىتىپ بەردى، - دېدى. ⁽³⁰⁵⁾

ھەزرىتى ئابباس مەككىلىكلەرنىڭ ناھايىتى كۆپ قوشۇن بىلەن بۇ

يەرگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى خەۋەر قىلغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز

ساھابىلەردىن جىھادقا تەييارلىق قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئۆسامە ئىبنى

زەيد ئۇ ۋاقىتتا ئەمدىلا 13 ياشقا كىرگەندى. يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا

قارىماي ئۇمۇ دەرھال تەييارلىق قىلىشقا باشلىدى. ئۆزى بىلەن تەڭ

ياشتىكى بىر قانچە ئاغىنىلىرى بىلەن بىرلىكتە قوشۇنغا قېتىلدى. قوشۇن

ئاتلىنىپ مەدىنىنىڭ سىرتىغا چىقتى. جىرانە دېگەن يەرگە كەلگەندە،

(305) ۋاقىدى، مەغازى، 1/115 - 118؛ بەيەقى، دەلائىلۇن نۇبۈۋە، 3/132؛ شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 4/57.



پەيغەمبىرىمىز قوشۇننى كۆزدىن كەچۈردى. قوشۇندا ئۇسامەگە ئوخشاش يۈرەكلىرى ئىمان ۋە جاسارەت بىلەن تولۇپ تاشقان نۇرغۇنلىغان بالىلار بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنىڭ يېشى كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇرۇشقا قاتنىشىشقا رۇخسەت قىلماي، مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتتى.

پەيغەمبىرىمىزنى سۆيۈندۈرگەن ۋەقە

ئۇسامە ئانىسىغا ئوخشاش قارا تەنلىك، دادىسى بولسا ئاق تەنلىك ئىدى. مۇناپىقلار ھېچقانداق ئىشنى كۆزدىن قاپچۇرۇپ قويمايدىغان بولغاچقا بۇ ئەھۋالنى دەرھال بايقىدى. پىتتە - پاسات تېرىشنىڭ ناھايىتى ئەپلىك پۇرسىتى يارىتىلغانىدى. مۇناپىقلار بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇسامەنى كۆرگەنلا يەردە ئۇنىڭغا زەھىرنى چىچىپ:

- بۇ زەھىرنىڭ ئوغلى ئەمەس، - دېيىشەتتى. ئۇسامە بۇ ئەھۋالدىن ئىنتايىن بىئارام بولسىمۇ، ئەمما ھېچكىمگە چاندۇرماسلىققا تىرىشاتتى. بۇ پىتتە - پاسات يالغۇز ئۇنىلا ئەمەس، پەيغەمبىرىمىزنىمۇ قايغۇغا سالدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇسامەنى ئاتا - ئانىسىغا ئوخشاشلا ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن بۇنداق بىر پىتتە - پاساتنىڭ چىققىنىغا ئېچىندى، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنىڭ ئاغرىشىنى خالىمايتتى.

بىر كۈنى دادا - بالىسى يەردە ياتقاندى، پەيغەمبىرىمىز يېنىدا ئىدى. ھەر ئىككىسىنىڭ ئۈستى، ھەتتا يۈزلىرىمۇ يۆگەلگەنىدى. پەقەت پۈتلىرى ئۇچۇق ئىدى. دەل شۇ ۋاقىتتا ئىنسانلارنىڭ بەدەن قۇرۇلۇشىنى ياخشى بىلىدىغان مۇجەزرىز يېنىغا كەلدى. ئەدىيالدىن تېشىغا چىقىپ تۇرغان بىر قارا بىر ئاق تەنلىك پۇتلارغا قاراپ:

- بۇ پۇتلار بىر - بىرلىرىگە تەۋەدۇر. بۇ پۇتلارنىڭ ئىگىسى بىرى بىرىنىڭ دادىسى ياكى قېرىندىشى بولىدۇ، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى سۆيۈندى. خۇشاللىقىدىن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋە ئەتراپىدىكى ساھابىلەرگە قاراپ:





- قاراڭلار! مۇجەززىز پەقەت پۈتتە قاراپلا بۇ ئىككى كىشىنىڭ بىر - بىرى بىلەن مۇناسىۋىتى بارلىقىنى ئېيتتى، - دېدى. (306)

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز ناھايىتى خۇشال ھالدا يېنىمغا كەلدى. خۇشاللىقىدىن يۈزلىرى پارقرايتتى. ماڭا قاراپ:

- كۆردۈڭمۇ؟ بىر ئاز ئىلگىرى مۇجەززىز زەيد ئىبنى ھارسە بىلەن ئۆسامەنىڭ ئۈستى يېپىقلىق پۈتتە قاراپلا <بۇ پۈتلەر بىر - بىرلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر، دېدى> دېدى.» (307)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ قەدىرلىك كىشىسى

ئۆسامە ئىبنى زەيد ئاتا - ئانىسىغا ئوخشاشلا پەيغەمبىرىمىزنىڭمۇ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ساھابىلىرىدىن بىرى ئىدى. ئۇلارنى خۇددى ئۆز ئائىلىسىنىڭ ئەزاسىدەكلا ياخشى كۆرەتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇلارغا بولغان سۆيگۈسىنى كۆرگەن ساھابىلەر ئۆسامە ۋە ئۇنىڭ دادىسىنى «ئەل - ھەبىيب» يەنى «پەيغەمبىرىمىزنىڭ ياخشى كۆرىدىغان كىشىسى» دېيىشەتتى. پەيغەمبىرىمىز مۇ پات - پات ئۇنىڭغا بولغان سۆيگۈسىنى تىلغا ئېلىپ: «ئۆسامە ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان كىشىلىرىمنىڭ بىرىدۇر، سىلەرنىڭ ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلىمەن، ئۇنىڭ سالىھ كىشىلىرىمىزدىن بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن» دەيتتى. (308)

ئۆسامە ئىبنى زەيد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز مېنى سۆيۈپ بىر تىزغا ئولتۇرغۇزسا، ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى يەنە بىر تىزغا ئولتۇرغۇزاتتى. ئاندىن بىزنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ <پەرۋەردىگارم! مەن بۇلارغا مەرھەمەت قىلىمەن، سەنمۇ بۇلارغا مەرھەمەت

(306) ئىسى سەئىد، تەبقات، 4/63.

(307) بۇخارى، فەرائىز، 31؛ مۇسلىم، رادا، 38؛ ئىبنى مەزۇز، مۇختەسەر، 4/249.

(308) بۇخارى، ئەسھابۇن نەبى، 18؛ مۇسلىم، قەدائىلۇسساھابە، 64؛ تەئەراسى، ئەلبۇئىئەمۇل كەبىر، 1/159؛ ئىبنى ئىدىلىر، ئىسنىپ، 1/76.





قىلغىن! پەرۋەردىگارم! مەن ئۇلارنى ياخشى كۆرمىەن، سەنمۇ ئۇلارنى ياخشى كۆرگىن! < دەپ دۇئا قىلاتتى. >» (309)

ئۇ يەنە باشقا بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى مەسجىدى نەبەۋىگە بارسام ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ يەردە ئولتۇرغانىكەن. مېنى كۆرۈپ:

- ئى، ئۇسامە! پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىشكە رۇخسەت ئېلىپ كەلگىن! - دېيىشتى. مەن:

- بولىدۇ، - دەپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئەلى ۋە ئابباس ئىشىك ئالدىدا ئۆيگە كىرىش ئۈچۈن سىزدىن ئىجازەت سوراۋاتىدۇ، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلمەسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلمەيمەن، - دېدىم.

- مەن ئۇلارنىڭ نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلمەن، ئىچكىرىگە ئالغىن! - دېدى. سىرتقا چىقىپ:

- رۇخسەت قىلدى، مەرھەمەت! - دېدىم. ئىچكىرىگە كىرىپ سالام بەرگەندىن كېيىن، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئائىلەڭدىكىلەردىن كىمنى ئەڭ ياخشى كۆرسەن، ئۇنى سورىغىلى كەلدۇق، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- قىزىم فاتىمەنى، - دېدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئائىلە ئەزالىرىنى سورىمىدۇق. ئۇلاردىن باشقا ئائىلەڭدىكىلەرنى سورىدۇق، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئائىلەمدىن ئەڭ ياخشى كۆرۈدىغىنىم، ئاللاھ ۋە مەن ئېھسان قىلغان ئۇسامە ئىبنى زەيدىتۇر، - دېدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:





- ئۇنىڭدىن كېيىن كىمنى ياخشى كۆرسەن؟- دەپ سورىدى.
پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنىڭدىن كېيىن سېنى،- دېدى. ھەزرىتى ئابباس:

- تاڭاڭنى ھەممىنىڭ ئارقىسىغا قويامسەن؟- دېۋىدى، پەيغەمبىرىمىز:

- ئەلى ھىجرەت قىلىشتا سەندىن ئۆتۈپ كەتتى،- دېدى. (310)

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز مەندىن ئۇسامەنىڭ بۇرنىنى تازىلاپ قويۇشۇمنى تەلەپ قىلدى. مەن:

- مەن قىلىشىم كېرەكمۇ؟- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- ئى، ئائىشە! ئۇنى ياخشى كۆرگىن، چۈنكى مەن ئۇنى ياخشى كۆرىمەن،- دېدى. (311)

بۇ سۆيگۈ سەۋەبىدىن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا «ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھنى ياخشى كۆرگەن ئۇسامەنى ياخشى كۆرسۇن!» ياكى «ئۇسامە مېنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان كىشىلىرىمدىندۇر» دېگەن ھەدىسنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ھېچكىم ئۇنىڭغا ئاداۋەت تۇتالمايدۇ،- دېگەندى.

ئۇسامە بۇ سۆيگۈگە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، پەيغەمبىرى- مۇزنىڭ بارمىقىدىن پەقەت چىقارمايدىغان ئۈزۈكىگە «پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرگەن كىشىسى» دەپ يازدۇرغانىدى. (312)

پەيغەمبىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەسلىملىرى

ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە يېقىنلىقى ۋە داۋاملىق ئەتراپىدا يۈرۈشى ئۇنىڭدا كۆپلىگەن گۈزەل ئەسلىملىرىنى قالدۇرغانىدى. بۇ ئەسلىملىرىدىن بىرىنى ئۆزى بىۋاسىتە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ

(310) تىرمىزى، مەناقب، 40: تەبەرائى، ئەلبۇئىجەمۇل كەبىر، 1/158.

(311) تىرمىزى، مەناقب، 40: زەھەبى، سىيەر، 896.

(312) تەبەرائى، ئەلبۇئىجەمۇل كەبىر، 1/159.



«بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارسام كۆڭلى يېرىم ئولتۇرغانىكەن. شۇنىڭ بىلەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! نېمە بولدى؟- دەپ سورىدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- جىبرىئىل كېلىمەن دېگەن بولسىمۇ ئۈچ كۈندىن بىرى كەلمىدى. دېدى. دەل شۇ ۋاقىتتا بىر ئىت كۆردۈم ۋە قولۇم بىلەن بېشىمنى چاڭگاللاپ تۇرۇپ ۋارقىرىدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئى، ئۇسامە! نېمە بولدى؟- دەپ سورىدى. مەن:

- بىر ئىت كۆردۈم،- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى كۆرۈپ ساھابىلەرگە ئىتنى ئۆيدىن چىقىرىۋېتىشنى بۇيرۇدى. ئىتنى ئۆيدىن چىقىرىۋەتكەندىن كېيىن جىبرىئىل كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭدىن:

- ئۈچ كۈننىڭياقى نېمە ئۈچۈن كەلمىدىڭ؟ ماڭا ۋەدە قىلساڭ جەزمەن ۋەدەگە تۇراتتىڭ؟- دەپ سورىدى. جىبرىئىل:

- بىز ئىت ۋە رەسىم بار ئۆيگە كىرمەيمىز،- دەپ جاۋاب بەردى. (313)

پادشاھنىڭ چاپىنى

ھاكىم ئىبنى ھىزام سودا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بولۇپ، پات - پات يەرمەنكىلەرگە قاتنىشىپ مال - ئېلىپ ساتاتتى. بىر قېتىم بۇرۇنقى يەمەن پادشاھلىرىدىن زىيەزەنگە ئائىت بىر چاپاننى كۆرۈپ قالدى. پەيغەمبىرىمىزگە ھەدىيە قىلىش ئۈچۈن ناھايىتى قىممەت بولسىمۇ 50 دىنارغا سېتىۋالدى. قايتىدىغان ۋاقتىدا مەدىنىگە بېرىپ ھەدىيەسىنى پەيغەمبىرىمىزگە تەقدىم قىلدى. پەيغەمبىرىمىز تېخى مۇسۇلمان بولمىغان ھاكىمغا:

- بىز مۇشرىكلارنىڭ ھەدىيەسىنى قوبۇل قىلمايمىز، ئەمما ئۇنى چوقۇم ئېلىشىمنى خالىساڭ پۇلىنى بېرىپ ئالمەن،- دېدى. ھاكىم چاپاننى پەيغەمبىرىمىزگە سېتىشقا قوشۇلغاندىن كېيىن:

(313) مۇستەد، 5/203؛ تەبەرائى، ئەلبۇئەجەمۇل كەبىر، 1/162.





- چاپاننى قانچە پۇلغا ئالدىڭ؟- دەپ سورىدى. ھاكىم:

- 50 دىنارغا ئالدىم،- دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبىرىمىز 50 دىنار بېرىپ چاپاننى سېتىۋېلىپ، ئانچە ئۇزۇن كىيىمدى. ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئۇنى بىر جۈمە خۇتبىسىدە كىيگەندى.

ھاكىم ئىبنى ھىزام بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەندىن سېتىۋالغان چاپاننى مۇنبەردىكى چېغدا كىيگەنلىكىنى كۆردۈم. ناھايىتى ياراشقانىدى. كېيىن بۇ چاپاننى ئوسامەگە بەردى. چاپاننى ئوسامەنىڭ ئۈستىدە كۆرۈپ:

- پاه پاه ئى، ئوسامە! زىيەزەننىڭ چاپىنىنى كىيىپسەنغۇ؟- دېدىم. ئۇ چاغدا شۇ يەردە بار بولغان پەيغەمبىرىمىز ئوسامەگە:

- ئۇنىڭغا مېنىڭ زىيەزەندىن، دادامنىڭ ئۇنىڭ دادىسىدىن قىممەتلىك بولۇشىغا نېمە توسالغۇ بولىدۇ، دەپ سورىمامسەن؟- دېدى. (314)

پەيغەمبىرىمىز يەنە بىر قېتىم ئۇنىڭغا ئىسلام ئەلچىسى دىھىيە تۇل-كەلبىنىڭ ئۆزىگە پادىشاھنىڭ ھەدىيەسى سۈپىتىدە ئېلىپ كەلگەن ھەدىيەسىنىمۇ بېرىۋەتكەندى.

ئوسامە ئىبنى زەيد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز دىھىيە تۇلكەلىنى ھەدىيە سۈپىتىدە ئېلىپ كەلگەن قېتىمى يەنى چىڭ تۇقۇلغان مىسىر رەختىدىن تىكىلگەن كىيىمنى ماڭا ھەدىيە قىلدى. مەن ئۇنى ئايالىمغا بەردىم. پەيغەمبىرىمىز كىيىمنى كىيىپ كۆرۈپ: - نېمە بولدى؟ قېتىمى رەختىدىن تىكىلگەن كىيىمنى نېمە ئۈچۈن كىيىمىڭ؟- دەپ سورىدى. مەن:

- ئۇنى كىيسۇن دەپ ئايالىمغا بەردىم،- دېدىم. ئۇ:
- ئۇنداق بولسا ئايالىڭغا ئېيتقىنكى ئىچىگە ئالتۇندىن ئىچ كىيىم كىيسۇن، ئۇنى كىيىمسە سۆڭەكلىرىنىڭ شەكلىنىڭ كۆرۈنۈپ قېلىشىدىن



قورقمەن، - دېدى. (315)

ھېيت خۇشاللىقى

ياش ئۇسامەنىڭ ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان ۋاقتلىرىدىن بىرى ھېيت كۈنلىرى ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ھېيت بولغاندا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ھەزرىتى ھۈسەيىن، فادىل، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئۇسامە، قېرىندىشى ئەيمەن ۋە دادىسى زەيد بىلەن بىرلىكتە ھېيت بولىدىغان يەرگە كېلەتتى. پەيغەمبىرىمىز تاكى ناماز ئوقۇيدىغان يەرگە بارغۇچە يول بويى ئۈنلۈك ھالەتتە تەكبىر ئېيتاتتى. (316)

ئۇنى خۇشال قىلىدىغان يەنە باشقا بىر ئىش بولسا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇرۇشقا بارمىغان ۋاقتلىرىدا قورالنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ياكى ئۆزىگە بېرىشى ئىدى. (317)

ئىلىم ۋە ئىبادەتكە مۇناسىۋەتلىك ئەسلىملىرى

پۈتۈن ساھابىلەرگە ئوخشاشلا ئۇمۇ ئۆگىنىش ھېرىسمەنلىكى ۋە مەسئۇلىيەتچانلىق روھىغا ئىگە ئىدى. پەيغەمبىرىمىزنى دىققەت بىلەن كۆزىتىپ قايسى ۋەقەگە قانداق پوزىتسىيە تۇتىدىغانلىقىنى بىلىۋېلىشقا تىرىشاتتى. داۋاملىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدا يۈرگەنلىكتىن بۇ ئۇسۇل ئارقىلىق نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى. ئۆگەنمىسە بولمايدىغان نەرسە بولسا پەيغەمبىرىمىزدىن سوراپ ئۆگىنەتتى. ئۆگەنگەنلىرىنى كېچىكتۈرمەستىن ئەمەلىيىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈشكە تىرىشاتتى.

يىللار ئۆتكەندىن كېيىن ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ خىزمەتچىسى ئۇنىڭ بىلەن ۋادى قۇرا تەرەپكە سەپەر قىلىۋاتقاندا، ئۇسامەنىڭ سەپەر ئۈستىدىمۇ دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى روزا تۇتۇشنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقانلىقىنى

(315) ھۈسەيد. 5/205؛ ئىبنى سەئىد، تەيافان. 4/64؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 22/280.

(316) شامى، سۇبۇلۇل خۇدا، 8/313.

(317) زەھەبى، سەپەر، 896.





كۆردى. ۋە ئۇنىڭغا <سەپەر ئۈستىدە تۇرۇپمۇ دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى روزا تۇتۇۋاتسەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ياشنىپ قالدىڭ، بەدىنىڭ ئاجزلىدى> دېيىش ئارقىلىق ئۇنىڭ ئۇنداق ھالەتتە نەپلە روزا تۇتۇشنىڭ توغرا بولمايدىغانلىقىغا ئىشارەت قىلىشقا تىرىشتى. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ چەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى روزا تۇتاتتى ۋە «ئىنسانلارنىڭ ئەمەللىرى دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى ئاللاھقا تەقدىم قىلىنىدۇ» دېگەندى <دېيىش ئارقىلىق سۈننەتكە ئەمەل قىلىش ئۈچۈن ئاشۇنداق كۈنلەردىمۇ روزا تۇتۇشنى داۋاملاشتۇرغانلىقىنى بىلدۈردى. (318)>

ئۇسامە ئىبنى زەيد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «يىلدا بىر ئاي روزا تۇتاتتىم، بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتىپ، قىلغان بۇ ئىشىمنىڭ توغرا ياكى ئەمەسلىكىنى سوردۇم. پەيغەمبىرىمىز:

- شەۋۋال ئېيىدا تۇتساڭ قانداق بولار؟- دەپ بۇ ئايدا روزا تۇتۇشقا

ئىشارەت قىلدى.» (319)

ئۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ روزىنى قانداق تۇتىدىغانلىقىغا دائىر بىر سوئالغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بەزىدە <پەقەت كۈن تاشلىمىغاندەك> ئارقا-ئارقىدىن روزا تۇتسا، بەزىدە <پەقەت روزا تۇتمايدىغاندەك> خېلى ئۇزۇنغىچە روزا تۇتمايتتى. (320) بىر كۈنى رەسۇلۇللاھتىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! (نېمىشقا) ئىككى كۈندىن باشقا بەزىدە پەقەت كۈن تاشلىمىغاندەكلا ئۇزۇنغىچە روزا تۇتسەن، بەزىدە پەقەت روزا تۇتمايدىغاندەك ئۇزۇنغىچە روزا تۇتمايسەن؟- دەپ سوردىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇ قايسى ئىككى كۈن؟- دېدى. مەن:

- دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى،- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- بۇ كۈنلەر ئەمەللەر ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارىغا سۈنۈلىدىغان

(318) ئەبۇ داۋۇد، سەۋم، 60: زەھەبى، سەيەر، 896.

(319) زەھەبى، 896.

(320) نەسەئى، سەيلىم، 70.



كۈنلەردۇر. ئەمەللىرىم ئۇنىڭغا سۈنۈلغاندا روزىدار ھالەتتە بولۇشنى ئارزۇ قىلىمەن، - دەپ جاۋاب بەردى.» (321)

ئۇسامە ئىبنى زەيىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شەئبان ئېيىدىمۇ روزا تۇتۇشقا ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىغا دىققەت قىلغان بولۇپ، بىر كۈنى ئۇنىڭدىن:

- باشقا ئايلاردا شەئبان ئېيىدىكىدەك روزا تۇتمايسەن، بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا:

- شەئبان ئېيى رەجەب ئېيى بىلەن رامزان ئېيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەرنىڭ بۇ ئايدا روزا تۇتۇشقا سەل قارايدىغانلىقىنى كۆردۈم. ھالبۇكى بۇ ئاي ئەمەللەر ئالەملەرنىڭ رەببىگە ئۆزلەيدىغان ئايدۇر. ئەمەللىرىم ئۇنىڭغا ئۆزلىگەن ۋاقىتتا روزىدار ھالەتتە بولۇشنى خالايمەن، - دېدى. (322)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەۋسىيەلىرى

پەيغەمبىرىمىز مۇناسىپ پەيتلەردە ساھابىلەرگە ۋەز - نەسىھەت قىلاتتى. ئۇنىڭ نەسىھەتلىرىگە ئېرىشىش شەرىپىگە ئىگە بولغانلاردىن بىرى ئۇسامە ئىدى. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەن ئۇسامەنى پەيغەمبىرىمىز خۇشچىراي قارشى ئالغاندىن كېيىن:

- ئى، ئۇسامە ئىبنى زەيىد! جەننەتنىڭ يولىدىن ئايرىلمىغىن! ئۇ يولىدىن ئېزىپ، باشقا يولغا كىرىپ قېلىشتىن ھەزەر ئەيلىگىن! - دەپ نەسىھەت قىلدى. ئۇسامە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ماڭا بۇ يولنى ئەڭ تېز شەكىلدە قانداق بېسىپ ئۆتەلەيدىغانلىقىمنى ئېيتىپ بېرەمسەن؟ - دېدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبىرىمىز: « دۇنيا لەززەتلىرى ئۈچۈن نەپسىڭگە چەك - چېگرا

(321) نەسەئى، سىيام، 70: مۇسەد، 5/201.

(322) نەسەئى، سىيام، 70: مۇسەد، 5/201.



قويغىن! ئاللاھ ھارام قىلغان نەرسىلەردىن يىراق تۇرغىن!»

«ئى ئۇسامە! جەننەت ئەھلى روزا تۇتقان كىشىنىڭ ئېغىز ھىدىدىن زوق ئالىدۇ. ياخشى بىلگىنكى، روزا جەھەننەم ئۈتۈمىگە قارشى قالغاندۇر. روزىغا ئېسىلغىن! تەھەججۇد نامىزىنى كۆپ ئوقۇش، سەجدە قىلىش ئارقىلىق ئاللاھقا يېقىنلاشقىن، ياخشى بىلگىنكى، ئەڭ ئېسىل شەرەپ كېچە ئوقۇلغان نامازدۇر. قۇلىنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئەڭ يېقىن بولىدىغان ۋاقتى سەجدىدە تۇرغان ۋاقتىدۇر. ئاللاھ قۇلىنىڭ بۇ ھالىتىنى پەرشتىلەرگە ماختاپ بېرىدۇ، سۆيۈنگەن ھالدا قۇلىغا قارايدۇ.»

«ئى ئۇسامە! ئاچ قالغان ھەر قانداق جانلىق قىيامەت كۈنى ئاللاھنىڭ ئالدىدا شۇ ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلىشىنىڭ سەۋەبىكارى سۈپىتىدە سەندىن ھېساب سورىمىسۇن!»

ئى ئۇسامە! ھەقىقەتەن ئارزۇ قىلىدىغانلار ئۇلارغا ئوخشاش بولۇشىنى ئارزۇ قىلسۇن. ئالدىغانلار، ئۇلارغا ئوخشاش ئارزۇ قىلمىغانلاردۇر. ھەسرەتتە قالغانلار، تەقۋالىق ۋە ئەمەل جەھەتتىن ئۇلاردىن يىراق بولغانلاردۇر.

ئى ئۇسامە! بۇ كىشىلەر بىلەن دوست ۋە ئاغىنە بولغىن! بەلكى ئۇلارنىڭ سەۋەبىدىن قۇتۇلۇپ قالارسەن! - دېدى. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: - ئى، رەسۇلۇللاھ! مېنىڭمۇ ئۇلاردىن بىرى بولالشىم ئۈچۈن دۇئا قىلغىن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز «پەرۋەردىگارىم! ئۇنى ئۇلاردىن بىرى قىلغىن!» دەپ دۇئا قىلدى. (323)

پەيغەمبىرىمىز مەسلىھەت سالغان ياش

مۇناپىقلار ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىزغا تۆھمەت چاپلىغان كۈنلەر، مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ۋاقت ناھايىتى تەس ئۆتكەن ئېغىر كۈنلەر ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئازابلىنىشى ئۇلارنى تېخىمۇ ئازابلاۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇناپىقلارنىڭ پىتنە - پاساتلىرىنى ئاڭلىغان ۋاقتتا

(323) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 4/253.



ئايالدىن قىلچە شۈبھىلەنمىدى. شۇنداقتىمۇ يەنە نۇرغۇنلىغان كىشىلەرگە مەسلىھەت سېلىپ، ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىنى ۋە چۈشەنچىلىرىنى سورىدى. پىكىرنى سورىغان ئىككى كىشى ئۇمۇ ئەيمەن ۋە ئوغلى ئۇسامە ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇمۇ ئەيمەندىن:

- ئائىشەنى قانداق بىر ئايال دەپ قارايسەن؟- دەپ سورىدى. ئۇ:

- ئاللاھ ساقلىسۇن! مەن ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بىرەر يامان گەپ ئاڭلىمىدىم ۋە بىرەر يامان ئىش كۆرمىدىم. مەن پەقەت ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ياخشى ئىشلارنى بىلىمەن ۋە ياخشى ئىشلارنى ئويلايمەن. دېدى. (324)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇسامەدىن سورىغاندىمۇ ئانىسىغا ئوخشاشلا ياخشى سۆزلەرنى قىلدى ۋە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇ، سېنىڭ ئائىلەڭدۇر. بىز ئۇنىڭ ھەققىدە ياخشىلىقتىن باشقا نەرسە بىلمەيمىز. ئۇنىڭ ئۈستىدىن قىلىنغان سۆزلەر يالغان ۋە تۆھمەتتىن ئىبارەتتۇر. - دېدى. (325)

يېڭىدىن مۇسۇلمان بولغان بىرى بولسامچۇ، كاشكى!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەندەك ئۇرۇشىدا مۇسۇلمانلارغا خائىنلىق قىلغان مۇررە ئوغۇللىرىنى جازالاش ئۈچۈن ئۇ يەرگە بەشىر ئىبنى سەئىدنىڭ قوماندانلىقىدا كىچىك بىر ئەترەت ئەۋەتتى. ئەمما مۇررە ئوغۇللىرى ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى شېھىت قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭدىن كېيىن غالىب ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ قوماندانلىقىدا 200 كىشىلىك قوشۇننى مۇررە ئوغۇللىرىنىڭ ئۈستىگە ئەۋەتتى. ئۇسامە ئىبنى زەيدمۇ بۇ قوشۇننىڭ ئىچىدە ئىدى. بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم ئۇرۇشقا قاتنىشىشى ھېسابلىناتتى. قوشۇن يولغا چىقىپ مۇررە ئوغۇللىرىنىڭ يۇرتىغا قاراپ ئىلگىرىلىدى. دۈشمەننىڭ ئورنى ئېنىقلانغاندىن كېيىن ئۇرۇش تەييارلىقى باشلاندى.

(324) ۋاقىدى. مەعارى 2/430

(325) نىسى ھىتىم. سىر، 3 - 4 / 301





قوماندان قىسقىغىنا سۆز قىلغاندىن كېيىن ساھابىلەرنى ئىككىدىن - ئىككىدىن قېرىنداش قىلدى.

- بىر - بىرىڭلاردىن ئايرىلماڭلار! قايتىپ كەلگەن ۋاقتىڭلاردا بىر- بىرلەپ: «قېرىندىشىڭ قەيەردە» دەپ سورايمەن، - دېدى، ۋە:

- تەكبىر ئېيتىلغاندا سىلەرمۇ تەكبىر ئېيتىپ ھۈجۇمغا ئۆتۈڭلار! - دېگەننى تەكىتلىدى. ئىسلام قوشۇنى ناھايىتى چوڭ غەلبىگە ئېرىشتى. ساھابىلەر قايتىپ كېلىشكە باشلىغان بولسىمۇ، ئوسامە ئارىلىرىدا يوق ئىدى. قوماندان ئۇنىڭ خېلى كېچىكىپ قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ: - ساڭا نىمە دەپ بۇيرۇق قىلغانلىقىمنى بىلەمسەن؟ نەدە يۈردۈڭ؟ - دەپ ئاچچىقلاندى. ئوسامە ئىبنى زەيد:

- بىر ئادەمنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم. مېنىڭ ناھايىتى ئاچچىقىمنى كەلتۈردى. ئاخىرىدا ئۇنى تۇتۇۋالدىم. قىلچىقىمنى چىقىرىپ ئۇراي دەپ تۇرسام «لا ئىلاھە ئىللەللاھ» دېدى، - دېدى. قوماندان:

- سەن قانداق قىلدىڭ، قىلچىڭنى قىنىغا سالدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئوسامە:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتىم، - دېدى. قوماندان:

- ناھايىتى خاتا ئىش قىلىپسەن، سەن «لا ئىلاھە ئىللەللاھ» دېگەن بىر ئادەمنى نىمىشقا ئۆلتۈردۈڭ؟ - دەپ ئاچچىقلاندى.

ئوسامە ئۆزىنىڭ ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى ھېس قىلغان بولسىمۇ، بولغۇلۇق بولغانىدى. قاينۇدىن قوللىرى بوشىشىپ كەتكەنىدى. ئۇ بۇ قاينۇسىنى مۇنداق بايان قىلدۇ: «ئۇ چاغدا قەلبىمگە قاتتىق قورقۇنۇچ كىردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بارغۇچە بولغان ئارىلىقتا يېمەك - ئىچمەكتىن قالدىم. پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارغان





ۋاقتىدا مېنى قۇچاقلاپ سۆيىدى. (326)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇسامەگە چىرايلىق گەپلەرنى قىلىپ تەسەللىي بېرىشكە باشلىدى. ئۇسامە پەيغەمبىرىمىز بىلەن كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن بىر تەرەپكە ئۆتۈپ تۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا ساھابىلەر بىلەن پاراڭلىشىشقا باشلىدى. ساھابىلەر:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇسامە سەپەر جەريانىدا بىر ئادەمنى ئۇچراتتى. ئۇ كىشى <لا ئىلاھە ئىللەللاھ> دېگەن بولسىمۇ ئۇنى چېپىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى، دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى بىئارام بولۇپ، يۈزىنى باشقا تەرەپكە بۇرۇۋالدى. ساھابىلەر توختىماي سۆزلەۋەرگەچكە پەيغەمبىرىمىز بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇسامەگە قاراپ:

- ئى، ئۇسامە! سەن <لا ئىلاھە ئىللەللاھ> دېگەن ئادەمنى نېمىشقا ئۆلتۈردۈڭ؟- دەپ ئاچچىقلاندى. ئۇسامە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن ئۆلۈمدىن قورقۇپ ئىمان ئېيتتى، دەپ ئويلىدىم،- دەپ ئۆزىنى ئاقلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- بۇنى بىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ قەلبىنى يېرىپ كۆردۈڭمۇ؟ دېمەك سەن <لا ئىلاھە ئىللەللاھ> دېگەن بىرنى ئۆلتۈردۈڭ، شۇنداقمۇ؟- دېدى. ئۇسامە <پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزنى شۇنداق كۆپ تەكرارلىدىكى ھەتتا مەن ئىچىمدە ئۇ كۈنى مەن يېڭى مۇسۇلمان بولغان بىر ئادەمنى ئۆلتۈرمىگەن بولۇشۇمنى تىلىدىم> دېدى. (327)

ئۆيلىنىشى

يولدىشىدىن ئايرىلغان فاتىمە ئىبنى قەيسنىڭ ئىددىتى توشقاندىن كېيىن ھەزرىتى مۇئاۋىيە ۋە ھەزرىتى ئەبۇ جەھم ئۇنىڭغا ئۆيلىنىش تەكلىپى قويدى. فاتىمە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۆزىگە قويۇلغان

(326) نامى، سۈننۇل جۇدا، 6/140.

(327) مۇسەد، 5/200؛ ئىسى سەئىد، نەبەت، 2/119؛ نامى، سۈننۇل جۇدا، 6/192.





تەكلىپلەرنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن ئۆزىگە ئۆيلىنىش تەكلىپى قويغانلار توغرىسىدا پىكرىنى سورىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا ئەر بولىدىغان نامزاتلارنىڭ پايدىسىز تەرەپلىرىنى ئەسلىتىپ < مۇئاۋىيە كەمبەغەل بىرى، ھېچقانداق مېلى يوق. ئەبۇ جەھەم بولسا قوپال، ھاسسىنى مۇرىسىدىن چۈشۈرمەيدىغان ئادەم > دېيىش ئارقىلىق ئۇلار بىلەن بەختلىك بولۇش ئېھتىمالىنىڭ تۆۋەن ئىكەنلىكىگە ئىشارەت قىلىپ ئۆتتى. سۆھبەتنىڭ ئاخىرىدا ئۇنىڭغا ئۇسامە ئىبنى زەيد بىلەن توي قىلىشنى تەۋسىيە قىلدى. ئەمما ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى ئازاد قىلىنغان قۇل بولغانلىقى ئۈچۈن فاتىمەنىڭ ئائىلىسى ئۇسامە بىلەن توي قىلىشىغا رازى بولمىدى. لېكىن فاتىمە ئۆيىدىكىلەرگە ئوخشاش ئويلىمايتتى.

فاتىمە بىنتى قەيس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇسامە ئىبنى زەيد ھەققىدە «مېنى ياخشى كۆرگەن كىشى ئۇسامەنىمۇ ياخشى كۆرسۇن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىلەن ئۆيلىنىشنى تەۋسىيە قىلغان چاغدا ئائىلەمدىكىلەرنىڭ ئۇنىڭغا دائىر ئورۇنسىز پىكىرلىرىگە قارشى چىقىپ: - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگىنىدىن باشقا بىرى بىلەن ئۆيلەنمەيمەن، - دېدىم. ئاندىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا بېرىپ: - مەن، سەن نېمە دېسەڭ شۇنى قىلىمەن، مېنى سەن خالىغان كىشى بىلەن ئۆيلەندۈرگىن، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھقا ئىتائەت قىلىشنىڭ سېنىڭ ئۈچۈن ياخشىدۇر، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەۋسىيەسىگە ئاساسەن ئۇسامە ئىبنى زەيد بىلەن ئۆيلەندىم.» (328)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتى بىلەن ئەر - ئايال ئىككىسى بەختلىك بىر ئائىلە قۇردى. ئۇلارنىڭ جۈبەير، زەيد ۋە ئائىشە ئىسىملىك ئۈچ پەرزەنتى بولدى. كىشىلەر ئۇلارنىڭ پەرزەنتلىرىنىمۇ

(328) تېرمىزى، نىكاھ، 38؛ ئەسەئى، نىكاھ، 8، 9، 21؛ ئىبنى ماجە، نىكاھ، 10.





دادىسىغا ئوخشاش سۆيۈملۈك كىشىنىڭ ئوغۇللىرى دەپ خاتىرىلىدى. (329)

مەككىنىڭ پەتىھى قىلىنىشىدا

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە كىرگەندە ئۇسامە ئىبنى زەيدنى ئۇلىغىغا مىندۈرۈۋالغان ئىدى. ئۇ يولدا پەيغەمبىرىمىزدىن:

- ئەتە قەيەرگە چۈشىسىز؟ ئۆزىڭىزنىڭ ئۆيىگە چۈشەمسىز؟- دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- ئاقىل بىزگە ئۆي قالدۇرمىدى. كىنانە ئوغۇللىرىنىڭ ۋادىسىغا چۈشىمىز،- دېدى.

ئۇ يەر بىر چاغلاردا مەككىلىكلەر مۇسۇلمانلارنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ زۇلۇم قىلىش ئۈچۈن توختام تۈزۈشكەن ۋادا ئىدى. ھازىر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ بۇ يەردە مەككىنىڭ پەتىھى قىلغۇچىلىرى سۈپىتىدە تۇرۇشى تەقدىرنىڭ جىلۋىسى ئىدى. (330)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ شۇ ۋاقىتتا ئىسلامنى قوبۇل قىلمىغان قېرىندىشى ئاقىل تارتىۋالغانىدى. مەككە پەتىھى قىلىنىش جەريانىدا پەيغەمبىرىمىز ھېچكىمنىڭ ئۆيىدە تۇرماي چىدىردا تۇردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە كىرگەندىن كېيىن ئۇدۇل كەبىگە بېرىپ تۆگىسىدىن چۈشتى. كەبىنىڭ ئاچقۇچىنى تەلەپ قىلدى. بلال ھەبەشى كەبىنىڭ ئىشىك باققۇچىسى ئوسمان ئىبنى تەلھەنى تېپىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئوسمان ئىبنى تەلھە كەبىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. پۈتۈن ساھابىلەر كەبىگە توپلىنىپ نېمە ئىشلارنىڭ بولىدىغانلىقىنى كۆزىتىۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز بلال ھەبەشى ۋە ئۇسامە ئىبنى زەيدنى يېنىغا ئېلىپ كەبىگە كىرگەندە، ھەممەيلەن ئەندىشە

(329) ئىسى سەئىد، تەئىقات، 4/72.

(330) بۇخارى، ھەج، 44؛ جەنەز، 180؛ مۇسلىم، ھەج، 439؛ ئەبۇ داۋۇد، مەئىلىك، 86.





ئىچىدە قاراپ تۇراتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر تەرىپىدە تېخى تۈنۈگۈنگىچە قۇل بولغان بلال ھەبەشى، يەنە بىر تەرىپىدە ئازادگەردىسى زەيد ئىبنى ھارسنىڭ ئوغلى ئۆسامە بار ئىدى. ئىچكىرىگە كىرگەندىن كېيىن ئىشىكلىرى تاقىۋېتىلدى. (331)

ئۆسامە ئىبنى زەيد ئۇنىڭدىن كېيىنكى بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەبىگە كىرگەندىن كېيىن، ھەممە تەرەپنى ئايلىنىپ دۇئا قىلدى. چىقىشتىن بۇرۇن ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇدى. تاملاردىكى رەسىملەرنى كۆرۈپ، سۇ ئېلىپ كېلىشىمىزنى بۇيرۇدى. سۇ كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن تامدىكى رەسىملەرنى يۇيۇپ ئۆچۈرۈشكە باشلىدى. (332)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىرتقا چىققان ۋاقىتتا خالىد ئىبنى ۋەلىد ئىشىك ئالدىدىكى كىشىلەرنى يىراقلاشتۇرۇشقا تىرىشۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز خېلى ۋاقىتقىچە ئىشىك ئالدىدا تۇردى. كىشىلەرگە سۆز قىلىش ئۈچۈن ئىشىكنىڭ قاناتلىرىنى تۈتۈپ تۇرغان ھالدا ئۇلارغا قارىدى. كىشىلەر ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تىگشاش ئۈچۈن ئولتۇرۇشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھقا ھەمدۇ-سانا ئېيتقاندىن كېيىن مەككىلىكلەردىن:

- مېنى سىلەرگە نېمە قىلىدۇ، دەپ ئويلاۋاتىسىلەر؟- دەپ سورىدى. ئۇلار:

- سېنىڭ ھەققىڭدە ياخشى سۆزلەرنى قىلىمىز ۋە ياخشىلىقنى ئويلايمىز. سەن قىممەتلىك بىر قېرىنداشىمىزنىڭ قىممەتلىك ئوغلى سەن. ھازىر كۈچ سېنىڭ قولۇڭدا،- دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز:

- سىلەرگە قېرىنداشىم يۈسۈفنىڭ دېگەن سۆزلىرىنى دەيمەن: «بۈگۈن سىلەرگە ئەيىبلەش يوق! ئاللاھ سىلەرنى ئەپۈ قىلسۇن! شۈبھىسىزكى ئۇ، مەرھەمەت قىلغۇچىلارنىڭ ئەڭ مەرھەمەتلىكىدۇر.» (333)

(331) سۇھەبىلى، راۋدۇل ئۇنى، 4/171؛ ئەتراپلىق مەلۇماتقا تىرىشش ئۈچۈن «ئۈچ بلال» غا قاراڭ.

(332) مۇسەد، 5/201، تەبارانى، ئەلبۇئەجمۇل كەبىر، 1/167.

(333) مەقرىرى، كىتائۇل ئەسلى، 1/294.





مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشى ئۇسامەنى ناھايىتى ھايانغا سالغانىدى. ئۆتمۈشتە مۇشرىكلارنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە ۋە مۇسۇلمانلارغا قىلغان قىلمىشلىرىنى ئەسلەپ پەرۋەردىگارغا ھەمد ئېيتتى. مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىش خوشاللىقىدىن قانغۇچە بەھرىمەن بولدى ۋە نۇرغۇن ئىشلارغا شاھىت بولدى. بۇلاردىن بىرى ئېسىل نەسەبلىك بىر ئايالنىڭ ئوغرىلىق قىلىش ۋە قەسى ئىدى.

ئىسلام قوشۇنلىرى مەككىدە تۇرۇۋاتقان ۋاقىتتا خەلق ئىچىدىكى ئابىرۇيلۇق ئائىلىنىڭ ئاياللىرىدىن فاتىمە ئىبنى ئەسەد زىبۇ - زىننەن ئوغرىلاۋاتقاندا تۇتۇلۇپ قالدى. مەككىلىكلەرگە بۇ ئايالنىڭ جازالىنىشى ئېغىر كەلدى. جازانى ئەمەلدىن قالدۇرۇش ئۈچۈن چارىلەرنى ئىزدىدى. ئاقىۋەت پەيغەمبىرىمىز بىلەن پاراڭلىشىش قارارىغا كېلىشتى.

ئەمما كىم پاراڭلىشىدۇ؟ ئۇنىڭ بىلەن بۇنداق بىر ئىشنى پاراڭلىشىشقا كىم جاسارەت قىلالايدۇ؟ ئۆزئارا پاراڭلاشقاندىن كېيىن: - پەيغەمبىرىمىز بىلەن، ئۇنى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئۇسامە ئىبنى زەيد پاراڭلىشالايدۇ، - دېيىشىپ، ئۇدۇل ئۇنىڭ يېنىغا بېرىشتى. ئەھۋالى ئېيتىپ، ئۇنىڭ بېرىپ پەيغەمبىرىمىزدىن ئۇ ئايالنى جازالىنىشىنى تەلەپ قىلىشنى ئۆتۈندى. ئۇسامە ئېيتىلغان سۆزلەرنى ياقتۇرمىغان بولسىمۇ كەلگەنلەرنىڭ سۆزلىرىنى رەت قىلالماي:

- بولىدۇ، - دېدى ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئەھۋالىنى ئېيتىپ، ئۇ ئايال ھەققىدىكى تەلەپنى ئېيتقاندا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ناھايىتى ئاچچىقى كېلىپ يۈزلىرى قىزىرىپ كەتتى:

- ئى، ئۇسامە! ئاللاھ بەلگىلىگەن جازا ھەققىدە مەن بىلەن سۆزلەشكىلى كەلدىڭمۇ؟ - دەپ كىنايە قىلدى. ناھايىتى ئېغىر خاتا ئىشتىن بىرنى قىلغانلىقىنى تونۇپ يەتكەن ئۇسامە پەيغەمبىرىمىزدىن: - ماڭا ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلىسەڭ؟ - دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز شام ئوقۇپ بولۇپ ئاللاھقا ھەمدۇ - سانا





ئېيتقاندىن كېيىن خەلققە خىتاب قىلىپ:

- سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەن كىشىلەر خەلقنىڭ ئابرويۇلۇق كىشىلىرىدىن بىرى ئوغرىلىق قىلسا جازاغا تارتمايتتى. ئادەتتىكى كەمبەغەل كىشىلەر ئوغرىلىق قىلسا، ئۇنى ئەپسۇ قىلماي قولىنى كېسەتتى. مۇشۇنداق قىلغانلىقى ئۈچۈن ھالاك بولدى. جېنىم ئىلكىدە بولغان ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، فاتىمە بىنتى مۇھەممەد ئوغرىلىق قىلسا، ئۇنىڭمۇ قولىنى كېسىمەن. - دېدى.

پەيغەمبىرىمىز سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن بىلال ھەبەشكە قاراپ:

- ئى، بىلال، ئورنۇڭدىن تۇرغىن! ئۇنى ئېلىپ بېرىپ قولىنى كەسكىن! - دېدى. بىلال ھەبەشى شۇ ھامان بۇيرۇقنى ئىجرا قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن سەممىي شەكىلدە تەۋبە قىلغان ئۇ ئايال ياخشى بىر مۇسۇلمان بولدى ۋە بەنى سۇلەيم قەبىلىسىدىن بىر كىشى ئۆيلەندى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بايان قىلىپ «كېيىنكى يىللاردا ئۇ ئايال پات - پات مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ ئەھۋالىنى ئېيتاتتى. بىرەر ئېھتىياجى بولسا، پەيغەمبىرىمىزگە دەپ ھەل قىلىپ بېرەتتىم» دەيدۇ.⁽³³⁴⁾

ئوسامە ئىبنى زەيد مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشىدىن كېيىن قېرىندىشى ئەيمەن بىلەن بىللە ھۈنەين ئۇرۇشىغا قاتناشتى. ئىسلام قوشۇنى تارقالغان ۋاقىتتا چىداملىق بىلەن پەيغەمبىرىمىزنى قوغدىغان قەھرىمانلارنىڭ ئارىسىدىن ئورۇن ئالدى.⁽³³⁵⁾

پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلغان ياش

پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىش شەرىپىگە ئېرىشكەنلەردىن بىرى ئوسامە ئىبنى زەيد بولۇپ، ئۇ ھەم پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەربىيەسىدە چوڭ بولغان، ھەم داۋاملىق ئۇنىڭ يېقىن ئەتراپىدا يۈرىدىغان بەختلىك

(334) بوخارى، ئەھمادىيۇل ئەنسب، 54؛ مۇستەد، 3/363؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/263.
(335) ئىبنى سەئىد، سۇبۇلۇل جۇدا، 5/329.



باللاردىن ئىدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا قەتئى ھاردىم - تالدىم دېمەستىن خىزمىتىنى قىلاتتى، بۇيرۇغان ئىشلارنى دەرھال ئورۇندايتتى. (336)

رۇقىيە ئانىمىزنىڭ ۋاپاتى جەريانىدا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن ۋەزىپىگە قويۇلغان ياش ئوسامە ئىبنى زەيد بولۇپ، كېيىنكى ۋاقتلاردا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئانىسى فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ باشقا يېقىنلىرىنىڭمۇ جىنازا ئىشلىرىدا ۋەزىپىگە قويۇلۇپ خىزمەت قىلدى.

پەيغەمبىرىمىز فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋاپات بولغاندا ئەنەس ئىبنى مالىك، ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارى، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە بىر قارا تەنلىك قۇلنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلارغا فاتىمە بىنتى ئەسەد ئۈچۈن يەرلىك كولاشنى بۇيرۇدى. ساھابىلەر بەقىي قەبرىستانلىقىغا بېرىپ يەرلىك كولاشقا باشلىدى. لەھەت قىسمىغا كەلگەندە، پەيغەمبىرىمىز يەرلىككە چۈشۈپ كولاشقا ۋە تۇپراقلارنى ئېتىشقا باشلىدى. (337)

ئوسامە ئىبنى زەيد ۋىدا ھەجى جەريانىدا داۋاملىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا يۈرۈپ ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، ئېرىشكىلى بولمايدىغان خۇشاللىققا ئائىل بولدى. بۇ خىزمەتلەرگە شاھىت بولغان ئۆممۇ ھۈسەيىن مۇنداق دەيدۇ: «ۋىدا ھەجىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە ئادا قىلدىم. ھەج جەريانىدا ئوسامە بىلەن بىللەنى كۆردۈم. بىرى پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۆگىسىنىڭ چۈلۈۋىرىنى تۇتسا، يەنە بىرى كىيىملىرى ئارقىلىق پەيغەمبىرىمىزگە سايە چۈشۈرۈشكە تىرىشىۋاتاتتى. ئەقەبە جەمەسىگە كەلگۈچە بۇ شەكىلدە يولنى داۋاملاشتۇردى. (338)

ئوسامە ئىبنى زەيد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەراپاتتا تۇرۇۋاتقان كۈنىمىز كەچلىكى مەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇلىغىدا ئىدىم. ناماز ۋاقتى بولۇپ قالغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇياش پېتىۋاتقاندا ئارقىدىن

(336) قەتئى. ئەتتەراتسۇل ئىدارىيە، 1/94.

(337) تەبەرائى. ئەلبۇئىخەمۇل كەبىر، 24/352.

(338) مۇسىلم، ھەج، 312: مەقرىزى، ئىستائۇل ئىسائى، 7/240.





كېلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئاقەتسىزلىنىۋاتقانلىقىنى بايقاپ:

- ئى، خالايق ئالدىرىماڭلار! ئۆزۈڭلارنى تۇتۇۋېلىڭلار! ئالدىراقسانلىق قىلىش ياخشى ئەمەس، - دېدى.

كىشىلەر ئۇنىڭغا يېقىنلاشقانسىمۇ يولنى داۋاملاشتۇردى. ئۇلار تۇتۇپ كەتكەندىن كېيىن، تېز مېڭىشقا بۇيرۇدى. كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ناماز ئوقۇيالايدۇ، دەپ ئويلىغان ۋادىغا كەلگۈچە مۇشۇنداق ماڭدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ يەرگە كەلگەندە تۆگىسىنى چۆكتۈرۈپ يەرگە چۈشتى. ھاجەتخانغا بېرىپ كەلدى. مەن دەرھال سۇ قۇتىسىنى ئېلىپ پەيغەمبەرنىڭ يېنىغا بېرىپ تاھارەت ئېلىشى ئۈچۈن سۇ قويۇپ بەردىم. تاھارەت ئېلىپ بولغاندىن كېيىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ناماز ئوقۇمدۇق! - دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

ناماز ئوقۇيدىغان يەر بىر ئاز ئالدىدا، - دېدى ۋە ناماز ئوقۇماي قايتا تۆگىسىگە مىنىپ يولنى داۋاملاشتۇردى. مۇزدەلىفەگە كېلىپ ناماز شامنى، ئاندىن خۇپتەن نامىزنى ئوقۇدى. (339)

ئوسامە ئىبنى زەيد بۇرنى پاناق قارا تەنلىك بىر ياش ئىدى. يەمەنلىكلەر ئەراپاتتىن مۇزدەلىفەگە كېلىدىغان ۋاقىتتا پەيغەمبەرنى ئۇنىڭ سەۋەبىدىن كېچىكىپ قالدى، دەپ ئويلاپ:

- ئۇنىڭ سەۋەبىدىن بۇ يەرگە سولىنىپ قالدۇق، - دەپ ئاچچىقلى - نىشتى. ئۇلار پەيغەمبەرنىڭ قارا تەنلىك ۋە ئۆزىنىڭ نەزىرىدە كۆرۈمىز بولغان بىر بالغا بۇنچىلىك كۆڭۈل بۆلىدىغانلىقىنى پەقەتلا چۈشىنەلمەيۋاتاتتى. بۇ ئۇلارنىڭ ئىچىدە دەرد بولۇپ قالدى. پەيغەمبەرنى ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ بۇ ھەرىكەتلىرىنى كۆزىگە ئىلماي مۇرتەد بولۇپ كەتتى. (340)

(339) مۇسەدد، 5/200 نەپەئى، ئەلبۇئىشمۇل كەبىر، 1/162.
(340) ئىسى سەئىد، تەبەئەت، 4/63.



ھەج يولىدا

ئۆسامە ئىبنى زەيد كېيىنكى كۈنلەردە شۇ قېتىملىق ھەج سەپىرى جەريانىدىكى ئەسلىمىلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: « ھەج قىلىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە يولغا چىقتۇق. <بەتنى راۋھا> دېگەن يەرگە كەلگەن ۋاقتىمىزدا بىر ئايالنىڭ بالىسىغا كۆرسىتىۋاتقان ئانىلىق مېھىر - شەپقىتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ دىققىتىنى تارتتى. پەيغەمبىرىمىز توختاپ ئايالنىڭ يېنىغا بېرىپ، بالىسىنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. ئۇ ئايال:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ بالا تۇغۇلغاندىن تارتىپ ئەھۋالى مۇشۇنداق، داۋاملىق ھوشىدىن كېتىدۇ، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئوقۇپ دۇئا قىلدى، ئاندىن بالىنى ئانىسىغا بېرىپ:

- بالىنى ئالغىن، ئۇنىڭ كېسىلى ساقايدى، - دېدى.

ھەجدىن قايتىپ بەتنى رەۋھاغا كەلگەن چېغىمىزدا بالىنىڭ ئانىسى قىزىرىپ پىشقان بىر قوينىڭ گۆشىنى ئېلىپ يېنىمىزغا كەلدى، پەيغەمبىرىمىزگە:

- مەن ھېلىقى بالىنىڭ ئانىسى! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- بالىنىڭ ئەھۋالى قانداق؟ - دەپ سورىدى. ئايال:

- شۇ كۈندىن تارتىپ ھېچقانداق كېسىلى قالمىدى، بۇ قوينى قوبۇل قىلغىن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- ئى، ئۆسامە! ئايالدىن قوينى ئالغىن! - دېدى. ئايالدىن قوينى ئالدىم. پەيغەمبىرىمىز قوينىڭ قول تەرىپىدىكى گۆشكە ئامراق ئىدى. ماڭا:

- ئى، ئۆسامە! قوينىڭ قولىنى ماڭا بەرگىن! - دېدى. دەرھال قول تەرىپىنى كېسىپ پەيغەمبىرىمىزگە بەردىم. ئارىدىن ئازراق ئۆتكەندىن كېيىن، تاماق ۋاقتى بولغاندا پەيغەمبىرىمىز يەنە ماڭا:

- ئى، ئۆسامە! قوينىڭ قولىنى ماڭا بەرگىن! - دېدى. مەن:





ئى رەسۇلۇللاھ! قوينىڭ ئىككى قولى بار، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ساڭا بەردىم، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئى، ئۇسامە! ئەگەر سەن گەپ قىلماي، دېگىنىم بويىچە قىلغان بولساڭ، مەن سەندىن قول تەلەپ قىلغان ۋاقتتا سەن ماڭا قول بېرىۋېرىتتىڭ. - دېدى. (341)

ئىبراھىمنىڭ ۋاپاتىدا

ئۇسامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىبراھىمنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن پۈتۈن ساھابىلەرگە ئوخشاش كۆز ياشلىرىنى تۇتالمىدى. ئىبراھىمنى ئىبنى ئابباسنىڭ ئوغلى فازىل يۇدى. ئۇ يۈيۈۋاتقاندا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن پەيغەمبىرىمىز يۈيۈپ بولۇشنى ساقلاپ تۇردى. كىپەنلىگەندىن كېيىن نامىزنى ئوقۇپ مازارغا ئېلىپ ماڭدى. يەرلىك كولاشقا ياردەم قىلغان ئۇسامە ئىبراھىم يەرلىككە قويۇلدىغان چاغدا فازىل ئىبنى ئابباس بىلەن بىرلىكتە يەرلىككە چۈشۈپ ئۇنى مەڭگۈلۈك ئىستىراھەتگاھىغا ئۈزتىپ قويدى. (342)

قوشۇننىڭ ئون توققۇز ياشلىق قوماندانى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دەۋىتىنىڭ كېڭىيىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. مۇسۇلمانلار ۋىزانتىيە ۋە ئىراننىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدىكى يەرلەرگە بېرىپ كىشىلەرنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشى كېرەك ئىدى. ئەمما ھۆكۈمرانلار ئىسلام دەۋىتىنىڭ ئالدىدا كۈچلۈك توسالغۇ بولۇپ تۇراتتى. رۇمىلار ھىجرىيەنىڭ يەتتىنچى يىلىنىڭ بېشىدا ئەۋەتىلگەن ئىسلام ئەلچىسىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەۋەتكەن 300 كىشىگە قارشى 100 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن چىققانىدى.

(341) بەيھقى، دەلائىتون نۇبۈۋە، 6/25، شامى، سۇبۇلۇل خۇدا، 10/29؛ ئەلمەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسائى، 11/233.

(342) ئىسى سەئىد، تەباقات، 8/215؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 14/230.





بۇ ئۇرۇشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان بېقىۋالغان بالىسى زەيد ئىبنى ھارسە، تاغىسىنىڭ ئوغلى جەئفەرى تەييار، ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ۋە ئۇنىڭدىن باشقا نۇرغۇنلىغان ساھابىلەر شېھىت قىلىنغانىدى. بۇ ئەھۋال ئۇ تەرەپتە ئىسلام دەۋىتىنىڭ توسۇلۇپ قېلىشىغا سەۋەب بولغانىدى. بۇ توسالغۇلارنى يېڭىشىنى ئارزۇ قىلغان پەيغەمبىرىمىز ۋاپاتىغا ئاز قالغاندا، ساھابىلەرنى رۇملارغا قارشى ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلىشقا بۇيرۇغانىدى. ئەتىسى (سەيشەنبە كۈنى) ئۇسامە ئىبنى زەيدنى يېنىغا چاقىرىپ شامنىڭ بەلقە چېگراسىدىكى پەلەستىننىڭ دارۇم دېگەن يېرىگە ئەۋەتتى ۋە ئۇنىڭغا:

- سېنى بۇ قوشۇنغا قوماندان قىلدىم، داداڭ ئۆلتۈرۈلگەن يەرگە بارغىن! ئەتىگەندە ئۇنا خەلقىگە ھۇجۇم قىلغىن! چاقماق تېزلىكىدە ئۈستىگە باستۇرۇپ كىرگىن! يۇرتلىرىنى ئاتلىرىڭ ئاستىدا چەيلەتكىن! تېز مېڭىپ سىلەرنىڭ بارىدىغانلىقىڭلارغا دائىر خەۋەر يېتىشتىن بۇرۇن يېتىپ بارغىن! غەلبە قىلساڭ ساقلاپ تۇرماي دەرھال قايتىپ كەلگىن! كېتىدىغان ۋاقىتتا كۆزەتچى ۋە خەرىتىنى يېنىڭغا ئېلىۋال! پايلاقچىلارنى ئالدىدا ماڭدۇرغىن! - دېدى.

چارشەنبە كۈنى تۇيۇقسىزلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشى ئاغرىشقا، قىزىتمىسى ئۆرلەشكە باشلىدى. ئەتىسى پەيشەنبە كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ باش ئاغرىقى بىر ئاز قويۇپ بەرگەندىن كېيىن ئۇسامە ئىبنى زەيدىگە بايراقنى تۇتقۇزۇپ:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن ئۇرۇش قىلغىن! ئاللاھنى ئىنكار قىلغانلار بىلەن جەڭ قىلغىن! ۋەدىگە ۋاپاسىزلىق قىلمىغىن! كىچىك بالىلارنى ۋە ئاياللارنى ئۆلتۈرمىگىن! بەلكى ئۇلارغا قىلغان يامانلىقنىڭ سەۋەبىدىن بالا - مۇسەببەتكە ئۇچراپ قېلىشىڭنى بىلەلمەيسەن.

دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىشنى ئارزۇ قىلماڭلار! <ئاللاھم بىزگە ياردەم قىلغىن، دۈشمەننىڭ ئۈستىدىن كەلگىن، بىزگە زىيان يەتكۈزۈشتىن





توسقن! دەپ دۇئا قىلىڭلار!

دۈشمەن بىلەن ئۇچراشقان ۋاقتىڭلاردا، سىلەرنى قورقۇتۇش ئۈچۈن ۋارقىرىشىپ ئۈستۈڭلارغا كېلىدۇ. ئۇ ۋاقتتا سۈكۈتنى ۋە تەمكىنلىكىڭلارنى ساقلاڭلار!

بىر - بىرىڭلار بىلەن تىرىكەشمەڭلار، قورقۇپ ئاجىزلاپ كېتىسىلەر، كۈچۈڭلار ۋە كەيپىياتىڭلار تۆۋەنلەپ كېتىدۇ. دۈشمەن بىلەن ئۇچراشقان ۋاقتىڭلاردا: «پەرۋەردىگارم! بىز سېنىڭ قۇللىرىڭ، بىزنىڭ كۈكۈلىمىزمۇ ۋە ئۇلارنىڭ كۈكۈللىرىمۇ سېنىڭ قولىڭدا، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن غالب كېلىدىغان زات سەندۇرسەن» دەپ دۇئا قىلىڭلار. ياخشى بىلىڭلاركى، جەننەت قىلىچلارنىڭ سايىسى ئاستىدىدۇر، - دېدى.

ئوسامە ئىبنى زەيد پەيغەمبىرىمىز تۇتقۇزغان بايراقنى بۇرەيدە ئىبنى ھۈسەيدگە بەردى. قوشۇننىڭ توپلىنىشى ئۈچۈن جۇرۇپتا قاراگاھ قۇردى. ئىشلىرىنى تۈگىتىپ تەييار بولغان ساھابىلەر بۇ قاراگاھقا يىغىلىشقا باشلىدى. (343)

ئوسامە ئىبنى زەيدنىڭ قوماندان بولۇشىغا بىلدۈرۈلگەن ئېتىرازلار

داۋاملىق تەربىيەلىنىش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتقان ساھابىلەر پات - پات ئۆتمۈشتە قالغان، تەسىرىدىن تېخى پۈتۈنلەي قۇتۇلۇپ كېتەلمىگەن جەھىلىيەت تۇيغۇلىرى بىلەن ھەرىكەت قىلاتتى. بۇ سەۋەبتىن ئەمدىلا 19 ياشقا كىرگەن ياش ۋە ئازادگەردە بىر قۇل بولغان ئوسامە ئىبنى زەيدنىڭ قوماندان قىلىنىشى بىر قانچە ساھابىنىڭ ئىچكى دۇنياسىدىكى نادانلىق تۇيغۇسىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى. ئەيىاش ئىبنى رەبىئە:

- مۇھاجىرلارنىڭ بېشىغا مۇشۇ ياش قوماندان قىلىپ تەيىنلەندىمۇ؟ - دەپ سۆزلەشكە باشلىدى. مۇناپىقلار بۇ سۆزلەرنى پۇرسەت دەپ بىلىپ، ئىشنى چوڭايتىپ پىتنە - پاسات تارقىتىشقا باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ



ئەنھۇ بۇ پىتنە - پاساتلارنى ئاڭلاپ، پىتنە تارقاتقۇچىلارغا ئاچچىقلاندى. ئاندىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ بولۇۋاتقان گەپ - سۆزلەرنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بەردى. پەيغەمبىرىمىز بۇلارنى ئاڭلاپ ناھايىتى قايغۇردى. كېسەل بولۇشىغا قارىماي بېشى تېڭىقلىق ھالدا شەنبە كۈنى مۇنبەرگە چىقىپ ساھابىلەرگە:

- ئى، خالايق! مەن قوماندان قىلغان ئۇسامە ھەققىدە قىلىنغان بەزى سۆزلەرنى ئاڭلىدىم، بۇ نېمە گەپ؟ ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ دادىسىنى قوماندانلىققا قانداق لايىق كۆرگەن بولسام، ئوغلىمۇ شۇ شەكىلدە لايىقتۇر. مەن ئۈچۈن قانداق ھالەتتە كىشىلەرنىڭ ئەڭ قەدىرلىكى بولغان بولسا، ئۇنىڭ ئوغلىمۇ مەن ئۈچۈن كىشىلەرنىڭ ئەڭ قەدىرلىكىدۇر. ھەر ئىككىسى ھەر قانداق ياخشىلىققا لايىقتۇر. سىلەرنى ئۇنىڭ ھەققىدە ياخشى ئويىدا بولۇشنى تەۋسىيە قىلىمەن. ئۇ سىلەرنىڭ ياخشىلىرىڭلاردىن بىرىدۇر، - دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزىنى تۈگىتىپ ئۆيىگە قايتىپ كەتتى. قوشۇنغا قاتنىشىدىغانلار بىر - بىرلەپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ، ئۇنىڭ بىلەن ۋىدالىشىشقا باشلىدى. ئۇسامە ئىبنى زەيىد قاراڭھتا بولغانلىقى ئۈچۈن، يەكشەنبە كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا ۋىدالىشىشقا كەلدى. يىغلىغان ھالدا ئىچكىرىگە كىرگەن چاغدا پەيغەمبىرىمىز ھوشىدىن كېتىپ - كەلمەكتە ئىدى. ئاستا يېنىغا يېقىنلىشىپ، ئېگىلىپ كۆز ياشلىرى ئىچىدە پەيغەمبىرىمىزنى سۆيىدى. پەيغەمبىرىمىز گەپ قىلالماي، قوللىرىنى ئېچىپ ھاۋاغا قاراتقاندىن كېيىن قولىنى ئۇسامەنىڭ مۇرىسىگە قويدى. ئۇسامە «بۇنداق قىلىشىدىن ئۇنىڭ ماڭا دۇئا قىلغانلىقىنى بىلدىم» دەيدۇ.

ئۇسامە بۇ ھالەتتە يولغا چىقىشقا كۆڭلى قويماي دۈشەنبە كۈنى ئەتىگەن يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا باردى. پەيغەمبىرىمىز بىر ئاز بولسىمۇ ياخشىلىنىپ راھەتلەپ قالغانىدى. ئۇسامەگە قاراپ:





- ئاللاھنىڭ بەرىكەتى بىلەن چۈش ۋاقتىدا يولغا چىقىڭلار! - دېدى.
ئۇسامە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ۋىدالاشقاندىن كېيىن قارارگاھقا
قايتىپ كەلدى. (344)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېسەل يېتىۋاتقان ھالەتتە ئۇسامە ۋە ئۇنىڭ
قوشۇنىدىن ئېغىز ئېچىلغاندا، داۋاملىق:

ئۇسامەنىڭ مېڭىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇڭلار! - دېگەن بۇيرۇقنى
تەكرارلايتتى. قوشۇن يولغا چىقىدىغان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
كېسەلنىڭ بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئۇمۇ
ئەيەن ئانىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! سىز ساقايغۇچە ئۇسامەنىڭ يولغا چىقىشىنى
كېچىكتۈرگەن بولسىڭىز؟ ئەگەر ئۇسامە بۇ ئەھۋالدا كەتسە پايدىسى
بولمايدۇ، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- ئۇسامەنى يولغا سېلىڭلار! - دەپ قوشۇننىڭ يولىنى داۋاملاشتۇرۇشتا
چىڭ تۇردى. ئۇ جەرياندا پەيغەمبەرىمىزنىڭ كېسەلى بىر ئاز ياخشىلىنىپ
ئۆزىگە كېلىپ قالغانىدى. ئۇسامە ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرگەندىن كېيىن
قوشۇنغا قاراپ:

- يىغلىڭلار! - دەپ بۇيرۇق بېرىپ يولغا چىقتى. تېخى ئەمدىلا
يولغا چىقىشىغا پەيغەمبەرىمىز ۋاپات بولدى. ئانىسى ئۇمۇ ئەيەن ئوغلى
ئۇسامەنىڭ يېنىغا بىرىنى ئەۋەتىپ، پەيغەمبەرىمىزنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى
يەتكۈزدى. ئۇسامە، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئەبۇ ئۇبەيد ئىبنى جەرراھ
بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە قايتىپ كەلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېسەل ياتقان ئاخىرقى كۈنلىرى،
ئۇسامەنىڭ ئايالى فاتىمە بىنتى قەيس يېنىدىن پەقەتلا ئايرىلمىغان بولۇپ،

(344) ئىسى سەئىد، 2/190؛ ۋاقدى، 3/1117.



پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېسىلىنىڭ ئېغىرلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندىن كېيىن، ئىسلام قوشۇنىغا باشلامچىلىق قىلىپ سەپەرگە چىقىش ئالدىدا تۇرغان ئۇسامە ئىبنى زەيدكە:

- ئالدىراپ مەدىنىدىن يىراقلىشىپ كەتمىگىن، چۈنكى پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېسىلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىۋاتىدۇ، - دەپ ئاگاھلاندۇرغانىدى.

پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولغاندا ئۇسامەگە ئادەم ئەۋەتىپ ئازابلىق خەۋەرنى بەرگەنلەردىن بىرى ئۇ ئىدى.⁽³⁴⁵⁾ خەۋەرنى ئاڭلىغان ساھابىلەر قارارگاھتىن ئايرىلىپ مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. بايراقنى كۆتۈرگەن بۇرەيد، بايراقنى ئۇسامەنىڭ ئۆيىدە قويۇپ مەسجىدى نەبەۋىگە يۈگۈردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىنازىسىدا

ئۇسامە ئىبنى زەيد ئائىلە ئەزالىرىنىڭ بىرى ھېسابلىنىدىغان بولغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبىرىمىزنى يۇيۇش ۋە دەپنە قىلىش ئىشلىرىغا قاتناشتى. سەئىد ئەبى ئىبنى سائىر ۋە باشقا ساھابىلەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، فازىل، ئۇسامە ۋە شۇكران قاتارلىقلار يۇدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۈستىدىكى كۆيىكىنى چىقارماي يۇيۇۋاتاتتى، فازىل ئۆرۈپ بېرەتتى، ھەزرىتى ئابباس، ئۇسامە ۋە شۇكران سۇ قويۇپ بېرەتتى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر تەرەپتىن پەيغەمبىرىمىزنى يۇسا، يەنە بىر تەرەپتىن:

- ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن! ۋاپاتىڭمۇ ھاياتىڭغا ئوخشاش پاك - پاكىز، - دېگەن سۆزلىرى ئارقىلىق ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلەيتتى.⁽³⁴⁶⁾

بىر قاتار ماتېرىياللاردا ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ پەيغەمبىرىمىزنى

(345) ئىبنى سەئىد، تەپاۋات، 4/67.

(346) ئىبنى سەئىد، 2/280؛ ئىبنى كەسىر، سىر، 2/489.



يەرلىككە قويۇش شەرىپىگە ئىگە بولغانلىقى يېزىلغان. (347)

قوشۇننىڭ ھەرىكىتى

پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ساھابىلەر ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بەيئەت قىلدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇرەيدكە ئۆسامەنىڭ ئۆيىدىكى بايراقنى ئېلىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى. ئۆسامە گەمۇ:

- پەيغەمبىرىمىز سېنى نەگە ئەۋەتكەن بولسا، شۇ يەرگە بارغىن! - دەپ بۇيرۇق قىلدى. ئۆسامە دەرھال جۇرۇپقا قايتىپ بېرىپ، يېڭىدىن قارارگاھ قۇردى.

ئەمما ساھابىلەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلىغان ئەربەبلەرنىڭ ھەممىسى بىرلىشىپ بىزگە ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن دەپ ئويلاشقاندى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئۆسامە ئىبنى زەيدنىڭ رۇملارنىڭ ئۈستىگە ھۇجۇم قىلىشىنى بىكار قىلىشىنى تەۋسىيە قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇلارنىڭ بېشى ئىدى. خەلىپىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئۆسامەنىڭ يولغا چىقىشىنى توختاتقىن! پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلىغان ئەربەبلەرنىڭ ئۈستىمىزگە ھۇجۇم قىلىپ كېلىشىدىن ئەندىشە قىلىۋاتىمىز، - دېدى. ئەمما، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلمىدى. مەدىنىلىك ساھابىلەر ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- ئەگەر جەزمەن بىرى بۇ ۋەزىپىنى ئورۇندىشى كېرەك بولسا، ئۆسامەدىن ياشتا بىر ئاز چوڭراق بىرىنىڭ ئورۇندىشىنى ئارزۇ قىلىدىغانلىقىمىزنى ئېيتقىن! - دېيىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەنە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. خەلىپە ساھابىلەرنىڭ تەلەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن تارىخقا ئالتۇن ھەل بىلەن يازغۇدەك مۇنۇ سۆزلەرنى قىلدى:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، پەيغەمبىرىمىز باغلىغان بىر تۈگۈننى مەن يەشمەيمەن. يىرتقۇچ قۇشلار بىزنى چاڭگاللاپ ئېلىپ



ماگسىمۇ، يىرتقۇچ ھايۋاناتلار مەدىنىنىڭ ئەتراپىنى قورشىۋالسىمۇ، ئىتلار مۆمىنلەرنىڭ ئانىسىنىڭ پۇتلىرىنى تارتسىمۇ يەنىلا ئۇسسامەنىڭ قوشۇنى تەييارلىنىپ يولغا چىقىدۇ. بۇيەردە مەندىن باشقا ئادەم قالمىسىمۇ، مەن يەنە ئۇنى ئەۋەتمەن، - دېدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ قېتىم مەدىنىلىك ساھابىلەرنىڭ ئىككىنچى تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ:

- ئۇلار يەنە بۇ ۋەزىپىنى ئۇسسامەدىن چوگراق بىرىگە بېرىشنى ئارزۇ قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى، - دېدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ياقىسىغا ئېسىلىپ:

- ئاناڭ سەن ئۈچۈن كۆز يېشى قىلسۇن! ئى، ئۆمەر، سېنى يۇقۇتۇپ قويسۇن! مەندىن پەيغەمبىرىمىز قوماندىن قىلىپ تەيىنلىگەن بىرىنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىشىمنى تەلەپ قىلىۋاتامسەن؟ - دەپ كايىدى. خاتا قىلغانلىقىنى تونۇپ يەتكەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىنىڭ يېنىدىن ئۇن - تىنىسىز چىقىپ كەتتى. ساھابىلەرنىڭ يېنىغا بارغاندا ھەممەيلەن ئۇنىڭ ئەتراپىغا توپلىشىپ نېمە ئىش بولغانلىقىنى سوراشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا كايىپ:

- بۇيرۇق ئىجرا قىلىنىدۇ! سىلەرنىڭ سەۋەبىڭلاردىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ خەلىپىسىدىن دەشنام يىدىم، - دېدى.

بارىدىغان يەر يىگىرمە كۈنلۈك مۇساپە ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوشۇننىڭ قوماندىنىدىن:

- ئۆمەر ئىبنى خەتتابىنى ماڭا ياردەم قىلىشى ئۈچۈن قويۇپ قويساڭ بولامدۇ؟ - دەپ تەلەپ قىلدى. ئۇسسامە:

- بولىدۇ، - دېدى ۋە 700 كىشىلىك قوشۇن بىلەن يولغا چىقتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنى بىرلىكتە ماڭغىچ ئۇزۇتۇپ قويدى. ئۇسسامەنىڭ بۇنىڭغا كۆڭلى قويماي:

- ئى، رەسۇلۇللاھنىڭ خەلىپىسى! يا سەن ئۇلغىڭغا مىنگىن ياكى



مەن ئۇلغىمىدىن چۈشەي، - دېدى. ئەبۇ بەكر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەنمۇ ئۇلغىڭدىن چۈشمەيسەن، مەنمۇ ئۇلغىمغا مەنمەيمەن. پۈتلىرىمىزغا ئاللاھ يولىدا ئازراق بولسىمۇ چاڭ - توزان قونسا نېمە بوپتۇ؟ - دېدى. ئۇسامەگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەۋسىيەلىرىگە ئوخشايدىغان تەۋسىيەلەرنى قىلدى. ئۇلارغا ياخشى دۇئالارنى قىلىپ يولغا سېلىپ قويدى. قوشۇننىڭ مۇشۇنداق بىر پەيتە يولغا چىقىشى ئەرەبلەر ۋە رۇملارغا ناھايىتى چوڭ پىسخولوگىيەلىك تەسىر كۆرسەتتى. قوشۇن بىر ئەرەب قەبىلىسى بار يەردىن ئۆتكەن ۋاقىتتا ھەيران بولۇپ، مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم قىلىشنى پىلانلىغان باشقا قەبىلىلەر «بۇلار ناھايىتى كۈچلۈك، بۇلارغا ھېچكىم تەڭ كېلەلمەيدۇ، قوشۇننىڭ قايتىشىنى كۈتەيلى، ئۇلار غەلبە قىلامدۇ ياكى روملۇقلارمۇ قاراپ باقايلى» دەپ ھۇجۇم قىلىش قارارىدىن ۋاز كەچتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ دىندىن چىقماقچى بولغان باشقا قەبىلىلەرمۇ «بۇلار ناھايىتى كۈچلۈك بولمىسا، مۇشۇنداق ۋاقىتتا قوشۇن چىقارمايتتى» دەپ باشقا قەبىلىلەرگە ئوخشاشلا قوشۇننىڭ قايتىشىنى كۈتمەكچى بولۇشتى. قوشۇننىڭ غەلبە بىلەن قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، دىندىن قايتىشتىن ۋاز كەچتى. (348)

ئىسلام قوشۇننىڭ رايونغا كېلىپ رۇملارغا ھۇجۇم قىلغانلىقىنى ئاڭلىغان ۋىزانتىيە ئىمپېراتورى:

- بۇلارنىڭ پەيغەمبىرى ئۆلگەن ئەمەسمىدى؟ شۇنداق تۇرۇقلۇق قانداقسىگە بىر ئايلىق يولدىن كېلىپ تۇپراقلرىمىزغا ھۇجۇم قىلسا، ھېچكىم بىر ئىش قىلالماي تۇرۇپ قايتىپ كېتىدۇ، - دەپ ھەيرانلىقنى ئىپادىلىدى. (349)

ئۇسامە ئىبنى زەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىنى ئەمەلگە

(348) ئىبنى كەسىر، ئەلىئىدائىيە ۋەئىنھايە، 1/1007.
(349) رەھىسى، سەبەر، 896.



ئاشۇرۇپ تاكى پەلەستىن زېمىنلىرىغىچە باردى. خۇرەيس ئىسىملىك پايلاقچىسى داۋاملىق مەلۇمات توپلايتتى. پايلاقچى قايتىپ كېلىپ دۈشمەننىڭ ناھايىتى تارقاق ھالەتتە ئىكەنلىكىنى مەلۇم قىلدى. ئۇسامة قوشۇنغا تەييارلىق قىلىشنى، دۈشمەن بىر يەرگە توپلىنىشتىن بۇرۇن ھۇجۇم قىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. بايراقچى بۇرەيد:

- مەن بۇرۇن داداڭ بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش قىلدىم، ئۇ ئىنسانلارنى ئالدى بىلەن ئىسلامغا دەۋەت قىلاتتى. قوبۇل قىلسا، ئۇلارنى قويۇۋېتەتتى، ئۇلار باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش ھەق - ھوقۇق ۋە مەسئۇلىيەتكە ئىگە بولاتتى. قوبۇل قىلمىسا سۈلھى قىلىش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قوياتتى، ئۇنىمۇ قوبۇل قىلمىسا، ئۇرۇش قىلاتتى، - دېدى. ئۇسامة:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دادامغا شۇنداق قىلىشنى بۇيرۇغانىدى. ئەمما، ماڭا تېز بېرىپ ھۇجۇم قىلىشىمنى بۇيرۇدى، - دېدى.
بۇ بىر ئالاھىدە ئەھۋال ئىدى. قوشۇن ئەبنا دېگەن يەرگە يېقىنلى- شىپ قالغاندا ئۇسامة ئەسكەرلەرگە:

- ھۇجۇم قىلىمىز، ئاۋازىڭلارنى چىقارماڭلار، بىر - بىرىڭلاردىن ئايرىلماڭلار، قەلبىڭلاردا ئاللاھنى زىكىر قىلىڭلار! قىلىچىڭلارنى غىلاپتىن چىقىرىپ تەييار تۇرۇڭلار! - دەپ بۇيرۇق چۈشۈردى.

ئەڭ مۇۋاپىق ۋاقىتتا ھۇجۇم قىلدى. ئۇرۇشنىڭ ئاخىرىدا ناھايىتى چوڭ غەلبىگە ئېرىشتى. يۇرت كاتتىلىرىدىن بەزىلىرى ئۆلتۈرۈلدى. بەزىلىرى ئەسىر ئېلىندى. گاڭگىراپ قالغان دۈشمەننىڭ كۆپىنچىسى قېچىپ جانلىرىنى قۇتقۇزدى. قوشۇن ئۇرۇشتا نۇرغۇن غەنمەتلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولۇپ، بۇيرۇققا بىنائەن ساقلاپ تۇرماي دەرھال قايتىپ كەلدى. ئۇسامة ئۇرۇش جەريانىدا دادىسىنى شېھىت قىلىپ ئېتىنى ئېلىۋالغان ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ ئېتىنى قايتۇرۇۋالدى.

ئۇسامة بىرى ئارقىلىق مەدىنىگە خۇشخەۋەر ئەۋەتتى. مەدىنىلىكلەر قوشۇننىڭ غەلبە بىلەن قايتىپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ ناھايىتى



سۆيۈندى. ئەبۇ بەكەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە مەدىنىنىڭ سىرتىغىچە چىقىپ قوشۇننى قارشى ئالدى. ئۆسامە مەدىنىگە كېلىپلا ئۇدۇل مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ، ئۇ يەردە ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن ئۆيىگە باردى. بۇرەيد ئىسلام بايرىقىنى ئۇنىڭغا قايتۇرۇپ بەردى. بايراق ئۆسامە ئىبنى زەيد ۋاپات بولغانغا قەدەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ خاتىرىسى سۈپىتىدە ئۇ يەردە قالدى. (350)

ئۆسامە ئىبنى زەيد شۇنىڭدىن كېيىن مەدىنىدە ئۇزۇن تۇرماي قوشۇننى ئېلىپ يەمەن تەرەپكە قاراپ يولغا چىقتى. خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ قوشۇنىغا قوشۇلدى. يالغانچى پەيغەمبەر مۇسەيلەمە بىلەن تاكى غەلبە قىلغانغا قەدەر ئۇرۇش قىلدى.

پەيغەمبىرىمىزدىن كېيىن

ئۆسامە ئىبنى زەيد ئەبۇ بەكەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زامانىدا دىنىدىن قايتقان مۇرتەدلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلغان، خەلىپىلەر ئەتىۋارلايدىغان بىر بىگىت ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ساھابىلەرگە مائاش بەلگىلىگەندە ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرگە يىللىق 3000 دەرھەم بەلگىلىگەن بولسا، ئۆسامە ئىبنى زەيدكە 3500 دەرھەم بەلگىلىگەندى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر دادىسىغا:

- ئۇنىڭغا نېمە ئۈچۈن مەندىن يۇقىرى مائاش بەلگىلىدىڭ؟ ئۇ مەيلى ياش مەيلى ھىجرەت قىلىش جەھەتتىن بولسۇن مەندىن ئۈستۈن بولمىغىنىدەك، ئۇ قاتنىشىپ مەن قاتناشمىغان بىرمۇ ئۇرۇش يوق، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا:

- پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ دادىسىنى سېنىڭ داداڭدىن، ئۇنى سەندىنمۇ بەكرەك ياخشى كۆرەتتى. پەيغەمبىرىمىز ياخشى كۆرگەن كىشىنى مەن

(350) ئىسىمى، تەپەتات، 2/190؛ ۋاقىدى، مەغازى، 3/1117.



ياخشى كۆرىدىغان كىشىدىن ئەلا بىلدىم، - دېدى. (351)

ئۇسامە ئىبنى زەيد ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەنمۇ يېقىن ئىدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇسۇلمانلار ياشايدىغان بەزى مەركىزى رايۇنلاردا نازارەتلىق شىكايەتلىرىنىڭ بولۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، بەزى ئايرۇۋىلۇق ساھابىلەرنى تەكشۈرۈشكە ئەۋەتتى.

مۇھەممەد ئىبنى مەسلەمەنى كۈفەگە، ئۇسامە ئىبنى زەيدنى بەسرەگە، ئەمىر ئىبنى ياسىرنى مىسىرغا، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنى شامغا ئەۋەتتى. (352)

ئۇسامە ئىبنى زەيد پىتنە - پاساتتىن يىراق تۇردى. بىر كۈنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا:

- ئى، ئۇسامە! بىز سېنى بىزدىن بىرى دەپ قارايمىز، نېمە ئۈچۈن ئارىمىزغا قوشۇلمايسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇسامە ئۇنىڭغا:

- ئى، ھەسەننىڭ ئاتىسى! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن بىر شىرنىڭ ئاغزىدىن ئىچىگە كىرسەڭ، سەن بىلەن بىللە ئۆلۈش ياكى سەن بىلەن بىللە ياشاش ئۈچۈن مەنمۇ باشقا بىر شىرنىڭ ئاغزىدىن ئىچىگە كىرمەن. ئەمما ھازىر سەنمۇ ئىچىدە بولغان بۇ ئىشقا ئارىلاشمايمەن. چۈنكى مەن بىر قېتىم «لا ئىلاھە ئىللەللاھ» دېگەن بىرنى ئۆلتۈردۈم، پەيغەمبىرىمىز ماڭا ئاچچىقلانغان ۋاقىتتا ئۆز - ئۆزۈمگە «بۇنىڭدىن كېيىن «لا ئىلاھە ئىللەللاھ» دېگەن بىرنى ئۆلتۈرمەيمەن» دەپ قەسەم قىلدىم. پەيغەمبىرىمىز بۇ سۆزۈمنى ئاڭلاپ: «مەندىن كېيىن قالغاندىمۇ شۇنداقمۇ؟» دېدى، مەنمۇ «ھەئە شۇنداق» دەپ جاۋاب بەرگەندىم، - دېدى. (353)

ئۇسامە ئىبنى زەيد پەيغەمبىرىمىزدىن 118 ھەدىس رىۋايەت قىلغان

(351) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/70، رەھەبى، سەبەر، 896.

(352) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/220.

(353) رەھەبى، سەبەر، 896.



بولۇپ، ئالىملار تەرىپىدىن <پەتىۋا بەرگەن ساھابىلەرنىڭ بىرى> دەپ ھېسابلاندى. (354) ئۇسامە ناھايىتى ھېسسىياتچان بىرى بولۇپ، ساھابىلەر ۋە تالپىنلار پات - پات ئۇنىڭدىن سوئال سوراپ پەتىۋا بېرىشنى تەلەپ قىلاتتى. ھاياجانلانغان ۋاقىتتا شېئىر ئوقۇيتتى. ئۇبەيدۇللاھ ئىبنى ئابدۇللاھ بىر كۈنى ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ ئائىشە ئانىمىزنىڭ ئىشىكى ئالدىدا پۈتتىنى پۈتتىنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ يۇقىرى ئاۋازدا شېئىر ئوقۇغانلىقىنى ئاڭلىغانلىقىنى بايان قىلدۇ. (355)

ئۇسامە ئىبنى زەيد ناچار سۆزلەرنى قىلىپ سالماسلىققا ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى. يېنىدا ناچار سۆزلەر بولۇۋاتقان بولسا، دەرھال ئۇ يەردىن يىراقلىشاتتى. بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ قەبرىسىنىڭ يېنىدا ناماز ئوقۇۋاتقاندا مەرۋان كەلدى. ئۇنىڭ قىلغان بۇ ئىشى سەۋەبىدىن ھاقارەتكە ياتىدىغان سۆزلەرنى قىلىشقا باشلىدى. ئۇسامە ئۇنىڭغا:

- ئى، مەرۋان! سەن قانداق ئادەم، نېمە ئۈچۈن سەت گەپلەرنى قىلسەن؟ پەيغەمبىرىمىز: «ئاللاھ سەت گەپلەرگىمۇ ئۇنى قىلغانلارغىمۇ غەزەپلىنىدۇ» دېگەن، - دېدى ۋە مەرۋاننىڭ يېنىدىن يىراقلاشتى. (356)

ئانىسى ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرگىنىدەك، ئۇمۇ ئانىسىنى قەۋەتلا ياخشى كۆرەتتى. ھەر قانداق تەلپىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا تىرىشاتتى.

مۇھەممەد ئىبنى سىرىن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە خورما ناھايىتى قىممەت بولۇپ، بىر خورما دەرىخى 1000 دەرھەم ئىدى. ئۇ مەزگىلدە ئۇسامە بىر خورما دەرىخىنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنى كېسىپ، خورمىلارنى تىرىپ ئانىسىغا ئاپىرىپ بەردى. ئۇمۇ ئەيمەن ئۇنىڭغا ياخشى دۇئالارنى قىلىپ خورمىلارنى يېدى. ئۇسامەنىڭ بۇ ئىشىنى كۆرگەنلەر ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ:

- نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلدىڭ؟ سەنمۇ بىلىسەن بىر خورما دەرىخى

(354) مەقۇرى، ئىستائۇل ئەسائى، 9/142.

(355) زەھەبى، سەئى، 896.

(356) ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 24/180؛ زەھەبى، سەئى، 896.





1000 دەرھەمگە چىقتى، - دېيىشتى. ئۇسامە ئۇلارغا:

- ئانام مەندىن خورما تەلەپ قىلدى. ئانامنىڭ تەلپىنىڭ نېپى
بولۇشىدىن قەتئىينەزەر كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە ئەمەلگە ئاشۇرىمەن.
دېدى. (357)

پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ۋادىلىقوراغا بېرىپ
ئورۇنلاشتى، كېيىن مەدىنىگە كەتتى. ھىجرىيەنىڭ 58 - يىلىغىچە
ياشىدى. 66 ياشلار ئەتراپىدا مەدىنە سىرتىدىكى جۇرۇپتا ۋاپات بولدى.
جىنازىسى مەدىنىگە ئېلىپ كېلىندى. (358)

(357) ئىبنى جەۋزى، سەئۇدىيە قۇۋە، 190: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 4/255.
(358) ئىبنى سەئۇد، تەباقات، 4/72: ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇغابە، 84.





ئالتە خىل تىل بىلىدىغان تەرجىمان

زەيد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۇ ناھايىتى زېرەك ۋە ئەقلىنى توغرا يولدا ئىشلەتكەن بىرى بولۇپ، بالىلىق دەۋرىدىن تارتىپلا چوڭ ئىشلارنى ۋۇجۇدقا چىقارغان ئۆزگىچە ئىنسان ئىدى. مەدىنىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغلىرى نەجىر ئوغۇللىرىدىن زەيدنىڭ دادىسى سابت ئىبنى دەھەك، ئانىسى مەشھۇر ئايال ساھابىلەردىن نەۋۋار بىنتى مالىكىنىڭ ئوغلى ئىدى. يەزىد ئىسىملىك يەنە بىر قېرىندىشىمۇ بار ئىدى.

ئۇ بالىلىق دەۋرىنى ناھايىتى قىيىنچىلىق ئىچىدە ئۆتكۈزدى. تۆت - بەش ياشقا كىرىپ ئەتراپى تونۇشقا باشلىغاندا مەدىنىدە ناھايىتى چوڭ پىتنە - پىساق تارقالدى. شەھەردىكى ئىككى چوڭ قەبىلە سۈنى باھانە قىلىپ بىر - بىرلىرى بىلەن يىللارچە داۋاملىشىدىغان بىر ئۇرۇشنىڭ پىلتىسىگە ئوت ياقىتى. ھەر كۈنى بىرلىرى يارىلىناتتى ياكى ئۆلتۈرۈلەتتى. ھېچكىمدە خاتىرجەملىك قالمىدى. كىشىلەر ئۆيلىرىدىن باغ - باغچىلىرىغىمۇ چىقالمايدىغان، بازارلارغىمۇ بارالمايدىغان بولدى. بۇ ئۇس (كۈلپەت، پەرىشانلىق دېگەن مەنىدە) ئۇرۇشى دەپ ئاتالغان بۇ قېرىنداش ماجىراسى بىر پالاكەت ئىدى. ئەتراپىدا ئاتىسى ئۆلۈپ كەتكەن بالىلارنى كۆرۈپ ھەر كۈنى يېڭى بىر قايغۇ ھەم ئەندىشە ئىچىدە ياشىغان كىچىك زەيدنىڭ قەلبى پات - پات دادىسىدىن ئايرىلىپ قېلىش قورقۇنچى بىلەن تولغان بولۇپ كىچىككىنە يۈرىكى غەم - قايغۇدىن تېز - تېز سوقاتتى ۋە



ئىچ - ئىچىدىن يىغلايتتى.

قورققان ئىشى بېشىغا كېلىپ، ئۆلۈم ئۇلارنىڭمۇ ئىشىكىنى قاققاندى.
ئۇ ئالتە يېشىغا كىرگەندە دادىسى بۇئۇس ئورۇشىدا ئۆلۈپ كېتىپ،
يېتىم قالدى. ئانىسى مېھىر - شەپقەت بىلەن بالىلىرىنى باغرىغا بېسىپ،
ئازابلىرىنى يەڭگىلەتتىشكە تىرىشقان بولسىمۇ ئۇ، شۇ چاغلارنى پەقەتلا
ئۆتۈۋالمايدى. كېيىنكى كۈنلەردە شۇ ۋاقتلاردىن سۆز ئېچىپ، بۇئۇس
ئورۇشىنى مۇنۇ سۆزلىرى ئارقىلىق تارىخقا يازدى: «بۇئۇس ئورۇشى يۈز
بەرگەن ۋە دادام ئۆلتۈرۈلگەن ۋاقتتا مەن ئالتە ياشتا ئىدىم. پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام بۇ ۋەقەدىن بەش يىل كېيىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى.
پەيغەمبىرىمىز كەلگەندە ئون بىر ياشقا كىرگەندىم.»⁽³⁵⁹⁾

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بۇ كۈلپەتنى خۇلاسىلەپ مۇنداق دەيدۇ:
«پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشتىن بىر مۇددەت بۇرۇن بۇئۇس
ئورۇشى بولغاندى. مەدىنە خەلقى يىللارچە داۋاملاشقان بۇ ئورۇش
سەۋەبىدىن بۆلۈنگەن ۋە بىر قانچە رەھبىرىدىن ئايرىلىپ قالغاندى. ئاللاھ
تائالا ئورۇشتا يارىلانغان مەدىنە خەلقىنى ئىسلام بىلەن شەرەپكە ئىگە
قىلدى. ئارقىدىن پەيغەمبىرىنى ئۇ يەرگە ئەۋەتتى.»⁽³⁶⁰⁾

نەۋۋار بالىلىرىنىڭ دادىسىز چوڭ بولۇشىنى خالىماي، يولدىشى ۋاپات
بولۇپ بىر مەزگىلدىن كېيىن نەجىجىر ئوغۇللىرىدىن ئۇمارە ئىبنى ھەزىم
بىلەن ئۆيلەندى. ئۇمارە بالىلارغا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى، ئۇلارغا
كۆيۈنەتتى. زەيدنىڭ ناھايىتى ئەقىللىك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنى شېئىر
يىغىلىشلىرىغا ئېلىپ بېرىشقا باشلىدى. زەيد ئۇ يەردە نۇرغۇنلىغان
شېئىرلارنى يادلىدى.

زەيدنىڭ قانچىلىك كۆپ شېئىر يادلىغانلىقىنى نەۋرىسى سەئىد ئىبنى
سۇلايماننىڭ چوڭ دادىسىدىن نەقىل كەلتۈرگەن «شېئىر مەجلىسىدە كەئب

(359) ھاكىم، مۇستەزەك، 3/421.

(360) بۇخارى، مەناقىسى ئەنسا، 1، 27، 46.





ئىبنى مالكىنىڭ توقسان قەسدىسىنى يادلىۋالدىم، دېگەن سۆزلىرىدىن كۆرۈۋالالايمىز. (361)

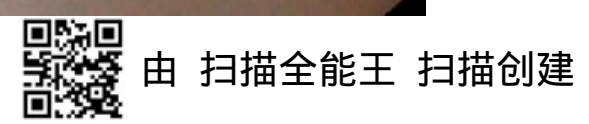
زەيد ئالتە - يەتتە ياش چاغلىرىدىلا نۇرغۇن شېئىرلارنى يادلىۋالغان بولۇپ، ئۆزىمۇ ھېس قىلماستىن كىچىككىنە قەلبى بىلەن غايەت زور بىر داۋاغا تەييارلىنىۋاتاتتى. ئۇ شېئىر يادلاۋاتقاندا، مەدىنە خەلقى پەيغەمبىرىمىز بىلەن تونۇشۇپ مۇسۇلمان بولۇشقا باشلىغانىدى. ئۆگەي دادىسى ئۇمارە ئىبنى ھەزىمۇ بۇ شەرەپتىن ئۆز نېسىۋىسىنى ئېلىپ مۇسۇلمان بولدى. ئىسلامغا كىرىش شەرىپىگە ئېرىشكەندىن كېيىن ھاياجان ئىچىدە ئۆيىگە كەلگەن ئۇمارە، ھەممە ئەھۋالنى ئايالىغا ئېيتىپ، ئۇنىمۇ ئىسلامغا دەۋەت قىلدى. زەيدنىڭ ئانىسى قىلچە ئىككىلەنمەستىن مۇسۇلمان بولدى.

ناھايتى كۈچلۈك سەممىيەت ۋە پۈتمەس - تۈگىمەس ھاياجان ئىچىدە ئىسلامغا رىشتە باغلىغان مۇسۇلمانلار ئىسلامنىڭ تۇنجى ئەمرى «ئوقۇ» ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن نادانلىققا قارشى ئۇرۇش ئېچىپ، ناھايتى ئىشتىياق بىلەن ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن يۈگۈردى.

نەۋۋار رەزىيەللاھۇ ئەنھا ناھايتى ھەۋەس بىلەن ئىلىم ئۆگىنىشكە باشلىغان بولۇپ، ھەم ئۆگىنىپ ھەم ئۆگەنگەنلىرىنى بالىلىرىغا ئۆگىتەتتى؛ ئۆگەنگەنلىرىنى بالىلىرىغا سۆزلەپ بېرىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئىسلامغا ۋە ئىلىم ئىگىلەشكە ھازىرلايتتى.

مەدىنە خەلقى ئىسلام بىلەن تونۇشقاندىن كېيىن جاھالەتنىڭ چوڭقۇرلۇقىنى تونۇپ يېتىپ، ئۇنىڭدىن تېزىرەك قۇتۇلۇش ئۈچۈن بىرىنچى ئەقەبە بەيئىتىدىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزدىن بىر ئۇستاز بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارغا دۇنيانىڭ ئەڭ داڭلىق ئۇستازىنى ئەۋەتتى. ئۇ پۈتۈن بارلىقى بىلەن ئىسلامغا باغلانغان مۇستەب ئىبنى ئۇمەير ئىدى. مۇستەب ئىبنى ئۇمەيرنىڭ مەدىنىگە كېلىشى بىلەن كىچىك زەيدنىڭ دۇنياسى ئۆزگەردى. ئۇ ۋاقتلاردا توققۇز ياشلاردا بولغان زەيد

(361) بەيھەقى، سۇنەن، 10/240؛ قەلئەجى، فىقھى زەيد ئىبنى سابت، 12.



ئاتا - ئانىسىنىڭ قوللىشى بىلەن باشقا بىر ھاياتقا قەدەم باستى. كىچىك زەيد مۇستەب ئىبنى ئومەيرنى قەدەممۇ قەدەم كۆزىتىپ، ئۇنىڭدىن قۇرئان كەرىم ئۆگىنىشكە باشلىدى. داۋاملىق ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، شۇ كۈنگىچە نازىل بولغان سۈرىلەرنى بىرمۇ - بىر يادلايتتى. ئۇنىڭ پېشىنى قەتئىي قويۇۋەتمەي، پۇرسەت تاپسىلا يېنىغا بېرىپ قۇرئان تىڭشىدى. ئۆيىنىڭ يېنىغا سېلىنغان مەسجىد بۇ جەھەتتە ئۇنىڭغا ئاسانلىق يارىتىپ بەرگەندى.

ئانىسى نەۋۋار رەزىيەللاھۇ ئەنھا بايان قىلىپ: «پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە تەشرىپ قىلىشتىن بۇرۇن مەدىنىدىكى ئىنسانلارغا ئەسەد ئىبنى زورارە بەش ۋاقىت نامازدا دائىم ئىمام بولۇپ بېرەتتى. رافىئ ئىبنى ئامىرنىڭ ئوغۇللىرى سەھىل ۋە سۇھەيلىنىڭ خامانلىرى بار يەرگە بىر مەسجىد سېلىپ، ناماز ئوقۇش ئۈچۈن كىشىلەرنى ئۇ يەرگە يىغالتى. ھازىر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھىجرەتتىن كېيىن بۇ مەسجىتتە كىشىلەرگە ئىمام بولۇپ بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك بولدۇم.» دەيدۇ.⁽³⁶²⁾

ھاياتىنىڭ ئەڭ بەختىيار مىنۇتلىرى

پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە كەلگەن ۋاقىتتا ئون بىر ياشلاردا بولغان زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كۈنىدەك بىر كۈننى باشتىن كەچۈرمىدى. پۈتۈن مەدىنە خەلقى ھاياجان ئىچىدە پەيغەمبىرىمىزنى قارشى ئېلىشقا چىققانىدى. پەيغەمبىرىمىز يېتىپ كەلگەندە بولسا، ھاياجان ۋە خۇشاللىق پەللىگە يەتكەن بولۇپ، يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممەيلەن بايرام تەنتەنىسىگە چۆمگەندى. خۇشاللىقتىن ئورنىدا تۇرالمايلا قالغان كىچىك زەيد، كەلگەن بۇ كاتتا مېھماننىڭ ئەبۇ ئەييۇبنىڭ ئۆيىدە مېھمان بولغانلىقىنى كۆرۈپ خۇشاللىقتىن ئۇچقۇدەك بولدى. چۈنكى پەيغەمبىرىمىز بىلەن قوشنا بولغانىدى. زەيد

(362) شامى، سۈبۇلۇل خۇدا، 3/335.





شۇ چاغلارنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ ئەييۇبنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە، ئانام دەرھال تاماق تەييارلاپ، مەن ئارقىلىق ئەييۇبنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتتى. تۇنجى قېتىملىق تامىقىنى مەن ئاپارغان ئىدىم. تاماقتا سۈت، ئىرىمچىك ۋە نان بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىزگە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئانام سىزگە بۇ تائامنى ئەۋەتتى، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز تائامنى يېنىدىكى مېھمانلار بىلەن بىللە يېدى. پەيغەمبىرىمىز تائامدىن مەمنۇن بولۇپ:

- ئاللاھ ساڭا ۋە ئاناڭغا بەرىكەت ئاتا قىلسۇن! - دەپ بىزگە دۇئا قىلدى. ئەتراپىدىكى ساھابىلەرنىمۇ داستىخانغا تەكلىپ قىلىپ، بىرلىكتە يېيشكە باشلىدى. بىزدىن كېيىن سەئىد ئىبنى ئۇبادەنىڭ داستىخنى كەلدى. بىر بالا تاماق قويۇلغان پەتنۇسنى بېشىغا قويۇپ، ئەبۇ ئەييۇبنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ كەلگەندى. ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە پەتنۇسنى بېشىدىن ئالدى. ئۇنىڭ رۇخسىتىنى ئېلىپ، پەتنۇستا قانداق تاماقلارنىڭ بارلىقىنى كۆرۈش ئۈچۈن يېپىپ قويۇلغان لۆڭگىنى ئاچتىم. پەتنۇستا ئانتەك ۋە بىر پارچە گۆش بار ئىدى.

شۇ كۈندىن تارتىپ ھەر كۈنى كەچتە ئۈچ - تۆت ساھابە پەيغەمبىرىمىزگە تاماق ئېلىپ كېلەتتى. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، قالايمىقانچىلىق يۈز بەرمىسۇن دەپ، نوۋەت بىلەن تاماق ئەكېلىدىغان بولدى. (363)

زەيد ئىبنى سابىت پەيغەمبىرىمىزنى تۇنجى قېتىم يېقىندىن كۆرگەندە خۇشاللىقتىن ئۇچقۇدەك بولۇپ كەتتى؛ ئۇ، شۇ لەھزىلەرنى قەئسى ئەستىن چىقارمىدى.

كچىك تەرجىمان ۋە چەت ئەل تىلى تەربىيەسى

كچىك زەيدنىڭ قابىلىيىتى پۈتۈن ساھابىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتقان

(363) ئىبنى كەسىر، سىرە، 1/387؛ شامى، 3/275؛ ئىمتائۇل ئەسائى، 7/282.



بولۇپ، ئۇ ۋاقىتتا قۇرئان كەرىمدىن جەمئىي ئون يەتتە سۈرىنى يادلاپ بولغانىدى. ھاياجاندىن قەلبى توختاپ قالغۇدەك ھالەتتە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كېتىۋاتاتتى... ئەجەبا پەيغەمبىرىمىز ئۆزىنى قانداق قارشى ئالار؟ ئۇنىڭغا ئىلتىپات قىلارمۇ، ئۇنى ياخشى كۆرەرمۇ؟

ئۇ، بۇ ئەمگىكىنىڭ قانداق قەدىرلەشكە ئېرىشكەنلىكىنى بايلىق قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەندە ساھابىلەر مېنى ھۇزۇرغا ئېلىپ بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ نەججار ئوغۇللىرىنىڭ بالىلىرىدىن بىرى. ساڭا نازىل بولغان سۈرىلەردىن ئون يەتتە سۈرىنى يادلىدى، - دېدى.

پەيغەمبىرىمىز مەندىن قۇرئان ئوقۇپ بېرىشىمنى تەلەپ قىلدى. بىلىدىغان سۈرىلەرنى ئوقۇپ بەردىم. پەيغەمبىرىمىز ئاڭلاپ ناھايىتى ياقتۇردى ۋە مەمنۇن بولدى.

- ئى، زەيىد! مەن ئۈچۈن يەھۇدىيلارنىڭ تىلىنى ئۆگەنگىن! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، خەت - ئالاقە ئىشلىرىدا ئۇلارغا ئىشەنمەيمەن، - دېدى.

شۇنىڭ بىلەن، يەھۇدىيلارنىڭ تىلىنى ئۆگىنىشكە باشلىدىم. ئۇلارنىڭ تىلىنى بىر ئاينىڭ يېرىمىدىنمۇ ئازراق ۋاقىت ئىچىدە خېلى ئوبدان ئۆگەندىم. ئېھتىياج تۇغۇلغان چاغلاردا خەت يېزىپ، كەلگەن خەتلەرنى ئوقۇپ بېرەتتىم. خاتالىقلارنى، قەستەن بوزۇۋېتىلگەن يەرلەرنى تېپىپ چىقىپ پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتاتتىم. (364)

بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارغان چېغىمدا، مەندىن:

- سۇرىانى تىلىنى بىلەمسەن؟ - دەپ سورىدى.

- ياق، - دەپ جاۋاب بەردىم. پەيغەمبىرىمىز:

- مەن كىشىلەردىن كەلگەن خەتلەرنى باشقىلارغا ئوقۇتۇشنى





خالىمايمەن، بىرەر سۆزنى ئارتۇق ئوقۇپ قويۇشى ياكى بىرەر سۆزنى كەم ئوقۇپ قويۇشىدىن قورقمەن. سۇرئانچىنى ئۆگەنسەڭ بولامدۇ؟- دېدى. مەن:

- بولىدۇ،- دېدىم ۋە ئون يەتتە كۈندە ئۆگىنىپ بولدۇم. (365)

تىلىمىسنى «ئۆمدە» ناملىق كىتابىدا، زەيد ئىبنى سابتنىڭ پارس، روم، قىبتى، ھەبەش تىللىرىنى بىلىدىغانلىقىنى ۋە بۇ تىللاردا پەيغەمبىرىمىزگە تەرجىمانلىق قىلغانلىقىنى بايان قىلغان. ئۇ پارسچىنى كىسرانىڭ ئەلچىسىدىن، رومچىنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ كاتىبىدىن، ھەبەش ۋە قىبتى تىلىنى بولسا پەيغەمبىرىمىزنىڭ خىزمەتچىلىرىدىن ئۆگەندى. باشقا تىللارغا ئوخشاش پارسچىنىمۇ ئون سەككىز كۈندەك قىسقا بىر ۋاقىت ئىچىدە ئۆگىنىپ بولدى. (366)

مۇبارەك قوشنىدارچىلىق

زەيد ئىبنى سابتنىڭ ئۆيى مەسجىدى نەبەۋىگە يېقىن بولۇپ، ئۆيى ئەتراپتىكى ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىدىن ئېگىز ئىدى. مەسجىدى نەبەۋى سېلىنغۇچە بولغان ئارىلىقتا ئۇلارنىڭ ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىدە ئەزان ئوقۇلدى. زەيد بۇ گۈزەل ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۆيىمىز مەسجىدى نەبەۋىنىڭ ئەتراپىدىكى ئەڭ ئېگىز ئۆي ئىدى. مەسجىدى نەبەۋى سېلىنغۇچە بولغان ئارىلىقتا بلال ھەبەشى ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىگە چىقىپ ئەزان ئوقۇيتتى. مەسجىدى نەبەۋى بىنا قىلىنغاندىن كېيىن، بلال ئۈچۈن مەسجىدى نەبەۋىنىڭ تېمىنىڭ ئۈستىگە ئېگىز بىر يەر سېلىندى. ناماز ۋاقتى بولغاندا ئۇ يەرگە چىقىپ ئەزان ئوقۇيتتى.» (367)

ئۆيلىرىنىڭ مەسجىدى نەبەۋىنىڭ يېنىدا بولۇشى، ئائىلىسىنىڭ پەيغەمبەر ۋە ئەھلى بەيت ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ خىزمەت قىلالىشىغا

(365) مۇسەد، 5/182؛ تەبەرانى، ئەلمۇئەججەۋل كەبىر، 5/173؛ ئەلھىندى، كەنزۇل ئۇممال 29225.

(366) ئىبنى ئىدىررەيس، ئىقدۇلفەرەيد، 4/212؛ ئىبنى كەسىر، ئەلبىدایە ۋەتنەھابە، 8/79.

(367) ئىبنى سەئۇد، تەباقات، 8/420.



سەۋەب بولغىنىدەك، بۇ يېقىنلىق سەۋەبىدىن ناھايىتى چوڭ مەرھەمەتلەرگە نائىل بولدى.

ئۆمۈم سەلەمە ئانىمىز ئۇلارنىڭ بۇ يېقىنلىقى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەنسارلار ئارىسىدا داۋاملىق پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە بولغان، ئۇنىڭغا تېخىمۇ كۆپ خىزمەت قىلغان ۋە ياخشىلىق قىلغان كىشىلەر بار ئىدى. بۇلار سەئىد ئىبنى ئۇبادە، ئۇمارە ئىبنى ھەزەم، ئىبىر ئەييۇب ۋە سەئىد ئىبنى مۇئاز ئىدى. بۇلار پەيغەمبىرىمىزنىڭ قوشنىلىرى بولغانلىقتىن ھەر دائىم ئۇنىڭ يېقىن ئەتراپىدا ئىدى.» (368)

ئۆيلىرىنىڭ يېقىنلىقى دادىسىغا ئوخشاشلا زەيد ئىبنى سابىتنىڭ داۋاملىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدا يۈرۈشىگە سەۋەب بولغانىدى. ئەسھابى سۇففەدىن بولمىسىمۇ، دائىم ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ ئىلىم - ئىپرانلىرىدىن پايدىلىنىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ نېمىلەرنى يەپ - ئىچىدىغانلىقى، قانداق ياشايدىغانلىقى ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىگە شاھىت بولاتتى.

زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز خورمىنى نان بىلەن بىللە يەيتتى ۋە: - بۇ، بۇنىڭ قېتىقىدۇر، - دەيتتى.» (369)

خۇددى بىزگە ئوخشاش زەيد ئىبنى سابىتنىڭ ئوغلى ئەنەسنىڭمۇ ئۇ كۈنلەرنى بىلگۈسى كېلەتتى. بىر كۈنى دادىسىدىن پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ياشىغان كۈنلىرىدىكى ئەسلىملىرىنى سۆزلەپ بېرىشى تەلەپ قىلدى. زەيد ئىبنى سابىت:

- رامزاندا پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە زولۇق يەپ، بىرلىكتە ئالماغ بارا تۇق - دېدى. ئوغلى:

- ئەزان بىلەن قامەت ئارىسىدا قانچىلىك ۋاقىت ئۆتەتتى؟ - دەپ سورىدى. زەيد:

(368) ئىبنى ھەجر، ئىلىھ، 5713.

(369) شامى، سۈنۈلۈل خۇدا، 7/200.





- ئەللىك ئايەت ئوقۇغۇدەك ۋاقت ئۆتەتتى، - دەپ جاۋاب بەردى. (370)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن ئۆگىتىلگەن دۇئالار

«بىر مەزگىل كېچىلىرى ئۇخلىيالمىدىغان بولۇپ قالدىم. بۇ ئەھۋالنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتىپ، بۇ ھالىمدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ياردەم قىلىشىنى تەلەپ قىلدىم. پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- مۇنداق دەپ دۇئا قىلغىن: «ئى يۇلتۇزلارنى ھەرىكەتلەندۈرگۈچى، كۆزلەرنى سۈكۈناتقا ئېرىشتۈرگۈچى پەرۋەردىگارم! سەن ئەلھەيىۋ ۋە ئەلقەييۇم سەن! ئى، ئەلھەيىۋ ۋە ئەلقەييۇم بولغان پەرۋەردىگارم! كۆزلىرىمگە ئۇيقۇ ئاتا قىلغىن! كېچىلىرىمنى خاتىرجەم قىلغىن!» دەپ دۇئا قىلغىن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ئۆگەتكەن دۇئانى ئوقۇغانسېرى ئۇيقۇسىزلىق ئەھۋالىم ياخشىلىنىپ، كېچىلىرى ئوبدان ئۇخلاشقا باشلىدىم.» (371)

«بىر كۈنى چۈش ۋاقتىدا پەيغەمبىرىمىز ۋە بىر توپ ساھابە بىلەن بىللە مېڭىپ مەدىنىنىڭ چىقىش ئېغىزىغىچە كەلگەندۇق. ئاچا يولغا كەلگەندە بىر سەھرالىق ئەرەب بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق. ئۇ كىشى ئۆزىنىڭ لوكسىنى تۇتۇپ ئولتۇرغان ھالدا شەھەر تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتقان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كېلىپ توختاپ:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئى، پەيغەمبەر! ئاللاھنىڭ رەھىمىتى ۋە بەرىكىتى ساڭا بولسۇن! - دەپ سالام بەردى. پەيغەمبىرىمىز:

- ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام ۋە رەھىمەتۇللاھى ۋە بەرەكاتۇھۇ! قانداق ئەھۋالنىڭ؟ - دېدى. ئۇ كىشى:

- تۆگە داۋاملىق ھۆركىرەيدۇ. نۆۋەتچىگە ئوخشاش كېچىچە ئۇيقۇسىز قالدىم، - دېدى.

تۆگە تېخىچە ھۆركىرەۋاتاتتى. دەل شۇ ۋاقىتتا ئۇ ئەرەبنىڭ ئارقىسىدىن

(370) مۇستەد. 5/183. ئەھۋالى. ئەلمۇتەجەۋىل كەبىر. 5/125.
(371) ئەھۋالى. 5/134.



كەلگەن نۆۋەتچى يېنىمىزغا كېلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ ئادەم ئۇ تۆگىنى ئوغرىلىغان بولۇشى مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن تۆگە داۋاملىق ھۆركىرەپ ئىگراۋاتىدۇ، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز خېلى ئۇزۇنغىچە سۈكۈت قىلىپ، تۆگىنىڭ ھۆركىرىشىنى ۋە ئىگىرىشىنى ئاڭلىدى. ئاندىن نۆۋەتچى ئادەمگە قاراپ:

- بۇ ئادەمنىڭ پېشىنى قويۇۋەت! تۆگە سېنىڭ توغرا سۆزلىمىگە نىلىكىڭنى بىلدۈرۈۋاتىدۇ، - دېدى. نۆۋەتچى ئادەم كەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ئەرەبكە قاراپ:

- مېنىڭ يېنىمغا كېلىۋېتىپ نېمە دەۋاتاتتىڭ؟ - دەپ سورىدى.

ئەرەب:

- ئاتا - ئانام ساڭا پىدا بولسۇن! مەن <پەرۋەردىگارم! مۇھەممەدكە مەڭگۈلۈك رەھمەت ۋە مەرھەمەت ئاتا قىلغىن، بەرىكەت ئاتا قىلغىن. پەرۋەردىگارم! پۈتۈن سالاملار مۇھەممەدكە بولسۇن.> دەپ دۇئا قىلىۋاتاتتىم. - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

قىلغان دۇئانىڭ سەۋەبىدىن ئاللاھ سېنىڭ ئەھۋالىڭنى ماڭا كۆرسەتتى. تۆگەڭ سەندىن كەچۈرۈم سورىدى. پەرىشتىلەر ئۇيۇقنى قاپلاپ، ساڭا ساپە چۈشۈردى، - دېدى. (372)

پەيغەمبىرىمىز ئىنتايىن قابىلىيەتلىك قوشنىسى زەيدكە ناھايىتى كۆيۈنەتتى، ۋاقتى كەلگەندە ئۇنىڭغا ھەرخىل تەۋسىيەلەرنى قىلاتتى. پەيغەمبىرىمىز بىر قېتىم زەيدكە پىتىر سەدىقىسىنى بېرىش كېرەكلىكىنى تەۋسىيە قىلىپ:

- ئى، زەيد! بېرىدىغان ھېچقانداق نەرسەڭ بولمىسا، بىر پارچە يىپقا چاغلىق نەرسە بولسىمۇ، كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە پىتىر سەدىقىسى بەرگىن! - دېگەنىدى. (373)

(372) تەبارانى، 5/156.

(373) تەبارانى، 5/123.



- زەيد پەيغەمبەرىمىزنىڭ ئۆزىدىن ئالاھىدە قىلىشنى تەلەپ قىلغان يەنە بىر تەۋسىيەسى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەرىمىز ماڭا بىر دۇئانى ئۆگىتىپ، ئۇنى ھەر كۈنى ئائىلەم بىلەن بىرلىكتە ئوقۇشۇمنى تەۋسىيە قىلدى: «ھەر كۈنى ئەتىگەن مۇنداق دېگىن: مەن تەييارمەن، ئى، ئاللاھ! مەن ھازىرمەن. ياخشىلىق سېنىڭ قولۇڭدۇر؛ ئۇ سەن تەرەپتىن كېلىدۇ، ساڭا قايتىدۇ. پەرۋەردىگارم! مېنىڭ سۆزلىگەن سۆزۈم، بەرگەن ۋەدەم، قىلغان قەسىمىم ۋە ئورۇندىغان ھەر بىر ئەمەلىم سېنىڭ ئالدىن ئورۇنلاشتۇرۇشۇڭ بويىچىدۇر. سەن خالىغان ئىش بولدى، سەن خالىمىغان ئىش قەتئىي بولمىدى. گۇناھتىن قاچىدىغان كۈچ، ئىبادەت قىلىدىغان قۇۋۋەت پەقەتلا سېنىڭ ئىلكىڭدۇر. شۈبھىسىزكى، سېنىڭ كۈچۈڭ ھەممىگە يېتىدۇ. قىلغان دۇئالىرىم سەن رەھمەت قىلغان كىشىلەرگە، ئېيتقان لەنەتلىرىم سەن لەنەت قىلغان كىشىلەرگە بولسۇن. سەن دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە مېنىڭ دوستۇم ۋە ئىگەمسەن؛ مېنىڭ جېنىمنى مۇسۇلمان ھالەتتە ئالغىن ۋە سالىھ (بەندە) لارنىڭ سېپىگە قوشقىن.

پەرۋەردىگارم! سەندىن زىيانلىق ئىش ۋە ئازدۇرغۇچى بىر پىتىنىگە دۇچار بولۇپ قالماي، قازاغا رازى بولۇش، ئۆلۈمدىن كېيىن راھەت ھايات، جامالىڭغا قاراش ۋە سەن بىلەن دىدارلىشىشنىڭ ھالاۋىتىنى تىلەيمەن. پەرۋەردىگارم! گۇناھلىرىمنىڭ ھەممىسىنى مەغپىرەت قىلغىن، چۈنكى گۇناھلارنى پەقەت سەنلا مەغپىرەت قىلسەن. تەۋبەمنى قوبۇل قىلغىن. چۈنكى سەن تەۋبىلەرنى قوبۇل قىلغۇچى ۋە ناھايىتى مەرھەمەت قىلغۇچى زاتسەن. (374)

ۋەھىي كاتىپى

زەيد ئىبنى سابىت قۇرئان ئۆگىنىشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، بۇ ھەقتە تولىمۇ ئەستايىدىل ئىدى. ئايەت ۋە ھەدىسلەرنىڭ



كېچىككىنە بولسىمۇ ئارىلىشىپ كېتىش ئېھتىمالغا سەل قارىمىغانلىقى ئۈچۈن، ھەدىس يېزىشتىن يىراق تۇردى. زەيىد داۋاملىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدا بولغاچقا، قۇرئاننىڭ نازىل بولۇشىغا شاھىت بولاتتى ۋە ۋاقىت ئۆتكۈزمەي دەرھال يېزىۋالاتتى. پات - پات پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، يادلىۋالغان سۈرلىرىنى ئوقۇپ بېرىپ توغرىلىقىنى كۈچلەندۈرەتتى.

زەيىد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتىم. تىزىم تىزغا تېگىپ تۇراتتى. ۋەھىي چۈشكەن ۋاقىتتا تىزىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ تىزىنىڭ ئاستىدا قالدى. ۋەھىينىڭ تەسىرى بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ تىزلىرى شۇنچىلىك ئېغىرلىشىپ كەتتىكى، تىزىم ئېزىلىپ سۈنۈپ كېتەمدىكىن، دەپ قالدىم.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرۇپ چۈشكەن ۋەھىينى يازاتتىم. ۋەھىي چۈشۈشكە باشلىغاندا، پەيغەمبىرىمىز تىترەشكە باشلايتتى، پېشانىسىدىن مونچاق - مونچاق تەرلەر ئاقتى. ۋەھىي چۈشۈپ بولغاندىن كېيىن يېنىغا بېرىپ يېزىشقا باشلايتتىم. پەيغەمبىرىمىز چۈشكەن ۋەھىينى ماڭا بىر مۇنەزىز يازدۇراتتى. ئۇ ۋاقىتلاردا ئۈستۈمگە بىر ئېغىرلىق چۈشەتتى. يېزىپ بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- ئوقۇغىن! - دەيتتى. ئوقۇۋاتقان ۋاقىتىمدا ئاڭلاپ، خاتا يېزىپ سالغان بولسام تۈزىتىپ بېرەتتى.» (375)

زەيىد ئىبنى سابتنىڭ نەۋرىسى سۇلايمان بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى بىر تۈركۈم كىشىلەر چوڭ دادامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: - پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىڭ ھەققىدە سۆزلەپ بەرگەن بولساڭ بىزگە؟ - دەپ ئۆتۈندى. ئۇ:

- نېمىنى ئېيتىپ بېرىمەن، بىز ئۇنىڭغا قوشنا ئىدۇق. ۋەھىي چۈشكەن ۋاقىتتا مېنى چاقىرىپ ۋەھىينى يازدۇراتتى. بىز ئاخىرەت ھەققىدە پاراڭلاشقاندا، پەيغەمبىرىمىز بىز بىلەن بىرلىكتە ئاخىرەت





ھەققىدە پاراڭلىشىۋاتتى. بىز دۇنيادىن، يېمەك - ئىچمەكتىن سۆز ئاچساق بىزگە قوشۇلۇپ، ئۇمۇ دۇنيادىن، يېمەك - ئىچمەكتىن سۆز قىلاتتى. (376)

بەرا ئىبنى مالىك مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزگە ۋەھىي چۈشكەن ۋاقىتتا ماڭا:

- زەيدنى يېنىمغا چاقىرىغىن! قەلەم ۋە دۈۋەتنى ئېلىپ بۇ يەرگە كەلسۇن، - دېدى. زەيد كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

- يازغىن! «مۆمىنلەردىن ئۆزىسىز جىھادقا چىقىمىغانلار بىلەن ئاللاھ يولىدا جانلىرى، ماللىرى بىلەن جىھاد قىلغانلار باراۋەر بولمايدۇ...» - دېدى. (377) زەيدنىڭ دېيىشىچە، دەل شۇ ۋاقىتتا ئەما بولغان ئۇمۇ مەكتۇم پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ چۈشكەن ۋەھىينى ئاڭلاۋاتاتتى. ئايەتنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! جىھاد قىلىشقا كۈچۈم يەتكەن بولسا، مەنمۇ جىھاد قىلاتتىم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز بۇ سۆزلەردىن كېيىن، قايتىدىن ۋەھىي چۈشىدىغان ھالغا قايتتى. تىزى تىزىمىڭ ئۈستىگە كەلگەندى. پەيغەمبىرىمىز ۋەھىي چۈشۈۋاتقاندا ناھايىتى ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتاتتى. ۋەھىي توختىغاندا «قىيىن ئەھۋالدا بولغانلار مۇستەسنا» دېگەن ئايەت نازىل بولغانىدى. نازىل بولغان ئايەتلەرنى سۆڭەك ۋە تېرە پارچىسىغا يازدىم. ئىشىم تۈگەپ ئورنۇمدىن تۇرماقچى بولدۇم، تىزلىرىم ۋەھىينىڭ ئېغىرلىقىدىن سۈنۈپ كەتكۈدەك بولۇپ كەتكەندى. ئۆز - ئۆزۈمگە «بۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىز ماڭالمىسام كېرەك» دېدىم. (378)

پەيغەمبىرىمىز ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن خاتىرە تۇتۇپ يېزىپ مېڭىشنى، يەنە بىر ساھابىگە قەلىمىنى قۇلقىنىڭ ئارقىسىغا قىستۇرۇپ قويۇشنى تەۋسىيە قىلغانىدى.

(376) نەھرى، 5/133، 154.

(377) نىسا سۈرىسى، 95 - ئايەت.

(378) مۇئەتەب، 5/184، 190: نەھرى، ئەلەلۋەجھەمۇل كەبىر، 5/157.



زەيد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋەھىيى يېزىشقا ئائىت ئەسلىملىرىنى بايان قىلىپ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا باردىم، پەيغەمبىرىمىز كاتىپىغا بىر نەرسىلەر يازدۇرۇۋاتاتتى. مەلۇم ۋاقتتىن كېيىن ئۇنىڭغا:

- قەلەمنى قۇلىقىڭنىڭ ئارقىسىغا قويغىن! بۇ يازدىغانلارغا قىلىدىغان ئىشنى ئەسلىتىپ تۇرىدۇ، - دېدى» دەيدۇ.⁽³⁷⁹⁾

قۇرئاننى توپلىغان قارى

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھايات ۋاقتىدا قۇرئاننى توپلىغان ۋە ئۇنى يادلىغان ئاز ساندىكى ساھابىلەردىن بىرى زەيد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىدى. ۋەھىيى كاتىپى بولۇشى ئۇنىڭ بۇ ئالاھىدىلىكىگە ياردەمچى بولغانىدى. ئەنەس ئىبنى مالك بايان قىلىپ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ دەۋرىدە قۇرئاننى تۆت كىشى توپلىدى. ئۇلارنىڭ تۆتىلىسى ئەنسارلاردىن ئىدى. ئۇلار ئۆبەيد ئىبنى كەئب، مۇئاز ئىبنى جەبەل، زەيد ئىبنى سابت ۋە ئەبۇ ھۈرەيرە ئىدى.» دەيدۇ.⁽³⁸⁰⁾

بەزى رىۋايەتلەردە ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارىمۇ قۇرئاننى توپلىغان ساھابىلەر ئارىسىدا بار ئىدى، دەپ كۆرسىتىلىدۇ.

زەيد ئىبنى سابت قۇرئان ئوقۇش جەھەتتىن بولسۇن ۋە قىرائەت ئىلمىدە بولسۇن ئالدىنقى قاتاردىكى ساھابىلەردىن ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەتىۋا، فەرائىز - مىراس ئىلمىي - ۋە قازىلىققا ئوخشاش، قىرائەت ئىلمىدىمۇ ئۇنى ئەڭ ئالدىنقى قاتارغا قويايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن قۇبەيسا:

- زەيد قازىلىق، پەتىۋا، فەرائىز ۋە قىرائەت ئىلمىدە مەدىنىدە ئەڭ

(379) ئىبنى مۇبەرر، مۇختەسەر، 23/268.

(380) زەھەبى، سەيەر، 2150.





ئالدىنقى قاتاردا تۇراتتى، - دېگەن. (381)

زەيد ئىبنى سابت قۇرئاننى توپلاش ۋە يادلاشتىن باشقا ئايەتلەر ئۈستىدە تەپەككۈر يۈرگۈزۈشنى، مەنسى ئۈستىدە ئۈزۈن - ئۈزۈن ئويلىنىشنى ياخشى كۆرەتتى. بىرى ئۈنىگدىن:

- قۇرئاننى يەتتە كۈندە ئوقۇپ تۈگىتىشكە قانداق قارايسەن؟ - دەپ سورىغاندا، ئۇ:

- ياخشى! ئەمما مەن بۇ ۋاقىت ئىچىدە يېرىمى ھەتتا ئۈندىن بىرىنى ئوقۇش يولىنى تاللايمەن. نېمە ئۈچۈن بۇنداق ئوقۇيسەن دەپ سورىساڭ، مەن بۇ شەكىلدە ئوقۇش ئارقىلىق تەپەككۈر قىلىمەن، ئايەتلەر ئۈستىدە توختاپ مەنسى ئۈستىدە ئويلىنىمەن، - دەپ جاۋاب بەرگەن. (382)

مىراس ئىلمىنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغان ساھابە

ئىلىم ئىشىقىدا ئوت بولۇپ يېنىۋاتقان زەيد ئىبنى سابت، مەيلى پەيغەمبىرىمىزدىن بولسۇن مەيلى ساھابىلەردىن بولسۇن داۋاملىق سوراپ ئۆگىنەتتى. پەيغەمبىرىمىز تىل ئۆگۈنۈشكە ئوخشىغان بەزى ئىلىملەرنى مۇناسىپ كىشىلەرنىڭ ئۆگىنىشىگە ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، زەيد ئىبنى سابتنى تىل ئۆگىنىشكە تەۋسىيە قىلغاندەك ئەبۇ ھۈرەيرە گىمۇ مىراس ئىلمىنى ئۆگىنىشنى تەۋسىيە قىلغان:

- ئى، ئەبۇ ھۈرەيرە! سەن فەرائىز (مىراس) ئىلمىنى ئۆگەنگىن ۋە ئۆگەتكىن! ئۇ، ئىلمىنىڭ يېرىمدۇر. ئۇ ناھايىتى تېز ئۈنۈلۈپ قالىدىغان ئىلىمدۇر. ئۈمىتىمنىڭ ئەڭ تېز ئۈنۈپ قالىدىغىنى ئۇ ئىلىمدۇر، - دېيىش ئارقىلىق ئۇنى بۇ ئىلمىنى ئۆگىنىشكە ۋە ئۆگىتىشكە رىغبەتلەندۈرگەنىدى. (383)

(381) ئىسى ھەجەر، ئىسبە، 2881؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2/259.

(382) مۇۋەتتا، قۇرئان، 3.

(383) ھاكىم، مۇستەدرەك، 3/333.





زەيىد ئىبنى سابىت پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمغا قىلغان بۇ تەۋسىيەسىنى ئاڭلاپ قەتئىي ئىرادىگە كېلىپ، ئۆگىنىش قىيىن بولغان بۇ ئىلىمنى ناھايىتى مۇكەممەل شەكىلدە ئۆگەندى. ئەبۇ ھۈرەيرە ۋە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمغا ئوخشاش بۇ ئىلىمنىڭ ئۈستازى بولۇپلا قالماستىن بەلكى ياش بولۇشىغا قارىماي پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالاھىدە ئىلتىپاتىغا نائىل بولدى؛ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆمىتىم ئىچىدىكى فەرائىزنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغىنى زەيىد ئىبنى سابىتتۇر» دېدى. (384)

يەنە بىر ھەدىستە بولسا، «ئۆمىتىمىزنىڭ ئىچىدىكى ئۆمىتىگە ئەڭ مەرھەمەتلىك كىشى ئەبۇ بەكرىدۇر، ئاللاھنىڭ بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىشتا ئەڭ چىڭ تۇرىدىغان كىشى ئۆمەر، ھايا قىلىشتا ئەڭ سادىق كىشى ئوسمان، ئاللاھنىڭ كىتابىنى ئەڭ ياخشى ئوقۇيدىغان كىشى ئوبەيد ئىبنى كەئب، فەرائىزنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغىنى زەيىد ئىبنى سابىت، ھالال - ھارامنى ئەڭ ياخشى بىلىدىغىنى مۇئازدۇر. دىققەت قىلغىنىكى، ھەر ئۆمىمەتنىڭ بىر ئىشەنچلىك ئادىمى باردۇر، مېنىڭ ئۆمىتىمىزنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ئادىمى ئوبەيد ئىبنى جەرراھتۇر، - دېگەندى.» (385)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەشھۇر جابىيە نۇتقىدا «فەرائىز ئىلمى بويىچە بىلىم ئېلىشنى خالايدىغانلار زەيىد ئىبنى سابىتنىڭ يېنىغا بارسۇن» دېگەندى. (386)

تابىئىنلارنىڭ كاتتا ئالىملىرىدىن زۇھرى «ئوسمان ۋە زەيىد فەرائىز ئىلمىنى يازمىغان بولسا ئىدى، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۇنتۇلۇپ كەتكەن بولاتتى، - دېگەن.» (387)

زەيىد ئىبنى سابىت ئۇ كۈنلەردە ئەرەبلەر ئىچىدە ناھايىتى مۇھىم ھېسابلىنىدىغان بەدەن قۇرۇلۇشى ئىلمى ھەققىدىمۇ يېتەرلىك مەلۇماتقا ئىگە

(384) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2/359.

(385) تىرمىزى، مەناقب، 32: ئىبنى ماجە، مۇقەددىمە، 11: مۇسەئىد، 3/281.

(386) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2/359.

(387) دارىمى، فەرائىز، 1: زەھەبى، سىيەر، 2150.



ئىدى. ئىبنى سىرىن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەبۇ ۋەلىد بىزگە دەۋا ئاچتى. بىز يەتتە قېرىنداش بولۇپ، ئەبۇ ۋەلىد بىزنى مەدىنىگە ئېلىپ كېلىپ، زەيد ئىبنى سابتنىڭ ھۇزۇرىغا چىقاردى. ئۇنىڭدىن بىز ھەققىدە مەلۇمات سورىدى. زەيد ئىبنى سابت ئۈچمىزنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، «بۇلار بىر ئانىدىن، شۇ ئىككىسى بىر ئانىدىن، شۇ ئىككىسى بولسا، باشقا بىر ئانىدىن» دېدى. ئۇ خاتالاشماستىن ھەممىمىزنىڭ ئانىسىنى توغرا بىلگەن ئىدى. (388)

ئەمەلىيەتكە ئايلاندۇرۇلغان ئىلىم

ساھابە - كىراملار ئۆگەنگەن ئايەتلەرنى ئەمەلىي ھاياتىدا تەتبىقلىماي تۇرۇپ، باشقا بىر ئايەتنى ئۆگەنمەيتتى. ئۇلار بۇ ئەھۋالنى ئۆزلىرىگە پىرىنسىپ قىلغانىدى. شۈبھىسىزكى، زەيد ئىبنى سابت مۇ شۇنداق ئىدى. سۆزلەپ بەرگەن ئەسلىملىرى ۋە بۇ ھەقتە ئېيتىلغانلار بۇنى ئۇچۇق كۆرسىتىپ بېرەتتى. زەيد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەسجىدى نەبەۋىدە ئولتۇرسام، بىر ئادەم يېنىمغا كېلىپ مەندىن سوئال سورىدى. مەن:

- بۇ سوئالنى ئەبۇ ھۈرەيرەدىن سورىساڭ تېخىمۇ ياخشى بولىدۇ،-

دېدىم. ئۇ كەتكەندىن كېيىن ئەبۇ ھۈرەيرەنىڭ يېنىغا باردىم. ئۈچىنچى بىر

كىشى بىلەن بىرلىكتە ئاللاھنى زىكىر قىلىشقا ۋە دۇئا قىلىشقا باشلىدۇق.

بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز يېنىمىزغا كېلىپ

ئولتۇردى. ئۇ كەلگەندىن كېيىن بىز جىم ئولتۇردۇق. پەيغەمبىرىمىز:

- قىلىۋاتقان ئىشىڭلارنى داۋاملاشتۇرۇڭلار!- دېدى. باشتا مەن ۋە

دوستۇم دۇئا قىلدۇق. پەيغەمبىرىمىز:

- ئامىن!- دېدى. ئەبۇ ھۈرەيرە:

- پەرۋەردىگارم! دوستلىرىم نېمىنى خالىسا، مەنمۇ شۇنى خالايمەن،



پەقەت سەندىن ئۈنتۈلۈپ قالمايدىغان ئىلىم تەلەپ قىلىمەن! - دەپ دۇئا قىلدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئامىن! - دېدى. بىز:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بىزمۇ ئاللاھتىن ئۈنتۈلۈپ قالمايدىغان ئىلىم تەلەپ قىلىمىز، - دېدۇق. پەيغەمبىرىمىز:

- دەۋسلىق ياش سىلەردىن ئۆتۈپ كەتتى، - دېدى. (389)

زەيد ئىبنى سابىت سۈننەتكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، ئەڭ ئىنچىكە تەرەپلەردىمۇ پەيغەمبىرىمىزگە ماسلىشىشقا تىرىشچانلىق كۆرسىتەتتى. پەيغەمبىرىمىز خورما شېخىدىن ھاسا ئىشلەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇمۇ خورما شېخىنى ھاسا قىلىپ ئىشلەتتى. ئۆيىگە ياكى باغچىسىغا بارغاندا شۇ ھاسسىغا تايىنىپ ماڭاتتى.

ئائىلىسىگە ۋە بالىلىرىغا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. سىرتتا ناھايىتى ئېغىر - بېسىق ۋە سۈرلۈك بولسىمۇ، ئۆيىگە كەلگەندە ئىنتايىن خۇشخۇي ۋە چاقچاقچى ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئائىلىسىگە تۇتقان بۇ پوزىتسىيەسىنى ناھايىتى ياقتۇرىدىغان بولۇپ، ئۇنى باشقىلارغا ئۈلگە قىلىپ كۆرسىتىپ <كىشىلەر ئائىلىسىدىكىلەرگە بۇ ياشقا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىشى لازىم، ئائىلىسىگە ئۇنىڭدەك مۇئامىلە قىلغانلار ناھايىتى ياخشى ئائىلە رەئىسى بولىدۇ> دەيتتى. (390)

زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئانىسى ۋاپات بولغاندا نامىزنى ئۆزى ئوقۇدى. نامازنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، قېچىرىنى ئېلىپ كېلىپ مىنىشكە تەمىشلىۋاتقاندا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى كاتتا ئالىم ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس كېلىپ قېچىرىنىڭ چۈلۈۋىرىنى تۇتۇپ تارتىشقا باشلىۋىدى، زەيد:

- ئى، رەسۇلۇللاھنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى! ئۆتۈنۈپ قالاي چۈلۈۋىرى

(389) ھەبەسى، مەجىئۇز رەۋائىد، 9/361.

(390) زەھەبى، سەئىر، 2150.



قەيۋەتكىن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- بىز ئالىملىرىمىزغا ۋە قەدىرلەيدىغان كىشىلىرىمىزگە مۇشۇنداق مۇئامىلە قىلىمىز، - دېگەندىن كېيىن، زەيد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئېگىلىپ تۇرۇپ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ قولىنى سۆيگەن ھالدا: - بىزمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئائىلىسىدىن بولغان بىرىگە مۇشۇنداق قىلىشقا بۇيرۇلدۇق، - دېدى. (391)

ساھابىلەر كۆپلىگەن كېچىلەردە پەيغەمبىرىمىزنىڭ قىلغان ئىبادەتلىرىنى كۆرتىپ، ئۇنىڭغا ئىشتىراك قىلىشنىڭ پۇرسىتىنى ئىزدەيتتى.

زەيد ئىبنى سابت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز مەسجىدى نەبەۋىنىڭ بىر تەرىپىنى بورا بىلەن توسۇپ ئۆزىگە مەسجىد قىلىۋالدى. كېچىلىرى ئۇ يەردە ناماز ئوقۇيتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېچىلىرى ئۇ يەردە ناماز ئوقۇغانلىقىنى كۆرگەن ساھابىلەر ئۇ يەرگە توپلىنىپ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. تاڭ ئاتقاندا كېچىنى پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەنلەر، بولغان ئەھۋالنى دوستلىرىغا سۆزلەپ بەردى. ئىككىنچى كۈنى تېخىمۇ كۆپ كىشى كەلدى. يېڭى كەلگەنلەر يەنە باشقىلارغا سۆزلەپ بەردى. ئۈچىنچى كۈنى مەسچىتتە ئادەم خېلى كۆپىيىپ قالغانىدى. تۆتىنچى كۈنى ئادەملەر مەسجىدكە پاتماي قالدى. پەيغەمبىرىمىز كېلىدىغانلارنىڭ كۆپىيىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئاۋازنى پەسەيتتى. ساھابىلەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىيالمى، ئۇنى ئۇخلاپ قالغان ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، ئويغىنىپ يانلىرىغا چىقىشى ئۈچۈن ھۆتۈلۈشكە باشلىدى. پەيغەمبىرىمىز چىقىمىغاندىن كېيىن ئىشىكىنى قاقتى. پەيغەمبىرىمىز ئەھۋالنى بايقاپ يېنىمىزغا كېلىپ:

- نېمە ئىش قىلىۋاتىسىلەر؟ ئوقۇغان نامىزىمىزنىڭ سىلەرگە پەرز بولۇپ قېلىشىدىن قورقىمىغان بولسام داۋاملاشتۇراتتىم. پەرز بولغان بولسا



ئىدى، ئۇنى ئادا قىلالمايتتىڭلار. ئى، ئىنسانلار! نامازلىرىڭلارنى ئۆيۈڭلاردا ئوقۇڭلار! پەرز نامازلاردىن باشقا نامازلارنى ئۆيدە ئوقۇش تېخىمۇ ئەۋزەلدۇر. - دېدى.» (392)

زەيد ئىبنى سابىت رامزان ئېيىنى ناھايىتى ياخشى ئۆتكۈزەتتى، قەدىر كېچىسىنى تېخىمۇ ياخشى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئەڭ ئاخىرقى ئون كۈنگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرەتتى. ئوغلى خارىجە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دادام رامزاننىڭ 23 - كېچىسى بىلەن 27 - كېچىسىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزۈشكە ئەھمىيەت بېرەتتى، - 17 كېچىسىگىمۇ ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇنىڭدىن:

- رامزاننىڭ 17 - كېچىسىگە نېمىشقا ئەھمىيەت بېرسەن؟ - دەپ سورىغاندا:

- قۇرئان ئۇ كېچىدە نازىل بولغان، كېچە تاڭ ئېتىشقا باشلىغاندا، ھەق بىلەن باتىل بىر - بىرىدىن ئايرىلغان، - دەيتتى.» (393)

غازات ئىشقى

زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئون ئۈچ ياشقا كىرگەن ۋاقتتا، ئىسلام قوشۇنى بەدرگە قاراپ كېتىۋاتاتتى. دوستلىرى بىلەن قوشۇنغا قېتىلىپ يولغا چىقتى. ئىسلام قوشۇنى ئەبۇ ئىنەبە قۇدۇقى بار يەرگە كەلگەندە، پەيغەمبىرىمىز قوشۇننى توختىتىپ كونترول قىلدى. قوشۇننىڭ ئىچىدە زەيد ئىبنى سابىتقا ئوخشاش بىر قانچە يۈرەكلىك قەھرىمان بالىلار بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنىڭ يېشىنى كىچىك كۆرۈپ قايتۇرۇۋەتتى. زەيد ئىبنى سابىت بۇ ئەھۋالدىن ناھايىتى قايغۇرغان ۋە كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. ئون بەش ياشقا كىرگەن چېغىدا خەندەك ئۇرۇشى بولدى. مەككىلىك

(392) بۇخارى، ئىران، 81: بىر ۋە سەلە - رەھىم، 75: مۇسەئەد، 5/182.
(393) ھەبەسى، مەجىئۇنۇر زەۋائىد، 3/180.



مۇشرىكلار خۇددى ئىسلامنى ۋە مۇسۇلمانلارنى يوق قىلىشقا قەسەم قىلغاندەك، پۈتۈن ئىمكانىيىتىنى سەپەرۋەر قىلىپ داۋاملىق ھۇجۇم قىلىۋاتاتتى. ئۇھۇدقا 3 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن كەلگەن بولسا، ھازىر 10 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن كېلىۋاتاتتى. سەلمان فارىسنىڭ تەكلىپى بويىچە مەدىنە ئەتراپىغا خەندەك كولىنىشقا باشلىدى. بەزى ساھابىلەر يەر كولىسا، بەزى ساھابىلەر توپىلارنى توشۇپتتى. زەيد ئىبنى سابت پەيغەمبىرىمىزنىڭ دىققىتىنى تارتقۇدەك ۋە تەقدىرلەشكە ئېرىشكۈدەك دەرىجىدە غەيرەت كۆرسىتىپ، خەندەكتىن چىققان توپىلارنى ئالدىغا ئاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرۈپ، «ئۇ نېمىدېگەن كېلىشكەن بالا» دېدى.

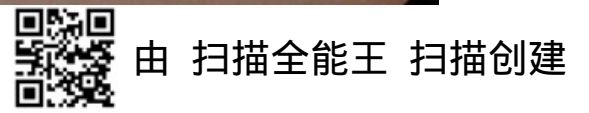
يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاش ئىشلەپ، ھارغىنلىقتىن يىقىلىپ قالدى. كەچ بولغاندا بىر ئاز بولسىمۇ ئارام ئېلىش ئۈچۈن قورالنى تۇتقان ھالدا بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرۇپ ئۇيقۇسى كېلىپ، ئۇخلاپ قالغانىدى. ئۇ ئۇخلاۋاتقاندا ئۆگەي دادىسى ئۇنىڭغا چاقچاق قىلماقچى بولۇپ، ئاستا يېنىغا بېرىپ قورالنى ئېلىپ بېشۈرۈپ قويدى.

پەيغەمبىرىمىز خەندەك ئەتراپىنى تەكشۈرۈۋاتقان بولۇپ، زەيد ئىبنى سابتنىڭ بىر بۇلۇڭدا ئۇخلاپ قالغانلىقىنى كۆردى. قورالى يوق ئىدى. ئۇنى ئويغىتىپ:

- ھەي ئۇيقۇچى! ئورنۇڭدىن تۇرغىن، قارا ئۇخلاپ قاپسەن، قورالڭمۇ يوق،- دېدى چاقچاق تەلەپپۈزىدا ۋە ساھابىلەرنى چاقىرىپ:

- بۇ بالىنىڭ قورالنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى بىلىدىغانلار بارمۇ؟- دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىزنى سۆزىنى ئاڭلىغان ئۆگەي دادىسى:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن ئالغان ئىدىم،- دەپ قورالنى ئېلىپ كېلىپ ئۇلغا تاپشۇرۇپ بېرىپ، كۆڭلىنى ئالدى. پەيغەمبىرىمىز بۇ سەۋەبتىن چاقچاق قىلىپ بولسىمۇ باشقىلارنى قورقۇتۇش ۋە ئەندىشىگە سېلىشىنى



چەكلىدى. چاقچاق قىلىپ ياكى جىددىي ھالدا باشقىلارنىڭ نەرسىسىنى
رۇخسەتسىز ئالماسلىققا بۇيرۇدى. (394)

بايراق تاپشۇرۇپ بېرىش

پەيغەمبىرىمىزنىڭ تېخى بالا دېگۈدەك كىچىك ياشتىكى بىرىگە
ئىشىنىپ ئۇنىڭغا رەسمىي تەرجىمانلىق، كاتىپلىق، ۋەھىي كاتىپلىقىغا
ئوخشاش مەسئۇلىيەتلەرنى ئارتىشى، فەرائىز ئىلمىدە ئەڭ ئالدىدا
ئىكەنلىكىنى روشەن شەكىلدە تىلغا ئېلىشى، ئىنسانىيەت تارىخى
ئۇنىڭدىن كېيىن ئاسانلىقچە يازالمىغۇدەك دەرىجىدىكى تەڭداشسىز بىر
مەنزىرە ئىدى. بۇ مەنزىرە ئۇ ۋاپات بولغانغا قەدەر داۋاملاشتى.

پەيغەمبىرىمىز قوشۇن بىلەن تەبۇك ئۇرۇشىغا كېتىۋاتاتتى. نەجىجار
ئوغۇللىرىنىڭ بايرىقى ھەر دائىمقىدەكلا يەنە ئۆگەي دادىسى ئۇمارە
ئىبنى ھەزمدا ئىدى. ئۇمارە پەيغەمبىرىمىزگە قوشنا بولۇپ، داۋاملىق
پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدا يۈرۈپ ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى. قەبىلىسى
ئىچىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولغاچقا، ئۇرۇشقا ئاتلانغاندا دائىم بايراقنى ئۇ
كۆتۈرۈپ ماڭاتتى.

ئەمما، ھازىر ئوغلى ئۇنىڭدىن ئېشىپ كەتكەن بولۇپ، ھەر جەھەتتىن
چوڭ رولى بار ئىدى. ھەر دائىم گۈزەللىككە، ياخشىلىققا باشلامچىلىق
قىلىدىغان پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغىمۇ باشلامچىلىق قىلاتتى. ئۇ، بايراقنى
ئۇمارە ئىبنى سابىتتىن ئېلىپ ئۆگەي ئوغلى زەيىد ئىبنى سابىتقا بەردى.
ئۇمارە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بىرەر ئىشنى خاتا قىلىپ قويغانلىقىم ھەققىدە
گەپ - سۆز ئاڭلىدىڭمۇ؟ - دەپ ئەندىشە ئىچىدە سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:
- ياق، ئەمما قۇرئان ئۇنى ئالدىغا چىقاردى، زەيىد قۇرئاننى سەندىنمۇ

(394) ھاكىم، مۇستەدرەك، 3/421؛ ئىسۋال ئەسىر، ئۈستۈلغابە، 1824؛ ئىبنى ھەجەر، ئىبابە، 2881؛ ئىبنى مۇنزىر، مۇختەسەر، 9/117.



كۆپ بىلىدۇ، - دېدى. (395)

زەيد ئىبنى سابىتنىڭ كېيىنكى ئىش - ھەرىكەتلىرى، بۇ بايراقنى ئۇنىڭغا بېرىشنىڭ قانچىلىك توغرا بولغانلىقىنى كۆرسىتىپ بەردى. دوستلىرى

زەيد ئىبنى سابىتنىڭ تەڭتۇش ياشلاردا بىر قانچە دوستى بار ئىدى. ئەنەس ئىبنى مالىك، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر پەقەت ئۇلاردىن ئىككىسى ئىدى. ئۇلار، بىر - بىرى بىلەن ناھايىتى چىقىشىپ ئۆتەتتى، پات - پات ئۇچرىشىپ، پاراڭلىشىپ تۇراتتى، ھەر دائىم بىر - بىرىنى ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرەتتى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى زەيد ئىبنى سابىت بىلەن بىللە تۇرساق ئەزان چىقتى. پاراڭلاشقاچ ئاستا مېڭىپ يولنى ئۇزارتىپ مەسجىدكە باردۇق. زەيد:

- سەن بىلەن نېمە ئۈچۈن بۇنداق كىچىك قەدەم ئېلىپ مېڭىشىمنىڭ سەۋەبىنى بىلەمسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- نېمە ئۈچۈن؟ - دېدىم. زەيد:

- نامازغا ماڭغاندا تېخىمۇ كۆپ قەدەم ئېلىش ئۈچۈن، - دېدى ۋە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دېدى:

- بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىلەن كېتىۋاتتۇق، ئۇ يولنى ئۇزارتقاندىن كېيىن، مەندىن:

- نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلىنغانلىقىمنى بىلەمسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئاللاھ ۋە پەيغەمبىرى تېخىمۇ ياخشى بىلىدۇ، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز: - نامازغا ماڭغاندا تېخىمۇ كۆپ قەدەم بېسىش ئۈچۈن شۇنداق قىلدىم، چۈنكى ئىنسان مەسجىدكە قاراپ ماڭغاندا، نامازدا تۇرغان ھېسابلىنىدۇ، -



دېگەندى. «(396)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى بازارغا بېرىپ، بىر سودىگەردىن ئازراق ياغ سېتىۋالدىم. ئۇ يەردىن ئايرىلىپلا بىر ئادەم بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇ ئادەم قولۇمدىكى ياغقا ناھايىتى ياخشى باھا قويدى. مەنمۇ ياغنى سېتىش ئۈچۈن ئۇ ئادەم بىلەن كېلىشىپ، قول سىقىشىش ئالدىدا تۇرغاندىم، دەل شۇ ۋاقىتتا بىرى مۈرەمگە قولىنى قويدى. ئارقامغا بۇرۇلۇپ قاراپ زەيد ئىبنى سابىتنى كۆردۈم. ئۇ ماڭا:

- ئۇنى ئېلىپلا دەرھال ساتمىغىن! ئالغان مالنى بازاردىن يىراقلىشىپ ئۆزۈڭنىڭ مەھەللىسىگە بارماي تۇرۇپ ساتساڭ توغرا بولمايدۇ. پەيغەمبىرىمىز سودىگەرلەر ئۇ يەردىن ئايرىلماي تۇرۇپ، مالنى ئالغان يەردە سېتىشنى چەكلىگەندى، - دېدى. «(397)

زەيد ئىبنى سابىت مەككە چېگرا رايۇنلىرىنىڭ ھارام قىلىنغان رايون بولغىنىغا ئوخشاش، مەدىنىنىڭ ئىككى تاشلىق ئارىسىنىڭمۇ ھارام قىلىنغان رايون ئىكەنلىكى پىكىردە بولۇپ، ئۇ يەردە ئوۋ ئوۋلاش ھارام دېگەن كۆز قاراشتا ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بەزى بالىلارنىڭ بىر تۈلكىنى بىر بۈلۈڭغا قىستاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، دەرھال يېنىغا بېرىپ بالىلارنى تارقىتىۋەتتى ۋە ئۇلارغا «پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەرەمىدە بۇ نېمە قىلغىنىڭلار؟» دەپ ئۇلارغا دوق قىلدى. (398)

ئۇنىڭغا ئوخشاش بىر ۋەقە، ئوقۇغۇچىسى شۈرەھىبىل بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىدا يۈز بەرگەندى. بىرلىكتە كېتىۋېتىپ بازارغا كىرىپ ئۆتتى. ئاغىنىلىرى بىر قۇش تۇتۇۋالغان بولۇپ زەيد ئىبنى سابىتنى كۆرۈپلا، خىجىل بولۇپ قۇشنى دەرھال شۈرەھىبىلنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويدى. زەيد ئىبنى سابىت قۇشنى كۆرۈپ قولىدىن ئېلىپ ھاۋاغا قويۇۋەتتى. ئاندىن شۈرەھىبىلنىڭ بېشىغا ئاستا بىرنى ئۇرۇپ قويغاندىن كېيىن،

(396) تەپسىراتى، ئەلئەلئەجەمۇل كەبىر، 5/126.

(397) تەپسىراتى، 5/121.

(398) تەپسىراتى، 5/138.



ئۇنى >پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىككى تاشلىق ئارىسىدا ئوۋ ئوۋلاشنى ھارام قىلغانلىقىنى بىلمەمسەن؟ < دەپ ئۇنى ئاگاھلاندۇردى. (399)

بىرەر مەسىلىدە ساھابىلەردىن ۋە ئانىلىرىمىزدىن پەرقلق پىكرى بولۇپ قالسا، ئۇنى ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتماي، ناھايىتى مۇلايىم ئۇسۇلدا ئۆتتۈرۈشقا قوياتتى.

قۇبەيسە ئىبنى زۇئەيب بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىز جىيەنلىرى بولغان زۇبەير ئائىلىسىدىكىلەرگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەسر نامىزىدىن كېيىن ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇيدىغانلىقىنى ئېيتقانىدى. ئۇلارمۇ ھاممىسىنىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئەسر نامىزىدىن كېيىن ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇيدىغان بولغانىدى. زەيد ئىبنى سابت بۇ ئەھۋالنى بايقاپ:

- ئاللاھ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانى مەغپىرەت قىلسۇن! پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ ھەقتىكى ئەھۋالىنى بىز تېخىمۇ ياخشى بىلىمىز. پەيغەمبىرىمىز ئەسر نامىزىدىن كېيىن ناماز ئوقۇشنى چەكلىگەندى، - دېدى. (400)

ئۇ ئورۇن ئىبنى زۇبەيرگە رافىئ ئىبنى ھۇدەيجنىڭ ئىجارە ھەققىدىكى پىكرىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى مۇۋاپىق ئۇسلۇبتا بايان قىلىپ، «ئاللاھ رافىئ ئىبنى ھۇدەيجنى مەغپىرەت قىلسۇن! بىرى يېرىنى باشقا بىرىگە ئىجارىگە بەرگەندى، ئارىسىدا چۈشىنىشمەسلىك چىقىپ ئۇرۇشۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ ئەھۋالنى بايان قىلغاندا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولۇپ، كەلگەنلەرگە: بۇنداق جېدەل - ماجىرا قىلىدىغان بولساڭلار، بۇنىڭدىن كېيىن يەرلىرىڭلارنى ئىجارىگە بەرمەڭلار! - دېدى. رافىئ ئىبنى ھۇدەيج سۆزىنىڭ ئاخىرىنى يەنى «يەرلىرىڭلارنى ئىجارىگە بەرمەڭلار» دېگەن قىسمىنى ئاڭلاپ، يەرلىرىنى ئىجارىگە بېرىش چەكلەنگەن دەپ ئويلاپ قايتۇ، - دېگەن. (401)

(399) مۇسەد، 5/118، تەبەرائى، ئەلمۇئەججەۋل كەبىر، 5/167.

(400) مۇسەد، 5/185.

(401) مۇسەد، 5/187.



ئائىلىسى

زەيد ئىبنى سابت ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە جەمىئە بىنتى سەئىد بىلەن ئۆيلەندى. جەمىئە ئۇھۇد ئۇرۇشىدا شېھىت بولغان سەئىد ئىبنى رەبىئەنىڭ قىزى بولۇپ، دادىسى شېھىت بولغاندا ئۇ تېخى توغۇلمىغانىدى. توغۇلغاندىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا ئاتىدارچىلىق قىلىپ، ئۆيىگە ئەكىلىپ تەربىيەلدى.

زەيد ئىبنى سابت بىلەن ناھايىتى بەختلىك ئۆتكەن جەمىئە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ سەئىد، خارىجە، سۇلايمان، يەھيا، ئىسمائىل، ئوسمان ۋە ئۆمۈر زەيدتىن ئىبارەت يەتتە پەرزەنتى بولدى. ئۇلارنى ناھايىتى ياخشى تەربىيەلدى. بالىلىرىدىن بىر قانچىسى ئالىم بولغان بولۇپ، خارىجە مەدىنىنىڭ ئەڭ مەشھۇر يەتتە فىقھىشۇناسىنىڭ بىرى بولدى. ئۇ ياشىغان دەۋردە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز خەلىپە بولۇپ، ئۇ خەلىپە ناھايىتى قەدىرلەيدىغان، ھۆرمىتىنى قىلىپ ھەدىيە بېرىشنى ئارزۇ قىلىدىغان زان ئىدى. ئەمما خارىجە بۇ ھەدىيەلەرنى قوبۇل قىلمايتتى. خەلىپە، ناھايىتى پەزىلەتلىك بىرى بولسىمۇ دۆلەت رەئىسى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭدىن يىراقراق تۇراتتى. (402)

ئۇ ئائىلىسى ۋە پەرزەنتلىرىگە ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. سىرتتا ناھايىتى ئېغىر - بېسىق ۋە سۈرلۈك بولسىمۇ، ئۆيىگە كەلگەندە خۇشخۇي ۋە چاقچاقچى ئىدى. ئۇنىڭ ئائىلىسىگە قىلغان بۇ مۇئامىلىسىنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناھايىتى ياقتۇرغان بولۇپ، ئۇنى باشقىلارغا ئۆلگە قىلىپ كۆرسىتىپ تۇرۇپ، «ئىنسانلار، ئائىلىسىگە شۇ ياشقا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىشى لازىم، ئائىلىسىگە ئۇنىڭدەك مۇئامىلە قىلغانلار ياخشى بىر ئائىلە رەئىسى بولىدۇ» دەيتتى. (403)

جەمىئە يولدىشىغا ئوخشاش زاھىدلىق ۋە ئاددىي - ساددا ياشاش

(402) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 7/323.

(403) زەھەبى، سىيەر، 2150.



بولنى تاللىغان بولۇپ، ئالتۇن زىبۇ - زىننەت سېلىشىنىڭ ئورنىغا پىل چىشى بىلەيزۇك ۋە ئۈزۈكلەرنى سالاتتى. جەمىلەنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىدىن داۋۇد ئىبنى ھۈسەيىن مۇنداق دەيدۇ: «جەمىلە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇ يەردە نەۋرىسى مۇسا بىلەن بىرلىكتە قۇرئان ئۆگىنەتتىم. نىسا سۈرىسىنىڭ 33- ئايىتىنى خاتا ئوقۇغاندا، خاتالىقنى تۈزىتىپ بەرگەندىن كېيىن، «بۇ ئايەت ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۇ ۋاقتلاردا تېخى مۇسۇلمان بولمىغان ئوغلى ئابدۇراھمان ھەققىدە نازىل بولدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلى مۇسۇلمان بولمىغانلىقى ئۈچۈن مىراسىدىن مەھرۇم قىلىدىغانلىقىغا قەسەم قىلدى. ئابدۇراھمان مۇسۇلمان بولغاندا، بۇ ئايەت نازىل بولدى» دېدى. (404)

ئايالى زەيد ئىبنى سابت ھەققىدىكى ئەسلىملىرىنى بايان قىلىپ «مۇنچىغا چۈشۈپ يۈيۈنۈشنى خالىغان ۋاقتىمىزدا يولدىشىم زەيد ئىبنى سابت بىلەن بىرلىكتە مۇنچىغا كىرىپ، بىرلىكتە غۇسلى تاھارەت ئالاتتۇق.» دەيدۇ.

بىر كۈنى يولدىشىم ئۆيىگە كېلىپ ماڭا: (405)

- داداڭدىن قالغان مىراس ھەققىدە خەلىپە بىلەن سۆزلىشىشىمنى خالامسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- دادامدىن ماڭا قانداق مىراس قالدۇ؟ دادام شېھىت بولغان ۋاقتتا تېخى مىراس ھەققىدە ئايەت نازىل بولمىغان تۇرسا؟ - دېدىم. ئۇ:

- ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۈگۈن دادىسى ئۆلگەن ۋاقتتا تېخى ئانىسىنىڭ قورسىقىدا بولغان بالىلارغا مىراس بېرىش ھەققىدە ھۆكۈم چىقاردى. - دېدى. بىر دەمدىن كېيىن قۇرۇق ۋە ھۆل خورمىلارنى ئېلىپ ئۆيىگە كېلىپ:

- مانا بۇ داداڭدىن قالغان مىراس، - دېدى. مەن:

(404) ئىشى سەئىد، ئەياقات، 8/128.

(405) ئىشى سەئىد، 8/128.



- بۇ ھەقىقەتەن دادامدىن قالغان مېراسمۇ؟ - دېدىم. (406)

جىن بىلەن سۆزلىشىشى

زەيد ئىبنى سابت بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كېچىسى باغقا بېرىش ئۈچۈن ئۆيىدىن چىقتىم. باغنىڭ ئىچىگە كىرىۋېتىپ بىر ئاۋازنى ئاڭلاپ تىنىم شۈركەندى. ئەندىشە قىلغان ھالدا:

- كىم بار؟ - دەپ ۋارقىرىدىم. بىرى جاۋاب بېرىپ:

- مەن بىر جىن. قەھەتچىلىك بولدى. سىلەرنىڭ يېمەكلىكلىرىنىڭ ئارىسىدىن بىرەر نەرسە تاپالارمەنمىكىن دەپ كەلدىم، ماڭا ياردەم قىلامسەن؟ - دېدى. مەن:

- بولىدۇ! ئەمما، سىلەرنىڭ زىيان يەتكۈزۈشۈڭلاردىن ئۆزىمىزنى قانداق قوغدايمىز؟ - دەپ سورىدىم. جىن:

- ئايەتۈلكۈرسىنى ئوقۇش ئارقىلىق، - دەپ جاۋاب بەردى. (407)

خەلىپە سايلىمىدىكى ئۇنتۇلماس خىزمىتى

ئىنسانلارنىڭ ھاياتىدىكىگە ئوخشاشلا جەمئىيەت ھاياتىدىمۇ ئىنتايىن مۇھىم ئەسلىمىلەر ۋە بۇرۇلۇش ھاسىل قىلىدىغان چاغلار بولىدۇ. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتى بىلەن مۇسۇلمانلار بۇنى ناھايىتى روشەن ھالدا باشتىن كەچۈردى؛ ئۇ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ناھايىتى ئېغىر كۈنلەر ئىدى. بىر تەرەپتىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتى پەيدا قىلغان ئەندىكىش ۋە ئالاقزادىلىك، بىر تەرەپتىن ئوخشاش سەۋەبتىن دىندىن چىققانلار ۋە يالغانچى پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەر قايسى تەرەپتىن قىلغان ھۇجۇمى، يەنە باشقا بىر تەرەپتە بولسا كىمنىڭ خەلىپە بولىدىغانلىقى ھەققىدىكى سوئال... بۇ سوئالنىڭ جاۋابى يا ھەممە ئىشنى ئىزغا چۈشۈرەتتى ياكى

(406) ئىبنى ھەجر، ئىسبا، 10983، 12042.

(407) شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 10/48.





قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتەتتى. بۇ تولىمۇ سەزگۈر ۋاقت ئىدى. بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئىچىدىن چىققىلى بولمايدىغان پالاكەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش مۇمكىن ئىدى.

ئۇ چاغدا مۇھاجىرلار خەلىپە بىزدىن بولۇشى لازىم دېسە، ئەنسارلار بىزدىن بولۇشى لازىم، دېيىشىۋاتتتى. ھەر ئىككى تەرەپ ئورۇنلۇق ئىدى. ئۇلارنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى بايان قىلىپ بەرگۈدەك نۇرغۇنلىغان سەۋەبلەر بار ئىدى. ئەمما بۇ ئىشنى زورلىسا، ئاقىۋىتى پالاكەت بىلەن ئاخىرلىشاتتى. ھەر ئىككى تەرەپ يوقۇتۇپ قوياتتى - دە، يالغانچى پەيغەمبەرلەر ئۆتۈپ چىقاتتى. مۇسۇلمانلار ئىككىگە ئايرىلىش ئالدىدا تۇراتتى. ئەبۇ سەئىد ئەلخۇدرى شۇ چاغدا بولغان ئىشلارنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئەنسارلارنىڭ ۋەكىللىرى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، سۆزلەشكە باشلىدى:

- پەيغەمبىرىمىز سىلەردىن بىرنى بىر ۋەزىپىگە تەيىنلىسە، بىزدىن بىرنى ئۇنىڭغا قوشۇپ قوياتتى. بۇ ئىشتىمۇ شۇ شەكىلدە ھەرىكەت قىلىش ئەڭ توغرا بولىدۇ. خەلىپىلىكنى سىلەردىن بىر ۋە بىزدىن بىر كىشى ئۈستىگە ئېلىشى لازىم، - دېيىشتى. ئەنسارلارنىڭ باشقا ۋەكىللىرىمۇ مۇشۇ پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى. ھەممىسىنىڭ پىكرى ئوخشاشتەك قىلاتتى. دەل شۇ چاغدا ئەنسارلاردىن بولغان 21 ياشلىق زەيد ئىبنى سابت ئورنىدىن تۇرۇپ:

- پەيغەمبىرىمىز مۇھاجىرلاردىن ئىدى. شۇنىڭغا ئاساسەن خەلىپىمۇ مۇھاجىرلاردىن بولۇشى كېرەك. بىز پەيغەمبىرىمىزگە ياردەم قىلغىنىمىزغا ئوخشاش ھەر قايسى جەھەتتىن ئۇلارغا ياردەمچى بولۇشىمىز لازىم، - دېدى. بۇ ناھايىتى مۇھىم ۋە دەل ۋاقتىدا سۆزلەنگەن سۆز ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ نامىدىن پۈتۈن ئەنسارلارنى تەبرىكلىدى ۋە ئىلاۋە قىلىپ:

- ئاللاھ سىلەرنى ياخشىلىق بىلەن مۇكاپاتلىسۇن، سۆزۈڭلاردا



مۇستەھكەم تۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت قىلسۇن. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇنىڭدىن باشقا پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويغان بولساڭلار ئۇنى توغرا تاپمايتتۇق، - دېدى.

زەيد ئىبنى سابت ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلدى ۋە باشقا ساھابىلەرگە قاراپ «مانا بۇ سىلەرنىڭ خەلىپەڭلاردۇر، بۇنىڭغا بەيئەت قىلىڭلار!» دېيىش ئارقىلىق ئۇلارنىمۇ بەيئەت قىلىشقا رىغبەتلەندۈردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەرھال ئالدىغا تۇتۇپ بەيئەت قىلدى. ئارقىدىن مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارلارمۇ بەيئەت قىلدى. (408)

زەيد ئىبنى سابت كىچىك ياشتا ئىشەنگۈسىز خىزمەتلەرنى قىلىپ مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشكەن بولۇپ، بۇ ئۇنتۇلماس خىزمەتلەرنى قىلغان ۋاقىتتا ئەمدىلا 21 ياشقا كىرگەن بىر ياش ئىدى. ھەر دائىم ياخشىلىق قىلىشقا باشلامچى بولغانلىقى ئۈچۈن، ھېس - تۇيغۇلار يۇقىرى پەللىگە چىققان ھاللىقى پەيتتە، كىچىك بولسىمۇ ھېچكىم ئۇنىڭ سۆزىنى يىرماي پىكىرنى قوبۇل قىلدى.

قۇرئانغا قىلىنغان مىسلىسىز خىزمەت

قۇرئاننىڭ توپلىنىپ، يادقا ئېلىنىشى ياكى ئايەتلەرنىڭ بىر يەرگە يىغىلىپ توپلىنىشى، قۇرئان، ئىسلام ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن قىلىنغان ئەڭ چوڭ خىزمەتلەردىن بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئاز ياكى كۆپ ئاساسەن پۈتۈن ساھابىلەر ئىشتىراك قىلغان بۇ خىزمەتتە، شۈبھىسىزكى ئەڭ كۆپ ھەسسە زەيد ئىبنى سابتقا ئائىت ئىدى. ئۇنىڭ بۇ خىزمىتى 8-9 ياشلاردا ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ قۇرئاننى يادلاش بىلەن باشلانغان بولۇپ، ھەركۈنى قانچىلىك مۇھىملىقىنى بىلىش ئۈچۈن قۇرئاننىڭ توپلىنىشى ھەققىدە بىر

(408) مۇسەدد، 5/186؛ سۇبۇنى، تارىخۇل خۇلەفا، 68.





ئاز توختىلىش لازىم:

ئوسۇلى فىقھى ئالىملىرى «قۇرئاننىڭ توپلىنىشى» نى ئۈچ ئاساسى نۇقتا بويىچە تەتقىق قىلىدۇ:

- قۇرئاننىڭ پەيغەمبىرىمىز دەۋرىدە توپلىنىشى،

- قۇرئاننىڭ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە توپلىنىشى،

- قۇرئاننىڭ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە كۆپەيتىلىشى.

زەيد ئىبنى سابت ھەر ئۈچ باسقۇچتا ئەڭ ئالدىدا ۋە ئەڭ مۇھىم خىزمەتلەرنى قىلدى. بۇ ئەھۋال ۋە ئۇنىڭ بۇ نۇقتىدىكى رولىنى مۇنداق يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

- قۇرئاننىڭ پەيغەمبىرىمىز دەۋرىدە توپلىنىشى

قۇرئاننىڭ پەيغەمبىرىمىز دەۋرىدە توپلىنىشى مۇنداق ئىككى خىل شەكىلدە بولدى:

- يادقا ئېلىش يولى ئارقىلىق توپلاش،

- يېزىش ئارقىلىق توپلاش.

پەيغەمبىرىمىز ۋەھىيگە ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەن، بۇيرۇلغان خىزمەتنى ئەڭ گۈزەل شەكىلدە ئادا قىلىشقا غەيرەت قىلغان بولۇپ، قۇرئان ۋەھىي قىلىنغان تۇنجى كۈندىن ئېتىبارەن ئۇنى يادلىۋېلىش ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ كۈچ سەرپ قىلدى. پەيغەمبىرىمىز توغرا شەكىلدە يادلىيالمىي قالمىمەنمۇ، ئۇنتۇپ قالمىمەنمۇ دېگەن ئەندىشە ۋە قاينۇ ئىچىدە نازىل بولغان ئايەتلەرنى لەۋلىرىنى مىدىرلىتىپ يادلىۋېلىشقا تىرىشتى. ئاللاھ تائالا پەيغەمبىرىنى خاتىرجەم قىلىش، قۇرئاننىڭ توپلىنىشىنىڭ شەخسەن ئۆزىنىڭ كونتروللۇقى ئاستىدا ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش، خۇشخەۋەر بېرىش ئۈچۈن مۇنداق دېدى: (409) «(ساگا جىبرىئىل ئارقىلىق ۋەھىي نازىل بولۇۋاتقاندا، ئۇنى ئىسىڭغا ئېلىۋېلىش

(409) نۇجارى، نەپىس، 3/21؛ نىزمى، نەپىس، 5/43؛ ئەلۋىس، رۇئۇل مەئانى، 16/243. ئەھكامۇل قۇرئان، 10/90.



ئۈچۈن) ئالدىراپ تىلىڭنى مىدىرلاتما! شۈبھىسىزكى ئۇنى توپلاش ۋە ئوقۇپ بېرىش بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىزدۇر. ساڭا ئۇنى ئوقۇپ بەرگىنىمىزدە (يەنى جىبرىئىل ساڭا ئوقۇپ بەرگەندە) ئۇنىڭ ئوقۇشىغا ئەگەشكىن! ئاندىن ئۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىش بىزنىڭ مەسئۇلىيىتىمىزدۇر.» (410)

رەببىنىڭ بۇ چۈشەندۈرۈشى پەيغەمبىرىمىزنى ئەندىشىدىن قۇتقۇزۇپ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن توپلىنىش ھەققىدە قۇرئان بىلەن ئۆزى ئارىسىدا، قۇرئان بىلەن ساھابىلەر ۋە ئۆمەت ئارىسىدا ياخشى مۇناسىۋەت ئورناتتى.

پەيغەمبىرىمىز ھەر يىلى رامىزان ئېيىدا شۇ كۈنگىچە نازىل بولغان ئايەتلەرنى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا ئوقۇپ بېرەتتى. ۋاپات بولغان يىلى رامىزان ئېيىدا قۇرئان كەرىمنى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا ئىككى قېتىم ئوقۇپ بەردى.

پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەرنىڭ قۇرئان ئۆگىنىشىگە ناھايىتى ئەھمىيەن بېرىدىغان بولۇپ، ئۇلارنى داۋاملىق قۇرئان ئوقۇشقا رىغبەتلەندۈرەتتى. پەيغەمبىرىمىز مەككىدە ناھايىتى قاتتىق بېسىم ئاستىدا قالغان ۋاقىتلىرىدىمۇ ئەبۇئەرقەمنىڭ ئۆيىدە ساھابىلىرى بىلەن يوشۇرۇن ئۇچرىشىپ، نازىل بولغان ئايەتلەرنى ئۇلارغا ئوقۇپ بېرەتتى. ساھابىلەر پەيغەمبىرىمىز ئوقۇپ بەرگەن ئايەتلەرنى ئاڭلاپ دەرھال يادلىۋالاتتى. ھەبىباب ئىبنى ئەرەتكە ئوخشاش ساھابىلەر، ئەبۇئەرقەمنىڭ ئۆيىگە كېلەلمىگەنلەرنىڭ ئۆيلىرىگە بېرىپ يېڭى نازىل بولغان ئايەتلەرنى ئۇلارغا ئۆگىتەتتى. پەيغەمبىرىمىز نازىل بولغان ئايەتلەرنى بىر تەرەپتىن ساھابىلەرگە يادلاتقۇزسا، يەنە بىر تەرەپتىن ۋەھىي كاتىپلىرىغا يازدۇراتتى.

مەدىنىدە مەككىگە قارىغاندا خېلىلا خاتىرجەم بىر مۇھىت بار ئىدى. ساھابىلەر ئايەت نازىل بولغان تۇنجى كۈنلەردىن باشلاپ يادلايتتى، يازاتتى. ئۆيلىرىگە بارغاندىن كېيىن ئايالى ۋە بالىلىرىغا ئۆگىتەتتى. ئۇ

(410) قىيەت سۈرىسى، 16 - 19 ئايەتلەر.





كۈنلەردە كېچىلىرى مەدىنە كوچىلىرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلار ھەر ئۆيدىن ھەرە ۋىڭىلىدىغاندەك قۇرئان ئوقۇغان ئاۋازنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلايتتى. پەيغەمبىرىمىز بۇ ئەھۋالدىن ناھايىتى مەمنۇن بولغان بولۇپ، كېچىلىرى مەدىنە كوچىلىرىنى ئايلىنىپ، ئەنساڧلاردىن بەزى كىشىلەرنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىدا توختاپ ئىچىدىن كەلگەن قۇرئان ئاۋازىنى ئاڭلايتتى. مەدىنە دەسلەپكى كۈنلەردە ۋەھىي كاتىپلىق خىزمىتىنى كۆپرەك ئۆبەي ئىبنى كەئب ئۈستىگە ئالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يېزىشقا باشلىدى. كېيىنكى كۈنلەردە زەيد ئىبنى سابىت تېخىمۇ ئالدىغا ئۆتۈپ ئەڭ كۆپ ۋەھىي يازغان كىشى بولۇپ قالدى. بىر تەرەپتىن يادلاپ بىر تەرەپتىن يازاتتى. (411)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەھىي نازىل بولغان چاغدا دەرھال ۋەھىي كاتىپلىرىنى چاقىرىپ، نازىل بولغان ئايەتلەرنى ئۇلارغا يازدۇراتتى. نازىل بولغان سۈرلەر كۆپەيگەنسېرى «توپلاش» يەنى ئايەت ۋە سۈرلەرنى بىر يەرگە يىغىش باشلاندى. بۇنىڭ شاھىتلىرىدىن بىرى بولغان ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۇ ۋاقىتلاردا ناھايىتى كۆپ سۈرلەر نازىل بولغانلىقتىن ئۇلارنى يازغان بەزى ۋەھىي كاتىپلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

- پالانى - پالانى ئايەتلەرنى بۇ سۈرنىڭ مۇنۇ يېرىگە قويۇڭلار! - دەيتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن نازىل بولغان ئايەتلەرنى:
- شۇ ئايەتلەرنى، پالانى - پالانى ئايەتلەر بار سۈرنىڭ شۇ يېرىگە قويۇڭلار! - دەيتتى. ئاندىن يەنە بىر ئايەت نازىل بولسا:
- بۇ ئايەتنى شۇ سۈرنىڭ شۇ يېرىگە قويۇڭلار! - دەيتتى. (412)

نازىل بولغان ئايەتلەر خورما شاخلىرى، ئاق ياپىلاق تۈز تاشلار، ئىنچىكە تېرە پارچىلىرى، تۆڭلەرنىڭ كۈرەك (تۆت ياش ياكى ئۇنىڭدىن

(411) سۇنى، ئەتىسەن، 50.

(412) مۇستەد، 11/75، ھاكىم، مۇستەد، 2/221.



چوڭ تۆڭلەرنىڭ ئېزىق چىشى) سوڭگە كلىرىگە ۋە شۇ كۈنى نېمە تاپالسا شۇ نەرسىگە يېزىلاتتى. پۈتۈن ئايەتلەر پەيغەمبىرىمىز دەۋرىدە مۇشۇ شەكىلدە يېزىلدى.»

بۇ دەۋردىكى قۇرئاننىڭ توپلىنىشىنىڭ ئەڭ مۇھىم مەسلىسى ئۇنىڭ توپلام ھالەتتە بولماسلىقى ئىدى. زەيد ئىبنى سابىت بۇ ئەھۋالنى تۆۋەندىكى سۆزلىرى ئارقىلىق خۇلاسەلەپ بېرىدۇ: «بىز پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، قۇرئاننى ھەر خىل نەرسىلەرگە يېزىپ كىتاب قىلاتتۇق. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام ۋەھىي ئېلىپ كەلگەندە قايسى ئايەتنىڭ قايسى سۈرىنىڭ قەيىرىدە بولىدىغانلىقىنى پەيغەمبىرىمىزگە بىلدۈرەتتى. پەيغەمبىرىمىز ۋەھىي يازغان ساھابىلەرگە ئېيتاتتى. ۋەھىي كاتىپلىرىمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئېيتىپ بەرگىنى بويىچە يېزىپ، ئايەتلەرنى بۇ شەكىلدە كىتاب قىلاتتى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبىرىمىز زامانىدا مۇھاجىرلاردىن تۆت خەلىپە، تەلھە ئىبنى ئۇبەيدۇللاھ، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد، سالىمغا ئوخشاش نۇرغۇن ساھابىلەر؛ ئەنسارلاردىن زەيد ئىبنى سابىت، ئەنەس ئىبنى مالىك، ئۇبەيد ئىبنى كەئب، ئەبۇ زەيد، ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارىغا ئوخشاش نۇرغۇن كىشى قۇرئاننى يادلىدى ۋە يازدى.»⁽⁴¹³⁾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە قۇرئاننى ئۆگىتىشكە باشلىغان ساھابىلەر، ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ دۇنيانىڭ تۆت ئەتراپىغا تارقىلىپ، يېڭى مۇسۇلمان بولغان كىشىلەرگە ئۇنى ئۆگەتتى. بۇ تەرىپىيە ئەۋلادتىن - ئەۋلادقىچە يەنى بۈگۈنگىچە داۋاملىشىپ كەلدى.

قۇرئاننىڭ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدىكى توپلىنىشى

پەيغەمبىرىمىز دەۋرىدە نۇرغۇنلىغان ساھابىلەر تەرىپىدىن ئايرىم - ئايرىم نەرسىلەرگە يېزىلغان قۇرئان كەرىمنىڭ بىر كىتاب قىلىپ توپلىنىشى،

(413) ئىبنى عەجر، قەھۇلىرى، 9/12؛ سۈبۈتى، ئەلئىقتان، 1/80؛ زەركالى، شەرھۇل مەۋاھىد، 1/241؛ سۈبۈتى، ئەلئىقتان، 53.



پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن ئالتە ئاي كېيىن ئېلىپ بېرىلدى. يالغانچى پەيغەمبەر مۇسەيلەمەنىڭ قوشۇنى بىلەن بولغان يەمامە ئۇرۇشىدا يەتتە يۈزگە يېقىن مۇسۇلمان شېھىت بولدى. بۇلاردىن يەتمىش كىشىنىڭ سالم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش قارىي بولۇشى پۈتۈن مۇسۇلمانلارنى قاينۇغۇغا سالدى ۋە ناھايىتى ئېغىر ئەندىشە پەيدا قىلدى.

شۇ كۈنگىچە قانداقلا بولمىسۇن قۇرئاننى يادلىغان نۇرغۇن ساھابىلەر پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن داۋاملىق قۇرئان ئوقۇيدۇ، ئوقۇتىدۇ، يېڭى ئەۋلادلارغا ئۆگىتىدۇ دەپ قاراپ، ئۇنى بىر يەرگە يىغىپ توپلاشنى دېگەندەك ئويلاشمىغان ئىدى. ئەمما، ھازىر بۇنىڭ ناھايىتى جىددىي سەۋەبى بار ئىدى. بۇ سەۋەبلەر ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۇيغۇسىنى قاجۇردى. ئۇ ۋاقتلاردا ساھابىلەردىن بىر ئايەت ھەققىدە سورىغاندا، ساھابىلەر ئۇنىڭغا «بۇ ئايەتنى يەمامەدە شېھىت بولغان پالانى كىشى يازغانىدى» دەپ جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەرھال ھەرىكەتكە كەلدى. (414)

شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىلا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا باردى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەمامە شېھىتلىرىگە قاينۇرۇپ ئازابلىنىۋاتاتتى. ئۇنىڭغا يەمامەدە شېھىت بولغان قارىيلارنى ئەسلىتىپ:

- قۇرئاننى بىر كىتاب قىلىپ توپلىمىساق ۋاقت ئۆتكەنسېرى قىيىن بولۇشى مۇمكىن، - دەپ كۆڭلىدىكى ئەندىشىسىنى ئېيتىپ، قۇرئاننى بىر كىتاب قىلىپ توپلاش لازىملىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەسلەپتە:

- پەيغەمبىرىمىز قىلمىغان بىر ئىشنى مەن قانداق قىلالايمەن؟ - دەپ قارشى چىقتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ چىڭ تۇرۇپ ئۇنى قايىل قىلىشقا تىرىشتى. ئاخىرىدا قايىل قىلدى. «بۇ ئىشنى كىم ئەڭ ياخشى قىلالايدۇ؟» دېگەن سوئالغا بېرىلگەن جاۋاب زەيد ئىبنى سابت ئىدى.



زەيد ئىبنى سابىت ئۇ چاغدا ئەمدىلا 21 - 22 يېشىدا بولسىمۇ، ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ خىزمەتلىرىدىن بىرىنى ئۈستىگە ئېلىش ئۈچۈن ئىلىم ۋە مەنىۋى جەھەتتىن كېرەك بولغان پۈتۈن ھازىرلىقلارغا ئىگە ئىدى.

زەيد ئىبنى سابىت ئۇ كۈنلەر ھەققىدىكى ئەسلىمىسىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «يەمامە ئۇرۇشىدا قارىيلارنىڭ شېھىت بولۇشىدىن كېيىنكى كۈنلەردە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنى يېنىغا چاقىردى. مەن بارغان ۋاقتىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ئۇ يەردە ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ماڭا:

- ئۆمەر يېنىمغا كېلىپ ماڭا «يەمامە ئۇرۇشىدا نۇرغۇن قارىيلار شېھىت بولدى، باشقا رايونلارنىمۇ قۇرئاننى يادلىغان ساھابىلەرنىڭ شېھىت بولۇپ كېتىشىدىن قورقمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن دەرھال قۇرئاننى بىر يەرگە يىغىپ توپلىشىڭ لازىم» دېگەندە مەن «پەيغەمبىرىمىز قىلمىغان بىر ئىشنى مەن قانداق قىلىمەن؟» دېدىم. ئۇ «ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۆمەر بۇ بىر ياخشى ئىشتۇر، دەپ مېنى رىغبەتلەندۈرۈۋاتىدۇ. ئاخىرىدا بۇ ئىشنى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ قەلبىنى يورۇتقان ئاللاھ، مېنىڭ قەلبىمنىمۇ يورۇتتى. ھازىر مەنمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش ئويلاۋاتىمەن» دەپ ئەھۋالنى ئېيتقاندىن كېيىن «سەن ئەقىللىك بىر ياش. ھازىرغا قەدەر ھېچقانداق بىر مەسىلىدە سېنىڭ ئەيىبىڭنى كۆرمىدۇق. سەن پەيغەمبىرىمىزگە چۈشكەن ۋەھىينى يازاتتىڭ. ھازىر سېنىڭ ساھابىلەردىكى ئايەتلەرنى ئىزدەپ - سۈرۈشتۈرۈپ، ئۇلارنى بىر كىتاب قىلىپ توپلاپ چىقىشىڭنى ئارزۇ قىلىمەن..» دېدى.

ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ ۋاقىتتا ماڭا بىر تاغنى يەنە بىر تاغنىڭ ئۈستىگە يۆتكەشنى ئېيتقان بولسا بۇنچىلىك ئېغىر كەلمەيتتى. مەن:

- پەيغەمبىرىمىز قىلمىغان بىر ئىشنى مەن قانداق قىلالايمەن؟ - دەپ



قارشى چىقىشقا باشلىدىم. ئۇلار:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، بۇ بىر ياخشى ئىشتۇر..

دېيىشتى.

مەن قوبۇل قىلمىغاندىن كېيىن، مېنى قايىل قىلىش ئۈچۈن ناھايىتى چىڭ تۇرۇشتى. ئاخىرىدا ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆڭلىنى يورۇتقان ئاللاھ، مېنىڭ كۆڭلۈمنىمۇ يورۇتتى. مەنمۇ بېرىلگەن ۋەزىپىنى قوبۇل قىلىپ، تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىشنى باشلىدىم. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئايەتلەر يېزىلغان خورما شاخلىرى، ئىنچىكە ئاق ياپىلاق تاشلار... ۋە كىشىلەرنىڭ يادلىۋالغانلىرىنى ئېنىقلاشقا باشلىدىم... (415)

بۇ ۋەزىپە قانداق ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدۇ ؟

زەيد ئىبنى سابىت قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ كۆپىنچىسىنى يادقا بىلەتتى. پەيغەمبىرىمىزگە پات - پات ئوقۇپ بېرەتتى. ئەمما ئۇنى ھەرخىل نەرسىلەرگە يازغانىدى. لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ ساھەدىكى بىلىمىگە قارىماي ساھابىلەرنىڭ ھەم يادلىغانلىرىغا ۋە يازغانلىرىغا مۇراجىئەت قىلدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۇنىڭغا ياردەمچى بولۇش ئۈچۈن ۋەزىپىگە تەيىنلەپ مۇنداق دېدى:

- بېرىپ مەسجىدى نەبەۋىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئولتۇرۇڭلار! ساھابىلەرگە يادلىغان ۋە يېزىۋالغان ئايەتلىرىنى بىلدۈرۈش لازىملىقىنى ئۇقتۇرۇڭلار! سىلەرگە مەلۇم قىلغان ئايەتلەرنى پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلاپ يازغانلىقىغا ۋە يادلىغانلىقىغا دائىر ئىككى گۇۋاھچى ئەكەلسە، ئۇنى قوبۇل قىلىڭلار!

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئىشلەش ئۇسۇلىنى ئۆگىنىۋالغان زەيد ئىبنى سابىت ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئىشقا كىرىشتى. ئۇ شۇ كۈنلەرگە دائىر ئەسلىملىرىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «قۇرئان ئايەتلىرىنى

(415) بۇخارى، فەداۋىل، قۇرئان، 3: ئەھكام، 37: تىرمىزى، تەپسىر، 9/18.



كىتاب قىلىپ يېزىپ تۈگەتتىم. پەقەت پەيغەمبىرىمىزدىن دائىم ئاڭلاپ يادلىغان ئەھزاب سۈرىسىدىكى بىر ئايەتنى يازمىغاندىم. مۇھاجىرلارنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇلاردىن بىر مۇبىر سوردۇم. ھېچكىم بۇ ئايەتنى يازمىغاندى. كېيىن ئەنسارلاردىن سۈرۈشتۈرۈپ چىقتىم. سورىغانلىرىمنىڭ ھېچقايسىسى بۇ ئايەتنى يازمىغاندى. كېيىن بۇ ئايەتنىڭ ئەنسارلاردىن خۇزەيمە ئىبنى سابىت تەرىپىدىن يېزىلغانلىقىنى ئاڭلىدىم.

ئۇ كىشى پەيغەمبىرىمىز تەرىپىدىن گۇۋاھچىلىقىنى ئىككى كىشىنىڭ گۇۋاھچىلىقىغا ئوخشاش دەپ قوبۇل قىلىنغان كىشى ئىدى. (416)

ئايەتنى خۇزەيمە ئىبنى سابىتتىن باشقا بىر كىشىدە يازما ھالەتتە تاپالمىدىم. يەنە بىر مەزگىل سۈرۈشتۈردۈم. مېنىڭ بۇ ئايەتنى ئىزدەۋاتقانلىقىمنى ئاڭلىغان ھارىس ئىبنى خۇزەيمە يېنىمغا كېلىپ، بۇ ئايەتنى ئۆزىڭمۇ پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلاپ يازغانلىقىنى ئېيتتى. «قۇرئاننىڭ يىغىلىپ توپلىنىشىنى پۈتۈن ساھابىلەر خوشاللىق بىلەن قارشى ئالدى. بۇ ھەقتە زەيد ئىبنى سابىتنىمۇ قوللىدى. زەيد ئىبنى سابىت بۇ ۋەزىپىنى تۈگىتىپ قۇرئاننى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا تاپشۇرۇپ بەرگەندە، ھەممەيلەن بۇ ۋەزىپىنى ئوتۇقلۇق ھالدا تۈگەتكەنلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭغا، ئۇنى بۇ ئىشنى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرگەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا رەھمەت ئېيتتى. (417)

قۇرئاننىڭ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە كۆپەيتىلىشى

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدىكى قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ بىر يەرگە توپلىنىپ يېزىلىشى ناھايىتى مۇھىم بىر خىزمەت ئىدى. پەقەت قىلىنمىسا بولمايدىغان مۇھىم خىزمەتنىڭ يەنە بىرى بولسا، «ئەھرۇفۇسەبئە - يەتتە ھەرپ» يەنى يەتتە شېۋىنىڭ توسالغۇ بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش

(416) بۇخارى، جەھاد، 12: ئىبنى شەيبە، تارىخۇل مەدىنە، 3/1001.

(417) مۇستەد، 5/134؛ زەركالى، مەناھىل، 1/249؛ سابۇنى، ئەتتىپاق، 54.





لازم ئىدى.

پەيغەمبىرىمىز قۇرئان نازىل بولۇۋاتقاندا، ئەتراپتىكى پۈتۈن قەبىلىلەرنىڭ ئۇنى تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىشى ئۈچۈن قۇرئاننىڭ تېخىمۇ كۆپ شېۋىلەردە نازىل قىلىنىشىنى ئارزۇ قىلغان. بۇ ئارزۇسى پەرۋەردىگارى تەرىپىدىن ئەمەلگە ئاشۇرۇلغانىدى.

پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دەيدۇ: «جىبرىئىل ماڭا قۇرئاننى بىر خىل شېۋىدە ئوقۇپ بەردى. ئۇنىڭدىن باشقا شېۋىلەردىمۇ ئوقۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدىم. مەن بۇنىڭدا چىڭ تۇرغاندىن كېيىن باشقا شېۋىلەردىمۇ ئوقۇپ بەردى.»⁽⁴¹⁸⁾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابە - كىراملار قۇرئاننى ھەر خىل سەۋەبلەر بىلەن بىر - بىرىدىن پەرقلىق ھالەتتە ئوقۇغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇلارغا ئۇچۇق ئىزاھات بەردى. ساھابىلەر قۇرئاننىڭ يەتتە خىل شېۋىدە نازىل بولۇشىنىڭ بىر رەھمەت ۋەسىلىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، پەرقلىق شېۋىلەردە ئوقۇلۇشىنى مەسىلە دەپ قارىمىدى.

ئۇبەيد ئىبنى كەئب بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەسجىدى نەبەۋىدە تۇرسام بىرى كېلىپ ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. مەن بىلمەيدىغان بىر شېۋىدە قۇرئان ئوقۇۋاتاتتى. ئاندىن يەنە باشقا بىرى كېلىپ نامازدا باشقا بىر شېۋىدە قۇرئان ئوقۇدى. نامازلىرىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ئەھۋالنى بىلىش ئۈچۈن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا باردۇق. مەن «بۇ ئادەم قۇرئاننى مەن بىلمەيدىغان بىر شېۋىدە ئوقۇدى، ئاندىن باشقا بىرى كەلدى ئۇ تېخىمۇ پەرقلىق بىر شېۋىدە ئوقۇدى» دېدىم. پەيغەمبىرىمىز ھەر ئىككىسىدىن قۇرئان ئوقۇشنى تەلەپ قىلدى ۋە ھەر ئىككىسىنىڭ ئوقۇشىنى ياقتۇردى. قەلبىمگە جاھىلىيەت دەۋرىدىكىدىنمۇ بەكرەك ۋەسۋەسە كىرگەنىدى. پەيغەمبىرىمىز شۈبھىلەنگەنلىكىمنى كۆرۈپ كۆكسۈمگە ئۇرۇپ قويدى. بىردىنلا تەر ئىچىدە قالدىم. دەل شۇ ۋاقىتتا پۈتۈن شۈبھىلىرىم

(418) بۇخارى، فەدا ئىلۇل قۇرئان، 5. مۇسلىم، مۇسافىرىن،



يوقالغان بولۇپ، ھاياجان ئىچىدە پەيغەمبىرىمىزگە قاراۋاتتىم. پەيغەمبىرىمىز بۇ ئەھۋالنى ئىزاھلاپ:

- ئى، ئۈبەيد! ۋەھىي چۈشكەندە مەندىن يالغۇز بىر ھەرپ بىلەن ئوقۇشۇم تەلەپ قىلىندى. مەن «بۇنى ئۈمىتىمگە ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگىن دەپ دۇئا قىلدىم. ئىككىنچى قېتىمدا ماڭا ئۇنى ئىككى ھەرپ - شېۋە بويىچە ئوقۇشۇم بۇيرۇلدى. مەن قايتىدىن «ئۈمىتىمگە ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگىن!» دەپ دۇئا قىلدىم. ئۈچىنچىسىدە ماڭا ئۇنى يەتتە ھەرپ يەنى شېۋە بويىچە ئوقۇغىن!» دەپ بۇيرۇلدى. - دېدى. (419)

ئىسلام جۇغراپىيەسى كېڭەيگەنسېرى قۇرئاننى تېخىمۇ تېز ۋە ئاسان ئوقۇپ يادلاش ۋە چۈشىنىش ئۈچۈن يەتتە خىل شېۋىدە نازىل قىلىنغانلىقى كىشىلەرگە يېتەرلىك دەرىجىدە چۈشەندۈرۈلدى. ئىسلام جۇغراپىيەسى سۈرئەت بىلەن كېڭىيىپ، ئىسلام ئىشەنگۈسىز ھالدا تېز تارقىلىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ساھابىلەر ھەممەيلەن بىلەن كۆرۈشۈش ۋە ھەممە مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرۈشتە قىيىنچىلىققا دۇچ كەلگەندى. بۇ قىيىنچىلىقنىڭ بىرى شېۋە مەسىلىسى ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ مەسىلىنى كۆرۈپ، ئۇنى يالغۇز بىر شېۋىدە يەنى پەيغەمبىرىمىز دائىم ئوقۇيدىغان ئۆز شېۋىسى بولغان قۇرەيش شېۋىسىدە يېڭىدىن تەرتىپكە سېلىشنى ئارزۇ قىلغان بولسىمۇ، ئەمما شېھىت بولۇپ كەتكەنلىكتىن بۇنىڭغا پۇرسەت چىقمىغانىدى. (420)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە بالىلار ۋە ياشلار قۇرئان ئۆگىنىش ئۈچۈن پەرقلىق ئۇستازلاردىن پەرقلىق شېۋىدە ئۆگىنەتتى. ياشلار بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلمەيدىغان بولغاچقا، پات - پات بىر - بىرى بىلەن تالاش - تارتىش قىلاتتى. بۇ بەس - مۇنازىرىلەر خەلىپىنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نۇتۇق سۆزلەپ، بۇ ھەقتە چۈشەنچە بەردى. بۇ ۋاقىتتا بىر ھەقىقەتكىمۇ ئىشارەت قىلىپ ئۆتتى:

(419) مۇسلىم، مۇسافىرىن، 273؛ ئەسەئى، ئىفتىئاھ، 37؛ مۇسەئىد، 51، 5/41.

(420) ئىبنى شەيبە، تارىخۇل مەدىنە، 3/991؛ زەركانى، مەناھىل، 1/245.



- سىلەر مەن تۇرغان يەردە بۇنچىلىك ئىختىلاپ قىلساڭلار، بۇ يەردىن يىراق شەھەردە ياشايدىغانلار كىم بىلىدۇ، قانچىلىك ئىختىلاپ قىلىشىدۇ، - دېدى.

دەرھال ۋالىيلارغا خەت يېزىپ تەدبىر ئېلىشنى تەلەپ قىلدى. (421) ئەمما، بۇ يېتەرلىك بولمىدى. بۇ مەسىلىنى يىلتىزىدىن ھەل قىلىش ھۈزەيفە ئىبنى يەماننىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن ئەمەلگە ئاشتى. ھۈزەيفە ئىبنى يەمان، پىتنە مەسىلىسىدە ناھايىتى سەزگۈر كىشى ئىدى. ئۇ بەزى ۋەقەلەرگە شاھىت بولغاندىن كېيىن، ئىنسانلارغا قۇرئاننى ئەڭ كۆپ ئۆگەتكەن بۇ ھەقتە كىشىلەرگە سۆزى ئۆتىدىغان ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد، ئۇ يەيد ئىبنى كەئب ۋە ئەبۇ مۇسا ئەلئەشئەرى بىلەن پاراڭلاشتى. ئەمما، بىرەر نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. ئۇ، قۇرئان يالغۇز بىر خىل شېۋىدە بىرلەشتۈرۈپ كۆپەيتىلمىسە ناھايىتى چوڭ پىتنە - پاسات چىقىدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتكەندى. مەدائىن ئۇرۇشىدا يۈز بەرگەن ئاخىرقى ۋەقە بۇنى ئۇچۇق كۆرسىتىپ بەرگەندى. تېخىمۇ ئۇزۇن كۈتۈپ تۇرماي بولغان ئەھۋالنى خەلىپىگە ئېيتىپ، قىلىشى كېرەك بولغان ئىشنى قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ھەتتا بۇ ئىشتا ناھايىتى چىڭ تۇردى.

بۇ جەرياندا قۇرئان ئوقۇشنى يېڭى ئۆگەنگەن ھەرقايسى ناھىيە ۋە شەھەر خەلقى قاراگاھلاردا بىر يەرگە توپلىنىپ، بىرلىكتە ئۇرۇش قىلىۋاتاتتى. جىھاد مەيدانىدا ئۇچراشقان شاملىقلار ساھابىلەردىن ئۇ يەيد ئىبنى كەئبىنىڭ قىرائىتى بويىچە، كۈفەلىكلەر ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ قىرائىتى بويىچە، باشقا شەھەرلەردىن كەلگەنلەر ئەبۇ مۇسا ئەلئەشئەرىگە ئوخشاش ساھابىلەرنىڭ قىرائىتى بويىچە قۇرئان ئوقۇيتتى. ھەممىسىنىڭ ئوقۇغان شېۋىسى پەرقلىق ئىدى. بىر - بىرى بىلەن چىقىشىپ قالغان ئەسكەرلەر ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بىر - بىرىدىن پەرقلىق قىرائەتلەردە قۇرئان ئوقۇيدىغانلىقىنى بايقاشتى. باشقا يەردىن كەلگەنلەرگە «قۇرئان



كەرىمنى خاتا ئوقۇدى» دەپ قاراپ قارشى چىقىشقا باشلىدى. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ئوقۇشىنىڭ توغرا، باشقىلارنىڭ ئوقۇشىنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، بەس - مۇنازىرە قىلىشقا باشلىدى. قوشۇندىكى ساھابىلەر بۇ مەسىلىنى ئىزاھلاشقا تىرىشقان بولسىمۇ، ھەممەيلەن بىلەن كۆرۈشۈپ بولالمىغانلىقى ئۈچۈن، بۇ تىرىشچانلىقلار يېتەرسىز قېلىۋاتتى. بۇنىڭغا ئوخشايدىغان ۋەقە ھىجرىيەنىڭ 14، 15 - يىللىرىدا ھۇزەيفە ئىبنى يەمانمۇ قاتناشقان مەدائىن ئۇرۇشىدا يۈز بەرگەندى.

ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھۇزەيفە ئىراق خەلقى بىلەن بىرلىكتە ئەرمېنىيە ۋە ئەزەربەيجاننىڭ پەتىھى قىلىنىشى ئۈچۈن غازات قىلىۋاتتى. ھۇزەيفە قوشۇندىكى ئەسكەرلەرنىڭ قۇرئان ئوقۇش توغرىسىدىكى ئىختىلاپلىرىنى كۆرۈپ، ئاقىۋەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بايقاپ چۆچۈپ كەتتى. پەتىھدىن كېيىن ۋاقىت ئۆتكۈزمەستىن، دەرھال مەدىنىگە بېرىپ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن كۆرۈشتى. ئۇنىڭغا كۆرگەن خەتەرلىك ئەھۋالنى ئېيتتى:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! بۇ ئۈممەتنىڭمۇ يەھۇدىي ۋە خىرىستىيانلارغا ئوخشاش كىتاب ھەققىدە تالاش - تارتىشقا چۈشۈپ كېتىشتىن ئىلگىرى دەرھال بۇ مەسىلىنى ھەل قىلغىن! قۇرئاننى پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلاپ ئۆگەنگەن ساھابىلەر ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ناھايىتى ئېغىر ئىختىلاپلارنىڭ يۈز بېرىشىدىن قورقمەن، - دېدى.

ھۇزەيفە پاراڭلىشىش ئارقىلىق ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قايىل قىلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ مەسىلىنىڭ سەزگۈرلۈكىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن، ھۇزەيفە ئىبنى يەماننىڭ سۆزىنى ئېتىبارغا ئېلىپ بىر ئادەم ئەۋەتىپ، ئەبۇ بەكىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا، ۋە ئۇنىڭدىن ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئانىمىزنىڭ قولىغا ئۆتكەن قۇرئاننى ئېلىپ كېلىشىنى تەلەپ قىلدى. ئەۋەتىلگەن كىشى ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئانىمىزغا:



- خەلىپە مۇھىم بولغان ئىسلام مەركەزلىرىگە ئەۋەتىش ئۈچۈن قۇرئاننى كۆپەيتىشنى ئارزۇ قىلماقتا. يېڭى نۇسخىلارنى يېزىپ توڭتىپ بولغاندىن كېيىن سىزگە قايتۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن سىزدىكى قۇرئاننى تەلەپ قىلدى. - دېدى. ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ تەلپىنى يەردە قويماي ئۆزىدىكى قۇرئاننىڭ ئەسلى نۇسخىسىنى ئۇنىڭغا ئەۋەتتى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ساھابىلەرنىڭ چوڭلىرىنى يىغىپ بۇ مەسلىنى مەسلىھەتلەشتى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «خەلىپە بىزنى چاقىرىپ:

- قۇرئاننىڭ ئوقۇلۇشى توغرىسىدىكى پىكىرلار قانداق؟ كىشىلەر ئۆزئارا ئۇچراشقاندا «مەن سەندىن تېخىمۇ ياخشى ئوقۇيمەن ياكى مېنىڭ ئوقۇشۇم سېنىڭ ئوقۇشۇڭدىن ئەۋزەل» دېيىشىشكە باشلىدى. - دېدى. بىز:

- سەن قانداق قىلىشنى مۇۋاپىق كۆردۈڭ؟ - دەپ سورىدۇق. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- مەندىن كېيىن كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئىختىلاپ قىلىشماسلىقى ئۈچۈن، پەقەت بىر شېۋىدە بىرلەشتۈرۈشنى ئارزۇ قىلىمەن. ھازىر سىلەر تۈرۈۋاتقان يەردە ئىختىلاپ قىلىشسا، كېيىنكى كۈنلەردە تېخىمۇ چوڭ ئىختىلاپ بولىدۇ. - دېدى. بىز:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! توغرا ئويلاپسەن؟ - دېدۇق. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- قۇرئاننى كىم ئەڭ گۈزەل ئوقۇيدۇ؟ - دەپ سورىدى. بىز:

- زەيد ئىبنى سابت. - دېدۇق. ئۇ:

- ئەرەبچىنى كىم ئەڭ گۈزەل ۋە پاساھەتلىك سۆزلەيدۇ؟ - دېدى. بىز:

- سەئىد ئىبنى ئاس. - دەپ جاۋاب بەردۇق.



ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زەيد ئىبنى سابىت بىلەن سەئىد ئىبنى ئاسنى ھۇزۇرغا چاقىرىپ، ئەھۋالنى ئۇلارغا ئېيتتى. ئۇلارنى بۇ ئىشنى قىلىشقا بۇيرۇپ:

- بىرىڭلار ئوقۇڭلار، بىرىڭلار يېزىڭلار! ئەگەر بىرەر تېمىدا بىر پىكىرگە كېلەلمىسەڭلار، مېنىڭ يېنىمغا كېلىڭلار! - دېدى. (422)

زەيد ئىبنى سابىتنى ئۇ ئىشقا بۇيرۇشنىڭ يەنە بىر سەۋەبى بولسا، ئۇنىڭ پەيغەمبىرىمىز رامزان ئېيىدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامغا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم قۇرئاننى ئوقۇپ بەرگەندە يېنىدا بولۇشى ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، قۇرئاننىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئوقۇش شەكلىگە ئەڭ ياخشى شاھىت بولغان كىشى زەيد ئىبنى سابىت ئىدى.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇلارغا بۇ ساھەنىڭ نوپۇزلۇق ساھابىلىرىدىن ئوبەيد ئىبنى كەئب، ئەنەس ئىبنى مالىك، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير، ئابدۇراھمان ئىبنى ھارىسقا ئوخشاش كىشىلەرمۇ قوشۇلۇپ ياردەمچى بولدى. ھەيئەتتە ئۈچ قۇرەيشلىك بار ئىدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەيئەتتىكىلەرگە:

- زەيد ئىبنى سابىت بىلەن قۇرئانغا مۇناسىۋەتلىك تېمىلاردا ئىختىلاپلىشىپ قالساڭلار، ئۇنى قۇرەيش شېۋىسى بىلەن يېزىڭلار. چۈنكى قۇرئان قۇرەيش شېۋىسىدە نازىل بولغان، - دېدى.

ھەيئەت قۇرۇلغاندىن كېيىن زەيد ئىبنى سابىت بىلەن ئوبەيد ئىبنى كەئب يازدى، سەئىد ئىبنى ئاس قۇرەيش شېۋىسى بويىچە ئوقۇپ بېرىپ يازدۇردى. چۈنكى سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ شېۋىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ شېۋىسىگە ناھايىتى ئوخشايتتى. ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاخىرقى توققۇز يىلىغا يېتىشكەندى. (423)

ھەيئەت ئۇزۇن ۋاقىت جاپالىق ئىشلەش ئارقىلىق قۇرەيش شېۋىسىدە

(422) ئىبنى شەيبە، تارىخۇل مەدىنە، 3/996.

(423) ئىبنى ھەجر، فەتھۇل بارى، 9/19.





يەتتە قۇرئان يېزىپ چىقتى. بۇ قۇرئانلارنىڭ ھەر بىرى بەسرە، كۇفە ۋە شامغا ئوخشاش مەركىزىي شەھەرلەرگە ئەۋەتىلدى. (424)

خەلىپىلەرنىڭ خىزمىتىدە

كېڭەش مەجلىسى ئەزاسى

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، مۇھاجىر ۋە ئەنسارلاردىن ئىلمى ۋە پىكىرلىرىگە ئىشەنچ قىلغىلى بولىدىغان كىشىلەردىن تەشكىل تاپقان بىر كېڭەش مەجلىسىنى قۇرۇپ چىقتى. مۇھىم ۋەقەلەر، دىنىي مەسىلىلەر ھەققىدە مەزكۇر مەجلىستە قارار چىقىرىلاتتى. مەجلىس؛ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋۇق، مۇئاز ئىبنى جەبەل، زەيد ئىبنى سابىتقا ئوخشاش شۇ دەۋردە پەتىۋا بېرىدىغان چوڭ ساھابىلەردىن تەشكىللەنگەنىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، مەرۋان ئىبنى ھەكەم دەۋرلىرىدىمۇ بۇ مەجلىستە بار بولغان زەيد ئىبنى سابىت داۋاملىق تۈردە بۇ كېڭەش مەجلىسىگە قاتنىشىپ ئۆز پىكىرىنى ئوتتۇرىغا قوياتتى. (425)

قازىلىق قىلىشى

زەيد ئىبنى سابىت پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۆگەي دادىسى ۋە قېرىنداشلىرى بىلەن بىرلىكتە يەمامە ئۇرۇشىغا قاتناشتى. دادىسى ۋە قېرىنداشلىرى يەمامەدە شېھىت بولدى. يەمامەدىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا قۇرئاننى يىغىپ توپلاش ۋەزىپىسىنى بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ مەدىنىدىن كېتىشىگە رۇخسەت قىلمىدى. ئۇنىڭغا قازىلىق

(424) بۇخارى، فەدا ئىسۇل قۇرئان، 3: تىرمىزى، تەپسىر، 9/19؛ ئىبنى شەيبە، تارىخۇل مەدىنە، 3/1005 > زەركانى، مەناەل، 1/258.

(425) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2/350.



ۋەزىپىسىنى بېرىپ، پەتىۋا بېرىشنى، فەرائىز (مىراس) ۋە قىرائەت ئىلمىنى ئۆگىتىشنى بۇيرۇدى. بۇ خىزمىتى ئۈچۈن ئۇنىڭغا مائاش بەلگىلىدى. بۇ ئىش كۈن تەرتىپكە كەلگەندە، «مەدىنىلىكلەر ئۇنىڭغا ئېھتىياجلىق. ئۇنىڭدا باشقىلاردا تېپىلمايدىغان نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلەر بار» دېدى. (426)

زەيد ئىبنى سابىتقا كۆرە، بىر ئىسلام دۆلىتى ياكى ۋىلايىتىدە دۆلەت ئىشلىرىنى مەسلىھەتلىشىپ قارار چىقىرىدىغان، پىكىر ئىختىلاپلىرىنى تۈزۈتىدىغان بىر كېڭەش مەجلىسىنىڭ بولۇشى شەرت ئىدى. قازىلىق ۋە ئىجتىھات ئىشلىرى بۇنىڭدىن كېيىن قىلىناتتى. ئۇ، دەۋاغا ھۆكۈم چىقارغاندا قايسى ئاساسلارغا تايىنىپ ھەرىكەت قىلىدىغانلىقىنى ئۇچۇق بايان قىلىدۇ.

بىر كۈنى مەسلىھەت ئىبنى مەھلەد ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ:

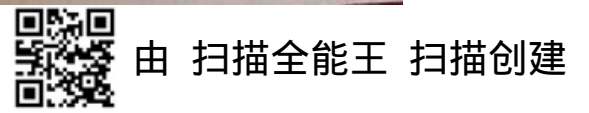
- ئى، تاغامنىڭ ئوغلى! مېنى قازىلىق قىلىشقا زورلاۋاتىدۇ، قانداق قىلىشىمنى تەۋسىيە قىلسەن؟- دەپ سورىۋىدى ئۇ:

- ئاللاھنىڭ كىتابى بىلەن ھۆكۈم قىلغىن! ئاللاھنىڭ كىتابىدىن تاپالمىساڭ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننىتى بويىچە ھۆكۈم قىلغىن! ئۇنىڭدىنمۇ ئېھتىياجىڭ چۈشكەن نەرسىنى تاپالمىساڭ، بۇرۇنقى ئالىملارنىڭ ئىجتىھاتلىرىغا قارىغىن! ئىجتىھات ئەھلى بىلەن مەسلىھەتلەشكىن، ئاندىن بىرىنى تاللاپ ھۆكۈم قىلغىن! مۇشۇنداق قىلساڭ بىرەر مەسلىھەتچى قىلمايدۇ،- دەپ جاۋاب بەردى. (427)

مەدىنە خەلقى ئۆز ئارىسىدا بىر مەسلىھەت يۈز بېرىپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىغا ھەل قىلىپ قويۇشى ئۈچۈن بارغان ۋاقىتتا ئۇلارغا:
- زەيد ئىبنى سابىتنىڭ يېنىغا بېرىڭلار، دەۋايىڭلارنى ئۇ سورىيدۇ،- دەيتتى.

بىر قېتىم مەدىنىلىكلەردىن بىرى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا

(426) ئىبنى شەيبە، تارىخۇل مەدىنە، 2/693؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/119.
(427) بەيھەقى، سۈنەن، 10/110؛ فەلئەجى، فىقھىي زەھىد ئىبنى سابىت، 129.





بېرىپ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى، مېنىڭ ئىشىمغا ھۆكۈم قىلىپ قويغىن! - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- مەن سېنى باشقا بىرىنىڭ يېنىغا ئەۋەتسەم بولامدۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم:

- نېمە ئۈچۈن سەن ھۆكۈم قىلمايسەن؟ بۇنىڭغا ھۆكۈم قىلىشقا ئەڭ مۇۋاپىق ئادەم سەن ئىدىڭ؟ - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- سېنىڭ مەسىلەڭگە كىتاب ياكى سۈننەتكە ئاساسەن ھۆكۈم قىلالايمەن، لېكىن سېنىڭ ئىشىڭغا پىكىرگە ئاساسەن ھۆكۈم قىلىشى ئۈچۈن زەيد ئىبنى سابتنىڭ يېنىغا ئەۋەتمەن. پىكىرمۇ بىر ھۆكۈمدۇر، - دېدى. (428)

زەيد ئىبنى سابت شۇنىڭدىن كېيىن داۋاملىق دەۋالارنى قوبۇل قىلىپ تۇردى. بىر قېتىم ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇبەيد ئىبنى كەئب ئوتتۇرىسىدا مەيدانغا كەلگەن بىر مەسىلىگە قارىلىق قىلدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇبەيد ئىبنى كەئب ئارىسىدا خورما باغچىسىنىڭ چېگراسىنى بەلگىلەيدىغان تام توغرىلۇق بىر مەسىلە چىقتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ چىڭ تۇرۇۋالغاققا، ئۇبەيد ئىبنى كەئب ئاجىزلىق ھېس قىلىپ:

- ئى، ئۆمەر! كۈچۈڭگە ئىشىنىپ مۇشۇنداق قىلىۋاتامسەن؟ - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئارىمىزدا ھۆكۈم قىلىش ئۈچۈن بىر ئادەم تاللىغىن! - دېدى. ئۇبەيد:

- زەيد ئىبنى سابت، - دېدى.

زەيد ئىبنى سابت ئۆيىنىڭ بىر تەرىپىدە ئولتۇرۇپ ئالدىغا كەلگەن

(428) ئىبنى شەيبە، تارىخۇل مەدىنە، 2/693.





دەۋالارغا ھۆكۈم چىقىرىۋاتاتتى. ئۇلار بىرلىكتە زەيىد ئىبنى سابىتنىڭ ئۆيىگە كەلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئارىمىزدىكى بىر مەسىلىگە ھۆكۈم قىلىپ قويۇشۇڭ ئۈچۈن كەلدۇق،- دېدى. زەيىد ئىبنى سابىت ئۈستىدە ئولتۇرغان تۆشەكنىڭ بېشىدىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يەر بوشىتىپ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇر!- دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ياق، بۇ ماڭا قىلىنغان ھەقسىزلىقتۇر، مېنى رەقىبىمنىڭ يېنىدىكى گۇۋاھچىنىڭ ئورنىدا ئولتۇرغۇزغىن!- دېدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆبەيد ئىبنى كەئب بىلەن يانمۇيان ئولتۇردى. ئۆبەيد ئىبنى كەئب شىكايىتىنى بايان قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ياخشى ئويلاپ باققىن! بەلكى ئۇنتۇپ قالغانسەن؟ ئېسىڭگە ئېلىشقا تىرىشقىن!- دېدى. ئۆبەيد:

- باشقا بىر ئىشنى ئەسلىيەلمىدىم،- دېدى.

ئۇ سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى ئاقلدى. سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن زەيىد ئىبنى سابىت:

- ئى، ئۆبەيد! ئىسپاتىڭ بارمۇ؟- دېدى. ئۆبەيد:

- ياق، ھېچقانداق ئىسپاتىم يوق،- دەپ جاۋاب بەردى.

- مۆمىنلەرنىڭ ئەمرىگە قەسەم قىلدۇرمىغىن! دەۋادىن ۋاز كەچكىن، ئۇنىڭدىن باشقا بىرى ئۈچۈن بۇنداق قىلىشنى تەلەپ قىلمايتتىم،- دېدى.

- ئەگەر خالىسا قەسەم قىلىمەن، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى بولۇشۇم بۇنىڭغا توسالغۇ بولماسلىقى لازىم.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنى ھەر قانداق بىر مۆمىندىن پەزىلىتىپ دەپ قارىماي قەسەم قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋادا غەلبە





قىلغاندىن كېيىن دەۋاغا سەۋەب بولغان يەرنى ئۆبەيد ئىبنى كەئبە ھەدىيە قىلدى. (429)

مۇپتىلىق قىلىشى

ئۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ زامانىدا تېخى كىچىك بالا دېگۈدەكلا ياشتا بولۇشىغا قارىماي پەتىۋا بېرىشكە باشلىغانىدى. ئۇ پەيغەمبىرىمىز دەۋرىدە كۆپ پەتىۋا بەرگەن ئالتە كىشىنىڭ بىرى ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدىمۇ پەتىۋا بېرىشنى داۋاملاشتۇردى. (430) ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە قازىلىق ۋە مۇپتىلىققا كۆتۈرۈلدى. شۇنىڭدىن كېيىن ھىجرىيەنىڭ 45 - يىلى ۋاپات بولغانغا قەدەر بۇ ۋەزىپىسىنى داۋاملاشتۇردى. زەيد ئىبنى سابت مەنۋى جەھەتتىكى مەسئۇلىيەتچانلىقى سەۋەبىدىن مەجبۇر بولۇۋالغانغا، پەتىۋا بېرىشتىن ئېھتىيات قىلاتتى، ئوخشاش سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن پەتىۋالارنىڭ يېزىلىشىنىمۇ ياقىتۇرمايتتى. پىكىرلىرىنىڭ ئۆتۈلماسلىقىنى خالايدىغان مەرۋان ئىبنى ھەكەم زەيد ئىبنى سابتنى ئورنىغا تەكلىپ قىلىپ، ئۇنىڭدىن ھەر خىل پەتىۋالارنى سوراپ، ئالغان جاۋابلىرىنى يوشۇرۇنچە ئادەملىرىگە يازدۇراتتى.

بىرى ئۇنىڭدىن پەتىۋا سوراپ كەلسە چوقۇم <خۇدا ھەققى راستىنلا مۇشۇنداق بىر ئىش يۈز بەردىمۇ؟> دەپ سورايتتى. ئۇ كىشى <ھەئە> دەپ جاۋاب بەرسە پەتىۋا بېرىتتى. يۈز بەرگەنلىكى پەرەز قىلىنغان ئىشقا پەتىۋا بەرمەيتتى.

ئۇ دەۋردە ئىككى ئاساسلىق پىكىر مەدرىسەسى بار ئىدى. (431)

بىرى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مەدرىسەسى بولۇپ، بۇ مەدرىسەگە تايىنىدىغانلار قورئان ۋە ھەدىستىن دەلىل تاپالمىغاندا، ئىجتىھات قىلاتتى. ئەڭ مۇھىم ۋەكىللىرى: ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد، زەيد ئىبنى سابت ئىدى.

(429) ئىبنى شەيبە. 2/693؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/119؛ ئىبنى ھەبىب، ئەخبارۇل قۇبىيات، 76.

(430) مەقرۇزى، ئىمتائۇل ئەسائى، 9/130.

(431) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2/361؛ زەھەبى، سىبەر، 2150.



بىرى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مەدرىسەسى بولۇپ، بۇ مەدرىسەگە تايىنىدىغانلار قۇرئان ۋە ھەدىستىن دەلىل تاپالمىغاندا، ئىجمائىنى ئاساس قىلاتتى. بۇنىڭ ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان ۋەكىللىرى ئۇبەيد ئىبنى كەئب، ئەبۇ مۇسا ئەلئەشئەرى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئىدى.

ئۇ، بولۇپمۇ فەرائىز ۋە مىراس ھەققىدە ناھايىتى كۆپ پەتىۋا بەردى. قەلئەجى ئۇنىڭ پەتىۋالىرىنى 200 بەتلىك بىر كىتاب قىلىپ توپلاپ، <فقھۇ زەيىد ئىبنى سابىت> دېگەن ئىسىم بىلەن نەشر قىلدۇرغانىدى. مەرۋان ئىبنى ھەكەم دەۋرىدە يانچۇق كېسىدىغانلاردىن بىرى تۇتۇلۇپ قالغانىدى. مەرۋان، ئوغرىلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ قولىنى كەسمەكچى بولدى. ئۇنىڭدىن بۇرۇن بىر ئادىمنى زەيىد ئىبنى سابىتنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپ ئوغرىنىڭ مەسلىسى توغرىسىدا كۆرسەتمە بېرىشنى سوردى. زەيىد ئىبنى سابىت:

- يانچۇق كەسكەنلىكى سەۋەبىدىن - شەرتلەر تولۇق ھازىرلانمىغانلىقى ئۈچۈن - قولى كېسىشكە بولمايدۇ، - دەپ پەتىۋا بەردى. (432)

زەيىد ئىبنى سابىت خەلىپىنىڭ ياكى ھەرقانداق بىر باشلىقنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق تۇرۇپ خەلقنىڭ خاتالىقلىرىنى سۈرۈشتە قىلىشنى توغرا دەپ قارىمايتتى. بۇ ھەقتە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا مۇناسىۋەتلىك ئىبرەتلىك بىر ئەسلىمىسى بار ئىدى:

ھىجرىيەنىڭ توققۇزىنچى يىلى ئىسلامنى قوبۇل قىلغان قادىسىيە قەھرىمانى ئەبۇ مەھجەن ھەر قانچە قىلىپمۇ ھاراق ئىچىشتىن قۇتۇلالماي، پات - پات يوشۇرۇنچە ئۆيىدىلا ئىچىۋالاتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە بولۇۋاتقان مەزگىلدە <ئەبۇ مەھجەن كىشىلەرنى توپلاپ ئۆيىدە ھاراق ئىچىدۇ> دېگەن سۆزدىن خەۋەر تاپتى - دە، زەيىد ئىبنى سابىت ۋە ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋق بىلەن بىرلىكتە ئەبۇ مەھجەننىڭ ئۆيىگە تۇيۇقسىز بېسىپ كىردى. ئۆيىدە بىر كىشىدىن باشقا ھېچكىم يوق



ئىدى. ئەبۇ مەھجەن خەلىپىنى ئەيىبلەپ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! بۇ قىلغىنىڭىز توغرا بولمىدى. چۈنكى ئاللاھ تائالا «بىر - بىرىڭلارنىڭ ئەيىبىنى ئاچماڭلار» دەيدۇ. (433) دېگەندىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زەيد ئىبنى سابتقا قاراپ:

- بۇ نېمە دەۋاتىدۇ؟ - دەپ سورىدى. زەيد ئىبنى سابت:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! توغرا سۆزلەۋاتىدۇ. بىزنىڭ قىلغان بۇ ھەرىكىتىمىز خاتالىق ئىزدىمەكتۇر، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قىلغان ئىشنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى بىلىپ چىڭ تۇرماي، دەرھال ئۆيدىن چىقىپ كەتتى. (434)

مۇدەررىسلىك قىلىشى

زەيد ئىبنى سابت ئىسلامنى قوبۇل قىلغاندىن تارتىپلا، ئۆزىنى ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىشكە ئاتىغان بولۇپ، خەلىپىلەر دەۋرىدە بىر تەرەپتىن دەۋالارغا قاراپ پەتىۋا بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن قۇرئان ۋە ئىسلامنى ئۆگىتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلىپىلەر ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن يېنىغا كەلگەنلەرنى ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتتى.

ئابدۇرراھمان ئەسسۇللەمى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «قۇرئاننى ئاساسەن ئوسمان ئىبنى ئەففاندىن ئۆگەندىم. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە بولغاندىن كېيىن:

- ساڭا ئۆگىتەلمەيمەن، بۇ ئىش كىشىلەرنىڭ ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشىغا توسالغۇ بولۇۋاتىدۇ، بۇنىڭدىن كېيىن زەيد ئىبنى سابتنىڭ يېنىغا بارغىن! ئۇ ئۆزىنى بۇ ئىشقا ئاتىغان، ئۇنىڭ قولىدا ئوقۇغىن! مېنىڭ قىرائىتىم بىلەن ئۇنىڭ قىرائىتى ئوخشاش، ھېچقانداق پەرق يوق، - دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەسجىدى نەبەۋىدە دەرس ئۆتۈش ئورنى بولغان زەيد ئىبنى سابتنىڭ يېنىغا بېرىپ يادلىغان ئايەتلىرىمنى ئوقۇپ

(433) مۇجۇرات سۈرىسى. 12 - ئايەت.

(434) قەلئەھى، فىقھى زەيد ئىبنى سابت، 90.



بېرىشكە باشلىدىم. دەرسكە بارغان ۋاقتىمدا بەزىدە ئەلى ئىبنى ئىبنى تالىبنى ئۇچرىتىپ قالاتتىم، بىلىمگەن يەرلىرىمنى ئۇنىڭدىن سورايتتىم. سوئالىغا جاۋاب بەرگەندىن كېيىن:

- زەيد ئىبنى سابىتنى ياخشى كۆزەتكىن، ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمىغىن، قىممىتىنى بىلگىن! - دەپ نەسىھەت قىلاتتى. ئون ئۈچ يىل بويىچە زەيد ئىبنى سابىتتىن قۇرئان ئۆگەندىم. (435)

خەلىپە ۋەكىلى ۋە مالىيە ۋەزىرى

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەج، ئۆمرە ۋە باشقا بىرەر سەۋەب تۈپەيلىدىن شەھەر سىرتىغا چىقىدىغان ۋاقتىدا زەيد ئىبنى سابىتنى ئورنىغا ۋەكىل قىلىپ قويۇپ قوياتتى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ھەج ۋە ئوخشاش سەۋەبلەردىن مەدىنىدىن ئايرىلىدىغان ۋاقتىدا ئۇنى ۋەكىل قىلىپ قوياتتى. (436)

زەيد ئىبنى سابىت ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە سۇ تەقسىملەش ۋە تارقىتىش، تەشكىللەش ۋە زىچىسىگە قويۇلغان بولۇپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ زامانىسىدا ئەبۇلھەيسەم ۋە سەھل ئىبنى ھەيسەم بىلەن فەدەككە بېرىپ، توختامنامىگە ئاساسەن مەھسۇلاتلارنى ئېنىقلاپ، فەدەك يەھۇدىيلىرى بىلەن مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ئادىللىق بىلەن تەقسىم قىلاتتى، يەھۇدىيلارنىڭ پېيىنى ئۇلارغا تاپشۇرۇپ بېرەتتى. (437)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە پۈتۈن خەلقنىڭ نوپۇس كۆتىكى تۇرغۇزۇلدى. كۆتەكلەرنى تۇرغۇزۇش ئىشىغا بىۋاسىتە زەيد ئىبنى سابىت تەيىنلەنگەن بولۇپ، يېزىش خىزمىتىدىن باشقا مەھكىمە دىۋانى (مۇھاجىرلار ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلىسىگە بېرىلىدىغان تۆلەم مىقدارىنى بەلگىلەيدىغان ھۆججەتلەر) تەشكىللەش ئىشىنى ئۈستىگە ئالدى. (438)

(435) ئەلھىندى، كەنزۇل ئۇممال، 37053؛ مەقرىزى، ئىستائۇل ئەسائى، 4/310.

(436) مەقرىزى، 9/169؛ شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 11/283.

(437) ئەلھىندى، كەنزۇل ئۇممال، 37051؛ ئىبنۇل ئەسىر، ئەلكامىل فىتتارىخ، 3/225.

(438) قەلئەجى، فىقىھى زەيد ئىبنى سابىت، 36.





پەيغەمبىرىمىز زەيد ئىبنى سابتنىڭ تىلغا ئوخشاشلا ماتىماتىكا قىلىپتۇڭمۇ ئادەتتىن تاشقىرى ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۇنى ھالىيە ئىشلىرىغا مەسئۇل قىلاتتى. خەيپەر ۋە تائىفىنىڭ پەھى قىلىنىشىدىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز زەيد ئىبنى سابتنى يېنىغا چاقىرىپ، غەنمەتلەرنى تەقسىم قىلىشتىن بۇرۇن، كىشىلەرنىڭ سانىنى ۋە غەنمەتلەرنىڭ مىقدارىنى ئېنىقلاپ چىقىشقا مەسئۇل قىلدى. ئاندىن غەنمەتلەرنى تەقسىم قىلدى. ھەممەيلەنگە تۆت ئات ياكى قىرىقتىن قوي بېرىلدى. ئاتلىقلارغا ئون ئىككى تۈگە ياكى يۈزدىن قوي بېرىلدى.⁽⁴³⁹⁾ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدىمۇ بۇنىڭغا ئوخشاش ۋەزىپىلەرنى ئۈستىگە ئالدى.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ زامانىدا قازىلىق قىلىشتىن باشقا بەيتۇل مال (خەزىنە) نىڭ مەسئۇللۇقىغا تەيىنلەندى. بۇ ئىشتا خەتنى ياخشى يازىدىغان بىر قۇلنى ئۆزىگە ياردەمچى قىلىپ ياللىۋالدى. بىر كۈنى ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ زەيد ئىبنى سابتنى زىيارەت قىلىپ كەلدى ۋە يېنىدا ئىش قىلىۋاتقان قۇلنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سورىدى:

- مېنىڭ خىزمەتچىم، - دەپ جاۋاب بەردى زەيد. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشىغا ياردەمچى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغىمۇ مائاش بەلگىلەش كېرەك ئەمەسمۇ؟ بۇ ئۇنىڭ ھەققى، ئۇنىڭغا 2000 دەرھەم مائاش بەلگىلىدىم، - دېدى. زەيد:

- 2000 دەرھەم بىر قۇل ئۈچۈن بەك كۆپ، - دېدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئۇنداقتا 1000 دەرھەم بولسۇن، - دېدى.⁽⁴⁴⁰⁾

زەيد ئىبنى سابت ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىنغان

(439) مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسائى، 9/233، 236، 301.

(440) ئىسى ئىدىلەر، ئىستىباب، 2/539؛ ئىمىنۇل ئەسىر، ئۇسدۇلغايە، 1824.



كۈنگە قەدەر نۇرغۇنلىغان ئىشلاردا ئۇنى قوللىغان بولۇپ، ئۆيى ئىسيانچىلار تەرىپىدىن قورشىۋېلىنغان ۋاقتتىمۇ يېنىدا ئىدى.

ئىبنى ئەبۇ زىياد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيى قورشىۋېلىنغان ۋاقتتا زەيد ئىبنى سابىت ئۇنىڭ ئۆيىگە كىردى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئۆيىڭ سىرتىدا بولۇشۇڭ مەن ئۈچۈن ئۆيىڭ ئىچىدە بولغىنىڭدىن ياخشىدۇر. سىرتتىكىلەرنىڭ ئالدىدا مېنى ئاقلاپ، مېنى قوغداش ئۈچۈن خەلقى سەپەرۋەر قىلارسەن، - دېدى. زەيد ئىبنى سابىت خەلىپىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئۆيىدىن چىقتى. بۇيرۇقى بويىچە ئىش قىلىش ئۈچۈن مەدىنىلىكلەر بىلەن سۆھبەتلەشتى.

- ئى، ئەنسارلار! ئىككىنچى قېتىم ئاللاھنىڭ ياردەمچىلىرى بولۇڭلار! ئۇنىڭغا ياردەم قىلىڭلار! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنىڭ قېنىنى ئاققۇزۇش ھارامدۇر، - دېدى. سۆھبەت داۋاملىشىۋاتقاندا، ئىسيانچىلارنىڭ باشلىقلىرىدىن بىرى بولغان ئەبۇ ھەييە بىر توپ ئادەملىرى بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- بۇ مەسىلىنى سەن ھەل قىلالمايسەن، بۇنىڭغا كۈچۈڭ يەتمەيدۇ، - دەپ چىشىغا تەگدى، تالاش - تارتىش قىلىشقا باشلىدى. تالاش - تارتىشنى تېخىمۇ داۋاملاشتۇرۇشقا كۆزى يەتمىگەن ئىسيانچى زورلۇق قىلماقچى بولدى ۋە زەيد ئىبنى سابىتنى يېنىدىكى ئادەملىرى بىلەن بىرلىكتە تۇتۇپ ئېلىپ ماڭدى. سۆھبەتلەشكەن مەدىنىلىكلەر ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ زەيد ئىبنى سابىتنى قۇتقۇزۇشقا تىرىشتى. ئىشنىڭ چوڭىيىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئىسيانچى ئۇنى قويۇۋەتتى. ئۇ ۋاقتتا ئەنسارلاردىن بىرى ئۇنىڭ مىراس ئىلمىدىكى ئالاھىدە ئورنىغا ئىشارەت قىلىپ:

- ئۇنى ئۆلتۈرسەڭ، داداڭ ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ مىراسىنى قانداق تەقسىم قىلىشنى سورايدىغان بىرى يوق بولىدۇ، ئۇنىڭغا مۇشۇنداق



مۇئامىلە قىلساڭ بولامدۇ؟ - دەپ ئەيىبلدى. (441)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىنغاندا، ئۇمۇ باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاش چوڭقۇر قايغۇردى. كۆز ياشلىرى ئىچىدە جىنازا نامىزىغا قاتناشتى. (442)

زەيد ئىبنى سابتنىڭ سۆزلىرىدىن

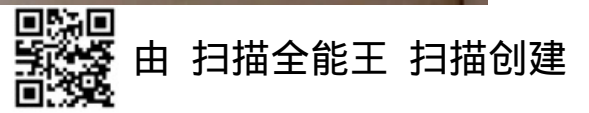
زەيد ئىبنى سابتنىڭ يېقىن دوستى، ئىسلام دۇنياسىنىڭ كاتتا ئالىمى ئۇبەيد ئىبنى كەئبىكە ئەۋەتكەن خېتى بىزگە ئۇنىڭ پەرۋەردىگارىغا بولغان رىشتىنىڭ قانچىلىك كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى، مەنىۋى ھاياتقا قانچىلىك ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى، قەلب بىلەن تىلنىڭ مۇناسىۋىتىنى نەقەدەر گۈزەل چۈشىنىپ يەتكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئۇ خېتىدە دوستلىرىغا مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ: «ئاللاھ تائالا تىلنى قەلبنىڭ تەرجىمانى قىلىپ ياراتقان. قەلبنى بولسا پاراسەتلىك ۋە نازارەتچى قىلغان. قەلب توغرا يولنى تاپقان چاغدا، تىل ئۇنىڭغا ماسلىشىدۇ. قەلب تىلغا ھۆكۈمران بولغاندا، ئېغىزدىن مۇۋاپىق، توغرا سۆزلەر چىقىدۇ، تىل كالۋالاشمايدۇ، رەسۋا قىلمايدۇ.

قەلبى بىلەن تىلى ماسلاشمىغان كىشىدە مۇلايىملىق بولمايدۇ. كىشى سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن قەلبى ئۇنى تەستىقلىمىسا، ئۇ سۆز سۆزلىگۈچىنىڭ بۇرۇننى يەرگە ئۈسسەتىدۇ.

ئىنسان ھاياتىنى ۋە ئىشلىرىنى سۆزلىرىگە ئۇيغۇن يولغا قويسا، بۇ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى توغرىلايدۇ. ئەتراپىڭدىكى كىشىلەرگە قاراپ بىر ئاز ئويلاساڭ ئەسكە ئالسەن، تىلىدا سېخىيلىقتىن سۆز ئاچقان بېخىل بىرى، چوقۇم ئەمەلىيىتى ئارقىلىق ياخشىلىق قىلغان كىشىگە مىننەت قىلىدۇ. بۇنىڭدىن ئۆزىنى تۇتالمايدۇ. چۈنكى تىلى قەلبىنىڭ يېنىدا

(441) زەھەبى، سەھىر، 2150.

(442) ئىسى سەئىد، ئەلئەلە، 3/81؛ ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/120.





تۇرىدۇ. قەلبىنى سۆزلىرى ئارقىلىق نامايان قىلمىسا، بەدەن تىلى ئارقىلىق ئىپادىلەيدۇ.

ئويلاپ بېقىڭلار! ۋەدىسىدە تۇرمايدىغان، كېرەك بولغان ئىشنى قىلىشقا غەيرەت قىلمايدىغان بىرىنىڭ كىمىنىڭ نەزىرىدە شەرەپلىك، ھۆرمەتكە سازاۋەر بىرى دەپ ئەسكە ئېلىنغانلىقىنى كۆردۈڭلار؟ كىشى بىر نەرسىنى سۆزلەشتىن بورۇن، قىلغان شۇ سۆزىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇشى كېرەكلىكىنى بىلىشى لازىم.

كىشىنىڭ ئىنسانلارنىڭ ئەيىبلەرنى ئېچىشقا تىرىشىشى توغرا ئەمەس. چۈنكى چوقۇم بىر كۈن ئۇنىڭ ئەيىبلىرى باشقىلارغا بىلدۈرۈلىدۇ. ھالبۇكى بۇيرۇق قىلىنمىسىمۇ بۇنداق ئىشنى قىلغان كىشى كېرەكسىز يەرگە مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالغان بولىدۇ. ۋە سىئالام. (443)

زەيد ئىبنى سابىت ئائىلىسى، پەرزەنتلىرى ۋە دوستلىرى بىلەن ناھايىتى گۈزەل ۋە بەرىكەتلىك ھايات كەچۈردى. نۇرغۇنلىغان پايدىلىق ئىشلارغا، قىيامەتكىچە داۋاملىشىدىغان ياخشىلىقلارغا ۋە سىلە بولدى. ئۇ ھىجرىيەنىڭ 51 - يىلى مەدىنىدە ۋاپات بولدى. جىنازا نامىزىنى مەدىنە ۋالىيسى مەرۋان ئىبنى ھەكەم ئوقۇدى. ئۇنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلىغان ئەبۇ ھۈرەيرە قاينۇسىنى «بۇ ئۈممەتنىڭ ئەڭ كاتتا ئالىملىرىدىن بىرى ئارىمىزدىن كەتتى. ئۈمىد قىلىمىزكى، ئاللاھ، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئارقىلىق ئۇنىڭ يېرىنى تولۇقلىغاي» دېگەن سۆزلىرى ئارقىلىق ئىپادىلىدى. (444)

(443) ئەلھىندى. كەنزۇل ئۇممال. 4/225.

(444) ئىسئۇل ئەسىر. ئۈسئۇلغە. 1824.





ئىككىنچى بۆلۈم





سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇبنىڭ ئاتا-ئانىسى غەتافانلىق بولۇپ، جۇندۇب فەزار ئوغۇللىرىدىن ئىدى. ئۇ كىچىك ياشتا ئاتىسىدىن ئايرىلىپ قالدى. دادىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ھاياتى ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتكەن سەمۇرەنىڭ كۆز ياشلىرى كۈنلەرچە قۇرۇمدى. ئانىسى غەتافاندا تۇرۇشنى خالىماي، كىچىك ئوغلىنى تۇغقانلىرىدىن بىرىنىڭ يېنىدا قويۇپ، مەدىنىگە كەتتى. دادىسىدىن كېيىن ئانىسىدىنمۇ ئايرىلىپ قېلىش سەمۇرەگە ناھايىتى ئېغىر كەلدى.

ئانىسى ناھايىتى گۈزەل ئايال ئىدى. مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنىڭغا ئۆيلىنىشنى تەكلىپ قىلدى. ئەمما ئۇ ئالدى بىلەن ئوغلىنى ئۆيلىشى كېرەك ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆيلىنىشنى تەكلىپ قىلغانلارغا:

- مەن ئوغلۇمنى چوڭ بولغۇچە بېقىشنى ئۈستىگە ئالالايدىغان بىر كىشى بىلەن ئۆيلىنمەن، - دەپ شەرت قويدى. مەدىنىلىك مۇرەي ئىبنى سىنان بۇ شەرتنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۆيلەندى. (445) ئاندىن يۇرتىغا قايتىپ ئوغلى سەمۇرەنى ئېلىپ مەدىنىگە كەلدى. دوستلىرىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن سەمۇرەنىڭ كۆڭلى يېرىم بولدى. ئەمما ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان تەڭداشسىز بىر ياخشىلىق بار ئىدى. مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن ئانىسى ۋە ئۆگەي دادىسىنىڭ تەربىيە قىلىشى بىلەن مۇسۇلمان بولدى.



ئۇ مەدىنىدە يېپ - يېڭى بىر ھاياتقا قەدەم قويغانىدى. سەمۇرە ئۆي ئىشلىرىدا ئاتا - ئانىسىغا ياردەملىشىپ، ئىشلىرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، دەرھال مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ، پەيغەمبىرىمىزدىن ئىمان ۋە ئەخلاق ئاساسلىرىنى ئۆگىنەتتى. بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەنىدى: «ئاللاھ تائالا <لا ئىلاھە ئىللەللاھ>، <ئاللاھۇ ئەكبەر>، <سۇبھاناللاھ> ۋە <ئەلھەمدۇلىللاھ> دىن ئىبارەت بۇ تۆت سۆزنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىدۇ. ئاللاھنى ئەسلەشنى قايسىسىدىن باشلىساڭلار بولىدۇ.»⁽⁴⁴⁶⁾

يەنە بىر قېتىم «ئادەم ئوغلى مال - مۈلۈككە تويماسلىق ۋە ئۈزۈن ئۆمۈر كۆرۈشتىن ئىبارەت ئىككى ئىش سەۋەبىدىن قوللىرىدىكى نەرسىلىرىدىن مەھرۇم قالدۇ» دېگەنىدى.⁽⁴⁴⁷⁾

«مەسلەھەت قىلىشقان بىخەتەر بولىدۇ.»⁽⁴⁴⁸⁾

«بىر كىشىنىڭ تامىقى ئىككى كىشىگە، ئىككى كىشىنىڭ تامىقى تۆت كىشىگە يېتىدۇ.»⁽⁴⁴⁹⁾ «كىمكى سەۋەبىسىز بىر جۈمە نامىزىنى تەرك قىلسا دەرھال يېرىم دىنار سەدىقە بەرسۇن.»⁽⁴⁵⁰⁾ «بىرىڭلار ئاللاھنىڭ ئۆز دەرگاھىدا ئۆزى ئۈچۈن نېمىلەرنى تەييارلىغانلىقىنى بىلىشنى خالىسا، ئاللاھ ئۈچۈن نېمىلەرنى قىلغانلىقىغا قارىسۇن.»⁽⁴⁵¹⁾

سەمۇرە ئىبنى جۈندۇب پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىلىم مەجلىسىگە قاتناشقان چاغلاردىكى خاتىرىلىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ زامانىدا ياش - قۇرامغا يېتىش ئالدىدىكى بىر ياش ئىدىم. پات - پات يېنىغا بېرىپ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ يادلايتتىم. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تېخىمۇ كۆپ ئاڭلىشىمغا سورۇندىكى ساھابىلەر توسالغۇ بولاتتى. ئۇلار مەندىن كۆپ نەرسە بىلەتتى. نېمىلا بولمىسۇن ئۇلار مەندىن ياشتا چوڭ ئىدى.

(446) مۇسلىم، ئەدەب، 12: ئەبۇداۋۇد، ئەدەب، 56؛ مۇسنەد، 5/20.

(447) تەبەرىنى، ئەلمۇئەججىزۇل كەبىر، 7/258.

(448) تەبەرىنى، 7/226.

(449) تەبەرىنى، 7/278.

(450) مۇسنەد، 5/14؛ تەبەرىنى، ئەلمۇئەججىزۇل كەبىر، 7/278.

(451) ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىيەتۇل ئەۋلىيا، 8/216.





خالىساڭلار، سىلەرگە پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئوقۇغان جىنازا نامىزى ھەققىدە سۆزلەپ بېرەي؛ ئۇمۇمۇ كەئب نىفاس يۈزىسىدىن ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن جىنازا نامىزىنى ئوقۇدۇق. پەيغەمبىرىمىز ناماز ئوقۇغاندا جىنازنىڭ ئۇنتۇرسىغا كېلىپ تۇردى.» (452)

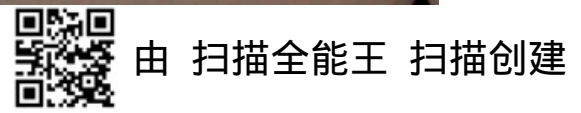
سەمۇرە پەيغەمبىرىمىزنىڭ شىرەسى ئالدىدا ئىلىم - ئېرىپان ۋە ئىسلام چۈشەنچىسى بىلەن تەربىيەلەنگەن بولۇپ، باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاش شېھىت بولۇشنىڭ ئىشىقىدا كۆيۈپ - ياناتتى. ئىسلام قوشۇنىنىڭ ئۇھۇد ئۇرۇشىغا بارىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ دەرھال تەييارلىق قىلدى ۋە قىلىچىنى ئېسىپ قوشۇنغا قېتىلدى. ئۇ چاغدا تېخى ئون تۆت ياشتا ئىدى. بەستلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇرۇشقا قاتنىشىشىمنى ھېچكىم توسمايدۇ، دەپ ئويلايتتى.

ئىسلام قوشۇنى مەدىنىدىن ئايرىلىپ شەيخەين دېگەن يەرگە كەلگەندە، پەيغەمبىرىمىز قوشۇننى توختىتىپ كۆزدىن كەچۈردى. كۆزدىن كەچۈرۈش جەريانىدا ئون بەش ياشتىن كىچىكلەرنى ئايرىپ، مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتتى. دادىسى، رافىئ ئىبنى ھۈدەيجنىڭ ناھايىتى ياخشى ئوق ئاتىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭمۇ ئۇرۇشقا قاتنىشىشىغا رۇخسەت قىلىنىشىنى تەلەپ قىلدى. سەمۇرە ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلىنغانلىقىنى كۆرۈپ، دەرھال ئۆگەي دادىسىنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ:

- دادا! پەيغەمبىرىمىز رافىئغا رۇخسەت قىلدى، ئەمما مېنى قايتۇرۇۋەتتى. ھالبۇكى، مەن چېلىشىشتا ئۇنى يېڭىۋالاتتىم، - دەپ پەيغەمبىرىمىزدىن ئۇرۇشقا قاتنىشىشقا رۇخسەت ئېلىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. دادىسى ئۇنىڭ غازاتقا قاتنىشىشقا بولغان قىزغىنلىقىنى كۆرگەندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! رافىئ ئىبنى ھۈدەيجنى قوبۇل قىلىپ،

(452) بۇخارى، ھەبىر، 29؛ مۇسلىم، جىنازە، 88؛ مۇسنەد، 5/19؛ ئىبنى ئابدىلئىھىك، 2/655؛ ئىبنۇل ئەسىر، ئىسنىلغە، 2241.



مېنىڭ ئوغلۇمنى قايتۇرۇۋېتىپسەن. ھالبۇكى مېنىڭ ئوغلۇم چېلىشىشتا ئۇنى يېڭىۋالدى، رۇخسەت قىلساڭ ئۇلار چېلىشىپ باقسۇن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز «بولدۇ، چېلىشىپ باقسۇن» دەپ ئىككى ياشنىڭ چېلىشىشىغا رۇخسەت قىلدى. (453) چېلىشىشتا رافىئىنى يېڭىۋالغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز سەمۇرەنىڭمۇ ئۇرۇشقا قاتنىشىشىغا رۇخسەت قىلدى.

پەيغەمبىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەسلىملىرى

سەمۇرە داۋاملىق پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدا يۈرۈشكە، ئۇنىڭ ئىلمىدىن پايدىلىنىشقا قولىدىن كېلىشىچە تىرىشچانلىق كۆرسىتەتتى. بۇ سەۋەبتىن سۆيگۈ سۇلتانى پەيغەمبىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەتلىك بىر - بىرىدىن گۈزەل ناھايىتى كۆپ ئەسلىمىسى بار ئىدى. ئەشۇنداق گۈزەل ئەسلىمىسىنى سۆزلەپ بېرىش ئارقىلىق بىزنى ئەڭ قەدىرلىك ئىنسان بىلەن ئۇچراشتۇرغان سەمۇرە، بىر ئاز بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گۈل مىسالى ھىدىنى پۇراپ، سېغىنىشىمىزنى ئارامغا چۈشۈرۈشىمىزگە ۋەسىلە بولدى.

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئولتۇراتتۇق. تۇرۇۋاتقان يېرىمىزگە بىر قازان گۆش نان ئېلىپ كېلىندى. پەيغەمبىرىمىز ۋە ساھابىلەر يېيىشكە باشلىدى. بىر گۈرۈپپا ساھابە يەپ قورسىقىنى تويغۇزغاندىن كېيىن ئورنىدىن توراتتى، ئۇلارنىڭ ئورنىغا يەنە باشقا ساھابىلەر كېلەتتى. بۇ ئەھۋال كەچ بولغۇچە مۇشۇنداق داۋاملاشتى، - دېدى. سەمۇرەنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىۋاتقانلاردىن بىرى:

- ئۇ چاغدا تائام تولۇقلىنىپ تۇرمامتى؟ - دەپ سورىۋىدى، سەمۇرە «يەر يۈزىدىن كەلگەن بىر تولۇقلاشنى سورىساڭ، ياق، يوق ئىدى. ئەمما

(453) ۋاقىدى. مەنارى. 1/216: شامى. سۇبۇلۇل ھۇدا. 4/187: سۇھەبىلى. راۋدۇل ئۇنىق. 3/248: زەركانى. شەرىھۇل مەۋەبى. 2/400





يۇقىرى تەرەپتىن تولۇقلىنىپ تۇراتتى» دەپ جاۋاب بەردى. (454)

ئۇ يەنە بىر ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئولتۇراتتۇق، ئۇ، قان ئالدىغان ئادەمنى يېنىغا چاقىرتتى. ئانچە كۆپ ئۆتمەي ئۇ ئادەم پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرى سائادىتىگە يېتىپ كەلدى. ئۆستىرىسىنى چىقىرىپ ئۇچى بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ گەدىنىنى ئاستا كېسىشكە باشلىدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ قېنى قان ئالغۇچى تەييارلىغان بىر قۇتىغا تامچىۋاتاتتى. دەل شۇ چاغدا بەدەۋىلەردىن بىرى كىرىپ كەلدى. بەدەۋى قان ئېلىشنىڭ قانداق ئىش ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى. نېمە ئىش بولۇۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرالماي قالدى ۋە پەيغەمبىرىمىزنى بۇ ھالەتتە كۆرۈپ ناھايىتى قورقتى.

- ئى، رەسۇلۇللاھ! نېمە ئۈچۈن بۇنداق قىلىشىغا رۇخسەت قىلسەن؟ ئادەم سېنىڭ بەدىنىڭنى كېسىۋاتىدۇ، - دەپ پەرياد قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ناھايىتى تەمكىنلىك بىلەن:

- بۇ قان ئېلىشتۇر، - دەپ جاۋاب بەردى. بەدەۋى:

- قان ئېلىش دېگەن نېمە؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇ ناھايىتى ياخشى بىر خىل داۋالاش ئۇسۇلىدۇر، - دېدى. (455)

ھېيت نامىزى

سەمۇرە ھەممە نامىزىنى مەسجىدى نەبەۋىدە ئوقۇشقا ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ بامدات نامىزىدىن كېيىن قۇياش چىققىچە ياتىماي مەسجىدى نەبەۋىدە ئولتۇرۇدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. (456)

پەيغەمبىرىمىز جۈمە كۈنى نامازدا < ئەئلا > ۋە < غاشىيە > سۈرىلىرىنى ئوقۇدى. (457)

(454) تىرىمىزى، مەناقب، 5: شامى، سۈبۇلۇل ھۇدا، 9/492؛ ئەلمەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسما، 5/158.

(455) مۇسەد، 5/9، 15: شامى، سۈبۇلۇل ھۇدا، 9/492.

(456) مۇسلىم، مەساجىد، 52: مۇسەد، 5/100.

(457) ئەبۇ داۋۇد، سائات، 205: مۇسەد، 5/13.



ھەر جۈمە كۈنى بارلىق ئەر - ئايال مۆمىن مۇسۇلمانلار ئۈچۈن مەغپىرەت تىلەيتتى. (458)

ھېيتلار سەمۇرە ئىبنى جۇندۇبىنى ناھايىتى ھاياجانلاندىراتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن سېغىنىش بىلەن ھېيتنىڭ كېلىشىنى كۈتەتتى، ناھايىتى خۇشال ھالدا ھېيت نامىزىغا يۈگۈرەيتتى. ئۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ رامىزان ۋە قۇربان ھېيت نامازلىرىدا «ئەئالا» ۋە «غاشىيە» سۈرىلىرىنى ئوقۇيدىغانلىقىغا شاھىت بولغاندىن كېيىن، بۇ مەلۇماتنى بىز بىلەن ئورتاقلاشتى. (459)

ئۇ بىز بىلەن يەنە بىر مەلۇماتنى ئورتاقلاشقان ھالدا مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يامغۇر دۇئاسىدا «پەرۋەردىگارم! تۇپراقلرىمىزغا يامغۇرنى، بەرىكتىڭنى ياغدۇرغىن، ئۇنى گۈزەللەشتۈرگىن، بىزگە رىزىق بەرگىن، سەن رىزىق بەرگۈچىنىڭ ئەڭ مەرھەمەتلىكسەن» دەپ دۇئا قىلاتتى. (460)

بىر قېتىملىق سەپەر جەريانىدا يامغۇردا قالدۇق. ناماز ۋاقتى بولغاندا پەيغەمبىرىمىز جاكارچىسى ئارقىلىق بىزگە «نامىزىڭلارنى ئۇلغىڭلارنىڭ ئۈستىدە ئوقۇڭلار!» دەپ بۇيرۇق بەردى. (461)

كۈنىنىڭ تۇتۇلۇشى

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب ئەسرى سائادەتتە كۆرۈلگەن بىر قېتىملىق كۈن تۇتۇلۇش ۋەقەسىگە شاھىت بولغانىدى. ئۇ بۇ خاتىرىسىنى مۇنۇ جۈملىلەر ئارقىلىق بايان قىلىپ ئۆتىدۇ: «ئەنسارلاردىن بىر بالا بىلەن بىرلىكتە نشانغا ئوق ئېتىۋاتتۇق. دەل شۇ چاغدا قۇياش كۆز بىلەن 2 - 3 نەيزە بويى يىراقلىقنى كۆرەلىگۈدەك دەرىجىدە تۇتۇلدى، ئەتراپىنى قاراڭغۇلۇق بېسىپ، كېچىدە كىلا بولۇپ كەتتى. دوستلىرىم بىلەن بىر - بىرىمىزگە قاراشتۇق ۋە:

(458) شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 8/226.

(459) مۇسەند، 5/7؛ تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 7/219؛ نۇئەيم، ھىلەتۇل ئەۋلىيا، 7/117.

(460) شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 8/329.

(461) تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 7/277.



- مەسجىدى نەبەۋىگە بارايلى. ھازىر پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەرگە كۈن تۇتۇلۇش ھەققىدە چۈشەنچە بېرىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. - دېدۇق ۋە دەرھال مەسجىدكە قاراپ يۈگۈردۇق. ئۇ يەرگە بارغىنىمىزدا مەسجىدى نەبەۋى لىقمۇلىق توشقاندى. ئىنسانلار ھاياجان ئىچىدە ساقلانغانىتى. دەل شۇ چاغدا پەيغەمبىرىمىز مەسجىدكە كىرىپ كەلدى. ئاغىنەم:

- قارا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كىشىلەرنىڭ يېنىغا كېلىشىگە ئۈلگۈرۈپ كەلدۇق، - دېدى.

پەيغەمبىرىمىز ئالدىغا ئۆتۈپ ساھابىلىرىگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇدى. ئادەمنىڭ كۆپلىكىدىن ئاۋازىنى ئاڭلىيالمىۋاتاتتۇق. قىيامدا تۇرۇشى ئۇ زامانغا قەدەر تۇرۇلغان ئەڭ ئۇزۇن تۇرۇش ئىدى. ئاندىن رۇكۇ قىلدى. بۇمۇ ئۇ زامانغا قەدەر مەن كۆرگەن ئەڭ ئۇزۇن رۇكۇدا تۇرۇش ئىدى. تېخىچە بىرەر ئاۋاز ئاڭلىيالمىدۇق. ئاندىن سەجدىگە باردۇق. سەجدىدەمۇ ئۇزۇن تۇردۇق. ئىككىنچى رەكەتنىمۇ ئوخشاشلا ئۇزۇن ئوقۇدۇق. بىز «ئەتتەھىياتۇ» دا ئولتۇرغان ۋاقتىمىزدا قۇياش ئاستا - ئاستا ئېچىلىشقا باشلىدى. سالام بېرىپ نامازنى تۈگەتكەندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز بىز تەرەپكە قاراپ ئاللاھقا ھەمدۇ - سانا ئېيتتى. ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە، ئۆزىنىڭ ئۇنىڭ قولى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بەردى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇنداق دېدى:

ئى خالايق! خۇدا ھەققى ئېيتىپ بېقىڭلار. رەببىمنىڭ ماڭا بەرگەن ئەلچىلىك ۋەزىپىسىنى تەبلىغ قىلىشقا سەل قارىدىممۇ؟ رەببىمنىڭ ئەلچىلىك ۋەزىپىسى بېرىلگەندىن كېيىن قانداق قىلىشىم كېرەك بولسا، ئۇ شەكىلدە تەبلىغ قىلىدىممۇ؟ - دەپ سورىدى. ساھابە - كىراملار:

- گۇۋاھلىق بېرىمىزكى، ئۈمىتىڭىزگە نەسىھەت قىلدىڭ. ۋەزىپەڭنى تەلەپ قىلىنغان شەكىلدە ئەمەلگە ئاشۇردۇڭ، - دەپ جاۋاب بېرىشتى.

- بەزى كىشىلەر كۈننىڭ ياكى ئاينىڭ تۇتۇلۇشىنى، يۇلتۇزنىڭ قېيىشىنى ياكى تۇغۇلۇشىنى مۇھىم كىشىلەرنىڭ ئۆلۈمى سەۋەبىدىن



بولدى دەپ قارايدۇ، خاتىرىلەيدۇ. ئۇلار ئاللاھنىڭ بارلىقىنىڭ دەلىلىدۇر. بۇلارنى بۇ شەكىلدە قۇللىرىغا كۆرسىتىدۇ. بۇ سەۋەبتىن كىمنىڭ تەۋبە قىلىدىغانلىقىغا قارايدۇ، - دېدى. ئاندىن قىيامەتنىڭ ئالامەتلىرى ھەققىدە سۆز قىلدى.» (462)

كۈفە ۋە بەسرەگە ۋالىي بولۇشى

ئالىم ساھابىلەردىن بولغان سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب ھەدىس رىۋايەت قىلىشتا ئېھتىيات قىلغان بولسىمۇ، يەنىلا ئىبادەتتىن ئەخلاقچە بولغان نۇرغۇن نۇقتىلار بويىچە ھەدىس رىۋايەت قىلغانىدى. ئۇ رىۋايەت قىلغان 180 ھەدىس مۇسەنەدتىن ئورۇن ئالغان.

ھەزرىتى مۇئاۋىيە دەۋرىدە ئۇزۇن مۇددەت كۈفە ۋە بەسرەنىڭ ۋالىيلىقى ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەنىدى. ئۇ چاغدا زىياد بەسرەنىڭ ۋالىيسى بولۇپ، ئۇ كۈفەنىڭ ۋالىيسى ئىدى. زىياد كۈفەنىڭ ۋالىيسى بولغاندا، ئۇ بەسرەنىڭ ۋالىيسى بولاتتى.

ۋالىيلىق قىلىۋاتقان مەزگىلدە كىشىلەرگە ئىسلامنى چۈشەندۈرۈشكە سەل قارىماي، ۋەز - نەسىھەت قىلىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ قەلبىنى يورۇتۇپ، ئۇلارغا ئاللاھنىڭ ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەمىر - پەرمانلىرىنى يەتكۈزەتتى.

سەمۇرە مەسجىد سېلىشقا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، ئۇلارغا يازغان بىر پارچە مەكتۇپىدا ئۇنىڭغا مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىزگە تۇرغان يەرلىرىمىزگە مەسجىد بىنا قىلىشىمىزنى بۇيرۇغانىدى. ئۈستىلەپ ئۇنى ساغلام ۋە گۈزەل سېلىش بىلەنلا قالماستىن، ئۇنى پاكىز تۇتۇشىمىزنىمۇ تەنبىھلەيتتى.» (463)

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇبىنىڭ تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغان ئەڭ مۇھىم سۈپەتلىرىدىن بىرى رىۋايەت قىلغان ھەدىسلىرىنى يېزىشى ئىدى. ئۇنىڭغا

(462) ئەبۇ داۋۇد، سالانۇل ئىتىتىقا، 5: مۇسەنەد، 5/16؛ تەبەرائى، ئەلمۇئەجەمۇل كەبىر، 7/266.

(463) ئەبۇ داۋۇد، سالان، 13.



يۇقىرى بەرگەن ئىبنى سىرىن، ھەسەن بەسىرى ۋە بەسەرەنىڭ ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان ئالىملىرى سەمۇرە ئىبنى جۇندۇبىنىڭ بالىلىرىغا قالدۇرغان رسالىسىدىن ناھايىتى كۆپ پايدىلانغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

ئىبنى سىرىن «سەمۇرە ئىبنى جۇندۇبىدەك توغرا سۆزلەيدىغان، ئامانەتكە خىيانەت قىلمايدىغان بىرىنى كۆرمىدىم. ئۇ ئىسلامنى ۋە مۇسۇلمانلارنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. ئەمما نادانلارغا قوپال ئىدى. داۋاملىق تۈردە ئۇلارغا قارشى كۈرەش قىلاتتى. ئۇلارنى «ئۇلار زېمىندىكى ئەڭ ناچار كىشىلەردۇر، چۈنكى ئۇلار مۇسۇلمانلارنى كاپىرلىق بىلەن ئەيىبلەپ، قانلىرىنى ئاققۇزۇشنى ھالال دەپ قارايدۇ» دەيتتى. (464)

مۆجىزە مىسالى ئۆلۈم

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب قاتارلىق بىر توپ ساھابىلەر بىلەن بىللە ئولتۇرۇۋېتىپ، ئارىسىدىكىلەردىن بىرىنىڭ كۆيۈپ ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ چاغدا ئۇ كىشىنىڭ كىم ئىكەنلىكى مەلۇم بولمىغان بولسىمۇ، كېيىنچە ئۇ كىشىنىڭ سەمۇرە ئىكەنلىكى ئوتتۇرىغا چىقتى.

ئەنەس ئىبنى ھاكىم بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەدىنىگە بارغاندىم. ئەبۇ ھۇرەيرە مېنى كۆرۈپ ھەر خىل سوئاللارنى سوراشقا باشلىدى. ئاخىرىدا سەمۇرەنى سورىدى. «ھايات، سالامەتلىكى ياخشى» دېگىنىدىن كېيىن سۆيۈندى ۋە:

- ئون كىشى بىر يەردە ئولتۇرۇۋاتاتتۇق، پەيغەمبىرىمىز يېنىمىزغا كېلىپ، قوللىرى بىلەن ئىشىكنىڭ ئىككى تۇتقۇچىسىنى تۇتۇپ تۇرغان ھالدا يۈزىمىزگە قارىۋەتكەندىن كېيىن «ئاراڭلاردىن ئەڭ ئاخىرىدا ئۆلىدىغان ئادەم كۆيۈپ ئۆلىدۇ، دېدى». شۇ يەردىكىلەردىن سەككىز كىشى ۋاپات بولدى. بۇ ئون كىشىدىن سەمۇرە بىلەن مەندىن باشقا ھېچكىم قالمىدى.

(464) ئىبنى ئابدۇلبار، ئىستىئاب، 2/653؛ ئىسئۇل ئەسىر، ئۆسۈلغە، 2241.



ھاياتتا ھەممىدىن بەك ئارزۇ قىلغان ئىشىم، ھازىرغىچە ئۆلۈپ كېتىپ بولۇش ئىدى، - دېدى. (465)

ئۇ مەجلىستىكىلەرنىڭ بىرى ئەبۇ مەھزۇرە ئىدى. ئۇمۇ ئەبۇ ھۇرەيرەگە ئوخشاش پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزى ئۈستىدە ئويلانماقتى.

ئەۋس ئىبنى خالىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەبۇ مەھزۇرەنىڭ يېنىغا بارغان ۋاقتىدا، ئۇنىڭدىن:

- سەمۇرەنىڭ يېنىغا بارسام سېنى سورايدۇ. سېنىڭ يېنىڭغا كەلسەم، سەن ئۇنى سورايسەن. بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ - دەپ سورىدىم.

- مەن، سەمۇرە ۋە ئەبۇ ھۇرەيرە قاتارلىق بىر تۈركۈم كىشى بىلەن بىللە ئولتۇرۇۋاتاتتىم. پەيغەمبىرىمىز يېنىمىزغا كېلىپ:

- ئاراڭلاردىن ئەڭ ئاخىرىدا ئۆلگەن كىشى كۆيۈپ ئۆلۈپ كېتىدۇ، - دېدى.

ھىجرىيەنىڭ 58 - يىللىرى ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدە سەمۇرەنىڭ بەدىنىدە ئاجايىپ بىر خىل ھالسىزلىق ۋە ئۇيۇشۇش پەيدا بولدى. سەمۇرە بۇ ھالدىن ناھايىتى بىئارام بولۇپ تۇرغاندا، باشقىلار ھوردىنىشىنى تەۋسىيە قىلدى. چوڭ بىر قازانغا سۇ توشقۇزۇپ، ئاستىغا ئوتۇن دۆۋىلەپ ئوت ياقتى. سۇ قاينىغاندىن كېيىن ئۈستى تەرىپىدىن بىر يەرگە ھوردىن پايدىلانغۇدەك شەكىلدە ئولتۇرىدىغان بىر ئورۇن تەييارلىتىپ، ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ ھورداندى. دەل شۇ ۋاقىتتا قانداق بولدى ئولتۇرغان يېرىدىن قازاننىڭ ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپ پاجىئەلىك ھالدا كۆيۈپ كەتتى. (466)

(465) مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسما، 14/132.

(466) بەيھەقى، دەلائىلۇن نۇبۈۋە، 6459؛ مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسما، 12/224.





جابر ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەككىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان جابىرنىڭ ئانا تەرەپ نەسەبى بىر قانچە ئەۋلادتىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ نەسەبى بىلەن بىرلەشكەندى. تاغسى جەننەت بىلەن خۇشخەۋەر بېرىلگەن مەشھۇر قوماندان، قادىسىيە قەھرىمانى سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس ئىدى. خالىدە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن زۆھرە ئوغۇللىرىنىڭ ئىتتىپاقىداشى سەمۇرە ئىبنى جۇنادەنىڭ ئوغلى جابىر، پەيغەمبىرىمىز ئىسلامغا دەۋەت قىلىشنى باشلىغاندا دۇنياغا كۆز ئاچقانىدى.

ئۇ تېخى ئۆمىلەۋاتقان چاغلاردا ئانا - ئانىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ قۇتلۇق چاقىرىقىغا قۇلاق سېلىپ، مەڭگۈلۈك ھۇزۇرغا قەدەم باستى. ئەمما، بۇ ئەھۋال ھۇزۇرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىغان زالىملارنى ئاجايىپ بىئارام قىلىپ ئۇيقۇلىرىنى قاچۇرغانىدى.

ئۇلار ئۈچۈن ئېغىر كۈنلەر باشلانغانىدى. ئەڭ يېقىنلىرى، ھەتتا جابىرنىڭ چوڭ ئانىسى ھەمنە بىنتى سۇفيانمۇ ئۇلارغا دۈشمەن بولغان بولۇپ، دىندىن قايتۇرۇش ئۈچۈن قىلمىغان ئىشلىرى قالمىدى. ئاشۇنداق ئاتموسفىرادا چوڭ بولغان جابىر، كىچىك ياشتىن ئېتىبارەن ئىسلام ئەخلاقىنىڭ تۈرتكىسىدە يېتىشىپ چىقتى.

دادىسى ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى، قەيەرگىلا بارسا ئۇنىمۇ بېنىدا ئېلىۋالاتتى. بۇ يېقىنلىق ئۇنى نۇرغۇن نەرسىلەرگە ئېرىشتۈردى. بۇ سايدا ھەممىدىن بۇرۇن پات - پات پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن ئىلىم - ئېرىپان ئۆگەندى. ئۇ كېيىنكى كۈنلەردە بۇ



ئۇنتۇلماس خاتىرىلىرىنى بايان مۇنداق بايان قىلىدۇ: «بىر كۈنى دادام بىلەن بىرلىكتە مەسجىدى نەبەۋىگە باردىم. پەيغەمبىرىمىز سۆز ئارىسىدا:

- مەندىن كېيىن ئون ئىككى خەلىپە بويىچە بۇ دىن ئەزىز ۋە غالىب بولۇشنى داۋاملاشتۇرىدۇ، - دېدى. ئاندىن يەنە بىر نەرسە سۆزلىدى، ئەمما نېمە دېگەنلىكىنى ياخشى چۈشىنىۋالدىم. دادامدىن:

- پەيغەمبىرىمىز نېمە دېدى؟ - دەپ سورىدىم. دادام:

- ئۇلارنىڭ ھەممىسى قۇرەيشلەردىن بولىدۇ، دېدى، - دېدى. (467)

يەنە بىر قېتىمدا ئۆمۈر بويى ئۇنتۇلمايدىغان بىر مۆجىزىگە شاھىت بولدى. پەيغەمبىرىمىز پادىشاھلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىپ ئەلچى ئەۋەتكەندى. ئۇلاردىن ئىران ئىمپېراتورىغا ئەۋەتكەن ئەلچى ناھايىتى قايغۇ ئىچىدە قايتىپ كەلدى. ئىمپېراتور كىسرا ئىبنى ھۇرمۇز، پەيغەمبىرىمىزنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلمايلا قالماستىن، ھەتتا مەكتۇپنى يىرتىۋەتكەندى. بۇ ئەھۋال پەيغەمبىرىمىزنى ئىنتايىن بىئارام قىلدى. مەكتۇبىنىڭ پارچە - پارچە بولغىنىدەك، ئۇنىڭ مۈلكىنىڭمۇ پارچىلىنىشى ئۈچۈن بەددۇئا قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىنلا ساھابىلىرىگە خۇشخەۋەر بېرىپ:

- ئۈمىتىمدىن بىر بۆلۈك كىشى كىسرا ئائىلىسىنىڭ خەزىنىسىنى قولغا كىرگۈزىدۇ، - دېدى.

ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ خۇشخەۋەرنىڭ ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىغا تولۇق ئىشىنىتتى. شۇڭا ئۈمىدۋار ھالەتتە شۇ چاغنىڭ كېلىشىنى كۈتتى. ئەمما ئۆزىنىڭمۇ بۇ خۇشخەۋەرنىڭ بىر پارچىسى بولىدىغانلىقى ئەقلىگە كەلمىگەندى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارغا:

- ئاللاھ بۇ خەزىنىنى سىلەردىن بىرىگە بەرسۇن، خەزىنىدىن ئالدى بىلەن ئۆزى ۋە ئائىلىسى ئۈچۈن ئالسۇن، - دېدى.

يىللار ئۆتكەندىن كېيىن ئاللاھ جابىر ۋە دادىسىغا بۇ مۆجىزىگە

(467) مۇسلىم، ئىبارەت، 5 - 8؛ تەبەرائى، ئەلبۇئىجەمۇل كەبىر، 2/195، 196.





شاھىت بولۇش پۇرسىتىنى بەردى. جابر مۇنداق دەيدۇ:

- دادام بىلەن مەن ئۇ خەزىنىنى قولغا كىرگۈزگەنلەرنىڭ قاتارىدا ئىدۇق. خەزىنىدىن بىزگە 1000 دەرھەم تەگدى. (468)

بىر ئاز چوڭ بولغاندىن كېيىن دادىسىنى ساقلاپ تۇرماي، دادىسى يېنىدا يوق ۋاقىتلارنىمۇ مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ، ئۇ يەردە جەننەت باغچىلىرىدىكىدەك مەنىۋى ئوزۇق ئالاتتى. جابر ئۇ گۈزەل ئەسلىملىرىنى بىزگە سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پېشىن نامىزىنى پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئوقۇدۇم. نامازدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەردىن ئايرىلىپ ئۆيىگە ماڭدى. مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىقتىم. پەيغەمبىرىمىز يولدا ئىككى بالا بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇلارنى سۆيۈپ، ھەر ئىككىسىنىڭ يۈزىنى سىلاشقا باشلىدى. بۇ ئارىدا مېنىڭمۇ يۈزۈمنى سىلدى. قوللىرىنىڭ ئىللىقلىقىنى ئىچ - ئىچىمدىن ھېس قىلدىم. قوللىرى ئەتىر دۈكىنىدىن چىققان دەكلە خۇش پۇراق چاچاتتى.» (469)

جابر بەزى چاغلاردا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇنىڭ ئائىلە ھاياتىغا شاھىت بولاتتى. جابر ئىبنى سەمۇرە بايان قىلىپ: «بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە بارغانىدىم. پەيغەمبىرىمىز سول تەرىپىگە قويۇلغان بىر ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇراتتى.» دەيدۇ. (470)

جابر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىدىكى چاغلاردا، كۆپلىگەن كىشىلەر كېلىپ ئۇنىڭدىن سوئاللارنى سورايتتى. بېرىلگەن جاۋابلارنى دىققەت بىلەن ئاڭلاپ، ھەتتا ئۆزىمۇ بەزى سوئاللارنى سوراپ، مەڭگۈلۈك بەختنىڭ ئىشىكىنى ئاچىدىغان سائادەت ئاچقۇچىنى قولغا كىرگۈزۈشكە تىرىشاتتى. جابر ئىبنى سەمۇرە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتىم. بىر ئادەم كېلىپ:

(468) مەھەبى، دەلىلئۇن نۇبۇۋە، 4/389.

(469) مۇسلىم، قەدائىل، 21؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇتەسەر، 2/213؛ مەقرىزى، ئىمتائۇل، ئەسما، 7/102.

(470) مەقرىزى، 7/120.



- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاللاھقا ئەڭ كۆپ يېقىنلاشتۇرىدىغان ئەھمىل قايسى؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- راست گەپ قىلىش، ئامانەتكە خىيانەت قىلماسلىق، - دېگەنىدى. مەن ئۇنىڭ سۆزىنى تۈگەتكەنلىكىنى كۆرۈپ:،

- ئى، رەسۇلۇللاھ! تېخىمۇ كۆپرەك سۆزلەپ بەرسىڭىز! - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- كېچىلىرى ناماز ئوقۇش ۋە ئىسسىق كۈنلەردە روزا تۇتۇش، - دېدى. مەن يەنە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! تېخىمۇ كۆپرەك سۆزلەپ بەرگەن بولسىڭىز! - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئاللاھنى كۆپ ئەسلەش ۋە ماڭا سالام يوللاش. ماڭا سالام يوللاش كەمبەغەللىكتىن قۇتقۇزدۇ، - دېدى. مەن يەنە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! تېخىمۇ كۆپ سۆزلەپ بەرسىڭىز! - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- كىشىلەرگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇغان كىشى نامازنى ئۆزىراتمىسۇن! چۈنكى ئارىلىرىدا ياشانغان، ئاجىز ۋە موھتاج كىشىلەر بولۇشى مۇمكىن، - دېدى. (471)

ئۇ يەنە بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ « كىشىنىڭ بالىسىغا تەبىئە بېرىشى، بىر سا(472) سەدىقە بېرىشىدىنمۇ ياخشىدۇر. » دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدى. (473)

جابر ئىبنى سەمۇرە پەيغەمبىرىمىزدىن ئۆگەنگەن ئەدەپ - ئەخلاق قائىدىلىرىنى كېيىنكى ئەۋلادلارغا يەتكۈزگەن بولۇپ، ئۇلاردىن بەزىلىرى

(471) مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسما، 11/142.

(472) خورما ۋە بۇغدايغا ئوخشاش يېمەكلىكلەردە ئىشلىتىلىدىغان ئۆلچەم بىرلىكى. ئىككى قولنى بىرلەشتۈرگەندە تەخمىنەن ئۈچۈم بولىدۇ. ئىغىرلىقى تەخمىنەن ئۈچ كىلوگرامغا تەڭ كېلىدۇ.

(473) تىرمىزى، بىر، 33؛ مۇسەند، 5/96.





ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەجلىسىگە بارغان ۋاقتىمىزدا، مەجلىسىنىڭ ئاخىرىدا قالغان بوش يەردە ئولتۇراتتۇق.» (474)

«رامىزاندا روزا تۇتۇش پەرز قىلىنىشتىن بۇرۇن پەيغەمبىرىمىز بىزنى ئاشۇرا روزىسىنى تۇتۇشقا رىغبەتلەندۈرەتتى ۋە بىزدىن ۋەدە ئالاتتى. رامىزاندا روزا تۇتۇش پەرز قىلىنغاندىن كېيىن، يا تۇتۇشنى بۇيرۇمىدى ياكى چەكلىمىدى.» (475)

«پەيغەمبىرىمىزگە ھاجەتخانىدا چېغدا سالام بەرگەندىم، سالامىمنى ئىلىك ئالمىدى. ھاجەتخانىدىن چىقىپ ئۆيىگە بېرىپ تاھارەت ئېلىپ بولغاندىن كېيىن سىرتقا چىقتى - دە، يېنىمغا كېلىپ:

- ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام! - دەپ سالامىمنى قوبۇل قىلدى.» (476)

پەيغەمبىرىمىز ھەققىدە ئېيتقانلىرى

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدىكى نۇرغۇنلىغان ساھابە - كىراملارغا ئوخشاشلا جابر ئىبنى سەمۇرەمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى بايان قىلىش ئارقىلىق ئۇنى بىزگە تونۇشتۇردى: «پەيغەمبىرىمىز چېچىنىڭ ئالدى تەرىپىنى ۋە ساقلىنى تارايىتى. چېچى ۋە ساقلىدا بىر قانچە تال ئاق بار ئىدى. ئەمما تارالغان ۋە خۇش - پۇراق نەرسىلەر سۈرۈلگەنلىكى ئۈچۈن ئاقلار كۆرۈنمەيتتى. تارالمىسا ئاقلرى كۆرۈنۈپ قالاتتى. چاچ ۋە ساقاللىرى قويۇق ئىدى.»

جابر ئىبنى سەمۇرە پەيغەمبىرىمىز ھەققىدە سۆزلەۋاتقاندا بىرى سۆزگە ئارىلىشىپ «يۈزلىرى قىلچىتەك قورۇق يوق ۋە پارقىراق ئىدى» دېۋىدى، «ياق، ئاي ۋە كۈنگە ئوخشاش پارقىراق ۋە يۇمىلاق ئىدى، مۇرىسىدىكى

(474) ئەبۇ نۇئەيم، ھىلىيە نۇز ئەۋلىيا، 9/33.
(475) تەيرانى، ئەلمۇتەجەۋەل كەبىر، 2/212.
(476) مۇسەدد، 5/101.



پەيغەمبەرلىك مۆھۈرىنى كۆردۈم، ئىككى مۇرسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قوش تۇخۇمدەك بولۇپ، خۇددى بەدىنىنىڭ بىر پارچىسىغا ئوخشايتتى. - دېدى.» (477)

بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنى چوڭقۇرراق تونۇشنى ئارزۇ قىلغان بىرى جابىر ئىبنى سەمۇرەدىن:

- پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ باقتىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- ھەئە، نۇرغۇن قېتىم بىللە ئولتۇردۇق.

- نېمە ئىشلارنى قىلاتتى؟

- پەيغەمبىرىمىز بىلەن 100 قېتىمدىن كۆپرەك بىر يەردە ئولتۇردۇم. پەيغەمبىرىمىز خېلى ئۇزۇنغىچە سۈكۈت قىلىپ ئولتۇرۇپ، بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن كۈن چىققانغا قەدەر ئورنىدىن تۇرماي مەسچىتتە ساھابىلەر بىلەن ئولتۇراتتى. ساھابىلەر ئۇنىڭ ھۇزۇرىدا شېئىر ئوقۇيتتى، جاھىلىيەت دەۋرىدە يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى سۆزلىشىپ باھا بېرەتتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى ئاڭلايتتى. ساھابىلەر كۈلگەندە تەبەسسۇم قىلىپ قوياتتى. كۈن چىققاندىن كېيىن ئۇيەردىن ئايرىلىپ ئۆيىگە كېتەتتى. (478)

«بىر ئايدىڭ كېچىسى پەيغەمبىرىمىزنى كۆردۈم. ئۈستىدە قىزىل تون بار ئىدى. بىر پەيغەمبىرىمىزگە بىر ئايغا قاراشقا باشلىدىم، مېنىڭچە پەيغەمبىرىمىز ئايدىنمۇ بەكرەك نۇرلۇق ئىدى.» (479)

«پەيغەمبىرىمىز پەقەت تەبەسسۇم قىلىپلا كۈلەتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قارىغان ۋاقتىدا كۆزلىرىگە سۈرمە تارتىمىغان ھالەتتىمۇ ئۆز - ئۆزۈمگە <كۆزلىرىگە سۈرمە تارتىپتۇ> دەيتتىم.» (480)

(477) مۇسلىم، فەدائىل، 109؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 2/227.

(478) مۇسلىم، مەساجىد، 286؛ مۇسنەد، 5/86، 88؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 2/206؛ بەيھەقى، دەلئىلۇن نۇبۇۋە، 1/232.

(479) تىرمىزى، ئەدەب، 47.

(480) بەيھەقى، دەلئىلۇن نۇبۇۋە، 1/234.





باللارنى ئۇچرىتىپ قالسا ئۇلارنى سۆيۈپ، يۈزلىرىنى تۇتۇپ ئەركىلىتەتتى. بىر كۈنى مېنى كۆرۈپ يۈزۈمنى سىلاپ قويدى. پەيغەمبىرىمىز سىلاپ قويغان تەرىپى يەنە بىر تەرىپىدىن گۈزەل ئىدى. (481)

جۈمە ۋە ھىيت نامازلىرى

جابر ئىبنى سەمۇرە ھەر نامىزنى مەسجىدى نەبەۋىدە ئوقۇيدىغان بولۇپ، جۈمە ۋە ھىيت نامىزىغا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرەتتى، بولۇپمۇ ئۇ پەيتلەردە پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە بولۇشتىن ئاجايىپ زوق ئالاتتى. ھەر دائىمغا ئوخشاش ناماز ئوقۇۋاتقاندىمۇ ئۇنى دىققەت بىلەن كۆزىتەتتى. ئۇ شۇ بەختلىك مىنۇتلىرى ھەققىدە سورىغانلارغا مۇنداق دەيدۇ: «ناماز ۋاقتى بولغاندا پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇئەززىنى ئەزان ئوقۇپ، تەكبىر ئېيتماي پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېلىشىنى كۈتەتتى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن تەكبىر ئېيتاتتى. پەيغەمبىرىمىز نامازنى باشلايدىغان ۋاقىتتا «پەرىشتىلەر پەرۋەردىگارنىڭ ئالدىدا قانداق سەپ بولۇپ تۇرغان بولسا، سىلەرمۇ شۇنداق سەپ بولۇپ تۇرۇڭلار» دەيتتى. ساھابىلەر:

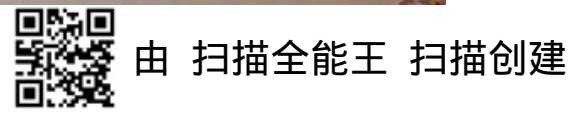
- ئى، رەسۇلۇللاھ! پەرىشتىلەر قانداق سەپ بولۇپ تۇرىدۇ؟ - دەپ سورىغاندا:

- ئالدىدىكى سەپلەرنى توشقۇزۇپ، كېيىنكى سەپلەردىمۇ تۈپ - تۈز تۇرىدۇ. - دەيتتى. (482)

قاتناشقان غازاتلىرى

ئۇنىڭ سۆزلەپ بەرگەن ئەسلىملىرىدىن ھەم پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئۇرۇشقا قاتناشقانلىقىنى ھەم پەيغەمبىرىمىز قاتناشمىغان ئۇرۇشلارغىمۇ ئىشتىراك قىلغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

(481) ئىسى مۇنبىر، مۇختەسەر، 5/356.
(482) ئىسى نۇبەم، ھىيەتۇل ئەۋلىيا، 8/120.



جابر ئىبنى سەمۇرە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىر ئۇرۇشقا بىللە قاتناشتۇق. غەربتىن بىر توپ كىشىلەر پەيغەمبىرىمىزنى زىيارەت قىلغىلى كەلدى. ئۈستىدە يۇڭ كىيىملەر بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز بىر دۆڭدە تۇرۇۋاتقاندا، ئۇلار يېتىپ كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئولتۇراتتى، ئۇلار ئۆرە تۇراتتى. مەن ئۆز-ئۆزۈمگە:

- نېمە بولار، نېمە بولماس ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئولتۇراي، بەلكى خائىنلىق قىلار ۋە ياكى ئۇلار بىلەن بىللە نىجاتلىققا ئېرىشىشىمگە سەۋەب بولىدىغان گۈزەل سۆزلەرنى ئاڭلارمەن،- دېدىم. ئويلىغىنىم بويىچە بېرىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئولتۇردۇم. بۇ جەرياندا ئۇلار بىلەن بىرلىكتە تۆت نەرسە ئۆگەندىم. پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېدى:

- ئەزەب يېرىم ئارىلىدا ئۇرۇش قىلىسىلەر. ئاللاھ سىلەرگە ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنى نېسىپ قىلىدۇ. ئاندىن رۇملۇقلار بىلەن ئۇرۇش قىلىسىلەر. ئاللاھ سىلەرگە ئۇلارنىڭ تۇپراقلىرىنىڭ پەتھىسىنىمۇ نېسىپ قىلىدۇ. دەججال بىلەنمۇ ئۇرۇش قىلىسىلەر، ئاللاھ سىلەرگە ئۇلارنىڭ ئۈستىدىنمۇ غەلبە قىلىشنى نېسىپ قىلىدۇ.»⁽⁴⁸³⁾

ئۇ خەبەر پەتھىسى ھەققىدىكى ئەسلىمىسىنى مۇنداق بايان قىلىپ: «خەبەر ئۇرۇشىدا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئالدىدا بېرىپ دەرۋازىنى ئاچتى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇسۇلمانلار يۇقىرىغا چىقىپ قەلئەنى پەتھى قىلدى.» دەيدۇ.

يەنە بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ: «تاغام سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس بىلەن ئۇرۇشقا قاتناشتىم. دۈشمەن بىزنى ئارقىغا چېكىندۈردى. تاغام ئۇلارغا قاراپ، ئادەملەردىن بىرىنىڭ ئاياقلىرىنىڭ نشان ئالدىغان يەردە ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئوقنى يايغا قويۇپ ئاتتى. ئوق ئۇنىڭ پۈتىغا تېگىپ يارىلاندى.» دەيدۇ.

(483) مۇسلىم، فەتھ، 12.





ئۆيلىنىپ ئائىلە قۇرغان سەمۇرەنىڭ خالىد، تەلھە، جۇبەير ۋە سالم ئىسىملىك تۆت ئوغلى بولدى. پەيغەمبىرىمىزدىن كېيىن كۈفەگە باردى. ئۇ يەردە ئۆزىگە بىر ئۆي سېلىپ يەرلەشتى. دادىسى ۋە تاغىسى بىلەن پەتھىدىن - پەتھىگە يۈگۈردى، مەدائىننىڭ پەتھى قىلىنىشى ۋە مەشھۇر قادىسىيە ئۇرۇشىغا قاتناشتى. ئۇ يەردە ئۇرۇشتىن كېيىن تاغىسى ئۇنىڭغا ئىككى قۇل ھەدىيە قىلدى. ئۇ، قۇللارنى ئازاد قىلدى. قۇللاردىن ئەبۇ ئەلىنىڭ ئىلىم ئۆگىنىشىگە ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۇنىڭغا نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەتتى، خاتالاشمىغاندى. رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسلەرنى يادلىۋالغان بۇ ياش، ئۇلارنى رىۋايەت قىلىش ئارقىلىق بىزگىچە يەتكۈزدى. (484)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ جابىيە نۇتقىمۇ قاتناشقان جابر ئۇزۇن يىلغىچە كۈفەدە ياشىدى. ئۇ يەردىن ئايرىلماي، ھىجرىيەنىڭ - 78 يىلى توقسان نەچچە يېشىدا كۈفەدە ۋاپات بولدى. (485)

(484) ئا. ھ. جۇمئە، ئۇلامائۇسالاھىيە، 946.

(485) ئىبنى ئابدىلەرز، ئىستىئاب، 1/122؛ ئىبنى ھەجەر، ئىساب، 1018؛ زەھەبى، سىيەر، 1317.





مىسۋەر ئىبنى مەھرەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەككىدە دۇنياغا كۆز ئاچقان مىسۋەرنىڭ دادىسى ئامىنە ئانىمىزنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ئىدى. ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋفىنىڭ جىيەنى بولغان مىسۋەر، ئاتىكە بىنتى ئەۋق بىلەن مەھرەمە ئىبنى ئەۋفەلنىڭ پەرزەنتى ئىدى.

پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ ئىككى يىل ئۆتكەندىن كېيىن مەككىدە دۇنياغا كەلدى. ئالتە يېشىغىچە مەككىدە ياشىدى. ئاتا-ئانىسى مەككە پەتھى قىلىنغاندىن كېيىن ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبىرىمىز ھۈنەيىن غازىتىدىن كېيىن، «مۇئەللەفەتلىقۇلۇب» دىن بولغان دادىسىغا ئەللىك تۆگە بەردى. دادىسى نەسەب - شەجەرە ئىلمىنى ياخشى بىلىدىغان بولۇپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە نەسەب كۆتىكىنى ئېنىقلاپ چىقىش ۋەزىپىسىگە تەيىنلەنگەنىدى. (486)

مىسۋەر مەككە پەتھى قىلىنغاندا ئەمدىلا ئالتە ياشقا كىرگەن كىچىك بالا بولسىمۇ، ناھايىتى زېرەك ۋە ئەتراپىدىكىلەرگە ناھايىتى دىققەت قىلىدىغان بىرى بولغاچقا، پەيغەمبىرىمىز ۋە ساھابىلەرنى ئەستايىدىل كۆزىتىپ، چۈشىنىلمىگەن نەرسىلىرىنى ئۇلاردىن سورايتتى. ھەتتا يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي ساھابىلەردىن فەتھ سۇرىسىنىڭ نازىل بولۇشى ۋە ھۈدەيبىيە سۇلھىسىگە مۇناسىۋەتلىك ئەڭ ئىنچىكە نۇقتىلارنىمۇ سوراپ تۈگەندى. ھەدىس كىتابلىرىدا ھۈدەيبىيە سۇلھىسىگە مۇناسىۋەتلىك ئەڭ

(486) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇدۇلغابە، 4791.



ئەتراپلىق بىلىملەر ئۇ رىئايەت قىلغان ھەدىسلەردە بايان قىلىنغان. (487)
 دادىسى مەرەمە ھۈنەين غازىتىدىن كېيىن مەككىدە تۇرمىدى.
 پەيغەمبىرىمىزگە تېخىمۇ يېقىن تۇرۇش ئۈچۈن ئايالى ۋە بالىلىرىنى
 ئېلىپ مەدىنىگە كېلىپ ئورۇنلاشتى. مەسئور ئەمدىلا ئالتە - يەتتە ياشقا
 كىرگەن كىچىك بالا بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىزگە يېقىن يەرگە كەلگەنلىكى
 ئۈچۈن ناھايىتى سۆيۈنگەندى. يېشىنىڭ كىچىك بولۇشى، ئۇنىڭ
 پەيغەمبىرىمىزدىن ئاڭلىغان ۋە كۆرگەنلىرىنى چۈشىنىشىگە، پەيغەمبىرىمىز
 بىلەن بىللە باشتىن كەچۈرگەنلىرىنى چۈشۈنۈپ يادلىۋېلىشىغا توسالغۇ
 بولمىغانىدى.

مەسئور ئىبنى مەرەمە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز
 ناھارەت ئېلىۋاتقاندا مەن ئارقىسىدىلا تۇراتتىم. يېنىمىزغا بىر يەھۇدىي
 كەلدى. پەيغەمبىرىمىز مۇرىسىدىن سىرغىپ چۈشكەن توننى مۇرىسىگە
 ئالدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇرىسىدىكى پەيغەمبەرلىك مۆھۈرىنى كۆرگەن
 يەھۇدىي، پەيغەمبىرىمىزنى ئىشارەت قىلغان ھالدا ماڭا:

مۇرىسىدىكى توننى كۆتۈرگىن! - دېدى. توننى ئېلىش ئۈچۈن
 پەيغەمبىرىمىز تەرەپكە قاراپ ماڭدىم. پەيغەمبىرىمىز مېنىڭ ئۆزى تەرەپكە
 قاراپ كېلىۋاتقىنىمنى كۆرۈپ ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ، ئۈچۈمىدىكى
 سۈنى چاقچاق قىلىپ ماڭا چاچتى.» (488)

مەسئور پەيغەمبىرىمىزگە مۇناسىۋەتلىك يەنە بىر ئەسلىمىسى ھەققىدە
 مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى تاش توشۇۋاتتۇق. مەن تاشلارنى پەشتامغا
 قويۇپ توشۇۋاتتۇم. ئارىدا بىر تاشنى ئالماقچى بولدۇم. تاش چوڭ
 پەشتام نېپىز ئىدى. تاشنى ئۈستىگە ئېلىپ كۆتۈرمەكچى بولغان
 بولساممۇ، قاملاشتۇرالمىدىم. تاش پەشتامدىن سىرغىلىپ چۈشۈپ كەتتى،
 تۈتۈۋېلىشقا تىرىشقان بولساممۇ تۇتالمىدىم. شۇنىڭ بىلەن، پەشتامنى ئۇ

(487) تەبەرىنى، ئەلمەنچۇمۇل كەبىر، 20/8.

(488) تەبەرىنى، 20/26، ئىبنى ھەجەر، ئىسايە، 7996.



يەرگە تاشلاپ قويۇپ، تاشنى ئېلىپ ئورنىغا قويۇش ئۈچۈن ماڭدىم. يالاڭئاياق ئىدىم. پەيغەمبىرىمىز مېنىڭ بۇ ھالىتىمنى كۆرۈپ:

- ئارقاڭغا يېنىپ كىيىملىرىڭنى ئالغىن! بۇنداق يالاڭئاياق يۈرمىگىن! دەپ ئاگاھلاندۇردى. «(489)

بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز تاھارەت ئېلىۋاتقاندا يېنىدا تۇرغان مەسۇھ ساھابىلەرنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاھارەت ئېلىپ ئېشىپ قالغان سۈيىنى ئېلىش ئۈچۈن يۈگۈرۈشىدىغانلىقىنى، ھەتتا بۇ سەۋەبتىن بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇشقىدەك بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى ئېيتقان. (490)

مەسۇھ مەھزۇم ئوغۇللىرىنىڭ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئەبۇ جەھلىنىڭ قىزى بىلەن ئۆيلىنىشكە مەجبۇرلىغانلىقىغا شاھىت بولغانلىقىنى، ئۇ كۈنلەردە يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى چۈشىنىپ يېتەلگۈدەك ياشتا ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. كېيىن فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بولغان ئەھۋاللارنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتىپ شىكايەت قىلغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەرنى مەسجىدى نەبەۋىگە توپلاپ، ئۇلارنى تەنقىد قىلغانلىقى بايان قىلىندۇ. (491)

مەسۇھ ئىبنى مەھرەمە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزگە گۈزەل نەقىش ئىشلەنگەن كىيىملەر كەلگەن بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى ساھابىلەرگە تارقىتىپ بەرگەندى. بىز بۇ كىيىملەردىن ئالمىغان ئىدۇق. دادام كىيىم تارقىتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، ماڭا:

- ئى، ئوغلۇم! ئاڭلىشىمچە پەيغەمبىرىمىزگە كىيىم كەپتۇ، ئۇلارنى ساھابىلەرگە تارقىتىپ بېرىپتۇ. ماڭ، بىزمۇ بارايلى. بەلكى بىزگىمۇ كىيىم بېرەر، - دېدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە يېقىنلىشىپ قالغاندا، دادام ماڭا:

(489) مۇسلىم، ھەيز، 78؛ تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 20/6؛ ئىبنى ھەجر، ئىسايە، 7996.

(490) بۇخارى، ۋۇدۇ، 40.

(491) بۇخارى، فەردۇل ھۇمۇس، 5؛ تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 20/20.





سەن بېرىپ پەيغەمبىرىمىزنى سىرتقا چاقىرىغىن! - دېدى. بۇنداق قىلىشتىن خىجىل بولۇپ، دادامغا:

- مەن چاقىرمايمەن، سەن چاقىرىغىن! - دېدىم. دادام:

ئوغلۇم! ئۇ قوپال بىرى ئەمەس، قېنى سەن بېرىپ چاقىرىغىن! - دەپ تەكرارلىدى. پەيغەمبىرىمىز دادامنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ تونۇغانىدى. سىرتقا قارىۋىدى دەرھال يېنىغا باردىم. دادام بىلەن بىللە كەلگەنلىكىمىزنى ئېيتتىم. بىر ئازدىن كېيىن قولىدا بىر كىيىمنى ئېلىپ يېنىمىزغا كەلدى. دادامنى باشتىلا ئۇنتۇپ قالمىغانلىقىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، ئىككى قېتىم: - ئى، ئەبۇ مەسئۇر بۇنى ساڭا ئايرىپ قويغانىدىم! ئى، ئەبۇ مەسئۇر بۇنى ساڭا ئايرىپ قويغانىدىم، - دېدى. دادام يىپەكتە ئىشلەنگەن ئالتۇن تۈگمىلىك كۆينەكنى ئالغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزگە رەھمەت ئېيتتى. كۆينەكنى ناھايىتى ياقتۇرغانىدى. (492)

مەسئۇر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە تاغىسى ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋفنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي، ئۇلاردىن ۋە باشقا ساھابىلەردىن داۋاملىق سوئاللارنى سوراپ ئۆگىنىپ، مەدىنىنىڭ داڭلىق ئالىملىرىنىڭ بىرىگە ئايلاندى. »

مەسئۇر ئىبنى مەرهمە يەنە مۇنداق دەيدۇ: «تاغام ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋفكە «ماڭا بەدىر ئۇرۇشى ھەققىدە سۆزلەپ بېرەمسەن؟» دېسەم، «ئال ئىمران سۈرىسىنىڭ - 120 ئايىتىنىڭ ئاخىرلىرىنى ئوقۇساڭ، بەدىر ئۇرۇشىدا نېمىلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى ئۆگىنەلەيسەن» دېدى. » (493)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن بولغان ئەسلىملىرى

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قابىلىيەتلىك ئىكەنلىكىنى بايقىغان ياشلارغا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرەتتى، ئۇلارنىڭ ياخشى تەربىيەلىنىشى ئۈچۈن

(492) بۇخارى، ھىبە، 19. شەھادەت، 11. فەردۇل خۇمۇس، 11. لىباس، 44. مۇسلىم، زاكات، 129. 130.

(493) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 14/342.



دائىم يېنىدا تۇتاتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دىققىتىنى تارتقان ياشلاردىن بىرى ئون نەچچە ياشقا كىرگەن مىسۋەر ئىدى. خەلىپىنىڭ ئۆزىگە كۆڭۈل بۆلۈۋاتقانلىقىنى چۈشەنگەن مىسۋەر، بۇ پۇرسەتتىن ياخشى پايدىلىنىش ئۈچۈن ئۇنىڭ پېشىنى پەقەتلا قويۇۋەتمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن نۇرغۇن ھەدىسلەرنى ئاڭلاپ يادلىدى. شۇ جەرياندا ئۇنىڭ بىلەن گۈزەل ۋاقىتلارنى ئۆتكۈزدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۇنى قانداق بايقىغانلىقىنى ھېس قىلغان ئىبراھىم ئىبنى ھەمزە مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يەمەندىن نۇرغۇن كىيىم كەلگەنىدى. ئۇلارنى مۇھاجىرلار ۋە ئەنسارلارغا تارقاتتى. ئىچىدە ناھايىتى قىممەتلىك بىر كىيىم بار ئىدى. ئۇنى ھېچكىمگە بەرمەي، يېنىغا ئېلىپ قويدى. بۇنى ساھابىلەردىن بىرىگە بەرسەم، مېنىڭ ئۇنى باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇتقانلىقىمنى ئويلاپ، كۆڭلى يېرىم بولۇشى مۇمكىن» دەپ ئويلاۋاتاتتى. ئەتراپىدىكىلەرگە:

- ماڭا ياخشى تەربىيەلەنگەن بىر ياشنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بېرىڭلار!
بۇنى ئۇنىڭغا بېرىمەن، - دېدى. ساھابىلەر:

- مىسۋەر ئىبنى مەھرەمە سىز ئېيتقاندا ناھايىتى ياخشى تەربىيەلىنىۋاتىدۇ، - دېيىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى يېنىغا چاقىرىپ كىيىمنى ئۇنىڭغا بەردى. مىسۋەر كىيىمنى ئېلىپ ناھايىتى ياقتۇردى. كىيىمنى كىيىپ ئەتراپىنى ئايلىنىشقا باشلىدى. ئۇنى كۆرگەن سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس:

- بۇ كىيۋالغىنىڭ نېمە؟ - دەپ سورىدى. مىسۋەر:

- مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى كىيگۈزۈپ قويدى، - دەپ جاۋاب بەردى. سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس بۇنى ئاڭلاپ مىسۋەرگە ھېچنېمە دېمەي ئۈدۈل ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- بىزگە ئادەتتىكى كىيىملەرنى بېرىپ، جىيەنىمگە ئالاھىدە كىيىمنى بېرىپسەنغۇ؟ - دەپ بۇنداق قىلىشنىڭ سەۋەبىنى سورىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:





- بۇنى ئۇنى ئۈستۈن كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن بەرمىدىم. سىلەردىن بىرىڭلارغا بەرسەم باشقىلارنىڭ كۆڭلى يېرىم بولمىسۇن دەپ ئويلاپ، قۇرەيشلىك ياشلاردىن ياخشى تەربىيەلەنگەن بىرىگە بېرىپ، ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈشنى توغرا تاپتىم، - دېدى. سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس:
 - مەن كىيىمنى ئۈستىدە كۆرۈپ سەۋەبىنى ئويلىماستىنلا، ئاچچىقىمدا ماڭا بەرگەن كىيىمنى بېشىڭغا ئېتىش ئۈچۈن قەسەم قىلدىم، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ گەپ قىلماي بېشىنى تەڭلىدى.

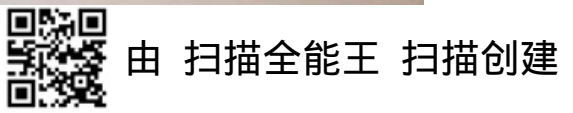
- ياشانغانلار، ياشانغانلارغا مەرھەمەت قىلىدۇ، - دېدى. سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس قەسىمىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن كىيىمنى ئاستا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بېشىغا تەڭكۈزدى. (494)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە يۇقۇملۇق كېسەل تارقالغاندا، قېيىن ئەھۋالدا قالغان ئائىلىلەرگە ئۈزۈك - تۈلۈك تارقىتىلدى. بۇ ئىشنى تەشكىللەش ۋەزىپىسى سەئىد ئىبنى يەزىد، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆتبە ۋە مىسۇەر ئىبنى مەرھۇمەگە ئوخشاش ياش ساھابىلەرگە بېرىلدى. ھەر رايوننى بىر ساھابە كونترول قىلىپ، كەچ بولغاندا خەلىپىنىڭ يېنىغا كېلىپ مەلۇمات بېرەتتى.

مىسۇەر ياش قۇرامىغا يەتكەندە سودا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىدى. بىر كۈنى سودا ئىشلىرى بىلەن زىلمە جاز ۋە ئۇكاز يەرمەنكىسىگە بارغانىدى. بىر جامەگە ناماز ئوقۇش ئۈچۈن بېرىپ ئىمامنىڭ كېكەچلەپ سۆزلەيدىغانلىقىنى كۆردى. بۇ ئەھۋالغا مۇداخىلە قىلىپ باشقا بىرىنىڭ ئىماملىق قىلىشىنى قولغا كەلتۈردى. بۇرۇنقى ئىمام بۇنىڭدىن نارازى بولۇپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا شىكايەت قىلىپ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! مىسۇەر مېنى ئىماملىقتىن ئېلىۋېتىپ، ئورنۇمغا باشقا بىرىنى ئىمام قىلدى، - دېدى. خەلىپە بۇنى ئاڭلاپ ناھايىتى بىئارام بولۇپ ئۆز - ئۆزىگە: «ئى مىسۇەر، نېمە ئىشلارنى

(494) ئىسى مىسۇەر، مۇختەسەر، 24/307.



قىلىپ يۈرىدىغانسەن؟> دېدى ۋە دەرھال بىرنى مىسۋەرنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتتى. مىسۋەر كەلگەندىن كېيىن:

- ئى، مىسۋەر! سەن نېمە ئىش قىلدىڭ؟- دەپ سورىدى. مىسۋەر:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! ئالدىراقسانلىق قىلما! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلمەنكى، مەن بىر ياخشى ئىش قىلدىم،- دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- بۇنىڭ قەيىرى ياخشى ئىش؟- دېدى. مىسۋەر:

- ئۇكاز يەرمەنكىسى ناھايىتى كۆپ ئادەم كېلىدىغان بىر يەر، ئۇ يەرگە نۇرغۇنلىغان كىشىلەر كېلىدۇ. ئۇ يەرگە كەلگەنلەرنىڭ كۆپىنچىسى قۇرئاننى بىلمەيدىغان كىشىلەر. ئۇلار قۇرئاننى تىلنى چايناپ گەپ قىلىدىغان بىر ئىمامدىن ئاڭلاپ، خاتا ئۆگىنىپ قېلىشىدىن قورقتۇم. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى قالدۇرۇۋېتىپ، ئەرەبچىنى ياخشى بىلىدىغان بىرنى ئىمام قىلدىم،- دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ياخشى قىلىپسەن، ئاللاھ سېنى ياخشىلىق بىلەن مۇكاپاتلىسۇن!- دېدى. (495)

بىر مەزگىل ماللىرىنى ساتماي باھاسىنىڭ ئۆسۈشىنى كۈتۈپ بېسىپ قويغانىدى. كېيىن كۈز يامغۇرىنى كۆپ ياغدۇرىدىغان قارا بۇلۇتلارنى كۆرۈپ، خاتا قىلغانلىقىنى بىلىپ پۇشايمان قىلدى. تاڭ ئاتقاندا بېسىپ قويغان ماللىرىنى بازارغا ئېلىپ بېرىپ:

- يېنىمغا كەلگەنلەر ئالدىدۇ،- دەپ ۋارقىراپ خېرىدار چاقىرىشقا باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى كۆرۈپ ئەجەبلىنىپ:

- ئى، مەھرەمەنىڭ ئوغلى! نېمە ئىش قىلىۋاتسەن، ساراڭ بولدۇڭمۇ؟- دەپ قىلىۋاتقان ئىشنىڭ سەۋەبىنى سورىدى. مىسۋەر:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! بۇلۇتلارنى كۆرۈپ، كىشىلەرنىڭ





ئېھتىياجى بار نەرسىنى ساتماي، پايدا ئېلىش ئۈچۈن ساقلاپ يېتىشنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى بىلدىم، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئاللاھ سېنى ياخشىلىق بىلەن مۇكاپاتلىسۇن! - دەپ ئۇنىڭغا يۇقىرى باھا بەردى. (496)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولغاندا ئۇ يېنىدا ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىلەن بىللە خېلى ئۇزۇنغىچە بېشىدا كۈتۈپ تۇردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پات - پات ھوشىدىن كېتىدىغان بولۇپ، بامدات نامىزى ۋاقتى بولغاندا ھوشىغا كەلدى. يېنىدىكىلەر:

- ناماز ۋاقتى بولدى، - دېيىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- شۇنداق، نامازنى تەرك قىلغان ھېچكىمنىڭ ئىسلامدىن نېسىۋىسى

يوقتۇر، - دېدى ۋە يارىسىدىن داۋاملىق قان ئېقىپ تۇرۇشىغا قارىماي، نامىزىنى ئوقۇدى. (497)

چوڭ ساھابىلەرنىڭ خىزمىتىدە

مىسۇھەر زېرەك بولۇپلا قالماي مەدەنىي جاسارەتكە ئىگە ئىدى؛ ناھايىتى ھەرىكەتچان ۋە ئاكتىپ ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ئالاھىدىلىكلىرى ئۇنى چوڭ ساھابىلەرگە يېقىنلاشتۇرۇپ، بولۇپمۇ مۇھىم ۋاقىتلاردا ئۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىش پۇرسىتىنى بېرەتتى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمىغانغا ئوخشاش ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋفىنىڭمۇ يېنىدىن ئايرىلمىغان ياش مىسۇھەر، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن كېيىنكى خەلىپە سايلىمىدا تاغىسىنىڭ كاتىپلىقىنى قىلدى. ئۇ شۇ كۈنلەردە يۈز بەرگەن ئىشلارنىڭ بىر قىسمىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرىپىدىن خەلىپە بولۇش ئۈچۈن نامزات كۆرسىتىلگەن ئالتە كىشىلىك گۇرۇپپا بىر يەرگە يىغىلىپ ئۇزۇن - ئۇزۇن

(496) ئىبنى كەسىر، ئەلىئىدايە ۋەنىھايە، 2/1301؛ ئىبنى جەۋزى، سىفائۇسەفۋە، 281.

(497) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 19/41.



مەسلەھەتلەشتى. ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋۇق ئۇلارغا:

- مېنىڭ خەلىپىلىك ۋەزىپىسىدە تامايىم يوق، ئەگەر سىلەر خالىساڭلار ئاراڭلاردىن بىرنى سايلايمەن،- دېدى. كېڭەشتىكىلەر ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى قوبۇل قىلدى...

بىرىم كېچە بولغاندا تاغام ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋۇق ئىشىكىنى قاقتى. چاچراپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ، يۈگۈرۈپ بېرىپ دەرھال ئىشىكىنى ئاچتىم. تاغام:

- تېخىچە ئۇخلاۋاتامسەن؟- دېدى. مەن:

- ئۈچ كۈندىن بېرى ياخشى ئۇخلىيالمىدىم،- دېدىم.

- قېنى بارغىن، ماڭا مۇھاجىرلاردىن مەسلەھەتلىشىشكە بولىدىغان كىشىلەرنى چاقىرىپ كەلگىن، ئۇلار بىلەن مەسلەھەتلىشىشىم لازىم،- دېدى.

بىرىم كېچە بولغاندا مېنى ساھابىلەرنى چاقىرىپ كېلىشكە بۇيرۇدى. بېرىپ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى چاقىرىپ كەلدىم. ئۇنىڭ بىلەن ئۇزۇن پاراڭلاشتى. ئۇ كەتكەندىن كېيىن، مېنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ماڭا پالاننى چاقىرىغىن،- دېدى. دېگەن كىشىنى چاقىرىپ كەلدىم. ئۇنىڭ بىلەنمۇ ئۇزۇن پاراڭلاشتى. ئۇ كەتكەندىن كېيىن يەنە باشقا بىرنى چاقىرىپ كەلدىم. ئەڭ ئاخىرىدا:

- ماڭ، بېرىپ ئوسماننى چاقىرىپ كەلگىن،- دېدى. ئۇلار پاراڭلىشىۋاتقاندا بامدات نامىزىغا ئەزان چىقىشقا باشلىغانىدى. ⁽⁴⁹⁸⁾

تاغىسى، ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئالغان بىر ئۆيىنى 40 مىڭ دەرھەمگە ساتقاندى. ئۆي ساتقان پۇلنى زۆھرە ئوغۇللىرىنىڭ كەمبەغەللىرىگە، ئېھتىياجلىق كىشىلەرگە ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياللىرىغا تارقىتىپ بەردى. تارقىتىش ئىشىنى جىيەنى مەسئۇەرگە تاپشۇردى. مەسئۇەر

(498) ئىبنى مەنزۇر، 16/152.





مۇنداق دەيدۇ: «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا چۈشكەن پايىنى ئېلىپ بارغان ۋاقتىمدا مەندىن:

- بۇنى كىم ئەۋەتتى؟- دەپ سورىدى. مەن:

- ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋۋ،- دېدىم. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- پەيغەمبىرىمىز بىزگە «مەندىن كېيىن سىلەرگە پەقەت سەۋر قىلغۇچىلار شەپقەت كۆرسىتىدۇ.» دېگەندى. ئاللاھ ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋۋنى جەننەت بۇلاقلىرىدىن قانغۇچە ئىچكۈزسۇن،- دەپ دۇئا قىلدى.» (499)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇھاسىرىگە ئېلىنغان ۋاقتتا، ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ ۋەقەنىڭ ئالدىنى ئېلىش ۋە قوشۇن يۆتكەپ كېلىش ئۈچۈن مىسۇۋەر ئىبنى مەھرەمەنى ھەزرىتى مۇئاۋىيىنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. مىسۇۋەر ئىبنى مەھرەمە ناھايىتى تېزلىك بىلەن مەدىنىدىن ئايرىلىپ شامغا باردى. ئەھۋالنى مەلۇم قىلغاندىن كېيىن، ھەزرىتى مۇئاۋىيە مۇسلىم ئىبنى ئۇقبە ۋە مۇئاۋىيە ئىبنى ھۇدەيج بىلەن بىرلىكتە تېزلىك بىلەن مەدىنىگە كەلدى. ئوتتۇرا كېچە بولغاندا شەھەرگە كىرىپ، خەلىپىنىڭ ئىشىكىنى قاتتى. ئىشىك ئېچىلغاندىن كېيىن ئۆيگە كىردى. خەلىپىنى قۇچاقلاپ پېشانىسىگە سۆيىدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- قوشۇن قەيەردە؟- دەپ سورىدى. مۇئاۋىيە:

قوشۇن يوق، مەن ئۈچ كىشى بىلەن كەلدىم،- دېدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئاللاھ سېنى ياخشى كۆرىدىغان كىشىلىرىڭ بىلەن ئۇچراشتۇرمىسۇن، ياردىمى بىلەن ئەزىز قىلمىسۇن، مېنىڭ سەۋەبىمدىن سېنى ياخشىلىق بىلەن مۇكاپاتلىمىسۇن! ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سېنىڭ سەۋەبىڭدىن ئۆلتۈرۈلمەن،- دېدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە:

(499) مۇستەد. 16/235؛ ئىبنى سەئىد. تەپاۋات. 3/133؛ ئىبنى مەرزۇق. مۇختەسەر. 14/357.



- ئاتا - ئانام ساڭا پىدا بولسۇن، ئەگەر مەن قوشۇن يۆتكەپ كەلگەن بولسام، ئۇلار قوشۇن بىلەن كەلگىنىمنى ئاڭلاپ قالسا، سېنى ئۆلتۈرۈۋېتەتتى. يېنىمدا ھېچكىم يېتىشەلمەيدىغان ئۇچقۇر ئاتلارنى ئېلىپ كەلدىم. ئۇلارغا مىنىپ ھېچكىمگە كۆرۈنمەي شامغا كېتەيلى، ئۇ يەردە سېنى قوغداپ بۇيرۇقۇڭ بويىچە ئىش قىلىمىز، - دېدى.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلمىغاندىن كېيىن قايتىپ كەتتى. ئۇلار ئۇچقۇر ئاتلارغا مىنىپ كەلگەنلىكتىن مەسۇر ئارقىدا قالغانىدى. ئۇلار قايتىۋاتقاندا زىل مەرۋە دېگەن يەردە ئۇچراشتى. ئاندىن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەنە مەسۇرنى مۇئاۋىينىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. مەسۇر تېز سۈرئەتتە شامغا بېرىپ، مۇئاۋىيگە:

- ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنى سېنىڭ يېنىڭغا ئەۋەتتى. قوشۇننى ئېلىپ مەدىنىگە بېرىپ، ئۆزىگە ياردەم قىلىشىڭنى ۋە زۇلۇمنىڭ ئالدىنى ئېلىشىڭنى ئارزۇ قىلىدۇ، - دېدى. مۇئاۋىيە:

- ئى، مەسۇر! ئۆز ۋاقتىدا خەلىپىگە ئىگە بولمىدىڭلار! ئەمدى ئۆلۈم كېلىپ ئىشىكىنى قاققاندا، مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ: «بېرىپ ئۇنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزغىن.» دەۋاتسىلەر، بۇ مېنىڭ قولۇمدىن كېلىدىغان ئىش ئەمەس، - دېدى ۋە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ - ئى، مەسۇر! ۋاقتىدا قوغدىماي ئۇنى سەن ئۆلتۈردۈڭ! - دەپ ئۆزىنى ئاقلدى. قوشۇن ئەۋەتتى، ئەمما قوشۇن تېخى مەدىنىگە يېتىپ كەلمەي تۇرۇپ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىندى. (500)

ئىلىم ئىشقىدا

مەسۇر پەيغەمبىرىمىز باشلامچىلىق قىلغان ئىلىم ئۆگىنىش شامىلىدىن ئەڭ كۆپ نېسبىسىنى ئالغان ساھابىلەردىن بىرى بولۇپ، ئۆگىنىش ۋە ئۆگىتىش ساھەسىدە ناھايىتى كۆپ كۈچ سەرپ قىلدى. كۈچى بىكارغا





كەتمىدى. چوڭ ساھابىلەرنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن مەدىنىدە ئەڭ كۆپ سوئال سورالغان ۋە ئەڭ كۆپ پەتىۋا بەرگەن ئالىملارنىڭ بىرىگە ئايلاندى. (501)

ئۇ ئىلمىي مەسىلىلەردە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا ئوخشاش نوپۇزلۇق ئالىملارنىڭ ئالدىدا سۆز قىلالغۇدەك ۋە پىكىر قىلىشقۇدەك دەرىجىدە ئۆزىنى يېتىشتۈردى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ھۈنەيىن مۇنداق دەيدۇ: «كائىتا ئىسلام ئالىمى، قۇرئان كەرىم تەرجىمانى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىلەن مسوۋەر ئىبنى مەرەمە ئوتتۇرىسىدا ئەبۇ دېگەن بىر يەردە ھەج قىلغان ئېھراملىق بىرىنىڭ بېشىنى يۈيۈشى ھەققىدە ئىختىلاپ چىقتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- ئېھرامدىكى ئادەم بېشىنى يۇسا بولىدۇ، - دېدى. مسوۋەر بولسا:

- ياق، يۇسا بولمايدۇ، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس توغرىسىنى سوراپ كېلىش ئۈچۈن مېنى ئەبۇ ئەييۇبنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. ئەبۇ ئەييۇبنىڭ يېنىغا بارغان ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئېھرام بىلەن بېشىنى يۈيۈۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئەبۇ ئەييۇبقا ئەھۋالنى ئېيتىپ سوئالنى سورىسام، ماڭا بېشىنى يۈيۈش شەكلىنى كۆرسىتىپ:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېھرامدىكى چېغىدا مانا مۇشۇنداق بېشىنى يۈيۈۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئىدىم، - دېدى. (502)

بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، مسوۋەر ئىبنى مەرەمە ۋە ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەزھەر قاتارلىقلار بىر مەسىلىدە ئورتاق پىكىرگە كېلەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن، كۈرەيب ئىسىملىك بىر ياشنى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا ئەۋەتىپ:

- ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا بىزنىڭ سالامىمىزنى يەتكۈزگىن! ئاندىن ئۇنىڭغا «ئەسر نامىزىدىن كېيىن ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇسا بولامدۇ؟ ئۇنىڭ مۇشۇنداق ناماز ئوقۇيدىغانلىقىنى

(501) ئىبنى سەئىد، تەپقات، 2/383.

(502) بۇخارى، جەزائۇسەيد، 14: مۇسلىم، ھەق، 91: ئىبۇ داۋۇد، ھەج، 31.





ئاڭلىدۇق، ھالبۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىر نامىزىدىن كېيىن ناماز ئوقۇشنى چەكلىگەن ئىدى، دېگەنلىكىمىزنى ئېيتقىن. يەنە ئۇنىڭغا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ۋە خەلىپە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭمۇ بۇ نامازنى ئوقۇغانلارنى توسقانلىقىنىمۇ ئېيتقىن، - دېدى. كۆرەيىب مۇنداق دەيدۇ: «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا باردىم ۋە يېنىدىكىلەر كەتكەندىن كېيىن ماڭا بۇيرۇلغان سۆزلەرنى ئۇنىڭغا ئېيتتىم. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ماڭا:

- بۇ سوئالنى ئۆممۇ سەلەمەدىن سورىغىن، - دەپ مېنى ئۇنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. ئۆممۇ سەلەمەنىڭ يېنىغا بېرىپ، سوئالنى تەكرارلىدىم. ئۇ:

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇ نامازنى چەكلىگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، كېيىن مۇشۇنداق ناماز ئوقۇغىنىنى كۆردۈم. نامازنى باشلىغان ۋاقىتتا يېنىمدا ئەنسا ئاياللار بار ئىدى. ئۇلاردىن بىر قىزغا:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنى ئۆممۇ سەلەمە ئەۋەتتى، سېنىڭ شۇ ئىككى رەكەت نامازنى چەكلىگەنلىكىڭنى ئاڭلاپتۇ، ئەمما ھازىر سېنىڭ بۇ نامازنى ئوقۇۋاتقانلىقىڭنى كۆرۈپتۇ، بۇ ھەقتە نېمە دەيسىز؟» دەپ سورىغىن. ئەگەر پەيغەمبىرىمىز ساڭا ئىشارەت قىلسا، قايتىپ كەلگىن! - دېدى.

قىز ئۆممۇ سەلەمەنىڭ دېگىنى بويىچە قىلدى. پەيغەمبىرىمىز ئىشارەت قىلغاندىن كېيىن قايتىپ كەلدى. پەيغەمبىرىمىز نامازنى ئوقۇپ بولۇپ، ئۆممۇ سەلەمەگە:

- ئى، ئەبۇ ئۇمەييەنىڭ قىزى! ئەسىر نامىزىدىن كېيىن ئوقۇغان ناماز توغرىسىدا سوراپسەن؟ ئابدۇلقەيس ئوغۇللىرىدىن بىر تۈركۈم كىشى يېنىمغا كەلگەنىدى. مېنى مەشغۇل قىلىپ، چۈشتىن كېيىن ئوقۇيدىغان ئىككى رەكەت نامىزىغا توسالغۇ بولدى. ئەسىردىن كېيىن ئوقۇغان ناماز ئەسلىدە ئۇ ناماز ئىدى، - دېدى. (503)

(503) بۇخارى، سەئە، 8، مۇسلىم، سائۇل مۇسەئىرىن، 297، ئەبۇ داۋۇد، تەئەۋۇۋىق، 9.





ساھابىلەر ئارىسىدا ئىجابىي رول ئوينىشى

مسوۋەر چوڭ ساھابىلەرگە، ئۇلارنىڭ پەرزەنتلىرى ۋە ئەھلى بەيتكە ناھايىتى يېقىن ئىدى. ھەر دائىم ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ئىدى. ئۇلارنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى ۋە ھۆرمىتىنى قىلاتتى، ئۇلارغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن قىزغىنلىق بىلەن يۈگۈرەيتتى. ئۇلارمۇ مسوۋەرنى ياخشى كۆرۈپ ھۆرمىتىنى قىلاتتى. بۇ يېقىن مۇناسىۋەت سەۋەبىدىن ئۇلارنىڭ ناھايىتى گۈزەل ئەسلىمىلىرى بار ئىدى. بۇ ئۇلارنىڭ بىر قىسمى:

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا جىيەنى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى ۋە ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلەتتى. بىر قېتىم ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ئۆيى سېتىشقا مۇناسىۋەتلىك بىر مەسىلە سەۋەبىدىن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن خاپا بولۇپ قالدى. ئاچچىقى بىلەن:

- ھاممام يا بۇ سېتىش ئىشىدىن ۋاز كېچىدۇ ياكى مەن ئۇنىڭدىن يىراقلىشىمەن، - دېدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا جىيەنىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، يەتكۈزگەن كىشىدىن:

- ھەقىقەتەن شۇنداق دېدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ كىشى:

- ھەئە، شۇنداق دېدى، - دېدى. جىيەنىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولدى ۋە:

- قەسەم قىلىمەنكى، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭ بىلەن مەڭگۈ گەپلەشمەيمەن، - دېدى. بۇ ۋەقەدىن كېيىن بىر مەزگىل جىيەنىدىن ئۇزاق تۇردى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ھاممىسىنىڭ بۇ مۇئامىلىسىدىن ناھايىتى بىئارام بولدى. ئارىسىنى ياخشىلاش ۋە ئۆزىنى ئەپسۇ قىلدۇرۇش ئۈچۈن، بىر قانچە كىشىنى ئارىغا سالدى. ئەمما ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا «ھېچكىمنىڭ ئارىچىلىقىنى قوبۇل قىلمايمەن، قەسسىمىنى بۇزمايمەن» دەپ، كەلگەنلەرنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى. جىيەنى بۇ ئەھۋالغا بەرداشلىق بېرەلمەي، ئەقىل كۆرسىتىشى ئۈچۈن مسوۋەر ئىبنى مەھرەمە ۋە ئابدۇرراھمان ئىبنى ياغۇسنىڭ يېنىغا باردى. ئەھۋالنى ئېيتىپ، ئۇلاردىن



ياردەم تەلەپ قىلىپ:

- خۇدا ھەقىقى مەن ئۈچۈن بېرىپ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن پاراڭلىشىپ، ئۇنى قايىل قىلمىساڭلار، ئۇ ھەرگىز قەسىمنى بۇزمىدۇ. دېدى. مەسئۇر ۋە دوستى ئابدۇللاھقا تەسەللىي بەرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ يېنىدىن چىقىپ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئۆيىگە باردى. ئىچكىرىگە كىرىشكە ئىجازەت سوراپ:

ئەسسالامۇ ئەلەننەبىيى ۋە رەھمەتۇللاھ! كىرسەك بولامدۇ؟- دېدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- كىرىڭلار!- دېدى. ئۇلار:

- ھەممىمىز كىرەمدۇق؟- دەپ سورىدى. ئارىسىدا ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرنىڭمۇ بارلىقىدىن خەۋەرسىز بولغان ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- ھەممىڭلار كىرىڭلار!- دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ئىچكىرىگە يۈزىنى يۆگەپ كىرگەن بولۇپ، كېيىن بەرداشلىق بېرەلمەي يۈزىنى ئېچىپ ھاممىسىنىڭ بويىغا ئېسىلىپ قۇچاقلدى. يالۋۇرۇپ يىغلاپ ئۆزىنى ئەپۈ قىلىشنى تەلەپ قىلدى. مەسئۇر ۋە ئابدۇرراھمان دەرھال ئارىغا كىرىپ، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن جىيەننى ئەپۈ قىلىشنى تۈتۈندى. ئاندىن:

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ تۇغقانلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى ئۆزۈشنى چەكلىگەنلىكىنى سىزمۇ بىلىسىز، بىر مۇسۇلماننىڭ يەنە باشقا بىر مۇسۇلمان بىلەن ئۈچ كۈندىن ئارتۇق ئاداۋەت ساقلىشى جائىز ئەمەس،- دېدى.

مۇشۇنداق سۆزلەرنى قىلىش ئارقىلىق ئاداۋەت ساقلاشنىڭ خاتا ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىر ئاز يۇمشاپ يىغلاشقا باشلىدى ۋە:

- ئەھمما مەن گەپلەشمەيمەن، دەپ قەسەم قىلدىم. قەسەم قىلىش ناھايىتى مۇھىم بىر ئىشتۇر،- دېدى.





ياشلار ئەپلىشىپ قېلىش ھەققىدە چىڭ تۇرغاچقا جىيەنىنى كەچۈردى. قەسىمىنى بۇزغانلىقتىن قىرىق قۇلنى ئازاد قىلدى. شۇنداق قىلغان بولسىمۇ، يەنىلا قەسىمىنى بۇزغانلىقىنى ئويلىسا، قولىغاغلىقى ھۆل بولۇپ كەتكۈچە يىغلايتتى. (504)

ئامىر ئىبنى شەرىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى مەسئور ئىبنى مەرھەمە يېنىمغا كېلىپ قولىنى مۈرەمگە قويدى. بىرلىكتە سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاسنىڭ يېنىغا باردۇق. ئۇ يەرگە بارغان ۋاقتىمىزدا ئەبۇ رافىئ بىلەن كۆرۈشۈۋاتقانكەن. ئەبۇ رافىئ:

- ئى، سەئىد! سېنىڭ يېرىڭدىكى ئىككى ئۆيۈمنى سېتىۋالغىن! - دېدى. سەئىد:

- ياق، ئالمايمەن، - دېدى. ئەبۇ رافىئ بىزنى كۆرۈپ، مەسئورگە:

- ئۇنىڭغا ئېيتقىن ئۆيۈمنى ئالسۇن! - دېدى. مەسئور:

- ئى، سەئىد! ئۇ ئۆيلەرنى سېتىۋالغىن - دېدى. سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس:

- نەخ پۇل بىلەن ياكى مۇددەتلىك قىلىپ 400 دىناردىن ئارتۇق بەرمەيمەن، - دېدى. ئەبۇ رافىئ:

- نەخ 500 دىنارغا بەرمىدىم. چۈنكى پەيغەمبىرىمىزنىڭ «سېتىلىدىغان مۈلۈك ھەققىدە يېقىن قوشنىسى تېخىمۇ كۆپ ھەققە ئىگە» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، ئەگەر بۇ ھەدىسنى ئاڭلىمىغان بولسام، ساڭا ھەرگىز 400 دىنارغا ساتمىغان بولاتتىم، - دېدى ۋە 400 دىنارغا سېتىشنى قوبۇل قىلدى. (505)

مەسئور بىر كۈنى ھەزرىتى مۇئاۋىينى يوقلاپ باردى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە مەسئورنىڭ بەزى چاغلاردا ئەھلى بەيتنى قوللاپ تۇرۇشىغا قارشى تۇرىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدى. ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ:

(504) بۇخارى، ئەدەب، 62: تەپسىلىي، ئەلەئجۇمۇل كەبىر، 20/22.

(505) بۇخارى، سەبەر، 14: شىقا، 2.



- چوڭلارغا قارشى سۆز قىلىشنى داۋاملاشتۇرامسەن؟ - دەپ كايىدى.

مىسۋەر:

- خالساڭ ئۈگەپلەرنى قوي! بىز باشقا ئىش ئۈچۈن كەلدۇق، بۇ ھەقتە بىزگە ياخشى پوزىتسىيە بىلدۈر! - دېدى. مۇئاۋىيە:

- ياق، سەن ئالدى بىلەن مېنى نېمە ئۈچۈن تەنقىد قىلىدىغانلىقىڭنى ئېيتقىن، - دېدى. مىسۋەر:

- ئەگەر خالساڭ بىرىنىمۇ قويماي ھەممىسىنى ئېيتىپ بېرىمەن، - دېدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە:

- مەن ئۆزۈمنى گۇناھسىز دېيەلەيمەن، ياكى بولمىسا سەن خەلقنىڭ ھالىنى ياخشىلاش ئۈچۈن قىلغانلىرىمىزنى ياخشىلىق ئەمەس، يامان ئىش دەپ قارامسەن؟ - دېدى. مىسۋەر:

- ھەئە، - دېدى. مۇئاۋىيە:

- ئاللاھ ئالدىدا قىلغان پۈتۈن گۇناھلىرىمنى ئېتىراپ قىلىمەن. ئۇنداقتا، سېنىڭمۇ ئالاھىدە قورقىدىغان بىرەر گۇناھىڭ بارمۇ؟ - دەپ سورىدى. مىسۋەر:

- ھەئە، - دەپ جاۋاب بەردى. مۇئاۋىيە:

- ئاللاھنىڭ مېنى ئەمەس، سېنى مەغپىرەت قىلىدىغانلىقىنى ئۈمىد قىلىشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟ ياخشىلاش مەقسىتى بىلەن قىلىنغان يامان ئىشلارنىڭ مەغپىرەت قىلىنىش ئېھتىمالى، باشقا گۇناھلارغا قارىغاندا تېخىمۇ ئۈستۈندۇر. بىر مەسىلە ئۈستىدە ئاللاھنىڭ رازىلىقى بىلەن ئىككى ئىشتىن بىرىنى تاللاشقا مەجبۇر بولۇپ قالسام، ھەر دائىم ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى تاللىدىم. مەن ئەمەللەر قوبۇل قىلىنغان، ياخشىلىقلار مۇكاپاتلاندىرۇلىدىغان، ئاللاھنىڭ مەغپىرەت قىلغانلىرىدىن باشقا يامانلىقلار جازالاندىرۇلىدىغان بىر دىنغا ئىشىنىمەن. مەن قىلغان ياخشىلىقلىرىمنىڭ قاتمۇقات مۇكاپاتىنى ئالدىدىغانلىقىمغا ئىشىنىمەن، - دېدى. مىسۋەر:





- بولدى، سەن غەلبە قىلدىڭ، - دېدى.

بۇلارنى بايان قىلغان ئۈرۈم «بۇ ۋەقەدىن كېيىن مسئۇەرنىڭ مۇئاۋىيىگە قارشى گەپ قىلغانلىقىنى كۆرمىدىم» دەيدۇ. (506)

ھاياتىدىن ئۈزۈندىلەر

مسئۇەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن نۇرغۇن ئۇرۇشلارغا قاتناشتى. ھىجرىيەنىڭ - 15 يىلى ئون تۆت - ئون بەش ياشلىرىدا قاتناشقان قادىسىيە ئۇرۇشىدا ئۈستى ياقۇت بىلەن بېزەلگەن بىر ئالتۇن ئۇرۇقنى تېپىۋالدى. ئۇرۇشتىن كېيىن بىر ئىرانلىق ئۇرۇقنى 10 مىڭ دەرھەمگە سېتىۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. ئىرانلىق چىڭ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئۇنىڭ قىممەتلىك بىر نەرسە ئىكەنلىكىنى ھىس قىلىپ، ئەھۋالنى قوشۇننىڭ قوماندانى سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاسقا ئېيتتى. سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس ئۇرۇقنى ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلدى. كېيىن ئۇ ئۇرۇقنى 100 مىڭ دەرھەمگە سېتىپ پۇلنى قوماندانغا تاپشۇرۇپ بەردى. (507)

مسئۇەر ھارامدىن پۈتۈن كۈچى بىلەن قاچىدىغان بولۇپ، مەسجىدى نەبەۋىگە قويۇلغان سۇدىن ئىچمەيتتى. ئۇنى سەدىقە دەپ قارايدىغانلىقى ئۈچۈن باي كىشىلەرنىڭ ئۇنى ئىچىشىنىمۇ توغرا دەپ قارىمايتتى. (508)

ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ قىزى فاتىمە بىلەن توي قىلغان ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ھەسەن، مسئۇەرگە ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنىڭ قىزى بىلەن توي قىلىشنى خالايدىغانلىقىنى ئېيتتى. مسئۇەر كەلگەن كىشىگە ئىپادە بىلدۈرمەي:

- ھەسەنگە ئېيتقىن، ئۇنىڭ بىلەن پالانى يەردە كۆرۈشەيلى! - دېدى.

ھەسەن بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن:

(506) زەھەبىي، سىبەر، 6132؛ ئىبنى مەنزۇر، ھۇختەسەر، 25/47.

(507) زەھەبىي، سىبەر، 6132؛ ئىبنى مەنزۇر، ھۇختەسەر، 24/308.

(508) ئىبنى جەۋزى، سىقتۇسەفۋە، 281.



- ھېچقانداق نەسەبىنى تۇغقانلىق ياكى باشقا ھەر قانداق سەۋەبتىن سېنىڭ نەسەبىڭدىن ئۈستۈن كۆرمەيمەن. مەنمۇ بۇنداق بولۇشنى ناھايىتى خالايمەن، ئەمما پەيغەمبىرىمىزنىڭ «فاتىمە مېنىڭ بىر پارچەمدۇر، ئۇنى رازى قىلغان مېنى رازى قىلغان بولىدۇ. ئۇنى رەنجىتكەن مېنى رەنجىتكەن بولىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىم. سەن فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ نەۋرىسى بىلەن توي قىلدىڭ. قىزىمنى ساڭا بەرسەم، قىزىمنىڭ فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قىزىنى رەنجىتىپ قويۇشىدىن قورقىمەن، دەپ قايتا - قايتا ئەپۈ سوراپ رەت قىلدى. (509)

پۈتۈن يىل بويىچە روزا تۇتىدىغان مەسئۇم، مەككىگە كەلگەن ۋاقتىدا ئۇ يەردە تۇرالمىغان ۋاقىتلىرى ئۈچۈنمۇ داۋاملىق تاۋاپ قىلاتتى. ھەر قېتىم تاۋاپ قالغاندىن كېيىن ئىككى رەكەت نامازنى ئوقۇيتتى.

بىر كۈنى مەسئۇم مەدىنە ۋالىيسى مەرۋاننىڭ يېنىغا باردى ۋە ۋالىينىڭ تەكلىپىگە بىنائەن ئولتۇرۇپ سۆھبەتلىشىشكە باشلىدى. سۆھبەت جەريانىدا مەرۋان ئاڭلىسا ئىچى سىقىلىدىغان بىر خاتالىقنى يۈزىگە سالدى. مەرۋان ئاچچىقلىنىپ ئۇنى تەپتى. مەسئۇم ئۇنىڭ بۇ قىلىقىدىن ناھايىتى ئازابلاندى ۋە ھېچنېمە دېمەي ئۇ يەردىن چىقىپ ئۆيىگە كەتتى. مەرۋان شۇ كۈنى كېچىسى بىر چۈش كۆردى. چۈشىدە بىرسى ئۇنىڭغا:

- مەسئۇمگە نېمە ئۈچۈن ئۇنداق مۇئامىلە قىلدىڭ؟ ھەر كىمنىڭ قىلغان ئەمىلى ئۆزى ئۈچۈندۇر. كىمنىڭ توغرا يولىدا ئىكەنلىكىنى پەرۋەردىگارڭلار ياخشى بىلىدۇ. - دېدى. مەرۋان قورقۇپ ئويغىنىپ كەتتى ۋە تاڭ ئاتقاندا يېنىغا چاقىرىپ:

- چۈشۈمدە سېنىڭ سەۋەبىڭدىن دەشنام ئاڭلىدىم. - دەپ كۆرگەن چۈشىنى مەسئۇمگە ئېيتىپ بەردى. مەسئۇم:

- ئەسلىدە سېنىڭ قىلغان ئىشىڭ، پەقەت چۈشتىلا ئەمەس ئويغاق ۋاقتىڭدا قىلىش چەكلەنگەن ئىش ئىدى. سەن ئويغاق ھالدا چەكلەنگەن





بۇ ئىشقا پەرۋا قىلماي، پەقەت ئۇخلاۋاتقان ۋاقتىڭدا ئاگاھلاندىرۇلغاندا تەرك ئەتتىڭ. - دېدى. (510)

شېھىت بولۇشى

ئابدۇللاھ ئىبنى ھەنزەلە ۋە باشقا مەدىنىلىكلەر يەزىدنىڭ ئىسلامدىن ئۇزاق ياشىشىغا نارازى بولۇپ، ئۇنىڭ خەلىپىلىكىنى رەت قىلغانىدى. مەدىنە خەلقىنىڭ كۆپىنچىسى بۇ ھەرىكەتكە قاتناشتى. لېكىن بىر قىسىم ساھابىلەر بۇ پىتىنىڭ بىر پارچىسى بولۇپ قېلىشتىن قورقۇپ، بۇ ۋەقەلەردىن يىراق تۇردى. بەزىلىرى شەھەرنى تاشلاپ چىقىپ كەتتى. بەزىلىرى ئۆيلىرىگە يوشۇرۇندى. ئۆيىدە قالغانلاردىن بىرى مىسۋەر ئىبنى مەھرەمە ئىدى. مىسۋەر ناھايىتى جەسۇر ۋە جەڭگىۋار بولسىمۇ، بۇ ۋەقەلەردىن يىراق تۇرۇش ئۈچۈن قاچتى. شام قوشۇنىنىڭ مەدىنىلىكلەرگە قىلغان زۇلۇمىغا تېخىمۇ ئۇزۇن چىداپ تۇرالماي، شاملىقلارغا قارشى كۈرەش قىلىۋاتقان ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرنى قوللىدى. شۇ نىيەتتە مەككىگە باردى. مەككىگە مېڭىش ئالدىدا ۋەسىيىتىنى يېزىپ، ئاغزىنى چاپلاپ تۇغقانلىرىغا بەردى. تۇغقانلىرى كېيىن بۇ ۋەسىيەتنى ئوغلى ئابدۇرراھمانغا تاپشۇردى. (511)

مىسۋەر ئىبنى مەھرەمە مەككىگە كېلىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەزىدنىڭ مەدىنىنى تارمار قىلغان قوشۇنى مەككىنى مۇھاسىرىگە ئالدى. مۇشكۈل ئۇرۇش باشلانغانىدى. مەككىلىكلەرنىڭ تىرىكشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن زالىملار، مانچاناق بىلەن تاش ئېتىشقا باشلىدى. ئۇلار ئاتقان ھەر بىر تاش مەككىدىكى بىر ئۆينى يىقىتىپ تاشلاۋاتقان چاغدا، مىسۋەر كەبىدە ناماز ئوقۇۋاتاتتى. زالىملارنىڭ مانچاناقلىرىدا ئاتقان تاشلاردىن بىرى كەبىنىڭ تېمىغا تەگدى، تامغا تېگىپ ئۇچۇپ كەلگەن تاش ناماز ئوقۇۋاتقان مىسۋەرگە تەگدى. ئېغىر يارىلانغان مىسۋەر ئاران بەش كۈنلا

(510) ئىبنى ئالدىلىق، ئىسنىيەت، 3/1400.

(511) ئىبنى مەرزۇق، مۇختەسەر، 15/48.



ياشيالىدى.

پات - پات ھوشىدىن كېتەتتى. بەزىدە كۈن بويى ھوشىغا كەلمەيتتى. ھوشىغا كەلگەندە بولسا: «ئەشھەدۇ ئەنلا ئىلاھە ئىللەللاھ ۋە ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدۇن ئەبدۇھۇ ۋە رەسۇلۇھۇ» دۇنيادا ئەڭ خۇشال بولغان ئىشىم، تاغام ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋق پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار، شېھىتلەر ۋە سالھىلار بىلەن بىرلىكتە رەفىقۇل ئەئىلادا جەننەت نېمەتلىرىدىن بەھرىمەن بولۇۋاتقاندا، ئابدۇلمەلىك ۋە ھەججاجنىڭ قىلمىشلىرى سەۋەبىدىن جەھەننەمدە قىيىنغانلىقىنى بىلمەكتۇر» دەيتتى.

مىسۋەر ھىجرىيەنىڭ 64 - يىلى يەزىدىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى كەلگەن كۈنى بۇ دۇنيا بىلەن ۋىدالاشتى. جىنازا نامىزىنى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ئوقۇدى. (512)





رافىئى ئىبنى ھۈدەيج رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

رافىئى مەدىنىدە دۇنياغا كۆز ئاچتى. ئۇنىڭ دۇنياغا كېلىشى دادىسى ھۈدەيج ئىبنى رافىئى بىلەن ئانىسى ھەلىمە بىنتى مەسئۇدى ناھايىتى سۆيۈندۈردى. بالىلىرىنىڭ دۇنياغا كېلىشى ئۇلارنىڭ ھاياتىنى ئۆزگەرتىپ، ئائىلىسىگە خۇشاللىق بېغىشلىغاندى. ئەمما بۇ خۇشال كۈنلىرى ئۇزۇنغا بارسىدى. بىر قانچە يىلدىن كېيىن مەدىنىنى مۇسبەتكە سالغان «بۇئۇس» ناملىق قېرىنداش چېدىلى باشلاندى. ھېچكىمدە خاتىرجەملىك قالمىدى. ھەر كۈنى بىرلىرى ئۆلۈپ، ھەر كۈنى بىر باشقا ئۆيدىن داد - پەرياد كۆتۈرۈلەتتى. ئۆلۈم ھەر كۈنى بىر نەۋقىران ياشنىڭ ئىشىكىنى قاقاتتى. نۆۋەت رافىئىنىڭ دادىسى ھۈدەيجكە كەلگەنىدى. ئۇ ئىسلام بىلەن تونۇشۇش پۇرسىتىگىمۇ ئېرىشەلمەي قېرىنداش ماجراسىدا ئۆلتۈرۈلدى. تېخى يەتتە يېشىدىلا يېتىم قالغان رافىئىغا تاغىسى زۇھەير ئاتىدارچىلىق قىلىپ، يار - يۆلەك بولدى. رافىئى تاغىلىرى ئۈسەيد ۋە ئەنەس بىلەن بىرلىكتە چوڭ بولدى.

رافىئىنىڭ ئائىلىسى دېھقانچىلىق قىلىپ كۈن كەچۈرەتتى. ئۇمۇ كىچىك ياشتىن باشلاپلا ئوۋچىلىق قىلىشقا باشلىدى. ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئىشى ئوۋ ئوۋلاش ئىدى. ئوۋنى قاچۇرۇپ قويۇش قورقۇنچىدىن بولسا كېرەك، ناھايىتى ياخشى بىر مەرگەن بولۇپ يېتىشتى.

دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇنىڭغا خېلى كۆپ يەر، بىر چۆرە ۋە بىر قۇل مىراس قالغانىدى. قۇل قان ئېلىش ۋە يەرلەرنى سۇغۇرۇش ئارقىلىق پۇل تاپاتتى. پەيغەمبىرىمىز ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، تۇغقانلىرى رافىئىنى



ئېلىپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا كەلدى. ئۇنىڭغا ئەھۋالنى ئېيتىپ،
ئۇنىڭ ئۈچۈن مەسلىھەت بېرىشىنى تەلەپ قىلدى. پەيغەمبىرىمىز رافىئ
ئۈچۈن مۇنۇلارنى تەۋسىيە قىلدى:

- يەرلەرنى تېرىماقچى بولساڭلار، ئۇنىڭ نامىدا تېرىڭلار! قۇلنىڭ
قان ئېلىپ يەر سۇغۇرۇپ تاپقان پۇلى بىلەن ئۇنىڭ ئېھتىياجىنى
قامداڭلار! ئەمما چۆرىدىن پۇل تېپىشىنى تەلەپ قىلماڭلار! ئۇنى بۇنىڭغا
مەجبۇرلىساڭلار، پۇل تاپالمىسا، يامان يولغا كىرىپ قېلىشى مۇمكىن..
دېدى. (513)

بالا شېھىت

رافىئ ئىسلام قوشۇنى بەدىرگە بارىدىغان چاغدا تېخى ئون ئۈچ
ياشتىكى بىر بالا ئىدى. پەيغەمبەر ھاۋاسىدىن نەپەس ئېلىۋاتقان، ئىسلام
ئەخلاقى بىخ سۈرۈۋاتقان مۇھىتتا چوڭ بولغان رافىئ، پەيغەمبىرىمىزنى
قاتتىق قىيىن - قىستاققا ئالغان ۋە ئۇنى مەككىدىن ھىجرەت قىلىشقا
مەجبۇر قىلغان مۇشرىكلارنىڭ ئەدىپىنى بېرىپ قويۇشنى ئارزۇ قىلاتتى.
شۇنىڭ ئۈچۈن تاغىسىنى ئۆزىنىمۇ ئۇرۇشقا ئېلىپ بېرىشقا قايىل قىلىشى
لازىم ئىدى. بۇنى باشقا ئېلىپ چىقتى، ئەمما پەيغەمبىرىمىزنى قايىل
قىلالىدى.

رافىئ ئىبنى ھۇدەيچ بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ:
«پەيغەمبىرىمىز بەدىرگە بارىدىغان ۋاقىتتا، مەنمۇ نەرسە - كېرەكلىرىمنى
ئالدىم ۋە تاغام بىلەن بىللە ھۇزۇرىغا باردۇق. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەنمۇ ئۇرۇشقا بېرىشنى ئارزۇ قىلىمەن، - دېدىم.
پەيغەمبىرىمىز قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ:

- سەن تېخى كىچىك، دۈشمەن بىلەن ئۇچراشقاندا نېمە قىلىشىڭنى
بىلمەيمەن؟ - دېدى. مەن:

(513) ئەھۋالى، ئەلەئىخۇمۇل كەبىر، 4/327.





- مېنىڭ ئوقنى قانچىلىك ياخشى ئاتىدىغانلىقىمنى بىلەمسىز؟-

دېدىم.

پەيغەمبىرىمىز تەبەسسۇم قىلغان ھالدا تېخى كىچىك ئىكەنلىكىمنى ئېيتىپ مېنى قايتۇرۇۋەتتى. (514)

كېيىنكى يىلى ھەقىقەتنىڭ نۇرىنى ئۆچۈرمەكچى بولغانلار يېڭىدىن قوشۇن تەشكىللەپ، ئىككىنچى قېتىم مەدىنىگە كەلگەنىدى. رافىئى ئىسلام قوشۇنىنىڭ ئۇھۇدقا بارىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ ناھايىتى ھاياجانلىنىپ، تەييارلىق قىلىپ قوشۇنغا قېتىلدى. قوشۇن شەھەردىن ئايرىلىپ شەيخەين دېگەن يەرگە كەلگەندە پەيغەمبىرىمىز قوشۇننى توختىتىپ كۆزدىن كەچۈردى. بۇ جەرياندا ئون بەش ياشتىن كىچىكلەرنى ئايرىپ، مەدىنىگە قايتىشقا بۇيرۇدى. رافىئىنىڭ تاغىسى پەيغەمبىرىمىزگە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! رافىئى ناھايىتى ياخشى مەرگەن، ئۇنىڭ بىز بىلەن كېلىشىگە رۇخسەت قىلغان بولساڭ!- دېدى. ئۇ ۋاقىتتا رافىئى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆزىنى چوڭ كۆرۈپ قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن، پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ ئېگىز كۆرۈنۈشكە تىرىشۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز:

- بولىدۇ، كەلسۇن،- دېگەندە خۇشاللىقتىن ئۇچقۇدەك بولدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇنىڭغا رۇخسەت قىلغانلىقىنى كۆرگەن سەمۇرە دادىسىنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ:

- دادا، پەيغەمبىرىمىز رافىئىغا رۇخسەت قىلدى، ئەمما مېنى قايتۇرۇۋەتتى. ھالبۇكى چېلىشىشتا مەن ئۇنى يېڭىۋالمەن،- دەپ پەيغەمبىرىمىزدىن ئۇرۇشقا قاتنىشىش ئۈچۈن رۇخسەت ئېلىشىنى تەلەپ قىلدى. دادىسى ئوغلدىكى بۇ غازاتقا ئىشتىراك قىلىش ئىشتىياقىنى كۆرۈپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! رافىئى ئىبنى ھۇدەيجنى قوبۇل قىلىپ، مېنىڭ ئوغلۇمنى قايتۇرۇۋېتىپسەن، ھالبۇكى مېنىڭ ئوغلۇم چېلىشىشتا



ئۇنى يېڭىۋالدى، رۇخسەت قىلغىن ئۇلار چېلىشىپ باقسۇن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- بولىدۇ، چېلىشىپ باقسۇن، - دەپ ئىككى ياشنى چېلىشىشقا بۇيرۇدى. سەمۇرە چېلىشىشتا رافىئىنى يېڭىۋالغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭمۇ ئۇرۇشقا قاتنىشىشىغا رۇخسەت قىلدى. (515)

ئۇھۇدقا بارغاندىن كېيىن ئوقچىلار ئارىسىدىكى ئورنىنى ئالغان رافىئى، ئۇ پالاكەتلىك ئەسلىمىلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئوقچىلار يېرىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن تاغدا ناھايىتى ئاز ئادەم قالدى. ئوقچىلارنىڭ ئازلاپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن خالىد ئىبنى ۋەلىد قىلىچۋازلىرىنى تاغ تەرەپكە يۆتكىدى. ئارقىدىنلا ئىكرەمە ھۇجۇم قىلدى. ئوقچىلارنىڭ بەزىسى ئۇلارنىڭ ئالدىغا كەلگەنلەرنى ئوق يامغۇرىغا تۇتتى. ئوق ئېتىۋاتقانلاردىن بىرى ئابدۇللا ئىبنى جۇبەير ئىدى. ئوقى تۈگىگەندە نەيزىسى بىلەن ئۇرۇشتى. ئۇمۇ سۇنۇپ كەتكەندە قىلىچىنى ئېلىپ دۈشمەن سەپلىرى ئارىسىغا ئېتىلدى. قىلىچى سۇنۇپ كەتكۈچە قىلىچىنى ئوينىتىپ نۇرغۇن دۈشمەننى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن شېھىت بولدى... (516)

بۇ ئۇرۇشتا رافىئى كۆكسىدىن يارىلانغان بولۇپ، قان ئىچىدە قالغانىدى. ھەر ھالدا ھوشىدىن كەتكەنلىكى ئۈچۈن، دۈشمەن ئۇنى ئۆلدى، دەپ قاراپ شۇ يېتى قويۇپ كەتكەن بولسا كېرەك. ئۇ ۋاقىتتا ھەممە يەر چاڭ - توزان ئىچىدە قالغان، ھۇجۇمغا ئۇچرىغان مۇسۇلمانلارنىڭ ھەر بىرى بىر تەرەپكە تارقالغانىدى. ئەتراپ بىر ئاز تىنچىغاندىن كېيىن يارىلانغان جەيلان پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىلدى. رافىئى ئالدىدا پەيغەمبىرىمىزنى كۆرۈپ پۈتۈن ئاغرىقلىرىنى ئۇنتۇپ كەتتى. ۋە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئوقنى چىقارغىن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئى، رافىئى! ئەگەر خالىساڭ ھەم ئوقنى ھەم ئۇچىدىكى تۆمۈرنى

(515) ۋاقىدى، مەغازى، 1/216: ئىلى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 4/187: سۇھەبىلى، راۋدۇل ئۇسۇ، 3/248: زەركىلى، شەرھۇل مۇھا...

2/400

(516) ۋاقىدى، مەغازى، 1/232: مەغرىزى، ئىمتائۇل ئەسائى، 14/137.





سۇغۇرۇۋېتەي، خالساڭ پەقەت ئوقنى سۇغۇرۇۋېتەي، ئۈچىدىكى تۆمۈرى قالسۇن، مۇشۇنداق قىلساڭ قىيامەت كۈنى شېھت بولغانلىقىڭغا گۇۋاھلىق بېرىمەن، - دېدى.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ قىيامەت كۈنى ئۆزىگە گۇۋاھچىلىق قىلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ قىلچە ئىككىلەنمەستىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئوقنى چىقىرىۋەتكىن، ئۈچىدىكى تۆمۈرى قالسۇن، قىيامەت كۈنى مېنىڭ شېھت بولغانلىقىمغا گۇۋاھلىق بەرگىن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز پەقەت ئوقنىلا سۇغۇرۇۋەتتى. تۆمۈرى بەدىنىدە قالدى. يارىسى ساقايغان رافىئى ئۇنىڭدىن كېيىن خېلى ئۇزۇن ياشىدى. (517)

پەيغەمبىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەسلىملىرى

رافىئى پۇرسەت تاپسىلا پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن نۇرغۇن ئەسلىملىرى بار ئىدى. ئۇ بۇ گۈزەل خاتىرىلىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردىم. ئىچكىرىدە بىر قازان بولۇپ، ئۇنىڭدا گۆش قايناۋاتاتتى. گۆش ناھايىتى مەزىلىك پۇراۋاتاتتى. ئېگىشىپ بىر پارچە گۆش ئېلىپ يېدىم. گۆش ئاشقازنىمدا ھەزىم بولمىدى. ئۇنى يېگەندىن كېيىنلا ئاغرىپ قالدىم. بىر يىلغىچە راھەتسىز بولدۇم. ئاخىرى بېرىپ ئەھۋالىنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتتىم. پەيغەمبىرىمىز قولى بىلەن قورسىقىمنى سىلىغانىدى، بەدىنىمدىن قارا بىر نەرسە چىقتى. شۇ ۋاقىتتا قورسىقىمنىڭ ئاغرىقى پۈتۈنلەي يوقالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچى قورسىقىم ئاغرىمىدى.» (518)

«ئىخلاسمەن ۋە سەۋرچان، داۋاملىق قۇرئان ئوقۇش ۋە ياخشىلىق قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان غەنەملىك بىر تۈركۈم كىشىلەر بار ئىدى.

(517) مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسمائى، 14/127؛ تەبەرائى، ئەلمەئجۇمۇل كەبىر، 4/283.

(518) تەبەرائى، 4/336؛ مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسمائى، 11/316.



ئۇلار بىلەن پات - پات پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتىم. پەيغەمبىرىمىز بۇ كىشىلەرنى ياخشى كۆرەتتى ۋە قىلغان ئىبادەتلىرىدىن مەمنۇن ئىدى. بىر كۈنى يەنە ئۇلار بىلەن ئولتۇرۇۋاتقاندا پەيغەمبىرىمىز يېنىمىزغا كەلدى. سۆز ئارىسىدا:

- بۇ يەردىكىلەردىن بىر تۈركۈم كىشى جەھەننەمگە كىرىدۇ، - دېدى. ئىختىيارسىز ھالدا بېشىمنى كۆتۈرۈپ ئەتراپىمغا قارىدىم. دەۋسلىك ئەبۇ ھۈرەيرە، ئەبۇ ئەرۋاھ، تۇفەيل ئىبنى ئامىر ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مەنئۇيىتى كۈچلۈك بولغان كىشىلەرنى كۆرۈپ ھەيران قالدۇم. ئۆز - ئۆزۈمدىن «بۇلاردىن قايسىسى بەختسىزلەردىن بولىدىغاندۇ؟» دەپ سورىدىم. پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ كېتىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ھەنفە ئوغۇللىرى ياشايدىغان يەرگە بېرىپ، ئۇلاردىن:

- كىشىلەر يالغانچى پەيغەمبەرگە ئەگىشىپ دىندىن قايتقان ۋاقتتا غەنەملىكلەر قانداق قىلدى؟ - دەپ سورىدىم. ئۇلار:

- پىتىنىڭ ئارقىسىغا كىرىپ، مۇسەيلەمە پەيغەمبىرىمىزگە قارشى ھەرىكەتكە ئۆتۈپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن غەنەملىكلەر ئۇلارغا قوشۇلدى، - دېيىشتى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى قايغۇرۇدۇم، ئەمما، پەيغەمبىرىمىزگە بولغان ئىمانىم تېخىمۇ كۈچەيدى. ئىچىمدە ئۆز - ئۆزۈمگە «پەيغەمبىرىمىز نېمىدېگەن بولسا، ئۇ ھەقتۇر» دېدىم. (519)

رافىئ ئىبنى ھۈدەيجنىڭ پەقەتلا ئۇنتۇيالمايدىغان خاتىرىلىرىدىن بىرى بولسا، بايرام ھاۋاسى ئىچىدە يېگەن ياخشى تائاملار ئىدى. ئۇ شۇ كۈنلىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە ئەسىر نامىزنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن بىر تۆگە ئۆلتۈرەتتۇق. تۆگىنى ئون پارچىغا بۆلەتتۇق. بىز بۇ ئىشلارنى قىلىۋاتقاندا بىر تەرەپتە تۆگە گۆشى پىشۇرۇلاتتى. كۈن پېتىشتىن بۇرۇن ئىشلىرىمىزنى تۈگىتىپ، پىشقان

(519) تەبەرائى، ئەلە ئىجۇمۇل كەبىر، 4/338.





بەزى ئەسلىملىرىنى بولسا، باشتىن كەچۈرگەن قىيىن شارائىتلار سەۋەبىدىن ئۇنتۇپالمايتتى.

«پەيغەمبىرىمىز بىلەن زۇلھۇلەيفە سەپىرىدە ئىدۇق. ئاچلىق بىزنى ناھايىتى قىيناۋاتاتتى. ئۇ ۋاقىتتا يېنىمىزدا غەنىمەت ئالغان پەقەت بىر قانچە تۆگە ۋە قوي بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز قوشۇننىڭ ئارقىسىدىن ماڭغان بولۇپ، ئالدىدىكىلەر ناھايىتى تېز كېتىۋاتاتتى. ئالدىدا ماڭغانلار ئاچلىققا چىدىماي رۇخسەت ئالماستىن تۆگىلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ئوت يېقىپ قازاننى ئوتقا قويدى. پەيغەمبىرىمىز ئىلگىرىلەپ ئۇلارغا يېقىنلىشىپ قالغاندا، ئۇچاقتىكى قازاننى كۆرۈپ ساھابىلەردىن:

- بۇلار نېمە؟ - دەپ سورىدى. ساھابىلەر:

- تۆگىلەرنى ئۆلتۈرۈپ پىشۇردۇق، - دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز ئېلىنغان غەنىمەتلەرنىڭ تەقسىم قىلىنماستىن بۇنداق قىلىنىشىغا ناھايىتى ئاچچىقلاندى. قازاننى ئوتتىن ئېلىپ، ئىچىدىكىلەرنى تۆكۈۋېتىشكە بۇيرۇدى. ئاندىن تۆگىلەرنى ئەسكەرلەر ئارىسىدا تەقسىم قىلىپ بەردى. تەقسىم قىلىشتا ئون قوي بىر تۆگىگە تەڭ قىلىپ ھېسابلاندى. دەل شۇ ۋاقىتتا تۆگىلەردىن بىرى قېچىپ كەتتى. ساھابىلەر ئارقىسىدىن قوغلاپ، خېلى ئۇزۇن ئىزدىگەن بولسىمۇ تاپالمىدى.

قوشۇندا بىر قانچە ئات بار ئىدى. تۆگىسى يوقاپ كەتكەنلەردىن بىرى ئوقنى ئېلىپ ئاتلارنى ئاتماقچى بولدى. ئەمما، پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا بۇ پۇرسەتنى بەرمىدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردۇق ۋە:

- بەلكى ئەتە دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىشىمىز مۇمكىن، يېنىمىزدا يەيدىغان ھېچقانداق نەرسە يوق، ئاتلارنى ئۆلتۈرەيلىمۇ؟ - دەپ سورىدۇق. پەيغەمبىرىمىز:

- بۇ ھايۋانلارنىڭ يىرتقۇچ ھايۋانلارغا ئوخشاپ كېتىدىغان تەرەپلىرى

(520) بۇخارى، شىركەت، 1؛ مۇسلىم، مەساجىد، 198؛ مۇسەدد، 4/142.



بار. ئەگەر باشقا چارە قالمىغان بولسا خالىغىنىڭلارنى قىلىڭلار! چىشلىرى
ۋە تىرناقلىرىدىن باشقا «بىسىمىلاھ» دەپ ئۆلتۈرۈلۈپ قېنى ئېقىتىلغان
ھايۋانلارنى يەڭلار!- دېدى. (521)

ناھايىتى ئىسسىق بىر ياز كۈنى ئىسلام قوشۇنى تەبۇك سەپىرىگە
چىققاندى. تەبۇكقا يېتىپ بارغاندا ساھابىلەرنىڭ ئۈزۈقلىرى تۈگەپ،
ئاجلىق ئۇلارنى قىيىناشقا باشلىغاندى. پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە
قوشۇندا بولغان رافىئ ئىبنى ھۇدەيچ ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلار ھەققىدە
مۇنداق دەيدۇ: «تەبۇكتا قونۇپ قالدۇق. ۋاقىت ئۆتكەنسېرى ئۈزۈقلىرىمىز
تۈگىدى. خېلى ئۇزۇندىن بېرى گۆش يېمىگەچكە، گۆش يېگۈمىز
كەلگەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ، غەرب تەرەپنى
كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

ئى رەسۇلۇللاھ! گۆش ئەنە شۇ يەردە، ئۇ يەردىكى خەلق بىلەن
پاراڭلاشتىم. يېقىن ئەتراپتا ئوۋلايدىغان ھايۋانلارنىڭ بارلىقىنى ئېيتتى.
ئەگەر رۇخسەت قىلسىڭىز بىر قانچە دوستلىرىم بىلەن ئوۋ ئوۋلاپ
كېلەيمۇ؟- دەپ سورىدىم. پەيغەمبىرىمىز:

بارماقچى بولساڭ يالغۇز بارمىغىن، دوستلىرىڭ بىلەن بارغىن، تۇرۇۋاتقان
يېرىمىزدىن يىراققا بارماقچى بولساڭلار ئاتلارغا مىنىڭلار!- دېدى.

ئارىسىدا ئەبۇ قەتادەمۇ بار بولغان ئەنسارلاردىن ئون كىشىلىك بىر
گۇرۇپپا بىلەن يولغا چىقتۇق. ئەبۇ قەتادە ئوۋنى ناھايىتى تېز قوغلايتتى.
مەن ناھايىتى ياخشى ئوق ئاتاتتىم. يولغا چىقىپ بىر ئاز ئۆتكەندىن
كېيىن ئوۋ ھايۋانلىرى ئۇچراشقا باشلىدى. ئەبۇ قەتادە ئات بىلەن
ئارقىسىدىن قوغلاپ بەش ياۋا ئېشەكنى ئوۋلىدى. مەن يىگىرمىگە يېقىن
كېيىك ئوۋلىدىم. ئوۋلىغان ھايۋانلىرىمىزنى توپلاپ قارارگاھقا قايتىپ
كەلدۇق. قارارگاھقا يېتىپ كەلگەن ۋاقتىمىزدا كەچ بولغاندى. پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام يېنىمىزغا كېلىپ:

(521) بۇخارى، شىركەت، 3؛ مۇسەد، 4/140؛ ئەبۇ داۋود، ئەلەيھىسسالام، 4/319.





- تېخىچە بىر نەرسە ئېلىپ كېلەلمىدىڭلارمۇ؟- دەپ سورىدى. ئوۋلىغان ھايۋانلارنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلدۇق. پەيغەمبىرىمىز:

- بۇلاردىن باشقىلارغىمۇ تارقىتىپ بېرىڭلار!- دېدى.

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ ئىشقا بىرىنى مەسئۇل قىلىسىڭىز،- دەپ ئىلتىماس قىلىندى. پەيغەمبىرىمىز تەقسىملەش ئىشىغا مېنى مەسئۇل قىلدى. ھەر بىر گۈرۈپپىغا بىر ئۇلاغ ۋە بىر كېيىك بەردىم. پەيغەمبىرىمىز بار بولغان گۈرۈپپىغا بىر كېيىك توغرا كەلدى. كېيىكنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدۇق. پەيغەمبىرىمىز پىشۇرۇشنى بۇيرۇدى. پىشقاندىن كېيىن مېھمانلىرى بىلەن بىللە يېدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئوۋ ئوۋلاش ئۈچۈن يەنە رۇخسەت سورىدۇق، لېكىن بىزگە:

سىلەرنىڭ بىخەتەرلىكىڭلارغا ئىشەنچ قىلالمايمەن،- دەپ رۇخسەت

بەرمىدى. «(522)»

ئىلىم ئىشىدا

ياش رافىئى دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانسىمۇ، يەنە ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ۋاقىت ئاجرىتىپ، پۇرسەت تاپسىلا پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن سوئاللارنى سوراش ياكى ئۇنى ئاڭلاش ئارقىلىق ئۆزىنى يېتىشتۈردى. بولۇپمۇ دېھقانچىلىققا مۇناسىۋەتلىك سوئاللارنى سورىغانلىقى ئۈچۈن بۇ ساھەدە ئالدىنقى قاتاردا ئىدى. ھەتتا بەزى ئالىملار ئۇنى مۇئاۋىيە زامانىدا پەتىۋا بەرگەن ساھابىلەردىن ھېساپلايدۇ.

بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىكى چېغىمدا:

- سىلەر ئۈچۈن ئەڭ قورقىدىغان نەرسەم كىچىك شېرىكتۇر،- دېدى.

ئەتراپتىكىلەر:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! كىچىك شېرىك دېگەن نېمە؟- دەپ سورىدى.

(522) ۋاقىدى، مەغازى، 3/1035؛ مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسمائ، 2/69.



پەيغەمبىرىمىز:

- رىيادۇر. قىيامەت كۈنى ئىنسانلار قىلغان ئەمەللىرى بىلەن بىرلىكتە كەلگەن ۋاقتتا: «سىلەر قىلغان ئەمەللىرىڭلارنىڭ مۇكاپاتىنى كۆز - كۆز قىلىپ بەرگەن كىشىدىن تەلەپ قىلىڭلار!» دېيىلىدۇ، - دېدى. (523)

رافىئ ئۆگەنگەنلىرىنى يادلىۋېلىشقا تىرىشقاندىن باشقا، يېزىۋېلىشىمۇ پېرىنسىپ قىلغانىدى. بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز «مەندىن ھەدىس رىۋايەت قىلىڭلار! ئەمما، ماڭا يالغان سۆزلەرنى قوشۇپ رىۋايەت قىلغان كىشىنىڭ جەھەننەمدىكى يېرىنى ھازىرلايدىغانلىقىنى ئۇنتۇماڭلار» دېگەنىدى. مەن: - بىز سىزدىن ئاڭلىغان نەرسىلەرنى يېزىۋالساق بولامدۇ؟ - دەپ سوردۇم. پەيغەمبىرىمىز:

- يازساڭلار بولىدۇ، بۇنىڭدا بىر مەسىلە يوق، - دېدى. (524)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ماقۇللىقىنى ئالغاندىن كېيىن دائىم يازدى. ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئىككىلەنمەستىن بىلگەنلىرىنى ئىنسانلارغا يەتكۈزدى. بىرى بىر مەسىلىدە شۈبھىلىنىپ قېلىپ ئۇنىڭدىن سوئال سورىسا، دەرھال يازغانلىرىنى چىقىرىپ، تېمىغا مۇناسىۋەتلىك ھەدىسنى ئوقۇپ بېرەتتى.

بىر كۈنى مەدىنە ۋالىيسى مەرۋان خۇتبە ئوقۇۋاتاتتى. خۇتبىسىدە پەقەت مەككىنىڭلا ھارام قىلىنغان رايون ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ ئۇنىڭ مۇقەددەسلىكىنى چۈشەندۈردى. رافىئ ئىبنى ھۇدەيچ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ:

- يالغۇز مەككىلا ئەمەس، مەدىنىمۇ ھارام قىلىنغان رايوندۇر. ئۇ يەرنى پەيغەمبىرىمىز ھارام قىلدى. بۇ يېنىمىزدىكى ھايۋان تېرىلىرىگە يېزىلغان خاتىرىلىرىمىزدە بار، خالىساڭ ئوقۇپ بېرى، - دېدى. ئۇ: - ئوقۇغىن! - دېگەندىن كېيىن ئوقۇپ بەردى. ئۇلار:

(523) تەپسىلىي. ئەلىۇشەمۇل كەبىر، 4/299.

(524) تەپسىلىي. 4/329.





- بولىدۇ، چۈشەندۈرۈش، بىزگە چۈشەنچە بەرگەنلىكىڭ ئۈچۈن ساڭا رەھمەت ئېيتىمىز، - دەپ مەنىنۇن بولغانلىقىنى بىلدۈردى. (525)

پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولغاندا 20-21 ياشلىرىدا بولغان رافىئى ئىبنى ھۇدەيج، پەيغەمبىرىمىز ھايات ۋاقتىدا ئەسما بىنتى زىياد بىلەن ئۆيلەندى. ئۇنىڭدىن ئابدۇللاھ، ئابدۇرراھمان، ئوبەيدى، ئوبەيدۇللاھ، سەھل ۋە رىفا ئىسىملىك پەرزەنتلىرى بولدى.

رافىئى ئىبنى ھۇدەيج ئۆيلەنگەندىن كېيىنكى ئەسلىمىلىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئايالىم بىلەن ياتاققا ئىدىم. پەيغەمبىرىمىز سىرتتا تۇرۇپ مېنى چاقىردى. دەرھال چىقىپ يېنىغا باردىم. ئۇنىڭ بىلەن خېلى ئۇزۇنغىچە بىللە مېڭىپ، مەسجىدى نەبەۋىگە باردۇق. پەيغەمبىرىمىز مەسجىدكە كىردى. مەن يېنىدىن ئايرىلىپ ناھايىتى تېزلىك بىلەن ئۆيگە بېرىپ، غۇسلى تاھارەت ئېلىپ قايتىپ كەلدىم. پەيغەمبىرىمىز غۇسلى تاھارەت ئالغانلىقىمنى بايقاپ:

- نېمە ئۈچۈن غۇسلى تاھارەت ئالدىڭ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- سەن چاقىرغان ۋاقىتتا ئايالىم بىلەن ياتاققا ئىدىم، مەنىي كەلگەندى، غۇسلى تاھارەت ئالمايلا يېنىڭغا كەلدىم، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- سۇ كەلسە سۇ لازىم بولىدۇ، - دەپ قانداق ئەھۋالدا غۇسلى تاھارەت ئېلىش لازىملىقىنى ئۆگەتتى. (526)

دېھقانچىلىق قىلىشى

رافىئى ئىبنى ھۇدەيج تاغسىغا ئوخشاشلا دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بولۇپ، ئۇ كۈنلەردىكى دېھقانچىلىق ھەققىدە مۇنداق چۈشەنچە بېرىدۇ: «بىز ھارىسە ئوغۇللىرى مەدىنىدە ئەڭ كۆپ يەر - زېمىنى بار قەبىلە ئىدۇق. يەرلىرىمىزنى ئىجارىگە بېرەتتۇق. ئىجارىگە

(525) مۇسەد، 4/141.

(526) مۇسەد، 4/143؛ ئەبۇ ئىبراھىم، ئەلمەتخۇمۇل كەبىر، 4/317.



بەرگەن ۋاقتىمىزدا مەھسۇلاتىدىن پاي بېرىش ئۈچۈن، يەرلىرىمىزنى يامغۇر سۈيى بىلەن سۇغۇرما سىلىقنى شەرت قىلاتتۇق. ئۇلارغا:

- يەرلىرىمىزنى ئۈزۈڭلار سۇغار ساڭلار، پالانى جايدىكى يەر سىلەرنىڭ بولىدۇ، - دەيتتۇق.

بەزى يەرلىرىمىزنىڭ بىر تەرىپىدە تېرىلغۇ ياخشى بولسا، يەنە بىر تەرىپىدە بولمايتتى. بەزىدە بۇنىڭ ئەكسىچە بولاتتى. پەيغەمبىرىمىز يەرنى بىزگە ئوخشاش ئىجارىگە بېرىشنى چەكلىدى. لېكىن، ئالتۇن ياكى كۆمۈشكە ئىجارىگە بېرىشكە رۇخسەت قىلدى. ⁽⁵²⁷⁾«

«بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىزنىڭ مەھەللىگە كەلگەندى. بېغىمىزنى كۆرۈپ ناھايىتى ياقتۇرۇپ قېلىپ:

- بۇ يەر كىمنىڭ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- مېنىڭكى، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- قەيەردىن ئالدىڭ؟ - دەپ ھەيرانلىق بىلەن سورىدى. مەن:

- ئۇنى ئىجارىگە ئالدىم، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇ يەرنى ئىجارىگە ئالمىغىن، - دېدى. ⁽⁵²⁸⁾«

«پەيغەمبىرىمىز تېرىلغۇ يەرنى مەھسۇلاتىنىڭ بىر قىسمىنى بېرىش بەدىلىگە ئىجارىگە بېرىشنى، مىقدارى ئېنىق بولمىغان مالنى ئېلىپ - سېتىشنى چەكلىدى ۋە «زىرائەت ئۈچ شەكىلدە تېرىلىدۇ؛ كىشىنىڭ يېرى بولسا، ئۆزى تېرىيدۇ. بىر نەرسە تەلەپ قىلماي باشقا بىرىگە تېرىشى ئۈچۈن ھەدىيە قىلىدۇ ياكى ئالتۇن ۋە كۆمۈشكە ئىجارىگە بېرىدۇ. ⁽⁵²⁹⁾»

رافىئ ئىبنى ھۇدەيج ئىسلامنىڭ تېرىقچىلىققا دائىر بۇيرۇقلىرى ۋە چەكلىمىلىرىنى ناھايىتى ئەتراپلىق ئۆگەنگەن بولۇپ، كېيىنكى يىللاردا ۋاقتى كەلگەندە بۇ بىلىمنى ئەتراپىدىكىلەرگە يەتكۈزدى.

(527) مۇسەد، 3/463؛ تەبەرانى، ئەلمۇئەججەۋل كەبىر، 4/308.

(528) تەبەرانى، 4/311.

(529) ئىبنى ماجە، رەئىن، 7.





بىر كۈنى نۇئمان ئەلئەنسارنىڭ قولى بىر ئاز خورما ئوغرىلىغانىدى. تۇتۇۋېلىپ مەدىنە ۋالىيسىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلدى. مەرۋان ئوغرىنىڭ قولىنى كېسىپ جازالايدىغانلىقىنى ئېيتتى. بۇنى ئاڭلىغان رافىئى ئىبنى ھۇدەيج دەرھال ۋەقەنىڭ ئالدىنى ئېلىپ:

- پەيغەمبىرىمىز كۆكتات، مېۋە - چېۋىگە ئوخشاش قىممەت بولمىغان نەرسىلەرنى ئوغرىلىغانلارنىڭ قولى كېسىلمەيدۇ، دېگەن، - دېدى. (530)

رافىئى ئىبنى ھۇدەيج ئۇزۇن ياشىغان بولۇپ ھىجرىيەنىڭ 74- يىلى مەدىنىدە ۋاپات بولدى. جىنازا نامىزىنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئوقۇدى. (531)

(530) مۇستەد. 3/364

(531) ئىبنى ئابدىلىم، ئىسنىئات، 12/479، ئىبنى ھەجەر، ئىئابە، 2528، زەھەبى، سەئىر، 2039.





زەيد ئىبنى ئەرقەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەدەنىيلىك ئۆسمۈر ساھابىلەردىن بىرى بولغان زەيد دادىسى ئەرقەم ئىبنى زەيدتىن كىچىك ياشتا ئايرىلىپ قالدى. يېقىن تۇغقىنى بولغان ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ئۇنىڭغا ئاتىدارچىلىق قىلىپ، ھىمايىسىگە ئالدى. مەدەنىدە ئىسلام دىنى تارقىلىشقا باشلىغاندا ئەمدىلا توققۇز ياشقا ئىدى. زەيد ئەقىللىق ۋە زېرەك بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەقىقىي چۈشىنىشتە كىچىكمەي ئىسلامنى قوبۇل قىلدى.

پەيغەمبىرىمىز مەدەنىگە ھىجرەت قىلغان ۋاقىتتا ئون ياشقا كىرگەندى. دوستلىرى بىلەن بىرلىكتە قانچە كۈنگىچە سۈيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن، شەھەر سىرتىغا چىقىپ ھاياجان ئىچىدە ساقلىدى. پەيغەمبىرىمىزنى كۆرۈپلا ھاياجانلىنىپ يۈرىكى توختاپ قالغۇدەك بولۇپ كەتتى. خۇشاللىقتىن ئورنىدا تۇرالمايۋاتاتتى. ھەممەيلىن ئۇنىڭغا ئوخشاش خۇشال ئىدى. قەدىرلىك سۇلتانىنى تەڭداشسىز ھاياجان ئىچىدە كۈتۈۋالدى.

پەيغەمبىرىمىز مەدەنىگە كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانە بولدى. قەدەممۇ قەدەم كۆزىتىپ، ئاڭلىغان ۋە كۆرگەنلىرىنى قەتئىي ئۇنتۇپ قالمىدىغان شەكىلدە قەلبىگە نەقىش قىلىپ ئويدى. بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا «بىر كىشى بىر ئىشنى قىلىش ئۈچۈن ۋەدە بېرىپ، ئۇنى ئەمەلگە ئاشۇرمىسا، نىيىتى سەمىمىيلا بولىدىكەن، ئۇنىڭغا گۇناھ يېزىلمايدۇ» دېگەندى. (532)

ئۇ كىچىكىدىنلا جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشقا ئەھمىيەت بېرەتتى.

(532) نىزمى. ئىمان، 14: تەبارانى. ئەلەنجۇمۇل كەبىر. 5/225.



پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە كەلگەن دەسلەپكى كۈنلەردە قانداق ناماز ئوقۇغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بۇرۇن بىز ناماز ئوقۇۋېتىپ بىرەر ئېھتىياجىمىز بولسا يېنىمىزدا تۇرغان ئاغىنىمىز بىلەن پاراڭلىشاتتۇق...» (ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىدا (يەنى نامازدا) ئىتائەتمەنلىك بىلەن تۇرۇڭلار)» (533) دېگەن ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز بىزگە نامازدا گەپ قىلماي جىمجىت تۇرۇشنى بۇيرۇدى. (534)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەدىنىگە كەلگىنىگە ئۈچ يىل بولغانىدى. مەككە مۇشرىكلىرى 3000 كىشىلىك قوشۇن بىلەن مۇسۇلمانلارنى يوقىتىش ئۈچۈن كېلىۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن ساھابىلەرنى تەييارلىق قىلىشقا بۇيرۇدى. ئىسلام قوشۇنى يولغا چىقىدىغان چاغدا زەيد ئىبنى ئەرقەمگە ئوخشاش نۇرغۇن ئۆسمۈر ساھابىلەر يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ قوشۇنغا قوشۇلدى. پەيغەمبىرىمىز شەھەردىن چىققاندىن كېيىن قوشۇننى توختىتىپ كۆزدىن كەچۈرۈش جەريانىدا 20-15 بالىنىڭ ئۇرۇشقا بېرىش ئۈچۈن ساھابىلەرنىڭ ئارىسىغا كىرىۋالغانلىقىنى كۆردى. بۇلاردىن بىرى ئەمدىلا ئون ئۈچ ياشقا كىرگەن زەيد ئىبنى ئەرقەم ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى ئۇرۇشقا بېرىشىغا رۇخسەت قىلماي، مەدىنىدە قالغان كىچىك بالىلار ۋە ئاياللارنى قوغداشقا مەسئۇل قىلدى. (535)

جەھادقا قاتنىشالمىغانلىقى ئۈچۈن چوڭقۇر قايغۇرۇش ئىچىدە قوشۇندىن ئايرىلغان بالىلار مەدىنىگە كېلىپ كىچىك بالىلار ۋە ئاياللارنى قوغداش ئۈچۈن نۆۋەت بىلەن قاراۋۇللۇق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇلارغا ئىسلامنىڭ تۇنجى قوغدىغۇچىلىرى دېگەن نام بېرىلدى.

ئېغىر سىناق

زەيد قاتناشقان تۇنجى يۈرۈش مۇرەيسى غازىتى ئىدى. بۇ يۈرۈشكە

(533) بەقرە سۈرىسى، 238 - ئايەت.

(534) بۇخارى، ئەلەلۇسسالات، 2؛ مۇسلىم، مەساجىد، 35؛ تىرمىزى، سالات، 108.

(535) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/106.



نۇرغۇن مۇناپىقلارمۇ قاتناشقاندى. بۇ مۇناپىقلار پىتنە تېرىش ئۈچۈن كاۋاك ئىزدەپ، كىچىككىنە مەسىلىلەرنىمۇ چوڭايتىپ ئېغىر مەسىلىگە ئايلاندۇرۇۋېتتەتتى. بۇلاردىن بىرىگە شاھىت بولغان زەيد ئىبنى ئەرقەم كۆرگەنلىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۇرۇشقا بارغاندۇق. بىز بىلەن بىرگە بەدەۋى ئەرەبلىرىمۇ بارغانىدى. قوشۇن مۇرەيسىيە قۇدۇقىنىڭ يېنىغا كېلىپ توختىدى. ساھابىلەر سۇ ئېلىش ئۈچۈن قۇدۇق بېشىغا توپلاندى. قۇدۇقتىن سۇ ناھايىتى ئاز چىقاتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەق تۆلەپ تۇتقان ئات باققۇچىسى جەھجاھ ئىبنى مەسئۇد بىلەن خەزرەجلەرنىڭ ئىتتىپاقىدىشى سىنان ئىبنى ۋەبەر قانداق بولدى ئىككىسى بىرلا ۋاقىتتا چېلەكلىرىنى قۇدۇققا تاشلىدى. چېلەكلىرىنى تارتقاندا يىپىلىرى بىر - بىرىگە چىگىلىشىپ قالدى.

سىناننىڭ چېلىكىدە ئازراق سۇ بار ئىدى. جەھجاننىڭ چېلىكى قۇرۇق ئىدى. سىنان چېلىكىدىكى سۇنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ:
- ئۇ مېنىڭ چېلىكىم، - دېدى. جەھجاھ ئۇنىڭغا قارىغاندا قۇدۇققا يېقىنراق ئىدى. شۇڭا ئۇ ئېتىراز بىلدۈرۈپ:

- ياق، ئۇ مېنىڭ ھەققىم، - دېدى. شۇنىڭ بىلەن، تالاش - تارتىش باشلىنىپ كەتتى. جەھجاھ دوستىنىڭ يۈزىگە ئۇرۇپ قاننىۋەتتى. سىنان:
- تېز كېلىڭلار، ئى، ئەنسالار! - دەپ ئەتراپىدىكىلەردىن ياردەم تەلەپ قىلدى. بۇنى ئاڭلىغان مۇناپىقلارنىڭ رەئىسى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئەتراپىدىكىلەرگە:

- ئى، ئەۋسلىكلەر، ئى، خەزرەجلىكلەر! دوستىمىز ۋە ئىتتىپاقىدىشىمىز بولغان سىنانغا ياردەم قىلىڭلار! - دەپ ئۇلارنى كۈشكۈرتتى. كىشىلەرنىڭ ۋەقە يۈز بەرگەن جايغا قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن جەھجاھ:
- تېز كېلىڭلار، ئى، مۇھاجىرلار! - دەپ ۋارقىردى.

ۋاقىرىغان ئاۋازلارنى ئاڭلىغان ئەنسالار ۋە مۇھاجىرلار ۋەقە بولغان يەرگە قاراپ يۈگۈرۈشتى. بىر - بىرىگە ئاچچىقلىنىپ گەپ تالاشتى.





چوڭ ساھابىلەر ئىشنىڭ چوڭىيىپ كېتىۋاتقىنىنى كۆرۈپ، ئارىغا كىرىپ ئۇلارنى پەسەيتتى ۋە سىنانغا:

- ئاغىنەڭنى ئەپۇ قىلغىن! - دېيىشتى. ئۇ دەسلەپتە <پەيغەمبىرىمىز بۇيرۇق قىلمىسا بولمايدۇ!> دېگەن بولسىمۇ، كېيىن جەھجاننى ئەپۇ قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئىش ياخشىلىق بىلەن ئاخىرلاشتى. (536)

ۋەقە يۈز بېرىۋاتقاندا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي يېنىدىكى مۇناپىقلارغا:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ئاتىلىرىمىز ئېيتقان «قاغىنى باقساڭ، بىر كۈن كۆرۈڭنى ئويار.» دېگەن ماقال - تەمسىلگە ئوخشايدۇ. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەدىنىگە قايتىپ بارغان ۋاقتىمىزدا شەرەپلىك ۋە كۈچلۈك بولغانلار، ئاجىز ۋە خورلانغانلارنى سۈيۈرۈپ چىقىرىۋېتىدۇ. ئەسلىدە بۇنى سىلەر ئۆز - ئۆزۈڭلارغا قىلدىڭلار، ئۇلارنى مەملىكىتىڭلارغا چاقىرىپ، ئىشكىلىرىڭلارنى ئېچىپ، ئۆيۈڭلارغا تەكلىپ قىلدىڭلار، ماللىرىڭلاردىن پايدىلاندىڭلار، ھازىر سىلەرگە ئېھتىياجى قالمىغاچقا مۇشۇنداق قىلىۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇلارنى توختاتمىساڭلار، سىلەردىن تېخىمۇ كۆپىنى تەلەپ قىلىدۇ. - دېدى.

ئەمدىلا ئون بەش ياشقا كىرگەن زەيد ئىبنى ئەرقەم بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ مېڭىسىگە بىرسى ئۇرغاندەك بولۇپ كەتتى. ئۆزىنىڭ بايان قىلىشىغا قارىغاندا، نەپەس ئالماي، ئۆلگۈدەك ھالغا كېلىپ قالغانىدى. يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، خارلانغان، ئاجىز، نەپرەتكە لايىق ئادەم ئەسلىدە سەن، رەھمان بولغان ئاللاھ، ئەلۋەتتە ئەلچىسىنى ئەزىز قىلىدۇ، - دەپ ئەيىبلىدى. نېمە قىلىشنى بىلەلمىگەن مۇناپىق بېشىدا:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇنىڭدىن كېيىن سېنى ياخشى كۆرمەيمەن، - دەپ مەنىۋى جەھەتتىن بېسىم ئىشلەتكەن بولسىمۇ،

(536) ۋاقتىدى، مەغازى، 2/415؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/107.





زەيدنىڭ پىسەنت قىلمىغانلىقىنى كۆرۈپ:

- چاقچاق قىلدىم، قەتئىي ھېچكىمگە ئېيتىمىغىن، - دېدى. زەيد
ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماي، ئۇدۇل پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ،
ئۇنىڭ ھەققىدە ئېيتىلغانلارنى سۆزلەپ بەردى. زەيدنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ
پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۆڭلى يېرىم بولدى. پەيغەمبىرىمىز:

- جېنىم ئوغلۇم! ئۇنىڭغا ئاچچىقلانغانىدىڭ؟ - دەپ سورىدى. زەيد:

- ياق، ئۇنىڭغا ئاچچىقلىنىپ بۇنداق دېمىدىم، سۆزلىرىنى ئۆز
قۇلقىم بىلەن ئاڭلىدىم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- خاتا ئاڭلاپ قالمىغانسەن؟ - دەپ سورىدى. زەيد:

- ياق، ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن خاتالاشمىدىم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئارىلاشتۇرۇپ، ئوخشىتىپ، خاتا ئاڭلاپ قالدىڭمۇ يا؟ - دەپ

سورىدى. زەيد:

ياق، ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇنى ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلىدىم، - دېدى.

پەيغەمبىرىمىز باشقا سوئال سورىمىدى. ساھابىلەر ئابدۇللاھ
ئىبنى ئۇبەيىننىڭ جاسارەت قىلىپ بۇنداق سۆزلەرنى قىلىشىغا پەقەتلا
ئىشەنمەيۋاتتى. زەيدنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- قەبىلەڭنىڭ چوڭى ھەققىدە بۇنداق سۆزلەرنى قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن،
ئۇنىڭدىن كەچۈرۈم سورىغىن، تەۋبە قىلغىن، - دېيىشتى. زەيد:

- مەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيىننى ياخشى كۆرىدىغان بىرى، ئەمما
ئۇ قوپۇپ مۇشۇنداق سۆزلەرنى قىلدى. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم
قىلىمەنكى، ھەتتا دادام مۇشۇنداق سۆزلەرنى قىلسا، بېرىپ پەيغەمبىرىمىزگە
خەۋەر قىلاتتىم، - دېدى.

ساھابىلەر سوراۋەرگە نىلىكتىن ئۇلارغا قاراپ:

- پەرۋەردىگار! پەيغەمبىرىڭگە سۆزۈمنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلايدىغان
ۋەھىيى چۈشۈرگىن! - دەپ دۇئا قىلدى. كىشىلەرنىڭ سۆزىگە





ئىشەنمىگەنلىكىدىن كۆڭلى يېرىم بولغان زەيد، خىجىل بولۇپ پەيغەمبىرىمىزدىن يىراق تۇرۇشقا، كۆزىگە كۆرۈنمەسلىككە تىرىشتى.

پەيغەمبىرىمىز ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيدنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ماڭا يەتكۈزۈلگەن سۆزلەرنى سەن قىلدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

ئابدۇللاھ:

- ياق، ساڭا نازىل بولغان كىتاب بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئۇ سۆزلەرنىڭ ھېچقايسىسىنى قىلمىدىم، زەيد يالغان سۆزلەۋاتىدۇ. - دەپ، خىجىل بولماستىن قىلغان سۆزلەرنى ئىنكار قىلدى. ساھابىلەر:

- بەلكى زەيد خاتا ئاڭلاپ قالغاندۇ، - دەپ، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيدنىڭ بۇنداق سۆزلەرنى قىلىشىغا ئىشىنىشىنى خالىمايۋاتاتتى.

زەيد ئىبنى ئەرقەم مۇنداق دەيدۇ: تاغام ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە يېنىغا كېلىپ:

- پەيغەمبىرىمىزنى ئاچچىقلىتىپ قويۇشنى خالىمايدىغاندەك قىلسەن. قارا، پەيغەمبىرىمىزمۇ، مۇسۇلمانلارمۇ ساڭا ئىشەنمىدى، - دېدى. ئۆرۈمنى ئاسمان بېسىۋالغاندەكلا ھېس قىلدىم. ئۇ كۈنگىچە كۆڭلۈم پەقەت ئۇنداق يېرىم بولمىغانىدى.

ساھابىلەر زەيدنىلا ئەمەس، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيدنىمۇ قىستاپ، ئۇنىڭغا:

- ئەگەر راستتىنلا مۇشۇنداق سۆزلەرنى قىلغان بولساڭ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا بېرىپ كەچۈرۈم سورىغىن، - دەپ يول كۆرسەتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش بەزى ساھابىلەر پەيغەمبىرىمىزگە: - ئى، رەسۇلۇللاھ! رۇخسەت قىلغىن، ئۇ مۇناپىقنى ئۆلتۈرەي، - دېگەندە، پەيغەمبىرىمىز:

- خەلقنىڭ «مۇھەممەد ساھابىلىرىنى ئۆلتۈرىدۇ» دېيىشىنى خالىمايمەن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ۋەقەنىڭ چوڭىيىپ كېتىۋاتقانلىقىنى بايقاپ، ھاۋانىڭ



ئىسسىق بولۇشىغا قارىماي قوشۇننى يولغا چىقىشقا بۇيرۇدى. قوشۇن ئىلگىرىلەۋاتاتتى، ساھابىلەر ھېرىپ كەتكەن بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىز دەم ئېلىشقا رۇخسەت قىلمايۋاتاتتى.»

زەيد ئىبنى ئەرقەم ئۇنىڭدىن كېيىن بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «كۆڭلۈم يېرىم بولۇپ، بېشىمنى تۆۋەن قىلىپ كېتىۋاتاتتىم. پەيغەمبىرىمىز تەبەسسۇم قىلغان ھالدا يېنىمغا كېلىپ يۈزۈمگە قاراپ، قوللىرى بىلەن قۇلقىمنى سوزۇپ قويدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۈلگەنلىكىنى كۆرۈپ، پۈتۈن دۇنيا مېنىڭكىدەك بولدى. دۇنيادا مەڭگۈ قالدىغاندەك سۆيۈندۈم. پەيغەمبىرىمىزدىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم. ئۇ مەندىن:

- پەيغەمبىرىمىز ساڭا نېمە دېدى؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ھېچنېمە دېمىدى، يەڭگىل ھالدا قۇلاقلىرىمنى سوزۇپ، يۈزۈمگە قاراپ كۈلدى، - دېدىم. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- سېنى تەبرىكلەيمەن، - دېدى. ئاندىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم، ئۇنىڭغىمۇ ئوخشاش سۆزلەرنى قىلدىم. ئۆمەر ماڭا خوشخەۋەر بەردى. ئەتىسى ئەتىگەندە پەيغەمبىرىمىز بىزگە مۇناپىقۇن سۈرىسىنى ئوقۇپ بەرگەندىن كېيىن، «ئى زەيد! ئاللاھ سېنى تەستىق قىلدى» دېدى. (537)

مۇئەسسەسە غازىتى

رۇمىلار ئىسلام ئەلچىسىنى ئۆلتۈرگەنلىكى ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىز ئۇلارغا قارشى قوشۇن ئەۋەتتى. زەيد ئىبنى ئەرقەم ھامىيسى ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە بىلەن بىرگە قېتىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە ئۇنى ئۇلىغىغا مىندۈرۈۋالدى. كېچىلىرى يول مېڭىپ كۈندۈزلىرى ئارام ئالاتتى. يولغا

(537) بۇخارى، تەپسىر، 63/1 - 3؛ ئىبنى كەسىر، ئەلبىدايە، 1/590؛ ۋاقىدى، مەغارى، 2/416؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/107.



چىققىنىغا خېلى ئۇزۇن بولغانىدى. زەيد بىر كېچىسى ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنىڭ تۆگىسى بىلەن پاراڭلىشىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ تۆگىسىگە مۇنداق دەۋاتتى: «ئى تۆگەم! شۇ قۇملۇققا بارغاندىن كېيىن مېنى يەنە تۆت قوناق تېخىمۇ ئالدىغا ئېلىپ بارساڭ، ئىككىنچى سېنى سەپەرگە ئېلىپ چىقمايمەن. سەن ئىگىسىز، يالغۇز قالسىن. ھەر ھالدا بۇنىڭدىن كېيىن ئائىلەمنىڭ يېنىغا قايتىپ بارالماسلىقىم مۇمكىن، بۇ يەردە شېھىت بولۇپ كېتىشىنى ئۈمىد قىلمەن. مۇسۇلمانلار ۋە تۇغقانلىرىم مېنى ۋىدالىشىدىغان يەردە قويۇپ قايتىپ كەتتى.

ئى رەۋاھەنىڭ ئوغلى! قارىغاندا ئەڭ يېقىنلىرىڭمۇ سەندىن ئايرىلىپ، سېنى رەھمان بولغان ئاللاھقا قويۇپ كەتتى. بۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ سۆيۈملۈك خورما دەرىخىنىڭ ئەڭ ياخشى مېۋىلىرى بىلەنمۇ كارىم يوق.»
زەيد مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ يىغلاشقا باشلىدىم. مېنىڭ يىغلاۋاتقانلىقىمنى بايقاپ قامچىسى بىلەن مېنى نوقۇپ:

- ھەي كەپسىز بالا، ساڭا نېمە بولدى؟ نېمىگە يىغلايسەن؟ مەن شېھىت بولۇپ كەتسەم، سەن تۆگىگە يالغۇز مىنىپ، راھەت ئولتۇرۇپ قايتارسەن، مەنمۇ بۇ دۇنيانىڭ غەم - قايغۇلىرىدىن قۇتۇلۇپ راھەتكە ئېرىشمەن، - دېدى. كېيىن تۆگىسىدىن چۈشۈپ ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن ماڭا:

ئى ئوغلۇم! ئاللاھ خالىسا، بۇ سەپەردە شېھىتلىك نېسىپ بولىدۇ! - دەپ ۋارقىرىدى. (538)

ئىسلام قوشۇنى مۇئەننەگە يېتىپ بارغاندا، مۇسۇلمانلار ئۆزلىرىدىن - 35 40 ھەسسە كۆپ بىر قوشۇن بىلەن ئۇچراشتى ۋە كۆز ئالدىدىكى بۇ مەنزىرە ئالدىدا ئىككىلىنىپ قالدى. پەيغەمبىرىمىزگە بىر ئادەم ئەۋەتىپ ئەھۋالنى يەتكۈزۈپ، يا ياردەمگە قوشۇن ئەۋەتىشىنى ياكى بىرەر يول

(538) ئىبنى كەسىر، سىيرە تۈننەۋى، 1:32؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2:130.



كۆرسىتىشنى تەلەپ قىلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە مۇسۇلمانلارنىڭ ئىككىلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ:

- ئى، مۇسۇلمانلار! ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەر نەپسىڭلارغا ئېغىر كېلىدىغان شېھىتلىكنى خالىغانلىقىڭلار ئۈچۈن بۇ يولغا چىقتىڭلار. بىز دۈشمەن بىلەن، ئۇلارنىڭ سانىنىڭ كۆپلۈكى ۋە كۈچ - قوۋۋىتى يۈزىسىدىن ئۇرۇش قىلماي تۇرۇپلا قاچمايمىز. ئەكسىچە ئاللاھ بىزگە ھەدىيە قىلغان شېھىتلىككە ئېرىشىش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىمىز. قېنى ماڭايلى! ئىككى گۈزەللىكتىن بىرىنى قولغا كەلتۈرمىز. يا غەلبە، يا شېھىتلىك، - دېدى. ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغانلار:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، رەۋاھەنىڭ ئوغلى توغرا سۆزلەۋاتىدۇ، - دېيىشىپ دۈشمەن سانىنىڭ كۆپلىكىگە پەرۋا قىلماي سەپ تۈزدى. (539)

ئۇرۇش باشلىنىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا زەيد ئىبنى ھارسە شېھىت بولدى. ئارقىدىنلا جەئفەر ئىبنى ئەبۇ تالىپ شېھىت بولدى. ئۇمۇ شېھىت بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەدىنىدە بەرگەن يوليۇرۇقىدىن خەۋەردار ساھابىلەر ۋارقىردى:

- ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە! ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھە!

ھەزرىتى جەئفەردىن كېيىن بايراقنى كۆتۈرگەن ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەمۇ شېھىت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، قوشۇننىڭ بېشىغا خالىد ئىبنى ۋەلىد ئۆتتى. خالىد ئىبنى ۋەلىد ئاجايىپ يۇقىرى ھەربىي ماھارەت بىلەن باشقا ساھابىلەر شېھىت بولۇپ كېتىشتىن بۇرۇن قوشۇننى چېكىندۈرۈپ، قالغان قوشۇننى مەدىنىگە قايتۇرۇپ كەلدى. (540) زەيد ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ شېھىت بولۇپ كېتىشى ئۇنى چوڭقۇر قايغۇغا سالدى. پەيغەمبىرىمىز ۋە ساھابىلەرنىڭ ئارىسىدا بولۇشى

(539) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2:130؛ شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 6:149.

(540) ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن «ساھابىلەرنىڭ شاھادەت ئەسلىملىرى» گە قاراڭ.





ئۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ تەسەللى بولدى.

ئىلىم ئۆگىنىشى

«بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مەسجىدى نەبەۋىدە ئولتۇراتتۇق. پەيغەمبىرىمىز بىزگە ناھايىتى ئۇزۇن سۆز قىلدى. ئۇ ۋاقتتا يېنىمىزغا بىر ئادەم كېلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد بىزگە بىر سۈرنى ئوقۇپ بېرىدۇ، بەزى چاغدا زەيد ئىبنى سابىت ياكى ئوبەي ئىبنى كەئب ئوقۇپ بېرىدۇ. ئۈچەيلەننىڭ ئوقۇشىدا بەزى پەرقلەر بولىدۇ. بىز قۇرئاننى قايسىنىڭ ئوقۇغىنىدەك ئوقۇيمىز؟- دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز بىر ئاز جىمجىت تۇردى. شۇ چاغدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۇ ئادەمگە:

- ھەر ئىنسان، ئەڭ ياخشى ئۆگەنگىنىنى ۋە ئەڭ ياقتۇرغىنىنى ئوقۇسۇن،- دېدى. (541)

قۇرئان ئىلىملىرىنى ياخشى بىلىدىغان بۇ ساھابىلەر قۇرئاننى پەرقلق قىرائەتلەر بويىچە ئوقۇيتتى. ئۇ دەۋردە كىشىلەرنىڭ قۇرئاننى تېخىمۇ ئاسان ئۆگىنىشى ئۈچۈن بېرىلگەن بۇ ئىجازەت، ئىسلام جۇغراپىيەسىنىڭ دائىرىسى كېڭەيگەنسېرى زىيانلىق بولۇشقا باشلىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە ساھابىلەر، باشقا ئوقۇش ساقلاپ قېلىش بىلەن بىرگە بىر خىل ئوقۇش شەكلىنى قوبۇل قىلدى.»

قىلغان خىزمەتلىرى

زەيد ئىبنى ئەرقەم پۇرسەت تاپسىلا ئەنەس ئىبنى مالىك، بەرا ئىبنى ئازىب قاتارلىق دوستلىرى بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ناھايىتى ئىشتىياق بىلەن ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلاتتى.



ئەنەس ئىبنى مالىك بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن ۋە زەيد ئىبنى ئەرقەم ئىككىمىز نوۋەت بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىشىكى ئالدىدا قاراۋۇللۇق قىلاتتۇق. بىر ئاخشىمى ئۈمۈمۇ ئەيمەن بىر قۇش گۆشىنى ئېلىپ كېلىپ پەيغەمبىرىمىزگە ھەدىيە قىلدى. پەيغەمبىرىمىز بىر ئاز يېگەندىن كېيىن، قالغىنىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېيىن يېيشى ئۈچۈن ئېلىپ قويدۇم. ئەتسى ئەتىگەندە قالغىنىنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېلىپ بەردىم. پەيغەمبىرىمىز كۆرۈپ:

- بۇ نېمە؟ - دەپ سورىدى. مەن:

ئاخشىم يېگەن قۇش گۆشىنىڭ ئېشىپ قالغىنى، - دېدىم.
پەيغەمبىرىمىز ماڭا:

- ھەر ئەتىگەننىڭ ئۆز رىزقى بىلەن كېلىدىغانلىقىنى بىلمەمسەن؟
پەرۋەردىگارم! ماڭا بۇ گۆشتىن تېخىمۇ ياخشى بىر رىزق بەرگىن! - دەپ
دۇئا قىلدى. مەنمۇ:

- پەرۋەردىگارم! ئۇ رىزقتىن ئەنسارلارغىمۇ بەرگىن! - دەپ دۇئا
قىلدىم.

دەل شۇ ۋاقىتتا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كەلدى. ئۇنىڭ بىلەن بىر ئاز
پاراڭلاشتىم. پەيغەمبىرىمىز ئاۋازىمىزنى ئاڭلاپ:

- كىم بىلەن پاراڭلىشىۋاتىسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئەلى بىلەن، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا قاراپ:

- پەرۋەردىگارم! ئۇ سېنىڭ ۋە مېنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان
كىشىلىرىمىزدىن بىرىدۇر، - دېدى. «(542)

زەيد ئىبنى ئەرقەم ۋە بەرا ئىبنى ئازىب بايان قىلىپ مۇنداق
دەيدۇ: «ۋىدا ھەجى كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئىككىمىز بىرلىكتە دەرەخ
شاخلىرىنى تۈتۈپ، پەيغەمبىرىمىزگە سايە چۈشۈرۈۋاتتۇق. پەيغەمبىرىمىز





بۇ شاخلارنىڭ سايسىدا سۆز قىلىۋېتىپ:

سەدىقە ئېلىش مەن ئۈچۈنمۇ، ئەھلى بەيت ئۈچۈنمۇ ھالال ئەمەستۇر... - دېدى. «(543)

جەننەت بىلەن خوش بېشارەت بېرىلىشى

بىر كۈنى زەيد ئىبنى ئەرقەم كېسەل بولۇپ قالدى. پەيغەمبىرىمىز چوڭ - كىچىك دېمەستىن پۈتۈن ساھابىلەرگە كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ، زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ ئۆيىگەمۇ ئۇنى يوقلاپ كەلدى. ئۇ بۇ ئەسلىمىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «كۆزۈم ئاغرىپ قالغان ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئەھۋال سوراپ بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەن بولۇپ ماڭا:

- ھازىر كۆزلىرىڭدە باشقا مەسىلە يوق، ئەمما مەندىن ئۇزۇن ياشاپ كۆر بولۇپ قالساڭ، ئۇ ۋاقتتا ئەھۋالڭ قانداق بولىدۇ؟- دېدى. مەن:

- ئاللاھتىن ئەجىر كۈتۈپ سەۋر قىلىمەن،- دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئەگەر شۇنداق قىلساڭ، سوئال - سوراقسىز جەننەتكە كىرسەن،-

دېدى.»

زەيد ئىبنى ئەرقەم پەيغەمبىرىمىز بەرگەن بۇ خۇشخەۋەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى سۆيۈنگەن بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولۇپ خېلى ئۇزۇندىن كېيىن كۆرمەس بولۇپ قالدى. ئۆزى ئېيتقان دەك سەۋر قىلدى. ئاللاھ ئۇنى مۇشۇ دۇنيادىكى چېغىدىلا مۇكاپاتلاپ، كۆزلىرىنى قايتىدىن ئاچتى. (544)

زەيد ئىبنى ئەرقەم مۇنداق دەيدۇ: «بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىر يەردە قونۇپ قالدۇق. بىزگە قاراپ:

- سىلەر ئۈمىتىم ئىچىدىكى كۆلچىكىمدە ئۇچرىشىدىغان كىشىلەرنىڭ

100 مىڭدىن بىرسى،- دېدى.

(543) نەبىرانى، ئەلمۇئەججە مۇل كەبىر، 5/216؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 17/354.
(544) نەبىرانى، 5/214؛ بەيھەقى، دەلائىلۇن نۇبۇۋە، 6/479؛ مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسائى، 13/199.



زەيد ئىبنى ئەرقەم «ئۇ چاغدا قانچە كىشى ئىدىڭلار؟» دېگەن سوئالغا <700-800 كىشى ئىدۇق> دەپ جاۋاب بەرگەن. (545)

جەرەننىڭ گەپ قىلىشى

زەيد ئىبنى ئەرقەم ئۆزى شاھىت بولغان بىر ۋەقەنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىلەن مەدىنە كوچىلىرىدا ئايلىنىپ كېتىۋېتىپ، ئوۋدىن قايتقان بىر گۇرۇپپا كىشى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق. ئارىسىدىكى بىر سەھرالىق ئەرەبىنىڭ قولىدا بىر تاغار بار ئىدى. تاغارنىڭ ئىچىگە ئوۋلىغان بىر جەرەننى قويۇپ ئاغزىنى چىڭ چىڭگۈشەتكەن، تاغارنى بىر ياغاچقا باغلاپ، مۆرىسىگە ئېسىۋالغانىدى. ئۇلارغا يېقىنلاشقنىمىزدا جەرەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئى، رەسۇلۇللاھ! - دەپ چاقىرىشقا باشلىدى.
پەيغەمبىرىمىز توختاپ:

- ھە، نېمە بولدى؟ - دەپ سورىدى. جەرەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ ئوۋچىلار مېنى تۇتۇۋالدى. ئۇۋامدا يېڭى تۇغۇلغان ئىككى بالام بار، ئۇلارنى تېخى سۈتتىن ئايرىمىدىم، ئېمىتتۈۋاتمەن. ھازىر ئۇلار ئاچ. ئوۋچىلارغا بۇيرۇق قىلغىن، مېنى ئۆلتۈرمىسۇن. رۇخسەت قىلغىن، بېرىپ بالىلىرىمنى ئېمىتىپ قويۇپ دەرھال قايتىپ كېلەي، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- سەن مېنىڭ ئەمەس، باشقىلارنىڭ قولىدا، - دېدى. جەرەن يالۋۇرۇپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بالىلىرىم ناھايىتى ئاچ، مېنى قويۇۋەتكىن. بالىلىرىمنى ئېمىتىپ قويۇپ دەرھال قايتىپ كېلەي، - دېدى.
پەيغەمبىرىمىز:



- سېنى قويۇۋەتسەم راست قايتىپ كېلەمسەن؟ - دەپ سورىدى. جەرەن:

- ئەلۋەتتە، ئەگەر قايتىپ كەلمسەم، ئاللاھ مېنى ناھايىتى قاتتىق جازالایدۇ، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ئەتراپىدىكىلەردىن:

- بۇ جەرەننى كىم تۇتۇۋالدى؟ - دەپ سورىدى. ئوۋچىلار:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بىز تۇتۇۋالدۇق، - دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنى قويۇۋېتىڭلار! بالىلىرىنى ئېمىتىپ قويۇپ قايتىپ كەلسۇن، - دېدى. ئوۋچىلار:

- ئۇنىڭغا قانداق ئىشىنىمىز؟ - دەپ سورىدى، ھەيرانلىق بىلەن. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنىڭغا مەن كاپالەتلىك قىلىمەن، - دېدى. ئوۋچىلار ھەيرانلىق ئىچىدە ئىدى. تاغارنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ جەرەننى قويۇۋەتتى. جەرەن ئۇ يەردىن ناھايىتى تېز يىراقلىشىپ، تويۇغرا بالىلىرىنىڭ يېنىغا باردى. بالىلىرىنى ئېمىتىپ، قورسىقىنى تويغۇزغاندىن كېيىن قايتىپ كەلدى. جەرەننىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن ئوۋچىلار، ئىختىيارسىز ھالدا ئۇنى قايتىدىن باغلىدى.

جەرەن ئۇۋىسىغا كېتىۋاتقاندا پەيغەمبىرىمىز ئوۋچىلارنىڭ يېنىدىن ئايرىلغان بولۇپ، ئوۋچىلارنىڭ يېنىغا قايتىپ كەلگەندە مۇنداق بىر سۆھبەت بولۇپ ئۆتتى. پەيغەمبىرىمىز:

- جەرەن قايتىپ كەلدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئوۋچىلار:

- ھەئە، كەلدى، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- جەرەننىڭ ئىگىسى كىم؟ - دەپ سورىدى. ئوۋچىلار:

- بىز، ئى، رەسۇلۇللاھ! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنى ماڭا سېتىپ بېرەمسىلەر؟ - دېدى. ئوۋچىلار:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇ سېنىڭ بولسۇن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:



- ئۇنداقتا ئۇ جەرەننى قويۇۋېتىڭلار! - دېدى.

ئوۋچىلار جەرەننى قويۇۋەتكەن ۋاقتتا، جەرەن خۇشاللىقتىن ئاياغلىرىنى يەرگە ئورۇپ:

- مەن گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، سەن رەسۇلۇللاھ سەن، - دېدى.

ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، جەرەننىڭ «ئىلاھە ئىللەللاھ مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ» دېگەچ ئوۋسى تەرەپكە قاراپ ئوۋچاندىك يۈگۈرۈپ كەتكەنلىكىنى كۆردۈم. (546)

دوستلىرى

زەيىد ئىبنى ئەرقەم ناھايىتى ھەرىكەتچان ۋە تىرىشچان بىر بالا بولۇپ، ئۆزى بىلەن ئوخشاش ياشتا نۇرغۇن سەمىمى دوستلىرى بار ئىدى. كىچىك ياشتىن باشلاپلا سودا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللاندى. بەرا ئىبنى ئازىب بىلەن خېلى ئۇزۇنغىچە شېرىك بولدى.

ئەبۇ مېنھال بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «زەيىد ئىبنى ئەرقەم بىلەن بەرا ئىبنى ئازىب بىرلىشىپ ئىش قىلاتتى. كۆمۈش ئېلىپ ساتاتتى. كۆمۈشلەرنىڭ بىر قىسمىنى نەق پۇلغا، بىر قىسمىنى قەرزگە ئالاتتى. پەيغەمبىرىمىز بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئۇلارنى يېنىغا چاقىرىپ:

- نەق پۇلغا ئالغان كۆمۈشلەر قالسۇن! قەرزگە ئالغان كۆمۈشلەرنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار! - دېدى.

كېيىن ئۇلارنى بىر يەردە ئۇچرىتىپ قېلىپ سورىسام:

- بىز پەيغەمبىرىمىزنىڭ دەۋرىدە بىرلىكتە تىجارەت قىلاتتۇق. سەرراپلىق (پۇل ئالماشتۇرۇش كەسپى) ھەققىدە پەيغەمبىرىمىزدىن سورىغان ۋاقتىمىزدا، بىزگە:

(546) شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 9/520؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 2/144؛ مەقرىزى، ئىستائۇل ئەسەئى، 5/238.





- نەق پۇلغا ئېلىپ - سېتىشقا بىرەر توسالغۇ يوق، ئەمما قەرەلىك بولۇشى توغرا ئەمەس، - دېگەندى.

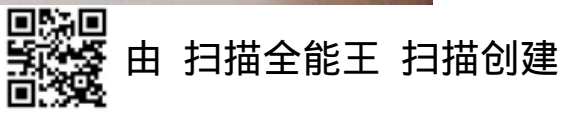
زەيدنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بولغان سەھمىي دوستلۇقى تاكى ئۆلگىچە داۋاملاشتى. (547)

ئەبۇ منھال يەنە مۇنداق دەيدۇ: زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئالتۇن، كۈمۈش ۋە پۇلنى ئېلىپ - سېتىش ھەققىدە سورىسام، ماڭا «بەرا ئىبنى ئازىبتىن سورىغىن، ئۇ مەندىنمۇ ياخشى ۋە تېخىمۇ بىلىملىك» دېدى. بېرىپ ئۇنىڭدىن سورىسام، ئۇ «زەيد ئىبنى ئەرقەمدىن سورىغىن، ئۇ مەندىنمۇ ياخشى ۋە تېخىمۇ بىلىملىك» دېدى. ھەر ئىككىلىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالتۇننى ئالتۇن پۇلغا قەرز قىلىپ سېتىشنى چەكلىگەنلىكىنى ئېيتىپ بېرەتتى. (548)

ئەنەس ئىبنى مالىك بىلەنمۇ ناھايىتى سەھمىي دوست ئىدى. ئۇ ئىككىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىشىكى ئالدىدا نۆۋەتلىشىپ قاراۋۇللۇق قىلاتتى. ئارىدىن نۇرغۇن يىل ئۆتۈپ كەتسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئۈزۈمىدى. ھاررە ئۇرۇشىدا بالىلىرىدىن بىرىنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، مەدىنىدە بولمىغانلىقى ئۈچۈن، بىر پارچە مەكتۇپ ئەۋەتىپ تەزىيەسىنى بىلدۈردى. خېتىدە ئۇنىڭغا تەسەللىي بېرىپ مۇنداق دېدى: «بولغان ئەھۋالنى ئاڭلاپ كۆڭلۈم ناھايىتى يېرىم بولدى. سىلەرگە ئاللاھنىڭ بىر خوشخەۋىرىنى يەتكۈزۈمەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىلەر ئۈچۈن مۇنداق دەپ دۇئا قىلدى: «پەرۋەردىگارم! سەن ئەنسا راننى، ئەنسا راننىڭ بالىلىرىنى ۋە بالىلىرىنىڭمۇ بالىلىرىنى مەغپىرەت قىلغىن!» (549)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىلەنمۇ يېقىن ئاغىنە ئىدى. ئابدۇللاھ بىر ھەج مەۋسۇمىدا زەيدنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئىلمىي مەسىلىلەر بويىچە

(547) بۇخارى، شىركەت، 10: مەناقىبۇل ئەنسا، 51: مۇسەد، 4/371، 372.
(548) مۇسلىم، مۇساكات، 87: مۇسەد، 4/371.
(549) مۇسەد، 373: تەئرانى، ئەلبۇئىجەمۇل كەبىر، 5/233: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 9/105.



سۆھبەتلەشكەندىن كېيىن:

- بىزگە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئېھرامدىكى چېغدا ھەدىيە قىلىنغان ئورۇ
 ھاۋانلىرىنىڭ گۆشىنى يېمىگەنلىكىنى قانداق چۈشەندۈرسەن؟ - دەپ
 سوراپ، ئۇ ھەدىسنى قايتا رىۋايەت قىلىپ بېرىشنى ئىلتىماس قىلدى.
 زەيد ئىبنى ئەرقەم:

- پەيغەمبىرىمىزگە ئوۋلانغان بىر ھاۋاننىڭ بىر ئەزاسى ھەدىيە
 قىلىندى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى قوبۇل قىلماي: بىز ئېھرامدا، ئۇنى
 يېمەيمىز، دېدى، - دېدى. (550)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن

زەيد ئىبنى ئەرقەم پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، بىر تەرەپتىن
 چوڭ ساھابىلەردىن ئۆگىنىشنى ۋە تەڭتۇش ساھابىلەر بىلەن ئىلىم
 ھەققىدە سۆھبەتلەرنى ئېلىپ بېرىشنى داۋاملاشتۇرسا، يەنە بىر تەرەپتىن
 ئۆگەنگەنلىرىنى ئۆگەتتى.

ئەبۇ ئابدۇللاھ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ
 سۆھبىتىدە ئولتۇراتتۇق. مۇراد قەبىلىسىدىن بىر ئادەم ئۇلىغىغا مىنگەن
 ھالدا بىزنىڭ يېنىمىزغا كېلىپ، سالام بەرگەندىن كېيىن:

- زەيد ئىبنى ئەرقەم يېنىڭلاردىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئاغىنىلىرى:

- ھەئە. ئەرقەم يېنىمىزدا، - دەپ جاۋاب بېرىشتى. ئۇ ئادەم:

- ئى، زەيد! پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەققىدە:
 «مەن كىمنى دوست تۇتسام، ئەلىمۇ ئۇنىڭ دوستىدۇر. پەرۋەردىگارم!
 ئۇنىڭ دوستىغا دوست، دۈشمىنىگە دۈشمەن بولغىن!» دېگەنلىكىنى
 ئاڭلىغانىمىڭ؟ - دەپ سورىدى. زەيد ئىبنى ئەرقەم:

- ھەئە، ئاڭلىغان ئىدىم، - دېدى. ئۇ سوئالنىڭ جاۋابىغا ئېرىشكەندىن

(550) مۇسلىم، ھەج، 55؛ تەبەرائى، 5/184؛ ئىبنۇل ئەسەر، ئۇسۇلۇغايە، 1819.





كېيىن ئۇلغىدىن چۈشمەيلا قايتىپ كەتتى.» (551)

يەزىد ئىبنى ھەييەن مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ھۈسەين بىلەن بىللە زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ يېنىغا بېرىپ، بىر ئاز ئولتۇرغاندىن كېيىن:

- ئى، زەيد! سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆردۈڭ، سۆزلىرىنى ئاڭلىدىڭ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇرۇشقا قاتناشتىڭ، ھەقىقەتەن كاتتا ياخشىلىقلارغا ئېرىشتىڭ. بىزگە پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە كۆرگەنلىرىڭنى سۆزلەپ بېرەمسەن؟- دېدۇق.

ئۇ چاغدا زەيد ئىبنى ئەرقەم ناھايىتى ياشىنىپ قالغان بولسىمۇ، يەنىلا باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاشلا ئاخىرقى نەپىسىگىچە ئىسلامنى چۈشەندۈرۈشنى داۋاملاشتۇرغانىدى. ئۇلارغا:

- جىيەنلىرىم، يېشىم چوڭىيىپ قالدى، ئارىدىن ئۇزۇن يىللار ئۆتتى، پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە باشتىن كەچۈرگەن بەزى ۋەقەلەرنى ئۇنتۇپ قالدىم. ئېيتىپ بەرگەنلىرىمگە قانائەت قىلىڭلار، مېنى بۇنىڭدىن بەك زورلىماڭلار،- دەيتتى.»

ئۇندا ھەجىدىن قايتىپ كېلىۋېتىپ، مەككە بىلەن مەدىنە ئارىسىدىكى ھۇم دېگەن يەردە ئۆستەڭ بويىدا قونۇپ قالدۇق. پەيغەمبىرىمىز ئاللاھقا ھەمدۇ- سانا ئېيتقاندىن كېيىن، بىزگە ختاب قىلىپ:

- ئى، خالايق! مەنمۇ بىر ئىنسان، رەببىمنىڭ ئەلچىسى (ئەزرائىل ئەلەيھىسسالام) نىڭ ماڭمۇ كېلىدىغانلىقىنى بىلىمەن. ئۇنىڭغا بويسۇنمەن. سىلەرگە ئىككى نەرسە قالدۇرۇپ كېتىمەن. بىرى ھىدايەت ۋە نۇر بولغان ئاللاھنىڭ كىتابى، ئۇنى چىڭ تۇتۇڭلار، ئۇنىڭغا مەھكەم ئېسىلىڭلار.- دېدى.

بىزنى ئاللاھنىڭ كىتابىغا ئەمەل قىلىشقا رىغبەتلەندۈرىدىغان سۆزلەرنى قىلغاندىن كېيىن:



- ئىككىنچىسى ئەھلى بەيتىمدۇر. ئەھلى بەيت ھەققىدە سىلەرگە ئاللاھنى ئەسلىتىمەن، - دېدى. (552)

بىر كۈنى ئۇنىڭدىن:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە چېغىڭدا ھېيت كۈنى جۈمە كۈنىگە توغرا كېلىپ قالغان چاغلارنى ئۇچراتتىڭمۇ؟ - دەپ سوراشتى. ئۇ:

- ھەئە، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۇلار:

- قانداق قىلدىڭلار؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- ئەتىگەندە ھېيت نامىزىنى ئوقۇدۇق، ئۇنىڭدىن كېيىن جۈمە نامىزىنى ئوقۇدۇق، - دېدى. (553)

ئۇ بالىلىرىغا ئىسلامنى چۈشەندۈرۈشكە سەل قارىمايتتى. قىزى ئۈنەيسە ئۇنىڭدىن بىر قانچە ھەدىس رىۋايەت قىلدى.

زەيىد ئىبنى ئەرقەم ئەھلى بەيتكە ناھايىتى ھۆرمەت قىلىدىغان بولۇپ، ئۇلارغا قارشى قىلىنغان ئىشلاردىن كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولاتتى. بىر سوئالغا جاۋاب بېرىۋېتىپ، ئەرۋاينى ئۇچۇرغان بىر ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئوبەيدۇللاھ ئىبنى زىيادنىڭ يېنىدا ئىدىم. شېھىت قىلىنغان ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ بېشىنى ئېلىپ كېلىپ، ئۇ يەردىكى بىر قۇتنىڭ ئىچىگە قويدى. زىياد قولغا بىر ياغاچنى ئېلىپ، ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ كۆزلىرىنى، بۇرنى ۋە چىشلىرىنى ئويناشقا باشلىدى. ھازىرغىچە ئۇنىڭ چىشلىرىدەك گۈزەل چىش كۆرمىگەندىم. چىشلىرى مەرۋايىتتەك ئىدى. ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماي ھۆڭرەپ يىغلاشقا باشلىدىم ۋە پۈتۈن كۈچۈمنى يىغىپ ئىبنى زىيادقا:

- ياغاچنى تارت! - دەپ قوپاللىق بىلەن ۋارقىرىدىم. ئۇ:

- نېمە ئۈچۈن يىغلايسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

(552) مۇسلىم. فەدائىلۇسساھابە، 36؛ تىرمىزى. مەناقب، 19؛ تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 5/206.
(553) مۇستەد، 3/372؛ تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 5/238.





چۈنكى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ لەۋلىرى بىلەن ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ سەن ئويناۋاتقان كۆزلىرىگە، لەۋلىرىگە سۆيگەنلىكىنى كۆرگەن ئىدىم، - دېدىم. ئۇنىڭدىن ئارتۇق چىداپ بولالماي ناھايىتى تېزلىك بىلەن ئۈبەيدۇللاھنىڭ يېنىدىن چىقىپ، ئۆز - ئۆزۈمگە «پەيغەمبىرىمىز ئەھلى بەيت ھەققىدە» پەرۋەردىگارم! ئۇلارنى ساڭا ۋە سالھ مۆمىنلەرگە ئامانەت قىلىمەن» دېگەنىدى. پەرۋەردىگارم! بىز پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئامانىتىنى قانداق قوغدىدۇق» دەپ نالە قىلدىم. (554)

بۇ ۋەقەلەرگە بەرداشلىق بېرەلمەي ئارىدىن بىرمەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەنى ھىجرىيەنىڭ 66 - يىلى ۋاپات بولدى. (555)

(554) تەبەرائى، 5/234؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 7/152.
 (555) ئىسئۇل ئەسىر، ئۈسئۇلغا، 1819؛ زەھەبى، سىيەر، 2146.





سەئىد ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەككىنىڭ ئەڭ مۇھىم ئائىلىلىرىدىن بىرىگە مەنسۇپ بولغان سەئىد ئىبنى ئاس ئۆمەييە ئوغۇللىرىنىڭ نەسەبىدىن ئىدى. دادىسى ئاس ئىبنى سەئىد، ئانىسى ئۆمىمۇ گۈلسۈم بىنتى ئامىر ئىدى. مەككىلىكلەر چوڭ دادىسى ئەبۇ ئۆھەيبغا ئالاھىدە ھۆرمەت قىلىدىغان بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ سەللىسىنىڭ رەڭگىدە سەللە كىمەيتتى، ئۇنى تاجدار يەنى پادىشاھ، دەپ ئاتايتتى. (556)

سەئىد ئىبنى ئاس دادىسى بەدىردە ئۇرۇش قىلىۋاتقاندا ئانىسىنىڭ قورسىقىدا دۇنياغا كېلىشنى سەۋرىلىك بىلەن كۈتۈۋاتاتتى، دادىسى بەدىر ئۇرۇشىدا ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، يېتىم ھالەتتە دۇنياغا كەلدى. ئاللاھنىڭ رەھمەت سۈپىتىنىڭ تەجەللىسى بولغان ساھابىلىرىمىز رەھمەت پەيغەمبىرىنى ئۈلگە قىلىپ، پۈتۈن كائىناتقا مەرھەمەت يايماقتا ئىدى. ئۇلاردىن بىرى ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىدى. دادىسى ئۆزلىرىنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن كەلگەن كىچىك سەئىدنى ھىمايىسى ئاستىغا ئالدى. ئېھتىياجلارنى قامداپ تەربىيەلىنىشىگە يېقىندىن كۆڭۈل بۆلدى. بۇ ئۇنىڭ مەرھەمەتى بىلەن بىرگە ۋاپا چۈشەنچىسىنىڭ نەتىجىسى ئىدى. چۈنكى بىر قانچە يىل بۇرۇن سەئىدنىڭ چوڭ دادىسى ئەبۇ ئۆھەيب، ساھابىلەر ھەبەشسىتاندىن قايتىپ كەلگەندە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قوغداپ، مۇشرىكلارنىڭ ئۇنىڭغا زۇلۇم قىلىشىنى توسۇپ قالغانىدى. (557)

(556) ئىبنۇل ئىسر. 2082.

(557) بەلازۇرى، ئەسلىۋىل ئىشراق. 1/261؛ ئىبنى كەسىر، ئەلبىدايە ۋەننەھايە. 1/1231.





ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەئىدنى ئۆزىگە ئوخشاش مەرد، سېخى بىرى قىلىپ تەربىيەلدى. سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ تىلى ناھايىتى پاساھەتلىك بولۇپ، قرائىتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ قرائىتىگە ناھايىتى ئوخشايدىغان كىشى دېگەن نام بىلەن تونۇلدى. قۇرئان ئاشىقى بولغان ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كىچىك سەئىدكە قۇرئاننى يادلاشقۇزۇپ، ئۆزىگە ئوخشاش قارى قىلدى. ئۇ قۇرئاننى ناھايىتى يېقىملىق ئوقۇيتتى. بۇنىڭ بىلەنلا قالماي، چوڭ بولغانسېرى قۇرئان ئىلمىدە بىلىملىك ساھابىلەردىن بىرىگە ئايلاندى. (558)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا ئۇ ئالتە - يەتتە ياشلىرىغا كىرگەنىدى. پەيغەمبىرىمىز باشقا بالىلارغا ئوخشاش، ئۈنمۇ ناھايىتى دىققەت بىلەن كۆزىتىلتتى. بىر كۈنى بىر ئايال پەيغەمبىرىمىزگە ناھايىتى چىرايلىق بىر چاپان ھەدىيە قىلدى. پەيغەمبىرىمىزگە چاپاننى تەقدىم قىلىۋېتىپ كۆڭلىنى خوش قىلىش ئۈچۈن:

- بۇ كىيىمنى ئەرەبلەرنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ قىممەتلىك بىرىگە بېرىشنى نىيەت قىلغان ئىدىم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇ ئايالنى ئەجەپلەندۈرگەندەك جاۋاب بېرىپ:

- ئۇنداق بولسا ئۇنى شۇ بالىغا بەرگىن! - دەپ يېنىدا تۇرغان سەئىد ئىبنى ئاسنى كۆرسەتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئايال چاپاننى سەئىدكە بەردى.

بىر قېتىم سەئىد كېسەل بولۇپ قالغاندا، پەيغەمبىرىمىز ئۇنى يوقلاپ بارغان بولۇپ، ئۇنى بۇ چاپانغا يۆگەپ ئىسسىتتىشقا تىرىشتى. (559)

سەئىد ئىبنى ئاس پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېقىن ئەتراپىدا چوڭ بولغانىدى. ئۇ توققۇز ياشقا كىرگەندە پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولدى. سەئىد ناھايىتى ئەقىللىك ۋە قابىلىيەتلىك بىر ياش بولۇپ، ئۇنىڭ بۇ خىل ئالاھىدىلىكى

(558) ئىبنى ئابدلىبەر، ئىستىئاب، 2/622؛ زەھەبى، سىەر، 2247.

(559) ئىبنى ھەجر، ئىئابە، 1826.



ياشلارغا ئىنتايىن كۆڭۈل بۆلىدىغان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دىققىتىنى تارتتى. خەلىپە ئۇنىڭغا يېقىندىن كۆڭۈل بۆلۈشكە باشلىدى ۋە سەئىدىنىڭ تارتىنىپ ئۆزىدىن يىراق تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ:

- مەندىن نېمە ئۈچۈن يىراق تۇرسەن؟ ياكى داداڭنى مېنى ئۆلتۈردى دەپ ئويلايمسەن؟ ئۇنى مەن ئۆلتۈرمىدىم. ئۇنى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ ئۆلتۈردى،- دېدى. سەئىد ئىبنى ئاس يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي، ناھايىتى ئاڭلىق ھالدا:

- ياق، ئۇنداق ئويلىغىنىم يوق، ئۇنى سەن ئۆلتۈرگەن بولساڭمۇ، بىر مۇشرىكنى ئۆلتۈرگەنلىكىڭ ئۈچۈن سېنى ئەيىبلەيتتىم ۋە سەندىن كەچۈرۈم سورىشىڭنى كۈتمەيتتىم،- دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ جاۋابىدىن ناھايىتى مەمنۇن بولدى ۋە يەنە ئۇنىڭ سەھمىيىتىنى سىناپ بېقىش ئۈچۈن:

- ئەمما ئۇ ئۇرۇشتا مەن تاغاڭ ئاس ئىبنى ھىشام ئىبنى مۇغرەنى ئۆلتۈردۈم،- دېدى. ئۇ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! ئۇنى ئۆلتۈرگەنلىكىڭ ئۈچۈن، مېنىڭ ئاچچىقلىنىشىمغا كېرەك يوق. چۈنكى ئۇ چاغدا ئۇ باتىل ئۈچۈن ئۇرۇش قىلغان بولسا، سەن ھەق ئۈچۈن ئۇرۇش قىلدىڭ،- دېيىش ئارقىلىق بىر بالغا نىسبەتەن ئېلىپ ئېيتقاندا، تەسەۋۋۇررىدىكىن يۇقىرى سەۋىيەگە ئىگە ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلدى. ئۇنىڭ جاۋابى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ناھايىتى سۆيۈندۈردى. (560)

ئۆيلىنىشى

شام زېمىنلىرى پەتھى قىلىنىپ مۇئاۋىيە شامغا ۋالىي بولغاندىن كېيىن، سەئىد ئىبنى ئاس مەدىنىدىن ئايرىلىپ، ئۇنىڭ يېنىغا باردى. ئۇمۇ ھەزرىتى ئوسمانغا ئوخشاش يېقىن تۇغىنى ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ





ئەنھۇ خېلى ئۇزۇنغىچە ئۇنى كۆرمىگەنلىكتىن ئەتراپىدىكى كىشىلەردىن ئۇنىڭ نەدە ئىكەنلىكىنى سورىدى. ساھابىلەر:

- ئۇ شامغا كەتتى، - دەپ جاۋاب بېرىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- سەئىد ئىبنى ئاسقا خەۋەر يوللاڭلار، مەدىنىگە قايتىپ كەلسۇن، - دېدى.

سەئىد ئىبنى ئاس خەۋەرنى ئالغاندىن كېيىن، دەرھال تەييارلىنىپ يولغا چىقتى. مەدىنىگە كېلىپلا ئۇدۇل ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا باردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن:

- ئۆيلەندىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. سەئىد:

- ياق، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ ئامىرغا:

- ئى، ئەبۇ ئامىر! بۇ ياشنى نېمە ئۈچۈن ئۆيلەپ قويمىدىڭلار؟ - دەپ سورىدى. ئەبۇ ئامىر:

- مەن تەكلىپ قىلدىم، ئەمما ئۇ قوبۇل قىلمىدى، - دېدى. بىر مەزگىلدىن كېيىن خەلىپە شەھەر سىرتىغا چىقىپ، بىر قۇدۇقنىڭ يېنىغا بارغاندا، ئۇ يەردىكى بەزى ئاياللارنى كۆرۈپ، ئۇلاردىن:

- سىلەر كىم بولىسىلەر؟ - دەپ سورىدى. ئۇلار:

- بىز سۇفيان ئىبنى ئەۋفىنىڭ قىزلىرى، - دېيىشتى. يانلىرىدا تۇرغان ئانىسى سۆزگە ئارىلىشىپ:

- ئەللىرىمىز ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇلار مۇشۇنداق ئىگىسىز قالدى. ئەگەر مۇمكىن بولسا، مۇۋاپىق بىرى بىلەن ئۇلارنىڭ تويىنى قىلىپ قويساڭ، - دېدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاياللارنىڭ ئىچىدىن جۇۋەيرىيەنى سەئىد ئىبنى ئاس بىلەن ئۆيلەندۈرۈپ قويدى. سەئىدنىڭ بۇ ئايالدىن ئابان، خالىد ۋە زۇبەير ئىسىملىك ئۈچ بالىسى بولدى. (561)

(561) ئەبۇ ئامىر، تارىخ، 735: ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/30.



سەئىدنىڭ ئائىلە سانى كۆپەيگەنسېرى ئولتۇرۇۋاتقان ئۆيى تارچىلىق كەلگەچكە، ئۆزىگە باشقىچە كۆيۈنىدىغان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، پەيغەمبىرىمىز چېگراسىنى بەلگىلەپ بەرگەن يەردىكى ئۆيىنى بىر ئاز چوڭايتىش ئۈچۈن ياردەم تەلەپ قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئەتىگەن بامدات نامىزىنى مەن بىلەن ئوقۇغىن! نامازدىن كېيىن بۇ ئىشنى ماڭا خاتىرىلەتكىن، مەن بىتەرەپ قىلاي، - دېدى.

سەئىد ئىبنى ئاس ئەتىگەندە بامدات نامىزىنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئوقۇغاندىن كېيىن، يېنىغا بېرىپ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! مېنىڭ ئىشىمنى نامازدىن كېيىن ئەسلىتىپ قويۇشۇمنى ئېيتقان ئىدىڭىز، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ:

- قېنى ئۆيۈڭ بار يەرگە بارايلى، - دېدى. ئۇ يەرگە بېرىپ ئۇنىڭغا يەنە بىر ئۆي سالغۇدەك يەر بەردى. يەرنىڭ ئاياغ تەرىپىنى سىزىپ، چېگراسىنى بەلگىلىدى. سەئىد ئىبنى ئاس يەنە:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! يەنە بىر ئاز كېڭەيتسەڭ، بالىلىرىم كۆپ، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ كۆڭلىنى يەردە قويماي، يەنە بىر ئاز كېڭەيتىپ بەردى. (562)

كېڭەش ئەزالىقى ۋە كۈفەگە ۋالىي بولۇشى

سەئىد ئىبنى ئاس 20 ياشقا كىرگەندە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولۇپ كېتىپ، ئورنىغا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە بولدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆز ھىمايىسى ئاستىغا ئېلىپ تەربىيەلىگەن سەئىد ئىبنى ئاسنى كېڭەش مەجلىسىگە ئېلىپ كىردى. يەنى ئۇنىڭ كېڭەش مەجلىسىگە كىرىشى ھازىرقى كۈندىكى 20 ياشلىق پارلامېنت ئەزاسى دېگەنلىك بولاتتى. خەلىپە سەئىدنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان





بولۇپ، يېنىدىن ئايرىمايتتى. ئۇنىڭغا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. ھوقۇق بېرىپ ۋە مەسئۇلىيەت ئارتىپ، رەھبەرلىك خىزمىتىدە ئۆزىگە ياردەم قىلىش ئىمكانىيىتى يارىتىپ بەرگەندى. بۇ مەزگىللەردە يەنە جىھادتىنمۇ قېلىپ قالماي، پات - پات ھەزرىتى مۇئاۋىيىنىڭ قوماندانلىقى ئاستىدا شامنىڭ پەتھى قىلىنىشىغا قاتنىشىپ، قەھرىمانلىق بىلەن ئۇرۇش قىلدى.

سەئىد ئىبنى ئاس قىلغان خىزمەتلىرى بىلەن كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ 30 - يىلى يىگىرمە سەككىز ياشلىرىدا باشقۇرۇش قېيىن بولغان كۈفەگە ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلانغان ۋەلىد ئىبنى ئۇقبەنىڭ ئورنىغا ۋالىي قىلىپ تەيىنلەندى.

كۈفە بىلەن بەسرە يېڭى قۇرۇلغان شەھەرلەر بولۇپ، ھەرقايسى جايلاردىن كەلگەن كىشىلەر توپلانغانلىقى ئۈچۈن، ناھايىتى قالايمىقان ئىدى. خەلق كەلگەن ۋالىيلارغا داۋاملىق قىيىنچىلىق تۇغدۇرۇپ، ئۇلارنى ئاسانلىقچە تۇرغۇزمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن پات - پات ۋالىي يەڭگۈشلىنىپ تۇراتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدىمۇ ئالتە يىلدا ئۈچ ۋالىي كېلىپ كەتتى. رايوندىكى كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ يېڭى مۇسۇلمان بولۇشى، ئىسلام ئەخلاقىنى ئۆزلەشتۈرمىگەنلىكى، مەسىلىنىڭ تېخىمۇ چوڭىيىپ كېتىشىگە سەۋەب بولۇۋاتاتتى.

ۋەلىد ئىبنى ئۇقبە كۈفەگە بەش يىل ۋالىيلىق قىلغان بولۇپ، رايوندىكى خەلقنى بىرىنى ناھەق ئۆلتۈرۈۋەتكەن ئادەمنى تۈتۈپ ئۆلۈم جازاسى بەردى. بۇ جازا سەۋەبىدىن قاتلىنىڭ تۇغقانلىرى ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىپ ئۈچ ئېلىش ئۈچۈن كاۋاك ئىزدەشنىڭ كۈيىغا كىردى. ۋالىيغا ھەر خىل تۇزاقلارنى قۇرۇپ، ئاخىرىدا ۋەزىپىسىدىن يىراقلاشتۇرۇلۇشىغا سەۋەب بولدى. (563)

ۋەلىد ئىبنى ئۇقبە ۋەزىپىسىدىن ئېلىنىپ ئورنىغا سەئىد ئىبنى ئاس قويۇلدى. سەئىد بۇ قالايمىقان شەھەر ئۈچۈن، ياش ۋە تەجربىسىز

(563) ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن «ئىسھابۇ-ئۇفە» گە قاراڭ.



ئىدى. بۇرۇنقى ۋالىنى ۋەزىپىسىدىن ئالغۇزۇۋەتكەن ئەبۇ زەينەب، ئەبۇل ۋەررا ۋە ئەشتەرگە ئوخشاش بۇزغۇنچىلار تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ، خەلق ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىغانىدى. يېڭى ۋالى كەلگەن ۋاقتتا ئۇنىڭغا بېسىم ئىشلىتىشكە باشلىدى.

سەئىد ئىبنى ئاس كۈفەنىڭ ناھايىتى قالايمىقان بىر شەھەر ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، ئېغىر پىسخولوگىيەلىك بېسىم ئىچىدە شەھەرگە باردى. شەھەرگە كىرگەندىن كېيىن، ئۇنى كۈتۈۋېلىشقا چىققانلار ئۇنىڭ مۇنبەرگە چىقىپ، خەلققە سۆز قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇزۇن يولدىن كەلگەن بۇ ياش ۋالى:

- بولىدۇ، ئەمما بىر يۇيۇنۇپ، كىيىملىرىمنى يەڭگۈشلىمەي تۇرۇپ، مۇنبەرگە چىقمايمەن، - دېدى.

يۇيۇنۇپ غۇسلى تاھارەت ئالغاندىن كېيىن مۇنبەرگە چىقىپ، سۆز قىلىشقا باشلىغاندىمۇ بىر ئاز بىئارام بولۇۋاتاتتى. قاتتىق بېسىم ھېس قىلغانلىقتىن، خەلقنى ئەيىبلەيدىغان ۋە تەھدىت سالغۇچى سۆزلەرنى قىلىپ:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن بۇ يەرگە كېلىشنى خالىمىساممۇ، مەجبۇرى ئەۋەتىلدىم. ئەمما، ۋەزىپەمدىن قەتئىي قانچىمەن. پىتنە كۆز - قۇلاقلىرىنى ئېچىپ، ئوتتۇرىغا چىقىش ئۈچۈن باھانە ئىزدەۋاتىدۇ. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇنى كونترول ئاستىغا ئېلىپ، يوقاتمىغۇچە ئۇنىڭ يۈزىگە ئۇرۇشنى داۋاملاشتۇرۇمەن. ھازىردىن باشلاپ، ئالدى بىلەن خەلقنى كۆزىتىپ، ئەھۋالنى ئىگىلەپ، مەسلىھەتلەرنى ھەل قىلىشقا تىرىشىمەن، - دېدى.

سۆز قىلىش جەريانىدا پىتنىخۇرلارنى يەرگە ئۇرۇش مەقسىتى بىلەن:

- بۇ زېمىنلار قۇرەيش بالىلىرىنىڭ باغچىلىرىدۇر، - دەپ تېمىدىن ھالقىغان بىر جۈملە سۆزنى قىلىپ سالدى. باھانە ئىزدەۋاتقان پىتنىخۇرلار ئۈچۈن پۇرسەت تۇغۇلدى. ۋاقتىنى قولدىن بەرمەي دەرھال يولغا چىقىپ،





ۋالىينىڭ ئۈستىدىن خەلىپىگە شىكايەت قىلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كەلگەنلەرنىڭ مەقسىتىنى ناھايىتى ياخشى بىلىدىغان بولغاچقا:

- باشلىقىڭلاردىن كىچىككىنە خاتالىق ئۆتۈلگەنلىكى سەۋەبىدىن ئۇنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىشىمنى تەلەپ قىلىۋاتىسىلەر، - دەپ ئۇلارغا ئاچچىقلاندى ۋە ۋالىيغا قارشى ھېچقانداق ئىش قىلمىدى.

سەئىد خەلىق ئارىسىغا كىرىپ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئېنىقلاپ چىققاندىن كېيىن، دەرھال خەلىپىگە بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ: «كۈفە خەلقى قىيىن ئەھۋالدا، قايغۇ ئىچىدە قىيىنلىۋاتىدۇ. شەرەپلىك، ياخشى ۋە ئىسلامىي ھاياتتا ياشايدىغان، شەھەرنىڭ ئابروۋىلۇق ئىنسانلىرى خورلىنىۋاتىدۇ. سىرتتىن كەلگەن پىتنىخور بولاڭچىلار شەھەرگە ھاكىم بولۇۋاپتۇ» دېگەنلەرنى قەيت قىلدى.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەكتۇپنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا بۇ ئەھۋاللارنى ئۆزگەرتىپ، ياخشى كىشىلەرگە يار - يۆلەك بولۇپ، مۇناسىپ ئۇسۇلدا ئىپادە بىلدۈرۈش ئۈچۈن، كېرەكلىك ياردەملەرنى قىلىشنى بۇيرۇدى. (564)

سەئىد ئىبنى ئاس پىتنىخورلارنى شامغا سۈرگۈن قىلىپ، خەلققە كۆڭۈل بۆلۈپ، قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىشقا تىرىشتى. لېكىن، پىتنىخورلار شامدىمۇ جىم تۇرمىدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيەمۇ ئۇلارنى باشقۇرالمىغانلىقتىن، ئۇنىڭغا تېخىمۇ كۆپ ئاۋارىچىلىك تېپىپ بەرمەسلىك ئۈچۈن، ئۇلارنى قايتۇرۇۋېتىشنى تەلەپ قىلدى.

پىتنىخورلارنىڭ تىنىم تاپماي قىلىۋاتقان ئىشلىرى ۋالىينى بارغانسېرى قوپال بىرىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى. ۋالىيلىق قىلغىنىغا بەش يىل توشۇش ئالدىدا ناھايىتى ئېغىر خاتالىقتىن بىرنى سادىر قىلدى. ھاشىم ئىبنى ئۇتبە ئىبنى ئەبۇ ۋەققاسقا رامزان ئېيىدا ھىلال ئاينى كۆرۈش مەسلىسىدە بەرگەن جازاسى كۈفەدىكى ساھابىلەرنى ھەرىكەتكە كەلتۈردى. پىتنىخورلار

(564) نەبەرى. تارىخ. 735.



بۇنى پۇرسەت بىلىپ، ۋەقەنى تېخىمۇ چوڭايتىپ، سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ ۋالىيلىقتىن ئىستېپا بېرىشىگە سەۋەب بولدى. (565)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىغاندىن كېيىن، بۇرۇنقى ۋالىي ۋەلىد ئىبنى ئۇقبەنى يېڭىدىن ۋالىي قىلىپ ئەۋەتتى. شىكايەتلەر سەۋەبىدىن ئۇنى يەنە قايتىدىن ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىپ، سەئىد ئىبنى ئاسنى ئىككىنچى قېتىم كۈفەگە ۋالىي قىلىپ ئەۋەتتى. ۋەلىد ئىبنى ئۇقبە ناھايىتى مۇلايىم، كىشىلەرگە كۆڭۈل بۆلىدىغان بىرى ئىدى. سەئىد ئىبنى ئاس بولسا، ئۇنىڭغا قارىغاندا، بىر ئاز قوپالراق ئىدى. بۇ ئىككى خىل پوزىتسىيە خەلق ئىچىدە مەسىلە پەيدا قىلدى. باشقا بىر مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ھەر ئىككىلىسى ئۇلارنى باشقۇرمىدى. بىر مەزگىلدىن كېيىن يەنە شىكايەتلەر باشلىنىپ، سەئىد ئىبنى ئاس قايتىدىن ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاندى. بۇ قېتىم كۆرۈنۈشتە خەلق، ئەمەلىيەتتە پىتىنخورلار ئۇلارنىڭ نامىدىن «بىز مەيلى سەئىد بولسۇن، مەيلى ۋەلىد بولسۇن ھەر ئىككىسىنىڭ ۋالىي بولۇشىنى خالىمايمىز!» دەپ، خەلىپىدىن يېڭى بىرنىڭ ۋالىيلىققا تەيىنلىشىنى تەلەپ قىلدى.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ مۇسا ئەلئەشئەرىنى كۈفەگە ۋالىي قىلىپ ئەۋەتتى. خەلىپە شېھىت قىلىنغانغا قەدەر ۋالىي يەڭگۈشلەنمىدى.

سەئىد ئىبنى ئاس كۈفەدە ۋالىيلىق قىلىش جەريانىدا، ئۇ يەردىكى خەلقتىن تەشكىللەنگەن قوشۇنغا قوماندانلىق قىلىپ، تابەرىستان (ھازىرقى ئىراننىڭ مازەندەران، گۈلىستان ۋە گىلان رايونلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان جايىنىڭ قەدىمكى نامى - ت)، گۇرجانغا ئوخشاش نۇرغۇن رايونلارنى پەتھى قىلدى. توختامنامىگە خىلاپلىق قىلغان ئەزەربەيجانلىقلارنى يېڭىدىن ئىسلامغا دەۋەت قىلدى. (566)

(565) ئىسى سەئىد، ئەلقات، 5/32.

(566) ئىبنى ئابدۇلئىل، ئىستىئاب، 2/622؛ ئەبۇ، تارىخ، 732.





كۈفەدە ۋالىيلىق قىلىۋاتقان مەزگىلدە ھىند بىنتى نۇئمان ئىسىملىك بىر ئايال بىر توپ ئاياللار بىلەن بىللە سەئىد ئىبنى ئاسنى يوقلاپ كەلدى. ئاياللار راھىبلاردەك كىيىنىۋالغانىدى. كىيىملىرى چاڭ - توزان ئىچىدە بولۇپ، خۇددى سەپەردىن كەلگەندەكلا ئىدى. ئىجازەت سوراپ ۋالىينىڭ يېنىغا كىردى. ۋالىي ئۇلارغا ئورۇن كۆرسىتىپ، قانداق ئېھتىياجى بارلىقىنى سورىدى. ئاياللار ئەھۋالىنى ئېيتقاندىن كېيىن، ئۇلارغا ياردەم قىلدى. ئاياللار ۋالىينىڭ يېنىدىن چىقىدىغان چاغدا ئۇنىڭدىن ناھايىتى مەمنۇن بولغان ھالدا:

- ئاللاھ ئەمىرگە ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن! - دەپ دۇئا قىلىشتى. (567)

قۇرئاننىڭ خىزمىتىدە

سەئىد ئىبنى ئاس كۈفەنىڭ ۋالىيلىقىدىن ئېلىۋېتىلگەندىن كېيىن مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ چاغلاردا باشقا نۇسخىسى يوق، پەقەت بىرلا نۇسخا بولغان قۇرئاننى كۆپەيتىپ، مەركىزىي شەھەرلەرگە ئەۋەتىشنى ئارزۇ قىلىۋاتاتتى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش ئۇمۇ بۇ ئىشقا زەيىد ئىبنى سابىتنى مەسئۇل قىلدى. ئۇنىڭ يالغۇز ھالەتتە قىسقا مۇددەت ئىچىدە بۇ ئىشنى باشقا ئېلىپ چىقالمايدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. شۇ سەۋەبتىن، قۇرئاننى يادلىغان ۋە بۇ ساھەدە ئىقتىدارى بولغان ساھابىلەرنى ئۇنىڭغا ياردەمچى بولۇش ئۈچۈن ۋەزىپىگە تەيىنلىدى. ئون ئىككى كىشىلىك بۇ گۇرۇپپىدىكى ئەڭ مۇھىم ۋەزىپە زەيىد ئىبنى سابىت، ئۇبەيد ئىبنى كەئب ۋە سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ ئۈستىدە ئىدى. باشقىلار بۇ ئۈچ ساھابىگە ياردەم قىلاتتى.

سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ قىرائىتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ قىرائىتىگە ئوخشايدىغان بولغانلىقى ئۈچۈن، قۇرئان ئۇنىڭ قىرائىتى بويىچە يېزىلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە، ھەيئەت بىرلىككە





كېلەلمىگەن مەسىلىلەرنى ئۇنىڭغا مەلۇم قىلاتتى. قۇرئان ئىلمىدە نوپۇزلۇق ھىساپلىنىدىغان ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەيئەت ئىچىدە كۆرۈلگەن مەسىلىلەرنى دەرھال ھەل قىلىپ، ئۇلارغا ياردەمچى بولاتتى. ھەيئەت ئۇزۇن مۇددەت جاپالىق ئىشلەش ئارقىلىق بۇ ۋەزىپىنى ئۇتۇقلۇق ھالدا ئاخىرلاشتۇردى. (568)

پىتىنىدىن يىراق تۇرۇشى

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيى ئىسيانچىلار تەرىپىدىن قورشاشقا ئېلىۋېلىنغان چاغدا سەئىد ئىبنى ئاس مەدىنىدە ئىدى. خەلىپىنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋالغانلار ئۆزى كۈفەدە كۈرەش قىلغان پىتىنخورلار ۋە ئۇلارنىڭ باشقا شەھەرلەردىكى ئەگەشكۈچىلىرى ئىدى. ئۇ مۇھاسىرە جەريانىدا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلمىدى، ھەتتا ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! قاچانغىچە بۇنداق قوللىمىز باغلاقتىن ھالدا تۇرىمىز؟ ئۇ ئادەملەر بىزنى يەپ تۈگىتىدۇ، بەزىلىرى نەيزە، بەزىلىرى تاش ھەتتا بەزىلىرى چوڭ - چوڭ تاشلارنى ئېتىۋاتىدۇ. بەزىلىرى بولسا، قىلىچلىرىنى چىقىرىپ، سېنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن پۇرسەت ئىزدەۋاتىدۇ. رۇخسەت قىلغىن، ئۇرۇشايلى! - دېدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىپ، مېنىڭ سەۋەبىمدىن قان تۆكۈلۈشىنى خالىمايمەن. ئەگەر ئۇرۇش قىلسام، ئۇلارنى توسۇپ قالالايدىغانلىقىمغا ئىشىنىمەن. ئەمما، مەن ئۇلارنى ئاللاھقا تاپشۇرىمەن. قانداقلا بولمىسۇن، ئۇلار بىلەن ئاللاھنىڭ ئالدىدا بىر يەرگە جەم بولىمىز. ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سىلەرنى ئۇرۇش قىلىشقا بۇيرىمايمەن، - دېدى. سەئىد ئىبنى ئاس ئىسيانچىلارنى ياخشى

(568) ئىبنى كەسىر، ئەلىدىيە ۋەئەبە، 1/1231؛ ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 6/310. ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن زەبى ئىسى سىنقا قاراڭ.





تونۇيدىغان بولغاچقا، چىداپ تۇرالماي:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەندىن بۇيرۇق بېرىشنى تەلەپ قىلمايمەن، - دېدى ۋە سىرتقا چىقىپ ئىسيانچىلار بىلەن ئۇرۇشقا باشلىدى. بىر ئىسيانچىنىڭ زەربىسى بىلەن ئېغىر يارىلىنىپ، ھوشىدىن كەتكۈچە ئۇرۇشتى. (569)

يېقىنلىرى ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ داۋالاتتى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىنغاندىن كېيىن، يۈز بېرىۋاتقان بۇ قالايمىقانچىلىقلاردىن يىراق تۇردى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا، ھەزرىتى تەلھە ۋە ھەزرىتى زۇبەير، مەككىدىن شامغا كېتىدىغان ۋاقىتتا سەئىد ئىبنى ئاسمۇ ئۇلار بىلەن بىللە كەتتى. مەررۇ زەھران دېگەن يەرگە كەلگەندە، سەئىد ئىبنى ئاس قوشۇنغا خىتاب قىلىپ:

- ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدھىيەلەشكە لايىق ھايات كەچۈردى. شېھىت بولۇپ، بۇ دۇنيادىن خۇشال ھالدا ئايرىلدى. ئاللاھ ئۇنىڭ ياخشىلىقلىرىنى قاتمۇقات كۆپەيتىپ، خاتالىقلىرىنى ئۆچۈرۈپ، دەرىجىسىنى، نېمەت ئاتا قىلغان پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار، سالىھلار ۋە شېھىتلەرنىڭ سەۋىيەسىگە كۆتۈردى. ئۇلار نېمىدېگەن گۈزەل دوستلار!

- ئى، ئىنسانلار! سىلەر ھەزرىتى ئوسماننىڭ قېنىنى ئاققۇزغانلارنى، جازالاش ئۈچۈن يولغا چىققانلىقىڭلارنى بايان قىلىۋاتىسىلەر. ئەگەر شۇنداق قىلىشنى خالىساڭلار، ئۇنىڭ قاتىللىرى ئەنە شۇ يەردە. قىلىچلىرىمىزنى چىقىرىپ يېنىغا بارايلى. ئۇنداق قىلالمىساڭلار، ئۆيلىرىڭلارغا قايتىڭلار! ئىنسانلارنى مەمنۇن قىلىش ئۈچۈن ئۆزۈڭلارنىڭ ئۆلتۈرمەڭلار! ياخشى بىلىڭلاركى، ئۇلارنى ھېچقايسىسى، قىيامەت كۈنى سىلەرنى جازادىن قۇتۇلدۇرالمىدۇ، - دېدى.

مەرۋان ئىبنى ھەكەم ئۇنىڭغا قارشى چىقتى. مۇغىيرە ئىبنى شۇئبە بولسا:

(569) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/34.



- سەئىد ئىبنى ئاس توغرا سۆزلىدى، - دەپ ئۇنى قوللىدى. ھەتتا مۇغىيرە قالايمىقانچىلىق چىقارماقچى بولغانلارنىڭ تېخىمۇ كۆپ تەسىرىگە ئۇچراپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، ئۆزىگە ئەگەشكەن بىر توپ كىشىلەر بىلەن بىللە ئۇ يەردىن ئايرىلىپ تائىققا كەتتى. سەئىد ئىبنى ئاس بولسا، مەككىگە قايتىپ كەلدى. مۇسۇلمانلار ئارىسىدا يۈز بەرگەن بۇ ئۇرۇشتىن يىراق تۇرۇش ئۈچۈن مەككىدە تۇردى. (570)

مەدىنىگە ۋالىي بولۇشى

سەئىد ئىبنى ئاس مۇئاۋىينىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە خېلى ئۇزۇن مەزگىل مەدىنىگە ۋالىي بولدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە پات - پات ئۇنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىپ، ئورنىغا مەرۋان ئىبنى ھەكەمنى ۋالىي قىلاتتى. بەزىدە مەرۋاننى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىپ ئورنىغا سەئىدنى ۋالىي قىلاتتى. سەئىد ئىبنى ئاس ۋالىيلىق قىلىۋاتقان مەزگىلدە مۇئاۋىيە ئۇنىڭغا بىر پارچە مەكتۇپ يازدى؛ مەكتۇپىدا «ماڭا يېتىپ كەلگەن خەۋەرگە قارىغاندا، مەرۋان يولدىن چىقىپ، ئۆزىگە ھەشەمەتلىك بىر ئۆي سالدۇرۇپتۇ. مەكتۇپنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامان مەرۋاننىڭ ئۆيىنى يىقىپ تاشلىغىن!» دەپ بۇيرۇق قىلدى.

سەئىد ئىبنى ئاس مەكتۇپنى ئوقۇغاندىن كېيىن، مەرۋانغا ھەسەت قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ، يالغان - ياۋىداق سۆزلەر بىلەن خەلىپىنى كۈشكۈرتكەنلىكىنى بايقاپ، خىزمەتچىسىگە مەكتۇپنى بېرىۋېتىپ: - بۇنى ئاۋۇ ساندۇققا سېلىپ قويغىن! ھېچقانداق ئىش قىلماي، خەتنى ساقلاپ قوي، - دېدى.

بىر يىلدىن كېيىن مۇئاۋىيە يەنە سەئىد ئىبنى ئاسنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىپ ئورنىغا مەرۋاننى ۋالىي قىلدى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئوخشاش مەكتۇپتىن بىرنى مەرۋانغا ئەۋەتتى. مەرۋان خەلىپىنىڭ بۇيرۇقىنى

(570) ئىبنى ئابدۇبىر. ئىنتىباب. 2/623؛ ئىبنى سەئىد. ئەباقات. 5/34؛ ئىبنى مەنزۇر. مۇختەسەر. 9/308





شەخسەن ئۆزى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن، سەئىد ئىبنى ئاسنىڭ ئۆيىگە باردى. ئۇ ۋاقتتا سەئىد ئىبنى ئاس مەسجىدى نەبەۋىدە پېشىن نامىزىنى ئوقۇۋاتاتتى. خىزمەتچىسى يۈگۈرگەن پېتى مەسجىدكە بېرىپ، ئەھۋالنى خوجايىنىغا مەلۇم قىلدى. سەئىد ئىبنى ئاس ۋەقە بولغان يەرگە كېلىپ، مەرۋاننىڭ قولىدىن تۇتۇپ ئۆيىگە تەكلىپ قىلدى. ئۇنىڭغا خەلىپىنىڭ بۇرۇن، ئۆزىگە مەرۋاننىڭ ئۆيىنى يىقىپ تاشلاش ئۈچۈن بۇيرۇق قىلىپ، بىر پارچە مەكتۇپ ئەۋەتكەنلىكىنى ئېيتتى ۋە خىزمەتچىسىگە قاراپ:

- ساڭا بەرگەن ھېلىقى مەكتۇپنى ئېلىپ چىققىن! - دەپ بۇيرۇدى. خىزمەتچىسى مەكتۇپنى ئېلىپ كېلىپ مەرۋانغا بەردى. ئەھۋالنى چۈشەنگەن مەرۋان قىلماقچى بولغان ئىشىدىن ۋاز كەچتى. (571)

سېخىلىقى

سەئىد ئىبنى ئاس ناھايىتى سېخى كىشى ئىدى. كىشىلەرگە كۆڭۈل بۆلەتتى، موھتاجلارغا قولىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلاتتى. بىر چاغدا ئۆزى ناھايىتى ياخشى تونۇيدىغان قۇرئان كەرىم ئۇستازلىرىدىن بىرى، ئىقتىسادى جەھەتتە قىيىنچىلىققا دۇچ كېلىپ، ئېغىر ئەھۋالدا قالدى. ئايالى:

- ۋالىينى ناھايىتى سېخى بىرى دېيىشىۋاتىدۇ، ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ ئەھۋالىمىزنى ئېيتساڭ، بەلكى قىيىنچىلىقىمىزغا بىرەر چارە قىلار، - دېگەندە:

- ئەپسۇس، ئۇ يەرگە يۈزۈمنى قىزارتىپ بارمايمەن، - دېدى. ئايالى چىڭ تۇرۇۋېلىپ، ئاخىرى ۋالىينىڭ يېنىغا بېرىشقا قايىل قىلدى. قۇرئان ئۇستازى ۋالىينىڭ ئالدىغا بېرىپ، باشقا زىيارەتچىلەرنىڭ ئارىسىغا قوشۇلۇپ بىر ئاز ئولتۇردى. كىشىلەر زىيارىتىنى تۈگىتىپ تارقىلىشقا باشلىغان بولسىمۇ، ئۇ تېخىچە ئولتۇراتتى. خىجىل بولۇپ، ۋالىيغا دەر - ئەھۋالنى



ئېيتالمايۋاتاتتى. سەئىد ئېنى ئاس ئەھۋالنى چۈشۈنۈپ:

- بىرەر ئېھتىياجىڭ بارمىدى؟ - دەپ سورىدى. ئالىم جاۋاب بەرمىدى.
ۋالى ئۆيدىكى خىزمەتچىلىرىگە قاراپ:

- سىرتقا چىقىپ تۇرۇڭلار! - دېدى. ئۇلار چىقىپ كەتكەندىن كېيىن:
- ئىككىمىز يالغۇز قالدۇق، قېنى، قانداق قىيىنچىلىقنىڭ بولسا
ئېيتقىن! - دېدى. ئۇ يەنە گەپ قىلماي تۇراتتى. ئۇنىڭ خىجىل
بولۇۋاتقانلىقىنى بايقاپ، چىراغنى ئۆچۈرۈۋېتىپ:

- ئاللاھ ساڭا مەرھەمەت قىلسۇن! يۈزۈمنىمۇ كۆرمەيۋاتسەن، قېنى
ئەمدى ئېھتىياجىڭنى ئېيتقىن! - دېدى. ئالىم:

- ئاللاھ ۋالىمىزغا ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن! ناھايىتى ئېغىر يوقلۇق ۋە
قىيىنچىلىقتا قالدىم. ئەھۋالىمنى سىزگە ئېيتىشنى ئارزۇ قىلغان بولساممۇ،
خىجىل بولۇپ ئېيتالمىدىم! - دېدى. ۋالى:

- تاڭ ئاتقاندا پالانىنىڭ يېنىغا بارغىن! ئۇ مېنىڭ ۋەكىلىمدۇر،
نىمىگە ئېھتىياجىڭ بولسا، ئۇ ساڭا ياردەم قىلىدۇ، - دېدى. ئالىم رەھمەت
ئېيتىپ قايتىپ كەتتى. ئەتىسى ئەتىگەن ھېلىقى ئادەمنىڭ يېنىغا بېرىپ:
- ۋالى مەن ئۈچۈن ساڭا بىر ئىش بۇيرۇماقچى ئىدى. ئامانتىمنى
بېرەمسەن؟ - دېدى. ۋەكىل:

- ھەئە، بەرگەن نەرسىلەرنى كۆتۈرىدىغان بىرى بارمۇ؟ - دەپ
سورىدى. ئالىم ئۇ چاغدا <ۋەكىل ماڭا ئۇن، ياغ، يېمەكلىككە ئوخشاش،
ئۆزى ئېغىر، باھاسى ئەرزان نەرسىلەرنى بېرىپ يولغا سېلىپ قويماقچى
بولۇۋاتىدۇ> دەپ ئويلاپ قېلىپ بىر ئاز ئاچچىقلانغان ھالدا:

- كۆتۈرىدىغان ئادەم يوق، - دېدى ۋە ئۆيىگە قايتىپ كەتتى.
ئىچكىرىگە كىرىپلا ئايالىغا كايىپ:

- مېنى ۋالىنىڭ يېنىغا بارغىن، دېدىڭ. دېگىنىڭ بويىچە بېرىپ
يۈزۈمنى قىزارتىپ تەلەپ قىلدىم. ئەمما، ئۇ مېنى پەقەت بىر ئاز ئۇن





ۋە يېمەكلىك بېرىدىغان بىرىنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. ئەگەر بېرىدىغان مېلى بولسا، ماڭلا بېرەتتى، كۆتۈرىدىغان ئادەمگە كېرەك يوقتى، - دېدى. ئايالى:

- بەرگەن نەرسىنى ئاز كۆرمەي نېمىشقا ئالدىڭىز؟ ھېچبولمىغاندا ئۇنىڭ بىلەن بىر مەزگىل كۈن ئۆتكۈزەتتۇق، - دېدى. ئايالنىڭ دېگەنلىرى ئۇرۇنلۇق ئىدى. ھازىر پىتنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا تاشلايدىغان ۋاقىت ئەمەس ئىدى. ئايالغا:

- توغرا ئېيتتىڭ! - دەپ ئۆيىدىن چىقىپ ۋەكىلنىڭ يېنىغا باردى. ۋەكىل ئالىمنى كۆرۈپ:

- كەلگىن، مەنمۇ ھازىر سېنى چاقىرتاي دەپ تۇرغان ئىدىم. ۋالىغا ساڭا بەرگەن ماللارنى توشۇيدىغان ئادىمىڭنىڭ يوقلىقىنى ئېيتسام، ماللىرىڭنى توشۇش ئۈچۈن ئۈچ قۇل ئەۋەتتى. ئۇلار ماللىرىڭنى توشۇشقا ياردەم قىلىدۇ، - دېدى.

ئۇلار بىرلىكتە ۋەكىلنىڭ ئۆيىگە باردى. ۋەكىل كەلگەن ھەر بىر ئادەمگە ئىچىگە 10 مىڭ دەرھەمدىن پۇل سېلىنغان بىردىن قاپ بەرگەندىن كېيىن:

بۇلارنى ئۇنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بېرىپ، قايتىپ كېلىڭلار! - دېدى. قۇللار ئىشلىرىنى تۈگىتىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ۋالى ئۇلارنى ئازاد قىلدى. چۈنكى خېلى ئۇزۇن زاماندىن بېرى ئۆزىگە ناھايىتى ياخشى ئىشتىن بىرىنى پىرىنسىپ قىلىۋالغانىدى. بىرىگە بىر قۇلدىن ھەدىيە ئەۋەتسە، قۇل قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

- سېنى ئازاد قىلدىم، - دەپ خۇشخەۋەر بېرەتتى. (572)
ئۇنىڭ سېخىلىقى تىللاردا داستان بولدى. بىر كۈنى بىر سەھرالىق ئەرەب ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلدى. سەئىد ئىبنى ئاس خىزمەتچىسىگە:
- ئۇ ئادەمگە 500 بەرگىن! - دەپلا ئۇ يەردىن كېتىپ قالدى.





خىزمەتچىسى يۈگۈرۈپ يېنىغا بېرىپ:

- 500 دەرھەممۇ ياكى دىنارمۇ؟ - دەپ سورىدى. بىر دىنار قىرىق دەرھەم ئىدى. سەئىد ئىبنى ئاس:

ئەلۋەتتە دەرھەم - دېدى ۋە ئارقىدىنلا:

- ئۇ ئادەم بەلكى دىنار بېرىدۇ، دەپ ئويلاپ قالغاندۇ، ئۇ ئۈمىدسىزلىنىپ قالمىسۇن 500 دىنار بەرگىن! - دېدى.

ئۇ سەھرالىق ئەرەب ئالتۇنلارنى ئالغاندىن كېيىن، ئولتۇرۇپ يىغلاشقا باشلىدى. سەئىد ئىبنى ئاس ھەيران بولغان ھالدا ئادەمنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- يەنە نېمىگە يىغلايسەن؟ ئاللاھ سېنىڭ ئېھتىياجىڭنى ھەل قىلىدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئۇ كىشى:

شۇنداق، ئېھتىياجىم ناھايىتى ياخشى ھەل بولدى. مەن ئۆزۈم ئۈچۈن يىغلىمىدىم. شۇ تۇپراقنىڭ سەندەك بىر ئادەمنى يەپ كېتىدىغانلىقىنى ئويلاپ يىغلاۋاتمەن، - دېدى. (573)

سەئىد ئىبنى ئاس بېرىدىغان مال - مۈلكى يوق ۋاقىتتا، بىرسى ئۇنىڭدىن بىر نەرسە تەلەپ قىلىپ كەلسە، ئۇنىڭغا «يوق» دېمەي «قەرزىم بولسۇن، ئەھۋالىم ياخشىلانغاندا چوقۇم ساڭا پۇل بېرىمەن» دەيتتى. ھەتتا بۇنىڭ ئۈچۈن ھۆججەت يېزىپ بېرەتتى.

زۇبەير بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: سەئىد ئىبنى ئاس ۋالىيلىقتىن ئېلىۋېتىلگەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەسجىدى نەبەۋىدىن چىقىپ ئۆيىگە كېتىۋاتاتتى. بىر ئادەمنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقانلىقىنى بايقاپ، ئارقىسىغا قاراپ:

- بىرەر ئېھتىياجىڭ بارمىدى؟ - دەپ سورىدى. ئۇ كىشى:

- ياق، سېنىڭ يالغۇز ئىكەنلىكىڭنى كۆرۈپ، ھەمراھ بولاي





دېگەنتىم، - دېدى. سەئىد:

- جىيەنىم، ئاللاھمۇ سېنى يالغۇز قويمىسۇن! - دەپ دۇئا قىلدى.
ئاندىن يەنە يېنىغا چاقىرىپ:

- ماڭا بىر قەلەم ۋە تىرە پارچىسى ئېلىپ كەلگىن! - دېدى. ئۇ
كىشى ئۇنى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن:

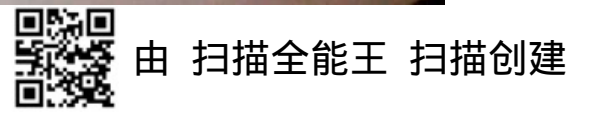
- ئەمدى، پالانى كىشىنى بۇ يەرگە چاقىرغىن! - دېدى.

چاقىرغان كىشى كەلگەندە، ئۇنى گۇۋاھچى قىلىپ تۇرۇپ خۇددى ئۇ
ئادەمگە قەرزى باردەك، كېيىن 20 مىڭ دەرھەم بېرىدىغانلىقىغا ھۆججەت
يېزىپ بېرىپ <پۇل تاپقاندا يازغان بۇ دەرھەمنى ساڭا بېرىمەن> دېدى.
ئەمما ئۇنداق قىلىشقا ئۆمرى يەتمەي، شۇ يىلى ۋاپات بولۇپ،
ھېلىقى ئادەم مەزكۇر ھۆججەتنى چىقىرىپ ئوغلىغا كۆرسەتتى. ئوغلى
قەتئىي ئىككىلەنمەستىن دادىسىنىڭ قەرزىنى قايتۇردى. (574)

بىر پىيالە سۇ

سەئىد ئىبنى ئاس بىر كۈنى مەدىنە كوچىلىرىدا ئايلىنىپ
يۈرۈۋېتىپ، ناھايىتى قاتتىق ئۇسساپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى، -
دە، دەرھال يېقىن ئەتراپتىكى بىر ئۆينىڭ ئىشىكىنى چەكتى. ئىشىكىنى
ئاچقان ئادەمدىن ناھايىتى ئۇسساپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ، بىر ئىستاكان
سۇ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇ كىشى ئىچكىرىگە كىرىپ كېتىپ بىر
ئىستاكان سۇ ئېلىپ چىقتى. سەئىد ئىبنى ئاس سۇنى ئىچىپ، رەھمەت
ئېيتىپ كېتىپ قالدى. بىر مەزگىل ئۆتۈپ ۋالىي بولغاندا، ئۇ ئادەمنى
بىر توپ كىشىلەرنىڭ ئىچىدە كۆرۈپ قالدى. قەرزى بولغاچقا ئۆيىنى
4000 دىنارغا سېتىش ئالدىدا تۇرۇۋاتاتتى. سەئىد ئىبنى ئاس ئەھۋالنى
كۆرۈپ، خىزمەتچىسىگە:

(574) ئىسى ئالدىلىق. ئىستىئاب. 2/623.



- ئۇ ئادەمدىن ئۆيىنى نېمە ئۈچۈن ساتىدىغانلىقىنى سورىدى. دېدى. خىزمەتچى ئۆيىنى نېمىشقا ساتماقچى بولغانلىقىنى ئوقۇپ كېلىپ: - 4000 دىنار قەرزى بار ئىكەن، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆيىنى ساتماقچى بوپتۇ، - دېدى. سەئىد:

- ئۇ ئادەمنىڭ بىزنىڭ ئۈستىمىزدە ھەققى بار. ئۇ ھېلىقى كۈنى بىزگە سۇ بەرگەندى، - دېدى. ئاندىن دەرھال ئۇلغىنى تەييارلاپ، ئۇ ئادەمنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىغىچە باردى، ئۇلغىدىن چۈشۈپ، ئىشىكىنى قاشتى. ئىشىك ئېچىلغاندىن كېيىن:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم! - دەپ سالام بەردى. قەرز ئىگىلىرىمۇ يېنىدا بار بولۇپ، ئۆي ئىگىسى قېيىن ئەھۋالدا ئىدى. دەل ۋاقتىدا كەلگەنلىكىنى بايقىغان ۋالىي قەرز ئىگىلىرىدىن:

- ئالدىغان قانچە پۇلۇڭلار بار ئىدى؟ - دەپ سورىدى. ئۇلار:

- 4000 دىنار، - دېيىشتى. ۋالىي:

- بۇ قەرزنى مېنىڭ ئۈستۈمگە ئېلىشىمنى خالامسىلەر؟ - دېدى. ئۇلار:

- بولىدۇ، - دېدى. ۋالىي ئۆي ئىگىسىگە:

- ئۆيۈڭدە خۇشال - خۇرام ئولتۇرۇشنى داۋاملاشتۇرغىن! - دېدى. ئۇنىڭ قەرزىنى تۆلەپ، ناھايىتى ئېغىر بىر قىيىنچىلىقتىن قۇتقۇزۇپ قويدى. (575)

سەئىد ئىبنى ئاس ھەپتىنىڭ بىر كۈنى چوقۇم دوستلىرى ۋە قوشنىلىرىنى ئۆيىگە تاماققا تەكلىپ قىلاتتى. ئۇلار ئۆيىگە كەلگەندە ناھايىتى ئاددىي - ساددا كىيىنەتتى. كېتىدىغان ۋاقتىدا ئۇلارغا ھەدىيە بېرەتتى، مېھمانلارنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرگە ۋە بالىلىرىغا ھەدىيە ئەۋەتىشكىمۇ سەل قارىمايتتى.



كۈفەدە ۋالىيلىق قىلىۋاتقان ۋاقتتا ھەر جۈمە كۈنى ئاخشاملىرى خىزمەتچىلىرىگە قاپچۇق تەييارلىتىپ، ھەر بىرىنىڭ ئىچىگە بىر قانچە دىنار قوياتتى. ناماز ۋاقتى بولغاندا، خىزمەتچىلەر ۋالىينىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە جامەگە بېرىپ، ئىچىگە بىر قانچە ئالتۇن سېلىنغان قاپچۇقلارنى ناماز ئوقۇۋاتقانلارنىڭ يېنىغا قويۇپ قوياتتى. بۇ ئەھۋال ئادەتكە ئايلانغاندىن كېيىن، ھەر جۈمە كېچىلىرى جامە لىقمۇلىق توشۇپ كېتەتتى، ئۇ كۈن جامە بايرام كۈنىدەك بولۇپ كېتەتتى. (576)

ئۇ ۋاپات بولغان يىلى ئاچارچىلىق يۈز بېرىپ، كىشىلەر ئېغىر قىيىنچىلىقتا قالغانىدى. سەئىد ئىبنى ئاس ئۇ ۋاقتتا مەدىنە ۋالىيسى بولۇپ، خەزىنىدە نېمە بولسا، ھەممىسىنى ئاخىرقى سىنىتتىغىچە مۇھتاج كىشىلەرگە تارقىتىپ بەردى. ئىش بۇزىدىغان بەزى كىشىلەر جىم تۇرماي ئەھۋالنى خەلىپىگە مەلۇم قىلدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ئاچچىقلىنىپ ئۇنى ۋالىيلىقتىن ئېلىپ تاشلىدى.

ۋاپاتى

سەئىد ئىبنى ئاس خېلىلا ياشىنىپ قالغان بولۇپ، ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىلگەن يىلى قاتتىق كېسەل بولۇپ قالدى. ئوغلى ئۆمەرنى يېنىغا چاقىرىپ:

- يېنىمدا بار چېغىڭدىمۇ يوق چېغىڭدىمۇ دائىم سەندىن رازى بولدۇم، قەرزلىرىمنى ئېنىقلاپ چىقىپ، ئۇلارنى قايتۇرغىن! بۇ ئىشتا ھەرگىزمۇ خەلىپىدىن ياردەم تەلەپ قىلمىغىن! ماللىرىمنى سېتىپ قەرزىمنى قايتۇرغىن، قىزلىرىمغا كۆز - قۇلاق بولغىن. ئىشلىرى بولمىسا، خالىغانچە سىرتقا چىقىمىسۇن. ئۆيلىرى دائىملىق تۇرالغۇسى بولسۇن. دوستلىرىمغا مېنىڭ يوقلۇقىمنى چاندۇرمىغىن. سەنمۇ ماڭا ئوخشاش ئۇلارغا كۆز - قۇلاق بولغىن! - دېدى.

(576) ئىسۋال نەسىر. ئۆسۈلۈلغە، 2082؛ ئىبنى مەزۇر، مۇختەسەر، 9/313.





كېسلى ئېغىرلىشىپ قالغاندا، بالىلارنى يېنىغا چاقىرىپ:

- قايسىڭلار ۋەسىيىتىمنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى ئورۇندايسىلەر؟ - دەپ سورىدى. چوڭ ئوغلى:

- مەن قوبۇل قىلىمەن، دادا! - دېدى. سەئىد:

- قايتۇرۇشقا تېگىشلىك بولغان قەرزلىرىمنى قايتۇرغىن! - دېدى. ئوغلى:

- قانچىلىك قەرزنىڭ بار؟ - دەپ سورىدى. سەئىد:

- 80 مىڭ دىنار، - دېدى. ئوغلى:

- دادا، ئۇنچىلىك ئالتۇننى كىمدىن ئالدىڭ؟ - دەپ سورىدى. سەئىد:

- قىممەتلىك بىر دوستۇمدىن ئالدىم. خىجىللىقتىن يۈزلىرى قىزىرىپ كەتكەن بىر ئادەم ئېھتىياجى بارلىقىنى ئېيتىپ ئالدىمغا كەلگەنىدى. ئەھۋالنى بايقىغاندىن كېيىن، ئۇ تەلەپ قىلمىسىمۇ مەن بەردىم. ئى، ئوغلۇم! شۇنىڭدەك بىرى سېنىڭ يېنىڭغا كەلسە، سەنمۇ مەن قىلغاندەك قىلغىن. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، پۈتۈن ماللىرىڭنى بەرسەڭمۇ، يەنىلا قىلىشىڭغا ئەرزىيدۇ.

- ئوغللىرىم! ئەگەر ياخشىلىق ئاسان قىلغىلى بولىدىغان ئاددىي بىر ئىش بولغان بولسا ئىدى، يامان كىشىلەر ئۇنى قىلىشتا ياخشىلاردىن ئېشىپ كەتكەن بولاتتى. ياخشىلىق ئاچچىقتۇر، ئۇنى پەقەت ياخشىلىقنىڭ قىممىتىنى بىلىدىغانلار سەۋر بىلەن قىلىدۇ ۋە ساۋابىنى كۈتىدۇ.

- خەلق ئىچىدىكى ئابىرۇيلۇق كىشىلەرنى، چوڭلارنى ھۆرمەت قىلمىساڭلار، سىلەرگە نەپەت بىلەن قارايدۇ. ئادەتتىكى كىشىلەرنى كۆزگە ئىلماي، ئۇلارنى مەسخىرە قىلساڭلار، ئەخلاقىڭلار بۇزۇلۇپ، ئىناۋىتىڭلار چۈشۈپ كېتىدۇ، - دېدى.

- سەئىد ئىبنى ئاس ھىجرىيەنىڭ 59 - يىلى ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئوغلى ئۇنى دەپنە قىلىپ بولۇپ، ئەھۋالنى مەلۇم





قىلىش ئۈچۈن شامغا باردى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئوغلىغا كۆڭلىنىڭ يېرىم بولغانلىقىنى ۋە تەزىيەسىنى بىلدۈرگەندىن كېيىن:

- قەرزلىرى بارمىتى؟ - دەپ سورىدى. ئوغلى:

- ھەئە، 300 مىڭ دەرھەم قەرزى بار ئىدى، - دېدى. مۇئاۋىيە:

- مەن قايتۇراي، - دېدى. ئوغلى:

- دادام ئۇنى ئۆزىنىڭ مېلىنى سېتىپ قايتۇرۇشۇمنى بۇيرۇغانىدى، -

دېدى. مۇئاۋىيە:

- ئۇنداقتا ئۇنى ماڭا ساتقىن، - دېدى. ئوغلى:

- بولىدۇ، ۋەسىيىتىگە خىلاپ ئەمەس، - دېدى. مۇئاۋىيە سەئىد

ئىبنى ئاسنىڭ ماللىرىنى يۇقىرى باھادا سېتىۋېلىپ، قەرزلىرىنى قايتۇرۇشقا

ياردەمچى بولدى. (577)





ئۈچىنچى بۆلۈم



پەيغەمبىرىمىزنىڭ
ھېمايىسى ئاستىدىكى بالىلار
ۋە يېقىن تۇغقانلىرى



ئابدۇللاھ، ئەۋن ۋە مۇھەممەد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ھەزرىتى جەئفەر بىلەن ئايالى ئەسما بىنتى ئۇمەيس دەۋەتنىڭ تۇنجى كۈنلىرىدىلا ئىسلامنى قوبۇل قىلدى. مۇشرىكلارنىڭ زۇلمى كۈچەيگەنسېرى مۇسۇلمانلار پەيغەمبىرىمىزنىڭ رۇخسىتى بىلەن ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىشقا باشلىدى. كېتىۋاتقانلار ئارىسىدا ھەزرىتى جەئفەر ۋە ئايالى ئەسمامۇ بار ئىدى.

ھەزرىتى جەئفەر ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان ساھابىلەرنىڭ باشلىقى بولۇپ، ئون بەش يىل بويىچە بۇ ۋەزىپىسىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك داۋاملاشتۇردى. مەككىلىكلەر تاكى ئۇ يەرگە قەدەر قوللىرىنى ئۇزاتقان بولسىمۇ، ھەبەشىستان پادىشاھى ۋە خەلقى بىلەن ئورناتقان ياخشى مۇناسىۋىتى ۋە مۇداپىئەسىنىڭ سايىسىدا پادىشاھنى ئۆز ئىچىگە ئالغان نۇرغۇنلىغان ھەبەشىستانلىق ۋە دىن ئادەملىرىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىغا ۋەسىلە بولدى.

ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن تۇنجى پەرزەنتى ئابدۇللاھ دۇنياغا كۆز ئاچتى. ئارقىدىنلا يەنە ئەۋن ۋە مۇھەممەد ئىسىملىك ئىككى بالىسى بولدى.

بالىلىرى ھىجرىيەنىڭ يەتتىنچى يىلىغىچە ھەبەشىستاندا ياشىدى. خەيبەرنىڭ پەتىھى قىلىنىشى جەريانىدا ئائىلىسى بىلەن بىللە ھەبەشىستاندىن ئايرىلىپ كېمىلەرگە ئولتۇرۇپ مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. ئۇ چاغدا چوڭ ئاكىسى ئابدۇللاھ يەتتە ياش، ئەۋن بەش ياش ۋە مۇھەممەد ئەمدىلا تۆت ياشقا كىرگەن ئىدى. مۇھاجىرلارنىڭ مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشى



پەيغەمبىرىمىزنى ناھايىتى ھاياجانلاندۇرغان بولۇپ، ئىشەنگۈسىز دەرىجىدە خۇشال بولغانىدى. پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى جەئفەرنى بوينىدىن قۇچاقلاپ تۇرۇپ:

- قايسىغا بەكرەك خۇشال بولۇشۇمنى بىلەلمەيۋاتىمەن. جەئفەرنىڭ كېلىشىگىمۇ ياكى خەيبەرنىڭ پەتھى قىلىنىشىغىمۇ؟- دەپ نەقەدەر سۆيۈنگەنلىكىنى ئىپادىلىدى. (578)

پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە

ئابدۇللاھ، ئەۋن ۋە مۇھەممەد قېرىنداشلار تۆت يىل پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە تۇرغان بولۇپ، ھەر دائىم ئۇنىڭ ئەتراپىدىلا يۈرەتتى. ئۇنىڭ بىلەن گۈزەل ئەسلىملىرى بار ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر بۇ ئەسلىملىرىدىن بەزىلىرىنى سۆزلەپ بېرىش ئارقىلىق پەيغەمبىرىمىزنى ۋە ساھابىلەرنى تېخىمۇ چوڭقۇر تونۇشىمىزغا ۋەسىلە بولدى. ئۇنىڭ ئېغىزى ئارقىلىق بۇ ئەسلىمىلەرگە بىرلىكتە قۇلاق سالايلى:

پەيغەمبىرىمىز سەپەردىن قايتىپ كەلسە، ئائىلىسىدىكى بالىلار خۇشال بولۇشۇپ، ئۇنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن تاكى شەھەرنىڭ كىرىش ئېغىزىغىچە يۈگۈرۈشۈپ باراتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ بىر قېتىملىق سەپەردىن قايتىشى ئىدى. باشقا بالىلارنىڭ ئالدىدا يۈگۈرۈپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردىم. مېنى كۆرۈپ يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلىغىنىڭ ئالدى تەرىپىدە ئولتۇرغۇزدى. ئارقىدىن فەتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغۇللىرىدىن ھەسەن ۋە ھۈسەيىن كەلدى. ئۇلارنىمۇ ئۇلىغىغا مىندۈردى. بىز مىنىپ بولغاندىن كېيىن تۈگە قوزغىلىپ، يولنى داۋاملاشتۇردى. ئۈچىمىز بىرلىكتە شۇ ھالەتتە مەدىنىگە كىردۇق. (579)

بالىلارنىڭ كۆپىنچىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا بولۇشنى، ئۇنىڭ

(578) شامى، سۈنۈلۈل ھۇدا، 11/108.

(579) زەھەبى، سەپەر، 3182؛ شەخس: ئىسىمى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/74.





ئۇلغىغا مىنىشنى ئارزۇ قىلاتتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلغىغا تېخىمۇ كۆپ بالىلارنى مىندۈرۈش ئۈچۈن، ھەر قېتىم سەپەردىن قايتقاندا، نۆۋەت بىلەن باشقا بالىلارنىمۇ تۆگىسىگە مىندۈرەتتى.

بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر يېقىن دوستى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير بىلەن پاراڭلىشىۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىنى ئەسلەپ، ئەسلىملىرىنى بىر - بىرلىرىگە سۆزلەپ بېرىشىۋاتاتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر ئۇنىڭغا:

- يادىڭدا بارمۇ؟ بىر كۈنى سەن، مەن ۋە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۈچىمىز بىللە تۇرۇۋاتقان چېغىمىزدا پەيغەمبىرىمىز ئۇچراپ قالدى. ئۇ چاغدا پەيغەمبىرىمىز بىزنى ئۇلغىغا مىندۈرۈپ، سېنى مىندۈرۈمگەندى، - دېدى. (580)

بەزىدە يېشى تېخى كىچىك بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە قەتئىي ئۈتۈلماس گۈزەل ۋاقىتلارنى ئۆتكۈزەتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر بۇ گۈزەل كۈنلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىر كۈنى مېنى جەزىسىگە ئالدى. يولدا كېتىۋېتىپ ماڭا بىر سىرنى ئېيتىپ بەردى. ئۇ سىرنى ھازىرغىچە ھېچكىمگە ئېيتىمىدىم.» (581)

ئۇرۇۋە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير يەتتە ياش چاغلىرىدا بىرلىكتە پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ، تەبەسسۇم قىلدى. قولىنى ئۇزارتىپ ئۇلارنىڭ بەيئىتىنى قوبۇل قىلدى.» (582)

ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرۇش جەريانىدا نۇرغۇنلىغان گۈزەل ئەسلىمىلەرگە شاھىت بولغانىدى. ئۇ ئۇلارنىڭ بىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز مەدىنىلىك بىر مۇسۇلماننىڭ خورمىلىق بېغىغا كىردى. باغدا بىر تۆگە بار ئىدى.

(580) نۇجارى، جەھاد، 196؛ مۇسلىم، فەدانلۇساغەن، 65.

(581) مۇسلىم، ھەيز، 79؛ ئىبنى ھەجر، ئىسلاھ، 4593.

(582) ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 12/74.



پەيغەمبىرىمىز تۆگىنىڭ ئىگراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ كۆزىگە ياش ئالدى. تۆگىنىڭ بېشىنى ۋە مۈرىسىنى سىلاپ تىنىچلاندۇرغاندىن كېيىن، ئەتراپىدىكىلەردىن:

- بۇ كىمنىڭ تۆگىسى؟ بۇ تۆگىنىڭ ئىگىسى كىم؟ - دەپ سورىدى. مەدىنىلىك بىر ياش پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇ مېنىڭ تۆگەم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- شۇ تۆگەگە قىلغانلىرىڭ تۈپەيلى، ئاللاھتىن قورقماسەن؟ تۆگە ماڭا سېنىڭ ئۇنى ئاچ قويدىغانلىقىڭنى، قوپال مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىڭنى ئېيتىپ ئۈستۈڭدىن شىكايەت قىلدى، - دەپ كايىدى. ياش بۇنىڭدىن كېيىن تۆگىسىنى ئاچ قويماي، ياخشى مۇئامىلە قىلىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى. (583)

دادىسىنىڭ شېھىت بولۇشى

مەدىنىگە كېلىپ بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ دادىسىمۇ قاتناشقان بىر قوشۇننى رىملىقلارغا قارشى مۇئەسسەگە ئۈرۈش قىلىشقا ئەۋەتتى. ئىسلام قوشۇنى 3 مىڭ، رىم قوشۇنلىرى كەم دېگەندىمۇ 100 مىڭ كىشى ئىدى. ئۇلاردىن ئوتتۇز - قىرىق ھەسسە كۆپ ئىدى. ئىسلام قوشۇنىنىڭ قوماندانلىرى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يولغا چىقىشتىن بۇرۇن ئېيتقىنىدەك بىر - بىرلەپ شېھىت بولۇپ كەتمەكتە ئىدى.

غەيبىنىڭ پەردىلىرى ئېچىلغان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز ئىنتايىن ئازابلانغان ھالدا بىر ئايلىق يىراق يەردىكى قوماندانلىرىنىڭ شېھىت بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، قايغۇ ئىچىدە ساھابىلەرگە سۆزلەپ بېرىۋاتاتتى: قوشۇن قايتىپ كېلىشتىن ئۈچ - تۆت كۈن بۇرۇن پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى جەئفەرنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئايالى ۋە بالىلىرىغا تەسەللىي بەردى.

(583) ئىبنۇل ئەسىر. ئۆسۈملۈكلەر. 2861: ئىشى مەنزۇر، مۇختەسەر. 12/72.





ئەسما بىنتى ئۇمەيس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «جەئفەر شېھىت بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيگە كەلدى. ئۇ چاغدا مەن خېمىر يۇغۇرۇپ، قىرىق دانە ياغلىق نان پىشۇرۇپ، بالىلىرىمنى پاكىز يۇيۇپ تاراپ، پۇراقلىق نەرسىلەرنى چاچقاندىم. پەيغەمبىرىمىز ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن:

- جەئفەرنىڭ بالىلىرىنى ئېلىپ كېلىڭلار! - دەپ بۇيرۇدى. بالىلار يېنىغا كەلگەندە ئۇلارنى قۇچاقلاپ سۆيۈپ ھىدلىدى. كۆزلىرى ياشقا تولغان بولۇپ، ئۇزۇن ئۆتمەيلا چىدىيالىماي يىغلىۋەتتى. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاتا - ئانام ساڭا پىدا بولسۇن، نېمىشقا يىغلايسەن؟ ياكى جەئفەر ھەققىدە بىرەر خەۋەر كەلدىمۇ؟ ئۇنىڭغا بىر ئىش بوپتىمۇ؟ - دەپ سورىدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- شۇنداق، جەئفەر بۈگۈن شېھىت بولدى، - دېدى. مەن پەرياد سېلىپ يىغلاشقا باشلىدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئى، ئەسما! يىغلا، لېكىن ھەرگىزمۇ قالايمىقان سۆزلەرنى قىلما، مەيدەڭگە مۇشتلىما! - دېدى. بىر ئازدىن كېيىن ئاسمانغا قارىدى، - دە: - ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام! - دەپ بىرىنىڭ سالامىنى قوبۇل قىلدى. ئاندىن ماڭا قاراپ:

- ئى، ئەسما، قارا! جەئفەر جىبرىئىل، مىكائىل ۋە باشقا پەرىشتىلەر بىلەن بىللە ھازىر بۇ يەرگە كەلدى. جەئفەر ماڭا قانداق شېھىت بولغانلىقىنى ئۆز ئېغىزى بىلەن سۆزلەپ بەردى: «مۇشرىكلار بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلىپ، يەتمىش ئۈچ يېرىمدىن زەربە يەپ يارىلاندىم. بايراق ئوڭ قولۇمدا ئىدى. رىملاردىن بىرى بىر زەربە بىلەن ئوڭ قولۇمنى كەستى. بايراقنى سول قولۇمغا ئالدىم. رىم ئەسكەرلىرىدىن يەنە بىرى، بىر زەربە بىلەن سول قولۇمنى كەستى. ئاندىن يەنە بىر زەربە بىلەن بەدىنىمنى ئىككىگە ئايرىدى. شېھىت بولغاندىن كېيىن ئاللاھ تائالا ماڭا ئىككى قولۇمنىڭ ئورنىغا ئىككى قانات بەردى. ھازىر جەننەتتە



جېرىئىل، مېكائىل بىلەن بىللە خالىغان يېرىمگە ئۇچۇپ بېرىپ، خالىغان مېۋىنى يەۋاتىمەن.»

ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلەپ بەرگەنلىرىنى كۆز ياشلىرى ئىچىدە ئاڭلىغاندىن كېيىن يولدېشىنى تەبرىكلىدى. ئاندىن پەيغەمبىرىمىزدىن بىر ئىشنى ئىلتىماس قىلىپ: - جەننەتنى تەبرىكلەيمەن، ئاللاھ ئۇنىڭغا ناھايىتى گۈزەل ھايات ئاتا قىلىپتۇ. بۇلارنى خەلققە سۆزلەپ بەرسەم، ماڭا ئىشەنمەيدىغانلىقىدىن قورقىمەن. ئى، رەسۇلۇللاھ! سەن مۇنبەرگە چىقىپ، بۇلارنى خەلققىمۇ سۆزلەپ بېرەمسەن؟- دېدى.

ئابدۇللاھ ۋەقەنىڭ داۋامىنى ھېكايە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەنلىكىنى ئەسلىيەلەيمەن. ئانام دادام ئۈچۈن يىغلاپ مەرسىيە ئوقۇشقا باشلىغاندا، پەيغەمبىرىمىز مېنىڭ ۋە ئۆكلىرىمنىڭ بېشىنى سىلاۋاتتى. داۋاملىق يىغلاۋەرگەچكە كۆزلىرىدىن ئاققان ياش ساقلىنى ھۆل قىلىۋەتكەنىدى. ھەم يىغلاپ، ھەم بىزگە دۇئا قىلىپ:

- ئى، پەرۋەردىگارم! جەننەتنىڭ ياخشى ئەمەللىرى ساڭا يەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا قالغان ئەۋلادلىرىغا ئەڭ گۈزەل نېمەتلەرنى ئاتا قىلغىن!- دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ قولۇمدىن تۇتۇپ مەسجىدى نەبەۋىگە ئېلىپ باردى. يول بويى بېشىمنى سىلاپ ماڭدى. مۇنبەرگە چىققان ۋاقتىدا مېنى بىر قات ئاستىدا ئولتۇرغۇزدى. كۆڭلىمنىڭ يېرىملىقى ھالدىن چىقىپلا تۇراتتى. پەيغەمبىرىمىز سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، خەلق دادامنىڭ جەننەتتە ئۇچقانلىقىنى تەسۋىرلەش ئۈچۈن، ئۇنى <جەننەرى تاييار> دەپ ئاتاشتى.

پەيغەمبىرىمىز ئۆيىگە بارغاندىن كېيىن ئاياللىرىغا: <جەننەتنىڭ ئائىلىسىگە كۆڭۈل بۆلۈڭلار! ئۇلار ھازىر مۇسەبەتتە بولغانلىقى ئۈچۈن





ئۆزلىرىگە قارىيالمايدۇ، تاماق ئېتىپ، ئۇلارغا ئايرىپ بېرىڭلار! > دېدى. ئۆكلىرىمىنىمۇ چاقىرىپ، بىزنى يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ تاماق يېگۈزدى. تاماق ناھايىتى مەزىلىك ۋە بەرىكەتلىك ئىدى. خىزمەتچىسى سەلىما رەزىيەللاھۇ ئەنھا، بۇغداي ئېلىپ ئۇن تارتىپ، خېمىر يۇغۇرۇپ، زەيتۇن ياغلىق قىلىپ نان پىشۇردى. ئۈستىگە قىزىلمۇچ سۈرتتى. قورسىقىمىز ئاچقاندا بىزگە ئۈنىڭدىن بېرەتتى. ئۈچ كۈنگىچە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىدە تۇردۇق. پەيغەمبىرىمىز ۋە ئۆكلىرىم بىلەن بىرلىكتە بازارغا بېرىپ بىر قوي سېتىۋالدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- پەرۋەردىگارم! ئېلىپ - سېتىشنى مۇبارەك قىلغىن! - دەپ ماڭا دۇئا قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىغىچە نېمىلا سېتىۋالماي ھەمىشە بەرىكەتلىك بولدى. (584)»

يولدىشىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان، ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە كۆپلىگەن خاپىلىق ۋە خۇشاللىقلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن، نۇرغۇن يىل مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ چاپلىق كۈرەش قىلغان ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۆزىنى تۇتالمايۋاتاتتى. يېنىغا كەلگەن ئاياللار بىلەن بىللە ھېچقىرىقلارغا بوغۇلغىچە يىغلايتتى. ساھابىلەردىن بىرى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئەھۋالىنى مەلۇم قىلدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇلارغا تىنچلىنىشنى ئېيتقىن! - دېدى. ساھابە ئاياللارنىڭ يېنىغا بېرىپ سەۋر قىلىشنى ئېيتقان بولسىمۇ، ئەمما ھېچكىم قۇلاق سالماي يىغلاشنى داۋاملاشتۇردى. ساھابە ئۈچ قېتىم باردى، ئەمما ھېچقايسىسى توختىمىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- جەننەتنىڭ كېتىشى ئەلۋەتتە يىغلاشقا ئەرزىيدۇ! - دەپ، ئاياللارنى ئىختىيارغا قويۇۋېتىشنى ئېيتتى. (585)

ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز قايتىدىن

(584) باقىدى. مەغازى، 2/767.

(585) ئىنى ئابدۇلەزىز، ئىستىئاب، 2:243 ئىسى ھەجەر، ئىسلاھ، 1167: تەمىزى، تارىخ، 430: شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 6:149.



جەئفەرنىڭ ئۆيىگە كېلىپ:

- بۈگۈندىن باشلاپ قېرىنداشىمغا يىغلىماڭلار! قېرىنداشىمنىڭ بالىلىرىنى يېنىمغا ئېلىپ كېلىڭلار!- دېدى. بالىلار يېنىغا كەلگەندە، ساتىراشنى چاقىرىپ چاچلىرىنى چۈشۈرگۈزدى. پەيغەمبىرىمىز بالىلارنىڭ چېچى چۈشۈرۈلۈپ بولغاندىن كېيىن، يېنىغا چاقىرىپ قوللىرىنى تۈتۈپ تۇرۇپ، ئۇلارغا دۇئا قىلدى. ئانىسى كەلگەن ۋاقىتتا ئۇنىڭغا يېتىملەرگە كۆڭۈل بۆلۈپ، ئۇلارنى ياخشى بېقىشنى، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى خوش تۇتۇشنى قايتا - قايتا چېكىلىدى. بىر كۈنى ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ يېتىملەرنىڭ ئەھۋالى قانداق بولىدۇ؟- دەپ ئەندىشە قىلىۋاتقانلىقىنى ئىپادىلىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- بالىلىرىڭنىڭ كېلەچىكىدىن ئەنسىرەۋاتامسەن؟ مەن دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئۇلارنىڭ ھامىيىسىمەن،- دېدى. (586)

پەيغەمبىرىمىز ئىسلام قوشۇنىنىڭ كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ئۇلارنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن يولغا چىقتى. ئۇلار بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە كىرگەندە، بالىلار يۈگۈرۈشۈپ ساھابىلەرنىڭ يېنىغا باردى. پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەرگە:

- ئۇلارنى تۆگىلىرىڭلارغا مىندۈرۈۋېلىڭلار! جەئفەرنىڭ بالىلىرىنى ماڭا بېرىڭلار!- دېدى. ئۇ ۋاقىتتا ھەسەن ياكى ھۈسەيىن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ كەلگەنىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىمۇ ماڭا بېرىڭلار!- دېدى. بالىلار بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە كىرىشتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ چاغدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ۋە كۈسەم بىلەن بىللە ئويناۋاتاتتىم. پەيغەمبىرىمىز تۆگىسى بىلەن يېنىمىزغا كېلىپ، ساھابىلەرگە:

- بالىلارنى ماڭا بېرىڭلار!- دېدى. مېنى ئالدىغا، كۈسەمنى ئارقىسىغا





مىندۇردى، بېشىمنى سىلاپ تۇرۇپ، ماڭا ياخشى دۇئالارنى قىلدى.» (587)
پەيغەمبىرىمىز دادىسى ھەزرىتى جەئفەرنىڭ جىنازا نامىزىدا ئوغۇللىرىغا
تەسەللى بەردى. ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئاۋۋۇتۇپ:

- مۇھەممەد تاغىمىز ئەبۇ تالىبقا، ئەۋننىڭ ئەخلاقى ۋە يارىتىلىشى ماڭا
ئوخشايدۇ. - دېدى. (588)

ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر تىللاردا داستان بولغۇدەك ناھايىتى سېخى
بىرى ئىدى. ھەتتا ئۇ ئۆزى ياشىغان شۇ دەۋردىكى ئەڭ مەشھۇر سېخى
كىشىلەردىن بىرى ئىدى. كىتابلاردا ئۇنىڭ سېخىلىقىغا دائىر نۇرغۇن
ۋەقەلەر بايان قىلىنغان. تېمىنى ئۇزارتقۇدەك ئەۋن ئۇلاردىن بىر-
ئىككىنى مىسال كەلتۈرۈش بىلەنلا كۆپايە قىلىمىز: «بىر كۈنى بىر ئايال
بىر توخۇنى پىشۇرۇپ، ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپ:
- بۇ توخۇنى قىزىمدەكلا ناھايىتى ياخشى كۆرەتتىم. ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە
مەجبۇر بولۇپ قالغانلىقىم ئۈچۈن، ئۆز - ئۆزۈمگە «ئۇنى تۇخامنىڭ قەدرىگە
يېتىدىغان ناھايىتى قىممەتلىك بىرىگە ھەدىيە قىلىمەن» دېدىم. ئاللاھنىڭ
نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، يەر يۈزىدە سەندىنمۇ قىممەتلىك بىرىنى
تونۇمايمەن. ئالغىن، ئۇنى ئىشتىھا بىلەن يىگىن. - دېدى. ئابدۇللاھ
ئىبنى جەئفەر ھەدىيەنى قوبۇل قىلدى ۋە شۇنىڭدىن كېيىن خىزمەتچىسى
ئارقىلىق داۋاملىق ئۇ ئايالغا ھەدىيە ئەۋەتىپ تۇردى. ئۇ شۇنچىلىك كۆپ
ھەدىيە تاپشۇرۇپ ئالدىكى، بىر كۈنى چىداپ بولالماي ئابدۇللاھ ئىبنى
جەئفەرنىڭ يېنىغا كېلىپ:

ئاتا - ئانام ساڭا پىدا بولسۇن، ئاللاھ ئىسراپخورلۇق قىلغانلارنى
ياخشى كۆرمەيدۇ. - دەپ ئۇنى ئاگاھلاندۇردى. (589)

زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام ۋاپات بولغاندا بىر مىليون دەرھەم قەرزى

(587) ئىسى كەسىر، سىرەئۇننەبەۋى. 1:143؛ زەھەبى. سىەر. 1352.

(588) ئىسى ھەجر. ئىلبە. 6108.

(589) زەھەبى. سىەر. 3182.



ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرگە قالدى. ئابدۇللاھ دەسلەپتە بۇنى ئالدىنقى پۇل دەپ قالدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنىڭ يېنىغا بېرىپ:

دادامنىڭ دەپتىرىنى تەكشۈرۈۋېتىپ، سېنىڭ ئۇنىڭغا بىر مىليون دەرھەم قەرزنىڭ بارلىقىنى كۆردۈم، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفە ئەسلىدە ئىشنىڭ ئۇنداق ئەمەسلىكىنى بىلىمۇ، يەنىلا:

ھەئە شۇنداق، خالىغان ۋاقتىڭدا كېلىپ ئالساڭ بولىدۇ، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير:

- بولىدۇ، - دەپ كېتىپ قالدى. كېيىن دەپتەرگە قايتىدىن قاراپ، ئۆزىنىڭ ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى، دادىسىنىڭ ئەسلىدە ئالغۇچى ئەمەس، بەلكى قەرزدار ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتتى. ناھايىتى تېزلىك بىلەن ئۆيىدىن چىقىپ ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- مەن خاتالىشىپتىمەن، ئەسلىدە دادامنىڭ ساڭا بىر مىليون دەرھەم قەرزى بار ئىكەن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر:

- ئالدىنقى پۇلۇم داداڭغا قىلغان ھەدىيەم بولسۇن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير:

مەن سېنى قەرزنى بىكار قىلىۋەتسۇن، دەپ بۇنداق قىلىمىدىم، - دېگەندىن كېيىن ئابدۇللاھ:

- شۇنداق، مەنمۇ بۇنىڭ ئۈچۈن ھەدىيە قىلىمىدىم. ئەمما، سېنىڭ ئىختىيارىڭ، مەن ئېلىشتىن ۋاز كەچتىم. ئەگەر بۇنى قوبۇل قىلساڭ، قانداق چاغدا قايتۇرۇشنى خالىساڭ شۇ چاغدا قايتۇرغىن. خالىساڭ نەق پۇل بىلەن ئەمەس، مال ياكى يەر بىلەن قايتۇرساڭمۇ بولىدۇ، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير:

- ئۇنداقتا مەن مال بىلەن قايتۇرۇشنى خالايمەن. ئەمما، ماللارنى يىغىش ئۈچۈن ماڭا بىر ئاز مۆھلەت بەرگىن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر:





- بولىدۇ، خالىغان ۋاقىتتا قايتۇرغىن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا:

- مەن قەرزىمنى قايتۇرماقچىمەن، لېكىن قەرزىمنى قايتۇرغاندا، يېنىمىزدا ھېچكىمنىڭ بولماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن، - دېدى. ئابدۇللاھ: - بولىدۇ، - دېدى. بىرلىكتە مېلى بار يەرگە باردى. قەرزىنى قايتۇرۇش ئۈچۈن ھېچقانداق زىرائەت ئۈنمەيدىغان، ھۈسۈلسىز بىر يەرنى بەردى. قەرزىنى قايتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ يەردىن كەتتى. ئۇ كەتكەندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر خىزمەتچىسىگە: «ماڭا شۇ يەردىن ناماز ئوقۇغۇدەك بىر جاي تەييارلىغىن» دېدى. خىزمەتچىسى تۇپراقنىڭ ئەڭ ئۈنۈمسىز يېرىدىن ناماز ئوقۇغۇدەك يەر تەييارلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر ئۇ يەردە ناماز ئوقۇدى. ئۇزۇن سەجدە قىلدى. نامازدىن كېيىن دۇئا قىلدى. ئاندىن خىزمەتچىسىگە:

- سەجدە قىلغان يەرنى كولىغىن! - دەپ بۇيرۇدى. خىزمەتچىسى بۇيرۇقى بويىچە بېرىپ كولاشقا باشلىغاندا، قوپقۇرۇق يەردىن بۇقۇلداپ سۇ چىقىشقا باشلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ئۇلارنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ:

- يەرنى قايتۇرۇۋالمەن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر:

- ياق، بەرمەيمەن. دۇئا قىلدىم، رەببىم دۇئايمنى ئىجابەت قىلىپ، ماڭا سۇ چىقىرىپ بەردى، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر چىققان سۇ بىلەن يەرلەرنى سۇغۇرۇپ، ئۇ يەردىن كۆپلەپ ھوسۇلغا ئېرىشتى. (590)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ «ئاللاھ، ئۇنى غەزەپلەندۈرىدىغان بىر ئىش قىلمىغۇچە، قەرزىنى قايتۇرغانغا قەدەر قەرز ئالغۇچى بىلەن بىللە بولىدۇ» دېگەن ھەدىسىنى ئاڭلىغان ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر ئىش باشقۇرغۇچىسىنى چاقىرىپ:

(590) ئىسئۇل ئەسىر، ئۈسئۇلغابە، 2862: زەھەبى، سەئە، 3182.





- دەرھال بېرىپ ماڭا بىر يەردىن قەرز ئالغىن! بۇ ھەدىسىنى ئاڭلىغان ۋە ئاللاھنىڭ مەن بىلەن بىللە بولىدىغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن قەرزدار بولماي تۇرۇپ، يېتىشىنى خالىمايمەن، - دېدى. (591)

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قېرىندىشىنىڭ بالىلىرىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، قىزى ئۈممۇ گۈلسۈمنى ئۇلاردىن بىرى بىلەن ئۆيلەندۈرۈپ قويۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئۈممۇ گۈلسۈممۇ دادىسىنىڭ سۆزىدىن چىقماي، ئەۋن ئىبنى جەئفەر بىلەن ئۆيلەندى. ئۇ تۈستە ئۇرۇشىدا شېھت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، قېرىندىشى مۇھەممەد ئىبنى جەئفەر بىلەن ئۆيلەندى، ئۈممۇ شېھت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر بىلەن ئۆيلەندى. (592)

ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر ھىجرىيەنىڭ 80 - يىلىغىچە ياشىغان بولۇپ، مەدىنىدە ۋاپات بولدى. جىنازا نامىزىغا ناھايىتى كۆپ ئادەم كەلگەندى. جىنازا نامىزىنى ئەبان ئىبنى ئوسمان ئوقۇدى. ئەبان كۆز ياشلىرى سەل بولۇپ ئاققان جىنازا نامىزىدىن كېيىن، ئۇنىڭ قانداق بىر كىشى ئىكەنلىكىنى «ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن يامانلىقتىن يىراق ياخشى بىر ئىنسان ئىدىڭ، شەرەپلىك، ئېسىل بىر ئادەم ئىدىڭ.» دېگەن سۆزلىرى بىلەن خۇلاسىلىدى. (593)

(591) ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/79.

(592) مەلۇمات ئۈچۈن «ئىمال ساھابىلەر ئېسىكلۈپىدەسى» گە قاراڭ.

(593) ئىسئۇل ئەسىر، ئۆسۈپتەلە، 4128، ئىسى ئالدىلەر، ئىسئىئاب، 3/1247، 1367.





بەشىر ئىبنى ئەقرەبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

بەشىر ئىبنى ئەقرەبە مەككىدە پارلىغان ئىسلام نۇرىنىڭ مەدىنى ۋە دۇنيانىڭ نۇرغۇنلىغان يەرلىرىنى يورۇتقانلىقىغا شاھىت بولدى. پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە قەدەم باسقان چاغدا، ئۇ تېخى كىچىك بىر بالا ئىدى. ئۇمۇ باشقا بالىلارغا ئوخشاش پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېلىشىنى قىزغىن تەنتەنە بىلەن كۈتۈۋالدى. بايرام شاتلىقىدىن قانغۇچە ھۇزۇرلاندى. ئۇنىڭ شۇ كۈنلەرگە مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن ئەسلىمىسى بار ئىدى. ئۇ ئۇنتۇلغۇسىز بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە كەلگەندە، دادام قولۇمدىن تۇتۇپ مېنى يېنىغا ئېلىپ باردى. ئالدىغا بارغىنىمىزدا، پەيغەمبىرىمىز ماڭا كۆيۈنۈپ:

- ئى، ئەقرەبە! يېنىڭدىكى بۇ بالا كىم؟ دەپ سورىدى. دادام:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ مېنىڭ ئوغلۇم، ئىسمى بەھر، - دېدى.

پەيغەمبىرىمىز ماڭا قاراپ:

- قېنى يېنىمغا كەلگىن، - دېدى. يېنىغا بېرىپ، ئوڭ تەرىپىدە

ئولتۇردۇم. مېنى سۆيۈپ قوللىرى بىلەن يۈزۈمنى سىلىغان ھالدا:

ئىسمىڭ نېمە؟ - دەپ سورىدى. مەن:

ئىسمىم بەھر، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

ياق، بۇنىڭدىن كېيىن ئىسمىڭ، بەشىر بولسۇن، - دېدى.

تېلىمدا بىر ئاز كېكەچلىك بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز بۇنى بايقاپ،

دۇئا قىلىپ يۈزۈمگە سۈپكۈشلىدى. تېلىمدىكى كېكەچلىك شۇ ھامان



ساقايدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئارىدىن نۇرغۇن يىللار ئۆتۈپ كەتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ قولى تەگكەن يەردىن باشقا بېشىمدىكى پۈتۈن چاچلىرىم ئاقاردى. ئەمما ئۇنىڭ قولى تەگكەن يەر ھاياتىمنىڭ ئاخىرىغىچە قاپقارا تۇردى.» (594)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەدىنىگە كېلىشى بىلەن مەدىنە قايتىدىن جانلانغانىدى. لېكىن كىشىلەرنىڭ بۇتلىرىنى تەرك ئېتىپ ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشنى، ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ خاتىرجەملىككە ئېرىشىشنى خالىمايدىغان مۇشرىكلار، بەدىردىن كېيىن ئۇھۇدقىچە كېلىپ، مەگگۈلۈك بەخت ئىزدىگەن ئاللاھنىڭ دوستلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىپ، ئۇنىڭ دادىسىنى شېھىت قىلغانىدى. كىچىك بەشىر دادىسىنىڭ ئۇھۇدتا شېھىت بولۇپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى قايغۇردى.

بۇنىڭدىن كېيىنكى ھاياتىدا دادىسى يوق ئىدى، ئۇ يېتىم قالغانىدى. بۇنىڭدىن كېيىن كىم ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ بارىدۇ؟ كىم دادىسىغا ئوخشاش بېشىنى سىلاپ، چىن يۈرىكىدىن چىقىدىغان يېقىملىق ئاۋازى بىلەن «ئوغلۇم» دەپ چاقىرىدۇ؟... كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىغلاشقا باشلىدى. ئازاب ئىچىدىكى كۆڭۈلگە رەھمەت ئىلاھىدىن ئەكس سادا كەلدى. شۇ ۋاقىتتىن ئېتىبارەن ھاياتىدا ئۇنتۇلغۇسىز گۈزەللىكلەر يۈز بېرىشكە باشلىدى. رەھمان تائالانىڭ رەھىمى ئۇ كىچىك قەلبىنى ئۇنىڭدىن كېيىن قەتئىي قايغۇغا مۇپتىلا قىلمايدىغان بىر خىل ياخشىلىق بىلەن سۆيۈندۈردى.

ئۇ گۈزەل ئەسلىمىنى بەشىر ئىبنى ئەقرەبەنىڭ تىلى بىلەن بايان قىلايلى: «دادام ئۇھۇد ئۇرۇشىدا شېھىت بولۇپ كەتكەندىن كېيىن يىغلىغان پېتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا باردىم. مېنى كۆرۈپ، دەرھال يېنىغا كېلىشىمنى ئىشارەت قىلدى ۋە ماڭا ناھايىتى كۆيۈنگەن ھالدا: - قەدىرلىك ئوغلۇم! نېمىشقا يىغلايسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

(594) ئىبنى عەجەر. ئىسبە. 670: شىلى. سۈبۈلۈل ھۇدا. 10/19.





- دادام شېھت بولۇپ كېتىپ، مەن يېتىم قالدىم، - دېدىم.
پەيغەمبىرىمىز:

- يىغلىما! مېنىڭ داداڭ بولۇشۇمنى، ئائىشەنىڭ ئاناڭ بولۇشىنى
خالىمىسەن؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئەلۋەتتە خالايمەن. ئاتا - ئانام ساڭا پىدا
بولسۇن، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز بېشىمنى سىلاپ، مېنى سۆيىدى،
تەسەللى بەردى. «(595)

بەشىر ناھايىتى خۇشال ھالدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىن چىقىپ،
ئۆيىگە باردى. شۇنىڭدىن كېيىن مەنئۇى دادىسى بولغان پەيغەمبىرىمىزنىڭ
تەربىيەسى ئاستىدا چوڭ بولدى. پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە نۇرغۇن
ئۇرۇشلارغا قاتنىشىپ، ئىسلامنى يوقاتماقچى بولغان مۇشرىكلارنىڭ ئالدىدا
مەردانلەرچە تۇردى. (596)

بەشىر ناھايىتى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز ۋاپات
بولغاندىن كېيىن پەلەستىنگە يەرلەشتى.

ھىجرىيەنىڭ 85 - يىلىغىچە، يەنى خەلىپە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلكەئىز -
نىڭ دەۋرىگە قەدەر ياشىدى. بۇ دەۋردە رەملەگە ۋالىي بولدى. بەشىر
ئىبنى ئەقرەبە ئالاھىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشى بولۇپ، ئاللاھنىڭ ۋە
پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇيرۇقلىرىغا ناھايىتى دىققەت قىلاتتى. ئۇ، خەلىق ناھايىتى
ياخشى كۆرىدىغان بىرى بولغاچقا، ئەمىر ئىبنى سەئىد ئىبنى ئاس
ئۆلتۈرۈلگەن چاغدا خەلىپە ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان ئۇنىڭدىن خەلققە
ختاب قىلىشنى تەلەپ قىلىپ:

- سېنىڭ نۇتۇقىڭغا ئېھتىياجىم بار، ئورنۇڭدىن تۇرۇپ ئۇلارغا سۆز
قىلغىن! - دېدى.

خەلىپە بۇيرۇغان بولسىمۇ، بەشىر ئىبنى ئەقرەبە ئاللاھنىڭ ۋە

(595) ئەلھىندى. كەزىۋىل ئۇمىيال. 36862؛ ئىنى مەرزۇ. مۇجتەمەر. 5/225؛ ئىنى ئىدىلەر. ئىتىباب. 1/175.
(596) ئىسۋىل ئىسىر. ئۇسۇلۇلغابە. 465.





پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلىشنى خالىمايتتى. شۇنىڭ
ئۈچۈن خەلىپىگە:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «كىمكى، پەقەت رىيا ئۈچۈنلا سۆز
قىلسا، قىيامەت كۈنى ئۇ رىيا ئىشىكى ئالدىدا ساقلىتىلىدۇ» دېگەنلىكىنى
ئاڭلىغان ئىدىم، - دېدى. (597)





مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ مەشھۇر ئۆھۇد شېھىتىلىرىدىن ئابدۇللاھ ئىبنى جەھشنىڭ ئوغلى، زەينەب ئانىمىزنىڭ جىيەنى ئىدى. فاتىمە بنتى ھۇبەيش ئوغلى مۇھەممەدنى ھىجرەتتىن بەش يىل بۇرۇن مەككىدە تۇغقان ئىدى. ئۇ ئاتا - ئانىسىغا قىلىنغان زۇلۇم ۋە بېسىمدىن خەۋەرسىز ھالدا چوڭ بولۇۋاتاتتى. دوستلىرى ۋە ئۆيىدىن ئايرىلىپ مەدىنىگە ھىجرەت قىلىدىغان چاغدا ئەمدىلا بەش ياشقا كىرگەن كىچىككىنە بىر بالا بولسىمۇ، بەزى ئىشلارنى ھېس قىلىشقا باشلىغانىدى. (598)

مۇھەممەد سەككىز ياشقا كىرگەندە، دادىسى ئىسلام قوشۇنى بىلەن ئۆھۇد ئۇرۇشىغا قاتناشتى. شېھىت بولۇشنى تولىمۇ ئارزۇ قىلىدىغان بولۇپ، دۇئالىرىنىڭ ئىجابەت بولىدىغانلىقىغا چىن قەلبىدىن ئىشىنەتتى. مۇشۇنداق ئارزۇ - ھەۋەسلەردە بولۇۋاتقان چېغدا كىچىك ياشلاردىكى ئوغلىنى ئويلاپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇرۇشقا مېڭىشتىن بۇرۇن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن شېھىت بولۇپ كەتسەم، ئوغلۇم ساڭا ئامانەت، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- بولىدۇ، - دەپ ئامانەتكە ئىگە بولىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇرۇش باشلانغاندىن تارتىپ شېھىت بولۇش ئۈچۈن يۈگۈردى. پەرۋەردىگارى ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىنى يەردە قويماي ئۇنى شېھىتلىك شەرىپىگە نائىل قىلدى. (599)

(598) ئىبۇل ئەسەر. ئۇسۇلۇلە، 4738.

(599) مىلال - ئابدۇللاھ قارا، باھانىلەرنىڭ شامادىن ئەسلىملىرى، 70.



مۇھەممەد دادىسىنىڭ شېھىت بولغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئىچى پۇشتى، بويىنى قىسىلىپ قالدى، كۆز ياشلىرىنى تۇتالمىدى. تەڭداشسىز ۋاپادار بولغان پەيغەمبىرىمىز كىچىك مۇھەممەدكە ئاتىدارچىلىق قىلدى. ئۇنى ھىمايىسى ئاستىغا ئېلىپ تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلدى. ئۇنىڭ چوڭ بولغاندا قىيىنچىلىق تارتىپ قالماستىكى ئۈچۈن، مەدىنىنىڭ رەقىق يولى بويىدىكى بىر ئۆينى ئۇنىڭغا ھەدىيە قىلدى. خەيبەردىن نۇرغۇن مال سېتىۋېلىپ، مۇھەممەدكە بەردى. (600)

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا بولغاندىن سىرت ھاممىسى زەينەب بىنتى جەھشنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئايالى بولۇشى، ئۇنىڭ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا خاتىرجەم كىرىپ - چىقىشىغا سەۋەب بولدى. بۇ كېلىپ - كېتىش جەريانىدا پەيغەمبىرىمىزدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئاڭلىدى. نۇرغۇن ۋەقەلەرگە شاھىت بولدى. مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى مەسجىدى نەبەۋىدە جىنازا قويىدىغان يەردە ئولتۇراتتۇق. پەيغەمبىرىمىزمۇ بىز بىلەن بىللە ئىدى. دەل شۇ ۋاقىتتا پەيغەمبىرىمىز بېشىنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا قارىدى. ئاندىن بېشىنى ئەگدى. قوللىرى بىلەن يۈزىنى توسۇپ تۇرۇپ «سۇبھاناللاھ! سۇبھاناللاھ! ئاجايىپ ئېغىر بىر ۋەھىيى چۈشتى» دېدى.

ھەممىمىز داڭقىتىپ قالغانىدۇق. پەيغەمبىرىمىزگە چۈشكەن ۋەھىينىڭ بىر خۇشخەۋەر ئەمەسلىكىنى بايقىدۇق. ئۇ كۈنى ۋە كېچىسى ھېچنېمە سورىمىدۇق. ئەتىسى ئەتىگەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ: - ئى، رەسۇلۇللاھ! ساڭا قانداق ئېغىر ۋەھىيى چۈشتى؟ - دەپ سورىدۇم. پەيغەمبىرىمىز:

- جېنىم قۇدرەت ئىلكىدە بولغان ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بىر كىشى ئاللاھ يولىدا ئۆلسە ئاندىن تىرىلدۈرۈلسە، يەنە ئۆلۈپ قايتا تىرىلدۈرۈلسمۇ، بويىدىكى قەرزىنى قايتۇرمىغۇچە جەننەتكە

(600) ئىسى ئىدىلەر. ئىستىباب. 3/1373: مەقرىزى. ئىمتائۇل ئەسائى. 6/256.





كۈرەلمەيدۇ. - دېدى. (601)

يەنە ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بىر ۋەقەنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ:
«بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىز مەسجىدى نەبەۋىگە كەلگەن چاغدا، مەئمەر
مەسجىدىنىڭ ھويلىسىدا ئولتۇراتتى. پاچاقلارنىڭ بىر قىسمى ئۈچۈق
ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى كۆرۈپ:

- ئى، مەئمەر! پۈتلىرىڭنى يۆگىگىن. پاقالچاق ئەۋرەت ھېسابلىنىدۇ. -

دېدى. (602)

پەيغەمبىرىمىزگە ئوخشاش ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە باشقا ساھابىلەرمۇ
ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلدى. ياردەم قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ساھابىلەرگە
مائاش بەلگىلىگەن چاغدا، ئۇنىڭغا يىللىق 4 مىڭ دەرھەم مائاش
بەلگىلىدى. (603)

(601) مۇسەد. 5/290.

(602) مۇسەد. 5/290.

(603) ئىنى ھەمىر. ئىشە. 7787.





ئۈبەيدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغسى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ئۈبەيدۇللاھ مەشھۇر ئالىم ساھابىلەردىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ قېرىندىشىدۇر. ئۈبەيدۇللاھ ئۇنىڭدىن بىر ياش كىچىك بولۇپ، مەككىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولدى. ئانىسى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئايالى مەيمۇنەنىڭ قىز قېرىندىشى لۇبابە بىنتى ھارىس ئىدى.

ئۈبەيدۇللاھ مەككىدە پەتھى قىلىنىشتىن بىر مەزگىل ئىلگىرى ئائىلىسى بىلەن بىرلىكتە مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. ئۈبەيدۇللاھ مەدىنىگە بارغاندا تېخى كىچىك بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە نۇرغۇن گۈزەل كۈنلەرنى باشتىن كەچۈردى. بۇ ئەسلىملىرىدىن بىرىنى ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھەزرىتى ئابباسنىڭ ئوغۇللىرى كۈسەم ۋە ئۈبەيدۇللاھ بىلەن بىللە ئويۇن ئويناۋاتاتتۇق. پەيغەمبىرىمىزنىڭ بىر سەپەردىن قايتىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، يۈگۈرۈپ يېنىغا باردۇق. پەيغەمبىرىمىز يېنىدىكىلەرگە مېنى كۆرسىتىپ:

- ئۇنى ماڭا ئۇزىتىپ بېرىڭلار! - دېدى ۋە مېنى جەزىسىنىڭ ئالدىغا مىندۈردى. ئاندىن كۈسەمنى كۆرسىتىپ «ئۇنىمۇ ماڭا ئۇزىتىپ بېرىڭلار!» دەپ، ئۇنىمۇ جەزىسىگە مىندۈردى. ھەزرىتى ئابباس ئۈبەيدۇللاھنى كۈسەمدىن بەكرەك ياخشى كۆرەتتى. پەيغەمبىرىمىز كۈسەمنى مىندۈرگەندىن كېيىن، ئۈبەيدۇللاھنىمۇ مىندۈرۈشكە تاغسىدىن خىجىل بولۇپ، ئۇنى دادىسىغا قويۇپ قويدى. مېنى تۆڭسىگە مىندۈرگەندىن كېيىن ئۈچ قېتىم بېشىمنى سىلىدى، ھەر قېتىم سىلىغاندا:





- پەرۋەردىگارم! جەننەتنىڭ ئورنىغا بالىلار ئۈچۈن ياخشى بىر دادا ئېسىپ قىلغىن! - دەپ دۇئا قىلدى. (604)

ئابدۇللاھ ئىبنى ھارىس يەنە بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز تاغىسى ئابباسنىڭ ئوغۇللىرى ئابدۇللاھ، ئوبەيدۇللاھ ۋە كۈسەمنى قاتار تىزغاندىن كېيىن:

- كىم مېنىڭ يېنىمغا بالدۇر كەلسە، ئۇنىڭغا بۇنى بېرىمەن. - دەپ ئۇلارنى مۇسابىقىلەشتۈرەتتى. ئۇلارنى بەزىدە قۇچىقىغا ئالسا، بەزىدە بويىغا ئېلىپ قۇچاقلاپ سۆيۈپ، بىرلىكتە ئېلىپ كېتەتتى. (605)

ئوبەيدۇللاھ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆتكۈزگەن گۈزەل ۋاقىتلىرىنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ جەزىسىگە مىنگەن ئىدىم. يولدا بىر ئادەم بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق. ئۇ ئادەم:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئانام ياشىنىپ قالدى. ئەگەر ئۇنى ھەجگە ئېلىپ بارماي، ئۆيدە قويۇپ كەتسەم كۆڭلى يېرىم بولۇپ، ئۆلۈپ كېتىشىدىن قورقىمەن. يېنىمدا ئېلىپ باراي دېسەم، سەپەر قىلغۇدەك ھالى يوق، قانداق قىلىمەن؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز: «ئۇنىڭ ئورنىغا سەن ھەج قىلغىن!» دېدى. (606)

ئابدۇللاھ ئىبنى غاسىل ئۇلارغا مۇناسىۋەتلىك بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرساق ھەزرىتى ئابباس كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا:

- ئى، تاغا، بالىلىرىڭنى مېنىڭ يېنىمغا ئېلىپ كەلگىن! - دېدى. ئۇ يەردە تۇرىۋاتقان ئەبۇلھەيسەم ئىبنى ئۇتبە:

- تاغا، خالىساڭ سەن بۇ يەردە تۇرغىن! ئۇلارنى مەن بېرىپ ئېلىپ كېلەي، - دېدى. ھەزرىتى ئابباس:

(604) مۇسەد، 1/205.

(605) مۇسەد، 1/205؛ ئىبىنۇل ئەسىر، ئۇسۇدۇلغابە، 3464؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 5305.

(606) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 15/322.



- سەن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كېلەلمەيسەن، - دېدى ۋە فەزل، ئابدۇللاھ، ئوبەيدۇللاھ، ئابدۇرراھمان، كۈسەم ۋە مەئبەد ئىسىملىك ئالتە بالىسىنى ئېلىپ كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپ، ئەتراپى قىزىل سىزىقلىق قارا بىر يوپۇق بىلەن ئۇلارنىڭ ئۈستىنى يۆگىگەندىن كېيىن:

- پەرۋەردىگارم! بۇلار مېنىڭ ئەھلى بەيتىمدۇر. شۇ يوپۇق ئۇلارنى قوغدىغاندەك، سەنمۇ ئۇلارنى جەھەننەم ئوتىدىن قوغدىغىن! - دەپ دۇئا قىلدى. ئۆيىدىكى جانلىق ۋە جانسىز بارلىق نەرسىلەر پەيغەمبىرىمىزنىڭ دۇئاسىغا <ئامىن!> دېدى. (607)

سېخىلىقنىڭ سىمۋولى

ھەزرىتى ئابباسنىڭ ئوغۇللىرىدىن ئابدۇللاھ ئەجدادلىرىمىزنىڭ ماقال - تەمسىللىرىگە تېما بولغۇدەك دەرىجىدە تەڭداشسىز ئالىم، ئوبەيدۇللاھ ئاجايىپ سېخى، كۈسەم بولسا، ئىنتايىن قاملاشقان، گۈزەل بىر ياش ئىدى.

ئوبەيدۇللاھ تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بولۇپ، ناھايىتى سېخى ئىدى. ھەتتا بەزىدە ئاكىسى ئابدۇللاھنىمۇ ھەيران قالدۇراتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۆزى ناھايىتى سېخى بىرى بولسىمۇ، ھەر كۈنى بىر تۈگىنى ئۆلتۈرۈپ كەمبەغەللەرگە تارقىتىپ بېرىدىغان ئۆكسى ئوبەيدۇللاھقا بۇ ئادىتىنى تاشلاشنى ئېيتتى. ئەمما، ئۇ ئاكىسىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالمىدى. ھەتتا ئۇ تەۋسىيەدىن كېيىن ئىككى تۈگە سويىدىغان بولۇۋالدى. مەككىگە كەلگەن ۋاقىتتا، ئابدۇللاھ ئىلمى بىلەن، ئوبەيدۇللاھ سېخىلىقى بىلەن كىشىلەرنى ھەيران قالدۇرغانىدى. (608)

سېخىلىق قىلىش ھەققىدە توختىلىپ: «بىر نەرسە بېرىش

(607) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 15/324.

(608) ئىبنى ھەجر، ئىلمە، 5305؛ زەھەبى سەيەر، 3628.





بېغىشلايدىغان ھۇزۇر بولمىغان بولسا ئىدى. ماختىنىدىغان گۈزەل ئىشلار
ۋۇجۇتقا چىقىمىغان بولمايتتى. « دەيتتى.

بىر كۈنى قولىغا 6 مىڭ دەرھەم پۇل كىرگەنىدى. شۇ كۈننىڭ
ئۆزىدىلا ئۇ پۇللارنىڭ ھەممىسىنى موھتاج كىشىلەرگە تارقىتىپ بەردى.
ئۇ ھەر كۈنى بىر قوي ئۆلتۈرۈپ كىشىلەرگە تارقىتىپ بېرىدىغان بولۇپ،
شەھەر خەلقىنىڭ كۆپىنچىسى ئۇنىڭ يېنىدا تاماق يەيتتى. كېلىپ -
كېتىدىغانلارغا يولدا داستىخان سېلىپ، تاماق بېرىش ئادىتىنى تۇنجى
بولۇپ ئۇ باشلىغانىدى.

دادىسى ھەزرىتى ئابباس ئوغلىنىڭ بۇ ئىشلىرىدىن ناھايىتى
سۈيۈنۈپ، ئۇنى تېخىمۇ كۆپ سېخىلىق قىلىشقا رىغبەتلەندۈرەتتى. ھەر
كۈنى ئەتىگەن بىر تۆگە ئۆلتۈرۈپ، خەلققە تائام بېرىدىغان ئوغلىغا:
- خەلققە نېمە ئۈچۈن پەقەت كۈندۈزلىرى تائام بېرىسەن؟ كەچلىك
تاماقلىرىنىمۇ بەرسەڭ بولمامدۇ؟- دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئوبەيدۇللاھ
خىزمەتچىسىگە:

- بۇنىڭدىن كېيىن ئاخشاملىرىمۇ بىر تۆگە ئۆلتۈرۈلسۇن،- دەپ
بۇيرۇق قىلدى. (609)

بىر كۈنى ئۇ خىزمەتچىسى بىلەن بىرلىكتە ھەزرىتى مۇئاۋىينىڭ
يېنىغا بېرىش ئۈچۈن يولغا چىقتى. يول ناھايىتى ئۇزاق كېتىۋاتاتتى.
يولدا كېتىۋېتىپ بېشىنىڭ ئۈستىدىكى بۇلۇتلارنى كۆرۈپ، <ھۆل بولۇپ
كېتىمەنغۇ> دەپ ئويلىدى. ھەتتا ئەھۋالنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان
شېئىردىن بىرنى ئوقۇپ، تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلىدى. دەل شۇ ۋاقىتتا، ئالدى
تەرەپتىن ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقان بىر بەدەۋىنى كۆردى. ئۇلارنى چېدىرىغا
تەكلىپ قىلغان بۇ بەدەۋى، ئۇزۇن بويلۇق، ناھايىتى قاملاشقان، گۈزەل
يۈزلۈك ئوبەيدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئايالىنى
چاقىرىپ:

(609) ئىبنى مەنزۇر. مۇختەسەر. 15/326.



- مېھمىنىمىزغا بەرگۈدەك بىر نەرسە بارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئايالى:
 - سۈتى بىلەن قىزىمىزنى باقىدىغان شۇ قويدىن باشقا ھېچنېمە
 يوق، - دېدى. بەدەۋى:
 - ئۇنى دەرھال ئۆلتۈرەيلى، - دېدى. ئايالى:
 - قوينى ئۆلتۈرسەك قىزىمىز نېمە يەيدۇ، ئۇنى ئۆلتۈرگۈك بارمۇ؟ -
 دېدى. بەدەۋى:

- شۇنداق بولسىمۇ ئۇنى ئۆلتۈرمەن، - دەپ پىچاقنى ئېلىپ، قوينى
 ئۆلتۈردى. ئوتنى يېقىپ، ئۆز قوللىرى بىلەن گۆش پىشۇردى. ئاندىن
 داستىخاننى سېلىپ، ھەممە نەرسىنى تەييارلاپ بولۇپ، ئۈبەيدۇللاھ ۋە
 خىزمەتچىسىنى داستىخانغا تەكلىپ قىلدى. ئۇلار خۇشخۇيلۇق بىلەن
 پاراڭلاشقاچ تاماق يېدى.

ئۈبەيدۇللاھ بەدەۋىنىڭ ئايالى بىلەن قىلىشقان سۆزلىرىنى ئاڭلىغان
 ئىدى. ئەتىسى يامغۇر توختىغاندىن كېيىن يولغا چىقىش ئۈچۈن تەييارلىق
 قىلىۋېتىپ، خىزمەتچىسىگە:

- يېنىمىزدا قانچىلىك مال ۋە پۇل بار؟ - دەپ سورىدى. خىزمەتچى:

- 500 دىنار ۋە بىر ئاز ئۇزۇقلۇق بار، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- دىنارلارنى ئۆي ئىگىسىگە بەرگىن، بەرگەن ۋاقتىڭدا «يېنىمىزدا
 بۇنىڭدىن كۆپ يوقكەن» دېيىشنى ئۈنتۈپ قالمىغىن! - دېدى. خىزمەتچى
 ھەيران بولۇپ:

- سۇبھاناللاھ! بەدەۋى بىزگە پەقەت بەش دەرھەم قىممىتىدىكى قوينى
 بەرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭغا 500 دەرھەم بېرەمسەن؟ - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇ بىزگە ناھايىتى سېخىلىق
 بىلەن مۇئامىلە قىلدى. بىز ئۇنىڭغا قوللىرىمىزدىكى نەرسىلەرنىڭ ئاز بىر
 قىسمىنىلا بېرىمىز. ھالبۇكى ئۇ بىزگە پۈتۈن مېلىنى بەردى. ئۆزلىرىنىڭ
 ۋە بالىسىنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەب بولىدىغان ئۇزۇقلۇقنى بىزگە بېرىش





ئارقىلىق، ئۆزى ۋە پەرزەنتىنى ئەمەس، ئەكسىچە بىزنى تاللىدى، - دېدى.
 خىزمەتچىسى پۈتۈنلەي قايىل بولمىغان بولسىمۇ، بۇيرۇقى بويىچە
 پۈتۈن پۇللىرىنى بەدەۋىگە بەردى. ئۇ يەردىن ئايرىلىپ ئۈدۈل ھەزرىتى
 مۇئاۋىينىڭ يېنىغا باردى. ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ ئىشلىرىنى ھەل
 قىلغاندىن كېيىن قايتتى. بەدەۋىنىڭ ئۆيىگە يېقىنلىشىپ قالغاندا،
 ئۈبەيدۇللاھ خىزمەتچىسىگە:

- بېرىپ بەدەۋىنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ باققىن، نېمە ئىش قىلىۋېتىپتۇ؟ -
 دېدى. خىزمەتچى بەدەۋىنىڭ يېنىغا باردى. بەدەۋى ئۇلار بەرگەن پۇلغا
 تۈگە ۋە نۇرغۇنلىغان قوي سېتىۋالغان بولۇپ، ھاياتىدىن مەمنۇن ئىدى.
 بەدەۋىنىڭ ئىسمى سەئەبە ئىدى. ئۆزىگە، ھەتتا چۈشىدىمۇ كۆرەلمىگۈدەك
 ئالتۇن بەرگەن كىشىنىڭ ئۆيىگە يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ دەرھال
 يېنىغا يۈگۈرۈپ باردى. ناھايىتى ھاياجانلانغان ھالدا قۇچاقلاپ سۆيۈپ:

- سەن نېمىدېگەن مۇبارەك بىر ئىنسان! - دەپ، بىر شېئىر ئوقۇپ
 ئۇنى ماختاشقا باشلىدى. (610)

ئۈبەيدۇللاھنىڭ سېخىلىقى ھەققىدىكى ئەسلىمىلىرىنى سۆزلەپ
 تۈگىتىپ بولغىلى بولمايدۇ. بىر كۈنى ئۇنىڭ كىملىكىنى بىلمەيدىغان بىر
 كەمبەغەل ئادەم ئالدىغا كېلىپ:

- ماڭا ياردەم قىلغىن! ئاڭلىشىمچە ئۈبەيدۇللاھ ياردەم تەلەپ قىلىپ
 كەلگەن كەمبەغەللەرگە 1000 دەرھەم بېرىدىكەن، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ
 ئۆزىنى تونۇشتۇرماي:

- مەن قانداقمۇ ئۇنىڭدەك بولالايمەن؟ - دېدى. كەمبەغەل:

- توغرا، سەن قانداقمۇ ئۇنىڭدەك شەرەپلىك ۋە باي بولالايسەن؟ -

دېدى. ئەبەيدۇللاھ:

- شەرەپ، ئىنساننىڭ ياخشى بولۇشى ۋە ياخشى ئىشلارنى قىلىشىغا

(610) ئىسۇل نەسىر. ئۆسۈلغەيە. 3464: شامى. سۈنۈلۈل ھۇدا. 11/117.



باغلىق بولىدۇ. خالساڭ سەنمۇ بۇلارنى قىلالايسەن، ياخشى ئىشلارنى قىلساڭ سەنمۇ شەرەپلىك بىرى بولالايسەن، - دېدى ۋە ئۇنىڭغا 2000

دەرھەم بېرىپ:

- كۆڭلۈڭگە ئالما، بۇ كۈنلەردە قولۇم بىر ئاز قىسقا بولۇپ قالدى.. دېگەنلەرنى قوشۇپ قويدى. كەمبەغەل بۇ ئەھۋالدىن گۇمانلىنىپ:

- ئەگەر ئۈبەيدۇللاھ بولمىساڭ، سەن ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى بىرى، ئەگەر ئۈبەيدۇللاھ بولساڭ، بۈگۈن تۈنۈگۈنكىدىنمۇ ياخشى بىرى سەن، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ كەمبەغەلنىڭ سۆزىدىن ناھايىتى مەمنۇن بولۇپ، ئۇنىڭغا يەنە 1000 دەرھەم بەردى. كەمبەغەل:

- مانا بۇ، ياخشى ۋە شەرەپلىك بىر كىشىنىڭ ئىشىدۇر. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، قەلبىمدىكى پۈتۈن سۆيگۈنى سۇغىرىپ ئېلىۋېتىپ، ئۇ يەرگە پەقەت سېنىڭ سۆيگۈڭنى قويدۇم... - دېدى.⁽⁶¹¹⁾ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىلەن قېرىندىشى ئۈبەيدۇللاھ ئارىسىدا ئۆيلۈك يەر مەسىلىسىدە چۈشىنىشمەسلىك كۆرۈلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس خىزمەتچىسىگە:

- يېنى توغرا تۇتۇپ، توغرا ئۆلچىگىن! ھېچقايسىمىزغا ناھەقچىلىك بولمىسۇن، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- كارايتى چاغلىق، ئاكامغا بىر زىرا (64cm) غا توغرا كېلىدۇ) يەرنى ئارتۇقراق ئۆلچىگىن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس يەرنى ئۆلچىگەن كىشىگە قاراپ، قايتىدىن:

- قارا، قېرىندىشىم بىر زىرا يەرنى ماڭا بەردى، بۇنىڭغا كۆرە قايتا ئۆلچىگىن، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ ئاكىسىنىڭ خۇشال بولغانلىقىنى ۋە يەرگە كۆڭۈل بۆلۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ:

- ئاكامغا مېنىڭ ھەققىمدىن، يەنە ئىككى زىرا يەرنى ئارتۇق

(611) ئىبنى ئابدۇرراھمان، شىقۇللىھىد، 1/220.





ئۆلچىگىن، - دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس يەرنى ئۆلچىگەن ئادەمگە قاراپ:

- قېرىندىشىم ماڭا يەنە ئىككى زىرا يەرنى ئارتۇق بەردى، يەنە قايتا ئۆلچىگىن، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ ئاكىسىنىڭ ئۆينى ۋە يەرنى ئېلىشنى ئارزۇ قىلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ:

- مېنىڭچە، سەن ھەممىسىنىڭ سېنىڭ بولۇشىنى ئارزۇ قىلىۋاتىسەن، شۇنداقمۇ؟ - دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- ھەئە، شۇنداق، - دېدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- ئۇنداقتا ئۆينىڭ ھەممىسى سېنىڭ بولسۇن، - دەپ ئۆينى ئۇنىڭغا بېرىۋەتتى. (612)

ئۈبەيدۇللاھ بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس بىر - بىرىنى ناھايىتى ياخشى چۈشىنىشەتتى. ئۈبەيدۇللاھ مېلىنى ئۇنىڭدىن ئايمىغىنىدەك، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسمۇ ئۇنىڭدىن ئىلىمنى ئايمىمايتتى. نۆۋىتى كەلگەندە ئۇنىڭغا رەددىيە بېرىپ، توغرىسىنى چۈشەندۈرۈپ قوياتتى.

ھەج مەۋسۈمىدا ئەراپاتتا تۇرۇۋاتقان مەزگىلدە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇنى تاماققا تەكلىپ قىلدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- مەن روزا تۇتقان، - دەپ جاۋاب بەردى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس:

- سىلەر باشقىلار ئەگشىدىغان، باشقىلارغا باشلامچىلىق قىلىدىغان كىشىلەر. بۈگۈن پەيغەمبىرىمىزنى سۈت ئىچىشكە تەكلىپ قىلغاندا، ئۇمۇ ئىچتى. بۇنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم، - دېدى. (613)

يەمەنگە ۋالىي بولۇشى

ھەزرىتى ئابباسنىڭ بالىلىرىنىڭ ھەممىسى ھەر دائىم تاغلىرىنىڭ

(612) ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 15/327.

(613) ئىسى ھەجەر، ئىشلە، 5305، ئىسى مەنزۇر، مۇختەسەر، 15/326.



ئوغلى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە ئەھلى بەيتىگە بار - يۆلەك بولۇپ، ئۇلارنى داۋاملىق قوللىدى. بۇ ھەقتە قېرىنداشلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان ئۆبەيدۇللاھمۇ ھەر قانداق ئىشتا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ياردەمچى بولۇشقا غەيرەت قىلدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپە بولغاندىن كېيىن ئۇنى يەمەنگە ۋالىي قىلدى. ئۆبەيدۇللاھ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋاپات بولغانغا قەدەر بۇ ۋەزىپىسىنى داۋاملاشتۇردى.

ھەج مەۋسۈمى بولغاندا، خەلىپە ئۇنى ھەج قىلىدىغانلارنىڭ باشلىقى قىلىپ بەلگىلىدى. ھىجرىيەنىڭ 36.37 - يىللىرى، ئۈستىگە ئالغان بۇ ۋەزىپىسىنى غەلبىلىك ئورۇندىدى. ھىجرىيەنىڭ 38 - يىلى ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئۆز ئادەملىرىدىن يەزىد ئىبنى شەجەرىنى ھەج قىلىدىغانلارنىڭ باشلىقى قىلىپ مەككىگە ئەۋەتتى. ئۆبەيدۇللاھ ئەھۋالىنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا مەلۇم قىلدى. ئۆبەيدۇللاھ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قالايمىقانچىلىق چىقىپ، قان تۆكۈلۈشكە سەۋەب بولماسلىق ئۈچۈن ۋەزىپىسىدىن چىكىنىشىنى تەلەپ قىلدى. يەزىد ئىبنى شەجەرىمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش ئويلاپ، ھەزرىتى مۇئاۋىيىگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ، ۋەزىپىسىدىن چىكىنىش ئۈچۈن رۇخسەت قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ھەر ئىككىسى بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆبەيدۇللاھ بىلەن يەزىد ئىككىسى ئۆزئارا كېلىشىپ، شەيبە ئىبنى ئوسماننى ھەج قىلىدىغانلارنىڭ باشلىقى قىلىپ سايلىدى.

ئۆبەيدۇللاھ ياش ۋاقتلىرىدا ئائىشە بىنتى ئابدۇللاھ بىلەن ئۆيلەنگەن بولۇپ، بۇ ئايالىدىن ئابباس، جەئفەر، ئالىيە ئىسىملىك ئۈچ پەرزەنتى بولدى. ئايالى ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، يەمەنگە ۋالىي بولۇشتىن بۇرۇن جۇۋەيرىيە بىنتى قىرار بىلەن ئۆيلەندى. ئۇنىڭدىنمۇ ئابدۇرراھمان ۋە كۈسەم ئىسىملىك ئىككى بالىسى بولدى. دادىسى يەمەنگە ۋالىي بولغاندا، بالىلارنىڭ تېخى يېشى كىچىك بولۇپ، باشلىرىغا كېلىدىغان پالاكەتلەردىن



بۇ يەمەن ۋە ئەتراپىدىكى رايونلاردا بۆلۈنۈش ۋە گۇرۇھلىشىش بارغانسېرى كۆچىيىۋاتقان يىللار ئىدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەزرىتى مۇئاۋىيە تەرەپدارلىرى ئارىسىدا پات - پات تالاش - تارتىشلار يۈز بېرىپ تۇراتتى. ھەج باشلىقنى تەيىنلەش توغرىسىدىكى بۇ ماجىرا سۈركىلىشلەرنىڭ سۈرئىتىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتتى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە بۇ رايوندا ھۆكۈمران بولۇش ئۈچۈن، بۇسرى ئىبنى ئەرتاد قوماندانلىقىدىكى بىر قوشۇننى مەدىنىگە ئەۋەتتى. بۇسرى خەلقنىڭ مۇئاۋىيەگە بەيئەت قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ئۇ چاغدىكى مەدىنە ۋالىيسى ئەبۇ ئەييۇب قان تۆكۈلۈشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن بۇسرىدىن يىراق تۇردى. مەدىنىلىكلەرنىڭ بەزىلىرى مۇئاۋىيەگە بەيئەت قىلغان بولسىمۇ، بەزىلىرى بەيئەت قىلىشنى خالىماي، قېچىپ، يوشۇرۇنۇپ يۈردى. بۇسرى ئۇ يەردىن ئايرىلىپ مەككىگە، ئارقىدىن يەمەنگە باردى. ئۈبەيدۇللاھمۇ ئەبۇ ئەييۇبقا ئوخشاش شەھەرنى تاشلاپ چىقىپ كەتتى. ئايالى ۋە پەرزەنتلىرىنى ئايالنىڭ تۇغقىنى بولغان كىسانە ئوغۇللىرىنىڭ يېنىدا قويۇپ، ئۆزى كۈفەگە - ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا كەتتى.

بۇسرى ئىبنى ئەرتاد پەقەت يەمەنگە بېسىپ كىرىش بىلەنلا توختاپ قالماستىن، ئۈبەيدۇللاھنىڭ ئائىلىسى تۇرغان يەرنى تېپىپ، نەپسى - خاھىشىغا يېڭىلىپ، ئىسلام دۇنياسى قەتئى ئۈتتۈپ كىتەلمەيدىغان خاتالىقتىن بىرنى ئۆتكۈزدى؛ ئۈبەيدۇللاھنىڭ بىگۇناھ ئىككى پەرزەنتىنى ئۆلتۈردى. ئۆيىدە تۇرغۇزۇۋاتقان تۇغقىنى بالىلارنى قوغداش ئۈچۈن قىلىچنى قولغا ئالغاندا، بۇسرى ئىبنى ئەرتاد:

- سېنى ئۆلتۈرۈشنى خالىمايمىز، ئالدىمىزنى توسما! ئۆز ئۆلۈمىڭگە سەۋەب بولما! - دەپ ئەيىبلىدى. ئەمما ئۇ كىشى:

- ئامانەتنى قوغدىيالىمدىم، ئۇ بالىلارنىڭ ئورنىغا مېنى ئۆلتۈر.



مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق بەلكى، ئۇلار ئالدىدىكى كەچۈرۈم سوراش قەرزىمىنى قايتۇرغان بولامەن، - دېدى. ئاگاھلاندىرۇشقا قۇلاق سالماي ئۆزىگە قارشى چىققانلىقى ئۈچۈن، ئۈنمۈ ئۆلتۈردى. بالىلىرىنىڭ ھەسرەتتە ئازابلانغان ئانىسى، ھەر يىلى ھەج مەۋسۈمىدە مەككىگە كېلىپ، تارام - تارام ياش تۆكۈپ، پەرزەنت ھەسرەتتىن ئىپادىلەيدىغان شېئىرلار ئوقۇيتتى.

بۇسرى يەمەندە بىر مۇددەت تۇرۇپ قالدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، بۇسرىنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تاغسىنىڭ نەۋرىلىرىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولدى. جارىيە ئىبنى قۇدامەنىڭ قومانداڭلىقىدا دەرھال بىر قوشۇن تەييارلاپ مەدىنە ۋە يەمەنگە ئەۋەتتى. جارىيە يەمەننى قايتۇرۇپ ئالدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوبەيدۇللاھنى قايتىدىن يەمەنگە ۋالىي قىلىپ تەيىنلىدى. ئۇ چاغلاردا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا سۇيىقەست پىلانلاندى. ئوبەيدۇللاھ شۇ سەۋەبتىن يولغا چىقمىدى؛ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىدىكى ئەڭ ئاخىرقى ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن، قايتىپ كەتمەي كۈفەدە قالدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەپنە قىلىنغان ۋاقتىمۇ قەبرىگىچە چۈشۈپ، ھايات ۋاقتىدىكىگە ئوخشاش ئەڭ ئاخىرقى سەپىرىدىمۇ ئۇنىڭغا ھەمراھ بولدى. (615)

ئوبەيدۇللاھ ئىبنى ئابباس ۋەقەلەر بىر ئاز بېسىققاندىن كېيىن، شامغا بېرىپ ھەزرىتى مۇئاۋىيە بىلەن كۆرۈشتى. ئۇنىڭدىن بالىلىرىنى ئۆلتۈرگەن بۇسرىنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىشنى تەلەپ قىلىپ:

- ئەگەر بۇسرى بالىلىرىمنى سېنىڭ بۇيرۇقۇڭغا ئاساسەن ئۆلتۈرگەن بولسا، ئۇنىڭ پىشىنى قويۇۋېتىپ سەندىن ھېساب سورايەن. ئەگەر سەندىن بۇيرۇق ئالماي ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن شۇنداق قىلغان بولسا، سېنى قويۇۋېتىپ ئۇنىڭدىن ھېساب سورايەن، - دېدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە:

- مەن ھەرگىز ئۇنداق قىلىش توغرىلىق بۇيرۇق بەرمىدىم.





بۇسەر بالىلىرىڭنى زالىملارچە ئۆلتۈرۈپتۇ، قىلغانلىرىنى ئاڭلاپ دەرھال
ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىدىم. بۇنىڭدىن باشقا ئۇنى ئۆلتۈرەلمەيمەن.
ئەگەر خالىساڭ، سەنمۇ ئۇنىڭ بالىلىرىنى ئۆلتۈرگىن. ئەمما سەندىن كەڭ
قورساقلىق قىلىپ، ئۇنى ئەپۈ قىلىشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن. خالىساڭ
ئۇنىڭغا بۇيرۇق قىلاي، قىلغان خاتالىقى سەۋەبىدىن سەندىن كەچۈرۈم
سورسۇن، - دېدى. (616)

بۇسەر نەقەدەر ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن بولۇپ،
مەنىۋى جەھەتتىن ئىنتايىن ئېغىر بېسىم ئاستىدا قالغانىدى. خاتالىقىنى
تونۇغان چاغدىن تارتىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن قەتئىي ئادەم ئۆلتۈرمەسلىك
ئۈچۈن قىلىچىنى تاشلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا بىر ياغاچ قىلىچ ياستىۋالدى.
بەزىدە ئەقلى - ھوشىنى يوقۇتۇپ قوياتتى. ئۇنداق پەيتلىرىدە ياستۇقنى
ئۇرۇشقا باشلايتتى - دە، تاكى ھوشىدىن كەتكۈچە شۇنداق داۋاملاشتۇراتتى.
ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشى ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان زامانىدا ئۆلۈپ
كەتكۈچە داۋام قىلدى. (617)

ئوبەيدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ۋاپاتىدىن
كېيىن كۈفەدىن كەتمەي، ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يار - يۆلەك
بولدى. كۈفەلىكلەرگە سۆزلەپ، ئۇلارنى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا بەيئەت
قىلىشقا چاقىردى. كۈفەلىكلەرنى قايىل قىلغاندىن كېيىن تەييار بولغان
قوشۇن بىلەن بىرلىكتە پۈتۈن رايوندىكى شەھەرلەرنى ئايلىنىپ، ھەسەن
رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۈچۈن بەيئەت قوبۇل قىلدى.

ھەزرىتى مۇئاۋىيە شام قوشۇنلىرىنىڭ كۈفەلىكلەرنىڭ قارشىسىدا
بەرداشلىق بېرەلمەيۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، تېخىمۇ كۆپ قوشۇن تەييارلاپ،
ئۆزى بىۋاستە قوشۇنغا قوماندانلىق قىلىپ، ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ
قوماندانلىقىدىكى قوشۇنغا قارشى يۈرۈش باشلىدى. ئوبەيدۇللاھ ھەزرىتى
ھەسەننىڭ خەلىپە بولۇشىنى خالىمايدىغانلىقىنى كۆرۈپ، ئورۇنسىز

(616) بەلارزۇرى، ئەسلىۋل ئەشراق، 3/66؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 15/326.

(617) بەلارزۇرى، 2/332.





قان تۆكۈلمەسلىكى ئۈچۈن، ھەزرىتى مۇئاۋىيە بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىدا مۇرەسسەلەشتۈرگۈچى بولۇپ، توختام تۈزۈشكە ياردەمچى بولدى. (618)
ئۇبەيدۇللاھ ئەھلى بەيتكە ياردەم قىلىشقا ئەھمىيەت بېرەتتى. بىر قېتىم ھەزرىتى مۇئاۋىيە ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ ئۆز ئالدىغا ئىش قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، ماللىرىدىن پايدىلىنىشىغا توسالغۇ بولدى. ئۇ مەزگىلدە ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ ئىقتىسادى ئەھۋالى ناچار ئىدى. ئەتراپىدىكى كىشىلەر:

- تاگاڭنىڭ ئوغلى ئۇبەيدۇللاھقا ئەھۋالىڭنى ئېيتساڭ، ئۇ ساڭا بىر مىليون دەرھەم ياردەم قىلىشى مۇمكىن،- دېيىشتى. ھەزرىتى ھۈسەيىن:
- ئۇبەيدۇللاھ بىر مىليون دەرھەمنى نەدىن تاپىدۇ؟- دەپ ئېتىراز بىلدۈردى. ئۇلار:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمىزكى، ئۇ چىقىۋاتقان شامالدىن ۋە دېڭىز دولقۇنلىرىدىنمۇ بەكرەك سېخىيدۇر،- دېيىشتى. ھەزرىتى ھۈسەيىن ئۇبەيدۇللاھقا بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ ئەھۋالىنى بايان قىلدى ۋە 100 مىڭ دەرھەمگە ئېھتىياجى بارلىقىنى ئېيتتى باغرى. ناھايىتى يۇمشاق بولغان ئۇبەيدۇللاھ، مەكتۇپنى ئوقۇپ ئۆزىنى تۇتالماي خېلى ئۇزۇنغىچە يىغلىدى. ئاندىن ئىش باشقۇرغۇچىسىنى چاقىرىپ:

- ئالتۇن - كۆمۈش، يېمەك - ئىچمەك، مال - چارۋا ۋە قانچىلىك مېلىم بولسا، يېرىمىنى ھەزرىتى ھۈسەيىنگە ئاپىرىپ بەرگىن، ئەگەر ئۇلار يېتەرلىك بولمىسا، دەرھال قايتىپ كېلىپ، قالغان مالنىمۇ ئۇنىڭغا ئاپىرىپ بەرگىن،- دېدى. ھەزرىتى ھۈسەيىن ئىش باشقۇرغۇچى ئېلىپ كەلگەن ماللارنى كۆرۈپ، ناھايىتى مەمنۇن بولۇپ رەھمەت ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن ئارتۇقىنى خالىمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. (619)

ئۇنىڭ ۋالىي بولغان ۋە ھەج ئىشلىرىنىڭ باشلىقلىق ۋەزىپىسىنى

(618) بەلگىسى، 2/378.

(619) ئىسى ئىدىررەبىيە، ئىفدۇلقەرىد، 1/220.





ئىجرا قىلىۋاتقان پەيتلىرىدىمۇ ئىلىم ئۆگىنىشنى قولدىن بەرمىگەنلىكى ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئەمما ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ كاتتا ئالىم بولۇشى، بۇ نۇقتا ئۇنىڭ ئاجىز كۆرۈنۈپ قېلىشىغا سەۋەب بولدى. ھەتتا بەزىلەر ئۇنى ئاكىسى بىلەن سېلىشتۇرۇپ، ئىلىم ئۆگىنىشكە سەل قارىدى، دەپ ئەيىبلەشپ:

- نېمە ئۈچۈن ئىلىم ئۆگىنىشكە سەل قارايسەن؟ - دەپ تەنە قىلىشتى. ئۇمۇ ئۆزىنى ئاقلاپ:

- ياق، خاتالىشىۋاتسىلەر. ئىلىم كەيپىياتىم ياخشى چاغدا، ئەڭ ھۇزۇرلىنىدىغان نەرسەم، غەم - قايغۇغا چۆمگەن ۋاقتىمدا بولسا تايانچىم بولىدۇ، - دېدى. (620)

ھاياتىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدە تىنى ناھايىتى ئاجىزلاپ، ماغدۇرسىزلىنىپ كەتتى. كۆزلىرىمۇ ناھايىتى بوش كۆرىدىغان بولۇپ قالدى. شۇ ۋاقتلاردا مەئىن ئىبنى ئەۋس ئۇنى يوقلاپ بېرىپ:

- ئەھۋالىڭ قانداق؟ - دەپ سورىدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- قەرزىم كۆپىيىپ كەتتى، تىنىم ئاجىزلاپ كەتتى، - دەپ بىر شېئىر ئارقىلىق ئۆز ئەھۋالىنى ئىپادىلىدى. مەئىن:

- قانچىلىك قەرزىڭ بار؟ - دەپ سورىدى. ئۈبەيدۇللاھ:

- 10 مىڭ دەرھەم، - دېدى. مەئىن ئۇنىڭغا 10 مىڭ دەرھەم بېرىپ، قەرزىنى قايتۇرۇشقا ياردەم قىلدى. (621)

ئۈبەيدۇللاھ ھاياتىنى ناھايىتى ياخشى ئۆتكۈزدى. ئۇ ھىجرىيەنىڭ 58-يىلىدا ۋاپات بولدى.

(620) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 15/329.

(621) بەلەزۇرى، ئەسلىۋل ئەشراۋ، 3/67.





تەمام ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

تەمام پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغىسى ھەزرىتى ئابباسنىڭ ئەڭ كىچىك ئوغلى كەسىرنىڭ چوڭى ئىدى. ئائىلىسى مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا، تېخى كىچىك بولۇپ، ھەزرىتى ئابباس ئۇنى قۇچىقىغا ئېلىپ: «تەمام بىلەن ئاخىرلاشسۇن، ئۇنىڭ بىلەن ئون بولسۇن. ئى، رەببىم! ئۇنى ياخشى ۋە شەرەپلىك ئىنسان قىلغىن! ئوغۇللىرىمغا كىشىلەر ئۇلارنى ئەسلەپ تۇرىدىغان گۈزەللىك ۋە بەرىكەت ئاتا قىلغىن!» دەپ دۇئا قىلاتتى.

تەماممۇ باشقا قېرىنداشلىرىغا ئوخشاش، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۆيىگە خاتىرجەم كىرىپ - چىقىپ، پەيغەمبەرلىك بۇلىقىدىن ئوزۇقلىناتتى. بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا بارغىنىدا، ئەتراپىدىكىلەرگە «يېنىمغا كەلگەن ۋاقىتلىقلاردا ئېغىزىڭلارنىڭ پۇراۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋاتىمەن، مېسۋاك ئىشلىتىڭلار! ئۈمىتىمنى قىيىنلىپ قالدۇ دېمىسەم، تاھارەت ئېلىشقا بۇيرۇغىنىمدەك، مېسۋاك ئىشلىتىشىڭمۇ بۇيرۇغان بولاتتىم» دېدى. (622)

پەيغەمبىرىمىز ئۆزئارا مۇسابىقىگە سالدىغان تاغىسىنىڭ ئوغۇللىرىدىن بىرى تەمام ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى قاتار قىلىپ تىزغاندىن كېيىن، ئالدىغا ئۆتۈپ: <كىم مېنىڭ يېنىمغا بالدۇر كەلسە، ئۇنىڭغا شۇنى - شۇنى بېرىمەن> دەيتتى. بالىلار ئۇ تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپ بارغاندا، پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيۈپ قوياتتى. (623)

مەككە ۋالىي بولۇشى

(622) مۇستەد. 1/214: ئىبنۇل ئەسىر. ئۇسۇلدۇلەلىيە. 510.

(623) مۇستەد. 1/241.





تەمام پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئائىلىسى ۋە باشقا ساھابىلەردىن تەلىم - تەربىيە ئالدى. ياش ۋاقتىدا ئۆيلىنىپ، كۈسەم ۋە جەئفەر ئىسىملىك ئىككى بالىسى بولدى.

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرىدە دەسلەپتە قىسقا مەزگىل مەدىنىگە ۋالىي بولدى. كېيىن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى مەككىگە ۋالىي قىلىپ تەيىنلىدى. ئۇنىڭ ئورنىغا مەدىنىگە ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسىرىنى ۋالىي قىلىپ بېكىتتى. ئۇ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىنغۇچە مەككىگە ۋالىيلىق قىلدى. تەمام جەسۇرلىقى ۋە كۈچلۈكلۈكى بىلەن تونۇلغان ئىدى. مەككىگە ۋالىيلىق قىلىۋاتقان مەزگىلدە، ھەزرىتى مۇئاۋىينىڭ قوماندانى بۇسرى ئىبنى ئەرتادنىڭ قوشۇنى مەككىگە كەلدى. تەمام ناھايىتى جەسۇر بىرى بولسىمۇ، بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ قېنىنى تۆكمەسلىك ئۈچۈن بىر مەزگىل كۆرۈنمەسلىك يولىنى تاللىدى.

تەمام ھەج مەۋسۇمىدا يەمەن ۋالىيسى ئوبەيدۇللاھنىڭ ھەج قىلىدىغانلارنى باشقۇرۇش ئىشلىرىغا ياردەم قىلىپ، ئۇنىڭغا قولايلىق يارىتىپ بېرىشكە تىرىشاتتى.

دۇنيانىڭ تۆت ئەتراپىغا تارقىلىپ كەتكەن قېرىنداشلار

ئاتىسى ھەزرىتى ئابباسقا ئوخشاش ئوغۇللىرىمۇ ئىسلام ئۈچۈن ناھايىتى كاتتا خىزمەتلەرنى قىلدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋە دادىسىنىڭ دۇئالىرىنىڭ بەرىكىتى بىلەن، بىرى ئالىملىقى، بىرى سېخىيلىقى ۋە بىر جەسۇرلۇقى بىلەن تونۇلغان بۇ قېرىنداشلار، دىننىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئۈچۈن دۇنيانىڭ تۆت تەرىپىگە تارقالدى. ئەڭ چوڭ ئاكىسى فەزل ئەجنادەين غازىتىدا شېھىت بولۇپ كەتتى. مەئبەد ۋە ئابدۇرراھمان ئافرىقىدا ئۆلدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس تائىفىدا، ئوبەيدۇللاھ يەمەندە، كۈسەم سەمەرقەنتتە، كەسىر يەنىبۇدا، تەمام بولسا مەككىدە ۋاپات بولدى.⁽⁶²⁴⁾

(624) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىستىئاب، 1/195؛ ئىبنى ھەجەر، ئىساھ، 857؛ بەلازورى، ئەنئەلۇل ئەشرافى، 3/75؛ زەھەبى، سىيەر.





كۈسەم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

پەيغەمبىرىمىزگە ناھايىتى ئوخشايدىغان كۈسەم، ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغىسى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوتتۇراچى ئوغۇللىرىدىن بىرى ئىدى. ھەزرىتى ئابباس بالىلىرىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، كۈسەمنى مەيدىسىگە ئولتۇرغۇزۇپ ئوينىتاتتى. ئوينىتىش جەريانىدا ئوغلنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە ئوخشايدىغانلىقىنى تەسۋىرلەيدىغان، مەدھىيەلەرگە تولۇپ كەتكەن شېئىرلارنى ئوقۇيتتى. (625)

پەيغەمبىرىمىز سەپەردىن قايتىپ كەلگەندە، يېنىغا چاقىرىپ، تۈگىسىگە مىندۈرۈۋالدىغان بالىلارنىڭ بىرسى كۈسەم ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى ۋە باشقا بالىلارنى تۈگىسىنىڭ ئالدى تەرىپىگە ياكى جەزىسىگە مىندۈرەتتى، ئۇلارنىڭ باشلىرىنى سىلاپ، سۆيۈپ قوياتتى، ئۇلارغا ياخشى دۇئالارنى قىلاتتى.

ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىمىلىدىشى

كۈسەمنىڭ ئانىسى لۇبابە بىنتى ھاريس مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەمىشىسى بولۇپ، خەدىجە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن كېيىن ئىمان ئېيتقان تۇنجى ئايال ئىدى. مۇسۇلمانلار مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان چاغدا، لۇبابە مەككىدە ئائىلىسى بىلەن بىللە قالغان ئىدى. مەنبەلەردە ئېنىق كۆرسىتىلمىگەن بولسىمۇ، بىر مەزگىل مەدىنىدە تۇرغانىدى. كۈسەم ئېمىۋاتقان شۇ كۈنلەردە

1285: مەقدىسى، ئەنب، 165.

(625) مەقدىسى، ئەنب، 163.





ناھايىتى ياخشى بىر ئىش يۈز بەردى. لۇبابە بۇ گۈزەل ئەسلىملىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ: - ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن بۈگۈن بىر چۈش كۆردۈم، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- قانداق چۈش كۆردۈڭ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- چۈشۈمدە سېنىڭ بىر پارچە گىنىڭ تارتىۋېلىنىپ، مېنىڭ ئۆيۈمگە قويۇلغانلىقىنى كۆردۈم، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز چۈشۈمنى ياخشىلىققا ئۆرۈپ: - ياخشى چۈش كۆرۈپسەن، ئىنشائاللاھ فاتىمەنىڭ بىر بالىسى بولىدۇ. ئۇ بالىنى بىر مەزگىل سەن باقسەن، كۈسەمنىڭ سۈتىنى ئۇنىڭغا ئېمىتسەن، - دېدى.

ھەقىقەتەن ھەسەن تۇغۇلغاندا، ئۇنى كۈسەمنىڭ سۈتى بىلەن ئېمىتىش ئۈچۈن ماڭا بەردى. ئۇنى ئېمىتىۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھەسەننى چوڭ دادىسىنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردىم. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى قۇچقىغا ئېلىپ سۆيىدى، بوينىغا مىندۈردى. ھەسەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ بوينىغا سىيىپ قويدى. مەن تازىلىۋېتىش ئۈچۈن چاچراپ ئورنۇمدىن تۇرسام پەيغەمبىرىمىز:

- ياشاپ كەت ئوغلۇم، ئوغلۇمنى قورقۇتما! - دېدى. مەن:

- كۆينىكىڭىزنى ماڭا بېرىڭ، يۈيۈۋېتەي، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئوغلۇم بالا سىيىپ قويسا يۇماي، شۇ يەرگە سۇ تۆكسەڭلا بولىدۇ.

قىز بالا سىيىپ قويسا، يۈيمىساڭ بولمايدۇ، - دېدى. (626)

پەيغەمبىرىمىزگە قولى تەگكەن ئەڭ ئاخىرقى كىشى

كۈسەم پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىن پەقەتلا ئايرىلمايدىغان بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەڭ ئاخىرقى سەپىرىدىمۇ يېنىدا تۇرغان ۋە ئۇنى



يەرلىككە قويغان بىرقانچە كىشىدىن بىرى ئىدى. پەيغەمبىرىمىزنى يەرلىككە قويغاندىن كېيىن، قەبرىدىن ئەڭ ئاخىرىدا ئۇ چىقتى. بۇ سەۋەبتىن ئۇ <پەيغەمبىرىمىزنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم تۇتقان كىشى> دېگەن نام بىلەن تونۇلدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ھارىسنىڭ ئازادگەردىسى مىكسەم بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن بىللە ئۆمرىگە بارغان ئىدى. خەلىپىنى كۆرگەن بىر تۈركۈم ئىراقلىقلار، ئۆمرە پائالىيىتىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

- سەندىن بىلىۋېلىشنى ناھايىتى ئارزۇ قىلىدىغان، بىر سوئالنى سورىماقچىمىز،- دېيىشتى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- بولدى، سوراڭلار! پەمىچە، مۇغىرە ئىبنى شۇئبە سىلەرگە پەيغەمبىرىمىزگە ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كىمنىڭ قولى تەككەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ توغرا ياكى ئەمەسلىكىنى سورىماقچىمۇ؟- دېدى. كۈفەلىكلەر:

- شۇنداق، بۇنى سوراش ئۈچۈن كەلدۇق،- دېيىشتى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- پەيغەمبىرىمىزگە ئەڭ ئاخىرقى قېتىم قولى تەككەن كىشى، كۈسەم ئىبنى ئابباستۇر،- دېدى.» (627)

مەككىگە ۋالىي بولۇشى

باشقا قېرىنداشلىرىغا ئوخشاشلا ئۇمۇ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ناھايىتى يېقىن ئىدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قېرىندىشى تەمام مەدىنىگە ۋالىي بولۇپ ئىشلەۋاتقان مەزگىلدە، ئۇنى مەككىگە ۋالىي قىلىپ تەيىنلىدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە بىلەن كۈرەش قىلىش جەريانىدا ئۇمۇ ناھەق قان تۆكۈلمەسلىكى ئۈچۈن پۈتۈن كۈچى بىلەن تىرىشچانلىق كۆرسەتتى.

(627) مۇسەد، 11/101، ئىئىز ئىسىم، ئۆسۈلمە، 4273.





ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھت قىلىنغاندىن كېيىن، ھەزرىتى مۇئاۋىيە دەۋرىدە قارارغا قاراپ، جىھاد قىلىش قارارىغا كەلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى بىلەن بىللە خۇراسانغا باردى. دوستى سەئىد خۇراسانغا ۋالىي بولغاندىن كېيىنمۇ، يېنىدىن ئايرىلماي جىھاد قىلىشنى داۋاملاشتۇردى. ئۇرۇشتا ناھايىتى چوڭ قەھرىمانلىقلارنى كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن، سەئىد ئۇنىڭغا يۈز پاي بەرمەكچى بولدى. كۈسەم تەقۋالىققا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان كىشى بولغاچقا ۋالىينىڭ تەكلىپىنى رەت قىلىپ:

- ئىسلامنىڭ ماڭا مۇۋاپىق كۆرگەن پىيى، مەن ئۈچۈن يېتەرلىكتۇر. بىز مۇسۇلمانلارغا ئۈلگە بولۇشىمىز لازىم. باشقىلارنىڭ ھەققىنى تارقىتىپ بەرگەندىن كېيىن، بىرەر نەرسە ئېشىپ قالسا، ئەڭ ئاخىرىدا ماڭا بەرگىن، - دېدى. (628)

ئۇ ھىجرىيەنىڭ 57 - يىلى سەمەرقەنتتە ئۇرۇش قىلىۋېتىپ شېھت بولدى. كۈسەم ئىبنى ئابباسنىڭ مازىرى سەمەرقەنتتە بولۇپ، قەبرىسىنىڭ ئەتراپىغا مەدرىسە سېلىندى. سەمەرقەنتلىكلەر ئۇنى «شاھى زەند» يەنى «ھايات سۇلتان» دەپ ئاتاشماقتا. (629)

(628) غەلەزى. ئەسلىۋىل ئىسراى. 3/173.

(629) دىئار، 26/462.





جەئدە ئىبنى ھۇبەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

جەئدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغىسىنىڭ نەۋرىسى بولۇپ، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەمىشىسى ئۇمۇ ھانىنىڭ ئوغلىدۇر. دادىسى ھۇبەيرە ئىسلام دەۋىتىگە ناھايىتى قاتتىق قارشى چىققۇچىلاردىن بىرى ئىدى. ئانىسى شۇنچە ئارزۇ قىلغان بولسىمۇ، يولدشى ۋە ئەتراپىدىكىلەرنىڭ بېسىمىغا قارشى چىقالماي، مەككە پەتھى قىلىنغۇچە مۇسۇلمان بولالمىدى. يىللار بويىچە ئۇنى قىناپ كەلگەن بۇ ئازاب، مەككە پەتھى قىلىنغاندىن كېيىن ئاخىرلاشتى. مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشىدىن كېيىنلا دەرھال پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى.

ئۇ چاغلاردا مەككە كوچىلىرىدا دوستلىرى بىلەن ئويناپ يۈرىدىغان جەئدە ئەمدىلا 8-10 ياشلارغا كىرگەن بىر بالا ئىدى. دادىسى ئىسلام قوشۇنىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۆتمۈشتە مۇسۇلمانلارغا سالغان زۇلۇملىرىنى ئەسكە ئالدى، - دە، بۇنىڭدىن كېيىن مەككىدە تۇرالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ تائىققا قاچتى. پەتھىدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ كىشىلەرنى ئەپۇ قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئايالى، ئۇنىڭغا قايتىپ كېلىشىنى ئېيتقان بولسىمۇ، غۇرۇرى غالىب كېلىپ قايتىپ كەلمىدى.

دادىسىنىڭ بۇ ئەھۋالى جەئدە ۋە باشقا قېرىنداشلىرىنىڭ كۆڭلىنى ناھايىتى يېرىم قىلدى. چۈنكى ئۇلار تىرىك يېتىم بولۇپ قالغانىدى. تاغىسى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، يولدشىدىن ئايرىلىپ كەتكەن ئانىسىنىڭ پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆيلىنىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. بۇ





ئارزۇسىنى پەيغەمبىرىمىزگە ئېيتتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ بۇ تەكلىپىنى مۇۋاپىق كۆردى. لېكىن ئۇمۇ ھانى جەئدە ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ كىچىك ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، بۇ تەڭداشسىز نېمەتكە «ياق» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇمۇ ھانى پەيغەمبىرىمىزدىن ئەپۈ سوراپ، ئۆزىنى چۈشەندۈرىدۇ، نېمە ئۈچۈن بۇنداق جاۋاب بەرگەنلىكى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن ساڭا ئىسلامدىن بۇرۇن، يەنى جاھىلىيەت دەۋرىدىمۇ قايىل ئىدىم، ھەتتا ياخشى كۆرەتتىم. سېنى جېنىمدىنمۇ بەك ياخشى كۆرىمەن. ئەمما ئۆيلىنىش، مەسئۇلىيەتچانلىقى ناھايىتى چوڭ ئىش. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككى ئوغلۇم تېخى كىچىك. ئۇلار داۋاملىق مېنىڭ بېقىشىمغا، كۆيۈنىشىمگە موھتاج. ئۆيلىنىش تەكلىپىڭنى قوبۇل قىلىپ، ساڭا كۆپرەك ۋاقىت ئاجراتسام، بالىلىرىمغا سەل قاراپ قېلىشتىن، بالىلىرىمغا كۆپرەك ۋاقىت ئاجراتسام ئاياللىق مەسئۇلىيەتمىنى ئادا قىلالماسلىقتىن قورقىمەن. ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن سېنى بىئارام قىلىشتىن، كۆڭلۈڭنى ئاغرىتىپ قويۇشتىن قورقتۇم. ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنى توغرا چۈشەنگىن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ بۇ مۇئامىلىسىدىن ناھايىتى مەمنۇن بولغان ھالدا:

- تۆگىگە مىنىۋالغان ئاياللارنىڭ ئەڭ ياخشىسى، قۇرەيش ئاياللىرىدۇر. چۈنكى ئۇلار، بالىلىرىغا ناھايىتى مېھرىبان بولۇش بىلەن بىرگە، ئەللىرىگىمۇ كۆز - قۇلاق بولىدۇ، - دېدى. (630)

جەئدە پەيغەمبىرىمىز بىلەن قىسقا مۇددەت بولسىمۇ بىرگە تۇرۇش شەرىپىگە ئېرىشكەن بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاش ۋە ئۇنى كۆزىتىش ئارقىلىق ئىسلامنى ئۆگەندى.

جەئدە ئىبنى ھۇبەيرە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزگە ئابدۇلمۇتەللىب ئوغۇللىرىنىڭ بىر ئىتتىپاقىدىشىنىڭ پەقەت ئۇخلىماي داۋاملىق ناماز ئوقۇيدىغانلىقى ۋە روزا تۇتىدىغانلىقى ھەققىدە سۆزلەپ

(630) مۇسلىم، فەدائىل، 201؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسە، 12281؛ زەھەبى، سەير، 4458؛ بەلزوۋى، ئىسئۇل ئەشرافى، 1/549





بېرىلدى. پەيغەمبىرىمىز:

- مەن ھەم ناماز ئوقۇيمەن، ھەم ئۇخلايمەن. بەزى كۈنلىرى روزا تۇتىمەن، بەزى كۈنلىرى روزا تۇتمايمەن. سۈننىتىمگە ئەگىشىپ قىلىنغان ئەمەللەر، توغرا ئەمەللەردۇر. ئەگەشمەي قىلغان ئەمەللەر، خاتا ئەمەللەردۇر. دېدى.»⁽⁶³¹⁾

جەئدە، پەيغەمبىرىمىزنىڭ پات - پات ئۆزىگە نەسىھەت قىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز ماڭا: ئالتۇن ئۈزۈك سېلىش، يىپەك كىيىملەرنى كىيىش ۋە زىنا قىلىشتىن ئىبارەت، ئۈچ ئىشنى چەكلىدى.»⁽⁶³²⁾

سۈيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، تاغىسى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمىدى. ئۇنىڭ تەربىيەسى ئاستىدا چوڭ بولدى. ئۇ خەلىپىلىك قىلىۋاتقان دەۋردە، خوراساندا ۋالىيلىق قىلدى. تاغىسىدىن ناھايىتى پەخىرلىنىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئوقۇغان بىر شئېردا مۇنداق دەيدۇ:

مېنى كىم دەپ سورىساڭ، دادام بەنى مەھزۇندىن،
ئانام بەنى ھاشىمدۇر، قەبىلىلەر سەرخىلى.
كىم پېتىنىپ ماختايدۇ، تاغىسىنى ئالدىدا،
بارمۇ ئۇنىڭ ئەلىدەك، ئۆتكۈر پىكىر تاغىسى؟!⁽⁶³³⁾

جەئدە تاغىسى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن بىرلىكتە تۇرۇۋاتقاندا، دىجلە ياقىسىدىكى ئوقبۇرە يېزىسىنىڭ باشلىقى بىر ئادەم بىلەن بىرلىكتە زىيارەتكە كەلدى. يېنىدىكى ئادەم يېزا باشلىقىنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت

(631) نەيرانى، ئىلىۋىتەمبۇل كەسەر، 2/285.

(632) نەيرانى، 2/285.

(633) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىسپات، 1/240؛ ئىسۋىل كەسەر، ئۈسۈدۇلغەيە، 753؛ ئىبنى ھەجر، ئىدە، 1162.





قىلدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇ ئادەمنىڭ ھەقىلىق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى. قارار قىلىدىغان چاغدا، تاغسىنىڭ قەتئىي ئۆز ئادىمىگە يان باسمىغانلىقى، بىر ئاز بولسىمۇ دۇرۇسلۇقتىن چەتنەپ كەتمىگەنلىكى ئۇنى ناھايىتى ھەيران قالدۇردى. ھەتتا بىر ئاز ئاچچىقلاندى. ئادەتتىكى ھەرقانداق بىر كىشىگە ئوخشاشلا ئۇمۇ تەربىيەلىنىش باسقۇچىدىن ئۆتۈۋاتاتتى. ئۇ شۇنچىلىك بەختلىك ئىدى؛ چۈنكى ئۇنىڭ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ئوخشاش ھېكمەت دەرياسى مىسالى بىر تاغسى بار ئىدى. ئۇنىڭدىن:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! سېنىڭ ئالدىڭغا ئىككى كىشى كەلدى. ئۇلارنىڭ بىرى سېنى ئۆزىدىن، ئائىلىسىدىن ۋە مېلىدىنمۇ بەكرەك ياخشى كۆرىدۇ. يەنە بىرى بولسا، پۇرسەت تاپسىلا بېشىڭنى ئالغۇدەك دەرىجىدە سەندىن نەپرەتلىنىدۇ. ئارىسىدا ھۆكۈم چىقارغاندا، سەن ئۆزۈڭگە قارشى تۇرىدىغان ئادەمنىڭ يېنىنى ئېلىپ ھۆكۈم چىقاردىڭ. بۇنداق قىلىشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟- دەپ سورىدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئەگەر قىلغان ئىشىم پەقەت ماڭلا مۇناسىۋەتلىك بولغان بولسا ئىدى، دېگىنىڭ بويىچە قىلاتتىم. ئەمما ھۆكۈم ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن چىقىرىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، مەنمۇ ئۇنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىدىغان شەكىلدە ھۆكۈم قىلدىم⁽⁶³⁴⁾،- دېيىش ئارقىلىق، ھەقىقەت ئالدىدا قانداق پۇرسىسىيە بىلدۈرۈش كېرەكلىكىنى سۆزلەپ بەردى.

جەئدەمۇ ناھايىتى بەختلىك بىر ئائىلە قۇردى. ئابدۇرراھمان ۋە يەھيا ئىسىملىك ئىنتايىن ئوماق ئىككى ئوغلى بولدى.⁽⁶³⁵⁾ قالايىمقانچىلىق بولۇۋاتقان يىللاردا ئۆزىمۇ ۋەقەلەرنىڭ ئىچىدە بولغاچقا، ناھايىتى چوڭ تەجرىبە - ساۋاقلارغا ئىگە بولدى. ۋاپات بولۇشتىن بۇرۇن يوقلاپ كەلگەن دوستلىرىغا تەۋسىيە قىلىپ: «مېنىڭ بېشىمدىن نۇرغۇنلىغان ئىشلار ئۆتتى. سىلەر بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئۆگەندىم. بۇ خەلىپىنىڭ

(634) ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 18/64.

(635) مەقدسى، ئىبنە، 398.



ۋاپاتىدىن كېيىن (ھەزرىتى مۇئاۋىينى كۆزدە تۇتۇپ)، ھەقىقەتتىن ۋە خەلقنى يۈز ئۆرۈيدىغان رەزىل، تەكەببۇر كىشىلەر بېشىمىزغا كېلىدۇ. بۇ ئەھۋال تاكى قىيامەتكىچە مۇشۇنداق داۋاملىشىدۇ. ياخشى بىلىڭلاركى، ھەقىقىي ھۆكۈمدار سىلەر سايلىۋالغان ئەمەس، ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئىش قىلغان ھۆكۈمدار دۇر. ھەر باشلىقنىڭ خەلقنىڭ ئۈستىدە ھەقلىرى بولغىنىدەك، خەلقنىڭمۇ باشلىق ئۈستىدە ھەقلىرى بار. سىلەر مەسئۇلىيىتىڭلارنى ئەڭ مۇكەممەل شەكىلدە ئادا قىلىڭلار. باشلىقنىڭلار سىلەرگە زۇلۇم قىلسا، ئۇنىڭغا قارشى ئۈزۈڭلارنى قوغدىيالىمىساڭلار، ئۇلارنى ئاللاھقا تاپشۇرۇڭلار. نىمىلا بولمىسۇن قىيامەت كۈنى ھېسابلىشىسىلەر. ئۇ يەردە ھەر بىر ھەق ئىگىسى، ھەقىقىي يېگۈچىدىن ھەقىقىي ئالىدۇ.»
 دەيتتى. (636)





تۆلەيب ئىبنى ئومەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

تۆلەيب پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھاممىسى ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغلى ئىدى. دادىسى ئومەير ئىبنى ۋەھب مەككە لىدەرلىرىدىن سەفۋان ئىبنى ئومەييەنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى ئىدى. ئۇ قۇرەيشلىكلەرنىڭ ئابرويۇق، جەسۇر شۇنداقلا شەيتانغا پايپاقنى تەتۈر كىيگۈزگۈدەك دەرىجىدە ئەتراپلىق پىكىر قىلىدىغان بىرى ئىدى.

پەيغەمبىرىمىز ئىسلامغا دەۋەت قىلىش بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، بىرىنجى قەدەمدە يېقىن تۇغقانلىرىنى ئىسلامغا چاقىردى. تۇغقانلىرى ئىسلامنى قوبۇل قىلمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئاداقچىچە مۇشرىكلارغا قارشى ئۇنىڭغا يار - يۆلەك بولدى.

ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھامۇ باشقا تۇغقانلىرىنىڭ يولىنى تۇتۇپ، پۈتۈن كۈچى بىلەن پەيغەمبىرىمىزنى قوللىدى. ئۇ شۇنچىلىك ئارزۇ قىلغان بولسىمۇ، ئەبۇ تالىپ ۋە باشقا قېرىنداشلىرى مۇسۇلمان بولمىغانلىقتىن ئۇمۇ مۇسۇلمان بولمىدى.

پەيغەمبىرىمىز ئىسلام دەۋىتىنى باشلىغاندىن كېيىن، ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئۆيىدە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىسمى تېخىمۇ كۆپ تىلغا ئېلىنىشقا باشلىدى. ھەزرىتى ئەرۋا ئۇنىڭ قىلغان ياخشى ئىشلىرىنى ماختاپ، سۆزلەپ تۈگىتەلمەيتتى. ئۆيىدە بولۇۋاتقان بۇ سۆزلەر ياش تۆلەيبنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە بولغان سۆيگۈسى ۋە مايىللىقىنى كۈنسېرى كۈچەيتتى. تۆلەيب ئۇ ۋاقتلاردا 14-15 ياشلاردا بولۇپ، ناھايىتى جاسارەتلىك ۋە ھەرىكەتچان بىر ياش ئىدى.



چوڭلىرىنىڭ ئىسلامنى قوبۇل قىلمىغانلىقىغا پەرۋا قىلماستىن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ، تۇنجى قېتىم مۇسۇلمان بولغانلار قاتارىدا شەرەپكە نائىل بولدى.

ياش دەۋەتچى

تۈلەيب ئانىسىنىڭ ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىغا ئاچچىقلانماستىن، ئەكسىچە خۇشال بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ، بۇ خۇشاللىقنى ئانىسىغا ئېيتىش ۋە ئۇنىمۇ ئىسلامغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىن چىقىپ توپتوغرا ئۆيىگە بېرىپ ئانىسىغا:

- ئانا، مەن مۇھەممەدكە بەيئەت قىلدىم، ئاللاھ ئۈچۈن ئىسلامنى قوبۇل قىلدىم، - دېدى. ئانىسى:

- ناھايىتى ياخشى قىپسەن، شۈبھىسىزكى، تاغاك باشقىلارغا قارىغاندا سېنىڭ قوللىشىڭ ۋە ياردىمىڭگە تېخىمۇ لايىقتۇر. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مېنىڭمۇ ئەزلەپ قىلغان ئىشنى قىلىشقا كۈچۈم يەتكەن بولسا ئىدى، مەنمۇ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىپ، ئۇنى زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن قوغدىغان بولاتتىم، - دېدى. تۈلەيب:

- ئانا، نېمىشقا ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىپ، ئىسلامنى قوبۇل قىلمايسەن؟ قارا، نۇرغۇنلىغان كىشى مۇسۇلمان بولدى، - دېدى. ئانىسى:

- قېنى بېرىپ سۈرۈشتۈرۈپ باق، قىز قېرىنداشلىرىم ئىچىدە كىم مۇسۇلمان بوپتۇ؟ ئەگەر مۇسۇلمان بولغانلار بولسا، مەنمۇ ئۇلارغا قوشۇلىمەن، - دېدى. تۈلەيب:

- سەندىن ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا بېرىشىڭنى، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىپ، ئۇنى تەستىقلاپ <ئەشھەدۇئەنلا ئىلاھە ئىللەللاھ ۋەئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەن رەسۇلۇللاھ> دېيىشىڭنى ئارزۇ قىلىمەن، - دېدى.

ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبىرىمىز ھەققىدە گۈزەل سۆزلەرنى





قىلىپ، ناھايىتى ئارزۇ قىلغان بولسىمۇ، يەنىلا مۇسۇلمان بولمىدى. لېكىن ئوغلىغا پۈتۈن كۈچى بىلەن پەيغەمبىرىمىزنى قوللاشنى، دەۋەتنىڭ غەلبىگە ئېرىشىشى ئۈچۈن قولىدىن كېلىدىغان ھەرقانداق ئىشنى قىلىشىنى ئېيتىپ، ئۇنى ئۆزلۈكسىز رىغبەتلەندۈرۈپ تۇردى. (637)

ئىسلام پىدائىيسى

مەككىلىكلەر ئىسلامغا مايىل بولۇشقا باشلىغانسىرى، شەھەرنىڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇرىدىغان مۇشرىكلرى پەيغەمبىرىمىزگە ۋە ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغانلارغا بېسىم ئىشلىتىشكە باشلىدى. بۇ بېسىم ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن زۇلۇم ۋە قىيىن - قىستاق قىلىشقا ئايلىنىپ كەتتى. تۆلەيبنىڭ ئانىسى ئىسلامنىڭ ئەڭ چوڭ دۈشمەنلىرىدىن بىرى بولغان سەفۋان ئىبنى ئومەييەنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى بولۇپ، ئۇنىڭ تەسىرى ئاستىدا، ئۇمۇ مۇسۇلمانلارغا دۈشمەن بولغان ئىدى. ھەتتا بۇ سەۋەبتىن ئانىسى ئەرۋادىنىمۇ ئايرىلىپ كەتكەنىدى.

تۆلەيب دادىسىنىڭ ئىسلامغا بولغان دۈشمەنلىكىگە قارىماي، مۇسۇلمان بولۇپلا قالماستىن، بەلكى پەيغەمبىرىمىزنى قوللايدىغان، قوغدايدىغان چوڭ ئىسلام پىدائىيسى بولغانىدى.

بىر كۈنى ئەبۇ جەھىل ۋە ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان بىر قانچە قۇرەيشلىكنىڭ پەيغەمبىرىمىزنى بىئارام قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، دەرھال ئۇلارنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ، ئەبۇ جەھىلگە ناھايىتى قاتتىق بىر مۇش ئاتتى. ئەتراپىدىكى كىشىلەر نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرالماي، ھەيران بولۇپ بىر ئاز تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن دەرھال ئېسىگە كېلىپ، ئېتىلىپ بېرىپ تۆلەيبنى تۇتۇۋېلىپ، سىلكىشلەپ دۇقۇسلانغاندىن كېيىن، ئۇنى چىڭ باغلىدى. ئۇنى قانداق قىلىشىنى ئويلىشىۋاتقاندا، تاغىسى ئەبۇ لەھەب يانلىرىغا كەلدى، - دە، جىيەنىنىڭ باغلاقلىق تۇرغانلىقىنى

(637) ئىسى مەنزۇ. مۇجەسسەم. 11/313.



كۆرۈپ، سەۋەبىنى سورىدى. تاغسى ئەھۋالنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنى قويۇۋېتىشنى ئېيتتى. مۇشرىكلار ئەبۇ لەھەبىنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلىدىغان بولغاچقا، جىيەنىنى مەجبۇرى قويۇۋەتتى. ۋەقەنى كۆزلىرى بىلەن كۆرگەن بەزى مەككىلىكلەر ئۇدۇل ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئوغلۇڭ تۈلەيىنىڭ مۇھەممەد ئۈچۈن ئۆزىنى پىدا قىلغانلىقىنى كۆردۈڭمۇ؟- دەپ ئانىسىنى كۈشكۈرتۈشكە تىرىشتى، ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- نېمە ئىش بولدى؟- دەپ سورىدى. كەلگەنلەر ئەھۋالنى ئېيتىپ بەرگەندىن كېيىن، ئانىسى ئوغلدىن ئىنتايىن پەخىرلەنگەن ھالدا:

- ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى كۈنى تاغسىنىڭ ئوغلغا ياردەم قىلغان كۈنىدۇر. تاغسىنىڭ ئوغلنىڭ ئاللاھ تەرىپىدىن ھەق بىلەن ئەۋەتىلگەن بىر ئەلچى ئىكەنلىكىگە، ھېچقانداق شۈبھەم يوق،- دېدى. ئۇلار:

- سەنمۇ مۇھەممەدكە بەيئەت قىلدىڭمۇ؟- دەپ سوراشتى. ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- ھەئە، شۇنداق،- دەپ جاۋاب بەردى.

مەككىلىكلەر ھەيران بولغان ھالدا ئۇ يەردىن چىقىپ، توپ - توغرا ئەبۇ لەھەبىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ھەمشىرەڭ ئەرۋانىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئاڭلىدىڭمۇ؟- دەپ سورىدى.

ئەبۇ لەھەب ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ھەمشىرىسىگە ناھايىتى غەزەپلەندى. دەرھال ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، ئۇنى ئىماندىن ۋاز كەچتۈرۈش ئۈچۈن ئۆيىگە بېرىپ، ئۇنى ئەيىبلىگەن ھالدا:

- ساڭا لەنەت بولسۇن! داداڭ ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ دىنىنى تەرك قىلىپ، مۇھەممەدنىڭ دىنىنى قوبۇل قىلدىڭمۇ؟- دەپ سورىدى. ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھامۇ:





- سەنمۇ قېرىندىشىڭنىڭ ئوغلىغا يار - يۆلەك بولۇشۇڭ، ئۇنى قوغدىشىڭ ھەتتا ئۇنىڭغا ياردەم بېرىشىڭ لازىم. ئەگەر غەلبە قىلسا، خالىساڭ يېنىدا بولسەن، خالىمىساڭ كېتسەن. خالىساڭ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلسەن، خالىمىساڭ دىنىڭدا قالسەن. ئەگەر مەغلۇپ بولسا، جىيەنىڭ ئالدىدىكى مەسئۇلىيىتىڭنى ئادا قىلغان بولسەن، - دېدى. ئەبۇ لەھەب:

- بىزنىڭ پۈتۈن ئەرەبلەرگە قارشى تۇرغۇدەك كۈچىمىز بارمۇ؟ ئۇ يېڭى بىر دىن بىلەن كەلدى، - دېدى ۋە ئاچچىقلانغان ھالدا ھەمىشە بىزنىڭ يېنىدىن ئايرىلغاندا، ئەرۋا رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئوغلىدىن پەخىرلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇتاتتى: «تۆلەيب تاغىسىنىڭ ئوغلىغا ياردەم قىپتۇ. پۈتۈن كۈچى ۋە مېلى بىلەنمۇ ياردەم قىلغۇسى.»⁽⁶³⁸⁾ (نەسرېي يەشمىسى)

تۆلەيب يەنە بىر قېتىم پەيغەمبىرىمىزدىن ئىنتايىن نەپرەتلىنىدىغان يان قوشنىسى ئۇقبە ئىبنى مۇئەب بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالدى. ئۇقبەنىڭ ھاياتلارنىڭ ماياقلىرى بىلەن توشقۇزۇلغان بىر سېۋەتنى كۆتۈرگەن ھالدا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇجرىسىنىڭ ئالدىغا قاراپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئىنسان قېلىپىدىن چىققان بۇ ئادەم، تەپتارتماستىن سېۋەتتىكى نىجاسەتلەرنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىشىكى ئالدىغا تۆكۈپ قويدى. تۆلەيب غەزەپتىن ئەقلى - ھوشىنى يوقۇتۇپ قويغان بولۇپ، دەرھال ئۇقبەنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ، سېۋەتنى قولىدىن تارتىۋېلىپ ئۇقبەنىڭ باش - كۆزىگە ئۇرۇشقا باشلىدى. ئۇنىڭ بۇنداق قارشىلىق كۆرسىتىشىنى كۈتمىگەن ئۇقبە، نېمە ئىشقا دۇچ كەلگەنلىكىنى ئاڭقىرالماي خېلى ۋاقىتقىچە قېتىپلا قالدى. ئۆزىگە كەلگەندىن كېيىن تۆلەينىڭ قولىدىن تۇتۇپ، ئۇدۇل ئانىسىنىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپ، ئوغلىنىڭ قىلغانلىرىنى مۇبالىغىلەشتۈرۈپ سۆزلەپ شىكايەت قىلدى. ئانىسى ئوغلىغا ئاچچىقلاش

(638) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىسنىيىت، 4/1779؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/42؛ ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلدۇلئەبنا، 6694؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 11/313.



ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇنىڭ قىلغانلىرىدىن پەخىرلەندى. (639)

تۈلەپ دەسلەپتە ھەبەشىستانغا، ئاندىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. مۇسۇلمانلار بەدىرگە بېرىش ئۈچۈن يولغا چىققاندا، ئۆتتە ئىبنى غەزۋاننىڭ تۆگىسىگە نۆۋەتلىشىپ مىندى. دادىسى ئۆمەير ۋە قېرىندىشى ۋەھبىي مۇشرىكلار بىلەن بىللە بەدىرگە كەلگەندى. بەلكى ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىشى، ھەتتا ئۇرۇشۇشى مۇمكىن ئىدى. بۇ قەلبىنى ئېچىشتۇرىدىغان ئېغىر سىناق ئىدى، ئەمما، غەلبە قىلىشى كېرەك ئىدى. ئۇ قەھرىمانلارچە ئۇرۇش قىلغان بەدىردە قېرىندىشى ۋەھب ئەسىرگە چۈشۈپ قالدى.

دادىسى ساق - سالامەت قۇتۇلۇپ مەككىگە قايتىپ كەلگەندى. بىر چاغلاردا مۇسۇلمانلارغا قىلغان ئەسكىلىكلىرىنى ئەسلەپ، ئەسىرگە چۈشكەن ئوغلىنىڭ ھاياتىدىن ئەندىشە قىلىشقا باشلىدى. ئەمما، قولىدىن ھېچقانداق ئىش كەلمەيتتى. ناھايىتى غەزەپلەنگەن ۋە قايغۇرغان ھالدا مەككىگە قايتىپ كېلىپ، قانداق قىلىش ھەققىدە ئويلىنىۋاتاتتى. ھەممەيلەن قىيىن ئەھۋالدا ئىدى. بېشىغا كەلگەن بۇ پالاكەتلەر ھەققىدە پاراڭلىشىپ، بۇ خىجىلچىلىقتىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى ئىزدەۋاتاتتى. بىر كۈنى كەبىدە دادىسى بىلەن ھال - ئەھۋال ئېيتىشقان سەفۋان ئىبنى ئۆمەييە ئۇنىڭغا:

- ئۈنچىلىك جىگەر - پارمىزنى يوقۇتۇپ قويۇپ ياشاشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى بار؟ - دېدى. ئۇ:

- توغرا سۆزلىدىڭ، ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇنىڭدىن كېيىن ياشاشنىڭ ھېچقانداق مەنىسى يوق. ئەگەر قايتۇرىدىغان قەرزىم بولمىغان بولسا، ئارقامدا قېلىپ قالدىغان ئائىلەمدىن ئەندىشە قىلمايدىغان بولسام، مەدىنىگە بېرىپ مۇھەممەدنى ئۆلتۈرەتتىم. شۇنىڭ بىلەن، ھەممىمىز بۇ خىجىلچىلىقتىن قۇتۇلغان بولاتتۇق. ھەم مەدىنىگە بېرىش ئۈچۈن بىر باھانەمۇ بار. ئەسىرگە چۈشكەن ئوغلىمنىڭ فىدىەسىنى





ئېلىپ بارغان قىياپەتكە كىرىپ، مۇھەممەدنىڭ يېنىغا بېرىپ، پۇرسەت تاپقان ھامان شۇ يەردىلا ئۆلتۈرىمەن، - دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان سەفواننىڭ كۆزلىرى پارقىراپ كەتتى:

- ئەگەر مۇشۇنداق قىلىشنى خالىساڭ، ئارقاڭدا قالغانلاردىن ئەندىشە قىلما. قەرزلىرىڭنى قايتۇرۇپ، ئائىلەڭنىمۇ ئۆز ئائىلەمدەك باقمەن، - دېدى. ئۇ:

- مەنمۇ دېگىنىمنى قىلىمەن، - دېدى.

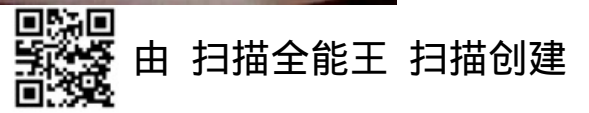
- بۇ سۆزلەر بىر مەزگىلگىچە ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا قالسۇن، - دېيىشتى ئۇلار بىر - بىرلىرىگە. (640)

ئۆمەير ئىبنى ۋەھب ئائىلىسىدىن خەۋەر ئالدىغانلىقىغا ۋەدە ئالغاندىن كېيىن، تەييارلىق قىلىشقا باشلىدى. سەفوانمۇ ئۇنىڭغا ناھايىتى مەزمۇت ۋە ئۆتكۈر بىر قىلىچ تەييارلاپ، ئۇنى زەھەر بىلەن سۇغارغاندىن كېيىن ئۆمەير ئىبنى ۋەھبگە بەردى. ئۆمەير تەييارلىقنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئائىلىسى بىلەن خوشلىشىپ يولغا چىقتى ۋە ئۇزۇن مۇساپىلەرنى بېسىپ ھەدىنىگە يېتىپ كەلدى. مەسجىدى نەبەۋىگە يېقىنلاپ قالغاندا، ئىشىك ئالدىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى كۆردى. بىرقانچە كىشى بىلەن ئۆلتۈرۈپ بەدىر ئۇرۇشى ۋە ئاللاھنىڭ مۇسۇلمانلارغا قىلغان ياردىمى ھەققىدە پاراڭلىشىۋاتاتتى. ئۆمەير مەسجىدى نەبەۋىنىڭ ئىشىكى ئالدىغىچە كېلىپ، تۈگىسىنى چۆكتۈرۈپ يەرگە چۈشتى. تۈگىسىنى باغلىغاندىن كېيىن مەسجىدى نەبەۋى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆمەيرنىڭ يېنىدا قىلىچ بارلىقىنى كۆرۈپ، ھاياجانلانغان ھالدا:

- بۇ، بەدىردە مۇشرىكلارنى بىزگە قارشى كۈشكۈرتكەن ئاللاھنىڭ دۈشمىنى، - دەپ ۋارقىرىدى. دە، مەسجىدكە يۈگۈرۈپ كىرىپ، پەيغەمبىرىمىزگە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۆمەير ئىبنى ۋەھب كېلىۋاتىدۇ، ئۇ ناھايىتى

(640) ئىسىر ھەجەر، ئىشلە، 6059.





ھىلىگەر ۋە خائىن ئادەم. خۇدا ھەققى ئۇنىڭغا ئىشەنمە! - دېدى ۋە تېزلىك بىلەن مەسجىدىتىن چىقىپ، دوستلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قوغداڭلار! - دېدى. يەنە خاتىرجەم بولالماي ئۆمەير ئىبنى ۋەھبىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىچكىرىگە كىردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنى كۆرۈپ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: - ئارقاڭغا تۇرغىن! - دېدى.

ئۆمەير پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا جاھىلىيەن دەۋرىدىكىدە كىلا:

- خەيرلىك سەھەر، - دەپ سالام بەردى. پەيغەمبىرىمىز ئەلەيھىسسالام: - ئاللاھ بىزگە جەننەت ئەھلىنىڭ سالامىنى بەخش ئەتتى. ئى، ئۆمەير! بۇ يەرگە نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەير: - ئوغلۇم ئۈچۈن كەلدىم. ساڭا فىدىيەسىنى بېرىمەن، سەنمۇ ئوغلۇمنى ماڭا بەر. سەن بىزنىڭ ئائىلىمىز ۋە تۇغقىنىمىز، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز: - ئۇنداقتا، بوينۇڭدىكى نېمە قىلىچ؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەير: - ئاللاھ ئۇنى يوق قىلسۇن! بىزگە ھېچقانداق پايدىسى تەگمىدى. تۆڭىدىن چۈشكەن ۋاقىتتا، بوينۇمدىن ئېلىۋېتىشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: - راست گەپ قىلغىن، بۇ يەرگە نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەير:

- راستتىنلا ئوغلۇم ئۈچۈن كەلدىم، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز: - ئۇنداقتا، كەبىدە سەفۋان ئىبنى ئۆمەييە بىلەن نېمە ھەقتە پاراڭلاشتىڭلار؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەير بىردىنلا ھودۇقۇپ كەتتى. ئەمما چاندۇرما سىلىققا تىرىشىپ، ئىنكار قىلماقچى بولۇپ: - ئۇنىڭ بىلەن ھېچنېمە ھەققىدە پاراڭلاشمىدۇق، - دېدى.





پەيغەمبەر سىز:

- سەفۋان ئىبنى ئۆمەييە بىلەن مېنى ئۆلتۈرۈش بەدىلىگە ئائىلەڭنى باقىدىغانلىقى، قەرزىڭنى قايتۇرىدىغانلىقىنى ھەققىدە سۆزلەشمىدىڭلارمۇ؟ - دەپ سورىدى. ھېچكىم بىلمەيدىغان بۇ سىرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ناھايىتى ئېنىق ئېيتىپ بېرىشى ئۆمەيرنى ھەيران قالدۇردى.

- بىز سېنى يالغانچىغا چىقىرىپ، ساڭا ئاللاھ تەرىپىدىن ھېچقانداق ۋەھىي چۈشمىگەنلىكىنى سۆزلىگەن ئىدۇق. ھالبۇكى، ئاللاھ مەن بىلەن سەفۋاندىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدىغان نەرسىنى ساڭا بىلدۈرۈپتۇ. مېنى بۇ شەكىلدە مۇشۇنداق بىر مەنزىرە بىلەن ئۇچراشتۇرغان ئاللاھقا ھەمدۇ - سانا بولسۇن. ئەمدى مەنمۇ ئاللاھقا ۋە ئەلچىسىگە ئىمان ئېيتىمەن، - دەپ مۇسۇلمان بولدى. (641)

تۆلەيب دادىسىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىدىن ناھايىتى سۈيۈندى. تەي قەبىلىسىدىن زەينەب ئىسىملىك بىر ئايال بىلەن ئۆيلەنگەن تۆلەيب ھىجرىيەنىڭ 13 - يىلى ئەنجا دەپ ئورۇشىغا قاتنىشىپ، شېھىت بولدى. ئۇ شۇ چاغدا 35 ياشلاردا ئىدى. (642)

(641) ئىسئۇل ئەسىر، ئۈسئۇلغابە، 4091.

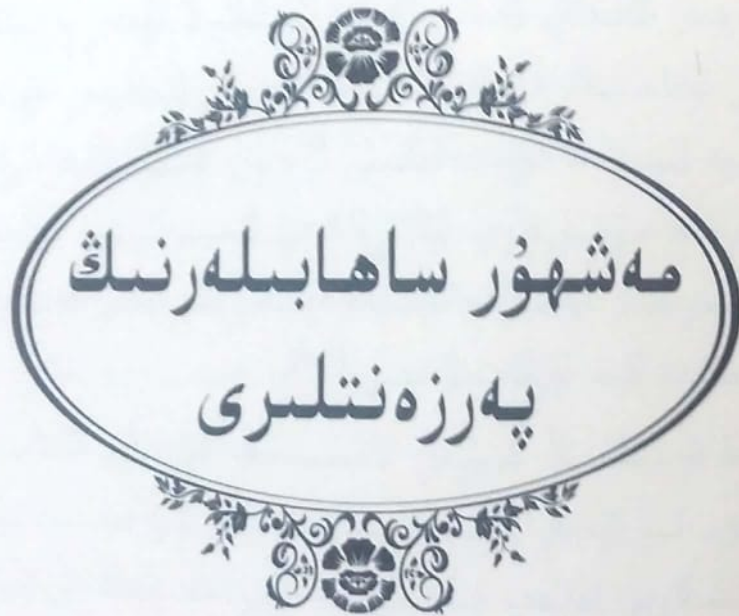
(642) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 3/123؛ ئىبنى كەسىر، ئەلبىدایە ۋەنتەبايە، 1/1044؛ مەققەسى، ئەنئاب، 172، 286؛ مەغازى،

1/1445.





تۆتىنچى بۆلۈم





ئاسم ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەڭ كىچىك ساھابە ئوغلى ئاسم، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن ئىككى ياكى تۆت يىل بۇرۇن دۇنياغا كەلگەندى. ھەر قانداق ئاتا - ئانىغا ئوخشاشلا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئايالى ئوغلىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىدىن ئىنتايىن خۇشال بولدى. ئانىسى ئاسىيە ئىسلامغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن كېتىۋاتقاندا، راجى دېگەن يەردە پىستىرىمغا چۈشۈرۈلۈپ ئۆلتۈرۈلگەن ئاسم ئىبنى سابتىنىڭ قىزى ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ «ئاسىيە» دېگەن ئىسمىنى مەنسىنى نەزەردە تۇتۇپ «جەمىلە» گە ئۆزگەرتىۋەتتى. (643)

ئىسمىغا ئوخشاشلا گۈزەل ئانىسىنىڭ قۇرغان ئائىلىسى ئۇزۇن داۋاملاشمىدى. ئۇ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇ قىلىپ بېرەلمەيدىغان كۆپلىگەن ئىشلارنى تەلەپ قىلاتتى. تەلەپلىرىدە چىڭ تۇرۇۋېلىشى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرەتتى. ئاخىرى ئىش چوڭىيىپ چۈشىنىشمەسلىك داۋاملاشقانچە، ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە ئاجرىشىپ كەتتى. جەمىلە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلىنى ئېلىپ شەھەر مەركىزىدىن 54 km يىراقلىققا جايلاشقان قۇبادىكى ئائىلىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ كەلدى. (644)

بۇ ئايرىلىش ئاسمغا ئوخشاشلا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغىمۇ كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلىنىڭ پىراقىغا چىداپ

(643) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/15.

(644) ئىبنى ھەجر، ئىسبە، 10980.



بولالماي غۇرۇرنى بىر تەرەپكە قايرىپ قويۇپ، ئاسمىنى كۆرۈش ئۈچۈن قۇباغا باردى.

جەمىلەنىڭ ئۆيىگە يېقىنلىشىپ قالغاندا، ئاسمىنىڭ دوستلىرى بىلەن ئويناۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خېلىغىچە قايغۇلۇق كۆزلىرى بىلەن ئۇلارغا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن يېنىغا بېرىپ، ئۇنى قۇچقىغا ئېلىپ باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ سۆيىدى.

ئايىرىلىش ۋاقتى كەلگەندى. ئۇلاردىن ئايىرىلىشنى خالىمايتتى، نىمىلا بولمىسۇن كۆزلىرى ياشقا تولغان ھالدا، ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. ئاسم دادىسىنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بولغان بولسىمۇ، ئۇ كەتكەندىن كېيىن يەنە كۆڭلى يېرىم بولدى. شۇنداقتىمۇ قەلبى ئىشەنچ ۋە خاتىرجەملىككە تولغانىدى.

ئانىسى كېيىن، يەزىد ئىبنى جارىيە بىلەن ئۆيلەندى. ئاسم دەسلەپتە ئۆگەي دادىسىنىڭ ئۆزىگە قانداق مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىنى بىلمىگەچكە ئەندىشە قىلغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بۇ ئەندىشىسى ئۇزۇنغا بارمىدى. يەزىد ئۇنىڭغا ناھايىتى ياخشى مۇئامىلە قىلىپ، دادىسىنىڭ يوقلىقىنى چاندۇرماسلىققا تىرىشتى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلاردىن ئايىرىلىپ تۇرۇشقا بەرداشلىق بېرەلمەيۋاتاتتى. پات - پات بېرىپ ئۇنى كۆرۈپ كەلسىمۇ، بۇ ئۇنىڭغا كۇپايە قىلمايۋاتاتتى. ئۇلارنى ئانىسىدىن ئېلىپ يېنىغا ئەكىلىۋالغۇسى بار ئىدى. بۇ پىكرىنى جەمىلە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا ئېيتتى. ئانا قەلبى ئۇلاردىن ئايىرىلىشقا چىدى، شۇڭا قەتئىي ئويلاستىنلا «ياق، بولمايدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. بۇ جاۋاب ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كۆڭلىگە قىلچە ياقمىدى. ئۇ قانچە سەۋر قىلىشقا تىرىشىمىمۇ، ئۇلاردىن ئايىرىلىشقا پەقەتلا چىدىمايۋاتاتتى.

بىر كۈنى ئۇلارنى كۆرۈش ئۈچۈن قۇباغا باردى. ئاسم جەمىلەنىڭ باغچىسىدا ئويناۋاتاتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلاردىن چۈشمەستىن





ئاسمغا يېقىنلاشتى - دە، قولىدىن تۇتۇپ كۆتۈرۈپلا قۇچقىغا ئالدى. ئۇ يەردىن يىراقلىشىۋاتقاندا ئاسمىنىڭ چوڭ ئانىسى ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن، يۈگۈرگەن پېتى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئوغلىنى ئېلىپ كەتمەسلىكىنى ئېيتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوبۇل قىلمىغاچقا، تالاش - تارتىش باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلىنى ئېلىپ كېتىشتە چىڭ تۇرۇۋالغانلىقى ئۈچۈن، چوڭ ئانىسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە خەلىپە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا باردى ۋە ئەھۋالنى ئېيتىپ، بالىنى ئانىسىغا بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئۇ مېنىڭ ئوغلۇم، - دەيتتى. چوڭ ئانىسى ئانىسىنىڭ ئورنىدا:

- ئۇ مېنىڭمۇ ئوغلۇم، - دەيتتى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ چوڭ ئانىسىنىڭ تەلپىنى توغرا تېپىپ، بالىنى ئانىسىغا بېرىشكە ھۆكۈم قىلىپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- بالىنى ئانىسىغا بەرگىن! - دېدى ۋە داۋاملاشتۇرۇپ:

- بالا ئۈچۈن ئانىنىڭ پۇرىقى، بالغا بولغان سۆيگۈسى، ئۇنى بېقىشى، سېنىڭ يېنىڭدا قېلىشىدىن تېخىمۇ ياخشى ئەمەسمۇ؟ - دەپ بۇ جان دوستىغا تەسەللى بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ۋەقەدىن كېيىن ئوغلىنى يېنىغا ئەكىلىۋېلىشتىن پۈتۈنلەي ۋاز كەچتى. (645)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلىدىن يىراقتا بولسىمۇ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئۈزۈپ قويمىدى، ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈشنى داۋاملاشتۇردى. ئۇنىڭ ياخشى ئادەم بولۇپ يېتىلىشى ئۈچۈن قولىدىن كېلىدىغان ھەر قانداق ئىشنى قىلدى. ۋاقتى كەلگەندە ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇش ئارقىلىق تەربىيەلىدى. ئۇنى يالغۇز يامان ئىشلاردىن توسۇپلا قالماي، شۈبھىلىك بولغان نەرسىلەردىنمۇ ئاگاھلاندۇردى.

بىر كۈنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاسمىنى كۆرگىلى بارغاندا، ئۇنىڭ نامۇۋاپىق ۋاقتتا گۆش يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ:

(645) مۇۋەتتا، ۋسەيەت، 8؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسە، 6155.





- بۇ نېمە؟ - دەپ سورىدى. ئوغلى:

- يېگۈم كەلگەندى، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- بىر نەرسىنى قانداق چاغدا يېگۈڭ كەلسە، شۇ چاغدا يەمسەن؟ بىر ئىنساننىڭ يېگۈسى كەلگەن ھەر قانداق نەرسىنى يېيىشى، ئىسراپخورلۇق ۋە ھەددىدىن ئاشقانلىق بولىدۇ، - دېدى. (646)

قېرىندىشى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئاسم بىلەن ئىككىمىز ناخشا ئېيتىۋاتتۇق، دادام ئاڭلىغاندىن كېيىن يېنىمىزغا كېلىپ:

- بايا ئېيتقان ناخشاڭلارنى قايتا ئېيتىڭلار! - دېدى. بىز ناخشىنى قايتا ئېيتتۇق. دادام ناخشىنىڭ تېكىستىنى ياقىتۇرماي، بىزگە:

- بۇ سۆزلەر ئۇلغىم ئابدۇللاھنىڭ ئاۋازىغا ئوخشايدىكەن، - دەپ ياقىتۇرمىغانلىقىنى ئىپادىلىدى. بىز:

- قايسى ئۇلغىڭ ئەڭ ناچار؟ - دەپ سورىدۇق. دادام:

- شۇ، ئۇنىڭدىن قالسا شۇ، - دەپ جاۋاب بەردى. «(647)

سالم ناھايىتى ياخشى تەربىيەلەنگەن، ئىنتايىن ئەقىللىق، مۇلايىم، ھېچكىمنى رەنجىتمەيدىغان، يامان ئىشلاردىن يىراق تۇرىدىغان بىرى ئىدى. تائىپىلارنىڭ چوڭ ئالىمى ئىبنى سېرىن ئۇنىڭ ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ:

ئۇنىڭغا ئوخشاش ئەخلاقلىق بىرىنى كۆرمىدىم. ھەر قانداق بىر كىشى، ئاز ياكى كۆپ بولسۇن، كېيىن پۇشايمان قىلىدىغان سۆزلەرنى قىلىپ سالىدۇ. ئەمما، ئاسم بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئىدى. ئۇ باشقىلارنىڭ كۆڭلىنى رەنجىتىدىغان ناچار سۆزلەرنى قەتئىي قىلمايتتى. بىر كۈنى ئۇنىڭ بىلەن باشقا بىرى ئارىسىدا ئوقۇشماسلىق يۈز بەردى. ئاسم ئىبنى ئۆمەر ۋەزىيەتنى ئوڭشاش ئۈچۈن ئۇنىڭغا بۇ بېيىت بىلەن جاۋاب بەردى:

(646) ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 18/330.

(647) ئىبنى ئابدۇرراھىم، شىفۇئۇلقەرىد، 7/10.





نەسرى يەشمىسى «بولدىغان ئىش بولدى، بۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچى ئۇنداق ئىش بېشىڭغا كەلمەيدۇ، كەچتە چىقىدىغان مەيىن شامال، ئۇنىڭ ئىزلىرىنى ئۆچۈرۈپ تاشلايدۇ.»⁽⁶⁴⁸⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر بىلەن باشقا بىر ئادەم ئارىسىدا بىر مەسىلە سەۋەبىدىن ئىختىلاپ يۈز بەرگەندى، ھېلىقى ئادەم ناچار سۆزلەرنى قىلىشقا باشلىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۇ ئادەمگە ھېچقانداق جاۋاب قايتۇرماستىن پەرۋاسىزلاپچە ئۆيى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئەمما ئۇ ئادەم ناچار سۆزلەرنى قىلىشنى ئىزچىل ھالدا داۋاملاشتۇردى. بۇ ئىشنى كۆرگەنلەر:

- ئۇ ئادەمگە جاۋاب بەرسەڭ ياكى ياردەم تەلەپ قىلساڭ بولمامدۇ؟ - دېيىشتى. ئۇ چاغدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغانىدى. كەينىگە قايتىپ بېرىپ، ئۇ ئادەمگە ۋە ئۆزىگە ياردەم قىلماقچى بولغانلارغا:

- مەن ۋە قېرىندىشىم ئىنسانلارغا ھاقارەت قىلمايمىز، - دېگەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ يېنىدىن يىراقلاشتى.⁽⁶⁴⁹⁾

توي قىلىشى

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلى ئاسمغا كۆيۈنۈپ، ياش ۋاقتىدىلا تويىنى قىلىپ قويدى. تويىدىن كېيىن بىر ئايغىچە ئوغلى ۋە ئائىلىسىنىڭ ئېھتىياجىنى قامداپ، ئۇنىڭغا يار- يۆلەك بولدى. بىر ئايدىن كېيىن ئوغلىغا:

- مۇشۇنچىلىك قىلغىنىم كۇپايە قىلار، - دېدى ۋە ئۇنىڭدىن ئائىلىسىنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىشنى تەلەپ قىلدى. ئاسم ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «توي قىلغاندىن كېيىن بىر

(648) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىستىئاب، 2/784.

(649) مەقەدىسى، ئەسەب، 416؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسەب، 4336.



ئايغىچە دادام ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ماڭا ياردەم قىلدى. بىر كۈنى بىر ئادەمنى ئەۋەتىپ، مېنى يېنىغا چاقىرتتى. پېشىن ۋاقتىدا يېنىغا باردىم. نامازدىن كېيىن ماڭا:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن ئۇنىڭغا لايىق بولماي بولماي تۇرۇپ خەزىنە مېلىدىن ساڭا بىر نەرسە بەرسەم توغرا بولمايدۇ. خەلىپە بولغاندىن تارتىپ ئۇ يەردىن قەتئىي بىر نەرسە ئالمىدىم. بىر ئايدىن بۇيانقى بەيتۈل مالدىن ئېلىپ ساڭا بەرگەن ئامانەتنى ئورنىغا قويۇپ قويمەن. ئەمما، بۇنىڭدىن باشقا خەزىنىدىن ساڭا بىر نەرسە بېرەلمەيمەن. ھازىر ئورمانلىققا بارغىن، ئۇ يەردە مېنىڭ ماللىرىم بار. ئۇ ماللارنى ئېلىپ، ئوبدان رەتلەپ ساتقۇدەك قىلىپ، ئاپىرىپ ساتقىن! ساتقان مالنىڭ پۇلىنى دەسمايە قىلغىن ۋە تۇغقانلار ئارىسىدىكى سودا بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلارنىڭ يېنىغا بېرىپ، تىجارەت قىلىشنى ئۆگەنگىن. قىلالايدىغانلىقىڭغا ئىشەنچ قىلالساڭ، ئۇلار بىلەن بىللە تىجارەت قىلغىن. تاپقان پايداڭ بىلەن ئائىلەڭنىڭ ئېھتىياجىنى قامدىغىن، - دېدى. (650)

ئۇ بويى ئېگىز، ناھايىتى قاملاشقان بىر يىگىت بولۇپلا قالماي، يەنە باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر، ئەخلاقلىق بىرى بولۇپ يېتىلگەنىدى. بىر كۈنى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئارىسىدا يەر مەسىلىسىدە ئوقۇشماسلىق يۈز بەردى. ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ماڭا ۋاقت بەرگىن، ئۇ يەرنىڭ ماڭا تەۋە ئىكەنلىكىگە دەلىل - ئىسپات ئەكىلەي، - دېدى. ئاسم:

- بۇنداق قىلىشقا ھاجەت يوق. يەر سېنىڭ بولسۇن، - دەپ يەرنى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ھەدىيە قىلىۋەتتى. (651)

ئاسم ئىنتايىن ئىشەنچلىك بىرى ئىدى. قوشنىسى مەئىن ئىبنى ئەۋس شامغا سەپەرگە چىقىدىغان چېغىدا قىزى لەيلانى ئاسم بىلەن

(650) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 18/345: مەقدىسى، ئەسلى، 416.

(651) مەقدىسى، 416.





ئۆمە سەلەمە ئانىمىزنىڭ ئوغلى ئۆمەرگە ئامانەت قويۇپ كەتتى. تۇغقانلىرى بۇنى ئاڭلاپ:

- لەيلا تېخى كىچىك بالا تۇرسا، ئۇنى قانداقمۇ بۇ يەردە يالغۇز قويۇپ كېتىسەن؟- دەپ ھەيران بولۇپ سورىدى. ئۇ بىر شېئىر ئارقىلىق قىزىنى ناھايىتى ئىشەنچلىك ئىككى قوشنىسىغا ئامانەت قويغانلىقىنى ئېيتتى. بۇلاردىن بىرى خەلىپىنىڭ ئوغلى، يەنە بىرى پەيغەمبىرىمىزنىڭ تەربىيەسىدە چوڭ بولغان ئۆگەي ئوغلى ئىدى.⁽⁶⁵²⁾

مەشھۇر خەلىپىلەردىن ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ چوڭ دادىسى بولغان ئاسم ئىبنى ئۆمەر، ھىجرىيەنىڭ 70- يىلىدا رەبىزەدە ۋاپات بولدى. قېرىندىشىنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلىغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر شائىر مۇتەممىنىڭ: «ئاھ! ئۆلۈم ئۇنى ئارىمىزدىن ئالمىغان بولسا، يا بىللە ياشىغان بولساق، يا بىللە ئۆلگەن بولساق...» دېگەن مىسرالارنى ئوقۇپ قايغۇسىنى ئىپادىلىدى.





ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇرراھمان مەشھۇر ئىسلام قەھرىمانى خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ ئوغلى بولۇپ، ھىجرەتتىن بىر قانچە يىل بۇرۇن مەككىدە تۇغۇلغان ۋە ئۇ يەردە چوڭ بولغان ئىدى. ئانىسى ئەسمائىيە بىنتى ئەسەد ئابدۇرراھماننى ناھايىتى ياخشى تەربىيەلىدى. دادىسى ھۈدەيبىيە توختامنامىسىدىن كېيىن مۇسۇلمان بولۇپ، ئائىلىسى بىلەن بىللە مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى.

ئابدۇرراھمانمۇ دادىسىغا ئوخشاش قورقماس، ئەخلاق - پەزىلەتلىك ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر بىر قەھرىمان ئىدى. كىچىك ياشتىن ئېتىبارەن ھەردائىم جىھاد مەيدانلىرىدا بولغانلىقى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۆتكۈزگەن گۈزەل كۈنلىرى ھەققىدە سۆزلەپ بېرىشكە ۋاقتى چىقىمىدى. بىر كۈنى بىرى ئۇنىڭ بويىنىدىن قان ئالدۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ:

- بۇ نېمە؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «بۇ شەكىلدە قان ئالدۇرغان كىشىگە ھېچقانداق نەرسە زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ، داۋالنىشقا ئېھتىياجى قالمايدۇ» دېگەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن قان ئالدۇرۇۋاتمەن، - دېدى. (653)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، دادىسى بىلەن بىرلىكتە شامنى پەتھى قىلىش ئۇرۇشىغا قاتناشتى. ئون سەككىز يېشىدا يەرمۇك ئۇرۇشىغا ئىشتىراك قىلدى. ئۇرۇشتا 30 - 40 كىشىلىك قىلچىلىق ئەسكەرلەرگە قوماندانلىق قىلغان ئابدۇرراھمان، شۇ كۈنلەردىن تارتىپ مەشھۇر ئىسلام قەھرىمانلىرى قاتارىدىن ئورۇن ئالدى. دادىسىنىڭ

(653) ئەبۇ داۋۇد، تىب، 4: ئىسۋل ئەسىر، ئۈسۈدۇلغابە، 3287.





ۋاپاتىدىن كېيىن شامغا بېرىپ ئورۇنلاشتى. شۇنىڭدىن كېيىن تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر، ئۇزۇن يىل ھەزرىتى مۇئاۋىينىڭ بۇيرۇقى ئاستىدا ئىسلامغا خىزمەت قىلدى. يىللارچە قوشۇن قوماندانى ۋە ۋالىيلىق ۋەزىپىلىرىنى ئۆتىدى.

ھىمسقا ۋالىي بولۇشى

ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىدنىڭ ناھايىتى قابىلىيەتلىك بولۇپلا قالماي، يەنە نۇرغۇنلىغان ئېسىل خىسلەتلەرگە ئىگە ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۇنى ھىمسقا ۋالىي قىلىپ بەلگىلىدى. ئابدۇرراھمان ھىمسقا ۋالىي بولۇۋاتقان مەزگىلدە خەلق بىلەن ئوبدان چىقىشتى، ھىمىنى ناھايىتى ياخشى باشقۇردى. ئۇنىڭدىن كېيىن ھىمسقا ۋالىي بولغان ئابباس ئىبنى ۋەلىد خەلقنىڭ ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى، ماختاپ ئېغىزدىن چۈشۈرمەيدىغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قېلىپ، شەھەرنىڭ مۆتىۋەلىرىدىن:

- باشقا ۋالىيلارنىمۇ نېمە ئۈچۈن ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىدنى ماختىغاندەك ماختىمايسىلەر؟- دەپ سورىدى. ھىمسلىقلار:

- چۈنكى، بىز قەدىرلەيدىغان ئۇ كىشى ھەر دائىم بىزنىڭ ھۆرمىتىمىزنى قىلاتتى، بىز بىلەن بىللە ئىدى. خاتالىقلىرىمىزنى ئەپۈ قىلىپ، ئۆيلىرىمىزگە ۋە بازارلىرىمىزغا كېلەتتى. كېسەللىرىمىزنى يوقلاپ، جىنازا نامازلىرىمىزغا قاتنىشاتتى، ئاجىزلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى،- دېيىشتى. (654)

بۇ ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىۋاتقان مەزگىلدە ھىجرىيەنىڭ 42 - يىلىدىن 46 - يىلىغىچە قوشۇنغا قوماندانلىق قىلىپ، رىملىقلارغا قارشى نۇرغۇنلىغان ئۇرۇشلارغا قاتناشتى. بۇ يەردە يەنى ئىستانبۇلنىڭ ئەييۇب تەرىپىدە مېھمىنىمىز بولغان ئەبۇ ئەييۇب ئەلئەنسارى بىلەن بىرلىكتە



ئۇرۇشقا قاتناشتى. بۇ ئەسلىمىلەرنى ئۇرۇشقا قاتناشقان ئەسكەرلەرنىڭ بىرىنىڭ ئېغىزى ئارقىلىق بايان قىلغان ئىبنى مەنزۇر مۇنداق دەيدۇ: «رىملىقلارغا قارشى ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشتا ئىسلام قوشۇنلىرى رىم تۇپراقلىرىغا كىردى. قوشۇننىڭ قوماندانى ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىد ئىدى. قوشۇندا پەيغەمبىرىمىزنىڭ مېھمىنى ئەبۇ ئەييۇبمۇ بار ئىدى. قوشۇن رىم تۇپراقلىرىغا كىرگەندىن كېيىن مۇۋاپىق بىر يەردە ئارام ئالدى. ئەبۇ ئەييۇب دەرھال ئۆزىگە بىر مەسجىد ياسىۋالدى. پات - پات ئۇ يەرگە بېرىپ، ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تىڭشايتتۇق. ئەبۇ ئەييۇب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى سۆزلەپ بېرەتتى، ناماز ۋاقتى بولغاندا، بىزگە ئىمام بولۇپ بېرەتتى.

بىر ئاخشىمى يەنە ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇۋاتاتتۇق، ئەسكەرلەردىن بىرى مەسجىدكە كېلىپ:

- بىردەمنىڭ ئالدىدا رىملىقلاردىن قوماندانىمىزغا تۆت دانە ياۋا ئېشەك كەلدى. قوماندان ئەسكەرلەرگە ئۇلارنى ئۆلتۈرۈشنى بۇيرۇدى. ئەسكەرلەر ھايۋانلارنى قارىغا ئېلىپ ئېتىپ ئۆلتۈردى، - دېدى. ئەبۇ ئەييۇب بۇنى ئاڭلاپ ئورنىدىن چاچراپلا تۇردى - دە، تېزلىك بىلەن ئۇدۇل ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىدنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ھايۋانلارنى قارىغا ئېلىپ ئېتىپ ئۆلتۈردۈڭلارمۇ؟ ھالبۇكى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايۋانلارنى قارىغا ئېلىپ ئېتىپ ئۆلتۈرۈشنى مەنئىي قىلغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدىم. پالانى - پالانى نەرسىلەرگە ئىگە بولىدىغانلىقىنى بىلسەممۇ، بىر توخۇنمۇ قارىغا ئېلىپ ئېتىپ ئۆلتۈرمەيمەن، - دەپ، ئۇلارنى ئاگاھلاندۇردى. ئابدۇرراھمان ئەبۇ ئەييۇبنىڭ سۆزلىرىنى دىققەت قىلىپ ئاڭلاپ، ھەقىقەتەن خاتا قىلغانلىقىنى تونۇپ يەتتى. ئاللاھنىڭ ئۆزىنى ئەپسۇ قىلىشى ئۈچۈن، خىزمەتچىلىرىنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ماڭا ئەسىرلەردىن تۆتتى ئېلىپ كېلىڭلار! - دېدى. ئەسىرلەر



كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئۇلارنى قويۇۋەتتى.» (655)

ھىجرىيەنىڭ 46 - يىلى ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئۇنى قوشۇننىڭ قوماندانلىقىدىن ئېلىۋەتكەندىن كېيىن، ھىمىسقا قايتىپ كېلىپ ۋالىيلىقىنى داۋاملاشتۇردى. ئابدۇرراھمان ۋەزىپىسىدىن ئېلىۋېتىلگەندە، كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولۇپ خەلىپىگە:

- ھېچقانداق سەۋەب بولمىسىمۇ، مېنى نېمە ئۈچۈن ۋەزىپىدىن ئالدىڭىز؟ مەككىدىكى ۋاقىتتا قانداق قىيىنچىلىققا ئۇچرىسىڭىز، بىز ياردەم قىلاتتۇق، - دەپ دوق قىلدى. خەلىپە:

- ئەگەر مەككىدە بولغان بولساق، مەن مۇئاۋىيە ھازىر ئەبتاھتىكى ئۆيۈمدە ۋادىنىڭ ساپ ھاۋاسىنى سۈمۈرۈپ ئولتۇرغان بولاتتىم. سەن، ئى، ئابدۇرراھمان! ئەجىادتىكى تاملارنى چاڭ كەتكەن، تورۇسلىرى ئوڭغۇل - دوڭغۇل لاي بىلەن سۇۋالغان ئۆيۈڭدە ئولتۇرغان بولاتتىڭ، - دېدى. (656)

ئۇ بۇ سۆزلىرى ئارقىلىق پەقەت ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىپلا قالماستىن، بەلكى مۇسۇلمانلارنىڭ 30-40 يىلدىن بويان نېمىلەرنى باشقا ئېلىپ چىققانلىقىنى ناھايىتى چۈشىنىشلىك ئىپادىلەپ بەرگەن بولدى.

زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈلۈشى

ياشىنىپ قالغانلىقىنى تونۇپ يەتكەن ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئۆزىدىن كېيىن ئوغلى يەزدىنىڭ خەلىپە بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. خەلىپە ئۇنىڭ خەلىپە بولۇشىنى قوبۇل قىلدۇرۇش ئۈچۈن، پۇرسەت تاپسىلا ئۇنىڭغا شارائىت يارىتىپ بېرىشكە تىرىشاتتى. بىر كۈنى شام خەلقىگە سۆز قىلىۋېتىپ، ئۇلارنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ بېقىش ئۈچۈن:

- ئى، شام خەلقى! مەن ياشىنىپ قالدىم، ئەجىلىم يېقىنلاپ قالدى. بۇنىڭدىن كېيىن ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىپ، ئامانلىقىنى قوغداش

(655) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 14/245.

(656) ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 6209.



ئۈچۈن بىرىنى خەلىپە قىلىپ سايلىماقچى بولۇۋاتىمەن. مەنمۇ سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى بىرى بولغانلىقىم ئۈچۈن، بۇ ھەقتە سىلەرنىڭمۇ پىكىرىڭلارنى ئېلىشنى خالايمەن. سىلەر قانداق ئويلاۋاتىسىلەر؟ - دەپ سورىدى. خەلىق شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا تېزلىك بىلەن بىر - بىرىگە يېقىنلىشىپ بىر ئار پاراڭلاشقاندىن كېيىن:

- بىز سەندىن كېيىن ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىدنىڭ خەلىپە بولۇشىنى ئارزۇ قىلىمىز، - دېيىشتى.

ھەزرىتى مۇئاۋىيە كۈتكەن جاۋاپقا ئېرىشەلمىگەندىن كېيىن بىر ئاز رەنجىگەن بولسىمۇ، يەنىلا چاندۇرماستىن تېمىنى يۆتكەپ سۆزنى داۋاملاشتۇردى. بۇ سۆھبەت بولۇپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىد كېسەل بولۇپ يېتىپ قالدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە ۋالىينىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، بىر يەھۇدىي دوختۇرنى ۋالىينى داۋالاش ئۈچۈن ھىمىسقا ئەۋەتتى.

بۇ يەھۇدىي دوختۇر داۋاملىق پىتنە تېرىشنىڭ كويىدىلا يۈرىدىغان، پىتنىنىڭ پۇرسىتىنى قولدىن بەرمەيدىغان بىر كىشى بولۇپ، ساراينچە سوقۇنۇپ كىرگەنىدى. خەلىپە ئۇنى ھىمىسقا ئەۋەتكەندىن كېيىن، ئۇ شەيتانى ئەقلىنى ئىشقا سېلىپ، ۋالىينى ئۆلتۈرمەكچى بولدى. مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ھەم خەلىق ياخشى كۆرىدىغان بىر رەھبەردىن قۇتۇلاتتى، ھەم پۈتۈن گۇناھنى خەلىپىنىڭ ئۈستىگە ئارتىپ قويۇپ، پىتنە تېرىيالايتتى. خەلىقنىڭ قۇلىقىغا بىر مەزگىل بۇرۇن بولۇنغان سۆزلەرنى پىچىرلاپلا قويسا، ۋالىينىڭ خەلىپە تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەنلىكىگە ئاسانلا ئىشىنەتتى.

ۋالىينىڭ سارىيىغا بارغان ئىبنى ئوسال ئىسمىلىك بۇ يەھۇدىي دوختۇر، پىلانى بويىچە ئىش قىلىشقا باشلىدى. ئابدۇرراھمان ئىبنى خالىدنىڭ دورىسىغا زەھەر سېلىپ، ھىجرىيەنىڭ 46 - يىلى ئۇنى شېھىت قىلدى. (657)

(657) ئىبنى ئابدىلەزىز، ئىستىئاب، 2/829؛ بەلازورى، ئەسايۇل ئەشراق، 8/321؛ ئىبنى كەسىر، ئەلبىدايە ۋەئىھابىيە، 1/1206.





مۇھاجىر ئىبنى خالىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

خالىد ئىبنى ۋەلىدنىڭ ئىككى ئوغلىنىڭ بىرى بولغان مۇھاجىر، قېرىندىشى ئابدۇرراھمانغا ئوخشاش مەككىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولدى. دادىسى ئىسلامنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئائىلىسى بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. مۇھاجىر بالىلىق دەۋرىنىڭ بىر قىسمىنى بۇ يەردە - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا ئۆتكۈزگەن بولۇپ، ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە سازاۋەر بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۆيلىنىپ، خالىد ئىسىملىك بىر ئوغلى بولدى. مۇھاجىر ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى، پۈتۈن ئۇرۇشلاردا ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمايتتى. جەمەل ئۇرۇشىدا بىر كۆزىدىن ئايرىلىپ قالدى. سىققىن ئۇرۇشىدا شېھىت بولۇپ كەتتى.

ئوغلى خالىد ھىجرىيەنىڭ 46 - يىلى تاغسىنىڭ بىر يەھۇدىي دوختۇر تەرىپىدىن زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىدى. دادىسىغا ئوخشاشلا مەدىنىدە ياشايدىغان خالىد ئۇرۇشنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن شامغا بېرىپ، يوشۇرۇن ھالدا دوختۇرنىڭ يېنىغا كىردى ۋە ئۇنى ئۆلتۈرۈپ تاغسىنىڭ ئىنتىقامىنى ئالدى. (658)





ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇتبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇتبە مەشھۇر ئالىم ساھابىلەردىن ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ جىيەنى بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا مەدىنىدە دۇنياغا كەلدى. بالىلىق مەزگىلىدىلا دادىسىدىن ئايرىلىپ قالدى. دادىسىنىڭ ۋاپاتى ئۇنى ناھايىتى ئازابلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بۇ قايغۇلۇق ھالىتىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈپ تەسەللى بەردى.

بىر كۈنى ئوغلى ھەمزە دادىسى ئابدۇللاھتىن:

- دادا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىڭنى ئەسلىيەلمەسەن؟ - دەپ سورىدى. دادىسى:

- ئەلۋەتتە، - دېدى. ئوغلى:

- بىر ئەسلىمەڭنى سۆزلەپ بېرەمسەن؟ - دەپ ئۇتۇندى.

بەش - ئالتە ياش ۋاقىتلىرىم ئىدى. پەيغەمبىرىمىز مېنى قۇچقىغا ئېلىپ سۆيۈپ، قوللىرى بىلەن بېشىمنى سىلىدى. ماڭا ۋە ئەۋلادلىرىمغا بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىلدى. بۇ دۇئانىڭ بەرىكىتى بىلەن ئۇزۇن ياشىغان بولساقمۇ، ياش كۆرۈنىۋاتىمىز، - دېدى. (659)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇتبە كىچىك ياشتا ئوقۇش - يېزىشنى ئۆگەنگەن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغان ۋاقىتتا ئوقۇش - يېزىشنى

(659) ئىبنى ھەجر. ئىسلاھ. 4815؛ ئىبنۇل ئىسر. ئۇسۇلۇغالىھ. 2906؛ مەقرىزى. ئىمتائۇل ئەسائ. 11/360؛ بەيھەقى. دەلتىلىن نۇسۇۋە. 6/215.



بىلىدىغان، كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىنى چۈشىنىشكە ئىشەنچ بىلەن ياشتا ئىدى. (660)
 مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ، پەيغەمبەرنىڭ ئارقىسىدا جامائەت بىلەن
 بىللە ناماز ئوقۇيتتى. بىر ئاخشىمى ئابدۇللاھ ناماز ئوقۇش ئۈچۈن
 مەسجىتكە بارغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامازدا دۇخان سۈرىسىنى
 ئوقۇغانلىقىنى رىۋايەت قىلىدۇ. (661)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىك قىلىۋاتقان مەزگىلدە ئابدۇللاھ ئىبنى
 ئۇتبەنى بازارلارنىڭ ئەھۋالىنى تەكشۈرۈش ۋەزىپىسىگە تەيىنلىگەندى.

زەيد ئىبنى ئەسەلم دادىسىدىن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:
 «يۇقۇملۇق كېسەللىك تارقىلىۋاتقان كۈنلەردە، ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ
 تۆت ئەتراپىدىن كىشىلەر مەدىنىگە ئېقىپ كېلىشكە باشلىدى. ئۆمەر
 رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كەلگەنلەرگە تاماق بەردى. كەلگەنلەر كۆپەيگەنسېرى
 تاماق تارقىتىپ بېرىش ئىشىنى تەشكىللەش ئۈچۈن، بەزى كىشىلەرنى
 ۋەزىپىگە تەيىنلىدى. ئۇلار سەئىد ئىبنى يەزىد، مىسۋەر ئىبنى مەھرەمە،
 ئابدۇرراھمان ئىبنى ئابدۇلقارى ۋە ئابدۇرراھمان ئىبنى ئۇتبە قاتارلىقلار
 ئىدى. بۇ كىشىلەر كەچ بولغاندا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا
 كېلىپ، كۈندىلىك ئىشلار ھەققىدە مەلۇمات بېرەتتى.

بۇ كىشىلەرنىڭ ھەر بىرى مەدىنىنىڭ بىر رايونىغا مەسئۇل ئىدى.
 بىر ۋاقىتتا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كەلگەنلەرنىڭ سانىنى ئېنىقلاپ
 چىقىشقا مەسئۇل بولغانلارغا:

- تەرىپىمىزدىن قانچە كىشىگە كەچلىك تاماق بېرىلگەنلىكىنى
 ساناپ بېقىڭلار؟- دەپ بۇيرۇدى. ئەتىسى كەچتە 7000 كىشىگە تاماق
 بېرىلگەنلىكى ئېنىقلاندى. ئاندىن:

- مەدىنىدە بولۇپ بۇ يەرگە كەلمىگەن ئائىلىلەر، كېسەللەر ۋە
 بالىلارنى ساناپ چىقىڭلار؟- دەپ بۇيرۇدى.

(660) شامى. سۈبۈلۈل ھۇدا. 10/412.

(661) شامى. 8/130.



ھەممىسى 40 مىڭ كىشى ئىدى. مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن قايتا سانغان ۋاقتتا، مەدىنىدە تاماق بېرىلگەنلەرنىڭ 10 مىڭ كىشى بۇلارنىڭ ئائىلىسى بىلەن قوشقاندا 50 مىڭ كىشى ئىكەنلىكى تەكشۈرۈپ بېكىتىلدى. (662)





ئۆمەير ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۆمەير ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس جەننەت بىلەن خۇشخەۋەر بېرىلگەن مەشھۇر ساھابىلەردىن سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاسنىڭ قېرىنداشىدۇر. ئاكىسىدىن تەخمىنەن سەككىز ياش كىچىك بولغان ئۆمەير، ئاكىسى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئىسلامنى قوبۇل قىلدى. ئۇ پەيغەمبىرىمىز دارۇل ئەرقەمدە ئىسلامغا دەۋەت قىلىش ۋە تەربىيەلەشنى باشلاشتىن بۇرۇن، يەنى سەككىز ياش چېغىدا ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد مۇسۇلمان بولغان چاغدا ئىسلامنى قوبۇل قىلدى. (663)

يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە ئەرقەمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىلىم - ئېرىپان ئۆگىنىپ، ساھابىلەر بىلەن بىللە دەۋەتنىڭ قىيىنچىلىقلىرى ئالدىدا قەددىنى تىك تۇتۇپ تۇردى، بېسىم ۋە قىيىنچىلىقلارغا قارشى كۈرەش قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنى يېتىشتۈردى.

مۇسۇلمانلار ھىجرەت قىلىشقا باشلىغاندا، ئاكىسى بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. يەنە بىر قېرىنداشى ئۆتبە بۇئىس ئۇرۇشىدىن ئىلگىرى باشتىن كەچۈرگەن بىر قېتىملىق قان داۋاسى سەۋەبىدىن مەدىنىگە قاچقان بولۇپ، قۇبادا بىر ئۆي سېلىپ يەرلىشىپ قالغانىدى. ئىككى قېرىنداش ھىجرەت قىلغاندا، ئۇدۇللا قۇبادىكى قېرىنداشىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ ئۆيىدە مېھمان بولدى. (664)

(663) ئىبنى ھىشام، سىيرە، 1 - 2/254.

(664) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 3/139.



ئۆمەير ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس مۇشرىكلارنىڭ بېسىمىدىن قۇتۇلۇپ مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن، ئىبادەتلىرىنى خاتىرجەم ئادا قىلىپ ياشاشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، ساھابىلەرنى بىر - بىرى بىلەن قېرىنداش قىلغاندا ئۇنى ئامىر ئىبنى مۇئاز بىلەن قېرىنداش قىلىپ قويدى. (665)

ئۆمەيرنىڭ مۇلايىملىقى، ئەخلاقى ۋە ئون بەش ياشتا بولۇشىغا قارىماي ناھايىتى ئېغىر - بېسىق بولۇشى، ئاكىسىنىڭ ئۇنى ئەھلى جەننەتنىڭ بىرى بولۇشىغا نامزات كۆرسىتىشكە سەۋەب بولدى.

سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى قېرىندىشىم ئۆمەير بىلەن بىرلىكتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردۇق. مەن ھۇزۇرغا كىردىم. قېرىندىشىم تاھارەت ئېلىۋېلىش ئۈچۈن ئارقامدا قالدى. مەن پەيغەمبەرنىڭ ھۇزۇرى سائادىتىدە خاتىرجەم ئولتۇرۇپ ساقلانغانىم، بىر قازان گۆشلۈك نان كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەتراپىدىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى تەكلىپ قىلدى. ھەممىمىز يېگەندىن كېيىن بىر ئاز ئېشىپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە قاراپ:

- بىر دەمدىن كېيىن جەننەت ئەھلىدىن بىرى شۇ ئىشىكتىن ئىچىگە كىرىپ، ئېشىپ قالغان تاماقنى يەيدۇ، - دېدى.

دەرھال ئەقلىمگە پەيغەمبەرنىڭ يېنىغا تاھارەت ئېلىپ كىرىش ئۈچۈن ئارقامدا قالغان قېرىندىشىم ئۆمەير كەلدى. بىردىنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى قىلغان كىشىنىڭ قېرىندىشىم بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلدىم. ئەمما ئۇنداق بولمىدى. بىر دەمدىن كېيىن ئىشىكنىڭ ئالدىغا بىرسى كەلگەندەك قىلدى، كەلگەن كىشى ئابدۇللاھ ئىبنى سالام ئىدى. ئۇ قېرىندىشىمىدىن بالدۇر كىرىپ، ئېشىپ قالغان تاماقنى



ئىسلام قوشۇنى بەدىرگە قاراپ ئاتلانغاندا ئۈمەيرمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ يولغا چىقتى. قوشۇن مەدىنىدىن چىقىپ بىر دەم ماڭغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ئەبۇ ئىنەدە قۇدۇقىنىڭ يېنىدا قوشۇننى توختىتىپ كۆزدىن كەچۈردى. يېشى كىچىكلەرنى ئايرىپ قاتتۇرۇۋېتەتتى.

ئۇ چاغدا ئۈمەير ئون ئالتە ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، بەدەن قۇرۇلۇشى ياخشى تەرەققىي قىلمىغان بولغاچقا، جۇغى كىچىكرەك كۆرۈنەتتى. ئۈمەيرنىڭ شېھت بولۇش ئارزۇسى بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنى قاتتۇرۇۋېتىشىدىن قورقۇپ، يوشۇرۇنۇشقا تىرىشىپ ئارقىغا قاچتى. سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەرنى كۆزدىن كەچۈرۈشتىن ئىلگىرى، قېرىندىشىمنىڭ يوشۇرۇنۇشقا تىرىشىپ ئارقىغا قېچىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن شۇنداق قىلىدىغانلىقىنى چۈشىنەلمەي:

- نېمە ئۈچۈن ئارقىغا قاچسەن؟ - دەپ سوردۇم. ئۇ:

- پەيغەمبىرىمىزنىڭ مېنى كىچىك كۆرۈپ قاتتۇرۇۋېتىشىدىن قورقىمەن، مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە ئۇرۇشقا بېرىشنى خالايمەن. ئاللاھنىڭ ماڭا شېھىتلىك ئاتا قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن، - دەپ جاۋاب بەردى.

قانچە يوشۇرۇنۇشقا تىرىشقان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى كۆرۈپ قالغانىدى. ئۇنى كىچىك كۆرۈپ:

- سەن قايتىپ كەتكىن، - دەپ بۇيرۇق قىلدى.

ئۈمەير پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزى تۈگىمەستىنلا ھۆركىرەپ يىغلاشقا باشلىدى. پەيغەمبىرىمىز ئۈمەيرنىڭ يىغلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ چىدىيالمى، ئۇرۇشقا قاتنىشىغا رۇخسەت قىلدى. ئۇنىڭ بويى پاكار، ئەمما قىلچى ئۇزۇن ئىدى. قىلچىنى تۇتۇشتا قىيىنلىۋاتاتتى. قىلچىنى ئېلىپ





قېرىنداشىمنىڭ قولىغا باغلاپ قويدۇم. (667)

ئورۇشنىڭ بېشىدىن تارتىپلا، قەھرىمانلارچە ئېلىشقان ئۆمەير، مەلۇم
ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئالدىغا كەلگەن ئامىر ئىبنى ئابدۇۋۇد تەرىپىدىن
شېھىت قىلىندى. ئۇ شېھىت بولغاندا ئەمدىلا ئون ئالتە ياشتا ئىدى.

(667) ۋاقىدى. مەغازى، 21:1؛ تىنىۋىل ئەسىر، ئۈسەدۇلغەنى، 4089؛ ئەبۇ نۇئەيم، مەرىفەتۇسساھابە، 461:3؛ تىنى
قۇدەمە، ئەسەب، 291.





ئەۋق، مۇئاز ۋە مۇئەۋۋىز قېرىنداشلار (ر. ئەنھوم)

ئەبۇ جەھىلىنى ئۆلتۈرگەن بۇ قەھرىمانلار، مەدىنىلىك مەشھۇر ئايال ساھابىلەردىن ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغۇللىرى ئىدى. ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھا ياش ۋاقتىدا ھارس ئىبنى رىفا بىلەن ئۆيلەنگەنىدى. ئۇنىڭدىن مۇئاز ۋە مۇئەۋۋىز ئىسىملىك ئىككى ئوغلى بولدى. ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھا ناھايىتى قابىلىيەتلىك ئۆزگىچە بىر ئايال ئىدى. مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن يولدىشى بىلەن چىقىشالماي ئايرىلىپ كەتتى. كېيىنچە مەككىلىك بۈكەير ئىبنى ئابدۇيالىل بىلەن توي قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە مەككىگە كەلدى. ئۇزۇن مەزگىل مەككىدە تۇردى. بۇ جەرياندا ئۇنىڭ ئىياس، ئاقىل، خالىد ۋە ئامىر ئىسىملىك تۆت ئوغلى بولدى.

ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئىككىنچى يولدىشى بىلەنمۇ چىقىشالماي، ئاچرىشىپ مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن، بۇرۇنقى يولدىشى بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇنىڭ بىلەن قايتىدىن ئۆيلەندى. ئىككىنچى قېتىم ئۆيلەنگەن بۇرۇنقى يولدىشىدىن يەنە بىر ئوغلى بولدى. ئۇنىڭ تۇغۇلۇشى پۈتۈن ئائىلىنى ناھايىتى سۆيۈندۈرگەن بولۇپ، ئۇنىڭغا ئەۋق دەپ ئىسىم قويدى. (668)

ئانىسى ناھايىتى تىرىشچان ۋە ئىجتىمائىي مۇناسىۋىتى كۈچلۈك ئايال بولغانلىقى ئۈچۈن، ئوغۇللىرى دادىسىدىنمۇ بەك ئانىسىغا مەنسۇپ قىلىنىپ، <ئەفرانىڭ ئوغۇللىرى> دەپ تونۇلدى. ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھا كىشىلەرگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى. ئورۇنداشقا تېگىشلىك مەسئۇلىيىتىنى

(668) بەلارزۇرى، ئەسبۇل ئەشراق، 1/280؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسبە، 11476؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/443.



ناھايىتى ياخشى ئادا قىلاتتى.

ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھا ياشىنىپ قالغان، يەتتە ئوغلىمۇ چوڭ بولۇپ ياش قۇرامىغا يېتىپ قالغانىدى. ئەڭ كىچىك ئوغلى ئەۋفمۇ ئۇن ئۈچ يېشىدا ئىدى. دىندار بىر ئائىلىدە ئۆسۈپ يېتىلىگەن بۇ بالىلار ھەج قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىدىغان بولۇپ، پۇرسەت چىقسىلا مەككىگە بېرىپ ھەج قىلاتتى ياكى بولمىسا ئۆمرىگە باراتتى. مۇئاز ئىبنى ئەفرا ۋە تاغسىنىڭ ئوغلى رافىئ ئىبنى مالىك ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن مەككىگە بارغانىدى. بۇ قېتىمقى سەپەر پەقەت ئۇلار ئۈچۈنلا ئەمەس، پۈتۈن مەدىنە ھەتتا ئىنسانىيەت ئۈچۈنمۇ ناھايىتى مۇھىم بىر سەپەر ئىدى. بۇ سەپەر ھەققىدە رافىئ ئىبنى مالىك مۇنداق دەيدۇ: «مۇئاز ئىبنى ئەفرا بىلەن بىرلىكتە ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن مەككىگە باردۇق. شەھەرگە يېقىنلاپ قالغاندا، بىر تۆپىلىكتە توختاپ دەم ئالدۇق. دەل شۇ چاغدا دەرەخنىڭ سايىسىدا ئولتۇرغان نۇر چىرايى بىر كىشىنى كۆرۈپ بىر- بىرىمىزگە:

- قېنى ئاۋۇ سايىدا ئولتۇرۇۋاتقان ئادەمنىڭ قېشىغا بېرىپ، بىز تاۋاپ قىلىپ كەلگۈچە ئۇلارنىمىزنى ئۇنىڭغا ئامانەت قويالى، - دېيىشتۇق. بىرلىكتە يېنىغا بېرىپ، جاھىلىيەتنىڭ سالام قىلىش ئۇسۇلى بويىچە سالام بەردۇق. ئۇ بىزگە ئىسلامىي سالام بىلەن سالام بەردى. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى مەككىدە بىرىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئۆزىنىڭ پەيغەمبەر ئىكەنلىكىنى ئېيتقانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدۇق. ئۇنىڭغا قارشى چىققان مەككىلىكلەرنىڭ تەسىرى بىلەن بىزمۇ ئۇلارغا ئوخشاشلا ئۇنىڭدىن ئىھتىيات قىلدۇق. ئالدىمىزدىكى بۇ كىشىنىڭ بەرگەن سالامىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ سۆزىنى قىلغان شۇ كىشى ئىكەنلىكىدىن گۇمانلىنىپ:

- سىز كىم؟ - دەپ سورىدۇق. ئۇ كىشى:

- بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇرۇڭلار؟ - دېدى. بىز:

- مەككىدە بەزى سۆزلەرنى قىلىپ، بىر قاتار پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان بىرى بار ئىكەن، سىز ئۇنى تونۇمسىز؟ ئۇنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى





بىلەمسىز؟ - دەپ سورىدۇق. ئۇ كىشى:

- سىلەر دەۋاتقان كىشى مەن بولمەن، - دېدى. بىز:

- ئۇنداقتا، بىزگە سىز ئىنسانلارنى دەۋەت قىلغان دىن ھەققىدە سۆزلەپ بېرەمسىز؟ - دېدۇق.

- ئەلۋەتتە، - دەپ بىزگە ئىسلام دىنى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىشكە باشلىدى. بىردەمدىن كېيىن:

- زېمىننى، ئاسماننى ۋە تاغلارنى كىمنىڭ ياراتقانلىقىنى ئېيتىپ بېقىڭلار؟ - دەپ سورىدى.

- ئەلۋەتتە، ئاللاھ ياراتتى.

- سىلەرنى كىم ياراتتى؟

- ئاللاھ.

- سىلەر ئىبادەت قىلىۋاتقان ئۇ بۇتلارنى كىم ياراتتى؟

- بىز.

- ياراتقۇچىغا ئىبادەت قىلىش كېرەكمۇ ياكى يارىتىلغۇچىغىمۇ؟

- ئەلۋەتتە، ياراتقۇچىغا ئىبادەت قىلىش كېرەك.

- ئەلۋەتتە رەببىڭلارغا ئىبادەت قىلىشىڭلار كېرەك. ئەمما سىلەر ئۆز قولۇڭلار بىلەن ياسىۋالغان بۇتلارغا ئىبادەت قىلىسىلەر. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئاللاھ، ئۇ بۇتلارنى تەرك ئېتىپ ئىبادەت قىلىشقا لايىق بولغان پەرۋەردىگار دۇر. مەن سىلەرنى ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا دەۋەت قىلىمەن. ئاللاھتىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا، مېنىڭ ئۇنىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىشكە، تۇغقانلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى كۈچەيتىشكە، بىر - بىرىڭلارغا ئاچچىقلانساڭلارمۇ، ئۆزئارا دۈشمەنلىشىپ تەرك ئەتمەسلىكىگە دەۋەت قىلىمەن.

- ئەگەر ئېيتقانلىرىڭ خاتا بولسا ئىدى، بىزنى گۈزەل ئەخلاققا، ئىنسانلىقنىڭ مۇھىم ئەدەپ - قائىدىلىرىگە ئەمەل قىلىشقا دەۋەت قىلىمىغان



بولاتتىڭ. بىزگە رۇخسەت قىلىپ، ئاۋۋۇ ئۇلاڭلىرىمىزغا قاراپ تۇرغىن، بىز كەبىگە بېرىپ تاۋاپ قىلىپ كېلەيلى. ئاندىن يەنە پاراڭلىشىمىز.

مۇئاز ئىبنى ئەفرا ماڭا:

- سەن بېرىپ تاۋاپ قىلغىن، مەن بۇ يەردە قېلىشنى خالايمەن، دېدى. ئۇ يەردىن ئايرىلىپ كەبىگە بېرىپ تاۋاپ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، يەتتە تال پال ئوقى ئالدىم. يەنە باشقا بىر تال ئوق ئېلىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قوشتۇم. ئاندىن كەبىگە قاراپ:

- پەرۋەردىگارم! ئەگەر مۇھەممەدنىڭ دېگەنلىرى توغرا بولسا، بۇ ئىشارەت قىلىنغان ئوقنى يەتتە قېتىم چىقارغىن، - دېدىم. يەتتە قېتىم ئوق ئاتتىم. ھەر قېتىمدا ئۇ ئوق چىقتى. بۇنى كۆرۈپ، «ئەشھەدۇئەنلا ئىلاھە ئىللەللاھ ۋە ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەن ئەبدۇھۇ ۋەرەسۇلۇھۇ» دەپ ۋارقىردىم. كەبىدىكى كىشىلەر ئەتراپىمغا ئولشىپ:

- بۇ ئادەم ئەقلىدىن ئېزىپ قالدى، كاپىر بولۇپ كەتتى، - دەپ ماڭا ئىچ ئاغرىتىشتى.

- ئەكسىچە، ئەقلىم بېشىمدا، مەن بىر مۆمىن، - دەپ ئۇلارغا ئېتىراز بىلدۈردۈم. ئۇ يەردىن چىقىپ مەككىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە قالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردىم. مۇئاز ئىبنى ئەفرا مېنى كۆرۈپ: - چىرايىڭ بۇ يەردىن كەتكەن ۋاقىتتىكىدىن باشقىچىرەك تۇرۇدىغۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- شۇنداق، توغرا كۆرۈپسەن، - دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ، مۇئاز ئىبنى ئەفرا بىلەن بىرلىكتە مۇسۇلمان بولدۇم. مەلۇم مەزگىل پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرۇپ قالدۇق. بىزگە يۈسۈق ۋە ئەلەق سۈرىلىرىنى ئۆگەتتى. ئىسلام ھەققىدە يېتەرلىك چۈشەنچىگە ئىگە بولغاندىن كېيىن، ئۇ يەردىن ئايرىلىپ ئۆمرە قىلىپ مەدىنىگە قايتىپ كەلدۇق.⁽⁶⁶⁹⁾

(669) شامى، سۈبۇلۇل ھۇدا، 3/190.



مەدىنىدىكى كۈنلىرى

مەدىنىدىكى شارائىت پىشىپ يېتىلگەندە قەدەر مەككىدە زۇلۇمغا ئۇچرىغان ساھابىلەر، بىر - بىرلەپ مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشقا باشلىدى. كەلگەنلەرگە ئىشىكلىرىنى كەڭرى ئېچىۋەتكەن مۇئاز، ئەۋق ۋە مۇئەۋۋىزگە ئوخشاش مۇسۇلمانلار، ئۇلارغا قۇچاق ئېچىپ بار نەرسىلىرىنى تەڭ ئىشلەتتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھىجرەت قىلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، يوللارغا چىقىپ ئۇنى كۈتۈۋالدى. ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ، ھاياتلىرىنى ئۇنىڭغا ۋە ئۇ دەۋەت قىلغان دىنغا بېغىشلىدى.

پەيغەمبىرىمىز مەسجىدى نەبەۋىنى سالماقچى بولۇپ، ئۇ يەرنىڭ سەھىل ۋە سۇھەيىل ئىسىملىك ئىككى كىچىك قېرىنداشلارغا تەۋە ئىكەنلىكىنى ئاڭلىدى. بۇ بالىلارنىڭ دادىسى ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ناھايىتى مەرھەمەتلىك بولغان ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغلى مۇئاز ئۇلارغا ئاتىدارچىلىق قىلىپ، ھىمايسى ئاستىغا ئېلىپ، ئۆيىگە ئەكېلىپ باققانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، بالىلارنىڭ نامىدا مۇئاز بىلەن سۆزلىشىپ توختاملاشتى. (670)

مۇئاز ئەمدىلا ئون يەتتە ياشقا كىرگەن بولۇپ، قېرىندىشى ئەۋفىتىن بەش ياش چوڭ ئىدى. مۇئاز بىر قىز بىلەن ئۆيلىنىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ئەلچى ئەۋەتتى. قىز مۇ قوبۇل قىلىپ ئۆيلەندى. ھۇجرىغا كىرىدىغان چاغدا بىرسى ئۇ قىزغا: <مۇئازنىڭ بەدىنىنىڭ يان تەرىپىدە چوڭ داغلار بار> دەپ قويدى. قىز بۇ سۆزلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ ھۇجرىغا كىرگۈسى كەلمىدى. مۇئازنىڭ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولدى. شۇنداقتىمۇ قىزنى ھۇجرىغا كىرىشكە مەجبۇرلىمىدى. دەردىنى ئېيتىدىغان ئەڭ مۇۋاپىق كىشىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن، قاينۇرغان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئەھۋالىنى ئېيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

(670) ئىبنى ھىشام، سىرە، 1 - 2: 495.



- قېنى، داغلار بار يەرنى ئاچقىن! - دېدى.

مۇئاز بەدىنىنى ئېچىپ داغلارنى پەيغەمبىرىمىزگە كۆرسەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىدىكى كىچىك ياغاچنى، داغلارنىڭ ئۈستىگە تەگكۈزگەن ئىدى، داغلار شۇ ھامان يوقاپ كەتتى. مۇئاز ئىبنى ئەفرا خۇشال بولغان ھالدا ئايالىنىڭ يېنىغا بېرىپ خۇشخەۋەرنى يەتكۈزدى... (671)

شېھىتلىك شەرىپىگە مۇيەسسەر بولۇشى

ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغۇللىرى پۈتۈن سىناقلاردىن ئۆتۈلۈپ بىلەن ئۆتكەن بولۇپ، مانا ئەمدى ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ ئۈچۈن جانلىرىنى پىدا قىلىش ئۈچۈن بەدىرگە قاراپ كېتىۋاتاتتى. ئۇلار جەمئىي يەتتە قېرىنداش ئىدى. بۇ يەتتە قېرىنداش بەدىرگە بېرىپ، مۇشرىكلارنىڭ ئالدىدا تىك تۇردى.

ئىككى قوشۇن ئۇچراشقاندا، مۇشرىكلارنىڭ لىدېرلىرىدىن ئۆتبە، شەيبە ۋە ھارىس ئالدىغا چىقىپ، مۇسۇلمانلارنى جەڭگە چاقىردى. ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئۈچ ئوغلى مۇئاز، مۇئەۋۋىز ۋە ئەۋق دەرھال مۇشرىكلارنىڭ ئالدىغا چىقتى. ئەمما، شان - شوھرەت، نەسىل - نەسەبكە ھېرىسمەن بولغان بۇ مۇشرىكلار، ئۇلارنى قوبۇل قىلماي ئۆز قەبىلىسىدىن نەسەب جەھەتتىن ئۆزىگە ماس كېلىدىغان كىشىلەرنىڭ ئالدىغا چىقىشىنى تەلەپ قىلدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى چېكىنىشكە بۇيرۇدى. بۇيرۇق بويىچە ياشلار چېكىندى. ئۇرۇش باشلىنىش ئالدىدا تۇراتتى. ئەۋق ئىبنى ھارىس پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا يېقىنلىشىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بەندە قانداق قىلغاندا، پەرۋەردىگارى خۇشال بولىدۇ؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ناھايىتى كۈچلۈك جاسارەت بىلەن ئۇرۇش مەيدانىغا ئېتىلىپ كىرگەنلىكىنى كۆرگەندە، - دەپ جاۋاب بەردى.

(671) نىسايۇرى، شەرھۇل مۇستافا، 1538. ماددا.



- رەببىنى خۇشال قىلىشنى ئارزۇ قىلىدىغان ئەۋف، ئۈستىدىكى ساۋۋت - دۇبۇلغىسىنى ئېلىۋېتىپ، جەڭ مەيدانىغا ئېتىلدى. (672)

ئەفرا رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغۇللىرى پەيغەمبىرىمىزنىڭ دىققىتىنى تارتقۇدەك دەرىجىدە قاتتىق ئۇرۇش قىلىۋاتاتتى. ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋف ئۇرۇش مەيدانىدا ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇ. ئۇ بىزگە ئۇلارنىڭ قانداق ئۇرۇش قىلغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بەدىردە ئوڭ، سول، ئالدىم ۋە كەينىم قايسى تەرەپكە قارىسام، ئۇ ئىككى ياشنى كۆرەتتىم. ئىككىلىسى ياپ - ياش ئىدى. ئۇلارغا ئوخشاش ياش بولۇشنى، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش قىلىشنى ئارزۇ قىلاتتىم. ئۇلار ناھايىتى جاسارەت ۋە ھاياجان ئىچىدە، پەيغەمبىرىمىزگە يىللارچە زۇلۇم سالغان ئەبۇ جەھلىنى ئىزدەۋاتاتتى. ئەۋف ماڭا قاراپ:

- ئى، تاغا! سەن ئەبۇ جەھلىنى تونۇمسەن؟ ئەبۇ جەھلى قايسى؟-

دەپ سورىدى. مەن:

- ھەئە، تونۇيمەن، ئۇنى قانداق قىلسەن؟- دەپ سورىدىم. ئۇ:

- ئۇنىڭ پەيغەمبىرىمىزگە قىلغان - ئەتكەنلىرىنى، ئۇنىڭغا ھاقارەت قىلغانلىقىنى بىلمەمسەن؟ ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئەگەر ئۇنى كۆرۈپ قالسام، يا ئۇنىڭ ياكى مېنىڭ جىنىم چىققانغا قەدەر پىشىنى قويۇۋەتمەيمەن. ئىككىمىزدىن بىرىمىز جەزمەن ئۆلىمىز،- دېدى. ئۇنىڭغا ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ قويدۇم. بىردىنلا شىردەك بولۇپ چاقماق تېزلىكىدە ئەبۇ جەھلى تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈشكە باشلىدى. ئارقىسىدىن قېرىندىشى ماڭا قارىدى. ئۇنىڭ بىلەنمۇ ئوخشاش سۆزلەرنى قىلىشتۇق. ئۇنىڭغىمۇ ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ قويغاندىن كېيىن، قېرىندىشىنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈردى. ئۇلارنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ ناھايىتى ھەيران قالدۇم ۋە ئىنتايىن مەمنۇن بولدۇم. ئۇلارنىڭ قىلىچلىرىنى ھاۋادا

(672) ئىبنى ھىشام، سىيرە، 1 - 2:625؛ ئىبنى ئەسىر، ئۈسدۇلغەبە، 4122؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 6093؛ ۋاقىدى، مەغارى، 68:1





پۇلاڭلىتىپ، بىر - بىرىگە قىلىچ ئۇرۇشلىرىغا قاراپ، تۇرۇپلا قالدىم.
 بۇ ئىككى قېرىنداش ئەبۇ جەھىلىنى ئوتتۇرىغا ئېلىۋالغان بولۇپ،
 مۇئاز ئىبنى ھارىس مۇ ئۇلارغا قوشۇلغاندىن كېيىن، باتۇرلۇق بىلەن ئۇرۇش
 قىلىپ ئەبۇ جەھىلىنى يەرگە چاپلىۋەتتى. نۇرغۇن يېرىدىن ئۆلگۈدەك زەربە
 يېگەن ئەبۇ جەھىلىنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئىشى تۈگىگەنىدى. قەھرىمانلار
 ناھايىتى خۇشال ھالدا ئۇ يەردىن ئايرىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
 ئالدىغا باردى - دە، ئۇنىڭغا ئەبۇ جەھىلىنى ئۆلتۈرگەنلىكىنى ئېيتتى.
 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قاراپ:

- ئۇنى قايسىڭلار ئۆلتۈردۈڭلار؟- دەپ سورىدى. ھەممىسى بىردەكلا:

- مەن ئۆلتۈردۈم،- دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبىرىمىز:

- قىلىچىڭلاردىكى قاننى ئېيتىۋەتتىڭلارمۇ؟- دەپ سورىدى. ئۇلار:

- ياق،- دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز باتۇرلارنىڭ قىلىچلىرىغا قاراپ بېقىپ:

- ھەممىڭلار ئۆلتۈرۈپسىلەر،- دېدى.

قەھرىمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىن ئايرىلىپ، قايتىدىن
 ئۇرۇش مەيدانىغا بېرىپ دۈشمەن سەپلىرى ئارىسىغا كىردى ۋە شېھىت
 بولغانغا قەدەر باتۇرلارچە ئۇرۇش قىلدى. ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن
 پەيغەمبىرىمىز ئۇلارنىڭ جەسەتلىرى ئالدىغا كېلىپ، دۇئا قىلىپ:

- ئاللاھ ئەفراننىڭ شۇ ئىككى ئوغلىغا رەھمەت قىلسۇن! ئۇلار بۇ

ئۆمىتىنىڭ پىرىئەۋىنى، كۇفرىنىڭ بېشىنى ئۆلتۈرۈشكە ئىشتىراك قىلدى،-
 دېدى. يېنىدىكىلەر:

- ئۇلار بىلەن بىللە يەنە كىم بار ئىدى؟- دەپ سورىدى.

پەيغەمبىرىمىز:

- پەرىشتىلەر بار ئىدى، ئاخىرقى زەربىنى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد

ئۇردى،- دېدى. (673)





مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ ھىجرىيەنىڭ ئالتىنچى يىلى مەككىدە تۇغۇلدى. مۇھەممەد مەشھۇر ساھابىلەردىن ئەمرۇ ئىبنى ئاس بىلەن ھالە بىنتى ھەمزىنىڭ ئوغلى بولۇپ، مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشىدىن مەلۇم مەزگىل ئىلگىرىگىچە مەككىدە ياشىدى. دادىسى پەتھىدىن بۇرۇن مۇسۇلمان بولغانلىقى ئۈچۈن، ئائىلىسى بىلەن بىرلىكتە مەدىنىگە ھىجرەت قىلدى. ئۇ ۋاقتلاردا تېخى يېشى كىچىك بولسىمۇ، ئەمما پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىن پەقەت ئايرىلماي، ئۇنىڭدىن ھاياتى بويىچە قەتئىي ئۈنۈمىدايدىغان نۇرغۇن گۈزەل نەرسىلەرنى ئۆگەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن دادىسىنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي، ئۇنىڭ بىلەن بىللە مىسىرغا باردى. دادىسى ئالىم ساھابىلەردىن بىرى بولغان يەنە بىر ئوغلى ئابدۇللاھقا ئوخشاشلا ئۇنىڭغىمۇ ناھايىتى كۆيۈنەتتى، مۇھىم ئىشلارنى ئۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتلىشەتتى.

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ دادىسى ئەمرۇ ئىبنى ئاسنى مىسىر ۋالىيلىقىدىن ئېلىۋەتكەندىن كېيىن، ئوغۇللىرى بىلەن بىرلىكتە پەلەستىنگە باردى. جەمەل ۋە قەسىدە قالايمىقانچىلىقتىن يىراق تۇردى. كېيىن ۋەقەلەر ناھايىتى تېز تەرەققىي قىلدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ جەزىر ئىبنى ئابدۇللاھنى ھەزرىتى مۇئاۋىيىنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپ، ئۆزىگە بەيئەت قىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە رەت قىلدى. بۇنداق قىلىش ئىچكى قىسىمدا يۈز بەرگەن كەسكىن كۈرەشنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشىنى تېزلىتىش دېگەنلىك بولاتتى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە مەقسىتىگە



يېتىش ئۈچۈن، سىياسىي جەھەتتە مۇھىم رول ئوينايدىغان شۇنداقلا ئەرەب داھىيلىرىدىن بىرى ھېسابلىنىدىغان ئەمرۇ ئىبنى ئاسقا بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ، ئۇنى ئۆزى تەرەپكە تارتماقچى بولدى. ئەمرۇ ئىبنى ئاس مەكتۇپنى ئالغاندىن كېيىن ئوغۇللىرىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلەشتى. ئەھۋالنى ئوغۇللىرىغا ئېيتىپ:

- سىلەرنىڭ پىكىرىڭلار قانداق؟- دەپ ئۇلارنىڭ كۆز قاراشلىرىنى سورىدى. ئابدۇللاھ:

- دادا، رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولغاندا سەندىن رازى ئىدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ ۋاپات بولغاندا سەندىن رازى ئىدى. مېنىڭ چۈشەنچەمگە كۆرە، بۇ ۋەقەلەرگە ئارىلاشماي ئۆيدە كۈتۈپ تۇرۇپ، ئىنسانلار بىر ئىمامغا ئەگىشىشكە قارار قىلغاندا، بېرىپ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغىن. مۇئاۋىيىگە بەيئەت قىلىپ، دىنىڭنى دۇنياغا تېگىشمە، بولمىسا جەھەننەمگە دۈم چۈشسەن،- دېدى. دادىسى مۇھەممەدكە قاراپ:

- سەن نېمە دەيسەن؟- دەپ سورىدى. مۇھەممەد:

- سەن ئەرەبلەرنىڭ ۋەكىللىرىدىن بىرى ھەم قۇرەيشلىكلەرنىڭ مۇھىم لىدېرلىرىدىن بىرسەن. سېنىڭ بىر ئېغىز سۆزۈڭ ياكى ئىشارىتىڭ بولمىسا، ئەرەبلەر بىر كىشىگە ئەگىشىشنى قارار قىلمايدۇ. شامغا بېرىپ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قاتىللىرىنى تەلەپ قىلغىن!- دېدى. ئەمرۇ ئىبنى ئاس:

- ئى، ئابدۇللاھ! سەن مەندىن ئاخىرەتلىكىم ئۈچۈن ياخشى بولغان ئىشنى قىلىشىمنى تەلەپ قىلىۋاتىسەن. ئى، مۇھەممەد! سەن بۇ دۇنيا ئۈچۈن ياخشى، ئەمما ئاخىرەتلىكىم ئۈچۈن يامان بولغان ئىشنى قىلىشىمنى تەلەپ قىلىۋاتىسەن. ئەمما مەن ئەلنىڭ يېنىغا بارسام ماڭا «سەن مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى (ئادەتتىكى) بىرسەن» دەيدۇ. مۇئاۋىيىنىڭ يېنىغا بارسام، ئۇنىڭ يېنىدا مۇھىم ئورنۇم بولىدۇ،- دېدى.

ئەتىسى ئەتىگەن ھەزرىتى مۇئاۋىيىنىڭ يېنىغا بېرىشنى قارار قىلدى.





ئابدۇللاھ ۋەقەلەردىن يىراق تۇردى. مۇھەممەد بولسا، دادىسى بىلەن بىللە
سىققىن ئورۇشىغا قاتناشتى. (674)





مۇھەممەد ئىبنى تەلەھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد ئىبنى تەلەھ جەننەت بىلەن خۇشخەۋەر بېرىلگەن تەلەھ ئىبنى ئۇبەيدۇللاھنىڭ ئوغلى ئىدى. ئانىسى قۇياشنى خىجىل قىلغۇدەك گۈزەللەردىن - جەھش ئائىلىسىنىڭ قىزلىرىدىن ھەمنە بنتى جەھش ئىدى. مۇھەممەد، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇشتىن بىر قانچە يىل بۇرۇن تۇغۇلدى. ئۇ ئائىلىسىنىڭ تۇنجى بالىسى ئىدى. ئۇنىڭ تۇغۇلۇشى پۈتۈن ئائىلىسىنى، بولۇپمۇ دادىسىنى تولمۇ سۆيۈندۈردى. دادىسى تەلەھ ئوغلىنى دۇئاسىنى ئېلىش ۋە ئېغىزلىنىدۇرۇش ئۈچۈن ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز بالىنى قۇچىقىغا ئېلىپ، سۆيۈپ ئېغىزلىنىدۇرغاندىن كېيىن، تەلەھگە:

- بۇنىڭ ئىسمىنى مۇھەممەد قويۇڭلار! - دېدى. ھەزرىتى تەلەھ:

- ئەبۇلقاسىم دېگەن لەقەمنىمۇ قويايمۇ؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام:

- ياق، ئىسىم بىلەن لەقىمىم بىر يەرگە كەلمىسۇن. لەقىمىنى ئەبۇ

سۇلەيمان قويۇڭلار! - دېدى. (675)

پەيغەمبەر ھاۋاسى ئىچىدە تۇغۇلۇپ، چوڭ ساھابىلەر ئارىسىدا چوڭ

بولۇۋاتقان مۇھەممەدنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئىشى ئىبادەت قىلىش

ئىدى. نامازنى ناھايىتى كۆپ ئوقۇيدىغانلىقى، داۋاملىق ئىبادەت قىلىشقا

غەيرەت قىلىدىغانلىقى ئۈچۈن، خەلق ئۇنىڭغا «سۇججەد - كۆپ سەجدە

قىلغۇچى» دەپ لەقەم قويۇپ قويدى. دادىسى ئۇنى ناھايىتى ياخشى

(675) ئىبنى ئابدىلەرز، ئىستىئاب، 3/1371؛ زەھەبى، سىيەر، 5281.





كۆرىدىغان ۋە كۆيۈنىدىغان بولۇپ، يېنىدىن پەقەتلا ئايرىمايتتى. (676)

بىر كۈنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ جىيەنى مۇھەممەد بىر ئادەم بىلەن ئۇرۇشۇپ قالدى. ئۇ كىشى ئاچچىقىدا:

- ئى، مۇھەممەد! ئاللاھ سېنى ئۇنداق، مۇنداق قىلسۇن! - دەپ سۆزلەشكە باشلىدى. ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ بۇنى ئاڭلاپ ئەقلى - ھۈشى چىقىپ كەتتى. بىرى ئۇ ئەڭ قەدىرلەيدىغان بىرىنىڭ ئىسمىغا قارىتىپ ناچار سۆزلەرنى قىلىۋاتاتتى. جىيەنىگە قاراپ:

- بۇنىڭدىن كېيىن بىرىنىڭ ساڭا ناچار سۆزلەرنى قىلىشىغا پۇرسەت يارىتىپ بەرگىنىڭنى كۆرۈپ قالماي! - دەپ ئاگاھلاندۇردى. ئارقىدىنلا يەنە:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ھاياتلا بولىدىكەنمەن، بۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىم سېنى مۇھەممەد دېگەن ئىسىم بىلەن چاقىرالمىدۇ، بۇنىڭدىن كېيىن سېنىڭ ئىسمىڭ ئابدۇرراھمان بولسۇن! - دېدى. بۇنىڭ بىلەنلا توختاپ قالماي، ھەزرىتى تەلھەنىڭ ئوغلى مۇھەممەدنى يېنىغا چاقىرىپ، ئەھۋالنى ئېيتقاندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

- سەنمۇ ئىسمىڭنى ئۆزگەرتكىن! - دەپ بۇيرۇدى. مۇھەممەد:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! خۇدا ھەققى بۇنداق قىلما، مېنىڭ ئىسمىمنى پەيغەمبىرىمىز ئۆزى قويغان، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئۇنداقتا كەتسەڭ بولىدۇ! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قويغان ئىسمىنى

ئۆزگەرتكىلى بولمايدۇ، - دېدى. (677)

ھىجرىيەنىڭ 20 - يىلى مۇھەممەدنىڭ ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان ھاممىسى ھەزرىتى زەينەب ۋاپات بولدى. ئۇ ھاممىسىنىڭ ئۆلۈمىگە ناھايىتى قايغۇردى. مۇھەممەد ئۇ ۋاقتلاردا ئون بەش ياش ئەتراپىدا بولۇپ، ھاممىسىنى دەپنە قىلغاندا، ئابدۇللاھ ئىبنى جەھش، ئۇسامەگە ئوخشاش ياش ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە يەرلىككە چۈشۈپ، زەينەب

(676) ۋاقدى، مەغازى، 1/292.

(677) مۇستەد، 4/216؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسباھ، 7783؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 14/253.



ئانمىزنى قەبرىگە قويدى. (678)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىسيانچىلار تەرىپىدىن قورشۇپلىنغاندا، بىر تۈركۈم ياش ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە خەلىپىنى قوغداش ئۈچۈن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيىگە باردى. دوستلىرى بىلەن بىرلىكتە خەلىپىگە:

- جېنىمىز ساڭا پىدا بولسۇن! بىز سېنى قوغداش ئۈچۈن كەلدۇق، - دېيىشتى. ئىسيانچىلار خەلىپىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ ئۆيىگە بېسىپ كىرگەن چاغدا، ھەزرىتى ھەسەن، ھۈسەيىن، ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ۋە مۇھەممەد ئىبنى تەلھەگە ئوخشاش ياش ساھابىلەر ئالدىغا چىقتى. (679)

ئەمدىلا يىگىرمە ياشلارغا كىرگەن مۇھەممەد ھاياتىنىڭ ئەڭ قېيىن كۈنلىرىنى باشتىن كەچۈرۈۋاتاتتى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىنغاندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار ناھايىتى چوڭ پىتنە - پاساتقا دۇچ كەلدى. جەمەل ۋە قەسىدە جەننەت بىلەن خۇشخەۋەر بېرىلگەن ساھابىلەر بىر - بىرى بىلەن قارىمۇقارشى ھالغا كېلىپ قالدى. مۇھەممەد ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىگە ئىشەنسىمۇ، دادىسىغا بولغان سۆيگۈسى ۋە ھۆرمىتى سەۋەبىدىن ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا قالدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى! مەن قانداق قىلىمەن؟ - دەپ ئەندىشە ئىچىدە سورىدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- ھەزرىتى ئادەمنىڭ ئىككى ئوغلىنىڭ ياخشىسىدەك بولغىن! - دەپ جاۋاب بەردى.

مۇھەممەد چىقىرىپ بولغان قىلىچىنى قايتىدىن قېنىغا سالدى. ئەمما دادىسىغا بولغان سۆيگۈسى ئۇنى يەنە ئۇرۇش مەيدانىغا ئېلىپ باردى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەھۋالنى چۈشۈنۈپ، مۇھەممەد ئىبنى تەلھەنى كۆزدە تۇتقان ھالدا ئەسكەرلىرىگە:

(678) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/114.

(679) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 14/253.



- ئۇزۇن كۆينەك كىشىدىن يىراق تۇرۇڭلار! - دەپ بۇيرۇق قىلدى.

- پۈتۈن ساھابىلەرگە ئوخشاش ئۇمۇ بۇ ئۇرۇشتىن ناھايىتى بىئارام ۋە كۆڭلى يېرىم ئىدى. بۇ ئازابتىن بىر ئاز بولسىمۇ قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئۈستىدىكى دۇبۇلغا - ساۋۇتلىرىنى سېلىپ يەرگە ئاتتى. ئۆزىگە ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ھەر بىر ئەسكەرنى:

- ساڭا <ھا مەم> سۈرىسىنى ئەسلىتىپ قوياي! - دەپ ئاگاھلاندۇراتتى. ئاخىرى بىرسى سۆزىگە قۇلاق سالماي ئۇنى ئۆلتۈردى. (680)

مۇھەممەد ئىبنى خاتىب بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «جەمەل ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئۆلتۈرۈلگەن كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئايلىنىپ يۈرەتتۇق. ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خۇددى مۇسئەب ئىبنى ئۇمەيرگە ئوخشاش، خىجىلچىلىقتىن بېشىنى قۇمغا كۆمۈۋالغان بىرسىنى كۆردى. بېرىپ بېشىنى قايرىپ كۆرۈپ ئىچى ئېچىشىپ:

- «ئىنا لىلاھى ۋە ئىنا ئىلەيھى راجىئۇن.» ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، قۇرەيشلەرنىڭ چوڭلىرىدىن بىرسى، - دېدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ھەئە، شۇنداق. «ئىنا لىلاھى ۋە ئىنا ئىلەيھى راجىئۇن.» ئۇ ناھايىتى سالھ بىر ياش ئىدى. دادىسىنىڭ ئالدىدا ناھايىتى ياخشى بىر ئەۋلاد بولۇشى ئۇنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەب بولدى، - دېدى. ئازابلانغان ۋە كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا يەردە ئۆلتۈرۈپلا قالدى. ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دادىسىنىڭ ئازابلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا تەسەللىي بېرىش ئۈچۈن:

- سەن ئۇنى بۇ يەرگە كەلمەسلىكى ئۈچۈن ئاگاھلاندۇرغان ئىدىڭ، ئۇ سېنىڭ سۆزۈڭنى ئاڭلىماي كەلدى، - دېدى. بۇ سۆزلەر ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا تەسىر قىلمىدى:

- بۇنىڭدىن يىگىرمە يىل بۇرۇن ئۆلگەن بولۇشىنى قانچىلىك ئارزۇ

(680) ئىبنۇل ئەسىر، ئۈسۇدۇلغابە، 4738؛ ئىبنى ھەجر، ئىسايە، 7783.



قىلاتتىم، - ھە! - دەپ كۆڭلىنىڭ قانچىلىك يېرىم بولغانلىقىنى ئىپادىلىدى.
ھىجرىيەنىڭ 36 - يىلى كەئىب ئىبنى مۇدىلىج ئۇنى ئۆلتۈرگەندە، ئۇ
تېخى ئۆتتۈز ياشقىمۇ كىرمىگەن ئىدى. (681)





ئەمرۇ ئىبنى ھەزم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئەمرۇ ئىبنى ھەزم ھىجرەتتىن يەتتە يىل بۇرۇن مەدىنىدە تۇغۇلغان بولۇپ، ئانىسى سەئىد ئوغۇللىرىدىن ئەبۇ دەھھاننىڭ قىزى ئىدى. ئەمرۇ كىچىك ياشتا دادىسىدىن ئايرىلىپ قالدى. دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئۆزىدىن ئون ياش چوڭ بولغان ئاكىسى ئۇنى ھىمايە قىلىپ، دادىسىنىڭ يوقلىقىنى بىر ئاز بولسىمۇ ئۇنتۇلدۇرۇشقا تىرىشتى.

ئەمىر ناھايىتى ياش بولسىمۇ مەدىنىدە ئىسلامنى تۇنجى قوبۇل قىلغان مۇسۇلمانلارنىڭ بىرى ئىدى. ئەقەبە بەيئىتىگە قاتنىشىپ، ئىسلامغا دەۋەت قىلىش مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئالغان ئەمىر مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئەتراپىدىكى كىشىلەرنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشقا باشلىدى.

ئەمرۇ ئۇ ۋاقىتلاردا تېخى بەش - ئالتە ياشلاردىكى بالا بولسىمۇ، ناھايىتى ئەقىللىق بولۇپ، ئاكىسىنىڭ سۆزلىرىنى دىققەت بىلەن تىڭشاپ، چۈشىنىشكە تىرىشاتتى. ئۇ ساھابىلەرنىڭ ئارىسىدا، ئىسلامغا دەۋەت قىلىش كۈرىشى ئىچىدە چوڭ بولدى. ئىسلام قوشۇنى ئۇھۇدقا ماڭدىغان چاغدا ئون - ئون بىر ياشلاردا بولۇپ كىچىك بولۇشىغا قارىماي قوشۇنغا قېتىلدى. پەيغەمبىرىمىز شەيخەين دېگەن يەردە قوشۇننى توختىتىپ كۆزدىن كەچۈرۈپ، يېشى كىچىكلەرنى ئايرىپ قايتۇرۇۋەتتى. ئەمرۇ جىھادقا قاتنىشالمىغانلىقى ئۈچۈن كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. (682)

(682) ئىبنى ھىشام، سىيرە، 3 - 4 / 66: ئىبنى ھەجر، ئىبابە، 5812.



ئەمرۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەرنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلىپ، ئەسرى سائادەتنىڭ مەنۋى ھاۋاسىدىن نەپەس ئېلىپ چوڭ بولدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىگە دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ، ئۇنىڭ بۇيرۇق ۋە چەكلىمىلىرىگە ناھايىتى ئەھمىيەت بەردى.

ئەمرۇ ئىبنى ھەزم بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى بىر قەبرىگە يۆلىنىپ ئولتۇرغان ئىدىم، پەيغەمبىرىمىز مېنى كۆرۈپ: - قەبرىلەردە ئولتۇرۇپ، ئىچىدە يېتىۋاتقانلارنى بىئارام قىلماڭلار! -

دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن قەتئىي قەبرىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرمىدىم.» (683)

ئۇھۇد غارتىغا قاتنىشالمىغان ئەمرۇ ئون ئۈچ يېشىدا خەندەك ئۇرۇشىغا قاتناشتى. ئۇ تېخى ئۇرۇشقا قاتناشقۇدەك ياشتا بولمىسىمۇ، لېكىن بۇ ئالاھىدە بىر ئەھۋال ئىدى. مەككىلىكلەر پۈتۈن ئىسلام دۈشمەنلىرىنى يىغىپ، مەدىنىگىچە كەلگەن بولۇپ، مۇناپىقلار بىلەن يەھۇدىيلار، مۇسۇلمانلارغا خائىنلىق قىلىپ، يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا ھالدا پۈتۈن ئىمكانىيەتلىرىنى ئىشقا سېلىپ مۇشرىكلارنى قوللاۋاتتى. بۇ سەۋەبتىن يېشى كىچىك بولسىمۇ، دىنىنى، ۋەتىنىنى قوغداش ئۈچۈن دۈشمەنگە قارشى ئۇرۇش قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋالىيسى

ھىجرىيەنىڭ ئونىنچى يىلىنىڭ باشلىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خالىد ئىبنى ۋەلىدىنى 400 كىشىلىك قوشۇن بىلەن ئىسلامغا دەۋەت قىلىش ئۈچۈن نەجرانغا ئەۋەتتى. خالىد ئىبنى ۋەلىدى نەجرانغا بېرىپ، خەلقنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدى. خەلق ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۈتۈۋالدى. بىر قانچىسى دەرھال مۇسۇلمان بولدى. خالىد ئىبنى ۋەلىدى بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ، پەيغەمبىرىمىزگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب خېتىدە بۇنىڭدىن كېيىن قانداق قىلىش كېرەكلىكى





ھەققىدە كۆرسەتمە بەردى.

بۇ ئىش بولۇپ كۆپ ئۆتمەي بىر تۈركۈم نەجرانلىق مەدىنىگە كەلدى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈپ، ئىسلام ھەققىدە چۈشەنچىگە ئىگە بولدى. بۇ چاغلاردا ئەمرۇ ئىبنى ھەزم ئون يەتتە ياشلاردىكى بىر ياش ئىدى. ھەيئەت كېتىدىغان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەمرۇنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇنى نەجرانلىقلارغا قۇرئاننى، سۈننەتنى ۋە ئىسلام ئاساسلىرىنى ئۆگىتىپ، دىننى ھەقىقىي چۈشەندۈرۈشكە ۋە زاكاتلارنى يىغىشقا مەسئۇل قىلدى. (684)

كېتىدىغان ۋاقىتتا ئۇنىڭغا بارغاندىن كېيىن نېمىلەرنى قىلىشى كېرەكلىكى ھەققىدە تەلىماتلارنى بېرىپ مۇنۇلارنى يازدى:

بىسىللاھىر رەھمانىر رەھىم

«ئى ئىمان ئېيتقانلار! ئەھدىلەرگە ۋاپا قىلىڭلار» (685) دېگەن ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىدىن نەجرانلىقلارغا:

بۇ رەسۇلۇللاھ مۇھەممەدنىڭ ئەمرۇ ئىبنى ھەزمىنى يەمەنگە ئەۋەتىدىغان چاغدا تەييارلاتقان ئەھدىنامىسىدۇر.

ئۇنى ئاللاھنىڭ پۈتۈن ئىشلىرىدا تەقۋالىققا ئەھمىيەت بېرىشكە بۇيرۇدى، «چۈنكى ئاللاھ ھەقىقەتەن تەقۋادارلىق قىلغۇچىلار ۋە ياخشى ئىش قىلغۇچىلار بىلەن بىللەدۇر.» (686)

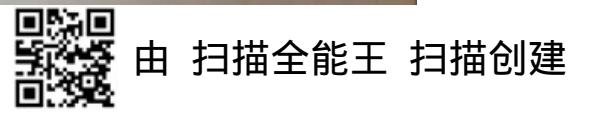
ئۇنى ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ھەقىقە مەھكەم ئېسىلىپ، ئىنسانلارغا ياخشىلىقتىن خۇشخەۋەر بېرىپ، ياخشىلىق قىلىشقا چاقىرىشنى، خەلققە قۇرئاننى ئۆگىتىپ، ئۇنىڭ مەنىسىنى چۈشەندۈرۈشنى بۇيرۇدى ۋە تاھارەتسىز قۇرئاننى تۇتۇشنى چەكلىدى.

كىشىلەرگە ئۆزىنىڭ ھەققىنى ۋە قارشى تەرەپنىڭ ھەققىنى بىلدۈرۈشنى،

(684) ئىبنى ئابدىلەزىز، ئىستىئاب، 3/1172: ئىبۇل ئەسر، ئۈسۇلۇغە، 3899.

(685) مائىدە سۈرىسى، 1 - ئايەت.

(686) نەھل سۈرىسى، 128 - ئايەت.



ھەقىقىي چۈشەندۈرۈش ۋە ئەمەل قىلىش جەريانىدا خەلققە ياخشى مۇئامىلە قىلىشنى، زۇلۇم قىلىشقا يول قويماسلىقنى بۇيرىدى. چۈنكى ئاللاھ زۇلۇمنى ياقتۇرمايدۇ، ئاللاھنىڭ لەنتى زالىملارغا بولسۇن (687) - دېدى.

- ئى، ئەمرۇ! كىشىلەرنى جەننەتكە رىغبەتلەندۈرۈپ، ئۇنىڭغا كىرىشنىڭ يوللىرىنى ئۆگەتكىن، جەھەننەمدىن ئۇزاق تۇرۇش ھەققىدە ئاگاھلاندۇرغىن ۋە بۇنىڭمۇ يوللىرىنى ئۆگەتكىن. دىننى چۈشىنىشى ئۈچۈن ئۇلار بىلەن دوستلۇق ئورنىتىپ، يېقىن مۇناسىۋەت شەكىللەندۈرگىن.

- كىشىلەرگە ھەج قىلىشنىڭ ئەھمىيىتىنى، پەرز ۋە سۈننەتلىرىنى سۆزلەپ بەرگىن. ئاللاھنىڭ ھەج ۋە ئۆمرىدە نېمىلەرنى قىلىشقا بۇيرۇغانلىقىنى ئۆگەتكىن.

- كىشىلەرنى ئاچچىقلانغان ۋاقىتتا ئىرقچىلىق ۋە قەبىلىۋازلىق قىلىپ قويۇشتىن توسقىن! ئۇلارنىڭ بىردىنبىر دەۋاسى يېگانە ۋە ئۆزىدىن باشقا ئىلاھ بولمىغان ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ بولسۇن. قەبىلىۋازلىق ۋە ئىرقچىلىق قىلغانلارغا قارشى ئۇلارنىڭ دەۋالىرى ئۆزىدىن باشقا ئىلاھ بولمىغان ئاللاھ بولغانغا قەدەر كۈرەش قىلغىن.

- كىشىلەرگە تاھارەتنى مۇكەممەل ئېلىشنى، نامازلىرىنى ۋاقىتدا ئادا قىلىشنى، رۇكۇ ۋە قىيامدا دىققەت قىلىشنى... ئەزان ئوقۇلغاندا جۈمەگە بېرىشنى، بارىدىغان چاغدا غۇسلى تاھارەت ئېلىش لازىملىقىنى ئېيتقىن!

- ئالغان غەنىمەتلەردىن بەشتىن بىرىنى ئايرىپ قويۇشنى، قۇدۇق ۋە يامغۇر سۇلىرى ئارقىلىق يەرلىرىنى سۇغارغان مۆمىنلەرگە پەرز قىلىنغان زاكاتنى (كەمىقدارنى) بىلدۈرگىن، قۇدۇق سۇلىرىنىڭ زاكاتى يىگىرمىدە بىردۇر.

- يەھۇدىي ۋە خىرىستىيانلاردىن بىرى سەمىمىي شەكىلدە مۇسۇلمان بولۇپ ئىسلامنى قوبۇل قىلسا، ئۇ مۆمىنلەردىندۇر. مۆمىنلەر بىلەن ئوخشاش ھەق - ھوقۇق ۋە مەسئۇلىيەتكە ئىگە بولىدۇ.



- مەيلى يەھۇدى ياكى خىرىستىيان بولسۇن دىننى ئۆزگەرتىمگەنلەر بولسا، ئەر- ئايال، ئازاد - قۇل بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ياش قۇرامىغا يەتكەنلەردىن بىر دىنار ئېلىڭلار! كىم بۇلارنى ئەمەلگە ئاشۇرسا، ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ ئۇنى قوغدايدۇ. بۇلارنى ئەمەلگە ئاشۇرمىغانلار، ئاللاھنىڭ ۋە رەسۇلۇللاھنىڭ، شۇنداقلا پۈتۈن مۆمىنلەرنىڭ دۈشمىنىدۇر.

ئاللاھنىڭ رەھىمىتى، سالامى ۋە بەرىكىتى پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا بولسۇن.» (688)

بۇ ۋەزىپە ئۆتكۈر ئەقىل، كۈچلۈك جاسارەت، گۈزەل - ئەخلاق، ئىلىم، قىيىنچىلىقلار ئالدىدا قورقماي كۈرەش قىلىش كۈچى، چەكسىز سەۋر، باشقۇرۇش ۋە سىياسىي تەلىم - تەربىيە... قاتارلىق ساھەلەردە قابىلىيەتلىك بولۇش، مەسىلىلەرنى ھەل قىلغاندا جانلىق ۋە پاراسەتلىك بولۇش قاتارلىق نۇرغۇن سۈپەتلەرگە ئىگە بولۇشنى تەلەپ قىلاتتى. ئەمرۇ ئىبنى ھەزم پۈتۈن بۇلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىدىغان بولۇپ، بۇ يەردە تۇرغان بىر يىل ئىچىدە ئۆزىگە بۇيرۇلغان بۇ ۋەزىپىنى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ئەمەلگە ئاشۇردى.

ئىسلام ئەلچىسى

ئۇنىڭ يەمەنگە ئەۋەتىلىشىدە باشقا بىر ۋەزىپىسىمۇ بار ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئۇ رايونغا ئەۋەتكەن ئىسلام ئەلچىسى ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئەۋەتكەن مەكتۇپلارنى مۇناسىۋەتلىك كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، سۆزلىرىنى يەتكۈزدى. پەيغەمبىرىمىز يەنە نەجرانلىقلارغا زاكات ھەققىدە ئەتراپلىق چۈشەنچە بېرىپ بىر پارچە مەكتۇپ يازدى. يەمەن پادىشاھى شۈرەھبىل ئىبنى ئابدىكۇلال ۋە قېرىندىشى نۇئەيمىگە خىتاب قىلىپ يازغان بۇ مەكتۇپنى ئەمرۇ ئىبنى ھەزم ئارقىلىق ئۇلارغا ئەۋەتتى. (689)

(688) ئىبنى ھىمام، سىيرە، 3 - 4 / 595؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 19/195.

(689) ئىبنى مەنزۇر، 10/158.



پىتىنىڭ تارقىلىشى

ئەمرۇ ئىبنى ھەزم يەمەنگە بېرىشتىن ئىلگىرى ئەمرە بىنتى ئابدۇللاھ بىلەن ئۆيلەنگەنىدى. مەدىنىدىن ئايرىلىدىغان ۋاقىتتا ئايالىنىمۇ بىللە ئېلىپ ماڭدى. ئۇ ناھايىتى ياش بولسىمۇ، بۇ ۋەزىپىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئادا قىلدى. ئۇ يەردە ۋەزىپە ئۆتەۋاتقان مەزگىلدە، يالغانچى پەيغەمبەر ئەسۋەد ئەلئانسى ناھايىتى چوڭ بىر پىتنە ھەرىكىتى قوزغىدى. ناھايىتى تېز كېڭەيگەن بۇ ھەرىكەت، قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۇ يەردىكى كىشىلەرگە تەسىر كۆرسىتىشكە باشلىدى. پىتنىچىلەر ئەمرۇ ئىبنى ھەزم ۋە يەمەندىكى باشقا دەۋەتچىلەرنىمۇ خاتىرجەم قىلمىدى. ئۇلارغا ئۈنچە پەرۋا قىلمىغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇ يەردە تۇرماي مەدىنىگە قايتىپ كەلدى.

ئەمرۇ ئىبنى ھەزمنىڭ يەمەندىكى مەزگىلدە بىر ئوغلى بولدى. ئەمرۇ ئۇنىڭ ئىسمىنى مۇھەممەد قويدى. ئەمرۇ ئىبنى ھەزم پەيغەمبىرىمىزدىن بەش ھەدىس رىۋايەت قىلغان بولۇپ، مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيىگە يانمۇيان سېلىنغان ئۆيىگە يەرلەشتى. كېيىن ئۇنىڭ ئوسمان، ئەبۇ بەكر، ئەمىرە، ئومۇمۇ گۈلسۈم ئىسىملىك تۆت پەرزەنتى بولدى. ھەممىسىنى ناھايىتى ياخشى تەربىيەلىدى. ئوغۇللىرىدىن ئابدۇللاھ ۋە ئەبۇ بەكر مەدىنىنىڭ ئالىم ساھابىلىرىدىن بولدى. ئەمرۇ ئىبنى ھەزمنىڭ ئۇنىڭدىن كېيىنكى ھاياتى ھەققىدە باشقا مەلۇمات يوق بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ 51 ياكى 53 يىلىدا مەدىنىدە ۋاپات بولغانلىقى قەيت قىلىنماقتا. (690)





مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نەجرانغا ۋالىي قىلىپ ئەۋەتكەن مەدىنىلىك ساھابە ئەمرۇ ئىبنى ھەزىمنىڭ مۇساپىرچىلىقتا تۇغۇلغان ئوغلى ئىدى. مۇھەممەد، پەيغەمبىرىمىز ئەمرۇ ئىبنى ھەزىمنى نۇرغۇن ۋەزىپە بىلەن نەجرانغا ئەۋەتىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەنى ھىجرىيەنىڭ ئونىنچى يىلى نەجراندا دۇنياغا كەلدى. بۇ ياش ساھابە ئوغلنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىدىن ناھايىتى خۇشال بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزگە بىر پارچە خەت يېزىپ ئوغلى بولغانلىقى ھەققىدە خەۋەر يەتكۈزدى. پەيغەمبىرىمىز بۇ ياش ساھابىگە يازغان جاۋاب خېتىدە:

- ئوغلۇڭنىڭ ئىسمىنى مۇھەممەد، لەقىمىنى ئابدۇلمەلىك قويغىن! - دېدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ بۇيرۇقى بويىچە دادىسى ئوغلىغا مۇھەممەد، دەپ ئىسىم قويدى. (691)

مۇھەممەد دادىسىغا ئوخشاشلا ئىسلامىي ئىلىملەرنى ئۆگىنىپ چوڭ بولدى. ياش قۇرامىغا يەتكەندە، سۈبەييە ئىبنى نۇئمان بىلەن توي قىلدى. ئۇنىڭدىن ئابدۇلمەلىك، ئابدۇللاھ، ئابدۇرراھمان ۋە ئۇممۇ ئەمرۇ ئىسىملىك تۆت پەرزەنتى بولدى.

مۇھەممەد چىرايلىق كىيىنىپ يۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتى. بىر كۈنى 700 دەرھەمگە يىپەك ۋە يۇڭ ئارىلاشتۇرۇپ تۇقۇلغان بىر شارپا ئالغان بولۇپ، ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. ئۇنى تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر

(691) ئىبنى ئابدىلئەزىز، ئىستىئاب، 3/1374؛ ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇلغابە، 4751.





يېنىدىن ئايرىماي داۋاملىق ئارتتى. (692)

مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇنى ئەتراپىدىكىلەر ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى ۋە ھۆرمىتىنى قىلاتتى. بىر كۈنى قېرىندىشى ئەمبارەدىن:

- خەلىپە بىلەن كۆرۈشكىلى مەن بىلەن بىللە شامغا بارامسەن؟ - دەپ سورىدى. قېرىندىشى <بولدۇ> دېگەندىن كېيىن بىرلىكتە يولغا چىقتى. شامغا بېرىپ بىر قانچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، يولدا ھەزرىتى مۇئاۋىيە بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئۇلارنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بولۇپ:

- قاچان كەلدىڭلار؟ - دەپ سورىدى. ئۇلار:

- بىر قانچە كۈننىڭ ئالدىدا كەلدۇق، - دېدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە:

- بىرەر ئېھتىياجىڭلار بارمۇ؟ مەن بىلەن كۆرۈشۈشنى خالامسىلەر؟ -

دەپ سورىدى. ئۇلار:

- ھەئە، خالايمىز، - دېدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە:

- ئۇنداقتا ئەتە چۈشتە سىلەرنى ساقلايمەن، - دېدى.

ئەتىسى ئەتىگەن خەلىپىنىڭ يېنىغا بېرىش ئۈچۈن تەييارلىنىشقا باشلىدى. ئەمبارە شامغا نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلمەيتتى. <باشقا كىشىلەرگە ئوخشاش قىيىنچىلىقنى ئېيتىپ دۇنيا مەنپەئەتى ئۈچۈن بەزى نەرسىلەرنى تەلەپ قىلىش ئۈچۈن كەلدۇق> دەپ ئويلايتتى. شۇڭا ئاكىسىغا:

- خەلىپىنىڭ يېنىغا بارغاندا ئۇنىڭغا ئۇنى دېگىن، بۇنى دېگىن، -

دەپ ئەسكەرتىش بەردى. چۈش ۋاقتى بولغاندا سارايدا باردى. ئىچكىرىگە

كىرىش ئۈچۈن ئىجازەت سوراپ بىر ئاز كۈتكەندىن كېيىن، خەلىپىنىڭ

ھۇزۇرىغا كىردى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە تەختىدە ئولتۇراتتى. سالام بېرىپ،

كۆرسىتىلگەن يەردە ئولتۇرغاندىن كېيىن، مۇھەممەد خەلىپىگە:





- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە ئۆز نەپسىمىدىن باشقا، يەر يۈزىدىكى پۈتۈن ئىنسانلار ئىچىدە سېنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىمەن ۋە ھۆرمەتلەيمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ساڭا بەزى چۈشەنچىلىرىمنى ئېيتىمىسام بولمايدۇ. سەنمۇ بىلسەن ئوغلۇڭ يەزىد، ياخشىلىق قىلىشتىن باشقا ھەر قايسى جەھەتتە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ قۇرەيشلەرنىڭ ئەڭ شەرەپلىك ۋە ئەڭ بايلىرىدىن بىرى. ھەممىزگە مەلۇم بولغىنىدەك، ئاللاھ پۈتۈن باشلىقلاردىن قول ئاستىدىكى كىشىلىرى ھەققىدە ھېساب سورايدۇ. ئەلۋەتتە سەنمۇ باشقۇرغان كىشىلىرىڭگە مەسئۇل سەن. سەن ھوقۇق بەرگەن كىشىلەرنىڭ قانداق ھالدا ئىكەنلىكىگە قاراپ باق! ئۇلارنىڭ سەۋەبىدىن سەن كەچۈرۈم سورىشىڭ كېرەك، - دەپ ئاگاھلاندۇردى.

خەلىپە مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇنىڭ بۇ سۆزلەرنى ئوغلى يەزىدكە قارىتىپ ئېيتقانلىقىنى چۈشەندى. ناھايىتى ئىسسىق بىر كۈن بولسىمۇ، ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاۋېتىپ سوغۇق تەرلەشكە باشلىدى. مۇھەممەدنىڭ سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

- سەن ياش بولساڭمۇ ماڭا نەسەھەت قىلىپ، چۈشەنچىلىرىڭنى سۆزلىدىڭ. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سەن مېنىڭ ھەققىمدە قانداق تۇيغۇدا بولساڭ، مەنمۇ سېنىڭ ھەققىڭدە شۇنداق تۇيغۇدىمەن. ھازىر ساھابىلەرنىڭ ئوغللىرىمۇ ۋە مېنىڭ ئوغللىرىمۇ ھاياتتا تۇرۇۋاتىدۇ. مېنىڭ ئوغلۇم ئەلۋەتتە ماڭا نىسبەتەن ئۇلارنىڭ ئوغللىرىدىن تېخىمۇ يېقىندۇر، - دېيىش ئارقىلىق، ئۆزىدىن كېيىن ئوغلى يەزىدنى خەلىپە قىلىشتا چىڭ تۇرىدىغانلىقىنى ئىپادىلىدى. ياش مۇھەممەد ئالغان بۇ جاۋابتىن ناھايىتى ئۈمىدسىزلىنىپ، كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا ئۇنىڭ ھۇزۇرىدىن چىقتى. ئۇ يەردىن چىقىپلا ئەمماھە ئاكىسىغا:

- مۇشۇ ئىش ئۈچۈن تاكى مەدىنىدىن بۇ يەرگىچە تۈگىلىرىمىزنى يۈگۈرتۈپ كەلدۇقمۇ؟ بۇنىڭدىن باشقا تەلەپ قىلغۇدەك باشقا ئىش



يوقمىدى؟ - دەپ ئاكىسىنى ئەيىبلەشكە باشلىدى. يۈرىكى ئېچىشقان مۇھەممەد ئۇنىڭغا بىر نەرسە دېمىدى. ئەمما تۇختىماي سۆزلەۋەرگەچكە: - خۇدا ھەقىقىي، نىمە تەلەپ قىلساڭ، شۇنى بېرىدۇ دەپ ئويلايمەن؟ - دېدى. ئەمما:

- بىزگە «يېنىمغا كېلىپ قانداق ئېھتىياجىڭلار بولسا ئېيتىڭلار، دېمىدىمۇ؟» دەپ سورىدى. مۇھەممەد:

- شۇنداق، بىزمۇ بېرىپ ئېھتىياجىمىز بولغان نەرسىنى ئېيتتۇق، ئەمما ئۇ بىزگە بىز خالىغان نەرسىنى ئەمەس، ئۆزى خالىغان نەرسىنى بەردى، - دېدى. (693)

رېئاللىققا ئايلانغان چۈش

ئارىدىن بىر قانچە يىل ئۆتۈپ قورققان ئىشى بېشىغا كەلدى. يەزىد خەلىپە بولدى. ھەزرىتى ھۈسەيىن شېھىت قىلىندى. پۈتۈن ساھابىلەرگە ئوخشاش ئۇمۇ ناھايىتى تىت - تىت بولۇۋاتاتتى. ھاررە كۈنى يەزىد مەدىنىنى مۇھاسىرىگە ئالغاندىن كېيىن، ئېتىغا مىنىپ ئالدىغا كەلگەنلەر بىلەن شىددەتلىك ئۇرۇشتى. شاملىقلار بىردىن تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، ھەممىسى بىرلىكتە ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلدى. ئۇ نۇرغۇن يەرلىرىدىن يارىلىنىپ يەرگە يېقىلدى. شاملىقلار ئۇنى ئۆلدى دەپ قاراپ، شۇ يېتى تاشلاپ قويۇپ باشقىلار بىلەن ئۇرۇشۇشنى داۋاملاشتۇردى.

مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ ئېغىر يارىلانغان بولۇپ خېلى ۋاقىتقىچە ھوشسىز ھالەتتە ياتتى. ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن ناماز ئوقۇماقچى بولدى، ئەمما بەدىنىنى كۆتۈرۈپ ئورنىدىن تۇرالمىدى. مىڭبىر مۇشەققەتتە ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ، تۆمۈر قالىپىنى ئېلىپ يېنىغا قويغاندىن كېيىن، ناھايىتى غەمكىن ھالدا ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. پۈتۈن كۈچىنى ناماز ئوقۇشقا سەرپ قىلغان بولۇپ، نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپلا ئۆلتۈرۈلگەن.

(693) ئىبنى ئابدىراھىم، ئىقتىدۇلفەرىد، 5/111؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 23/141.



يېرىدە يەنە ھوشىدىن كەتتى.

شام قوشۇنىدىكى ئەسكەرلەردىن بىرى مەجبۇرى ھالدا قوشۇنغا قېتىلغانىدى. چۈنكى، ئۇ قوشۇن تەييارلىنىۋاتقاندا بىر چۈش كۆردى؛ چۈشۈدە مۇھەممەد ئىسملىك بىرنى ئۆلتۈرگەنلىكى ئۈچۈن، جەھەننەمگە كىرگەنلىكىنى كۆردى. قوشۇن قوماندانغا:

- مەن بۇ ئۇرۇشقا بېرىشنى خالىمايمەن، - دېدى. ئەمما قوماندان ئۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، چارسىز ھالدا قوشۇن بىلەن بىللە مەدىنىگە كەلدى. كۆرگەن چۈشى كۆز ئالدىدىن پەقەتلا كەتمەيتتى. چۈشنىڭ رېئاللىققا ئايلانماسلىقى ئۈچۈن، ئۇرۇش ئاخىرلاشقانغا قەدەر يا قىلىچىنى، يا نەيزىسىنى قەتئىي ئىشلەتمىدى.

ئۇرۇش تۈگىگەندىن كېيىن ئۆلۈكلەر ئارىسىدا ئايلىنىپ يۈرەتتى. بىر ئاز ئايلانغاندىن كېيىن، ئۆلۈش ئالدىدا تۇرغان مۇھەممەدنى ئۇچراتتى. ئەسرى سائادەتنى باشتىن كەچۈرگەن سۆيگۈ سۇلتانىنىڭ شەھىرىگە شۇنداق شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلىنغانلىقى ئۈچۈن غەزەپلەنگەن مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ، ئۇنىڭغا:

- نېرى تۇر، ئىت! - دەپ ۋارقىرىدى. نېمە بولغانلىقىنى ئاڭقىرالماي قالغان شاملىق ئەسكەر:

- سىلەرنىڭ نەزىرىڭلاردا بىز ئىتمۇ؟ - دەپ تەنە قىلدى. ھەم ناھايىتى ئاچچىقى كەلگەن بولغاچقا، كۆرگەن چۈشنى ئاللىقاچان ئۇنتۇپ كەتكەنىدى. شۇنىڭ بىلەن، ئۆلۈش ئالدىدا تۇرغان مۇھەممەدنى شېھت قىلدى. ئاچچىقى يانغاندىن كېيىن چۈشى ئېسىگە كېلىپ، دەرھال بىر مەدىنىلىكنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا ئۆلتۈرگەن كىشىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

- بۇ كىم؟ - دەپ سورىدى. مەدىنىلىك ناھايىتى قايغۇرغان ھالدا:

- «ئىنا لىلاھى ۋە ئىنا ئىلەيھى راجئۇن». بۇ كىشىنى ئۆلتۈرگەن ئادەم قەتئىي جەننەتكە كىرمەيدۇ، - دېدى. شاملىق قورقۇشقا باشلىدى ۋە



جىددىيلەشكەن ھالدا:

- بۇ كىم؟ - دەپ قايتا سورىدى. مەدىنىلىك:

- بۇ مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇ، ئۇنىڭغا بۇ ئىسمىنى رەسۇلۇللاھ قويغان، - دېدى. شاملىق ئەسكەر نەقەدەر ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى بىلىپ، ئازابلانغان ھالدا شۇ يەردىلا ھوشىدىن كەتتى. ھوشىغا كەلگەندىن كېيىن، بەلكى بۇ جىنايەتنى يەڭگىللەتكىدەك بىرەر ئىش قىلالامەن، دېگەن ئۈمىد بىلەن سۈرۈشتۈرۈپ يۈرۈپ مۇھەممەد ئىبنى ئەمرۇنىڭ ئۆيىنى تاپتى. ئۆيىگە بېرىپ ئۇلارغا:

- ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنى ئۆلتۈرۈڭلار! - دەپ يالۋۇردى. ئەمما ئائىلىسى بۇنى قوبۇل قىلمىدى. دىيىتىنى بېرىشنى ئېيتتى، بۇنىمۇ قوبۇل قىلمىدى. چارسىزلىك ئىچىدە قىيىنلىغان شاملىق، پەرىشان ھالدا ئۇ يەردىن ئايرىلدى. (694)





مۇھەممەد ئىبنى كەئب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد ئىبنى كەئب مەشھۇر شائىر ساھابىلەردىن ھەم قىلىچى ھەم شېئىرى بىلەن جىھاد قىلغان كەئب ئىبنى مالىكىنىڭ ئوغلىدۇر. ئانىسى ئۈمەيرە بنتى جۇبەير بولۇپ، ھىجرەتتىن كېيىن مەدىنىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان.

دادىسى كەئب ئىبنى مالىك بالىلىرىغا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى. ئۇلارنى پات - پات مەسجىدى نەبەۋىگە ئېلىپ باراتتى. بۇنداق چاغلاردا رەسۇلۇللاھ بىلەن بىللە بولۇپ، ئۇنىڭدىن بىر نەرسىلەرنى ئۆگىنىپ، ئۇنتۇلغۇسىز گۈزەل ۋاقتلارنى ئۆتكۈزەتتى.

بۇ ئەسلىملىرىدىن بىرىنى ئەبۇ ئۇمامە، مۇھەممەدنىڭ قېرىندىشى ئابدۇرراھمانغا سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن، داداڭ ۋە قېرىندىشىڭ مۇھەممەد ئىبنى كەئب ئۈچىمىز، ئاۋۇ تۇۋرۇكنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ <بىرسىنىڭ مېلىنى ناھەق ھالدا قولغا كىرگۈزۈۋېلىش ئۈچۈن يالغان قەسەم قىلغان كىشى> ھەققىدە پاراڭلىشىۋاتاتتۇق. دەل شۇ چاغدا پەيغەمبىرىمىز يېنىمىزغا كەلدى. ئۇ سۆزلىرىمىزنى ئاڭلىغان بولۇپ، بىزگە:

- كىمكى قېرىندىشىنىڭ مېلىنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن يالغان قەسەم قىلسا، ئاللاھنىڭ قوغدىشىدىن چىقىپ جەھەننەمگە كىرىدۇ، - دېدى. مۇھەممەد ئالدىغا ئۆتۈپ:

- ناھايىتى ئاز، كېرەكسىز بىر نەرسە بولسىمۇ، ئۇ كىشى يەنە جەھەننەمگە كىرەمدۇ؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- شۇنداق، مۇھىم ئەمەس بىر نەرسە ئۈچۈن بولسىمۇ جەھەننەمگە





كىردۇ، - دېدى ۋە قولىدىكى مىسۋاكنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:
ئاراك دەرەخىدىن ياسالغان بۇ مىسۋاك ئۈچۈن بولسىمۇ جەھەننەمگە
كىردۇ، - دېدى.»⁽⁶⁹⁵⁾

مۇھەممەدنىڭ ئابدۇللاھ، ئوبەيدۇللاھ، ئابدۇرراھمان، فەدالە، ۋەھب،
مەئبەد، خەۋلە ۋە سۇئاد ئىسىملىك سەككىز قېرىندىشى بولۇپ،
پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ مەدىنىدىن ئايرىلماي، دادىسى ۋە
قېرىنداشلىرى بىلەن بىرلىكتە بۇ يەردە قالدى. ۋاپات بولۇشتىن بۇرۇنقى
يىللارغا يېقىن دادىسىنىڭ كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان بولۇپ، ھەممىسى
ئىشتىياق بىلەن خىزمىتىنى قىلدى. ياشلار بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ
دادىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش جەريانىدا، ئۇنىڭدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى
ئۆگەندى. دادىسىدىن پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىنى ۋە ئۇنىڭ
سۆزلىرىنى سوراپ ئۆگىنىپ، ئۇلارنى بىزگە يەتكۈزدى.

ئالىم ساھابىلەردىن ھېسابلىنىدىغان مۇھەممەد دادىسىدىن ئاڭلىغان بىر
قانچە ھەدىسنى رىۋايەت قىلىش ئارقىلىق يولمىزنى يورۇتتى.⁽⁶⁹⁶⁾

(695) مۇسلىم، ئىمان، 218: مۇستەد، 5/260: ئىبنى ئابدلىيەر، ئىستىئاب، 3/1376.

(696) ئىسۋل ئەسىر، ئۇسۇلغا، 4758: ئىبنى ھەجەر، ئىسايە، 7805.





ئابدۇللاھ ئىبنى كەئب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇللاھ كەئب ئىبنى ماللىكىنىڭ توققۇز بالىسىنىڭ ئەڭ چوڭى بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا مەدىنىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ تۇغۇلغاندىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغا ئەبۇ ئابدۇللاھ، دېگەن لەقەمنى قويۇپ قويغان. ئۇمۇ باشقا قېرىنداشلىرىغا ئوخشاش دادىسى كۆرمەس بولۇپ قالغاندا، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلغان، دادىسىدىن ۋە باشقا ساھابىلەردىن ئىلىم ئۆگىنىش ئارقىلىق ئالىم ساھابىلەردىن بىرىگە ئايلانغان.

ئابدۇللاھ ھىجرىيەنىڭ 97 - يىلىدا ۋاپات بولغان بولۇپ، دادىسىنىڭ تەبۇك ئۇرۇشىغا نېمە ئۈچۈن قاتناشمىغانلىقى بايان قىلىنغان ناھايىتى ئۇزۇن بىر ھەدىسنى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا نۇرغۇن ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەرنىڭ بىرىدە پەيغەمبىرىمىز: « ئاللاھقا ھەمد ئېيتماي تۇرۇپ باشلىغان ھەر قانداق ئىش، كېرەكسىزدۇر» - دېگەنىدى. (697)

(697) تەبەرائى. ئەلىمۇئىجەمۇل كەبىر، 19/72: ئىسئۇل ئەسىر، ئۈسئۇلغا، 3150.





ئەيمەن ئىبنى خۇرەيم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئەسەد ئوغۇللىرىدىن بولغان ئەيمەن، بەدىر ئۇرۇشىدىن بۇرۇن بېشىدىن ئۆتكەن ئاجايىپ بىر ۋەقە سەۋەبىدىن مۇسۇلمان بولغان خۇرەيم ئىبنى فاتىك بىلەن سەما بىنتى سەئىدەنىڭ ئوغلى ئىدى. دادىسى بىلەن تاغىسى سەبىرە ئىبنى فاتىك بەدىر ئۇرۇشىغا قاتنىشىپ قەھرىمانلارچە ئۇرۇش قىلدى. (698)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتلىق مەزگىلدە ئەيمەننىڭ يېشى كىچىك بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن ئۆتكۈزگەن نۇرغۇن گۈزەل ئەسلىملىرى بار ئىدى.

ئەيمەن بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا:

- ئى، ئەيمەن! ئەرەبلەر ئىچىدە سېنىڭ قەبىلەڭ ھەممىدىن بۇرۇن ھالاك بولىدۇ، - دېگەندى.

ئۇ بىر قېتىم خۇتبە سۆزلەۋېتىپ: ئى، ئىنسانلار! يالغان گۇۋاھلىق بېرىش، شېرىك كەلتۈرۈش بىلەن ئوخشاشتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ، قۇرئان كەرىمدە: «ئۇ ھالدا سىلەر بۇتلاردىن ئىبارەت بولغان نىجاسەتتىن ساقلىنىڭلار، يالغان گۇۋاھلىق بېرىشتىن ساقلىنىڭلار.» دېگەن سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىغان. (699)

ئەيمەن ھەم ناھايىتى ئۇستا چەۋەنداز ھەم بىر شائىر ئىدى. دەھھاك

(698) ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن «ئەسھابۇسۇفە» گە قاراڭ، 378.

(699) ھەج سۈرىسى، 30 - ئايەت: ئىبنۇل ئەسەر. ئۈسەدۇلغابە، 352: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/100.





ئىبنى قەيس بىلەن مەرۋان ئىبنى ھەكەم ئوتتۇرىسىدا مەيدانغا كەلگەن مەرچى راھت ئۇرۇشىدا، مەرۋان ئۇنىڭغا:

- بىزگە قوشۇلۇپ سېپىمىزدە ئۇرۇش قىلغىن! - دەپ تەكلىپ قىلدى. ئەيمەن:

- ياق، ئۇرۇشمايمەن. چۈنكى دادام ۋە تاغام مەندىن «لائىلاھە ئىللەللاھ» دېگەن كىشى بىلەن ئۇرۇشماسلىقىم ھەققىدە ۋەدە ئالغانىدى. سەن مېنىڭ يېنىمغا كەلگىن، بىرلىكتە ئوتتىن قۇتۇلۇپ قالايلى، - دەپ ئۇنى ئۇرۇش قىلىشتىن ۋاز كەچتۈرۈشكە تىرىشتى. ئەمما، مەرۋان ئۆزىنى قوللىمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئاچچىقلىنىپ:

- سەن كەتكىن، بىزنىڭ ئۇنداق بىر قۇتۇلۇشقا ئېھتىياجىمىز يوق، - دەپ قوپاللىق قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ئەيمەن تۆۋەندىكى بېيىتلارنى ئوقۇدى:

(نەسرې يەشمىسى) قۇرەيشلىك بىر سۇلتاننىڭ بۇيرۇقىغا ئاساسەن ئۇرۇش قىلىپ، يېڭىلا ناماز ئوقۇغان بىرنى ئۆلتۈرمەيمەن. بۇنداق قىلسام، سەلتەنەت ئۇنىڭ، گۇناھى مېنىڭ بولىدۇ. نادانلىقتىن ۋە قەلبىمنىڭ بۇرۇلۇپ كېتىشىدىن ئاللاھقا سېغىنىمەن. ھېچقانداق سەۋەب يوق تۇرۇپ، بىر مۇسۇلماننى ئۆلتۈرمەيمەن؟! ھاياتلا بولسام، ھېچكىمنى ئۆلتۈرمەيمەن. (700)

ئۇ دادىسى ۋە تاغىسى بىلەن شامغا بېرىپ، خېلى ئۇزۇن مەزگىل ئۇ يەردە تۇرۇپ قالدى. بىر مەزگىل مىسىردا تۇردى. ئابدۇلئەزىز ئىبنى مەرۋاننىڭ يېنىدا تۇرۇۋاتقاندا، تالانتلىق بىر ناخشىچى يېنىغا كېلىپ، ئابدۇلئەزىزنى ماختايدىغان شېئىرلارنى ئوقۇدى. ئابدۇلئەزىز ئەيمەنگە قاراپ:

- بۇ شائىر سەندىن ياخشى، - دېدى. ئەيمەن:

- ياق، ئۇنداق ئەمەس، مېنىڭچە سەن ئۇزۇندىن بېرى يېنىڭدا بولغانلىقىم ئۈچۈن، مەندىن زېرىكتىڭ، - دەپ خاپا بولدى. ئابدۇلئەزىز:

(700) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىستىئاب، 1/130؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 6/38؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/101.





- ئۇنداق ئىش بولامدۇ؟ شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى دوستلۇقىمىز داۋاملىشىپ كېلىۋاتىدۇ، دەپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشقا تىرىشتى. ئەيمەننىڭ قولىدا سەدەپ كېسىلى بولغانلىقتىن، قولىدىكى سېرىقلىقنى يوشۇرۇش ئۈچۈن، داۋاملىق ئۈستىگە زەپىرەڭ سۈركەيتتى. ناھايىتى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن بۇ ساھابىنىڭ قاچان، قەيەردە ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات يوق. (701)





مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ مەشھۇر ئالىم ساھابىلەردىن ئابدۇللاھ ئىبنى سالامنىڭ ئوغلى بولۇپ، ھەزرىتى يۇسۇفنىڭ نەسلىدىندۇر. ئۇ يەھۇدىي ئىرقىدىن بولغان ئائىلە تەرەپدارلىرىنىڭ ھەددىدىن ئارتۇق ئىرقچىل بېسىمغا پەرۋا قىلماي، ھەقىقەتنى تونۇپ ئىسلامنى قوبۇل قىلدى.

مۇھەممەد، پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ بىر قانچە يىلدىن ئۆتكەندىن كېيىن دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، ئائىلىسىنىڭ خۇشاللىق مەنبەسى بولدى. دادىسى پەيغەمبىرىمىزنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولغاچقا، ئوغلىنىڭ ئىسمىنى مۇھەممەد، دەپ قويدى ۋە بالىنى قۇچاقلاپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى سۆيىدى، ئۇنىڭغا دۇئا قىلدى.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدىن كەتمەيدىغان مۇھەممەدنىڭ نۇرغۇن گۈزەل ئەسلىمىسى بار ئىدى.

مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىز بىزنىڭ ئۆيگە كەلگەنىدى. پاراڭ ئەسناسىدا مۇنداق دېدى: - ئاللاھ پاكىزلىقلىرى سەۋەبىدىن سىلەرنى ماختايدۇ. نېمىلەرنى قىلىدىغانلىقىڭلارنى ماڭا ئېيتىپ بېرەمسىلەر؟ - دەپ سورىدى. ئۇ يەردە تۇرغانلار:

- تەۋراتتا «سۇ بىلەن ئىستىنجا قىلىش لازىم» دەپ يېزىلغانلىقى ئۈچۈن، بىزمۇ ھاجەتخانىغا كىرگەندە سۇ ئىشلىتىمىز، - دېيىشتى.» (702)

(702) ئىبنۇل ئەسىر، ئۈسۇلۇغالىھ، 4743؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسباھ، 7789.





مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ قېرىندىشى يۇسۇفكە ئوخشاش دادىسى باشقا قېرىنداشلىرىنىڭ ئارىسىدا چوڭ بولغان بولۇپ، ھاياتىنىڭ ئاخىرغىچە مەدىنىدە ياشىدى. مۇھەممەد تىنچ ھايات كەچۈرۈش يولىنى تاللىغان بولۇپ، ئىلىم ۋە ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولدى. ۋەقەلەردىن يىراق تۇرغانلىقى ئۈچۈن ماتېرىياللاردا ھاياتى ۋە ۋاپاتى ھەققىدە يېتەرلىك مەلۇمات يوق. (703)





يۇسۇف ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

يۇسۇف چوڭ ساھابىلەردىن ئابدۇللاھ ئىبنى سالامنىڭ يەنە بىر ئوغلى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىدىكى يىللاردا دۇنياغا كەلدى. ئاتا - ئانىسى مۇھەممەد دۇنياغا كەلگەن چاغدىكىگە ئوخشاشلا، ئۇ تۇغۇلغاندىمۇ ناھايىتى خۇشال بولدى. ئۇلار ئوغۇللىرىنىڭ ئىسىملىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قويۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن تۇغۇلۇپ كۆپ ئۆتمەيلا، بالىسىنى ئېلىپ ئۇدۇل پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا باردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوماق بوۋاقتى قولىغا ئېلىپ، تىزلىرى ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ، بېشىنى سىلاپ سۆيىدى. ئۇنىڭغا چوڭ دادىسى يۇسۇف ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىنى قويۇپ، ياخشى دۇئالارنى قىلدى. (704)

يۇسۇفمۇ باشقا بارلىق ساھابىلەرگە ئوخشاش، پەيغەمبىرىمىزگە يېقىن تۇرۇش، ئۇنىڭ خۇتبىلىرىنى ئاڭلاش ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىش ئارقىلىق ئىلىم ئۆگىنىشكە تىرىشاتتى. پۇرسەت تاپسىلا پەيغەمبىرىمىزنى كۆرۈپ، خۇتبىلىرىنى ئاڭلاپ ھاياتى بويىچە قەتئىي ئۇنتۇيالمايدىغان نۇرغۇن گۈزەل ۋەقەلەرگە شاھىت بولدى. (705)

يۇسۇف ئىبنى ئابدۇللاھ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئاللاھ ياراتقان مەخلۇقاتلارنىڭ ئەڭ ھۆرمەتلىكى بولغان پەيغەمبىرىمىز ئارپا نېنىنىڭ ئۇۋاقلرىنى ئېلىپ، ئۈستىگە ئازراق خورما قويۇپ، ئەتراپىدا

(704) ئىبنى ئابدىلە، 4/1590؛ ئىبۇل ئەسىر، ئۈسۇلغابە، 5653.

(705) ئەبۇ داۋۇد، سالات، 213.



تۇرغانلارغا قاراپ: <بۇ، بۇنىڭ قېتىقدۇر> دېدى ۋە ئۇنى ئىشتىھابىلەن يېدى» (706)

يەنە باشقا بىر ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خورما قۇرۇتقان يەردىن چىقىۋېتىپ ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۈستىگە ئۇن، ياغ ۋە ھەسەل ئارتىلغان تۆگىسىنى يىتىلەپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭغا:

- تۆگىنى چۆكتۈرگىن، - دېدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۆگىسىنى چۆكتۈرگەندىن كېيىن، پەيغەمبەرىمىز يېنىدىكىلەرگە:

- ماڭا بىر قازان ئېلىپ كېلىڭلار! - دېدى. قازاننى ئېلىپ كەلگەندىن كېيىن، تۆگىگە يۈكلەنگەن ئۇن، ياغ ۋە ھەسەلدىن ئازراق ئېلىپ، ساھابىلەرگە:

- ئوت يېقىڭلار! - دېدى. تائامنى تەييارلىغاندىن كېيىن پىشۇرۇش ئۈچۈن ئوتقا قويدى. تاماق پىشقاندىن كېيىن ساھابىلەرگە:

- كېلىڭلار، يەڭلار! - دېدى. ساھابىلەر يەۋاتقاندا:

- بۇ ئىرانلىقلارنىڭ خورما تاتلىقى دېگەن تامىقىدۇر، - دېدى» (707)

يۈسۈف، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ساھابىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلاردىن ئىلىم ئۆگەندى. شامغا بېرىپ ئەبۇ دەرداننىڭ يېنىدا ئۇنىڭ ۋاپاتىغىچە تۇردى.

يۈسۈف ئۇ چاغلارنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇزۇن مەزگىل ئەبۇ دەرداننىڭ يېنىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن ئىلىم ئۆگەندىم. كېسەل بولۇپ قېلىپ، ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن، ماڭا:

- كىشىلەرگە ئۆلۈش ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىقىمنى ئېيتقىن! - دېدى. مەن <بولدۇ> دەپ، بېرىپ كىشىلەرگە ئەھۋالىمنى خەۋەر قىلدىم. ئۇلار ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ئەندىشە قىلغان ھالدا ئۇنىڭ ئۆيىگە

(706) ئەبۇ داۋۇد، ئەتىئە، 41: نەزارى، ئەلبۇئەجمۇل كەمىر، 22/286: زەھەبى، سەئىر، 6831.

(707) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 23/333.





يۈگۈرۈشتى. ئۆينىڭ ئىچى تولۇپ تاشتى. ئۇ كەلگەنلەرگە:

- مېنى سىرتقا ئېلىپ چىقىڭلار! - دېدى. سىرتقا ئېلىپ چىقتۇق. كېسىلى ئېغىر بولغاچقا، ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ھەرىكەت قىلالمايتتى.

- مېنى ئولتۇرغۇزۇڭلار! - دېدى. ئولتۇرغاندىن كېيىن ئەتراپىدىكىلەرگە نەسىھەت قىلدى. كېيىن ئەبۇ دەردانىڭ يېنىغا بارغان ۋاقتىدا ماگا:

- جىيەنىم، بۇ شەھەرگە نېمە ئۈچۈن كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

مەن:

- سەن بىلەن دادامنىڭ دوستلۇقى سەۋەبىدىن، - دەپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئالماقچى بولدۇم. ئەمما ئۇ:

- بۇ يالغان ئېيتىدىغان ۋاقىت ئەمەس، ئۇلارنى قوي. مەن ساڭا بىر ھەدىس سۆزلەپ بېرەي. پەيغەمبىرىمىز مۇنداق دېگەنىدى: «كىمكى تاھارەتنى كامىل ئېلىپ، ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇپ، رۇكۇ ۋە سەجدىنى مۇكەممەل قىلىپ، ئاللاھتىن مەغپىرەت تەلەپ قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭ گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلىدۇ» (708) دېدى.

يەھيا ئىبنى سەئىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر ھېيت كۈنى ئەتىگەندە يۇسۇف ئىبنى ئابدۇللاھنى يوقلاپ باردىم. سالام بېرىپ ھال - ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن:

- ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە ھېيت نامىزىنى قانداق ئوقۇلاتتى؟ - دەپ سورىدىم. ئۇ:

- نامازدىن بۇرۇن خۇتبە سۆزلىنەتتى، - دېدى. (709)

ئەڭ گۈزەل ھەدىيە

يۇسۇف ئىبنى ئابدۇللاھ ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولغان بولۇپ، ئائىلە

(708) ئىبنى مەنزۇر، 28/84.

(709) ئىبنى مەنزۇر، 28/84.



ھاياتغا مۇناسىۋەتلىك بىر ئىشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «قەيس ئېنى رۇممان ئائىلە دوستىمىز ئىدى. زىيارەت قىلىپ پات - پات بىر - بىرىمىزنىڭ ئۆيىگە بېرىپ - كېلىپ تۇراتتۇق. قەيسنىڭ ئۆيىگە بارغان ۋاقتىمىزدا، ئوغلۇمغا ھەر خىل ھەدىيەلەرنى بېرىتتى. ئۇلار بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەن ۋاقتتا، مەن ئۇنىڭ ئوغلۇمغا بەرگۈدەك بىرەر نەرسە تاپالمايتتىم. بىر كۈنى ئۇنىڭغا:

- سىلەرنىڭ ئۆيۈڭلارغا بارغان ۋاقتىمىزدا بىزگە نۇرغۇن ھەدىيەلەرنى بېرىسىلەر. ئەمما بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەن ۋاقتىڭلاردا مەن سىلەرگە نېمە ھەدىيە قىلىشىمنى بىلەلمەيمەن. خالساڭ ساڭا ھېكمەتلىك بىر ۋەقەنى سۆزلەپ بېرى، ئۇنى يادلىۋالغىن، ئۇنتۇمىغىن. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇھاسىرىگە ئېلىنغان ۋاقتتا، دادام ئۇنىڭغا:

- خالساڭ ئۇلار بىلەن سۆزلىشىپ، بىر مەزگىل ئۇلارنى سەندىن يىراق تۇتۇشقا تىرىشاي، - دېدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ <بولدۇ> دېگەندىن كېيىن دادام سىرتقا چىقتى. ئىسيانچىلار ئۇنى كۆرۈپلا:

- خائىن! خائىن! خائىن! - دەپ ۋارقىراشتى. ئۇ يەردە تۇرغان ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىسيانچىلارغا مۇداخىلە قىلىپ:

- قويۇۋېتىڭلار، سۆزىنى قىلسۇن! ئاندىن خالساڭلار سۆزىنى قوبۇل قىلارسىلەر، خالساڭلار رەت قىلارسىلەر، - دېدى. ئىسيانچىلار بۇ پىكىرنى توغرا تېپىپ، دادامنىڭ سۆزلىشىگە رۇخسەت قىلدى. دادام:

- زۇلھەججە ئېيىنىڭ ئون بەشىنچى كۈنىگىچە ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا رۇخسەت قىلىڭلار. ئۇ كۈنىگىچە ئۆلمىسە ياكى ئۆلتۈرۈلمىسە، مېنى تۇتۇپ بېشىمنى كېسىڭلار! - دېدى. ئىسيانچىلار يەنە:

- خائىن! خائىن! خائىن! - دەپ ۋارقىراشتى. دادام قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ ماڭا:

- ئوغلۇم! بۇنىڭدىن كېيىن ياخشىلىقنى قانات يايدۇرۇش ئۈچۈن تىرىشىدىغان سۇلتانلىق ئەمەلدىن قېلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا قىلىچ ئارقىلىق





ھۆكۈم سۈرىدىغان سۇلتانلىق كېلىدۇ. بۇ تاكى قىيامەتكىچە شۇنداق داۋاملىشىدۇ... - دېدى.» (710)

يۇسۇف ئىبنى ئابدۇللاھ دادىسىنىڭ تەۋسىيەسىگە ئاساسەن قالمايىقانچىلىقلاردىن يىراق تۇرۇپ، ئىلىم ۋە ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىگىچە ياشىدى.





ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

دادىسى ئامىر ئىبنى رەبىئە يەمەننىڭ ئەنزە دېگەن شەھىرىدىن مەككىگە كېلىپ يەرلىشىپ قالغانلاردىن بىرى ئىدى. ئۇ كۈنلەردىكى قائىدە بويىچە سىرتتىن كېلىپ يەرلەشكەنلەر، بىرى بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشى يەنى باشقا بىر مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بىرىنىڭ ھىمايىسى ئاستىغا كىرىشى كېرەك ئىدى. ئۇ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دادىسى خەتتە بىلەن توختاملاشتى. خەتتە ۋاقت ئۆتكەنسېرى ئۇنىڭغا ئامراق بولۇپ قېلىپ، ئابدۇللاھنىڭ دادىسىنى بالا قىلىۋالدى. دادىسى مەككىگە يەرلىشىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، لەيلا بىنتى ھەسەمە بىلەن ئۆيلەندى. ئۇنىڭدىن بىر ئوغلى بولدى. ھاياتىغا خۇشاللىق ئېلىپ كەلگەن بۇ ئوغلىغا ئابدۇللاھ دەپ ئىسىم قويدى.

خەندەك ئۇرۇشىدىن كېيىن يەنە بىر ئوغلى بولدى. ئۇلار ئىنتايىن سۆيۈندى ۋە دەرھال بالىنى بىر رەختكە يۆگەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى ئېغىزلاندۇرۇپ، سۆيۈپ قويدى. ئىسلام قوشۇنى مەككىنى پەتھى قىلىشقا ماڭغاندا، چوڭ بالىسى ئابدۇللاھ ياش قۇرامىغا يېتىپ قالغانىدى. دادىسى بىلەن بىللە مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشىغا قاتناشتى. ئارقىدىن ھۈنەيىن ئۇرۇشىغا ۋە تائىفىنىڭ مۇھاسىرە قىلىنىشىغا ئىشتىراك قىلدى. تائىفتا شېھىت بولغان ئابدۇللاھ ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىغا كەتتى. ئائىلىسى شېھىت بولغان ئوغلىنىڭ ئىسمىنى ئىككىنچى ئوغلىغا قويدى. ئۇ ۋاقىتلاردا ئىككى - ئۈچ ياشلاردا بولغان ئىككىنچى ئوغلىنىڭ ئۆز ئىسمى ئۇنتۇلۇپ، ئاكىسىنىڭ <ئابدۇللاھ>





دېگەن ئىسمى بىلەن چاقىرىلىدىغان بولدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئائىلىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ، پات - پات يوقلاپ باراتتى. ئابدۇللاھ بۇنىڭغا ناھايىتى خۇشال بولاتتى، پەيغەمبىرىمىزدىن بىرەر نەرسە ئۆگىنىۋېلىش ئۈچۈن، پۈتۈن دىققىتى بىلەن سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىپ، ئىش - ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەنىدى. ئۇ كەلگەندىن كېيىن ئانام ماڭا ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇشۇمنى ئېيتتى. مەن ئۇ ۋاقىتتا ئويۇن ئويناش ئۈچۈن سىرتقا چىقماقچى ئىدىم. ئانام سىرتقا چىقىپ ئوينىشىمنى توسۇش ئۈچۈن:

- كەل، ساڭا بىر نەرسە بېرىمەن، - دېدى. ئۆيىگە كەلگەن ۋاقىتىدا، پەيغەمبىرىمىز ئانامدىن:

- بالغا نېمە بەرمەكچى ئىدىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئانام:

- خورما، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئەگەر بالغا بىر نەرسە بەرمىگەن بولساڭ، ساڭا بىر يالغان (نىڭ گۇناھى) يېزىلاتتى، - دېدى.» (711)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىسيانچىلار تەرىپىدىن مۇھاسىرىگە ئېلىنغان ۋاقىتتا، خەلىپىنى قوغداش ئۈچۈن دەرھال ئۆيىگە باردى. خەلىپە <قوراللىرىڭلارنى تاشلاڭلار> دېگەنگە قەدەر ئۇنى قوغدىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قوغداش ئۈچۈن ئۆيىگە بارغانلارنىڭ ئارىسىدا مەنمۇ بار ئىدىم. بىر كۈنى خەلىپە بىزگە:

- سۆزۈمگە قۇلاق سېلىپ ئىتائەت قىلغانلارنى، قوراللىرىنى تاشلاپ مېنى قوغداشتىن ۋاز كېچىشكە بۇيرۇشنى قارار قىلدىم، - دەپ

(711) مۇستەد، 3/447؛ ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇغايە، 7253؛ ئىبنى ھەجر، ئىسبە، 11704.



قوراللىرىمىزنى تاشلاشنى تەلەپ قىلدى. بىزمۇ بۇيرۇق بويىچە ئىش قىلدۇق.» (712)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇھاسىرە ئىچىدە تۇرۇۋاتقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، دادام ئادىتى بويىچە كېچىسى ئورنىدىن تۇرۇپ ناماز ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن ئۇخلاپ چۈش كۆردى. چۈشىدە بىرسى ئۇنىڭغا: <ئورنۇڭدىن تۇرغىن! سالىھ ئىنسانلارغا ئوخشاش سەنمۇ پىتىندىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئاللاھقا سېغىن!> دېدى. ئۇ قورقۇنۇپ ئىچىدە ئويغىنىپ كەتتى ۋە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ دۇئا قىلىشقا باشلىدى. دۇئا قىلىۋېتىپ بىئارام بولدى ۋە شۇ كېچىسى روھىنى ئاللاھقا تەسلىم قىلدى.» (713)

پەيغەمبىرىمىز ۋاپات بولغاندا بەش ياشتا ئىكەنلىكى بايان قىلىنغان ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىرنىڭ ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك كۆپ مەلۇمات بولمىسىمۇ، ئۇنىڭ ھىجرىيەنىڭ 85 - يىلى ۋاپات بولغانلىقى بايان قىلىنماقتا. (714)

(712) ئىبنى ئابدۇرراھىم، ئىغدىۋلفەرىد، 5/46.

(713) ئىبنى ئەسىر، ئۇسۇلۇغابە، 2691.

(714) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/9؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 4779؛ زەھەبى، سىيەر، 3261.





ئابدۇللاھ ئىبنى ھىشام رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇللاھ مەككىلىك ھىشام ئىبنى زۆھرە بىلەن زەينەب بنتى ھۇمەيدنىڭ ئوغلى بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ تۆتىنچى يىلى مەدىنىدە دۇنياغا كەلگەن. ئاتا - ئانىسى دەۋەتنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا ئىمان ئېيتىپ، ئىسلامغا دەۋەت قىلغۇچىلار بىلەن بىرلىكتە كۈلپەتلەرگە دۇچار بولغانلاردىن ئىدى.

ئابدۇللاھ تۇغۇلۇشتىن بۇرۇن دادىسى ئۆلۈپ كەتكەن بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزگە ئوخشاشلا تېخى ئانىسىنىڭ قورسىقىدىكى چېغىدىلا يېتىم قالغانىدى. ئانىسى دادىسىنىڭ يوقلۇقىنى بىلىندۈرمەسلىككە تىرىشىپ، مېھرى - شەپقەت بىلەن باغرىغا باسقان ئوغلىغا ئابدۇللاھ، دەپ ئىسىم قويدى. ئابدۇللاھ چوڭ بولۇپ ئەمدىلا گەپ قىلىشقا باشلىغاندا، ئانىسى ئۇنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرى سائادىتىگە ئېلىپ بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئابدۇللاھنىڭ ساڭا بەيئەت قىلىشىغا ئىجازەت قىلساڭ! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇ تېخى ناھايىتى كىچىك، - دېدى ۋە ئابدۇللاھنىڭ بېشىنى سىلاپ سۆيۈپ، ياخشى دۇئالارنى قىلدى. ⁽⁷¹⁵⁾

بىر ئاز چوڭ بولۇپ بەش - ئالتە ياشلىرىغا كەلگەندە، ئانىسىنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىشقا باشلىدى. مۇشۇ خىل بېرىپ - كېلىشلەر جەريانىدا نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىپ، نۇرغۇن ئىشلارغا شاھىت بولدى. ئۇلارنىڭ بىرى دۇئا ھەققىدە بولۇپ، ئابدۇللاھ



بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىز بىزگە قۇرئاننى ئۆگىتىش بىلەن بىرگە، ھەر ئايدا ياكى يىلنىڭ بېشىدا <پەرۋەردىگار! بىزنى بۇ يىلغا ئىشەنچ، ئىمان، سالامەتلىك ۋە ئىسلام بىلەن رەھمانغا يېقىنلىشىپ، شەيتاندىن يىراقلاشقان ھالدا كىرىشكە نېسىپ قىلغىن.> دېگەن مۇشۇ دۇئانى ئوقۇشىمىزنى بۇيرۇيتتى.» (716)

ئۇ يەنە بىر ئەسلىمىسى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارغاندۇق. پەيغەمبىرىمىز ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قولىدىن تۇتۇۋالغانىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، سېنى ئۆز نەپسىمدىن باشقا ھەرقانداق نەرسىدىن بەك ياخشى كۆرىمەن، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- كىشى مېنى ئۆز نەپسىدىنمۇ ئارتۇق ياخشى كۆرمىگۈچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ھازىر سېنى ئۆز نەپسىمدىنمۇ بەك ياخشى كۆرىمەن، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام:

- ئى، ئۆمەر! مانا ئەمدى بولدى، - دېدى.» (717)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن نۇرغۇن يىللار ئۆتۈپ كەتتى. مەدىنىدە ياشىغان ئابدۇللاھ بىر كۈنى نەۋرىسى زۆھرە ئىبنى مەئبەد بىلەن بىر ئاز ئۇزۇقلۇق سېتىۋېلىش ئۈچۈن بازارغا باردى. بازاردا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ۋە ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بۇ ساھابىلەر ئۇنىڭغا:

- بىز بىلەن بىللە تىجارەت قىلامسەن؟ پەيغەمبىرىمىز ساڭا بەرىكەت دۇئاسى قىلغانىدى. ئۇ دۇئانىڭ بەرىكىتى بىلەن تىجارىتىمىزنىڭ يۈرۈشۈپ كېتىدىغانلىقىغا ئىشىنىمىز، - دېدى. ئۇ:

(716) ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 5008.

(717) مۇسنەد، 4/233؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 5008.





- بولسۇ، - دەپ ئۇلار بىلەن بىرلىكتە تىجارەت قىلدى. توختامنامە تۈزۈلدى. دەل شۇ ۋاقىتتا بىر سودا كارۋىنى ئۇلار تۇرغان يەرگە كېلىپ قوندى. كارۋاندىن مال ئېلىپ سېتىپ خېلى كۆپ پايدا ئالدى. (718)





ئابدۇللاھ ئىبنى سەئىدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئەسلى قۇزائە قەبىلىسىدىن بولغان ئەجدادلىرى ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى مەدىنىگە كېلىپ يەرلىشىپ، بۇ يەردە زۆھرە ئوغۇللىرىنىڭ ئىتتىپاقداشلىرى بولغانىدى. شەھەرگە يەرلىك بولمىغانلىقى ئۈچۈن دادىسى سەئىدە ئىبنى سائىر كۆپ تونۇلمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئابدۇللاھنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى ھەققىدە پەرقلىق مەلۇماتلار بېرىلمەكتە.

تەتقىق قىلىنغان نۇرغۇن ماتېرىياللارغا كۆرە، ئابدۇللاھ ھىجرىيەنىڭ ئالتىنچى يىلى تۇغۇلغان بولۇپ، مەككە پەتھى قىلىنغان يىلى دادىسى ئۇنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا بالىلارغا ئوخشاشلا ئۇنىڭمۇ بېشىنى سىلاپ، سۆيۈپ، ياخشى دۇئالارنى قىلدى. (719)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا ئۇ ئەمدىلا بەش - ئالتە ياشلارغا كىرگەنىدى. تاغىسى ئۇنىڭ ئىلىم ئۆگىنىشكە ھەۋەس قىلىدىغانلىقىنى بايقاپ، ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈپ، نەسەب (ئائىلە شەجەرىسى) ئىلمىنى ئۆگەتتى. فقھى ئىلمى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىپ تەربىيەلىدى. (720)

ئابدۇللاھنىڭ چۈشىنىش ۋە ئەستە قالدۇرۇش قابىلىيىتى كۈچلۈك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە پىساھەتلىك سۆزلىرى بىلەنمۇ باشقىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىشقا باشلىدى شۇنداقلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتى بىلەن شائىر ۋە نەسەب ئىلمى ساھەسىدە داڭلىق ئالىم بولۇپ

(719) ئىبنۇ ئەسىر، ئۇسۇلۇغابە، 2847.

(720) ئىبنى ھەجر، ئىسبە، 4578؛ ئىبنى ئابدىلجەبار، ئىستىئاب، 3/876.





يېتىشىپ چىقتى. تايىنىن ئالىملىرىنىڭ بايراقدارلىرىدىن ھېسابلىنىدىغان سەئىد ئىبنى مۇسەيب، ئىبنى شىھاب ۋە زۆھرىگە ئوخشاش ئالىملار، ئۇنىڭدىن نەسەب ئىلمى ۋە بەزى فىقھى مەسىلىلىرىدە دەرس ئالدى. (721)

زۆھرى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇللاھ ئىبنى سەئىدەنىڭ يېنىغا پات - پات بېرىپ، ئۇنىڭدىن قەبىلەمگە ئائىت نەسەب ئىلمىنى ئۆگەنەتتىم. بىر كۈنى نادان ئادەمدىن بىرى ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تالاققا مۇناسىۋەتلىك قالايمىقان سوئاللارنى سورىدى. ئابدۇللاھ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى سەۋرچانلىق بىلەن ئاڭلىغاندىن كېيىن:

- سوئاللىرىڭنىڭ جاۋابىنى مەن بىلمەيمەن، سەن سەئىد ئىبنى مۇسەيبنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن سورىغىن، ئۇ ياخشى بىلىدۇ، - دېدى. ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۆز - ئۆزۈمگە <ئابدۇللاھ، سەئىد ئىبنى مۇسەيبتىن بۇرۇن ياشىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماڭا پەيغەمبىرىمىزنى كۆرگەن ۋاقىتتا ئۇنىڭ سۆزلىرىنى چۈشەنگۈدەك ياشتا ئىكەنلىكىنى ئېيتقان ئىدى> دەپ سوئالنىڭ جاۋابىنى بىلمەيدىغانلىقىدىن ھەيران قالدىم. ئۇ ئادەم يېنىمىزدىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، مەنمۇ ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدىم. ئېيتقاندەك، سەئىدنىڭ يېنىغا بېرىپ، سوئالنى ئۇنىڭدىن سورىدى. سەئىد دەرھال جاۋاب بەردى. كېيىن بىلدىمكى، ئۇ ساھابە بولمىسىمۇ، مەدىنىدە پەتىۋا بېرىدىغان، ئىلىم دائىرىسى كەڭ، كەم ئۇچرايدىغان ئالىملاردىن ئىكەن. ئۇلارنى بىلگەندىن كېيىن ساھابىلەرگە بولغان ھەيرانلىقىم، كەمتەرلىكىمگە بولغان يۇقىرى باھاغا ئايلاندى. (722)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مەشھۇر جابىيە نۇتقىنى ئاڭلىغان ئابدۇللاھ ئىبنى سەئىدە، ئۇنىڭ بامدات نامىزىدا ھەج سۈرىسىنى ئوقۇيدىغانلىقىنى، سەجدە ئايىتىنى ئوقۇپ، ئايرىم ئىككى قېتىم سەجدە قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ.

(721) زەھەبى، سىيەر، 3177.

(722) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 2/382.





ئۇزۇن ۋە گۈزەل ھايات كەچۈرگەن ئابدۇللاھ ئىبنى سەئدەبە
ھىجرىيەنىڭ 89 - يىلى ۋاپات بولغان. (723)





ئابدۇللاھ ئىبنى شەدداد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئابدۇللاھ مەككىلىك بولۇپ، لەيس ئوغۇللىرىدىن شەدداد ئىبنى ئۇسامە بىلەن مەشھۇر ئايال ساھابىلەردىن ئەسما بنتى ئۇمەيسنىڭ قىز قېرىندىشى سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئوغلى ئىدى.

سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھا دەسلەپتە ھەزرىتى ھەمزە بىلەن توي قىلىپ، ئۇنىڭدىن ئۇمارە ئىسىملىك بىر قىزى بولدى. سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھا تۇنجى قېتىم مۇسۇلمان بولغانلاردىن بىرى بولۇپ، مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ ئۈچ يىلدىن كېيىن، يولدىشى ھەمزە ئۇھۇد ئۇرۇشىدا شېھىت بولۇپ كەتتى.

ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن شەدداد ئىبنى ئۇسامە سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا ئەلچى كىرگۈزدى. سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھا تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۆيلەندى ۋە ئابدۇللاھ، ئابدۇرراھمان ئىسىملىك ئىككى ئوغلى بولدى. (724)

ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات چاغدا توغۇلغان بولۇپ، باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاشلا، دادىسى ئۇنىمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى قۇچىقىغا ئېلىپ، بېشىنى سىلاپ، سۆيۈپ ئېغىزلىنىدۇرغاندىن كېيىن، ياخشى دۇئالارنى قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى مەيمۇنە ئانىمىز ئابدۇللاھنىڭ ھاممىسى ئىدى. بۇ خىل يېقىنلىق سەۋەبىدىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسقا

(724) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/61؛ ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇغايە، 3004. ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن، «ئايال ساھابىلەر ئىنىكلوپىدىيەسى» گە قاراڭ.



ئوخشاش ئۇنىڭغىمۇ پات - پات ھاممىسىنىڭ يېنىغا بېرىش پۇرسىتىنى يارىتىپ بېرەتتى. ئۇ پەيغەمبىرىمىزنى چوڭقۇر تۇنۇدى. مەيۈنە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئانىمىزدىن ھەر خىل ھەدىسلەرنى رىئايەت قىلدى. (725)

ئابدۇللاھ ئىبنى شەدداد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دوستلىرىم بىلەن بىرلىكتە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا بارغان ئىدۇق. بىزگە مۇنۇلارنى سۆزلەپ بەردى:

- بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىمغا كەلدى. بارماقلىرىمدا چوڭ تاشسىز ئالتۇن ئۈزۈكلەر بار ئىدى. ماڭا:

- ئى، ئائىشە، بۇلار نېمە؟ - دېدى. مەن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! سەن ئۈچۈن تاقاي دەپ ياساتتىم، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- زاكىتىنى بەردىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ياق، - دېدىم. پەيغەمبىرىمىز:

- ئۇنداقتا بۇ سەن ئۈچۈن بىر پارچە ئوتتۇر، - دېدى. (726)

ئالىم ساھابىلەردىن ھېسابلىنىدىغان ئابدۇللاھ ھەر خىل تېمىلاردا پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قوياتتى، ساھابىلەر بىلەن ئىلمىي مۇھاكىمە ئېلىپ باراتتى. (727) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن بىر مەزگىل مەدىنىدە تۇرغان ئابدۇللاھ، كۈفە پەتھى قىلىنغاندىن كېيىن، دادىسى بىلەن پات - پات ئۇ يەرگە بېرىپ كېلىشكە باشلىدى. كېيىنچە پۈتۈن ئائىلىسى بىلەن بىرلىكتە كۈفەگە بېرىپ ئورۇنلاشتى.

سىغىن ئۇرۇشىدا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدا ئىدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھت قىلىنغاندىن كېيىن بىر قېتىم مەدىنىگە كەلدى.

(725) بۇخارى، ھەيز، 30.

(726) ئەبۇ داۋۇد، زاكات، 4.

(727) بۇخارى، سالم، 2، 3؛ ئەبۇ داۋۇد، بۇيۇ، 55.





ئىياز ئىبنى ئۆمەر بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ھۇزۇرىدا ئولتۇراتتۇق. دەل شۇ ۋاقىتتا ئىراقتىن قايتىپ كەلگەن ئابدۇللاھ ئىبنى شەدداد يېنىمىزغا كەلدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنىڭغا: - ئى، ئابدۇللاھ! سوئال سورىسام توغرا جاۋاب بېرەلمەسەن؟- دېدى. ئابدۇللاھ:

- ئەلۋەتتە جاۋاب بېرىمەن. نېمە ئۈچۈن جاۋاب بېرەلمىگۈدەكمەن؟- دېدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

ماڭا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئولتۇرگەن كىشىلەرنى ئېيتىپ بېرەمسەن؟ ئۇنى قانداق ئولتۇردى؟- دەپ سورىدى. ئابدۇللاھ:

- ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سىغىن ئۇرۇشىدىن كېيىن يېنىدا قالغان 8000 قارىي بىلەن يولنى داۋاملاشتۇردى. كۈفەگە يېقىن ھارۇرە دېگەن يەرگە كېلىپ چۈشتى. ئەسكەرلەردىن بىر قىسمى ھەكەم ۋەقەسى سەۋەبىدىن ئۇنى ئەيىبلەپ: <ئۇ، ئاللاھنىڭ ئۇنىڭغا كىيگۈزگەن كىيىمىنى، بەرگەن خەلىپىلىك سۈپىتىنى سېلىپ تاشلىدى. ئاللاھنىڭ دىنى ھەققىدە ھۆكۈم قىلغۇچى ئىكەنلىكىنى قوبۇل قىلدى> دېيىشتى. قوشۇن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدىن كەتتى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن ئۆقتۈرۈش قىلىپ:

< قۇرئاننى يادلىغان قارىيلارنىڭ ھەممىسى يېنىغا كەلسۇن > دېدى. قارىيلارنىڭ ھەممىسى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا كەلدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارغا ھەكەم ۋەقەسىنىڭ ئىسلامغا زىت ئەمەسلىكى ھەققىدە قۇرئاندىن دەلىل كەلتۈرۈپ چۈشەندۈردى. ئاندىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى ھارۇرە رايونىدىن ئايرىلىپ چىققانلىقى ئۈچۈن، ئۆزلىرىنى <ھارۇرىيلار> دەپ ئاتىۋالغان كىشىلەرنىڭ يېنىغا سۆھبەتلىشىشكە ئەۋەتتى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمىنى قايىل قىلدى.. دېدى. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا:

- ئى، شەددادنىڭ ئوغلى! ئۇلار بىلەن نېمە ئۈچۈن ئۇرۇشتۇڭلار!-



دەپ سورىدى.

- ئۇلار بولاڭچىلىق قىلىپ قان ئاققۇزدى، قەرزدارلارنى ئۆلتۈرۈشنى ھالال دەپ قارىدى، - دېدى.

- خۇدا ھەققى، مۇشۇنداق ئىشلارنى قىلدىمۇ؟

- بىردىنبىر ۋە يىگانە ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، شۇنداق قىلدى.

- ئىراق خەلقى زۇسۇدا دەپ ئاتايدىغان كىشى ھەققىدە مەلۇمات بېرەمسەن؟

- ئۇنى كۆردۈم، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن بىرلىكتە ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىگە شاھىت بولدۇم. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلقنى چاقىرىپ، ئۇلاردىن: <بۇ ئادەمنى تونۇمسىلەر؟> دەپ سورىدى. ھەممەيلەن دېگۈدەك ئۇنى تونۇيتتى. ھەر بىرى:

<بىز ئۇنى بەنى پالانىنىڭ مەسچىتىدە كۆرگەندۇق> دېيىشتى. ئۇنى مەسچىتنىڭ سىرتىدا كۆرۈپ تونۇيدىغانلار يوق ئىدى. ئۇ مەسچىتىمۇ مەسجىد ئايلىنىپ يۈرۈپ پىتنە - پاسات ئۇرۇقلىرىنى تېرىيدىكەنمىش.

- ئىراق خەلقى ئۇنىڭغا قارشى سۆزلەرنى قىلغاندىن كېيىن ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نېمە دېدى؟

- ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ توغرا سۆزلەيدۇ، - دېدى.

- بۇنىڭدىن باشقا نېمە دېدى؟

- باشقا بىر نەرسە دېمىدى.

ئاللاھ ئەلگە رەھمەت قىلسۇن، ھەر دائىم بىر ئىشقا ھەيران بولسا شۇنداق دەيتتى. ⁽⁷²⁸⁾

ئابدۇللاھ ئىبنى شەدداد ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن پۈتۈن ئۇرۇشلارغا قاتناشقان ۋە ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭغا قىلىنغان



ناھەقچىلىكلەرنى كۆرۈپ كۆڭلى يېرىم بولاتتى. بىر كۈنى قەلبىنى ئېچىشتۈرۈپ كېلىۋاتقان ئازابى ئىچىگە سىغدۇرالمىي، ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە مۇنداق دېدى: «ئاۋۇ مۇنبەرگە چىقىپ، ئەتىگەندىن ئاخشامغىچە ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەزىلەتلىرىنى سۆزلەشنى ناھايىتى ئارزۇ قىلىمەن. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇنبەردىن چۈشەر - چۈشمەس بېشىمنى ئالسا، قەتئىي قارشى چىقماستىن رازى بولاتتىم.»⁽⁷²⁹⁾

ئۇ جىھادتىن قەتئىي قاچمىدى. ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ھىجرىيەنىڭ 81 - يىلى ئابدۇرراھمان ئىبنى مۇھەممەد بىلەن بىرلىكتە قاتناشقان دۇجەيىل غازىتىدا شېھىت قىلىندى.⁽⁷³⁰⁾

(729) زەھەبى، سىيەر، 3249: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/257.
 (730) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/61: ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 12/257.





ئەرابە ئىبنى ئەۋس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەدىنىلىك مۇسۇلمانلاردىن بولغان ئەرابە ئىبنى ئەۋس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا سەككىز - توققۇز ياشلارغا كىرگەن بىر بالا ئىدى. ئۇ ۋاقتتا ئائىلىسى تېخى مۇسۇلمان بولمىغان ئىدى. پەقەت خەلقنىڭ ھاياجانلانغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارغا قوشۇلغان ئەرابە، مەھەللىدىكى بالىلار بىلەن بىرلىكتە پەيغەمبىرىمىزنى كۈتۈۋېلىشقا باردى. ئۇ ھېيت كۈنىدەك تەنتەنىلىك ئۆتكەن ئۇ كۈننى پەقەتلا ئەستىن چىقارمىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، تېخى مۇسۇلمان بولمىغان مەدىنە خەلقى ئىسلامغا قىزىقىپ كۆپىنچىسى پەيغەمبىرىمىز بىلەن مەڭگۈلۈك سائادەتتە ئۇچراشتى. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن خەلق ئىچىدە يالغۇز قېلىشقا باشلىغان بەزى مەدىنىلىكلەر، ئەمەلىيەتتە ئىمان ئېيتىمىسىمۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئېيتتى. بۇلاردىن بىرى ئەرابەنىڭ دادىسى ئەۋس ئىبنى قەيزى ئىدى. باشقىلارنىڭ ئالدىدا مۇسۇلمان بولغاندەك كۆرۈنۈپ، بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇرۇشقا چىقىشقا چاقىرىق قىلىنغاندا، ئەۋس <ئائىلىمىز خەتەر ئىچىدە> دەپ ئۇرۇشتىن قاچقاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ھەققىدە ئەھزاب سۈرىسىنىڭ 13 - ئايىتى نازىل بولۇپ، قىلغان سۆزلىرى تۈپەيلى ئەيىبلەندى. يەنە باشقا بىر قېتىم مۇسۇلمانلار بىلەن ئۇرۇش قىلغان نەزى ئوغۇللىرىنى جاسارەتلەندۈرۈش ئۈچۈن، ئۇمۇ دوستلىرىغا ئوخشاشلا «ئەگەر سىلەر يۇرتلىرىڭلاردىن چىقىرىۋېتىلسەڭلار، بىزمۇ چوقۇم سىلەر بىلەن بىللە چىقىپ كېتىمىز. سىلەرگە قارشى بىر ئادەمگە ھەتتا پەيغەمبەر





بولسىمۇ ھەرگىز ئەگەشمەيمىز. سىلەرگە ئۇرۇش ئېچىلسا، چوقۇم سىلەرگە ياردەم بېرىمىز» دېدى. (731)

دادىسى مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقىسىدىن ئاغدۇرۇمچىلىق قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقاندا، ئون ياشلاردىكى ئوغلى ئەرابە سەمىيى بىر مۇسۇلمان بولغانىدى. دادىسى جىھادتىن قېچىۋاتقاندا، ئۇ ئەمدىلا ئون ئۈچ يېشىدا بولۇشىغا قارىماي جىھاد قىلىش ئۈچۈن، ئىسلام قوشۇنىغا قېتىلىپ ئۇھۇدقا ماڭدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوشۇنىنى تەكشۈرگەندە، يېشىنى كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش باشقا بالىلارنى قايتۇرۇۋەتكەندە، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا بولالمىغانلىقى ئۈچۈن ئىنتايىن قايغۇرغانىدى. (732)

ئەرابە ئون بەش ياشقا كىرگەندىن كېيىن پۈتۈن ئۇرۇشلارغا قاتناشتى. ئۇ ناھايىتى سېخىي، كىشىلەر تەرىپىدىن ياخشى كۆرۈلىدىغان بىرىگە ئايلاندى. سېخىيلىقى ئەرەب يېرىم ئارىلىدا كەڭ تۈنۈلغان ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر ۋە قەيس ئىبنى سەئىد بىلەن تەڭلەشكۈدەك دەرىجىدە ئىدى.

مۇبەررىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەرابە بىر كۈنى شائىر شەمماھ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. شەمماھ مەدىنىگە كېتىۋاتاتتى. ئەرابەنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا:

- ئائىلەمگە ئۇزۇقلۇق سېتىۋېلىش ئۈچۈن مەدىنىگە كېتىۋاتمەن. ئۇلىغىڭنى ماڭا بېرىپ تۇرامسەن؟- دېدى. ئۇ ۋاقىتتا ئەرابەنىڭ يېنىدا ئىككى تۆگە بار ئىدى.

- بولىدۇ، خوشاللىق بىلەن،- دەپ يېنىدىكى تۆگىلەرگە خورما، بۇغداي ۋە باشقا ئۇزۇق - تۈلۈكلەرنى ئارتىپ، تۆگىلەرنى يۈكلىرى بىلەن قوشۇپ شەمماھقا ھەدىيە قىلدى. شەمماھ مەدىنىگە بېرىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئەرابەنى ماختايدىغان شېئىرلارنى ئوقۇدى. (733)

(731) ھەشر سۈرىسى، 11 - ئايەت: قۇرتۇبى، ئەھكامۇل قۇرئان، 7/443، 456، 9/291.

(732) ۋاقىدى، مەغازى، 1/216.

(733) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇلغايە، 3621؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسنا، 550.





هەبەشلىك ئەسلەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

هەبەشسىتانلىق ئەسلەم ھەبەشسىتانلىق بىلالغا ئوخشاشلا بىر چاغلاردا ئەركىنلىكى قولىدىن ئېلىنىپ، بازارمۇ بازار ئېلىپ بېرىلىپ سېتىلغانىدى. ئۇنى ئەڭ ئاخىرىدا خەيبەر يەھۇدىيلەردىن بىرى سېتىۋالدى. ئۇ چاغلاردا يېشى تېخى كىچىك بولغان ئەسلەم خېلى يىللارغىچە مەزكۇر يەھۇدىينىڭ قويلەرنى باقتى. كېيىن ئۇنىڭ بىلەن توختاملىشىپ ئەركىنلىككە چىقتى. ئەمما ئائىلىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۈزۈلۈپ قالغاچقا، كېتىدىغان باشقا يېرى بولمىغانلىقتىن يەھۇدىينىڭ يېنىدا قېلىپ، پۇل ئېلىپ قوينى بېقىشنى داۋاملاشتۇردى.

مۇسۇلمانلار خەيبەرنى مۇھاسىرىگە ئالغاندا، ئۇ پادىچىلىق قىلىشنى داۋاملاشتۇرۇۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، ئەتراپىدىكى يەھۇدىيلاردىن پەيغەمبىرىمىزگە مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئاڭلىغانىدى. ئاڭلىغان ھەر بىر سۆزى ئۇنى ئىسلامغا تېخىمۇ يېقىنلاشتۇرۇۋاتاتتى. پەيغەمبىرىمىز بىلەن كۆرۈشۈپ ئىسلام ھەققىدە چۈشەنچىگە ئىگە بولۇش، قەلبى ۋە ئەقلى <بولدۇ> دېسە، مۇسۇلمان بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. ھەر قانچە ئارزۇ قىلسىمۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بارغۇدەك پۇرسەت تاپالمىدى. ھازىر پەيغەمبىرىمىز ئۇ تۇرۇۋاتقان يەرگىچە كېلىپ، خەيبەر قەلئەسىنى مۇھاسىرىگە ئالدى. ئەسلەم قويلەرنى ئېلىپ ئىسلام قوشۇنلىرى بار يەرگە كەلدى. ساھابىلەردىن سوراپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاپقاندىن كېيىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ماڭا ئىسلامنى چۈشەندۈرسەڭ، - دېدى.





پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچكىمنى كەمسىتمەي، چوڭ - كىچىك، باي - كەمبەغەل، قۇل - ئازاد، كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىپ ئۇلارغا كۆڭۈل بۆلۈپ، سورىغان سوئاللىرىغا ئەستايىدىللىق بىلەن سەھمىي ھالدا جاۋاب بېرەتتى. پەيغەمبىرىمىز ئەسلىمگىمۇ ئىسلامنى چۈشەندۈرۈپ، ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىنى ناھايىتى ياقتۇرۇپ قېلىپ، سۆزى تۈگىگەندىن كېيىنلا دەرھال مۇسۇلمان بولدى.

ئەسلىم ناھايىتى ۋاپادار بولۇپ، بىردەمدىن كېيىن ئۇلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ قويللىرىنى ئىگىلىرىگە تاپشۇرۇپ بەرمەكچى بولۇپ، پەيغەمبىرىمىزدىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن بۇ قويلارنىڭ ئىگىسىنىڭ يېنىدا پۇل ئېلىپ ئىشلەيمەن. بۇ قويلار ماڭا ئامانەت، بۇلارنى قانداق قىلىمەن؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز ئامانەت مەسلىسىدە ئىنتايىن سەزگۈر بولغانلىقى ئۈچۈن:

- ئۇلارنى قەلئە تەرەپكە قارىتىپ ھەيدىۋەتسەڭ، ئىگىسىنىڭ يېنىغا بارىدۇ، - دېدى. ئەسلىم قويلارنى قەلئەنىڭ يېنىغا ئاپىرىپ:

- مەن بۇنىڭدىن كېيىن سىلەرنىڭ ئىگەڭلار ئەمەس، قېنى ھەقىقىي ئىگەڭلارنىڭ يېنىغا كېتىڭلار! - دەپ ئۇلارنى ھەيدەپ ئىگىسىنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. قويلار خۇددى ئالدىدا بىرسى يول باشلاپ ماڭغاندەك قەلئەگە كىرىپ، ئىگىسىنىڭ يېنىغا باردى.

ئەسلىم قايتىپ كېلىپ ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن قوشۇنغا قاتناشتى. ئۇرۇشۇپ بارغانسېرى ئالغا ئىلگىرىلەپ قەلئەگە كىردى. دەل شۇ ۋاقىتتا يەھۇدىيلار ئاتقان تاشتىن بىرى تېگىپ كېتىپ شېھىت بولدى. جىنازىسى پەيغەمبىرىمىز تۇرغان يەرگە ئېلىپ كېلىندى. ئۈستى يۆگەكلىك ئىدى. پەيغەمبىرىمىز ئەسلىمنى ئېلىپ كېلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ، بىر توپ ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە ئۇ تەرەپكە يېقىنلاشتى. ئاز قالغاندا، دەرھال ئارقىسىغا



قايتتى. ساھابىلەر نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرالماي:
 - ئى، رەسۇلۇللاھ! نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭغا قارىماي، باشقا ياققا
 قارىۋالسىەن؟- دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:
 - ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا جەننەتتىكى ئايالى - ھۆرۈلئەيىن يېنىدا
 تۇرۇۋاتىدۇ،- دېدى.
 ئەسلىم، بىر ۋاقىت ناماز ئوقۇپمۇ باقماي تۇرۇپ جەننەتكە كىردى.
 ئۈستىگە تۇپراق تاشلانغاندا، ھۆرىلەر:
 - ئاللاھ ئۈستۈڭگە تۇپراق تاشلىغانلارنىڭ يۈزلىرىنى يۇرۇق قىلسۇن.
 سېنى شېھىت قىلغانلارنى قەتلى قىلسۇن! دەۋاتاتتى. (734)





ھەبىب ئىبنى مەسلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ھەبىب ئىبنى مەسلەمە قۇرەيشلەرنىڭ فەھر ئوغۇللىرى جەمەتىدىن بولۇپ، دادىسىنىڭ يالغۇز ئوغلى ئىدى. مەككە پەتھى قىلىنغاندا، ئۇ ئون ياشقا كىرگەن بولۇپ، ناھايىتى ئەقىللىق، زېرەك ۋە جەسۇر بالا ئىدى. مەككىنىڭ پەتھى قىلىنىشى بىلەن مەككىلىكلەر بەس - بەس بىلەن ئىسلامنى قوبۇل قىلىشقا باشلىغاندا، ئۇلارمۇ ئىسلامنى قوبۇل قىلدى. ھەبىب ئىسلامغا چىن كۆڭلىدىن ئىشتىياق باغلاپ، كۈچلۈك ئىشقى ۋە ھەۋەس بىلەن رەببىنىڭ بۇيرۇق ۋە چەكلىمىلىرىنى ئۆگىنىشكە باشلىدى. ئاللاھنى ۋە رەسۇلۇللاھنى تونۇغانسىرى قەلبىدىكى سۆيگۈ كۈچەيدى. ئۆيىنىڭ يالغۇز ئوغلى بولغاچقا ناھايىتى ياخشى كۆرۈلۈشمۇ، بۇ ئۇنىڭغا كۇپايە قىلمايتتى. ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈۋەتمەستىن دەرھال پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۆزىنى ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ يولىغا ئاتاشنى ئارزۇ قىلاتتى.

ئىسلامنى قوبۇل قىلغىنىغا بىر يىل بولغانىدى. قەلبىنىڭ چاقىرىقىغا قۇلاق سېلىپ، دادىسىنىڭ ئۆيىدىن ئايرىلىپ مەدىنىگە كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردى. چۈنكى ئۇ جىھاد قىلىشنى، ئىسلامنىڭ ئالدىدىكى كۇپۇر ۋە جاھالەت توسالغۇلىرىنى يوقىتىشنى ئارزۇ قىلاتتى.

دادىسى ئوغلىنىڭ مەدىنىگە كەتكەنلىكىنى ئۇقۇپ، ئارقىسىدىن مەدىنىگە كەلدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، ئوغلىنى قايتۇرۇپ كېتىش ئۈچۈن، پەيغەمبىرىمىزگە يالۋۇرۇپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ھەبىب مېنىڭ يالغۇز ئوغلۇم، ئۇنىڭدىن باشقا بالام يوق. ئۇ مېنىڭ پۇت - قولۇم. ماللىرىمنىڭ بېشىدا تۇرۇپ ئۇلارغا قارايدۇ،



ئائىلەمنى قوغدايدۇ، ئۆتۈنۈپ قالاي، ئۇنى قايتۇرۇۋەتكىن، - دېدى.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دادىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
ھەبىبكە قاراپ:

- ئى، ھەبىب! داداڭ بىلەن قايتىپ كەتكىن، بىر مەزگىلدىن كېيىن
سېنى قۇيۇۋېتىشى مۇمكىن، - دېدى.

ھەبىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قايتىپ كېتىشكە بۇيرۇق قىلغاچقا
قارشى چىقىمىدى، چىقالمايتتى. قەلبى جىھاد ئىشىقىدا كۆيۈۋاتسىمۇ،
دادىسى بىلەن بىللە قايتىپ كەلدى. يۇرتىدا ئۇزاق تۇرالمىدى. بىر
مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن پەيغەمبىرىمىزنىڭ بېشارىتى رېئاللىققا ئايلىنىپ،
دادىسى ۋاپات بولدى. ئۇنى دەپنە قىلغاندىن كېيىن، ئۆيىدىكى ئىشلارنى
ھەل قىلىۋېتىپ، مەدىنىگە كەلدى. (735)

كىچىك قوماندان

پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىرلىكتە كۆپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈشنى ئارزۇ قىلغان
بولسىمۇ، ئۇنداق بولمىدى. ئۇ مەدىنىگە كېلىپ بىر قانچە ئايدىن
كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولدى. شۇ قىسقىغىنە ۋاقىت
ئىچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى، نۇرغۇن
ۋەقەلەرگە شاھىت بولدى.

ھەبىب ئىبنى مەسلەمە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام قولىدىكى تىكىنى بار بىر ياغاچ بىلەن، ئۆزىمۇ بايقىماي
بىر بەدەۋىنىڭ بەدىنىنى يارىلاندىرۇپ قويدى. بەدەۋى پەيغەمبىرىمىزنىڭ
يېنىغا بېرىپ، بۇنىڭ قىساسىنى ئېلىشنى تەلەپ قىلدى. شۇ ۋاقىتتا
جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- ئى، مۇھەممەد! ئاللاھ سېنى زالىم ۋە زومىگەر بولسۇن، دەپ
ئەۋەتىمىدى، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز بەدەۋىنى يېنىغا چاقىرىپ:

(735) شامى، سۈنۈلۈل ھۇدا، 10/109؛ ئىبنى مەجرۇر، مۇختەسەر، 6/190.





- قىساسىڭنى ئالغىن، - دېدى. بەدەۋى:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئاتا - ئانام ساڭا پىدا بولسۇن، سەندىن رازى بولدۇم. سەندىن قىساس ئالمايمەن، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ياخشى دۇئالارنى قىلدى. (736)

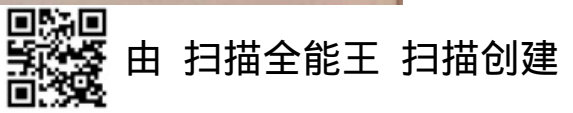
ھەبىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ مەدىنىدە تۇرۇپ قالغان بولۇپ، جىھاد قىلىش ئۈچۈن قارارگاھقا بېرىشقا ئالدىراۋاتاتتى. ئاخىرى ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشتى.

ئەمدىلا ئون بەش ياشقا كىرگەن ھەبىبنى تۇنجى قېتىم شامدىكى جىھاد مەيدانلىرىدا، قوماندان بولغان ھالەتتە ئۇچرىتىمىز. ھىجرىيەنىڭ 14 - يىلى ناھايىتى كۆپ ئادەم بىلەن دەمەشق سىپىلىنىڭ ئالدىغا بارغان ئىسلام قوشۇنى، شەھەرنى پەتھى قىلىشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. ئۇ ۋاقىتتا خالىد ئىبنى ۋەلىد، ھەبىب بىلەن بۇسەير ئىبنى ئەرتاب قوماندانلىقىدىكى كىچىك گۇرۇپپىلارنى ئەتراپتىكى يېزىلارغا ھۇجۇم قىلىشقا ئەۋەتتى. (737) ۋەزىپىسىنى غەلبىلىك ئادا قىلغان ھەبىب، ئارقىدىن دەمەشقنىڭ پەتھى قىلىنىشىغا قاتناشتى.

ھەبىب ئىبنى مەسلەمە ئىسلام قوشۇنى بىلەن غەلبە ئۈستىگە غەلبە قازىنىپ، ھىجرىيەنىڭ 15 - يىلى ئون ئالتە ياش چېغىدا قىلىچلىق قىسىملار ئالدىنقى سەپ بىرلىكىنىڭ قوماندانى بولدى. بۇ ئالدىنقى سەپ بىرلىكى يەرمۇك ئۇرۇشىغا، ئارقىدىن سۈرىيەنىڭ كۆپ قىسمىنىڭ پەتھى قىلىنىشىغا قاتناشتى.

ھەبىبنىڭ ئۇرۇشتا كۆرسەتكەن قەھرىمانلىقلىرى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قولىغا يەتكەندە، خەلىپە ئۇنىڭدىن ناھايىتى مەمنۇن بولدى، ئۇنىڭغا يۇقىرى باھا بەردى. ھەبىب ھەج قىلىش ئۈچۈن قارارگاھتىن ئايرىلىپ مەككىگە بارغاندا، ئۇ يەردە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن

(736) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 14/335.
(737) بەلازورى، فەتھۇل بۇلدان، 132.



ئۇچرىشىپ قالدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بىلەن تۇنجى قېتىم شۇ قېتىملىق ئۇچرىشىش ئەسناسىدا تونۇشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- سەن قوشۇننىڭ ئارقا تەرەپلىرىدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. ھەبىب:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ھەم ئۇ تەرەپلەردە ھەم ئالدىنقى سەپتە، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى سىناپ باقمىقى بولۇپ، خىزمەتچىلىرىگە:

- ئۇنىڭغا خەزىنىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىڭلار، خالىغىنىنى ئالسۇن! - دەپ بۇيرۇق قىلدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بۇيرۇقى بويىچە خىزمەتچىلەر خەزىنىنىڭ ئىشىكىنى پۈتۈنلەي ئېچىۋەتتى. ھەبىب ئۇ يەردىكى ماللارنىڭ ھېچ بىرىگە قول تەگكۈزمەي، پەقەت قورال - ياراغ ئالدى. ⁽⁷³⁸⁾ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ، قارارگاھتىن كەلگەن خەۋەرلەرنىڭ توغرىلىقىغا قانائەت قىلغاندىن كېيىن، ئۇنى تېخىمۇ ھۆرمەتلىدى.

جەھاد ئىشقى ئۇنىڭ ئىلىم ئۆگىنىشىگە توسالغۇ بولالمىغانىدى. پۇرسەت تاپسلا چوڭ ساھابىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلارنىڭ تەۋسىيەلىرىنى ئاڭلايتتى. بىر كۈنى ئەبۇ دەردا ئۇنىڭغا مۇنداق تەۋسىيەلەرنى قىلدى:

- ئاجىزلارنىڭ بەد دۇئاسىدىن ساقلانغىن! چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «بىر قۇل زۇلۇم قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا ياردەم قىلمايدۇ، ئۇ ئۆزىگە ياردەم قىلىدىغانغا ھېچكىمنى تاپالمايدۇ.» ⁽⁷³⁹⁾

ھەبىب ئىبنى مەسلەمە ئەبۇ دەردا بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى پەقەت ئۈزۈپ قويىمىغان بولۇپ، ئۇنىڭ كېسەل بولۇپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپ دەرھال يوقلاپ باردى. ئەھۋالدىن ئۆلۈمىنىڭ يېقىنلىشىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلغاندىن كېيىن:

(738) ئىبنى مەزۇن. مۇختەسەر. 6/190.

(739) ئىبنى مەزۇن. 29/230.





- ئى، ئەبۇ دەردا! قانداق ئەھۋالنىڭ؟ - دەپ سورىدى. ئەبۇ دەردا:

- كېسىلىم بارغانسېرى ئېغىرلىشىۋاتىدۇ، - دېدى. ھەبىب:

- مېنىڭچە، پەرۋەردىگارىڭنىڭ يېنىغا كېتىدىغاندەك قىلىسەن، ئاللاھ سېنى ياخشىلىق بىلەن مۇكاپاتلاندىرسۇن! - دېدى.

- ئامىن!

يوقلاپ كەلگەنلەر:

- ئى، ئەبۇ دەردا، قانداق شىكايەتنىڭ بار؟ - دەپ سورىدى.

- گۇناھلىرىمدىن شىكايەت قىلىمەن، - دېدى.

كۆڭلۈڭ نېمە تارتىدۇ؟

- جەننەتنى، - دېدى.

- ساڭا دوختۇر چاقىرايلىمۇ؟

- مېنى كېسەل قىلغان، ئەمەلىيەتتە ئۇ، - دېدى. (740)

بىر كۈنى يولدا كېتىۋېتىپ بىر دوستىنى ئۇچراتتى. دوستى بىر ئىش سەۋەبىدىن ناھايىتى قىيىن ئەھۋالدا ئىدى. ھەبىب كىشىلەر قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا، تېخىمۇ كۆپ خاتالىق ئۆتكۈزىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا:

- ئەخلاقىڭنى تېخىمۇ گۈزەللەشتۈرۈدىغانلىقىغا ئىشەنسەڭ، دەرھال ئۇ ئىشنى قىلغىن. ئۇنداق قىلالمىساڭ، ھېچ بولمىغاندا قىيىنچىلىق ئىچىدە قالغان ۋاقتىڭدىمۇ ئەسلىدىكى ھالىڭ بويىچە مۇئامىلە قىلىشقا تىرىشقىن. - دېگەنلەرنى تەۋسىيە قىلدى. (741)

ھەبىب ئىبنى مەسلەم ۋەقەلەرگە ھېكمەت كۆزى بىلەن قارايدىغان بولۇپ، بىر كۈنى مەئىن ئىبنى سەرۋە:

- خىرىستىيانلارنىڭ نېمە ئۈچۈن راھىبلارنى <رەب (پەرۋەردىگار)>

(740) ئىسى سەئىد. ئەلئەل. 3/393.

(741) ئىسى مەرزۇ. مۇتەئەب. 29/230.



دەپ ئاتايدىغانلىقىنى بىلەمسەن؟ - دەپ سورىدى، ئۇ:

- ھۆكۈمدارلار دۇنيانى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن، پەيغەمبەرلەرنىڭ بۇيرۇقلىرىنى بىر تەرەپكە قايرىپ قويۇپ، بىدئەتلەرگە بوي سۇندى. توڭگۇز گۆشى يېيشكە ئوخشاش ھارام ئىشلارنى قىلدى. بۇلارنى خاتىرجەم ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن، دىن مەسلىسىدە خەلقنى راھىبلارغا تاشلاپ بەردى. راھىبلارمۇ ھۆكۈمدارلارنىڭ بۇ پۇرسىتىدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ بىدئەتلەرنى ۋە ئىبادەتلىرىنى تەرك قىلىشنى كۆرمەسكە سالدى. سېنىڭچە قانداق؟ - دېدى، مەن ئىبنى سەرۋە:

- لېكىن، ھازىرچە بىزدە ئۇنداق ئىشلار يوق، - دېدى. (742)

ئاناتولىيە ئېغىزلىرىدا

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە جىھاد قىلىشنى داۋاملاشتۇرغان ھەبىب، ھىجرىيەنىڭ 17 - يىلى ئىياز ئىبنى غەنەم بىلەن بىرلىكتە ئىككىنچى قېتىم ئانتاكىيەنى پەتھى قىلدى. ئارقىدىن جۇرجۇمە يېزىسىنى مۇھاسىرىگە ئالدى. ئاھالە بىر مەزگىل قارشىلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، كېيىن سۈلھى تۈزۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن مالاتيا ئەتراپىدىكى ھەدەس قەلئەسىنى قولغا كىرگۈزدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھىجرىيەنىڭ 20 - يىلى ئىياز ئىبنى غەنەمنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ئۇنىغا ھەبىبنى جەزىرەگە ۋالىي قىلىپ بەلگىلىدى. كېيىن پەتھى قىلغانسىرى تەسىر دائىرىسى كېڭىيىپ، ئەرمېنىيە ۋە ئەزەربەيجانمۇ ئۇنىڭ باشقۇرۇشىغا بېرىلدى. ۋالىيلىق ۋەزىپىسى ئۇنىڭ ئىلاھى كەلىمىنى تېخىمۇ يىراقلاشقا يەتكۈزۈشكە ۋاسىتە بولدى. ئىككى يىلدىن كېيىن ئەبۇ ئەدۋادنىڭ پەتھى قىلىنىشىدا سۇراقە ئىبنى ئامىرغا ياردەمگە باردى.

ھىجرىيەنىڭ 24 - يىلى ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىكىنىڭ

(742) ئىبنى مەرزۇق، 25/149.



دەسلەپكى مەزگىللىرىدە شامغا ۋالىي بولغان ھەزرىتى مۇئاۋىينىڭ قول ئاستىدا ۋەزىپە ئۆتىدى. 8 - 10 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن پەتھىدىن - پەتھىگە يۈگۈردى. ئۇنىڭغا رىملىقلارنىڭ 80 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن شامغا قاراپ كېتىۋاتقانلىق خەۋىرى كەلدى. شام ۋالىيسى ھەزرىتى مۇئاۋىيىگە دەرھال خەۋەر يوللاپ، كېلىۋاتقان قوشۇننى توختىتىش ئۈچۈن ياردەم تەلەپ قىلدى. ئۇمۇ خەلىپىگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ، ياردەم بېرىشنى تەلەپ قىلدى. خەلىپە كۈفەدىكى ۋەلىد ئىبنى ئۇقبەگە مەكتۇپ يېزىپ، شامدىكى مۇسۇلمانلارغا ياردەم قىلىشنى بۇيرۇدى. ۋەلىد ئىبنى ئۇقبە دەرھال 8 مىڭ كىشىلىك قوشۇن تەشكىللەپ، سەلمان ئىبنى رەبىئەنى قوماندان قىلىپ شامغا ئەۋەتتى.

خەۋەرلىشىش جەريانىدا خېلى ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتۈپ كەتكەن بولغاچقا، رىم قوشۇنلىرى ھەبىب ئىبنى مەسلەمە بار يەرگە يېقىنلاپ قالغانىدى. ئىش يەنە ئۇنىڭغا قالدى. چارىسىز ھالدا ئۆزىدىن ئون ھەسسە كۆپ بولغان قوشۇن بىلەن ئۇرۇش قىلدى. ھەبىب ئىبنى مەسلەمە ناھايىتى زېرەك بولۇش بىلەن بىللە يەنە، ئۇرۇش ئىستراتېگىيەلىرىنى ياخشى بىلىدىغان ۋە ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان بىر قوماندان ئىدى. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن قول ئاستىدىكى قوماندانلارنى يىغىپ، ئۇلارغا:

- بۇ كېچە ھۇجۇم قىلىمىز، ئۇچرىشىش نوقتىمىز رىم قوشۇنى قوماندانىنىڭ چېدىرى بولىدۇ، - دېدى. ئاندىن پىلاننى ئەتراپلىق چۈشەندۈردى. پىلاننى ئاڭلىغان ئايالى ئۇمۇ ئابدۇللا يولدىشىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ، قوماندانلار:

- ئۇچرىشىش نوقتىمىز قەيەر؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- رىم قوشۇنى قوماندانىنىڭ چېدىرى ياكى جەننەت، - دەپ جاۋاب بەردى.

ئايالىمۇ ئۆزىگە ئوخشاش جەسۇر بىر ئەسكەر ئىدى. ئۇمۇ ئەسكەرلەرگە



قوشۇلۇپ كېچىسى ھۇجۇمغا قاتناشتى. ئۇرۇش باشلىنىشتىن بۇرۇن قوللىرىنى كۆتۈرۈپ:

- پەرۋەردىگارم! بىز ئۈچۈن ئاي يورۇقىنى ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن ئۆچۈرگىن، يامغۇر ئارقىلىق ئۇلارنىڭ بىزنىڭ ئۈستىمىزگە كېلىشىگە توسالغۇ بولغىن، ئەسكەرلىرىمىزنىڭ جېنىنى قوغدىغىن، ئۇلارغا شېھىتلىك ساۋابىنى يازغىن. - دەپ دۇئا قىلدى.

بۇ ھەقتە توختالغان سەئىد ئىبنى ئابدۇلئەزىز مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلدى. ئۇ كېچە دۈشمەننىڭ ئۈستىدىكى ئاينىڭ يورۇقىنى ئۆچۈرۈپلا قالماستىن، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە چېلەكتە قويغاندەك شارقىراپ يامغۇر ياغدۇردى.»

ئاللاھنىڭ ياردىمى بىلەن پىلانى ئەمەلگە ئاشتى. ئىسلام قوشۇنى 80 مىڭ كىشىلىك رىم قوشۇنلىرىغا ھۇجۇم قىلىپ، كاتتا غەلبىگە ئېرىشتى. ئەتىسى ئەتىگەن ئەسكەرلەر رىم قوماندانىنىڭ چېدىرىدا توپلانغاندا، ھەبىب ئىبنى مەسلەمنىڭ ئايالىمۇ ئالدىدا تۇراتتى. ئۇمۇ باشقا ئەسكەرلەرگە قوشۇلۇپ ئۇرۇش قىلغانىدى. ئايالىنىڭ جاسارىتىنى بىلىدىغان ھەبىب بۇ ئەھۋالدىن قەتئىي ھەيران قالمىدى.

پەتھى قىلىش ھەرىكىتى داۋام قىلىۋاتاتتى. قوشۇن ئەرزۇرۇم ۋە ئەتراپىدىكى بىرقانچە شەھەر - بازارلارنى ئۇرۇش قىلمايلا قولغا كىرگۈزدى؛ رايون خەلقى بىلەن سۈلھى تۈزۈپ سۈرىيەگە قايتىپ كەلدى. (743)

ھەبىب ئىبنى مەسلەمە ھەر دائىم ئۇرۇشتىن بۇرۇن قوشۇندىكىلەرگە سۆز قىلاتتى. سۆزى تۈگىگەندىن كېيىن دۇئا قىلاتتى. شاملىقلار ئۇنىڭ دۇئاسىنىڭ قوبۇل بولىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. بىر قېتىم قوشۇنغا خىتاب قىلغاندىن كېيىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بىر گۈرۈپپا ئىنسان بىر يەرگە يىغىلغان ۋاقىتتا، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى دۇئا قىلىپ، يەنە بىر قىسمى ئامىن دېسە، ئاللاھ ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى چوقۇم قوبۇل قىلىدۇ.»

(743) ئىبنى كەسىر. ئەلىئىدایە ۋەسئەھابە، 1/1095: نەبەرىنى. تارىخ، 790.





دېگەنلىكىنى قەيت قىلدى.

ئاندىن ئۇ <ئاللاھقا ھەمدۇ- سانا ئېيتىمەن. پەرۋەردىگارم! قانلىرىمىزنى تۇتقىن، بىزگە شېھىتلىكنىڭ ساۋابىنى يازغىن!> دەپ دۇئا قىلدى.

ھەبىب ئىبنى مەسلەمە دۇئاسىنى تۈگەتمەستىن دۈشمەن قوماندانى ئۇنىڭ چېدىرىغا كېلىپ، تىنچلىق ئورنىتىش تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدى. (744)

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شېھىت قىلىنغاندا

ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىسيانچىلار تەرىپىدىن مۇھاسىرىگە ئېلىنىپ مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ياردەم تەلەپ قىلىپ شامغا خەۋەر يوللىدى. ھەزرىتى مۇئاۋىيە ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن دەرھال ھەبىب ئىبنى مەسلەمەنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆيىنى قورشىۋاپتۇ، دەرھال ئىشەنچلىك ۋە ۋەقەلەرنى ياخشى كۆزىتەلەيدىغان بىر ئادەمنى ئۇ يەرگە ئەۋەتىپ، ئەھۋالنى ئۇققىن. قەتئىي بىرەر ئىشقا بېرىلىپ كېتىپ، ئەھۋالغا سەل قارىمىسۇن! ئۇ يەردىن كەلگەن خەۋەرنى مەندىن باشقا ھېچكىم بىلمىسۇن! سەنمۇ دەرھال چاققان كىشىلەرنى يېنىڭغا ئېلىپ، مەندىگە قاراپ يولغا چىققىن!- دېدى. ھەبىب:

- ئەسكەرلەر بىلەنمۇ ياكى باشقا كىشىلەر بىلەنمۇ؟- دەپ سورىدى. مۇئاۋىيە:

- سەن بىلەن بارىدىغان كىشىلەر شاملىقلاردىن بولسۇن،- دېدى.

ھەبىب:

- شام خەلقىدىنمۇ؟- دەپ سورىدى. مۇئاۋىيە:

ئەسكەرلەرنى مەقسەت قىلغان بولسام ساڭا ئېيتاتتىم. شاملىقلاردىن

(744) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 6/191.



باشقا سەن ياخشى تونۇمايدىغان ئەسكەرلەر بىلەن بىللە ماڭساڭ، يولدا ساڭا خائىنلىق قىلىشى مۇمكىن، - دېدى. ھەبىب:

- دەسلەپتە كىمنى ئەۋەتمەن؟ - دەپ سورىدى. مۇئاۋىيە:

- يەزىد ئىبنى شۇجائى ئېلىۋالغىن، ئۇنى سەنمۇ ياقىتۇرۇپ قالسىن. قېنى ئەمىسە، بۇ يەردە ۋاقت ئۆتكۈزمەي، بېرىپ مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرىگە ياردەم قىلىڭلار! يولۇڭلار ئۇچۇق بولسۇن. ئى، زەيد، سەنمۇ تېز بولغىن! - ئى، ھەبىب! ئۇ يەرگە بارغان ۋاقتىڭدا ئەگەر ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھايات بولسا، ئۇ بىزنىڭ خەلىپىمىزدۇر، ئۇنىڭ بۇيرۇقى مېنىڭ بۇيرۇقىمدۇر، نېمىگە بۇيرىسا شۇنى قىلغىن. ئەگەر ئۆلگەن بولسا، ئۇنى ئۆلتۈرگەنلەرنى ۋە ئۇلارغا ياردەم قىلغانلارنى ساق قويمىغىن. مەدىنىگە يېتىپ بېرىشتىن بۇرۇن بىرەر خەۋەر ئالساڭ، شۇ يەردە ساقلاپ، مېنىڭ پىكرىمنى ئالغىن! - دېدى.

قوشۇن يولغا چىققان بولسىمۇ، ئەمما كېچىكىپ قالغان ئىدى. قوشۇن ۋادىلىقۇرا دېگەن يەرگە كەلگەندە، ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ شېھىت قىلىنغانلىقىدىن خەۋەر تاپتى. نۇئمان ئىبنى بەشىر ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قانلىق كۆيىنكى بىلەن ئايالى نائىلە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ كېسىلگەن قولىنى يېنىدا ئېلىپ كەلگەندى. كۆڭۈللىرى ناھايىتى يېرىم بولۇپ، قايغۇ ئىچىدە شامغا قايتىپ كەلدى. شام خەلقى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى پەرىشان بولدى. نەچچە كۈنگىچە كۆز يېشى تۆكۈپ، كېچىلىرى ئوخلىمىدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قانلىق كۆيىنكى بىلەن ئايالىنىڭ كېسىلگەن قولىنى مەسجىدكە ئېسىپ قويۇپ، ئىسيانچىلاردىن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىشقا قەسەم قىلىشتى. (745)

ئارقىدىن مۇسۇلمانلار ھازىرغىچە ئۈنتۇيالىمغان ۋەقەلەر ئارقا- ئارقىدىن يۈز بەردى. سىغىن ئۇرۇشىدا ھەزرىتى مۇئاۋىيىنىڭ قوماندانلىرىدىن بىرى

(745) ئىبنى مەنزۇر، 16/216، 27/360.





بولغان ھەبىب قانچە يىل رىملارغا قارشى پۇلاڭلاتقان قىلىچىنى، بۇ قېتىم يۈرىكى قان يىغلىغان ھالدا، قاتتىق ئازاب ئىچىدە مۇسۇلمانلارغا قارشى پۇلاڭلاتتى. (746)

كېيىنچە ھەزرىتى ھۈسەيىن بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ھەزرىتى ھۈسەيىن دادىسى بىلەن قىلغان ئۇرۇشلارنى كۆزدە تۇتقان ھالدا:

- ئى، ھەبىب! ئاللاھقا ئىتائەت قىلىش ھېساپلانمايدىغان نۇرغۇن ئۇرۇشلارغا قاتناشتىڭ، دەپ ئۇنى ئەيىبلىدى. ئۆزىچە ئورۇنسىز ئەمەسلىكىنى ئويلىغان ھەبىب:

- داداڭ بىلەن قىلىنغان ئۇرۇشلارنى كۆزدە تۇتقان بولساڭ، بۇ ئۇلاردىن بىرى ئەمەس،- دېدى. ھەزرىتى ھۈسەيىن:

- ئەكسىچە ئۇلاردىن بىرىدۇر. يوق بولىدىغان ئەھمىيەتسىز دۇنيا ئۈچۈن، مۇئاۋىينىڭ يېنىدىن يەر ئالدىڭ. سېنى دۇنيا ئۈچۈن يۈگۈرتتى، ئاخىرىنىڭ ئۈچۈن ئولتۇرغۇزدى. قىلغان خاتا ئىشلىرىڭنى گۈزەل سۆزلەر بىلەن ئاقلىمىغان بولساڭ كاشكى. بۇنداق قىلساڭ، ئاللاھ تۆۋەندىكى ئايەتتە سۆزىنى قىلغان كىشىلەردىن بولسەن: «يەنە بىر قىسىم كىشىلەر گۇناھلىرىنى ئېتىراپ قىلدى. ئۇلار ياخشى ئىشقا يامان ئىشنى ئارىلاشتۇرۇپ قويدى.» (747) ئەمما سېنىڭ ئەھۋالىڭ تۆۋەندىكى ئايەتتىكى كىشىلەرگە ئوخشايدۇ: «ياق، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن دىللىرى قارىيىپ كەتكەن.» (748)

ھەزرىتى ھۈسەيىننىڭ سۆزلىرى ئۇنىڭ قەلبىگە خۇددى ئوقتەك تەگكەندى. كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىقىلىپ كەتكۈدەك ھالغا كېلىپ، جىھاد مەيدانلىرىدا يوقىتىپ قويغانلىرى، پىتىنىڭ ئۇلارنى قانداق ھالغا چۈشۈرۈپ قويغانلىقىنى ئويلاپ ئىنتايىن بىئارام بولدى.

(746) ئىسئۇل ئەسىر. ئۈسەدۇلغەبە. 1068.

(747) تەپھە سۈرىسى. 102 - ئايەت.

(748) مۇنەققىس سۈرىسى. 14 - ئايەت؛ ئىبنى ئابدۇلغەبە. ئىستىئاب. 1/321.





ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە ھەزرىتى مۇئاۋىينىڭ قول ئاستىدا تۇرۇپ باشقۇرۇش ۋە ئەسكىرى ۋەزىپىلەرنى نەتىجىلىك ئادا قىلدى. ھىجرىيەنىڭ 42 - يىلى 45-50 ياشلار ئەتراپىدا ۋاپات بولدى.

ھەزرىتى مۇئاۋىيە سۈننەتكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغان ھەبىب ئىبنى مەسلەمەنى «ئاللاھ ماڭا ناھايىتى قابىلىيەتلىك ئىككى ياردەمچى بەردى؛ ئۇلارنىڭ بىرى مەندىن دائىم ھوقۇق تەلەپ قىلدى. يەنە بىرى يەنى ھەبىب بولسا، دائىم <سۈننەت، سۈننەت> دەپ ئاگاھلاندۇردى.» دېگەن سۆزلىرى ئارقىلىق ئەسكە ئالاتتى. (749)





ھارسە ئىبنى سۇراقە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ھارسە ئەنەس ئىبنى مالىكىنىڭ ھاممىسى رۇبەيئە بنتى نەدىر بىلەن سۇراقە ئىبنى ھارسەنىڭ ئوغلىدۇر. ئانىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ۋە ھاممىسىنىڭ جەمەتىدىن بولغان نەججار ئوغۇللىرىدىندۇر. ھارسە كىچىك ياشتىلا دادىسىدىن ئايرىلىپ يېتىم قالدى. رۇبەيئە ناھايىتى كۆيۈمچان بىر ئانا بولۇپ، ئوغلىنى باغرىغا چىڭ باستى، يېتىملىكىنى ئۆتۈلدۈرۈشقا تىرىشتى، ئۇنىڭغا ھەم دادا ھەم ئانا بولدى.

ھارسە يېقىن تۇغقانلىرىمۇ ناھايىتى ياخشى كىشىلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ يار - يۆلەكتە بولۇشى بىلەن ناھايىتى ئەخلاقلىق بىر بالا بولۇپ چوڭ بولدى. مەدىنە خەلقى ئىسلامنى قوبۇل قىلىشقا باشلىغاندا، ئانا - ئوغۇل ئىككىسىمۇ خەلقنىڭ ئارقىسىدا قالماي بىرلىكتە مۇسۇلمان بولدى. قەلبى ئىسلام نۇرى بىلەن يورۇتۇلغاندىن كېيىن، پۈتۈن ئىش - ھەرىكەتلىرى ئىسلام ئەخلاقى بىلەن زىننەتلەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە تەشرىپ قىلىشى ئۇلارنى ناھايىتى خۇشال قىلدى. ئۇ شۇ كۈنى، ئۆمۈر بويى ئۆتۈمىگۈدەك بىر بايرام كۈنىنى باشتىن كەچۈرگەنىدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ كېلىشى بىلەن ھاياتى تېخىمۇ گۈزەللەشكەن، تېخىمۇ چوڭقۇر مەنىگە ئىگە بولغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرنى بىر - بىرى بىلەن قېرىنداش قىلغاندا، ھارسەنى ئۆزىنى ئىبادەتكە ئاتىغان ئوسمان ئىبنى مەئزۇننىڭ ئوغلى سەئىد بىلەن قېرىنداش قىلىپ قويدى. (750)

(750) ئىبنى سەئىد. تەباقات. 3:511؛ ئىبنۇل ئەسىر. ئۆسۈلۈلە. 993.



سەئىدەمۇ دادىسىغا ئوخشاش ئىبادەت قىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان، كۆڭلى - كۆكسى كەڭ بىر ياش ئىدى. ھارسە ئۇنىڭدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى. ئىككى ياش بىر - بىرىدىن ئايرىلماي، ئىلىم ئۆگىنىش ئۈچۈن ئۇزۇن يوللارنى باستى. بالىقتىن ياشلىق دەۋرىگە يېڭىلا قەدەم باسقان ھارسە، كىچىك ياشتىلا ھەقىقىي مەنىدىكى ئىمانغا ئىگە بولغانىدى. ھەممىگە مەلۇم بولغاندەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چوڭ - كىچىك دېمەستىن ھەممە كىشىگە ئوخشاش كۆڭۈل بۆلەتتى. بىر كۈنى يولدا ھارسە بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇنىڭغا كۆيۈنۈپ ھال - ئەھۋال سوراپ:

- ئى، ھارسە! قانداق ئەھۋالدا؟ - دەپ سورىغانىدى، ئاجايىپ مەنىلىك قىلىپ:

- ئاللاھقا ھەقىقىي مەنىدە ئىمان ئېيتقان ئەھۋالدا مەن، - دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبىرىمىز ئەجەبلىنىپ:

- نېمە دەۋاتقانلىقىڭنى بىلمەسەن؟ بۇلارنى بىلىپ تۇرۇپ سۆزلەۋاتامسەن؟ ھەرقانداق نەرسىنىڭ بىر ھەقىقىتى، بىر بېشارتى بولىدۇ. سېنىڭ ئىمانىڭنىڭ ھەقىقىتى نېمە؟ - دەپ سورىدى. ھارسە:

- نەپسىم دۇنيادىن يۈز ئۆردى. شۇنىڭ ئۈچۈن كېچىلىرىم ئۇيقۇسىز، كۈندۈزلىرىم سۈسىز ئۆتۈۋاتىدۇ. رەببىمنىڭ ئەرشىنى ئۇچۇق كۆرگەندەك قىلمەن. جەننەت ئەھلىنىڭ ئۇ يەردە رەببىمىزنى زىيارەت قىلغىنىنى، جەھەننەم ئەھلىنىڭ ۋارقىراشلىرىنى ئاڭلىغاندەك قىلمەن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئى، ھارسە! سەن بىر نەرسىلەرنى بىلگىلى باشلاپسەن، بۇ ئەھۋالنىڭنى داۋاملاشتۇرغىن، ئۇنى مەھكەم قۇچاقلغىن، - دېدى. ھارسە:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ماڭا شېھىت بولۇشۇم ئۈچۈن دۇئا قىلغىن، - دېدى.

پەيغەمبىرىمىز ئىمانى كامالەتكە يەتكەن بۇ ياشنىڭ ئارزۇسىنىڭ





ئەمەلگە ئېشىشى ئۈچۈن دۇئا قىلدى. (751)

ئىلىم ئۆگىنىش يولىدا ئۈزلۈكسىز ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان ھارسە، ئانىسىنىمۇ ئۇنتۇپ قالمىدى، ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈپ ياخشى مۇئامىلە قىلدى. ھەممە ئىشىغا ياردەملىشىپ، كۆڭلىنى ئاغرىتماسلىققا، خۇشال قىلىشقا تىرىشتى. ئاللاھ ئۇنىڭ ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىش ئۈچۈن كۆرسەتكەن بۇ تىرىشچانلىقىنىڭ مۇكاپاتىنى بەردى. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە:

- جەننەتكە كىرگەن ۋاقتتا، ئۇ يەردە ھارسەنى كۆردۈم. بۇنىڭ سەۋەبى ئۇنىڭ ئانىسىغا قىلغان ياخشىلىقىدۇر، - دېدى. (752)

فەردەۋس جەننىتىدىكى شېھىت

مۇسۇلمانلار بەدىرگە بېرىپ جىھاد قىلىشقا چاقىرىلدى. ھارسە بۇ چاقىرىقنىڭ ئۆزى ئۈچۈنمۇ قىلىنغان چاقىرىق ئىكەنلىكىنى ئويلاپ، ئانىسى بىلەن ۋىدالىشىپ، ئۇنىڭ ياخشى دۇئالىرىنى ئېلىپ بەدىرگە قاراپ يولغا چىقتى. شېھىت بولۇشنى چىن قەلبىدىن شۇنچىلىك ئارزۇ قىلاتتىكى، ئۇرۇشنىڭ باشلىنىشىنى كۈتۈشكۈمۇ تاقەت قىلالماي، پەرۋەردىگارى بىلەن ۋە مەنئى دېرىزىسىدىن كۆرگەن گۈزەللىكلەر بىلەن تېزىرەك ئۇچرىشىشنى ئارزۇ قىلاتتى. پەرۋەردىگارى ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىنى يەردە قويمىدى؛ ئۆزى بىلەن تېزىرەك كۆرۈشۈشنى تىلىگەن بۇ ياشنى ساقلاماي، دەرھال يېنىغا ئالدى.

تېخى ئۇرۇش باشلانمىغانىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىتتىپاقىدىشى مەھجە بىلەن ھارسە ئىبنى سۇراقە سۇ ئىچىش ھەم ئەتراپنى كۆزىتىپ بېقىش ئۈچۈن، بەدىر قۇدۇقىنىڭ يېنىغا بارغانىدى. مۇشرىكلار مۇسۇلمانلارنىڭ قۇدۇقىنىڭ يېنىغا يېقىنلىشىشىنى خالىمىغاچقا، ئۇلارغا ئوق ئېتىشقا باشلىدى.

(751) ئىسۋال نەسىر، ئۆسۈلۈك، 907.

(752) ئىسۋال نەسىر، 907.



بۇ ئوقلاردىن بىرى مەھجەگە تېگىپ، ئۇنى شېھىت قىلدى. ئۇ <ئاللاھ > دېگىنىچە يەرگە يىقىلغاندا، ھىبىيان ئىبنى ئەرقەنىڭ ئاتقان يەنە بىر ئوقى ھارسە ئىبنى سۇراقەنىڭ بوغۇزىغا تېگىپ ئۇنىمۇ شېھىت قىلدى. ھارسە ئۇ ۋاقىتتا ئەمدىلا ئون بەش ياشقا كىرگەن ناھايىتى قىممەتلىك بىر يىگىت ئىدى. ئۇ ئىچمەكچى بولغان سۈيىگە قانالمى تۇرۇپ، شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا شېھىت بولدى. (753)

ئۇنىڭ ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشقان بولۇپ، جەننەتكە كىرگەن ۋە پەرۋەردىگارى بىلەن ئۇچراشقان ئىدى.

ئۇرۇش ئاخىرلىشىپ ئىسلام قوشۇنى قايتىپ كېلىۋاتاتتى. رۇبەيئە رەزىيەللاھۇ ئەنھا قوشۇن مەدىنىگە كەلمەستىن بۇرۇن ئوغلىنىڭ شېھىت بولغانلىقىدىن خەۋەر تاپقاندى. قەلبىگە بىر ئوت چۈشكەن رۇبەيئە رەزىيەللاھۇ ئەنھا، ئەتراپىدىكىلەرنىڭ ئىچ ئاغرىتقان ھالدا قاراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، تەڭداشسىز غەيرەت بىلەن مۇنۇ سۆزلەرنى قىلدى:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەندە ئۇنىڭدىن سورىغانغا قەدەر كۈتمەن. ئەگەر ئوغلۇم جەننەتتە بولسا، يىغلىمايمەن. ئەجرىمنى ئاللاھتىن تىلەپ سەۋر قىلىمەن. ئەگەر ئوغلۇم جەھەننەمدە بولسا، ئۇ چاغدا مېنىڭ قانداق يىغلايدىغانلىقىمنى كۆرۈڭلار!

ئىسلام قوشۇنى مەدىنىگە كىرگەندە، دەرھال پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ھارسەنىڭ مەن ئۈچۈن قانچىلىك قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلىسەن. ئەگەر ئوغلۇم جەننەتتە بولسا، ساۋابىنى ئاللاھتىن ئۈمىد قىلىپ، سەۋر قىلىمەن. ئەگەر ئۇ يەردىن باشقا يەردە بولسا، مېنىڭ قانداق قىلىدىغانلىقىمنى كۆرسەن. پۈتۈن كۈچۈم بىلەن يىغلايمەن. -

- ئىسىت ساگا! ئۇنىڭغا يىغلامسەن؟ ئۇنى يالغۇز بىر جەننەتتە دەپ

(753) ئىبنى ھىشام، سىيرە، 1 - 627:2، ئىبنى سەئىد، تەبىقات، 3: 510.





ئويلايمسەن؟ ئۇ ناھايىتى كۆپ جەننەتتە. ئۇ فېردەۋسلىئەلا جەننەتتە، -
دېدى. (754)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئوغلى ھەققىدىكى خوشخەۋەرنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن، قەلبى خوشاللىققا تولدى. ئەتراپتىكى كىشىلەرگە
قاراپ، خوشاللىقنى ئىزھار قىلغان ھالدا:
- پاه پاه، ئى، ھارسە، ئاپىرىن ساگا! - دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر قۇتا سۇ كەلتۈرۈلۈشنى تەلەپ قىلدى.
سۇ كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن، قۇلنى قۇتغا سېلىپ بىر ئۈچۈم سۇ
ئالدى. سۇنى ئاغزىغا ئېلىپ غار - غار قىلدى. ئاندىن سۇ قۇتسىنى
رۇبەيئە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا بەردى. رۇبەيئە رەزىيەللاھۇ ئەنھا سۇدىن بىر ئاز
ئىچىپ قالغىنىنى قىزىغا بەردى. ئارقىدىن پەيغەمبىرىمىز سۇنى كۆكسىگە
سېپىشنى ئېيتتى. ئانىلىرىمىز سۇنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
دېگىنى بويىچە قىلىپ ئازام تېپىپ قالدى.

بۇلارنى رىۋايەت قىلغان كىشى مۇنداق دەيدۇ: ئالغان خوشخەۋىرى
سەۋەبىدىن ھاياتى بويىچە خوشال ياشىدى. مەدىنىدە ئۇنىڭدەك خوشخۇي
بىر ئايال كۆرمىدىم. ئۇ سەۋر قىلىشى ۋە ئىمانى بىلەن ئاياللارغا ئۈلگە
بولدى. (755)

(754) بۇخارى. جىھاد، 14؛ مەغازى، 9؛ رىكا، 51.
(755) ئابىسى. ئۈمىدەنسۇل قارى، 116:10. مەقرىزى، ئىمتائۇل ئىسائى، 142:5. ئەتراپلىق مەلۇمات ئۈچۈن «جەننەت بىلەن
خوشخەۋەر بېرىلگەن ئاياللار» غا قاراڭ.





ئىياس ئىبنى مۇئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئىياس ئىبنى مۇئاز مەدىنىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان بولۇپ، بالىلىقىنىڭ ھۇزۇرىنى سۈرىدىغان چاغلىرىدا، چوڭلىرى كىچىككىنە ئىشلارنى باھانە قىلىپ جېدەل - ماجىرا چىقىرىپ، ئۇنى بۇنىڭدىن مەھرۇم قىلدى. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تېخىمۇ كۈچەيگەن بۇ جېدەل - ماجىرا ئاخىرى قېرىنداش ماجىراسىغا ئايلاندى. مۇئاز بالىلىقىنى ئۇنتۇپ، قورقۇش ۋە ئەندىشە ئىچىدە ياشاشقا باشلىدى. ئادەم ئۆلمەيدىغان ياكى يارىلانمايدىغان بىرمۇ كۈن يوق ئىدى. ھەر كۈنى بىر ئۇرۇش ياكى بىر ئۆلۈم خەۋىرى بىلەن ئىزتىراپ چېكەتتى. مۇشرىكلار مەككىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەرنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋالغان يىللاردا، مەدىنىدە بۇ ئىس ئۇرۇشى دەپ ئاتالغان بۇ ئېچىنىشلىق ۋەقەلەر يۈز بېرىۋاتاتتى. بۇرۇندىن تارتىپ مەدىنىگە يەرلىشىپ، ئۇ يەردە ياشاۋاتقان ئىككى چوڭ قەبىلە - ئەۋس ۋە خەزىرە جىلىكلەر ئەمدى شىددەت بىلەن بىر - بىرىنى ئۆلتۈرۈۋاتاتتى.

مەدىنىلىكلەر ھالى خاراب ۋە نەپەسلىرى سىقىلغان ھالەتتە ياشاۋاتقان بولۇپ، كىچىككىنە يورۇقلۇقنى كۆرسە، دەرھال يۈگۈرگىدەك دەرىجىدە بىچارە ئىدى. ئەسىرلەردىن بېرى بىر شەھەردە، ئوخشاش يول ۋە كوچىلاردا بىللە ياشىغان بۇ قېرىنداشلار، ئەمدىلىكتە بىر - بىرىنىڭ قېنىنى تۆكۈپ، ھېچكىمنى كوچىلاردا خاتىرجەم ماڭالمايدىغان، كېچىلىرى قورقماي ئارام خۇدا ئۇخلىيالمايدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويغانىدى. چارىسىزلىك ئىچىدە چارە ئىزدەيتتى. ئويلاپ ئەقلىگە كەلگەن پۈتۈن يوللارنى سىناپ باقتى،



ئاماللارنى قىلاتتى. لېكىن ھەممىسى بىكارغا كېتەتتى.

ئۈرۈش داۋاملىشىۋاتاتتى. كىشىلەر چارە ئىزدىمەكتە ئىدى، بۇ ئىزدىنىشكە ياشلارمۇ قوشۇلدى. ئىياس ئىبنى مۇئاز يېشى كىچىك بولسىمۇ، ناھايىتى ئەقىللىك، زېرەك ۋە ھوشيار بىرى بولغاچقا، يۈز بېرىۋاتقان بۇ پالاكەتلەرگە كۆڭۈل بۆلىدىغان ئۆزىگە ئوخشاش ياشلار بىلەن بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىپ، ھەل قىلغۇچ بىر چارە تېپىش ئۈچۈن تىرىشىۋاتاتتى. ئەۋس قەبىلىسىدىن ئون بەش ياش ئۆز ئارىسىدا بىر گۇرۇپپا تەشكىللەپ، لاۋۇلداپ يېنىۋاتقان بۇ پىتنە ئوتىنى ئۆچۈرۈش ئۈچۈن تىرىشىۋاتاتتى. قانچە كۈن پاراڭلىشىش ۋە تالاش - تارتىش قىلىش ئارقىلىق، ئاخىرىدا مەككىگە بېرىپ، ئۇ يەردىكى ئىككى ئائىلە دوستلىرى بىلەن پاراڭلىشىپ، مەسلىھەتلىشىپ، ئۇلاردىن ياردەم سورايدىغان قارارىغا كەلدى.

بۇ ئون بەش يىگىت ھەم ئۆمرە قىلىش ھەم بۇ پىتنىدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئامالىنى تېپىش ئۈمىدى بىلەن مەككىگە كەلدى. بۇ ياشلارنىڭ باشلىقى ھارىس بىلەن ئۇلارغا قوشۇلغان ئاتىسى ئەنەس ئىبنى رافىئ ئىدى. ئارىسىدا ئامىر ئىبنى مۇئاز ۋە ئۇنىڭ يېقىن تۇغقانلىرىدىن بولغان ئىياس ئىبنى مۇئازمۇ بار ئىدى. ئۇلار مەككىگە مەككىگە بارغاندىن كېيىن كەبىنى تاۋاپ قىلدى. تاۋاپتىن كېيىن توپتوغرا مەككىلىك رەئىسلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ ئەھۋالنى ئېيتىپ، ئۇلاردىن ياردەم تەلەپ قىلدى. مەككىلىك رەئىسلەر ئەھۋالنى ئاڭلاپ، قېرىنداش ماجراسىغا ئارىلىشىشنى خالىمىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ ياشلارنى رەنجىتىمگەن ئاساستا سىپايلىك بىلەن <ياق> دېدى. ھەتتا بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق تەلەپلەرنى ئاڭلىماسلىق ۋە دوستلىرى ئالدىدا قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالماسلىق ئۈچۈن، مەدىنىلىكلەردىن يىراق تۇرۇشقا تىرىشتى.

ئۇ چاغلاردا پەيغەمبىرىمىزمۇ خۇددى مەدىنىلىكلەرگە ئوخشاشلا قىيىن ئەھۋالدا بولۇپ، ئىسلام دەۋىتىنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن چارە



ئىزدەۋاتاتتى. ھەتتا مۇسۇلمانلار مەككىدە تۇرالغۇدەك ھالغا كېلىپ قالغانىدى. شۇنىڭ بىلەن، پەيغەمبىرىمىز زور ئۈمىد بىلەن مەككىگە ئۆمرە قىلىش ياكى ھەج قىلىش ئۈچۈن كەلگەن ھاجىلارنىڭ چېدىرلىرىنى بىر مۇبىر ئايلىنىپ، ئۆزلىرىنى قوبۇل قىلىپ قوغدايدىغان بىر يەر ئىزدەۋاتاتتى. ئەمما قەيەرگىلا بارمىسۇن، كىمنىڭ ئىشىكىنى چەكمىسۇن، ھەممە ئىشىكلەر يۈزىگە يېپىلماقتا ئىدى. مەككە رەئىسلىرى، بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئەبۇ لەھەب پۈتۈن ئىش - كۈچىنى تاشلاپ، پەيغەمبىرىمىز بارغان ياكى بارماقچى بولغان پۈتۈن چېدىرلارنى ئايلىنىپ چىقماقچى بولدى. پەيغەمبىرىمىزدىن بۇرۇن ياكى ئۇنىڭدىن كېيىن چېدىرلارغا بېرىپ كىشىلەرنى پەيغەمبىرىمىزگە قارشى كۈشكۈرتۈپ، ئۇنىڭغا قارشى چىقىشقا ئۈندەيتتى. پەيغەمبىرىمىز زىيارەتچىلەرنىڭ چېدىرى ئالدىغا بارغاندا، غەيۋەت - شىكايەتچىلەرنىڭ كۈشكۈرتۈشى تۈپەيلى ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاقمۇ سالماستىن، ئۇنى كۆرۈپلا ئىشىكلىرى ئالدىدىن قوغلىۋېتەتتى. ئەمما پەيغەمبىرىمىز زېرىكمەستىن چەكسىز ئۈمىد بىلەن يەنە باشقا بىر ئىشىكنى چېكەتتى.

ئىلاھى ھېكمەت ھەم مەدنىلىكلەر ھەم ئىنسانلارنىڭ قۇتۇلۇشى ئۈچۈن ھەرىكەتكە ئۆتكەن، ئىلاھى پىلان ئاللىقاچان ئەمەللىشىشكە باشلىغانىدى. ئاللاھ مەدنىلىكلەرنى ئىسلامغا كىرىشكە تەييار ھالەتتە كەلتۈرۈپ، مەدەنىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يۇرت قىلىپ بېرىشنى ئىرادە قىلغانىدى. كائىناتنىڭ پەرۋەردىگارى رەھمان سۈپىتى بىلەن مەدەنىگە نەزەر سېلىپ، بۇنى ئۇرۇشىدىن ئىبارەت ئۇ ئېغىر پالاكەتنى تەڭداشسىز رەھمەتكە ئايلاندۇردى. ئىسلامغا يېتەكلەيدىغان يولنى ئىزدەپ تېپىشى ئۈچۈن، مەزكۇر ئۇرۇش ئارقىلىق ئىسلامدىن باشقا پۈتۈن يوللارنى توسۇپ قۇيۇۋاتاتتى. ئۇلار توختاۋسىز ھالدا چىقىش يولى ئىزدەۋاتقان بولسىمۇ، ئىسلامدىن باشقا پۈتۈن يوللار بىر - بىرلەپ توسۇلۇپ قېلىۋاتاتتى.

ئۇ ياشلار ئاللاھنىڭ رەھمەت پىلانىدىن خەۋەرسىز بولغاچقا، ئۆتتە ئىبنى رەبىئەگە ئوخشاش مەككە رەئىسلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى رەت قىلغانلىقى





ۋە ئۆزلىرىدىن قاچقانلىقىدىن كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولغانىدى. ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ رەت قىلىنىشى، پەۋقۇلئاددە بىر خۇشاللىقنىڭ باشلانغۇچى ئىدى. ئەگەر ئۆتتە ئۇلارنى رەت قىلمىغان بولسا ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچرىشالمىغان بولاتتى، ئۇلارمۇ باشقا ھاجىلارغا ئوخشاش پەيغەمبىرىمىز كەلسە ئىشىكلىرىنى يېپىۋالغان بولاتتى.

مەككە كاتتىلىرىنىڭ مەدىنىلىكلەرنى كۆرگەندە بۇلۇڭ - پۇچقاقلارغا قېچىشى، ئۇلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى كۆشكۈرتۈشتىن ۋە قەلبلىرىنى ئىسلامغا پۈتۈنلەي ئېتىۋېلىشىدىن ساقلاپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام داۋاملىق مەككىنىڭ ئەھۋالىنى كۆزىتىدىغان بولغاچقا، بۇ ئەھۋالنى ۋاقتىدا بايقىۋالدى. ھەم دەرھال ھەرىكەتكە ئۆتمەكچى بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆتتە ۋە باشقا قۇرەيشلەرنىڭ مەدىنىلىك ياشلاردىن يىراق تۇرۇۋاتقانلىقىنى بايقاپ، ھەققە ئىشەنگەنلەر ئۈچۈن ناھايىتى ياخشى بىر ئىشىكنىڭ ئېچىلغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتتى، ۋە ۋاقىت ئۆتكۈزمەيلا ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ، چېدىرنىڭ ئىشىكى ئالدىدا تۇرۇپ، ئىجازەت سورىدى. ئۇلار كەلگەن كىشىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولسىمۇ، مەككىلىكلەرگە خاپا بولۇپ قالغان بولغاچقا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىچكىرىگە كىرىپ، ياشلار كۆرسەتكەن يەردە ئولتۇردى. ئۆزئارا تونۇشقاندىن كېيىن، ئۇلارغا ئىسلامنى چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى. «كېلىش سەۋەبىڭلار ھەققىدە سىلەرگە ياخشى يولنى ئېيتىپ بېرەيمۇ؟ مەن ئاللاھنىڭ قۇللىرىغا ئەۋەتكەن ئەلچىسىمەن. ئۇلارنى ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا ۋە ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەسلىككە چاقىرىمەن. ئاللاھ ماڭا ئىنسانلارغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن كىتاب چۈشۈردى» دېيىش ئارقىلىق ئىزدەۋاتقان قۇتۇلۇش يولىنىڭ ئۆتتەدە ئەمەس، ئىسلامدا ئىكەنلىكىنى ئۇچۇق بىلدۈردى. ئۇلارغا قۇرئان ئوقۇپ بەردى. گۇرۇپپىنىڭ ئەڭ كىچىكى بولغان ئىياس ئىبنى مۇئاز يېشىنىڭ كىچىك بولۇشىغا قارىماي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، قۇتۇلۇشنىڭ ئىسلامدا ئىكەنلىكىنى دەرھال چۈشەندى. ئورنىدىن تۇرۇپ



ئاغىنلىرىگە:

- ھەي ئاغىنلىر! ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇ زاتنىڭ ئېيتقانلىرى، سىلەرنىڭ ئۈتبەگە قويغان تەكلىپىڭلاردىنمۇ ياخشىدۇر. - دەپ ئۇلارنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىنى قوبۇل قىلىش ئۈچۈن قايىل قىلىشقا تىرىشتى. ئەمما، مەككىدىكى پىتنە - پاساتلار ئۇلارنىڭمۇ ئەقىللىرىنى ئېلىشتۇرۇۋەتكەن بولۇپ، قەلبلىرى گۇمانغا تولغانىدى. كېيىنكى يىللاردا مەككىگە كېلىپ ئەقەبە بەيئىتىگە قاتنىشىدىغان ئەنەس ئىبنى رافىئ ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرىگە ناھايىتى ئاچچىقلىنىپ، دەرھال يەردىن بىر ئۇچۇم توپا ئېلىپ ئىياس ئىبنى مۇئازنىڭ يۈزىگە چاچقاندىن كېيىن:

- بىزنى بۇ ئادەمنىڭ سۆزلىرى بىلەن كاشلا قىلما! ئەگەر ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ دېگەنلىرىنى قوبۇل قىلساق، قەۋمىمىزنى تېخىمۇ چوڭ بىر بالاغا تىقىپ قويغان بولىمىز. - دەپ پەيغەمبىرىمىز بىلەن بولغان كۆرۈشۈشنىڭ داۋاملىشىشىغا توسالغۇ بولدى.

كۆرۈنۈشتە مەدىنىلىكلەر مۇسۇلمان بولماي، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتى يېرىم قالغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە بىر چوغ چۈشكەندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇ ئارقىلىق ئەۋەتىلگەن ئىسلام، بۇ قېتىمقى ئۇچرىشىشتىن كېيىن ئۇلارنىڭ كۈنتەرتىپىگە كىرگەندى. ئۇ ۋاقىتتا بەزىلىرى قوپاللىق قىلىپ ئىسلامنى قوبۇل قىلمىغان بولسىمۇ، كۆپىنچىسىنىڭ قەلبى ئىسلامغا مايىل بولغانىدى. ئەمەلىيەتتە بۇ ئۇچرىشىش ئىياسنىڭ قەلبىنى يۇمشاتقىنىغا ئوخشاش ئامىر ئىبنى مۇئاز ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشى سەئىد ۋە باشقىلىرىنىڭمۇ قەلبىنى يۇمشاتقاندى.

مەككە لىدېرلىرىدىن ئۈمىدىنى ئۈزگەن ياشلار ئۆمرە قىلىپ بولغاندىن كېيىن مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. ئىياس دوستلىرىنىڭ يېنىدا مۇسۇلمان بولغانلىقىنى ئاشكارا قىلمىغان بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۆزلىرىگە تولۇق مەنىدە ئىشىنىپ ئاڭلىق بىر مۇسۇلمان بولغانىدى.

مەدىنىگە قايتىپ ئۆزىنى يەنە بۇئىس ئۇرۇشىنىڭ ئىچىدە كۆرگەن





ئىياسنىڭ قەلبى، دائىم ئاللاھ بىلەن بىللە ئىدى. داۋاملىق ئۇنى زىكىر قىلىپ، ئۆزىنى ئىسلامغا مۇيەسسەر قىلغانلىقى ئۈچۈن شۈكۈر قىلاتتى. ئۇ كۈن بۇ ئىس ئۇرۇشىدا يەنە بىرى ئۆلدى؛ ئۇ ئەمدىلا ئۆمرىنىڭ باھار مەزگىلىگە قەدەم قويغان ئىياس ئىبنى مۇئاز ئىدى. دوستلىرى مەككىدىن قايتىپ كەلگەندىن بېرى، ئۇنىڭ دائىم «لائىلاھە ئىللەللاھ، ئاللاھۇ ئەكبەر، ئەلھەمدۇ لىللاھ» دەپ زىكىر قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرەتتى. ئۆلدىغان ۋاقتىمۇ بۇ سۆزلەرنى تەكرارلىغان ئىياس، روھىنى رەببىگە تەسلىم قىلىدىغان چاغدىمۇ ئۇنىڭ نامىنى زىكىر قىلىشنى توختاتمىدى. (756)

(756) ئىبنى ھىشام. سىير، 1 - 427:2، ئىسئۇل ئەسىر. ئۆسۈلۈقلە. 347؛ سۇئەبىلى. راۋدۇل ئۇنا. 2/244؛ مەقرىزى. ئىسئۇل ئەسائى. 9/186.





مۇھەممەد ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مۇھەممەد مەدىنىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان كۈنلەردە دۇنياغا كەلگەنىدى. ئانىسى ئاسىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن دادىسى ئەنەس ئىبنى فەدالە بىر ۋاقىتتا ئىككى خۇشاللىقنى باشتىن ئۆتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە تەشرىپ قىلىشى بىلەن ئوغلىنىڭ تۇغۇلۇشىنىڭ بىرلا ۋاقىتتا بولۇشى، ئۆيلىرىنى بايرام كۈنىدەك قىلىۋەتكەنىدى. دادىسى ئايالىغا:

- بالىنى تەييارلا! ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ بارمەن، - دېگەن ۋاقىتتا، ئۇ ئەمدىلا ئىككى ھەپتىلىك بولغانىدى. دادىسى ئوغلىنى قۇچقىغا ئېلىپ، ئۈدۈل ئەييۈب ئەلئەنسانىنىڭ ئۆيىگە باردى. ئۇ ئىنتايىن ھاياجانلانغان بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ سالام بەرگەندىن كېيىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! بۇ مېنىڭ ئوغلۇم بولىدۇ.

- قاچان تۇغۇلدى؟

- ئىككى ھەپتە بۇرۇن.

- ئۇنىڭ ئىسمىنى قويدۇڭمۇ؟

- ياق، ئى، رەسۇلۇللاھ!

- ئۇنداقتا، ئۇنىڭغا مېنىڭ ئىسمىمنى قويۇڭلار، ئەمما لەقىمىمنى بەرمەڭلار، - دېدى.

رەسۇلۇللاھ كىچىك بوۋاققا ئۆز ئىسمىنى قويغانىدى. كىچىك





مۇھەممەدنىڭ دادىسى خۇشاللىقىدىن قانات چىقىرىپ ئۇچقۇدەك بولۇپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قۇچىقىغا ئېلىپ بېشىنى سىلىدى، سۆيىدى ۋە ياخشى دۇئالارنى قىلدى. ئۇ پەيغەمبىرىمىزنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتى بىلەن ناھايىتى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆردى. جەمئىي يىگىرمە ئىككى بالىسى بولدى. پۈتۈن چاچ - ساقاللىرى ئاقىرىپ كەتكەن بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ قولى تەگكەن يەر قاپ - قارا تۇراتتى. (757)

بۇ مۇبارەك ئۇچرىشىشتىن ئۈچ يىل كېيىن، مۇھەممەد ئۈچ ياشقا كىرگەندى. دادىسى ئىسلام قوشۇنى بىلەن ئۇھۇدقا كېتىۋاتاتتى. يولغا چىقىدىغان چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ دادىسى بىلەن تاغسىغا: - سىلەر ئالدىدا بېرىپ، مۇشرىكلار قوشۇنىنىڭ ئارىسىغا كىرىپ، ئەھۋالنى ئېنىقلاپ قايتىپ كېلىڭلار! - دېدى. ئىككى قېرىنداش تېزلىك بىلەن يولغا چىقتى. ئەقىق دېگەن يەردە دۈشمەن قوشۇنلىرىنىڭ ئارىسىغا قېتىلىپ، ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى، سانىنى، كۈچلىرىنى ئېنىقلىغاچ خېلى بىر يەرگىچە ئۇلار بىلەن بىللە ماڭدى. قوشۇن ۋېتا دېگەن يەردە توختىغاندا، يوشۇرۇن ھالدا ئۇلاردىن ئايرىلىپ، كېچىكمەستىن تويۇغرا پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا كەلدى. مۇشرىكلارنىڭ ئەھۋالىنى، سانىنى، توختايدىغان يەرلىرىنى ئەتراپلىق چۈشەندۈرۈپ، ئاخىرىدا:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! مۇشۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە مۇشرىكلار ئاتلىرىنى، تۆگىلىرىنى ئوتلاققا قويۇۋېتىپ ئارام ئېلىۋاتىدۇ، - دېيىشتى. (758)

ئۇھۇدتا قەھرىمانلارچە ئۇرۇش قىلغان ئەنەس ئىبنى فەدالە، ئۇزۇن ئۆتمەي شېھىت بولدى. (759)

رەسۇلۇللاھ ۋاپادارلىققا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدىغان زات بولغاچقا، ئۇھۇدتىن قايتىپ كېلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي، ئەنەس ئىبنى فەدالەنىڭ تۇغقانلىرىدىن زەپەر ئوغۇللىرىنى يوقلاپ باردى. ئۇھۇدتا شېھىت بولغانلار

(757) ئىبنى ئابدلىبەر، ئىستىيئاب، 3/365؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 8/342.

(758) ئىبنى سەئىد، 2/37؛ ۋاقىدى، مەغازى، 1/206.

(759) ئىبنى سەئىد، ئۇسۇلۇغابە، 254.



ئۈچۈن ئۇلارغا تەزىيە بىلدۈردى. تۇغقانلىرى شۇ ۋاقىتتا ئۈچ ياشقا كىرگەن مۇھەممەدنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ كېلىپ: - بۇ ئەنەس ئىبنى فەدالەنىڭ ئوغلىدۇر، - دېيىشتى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى قۇچقىغا ئېلىپ سۆيىدى. كىچىك مۇھەممەدنىڭ قىيىنچىلىق تارتىپ قالماسلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ساتماسلىق ۋە ھەدىيە قىلماسلىقىنى جىكلەپ بىر خورما باغچىسى بەردى. (760)

كىچىك مۇھەممەد يېشى چوڭايغانسېرى پات - پات مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ۋاقىت ئۆتكۈزۈشكە تىرىشتى. ئۇ مۇشۇنداق بېرىپ - كېلىش ئارقىلىق پەيغەمبىرىمىزنى تېخىمۇ ياخشى تونۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. كېيىنكى يىللاردا كۆز ئالدىدىكى ئۇ مەنزىرىلەرنى باشقىلارغا سۆزلەپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەپەر ئوغۇللىرىنىڭ مەسچىتىگە كەلگەندى. يېنىدا ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد ۋە مۇئاز ئىبنى جەبەل بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز نامازدىن كېيىن بىر تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، يېنىدىكىلەردىن بىرىنى قۇرئان ئوقۇشقا بۇيرۇدى. ساھابە قۇرئان ئوقۇشقا باشلىدى. ئوقۇپ «بىز ھەر بىر ئۈممەتتىن بىر گۇۋاھچىنى كەلتۈرگەن ۋە (ئى مۇھەممەد) سېنى ئۇلارغا (يەنى ئۈممەتنىڭ ئىچىدىكى ئىمانسىزلارغا ۋە گۇناھكارلارغا) گۇۋاھچى قىلىپ كۆرسەتكەن چېغىمىزدا ئۇلارنىڭ ھالى قانداق بولىدۇ؟» (761) دېگەن ئايەتكە كەلگەندە پەيغەمبىرىمىز يىغلاشقا باشلىدى ۋە:

- ئى، رەببىم! مەن بۇلارغا گۇۋاھچىمەن. ئۇنداقتا، كۆرمىگەنلىرىمگە قانداق گۇۋاھچى بولىمەن؟ - دەپ، كۆز ياشلىرى ساقلىنى ھۆل قىلىۋەتكۈچە يىغلاشنى داۋاملاشتۇردى. (762)

ئۇ ئون ياشقا كىرگەن چېغىدا، پۈتۈن ساھابىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ

(760) ئىبنى ھەجر، ئىسبە، 7759.

(761) نىسا سۈرىسى، 41 - ئايەت.

(762) تەبەرائى، ئەمۇئىجەمۇل، تەپسىرى، 19/244؛ ئىبنى ھەجر، 7759.





دېگۈدەك ھەجگە كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ۋىدا
ھەجگە قاتناشتى. پەيغەمبىرىمىزدىن كېيىن ئۇزۇن ئۆمۈر كۆردى. (763)





مۇھەممەد ۋە ھارس ئىبنى خاتىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم

مەككىلىك بۇ ئاكا - ئۇكىلار فاتىمە بىنتى مۇجەللە بىلەن خاتىب ئىبنى ھارسەنىڭ ئوغۇللىرىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلامغا دەۋەت قىلىشقا باشلاپ ئۇزۇن ئۆتمەي، خاتىب بىلەن ئايالى فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇسۇلمان بولغان بولۇپ، باشقا مۇسۇلمانلارغا ئوخشاش ئۇزۇن مەزگىل مۇشرىكلارنىڭ بېسىمى ئاستىدا ياشاشقا باشلىغانىدى. رەسۇلۇللاھ مۇسۇلمانلارغا ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلىشنى تەۋسىيە قىلغان چاغدا، فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ھامىلىدار ئىدى. مۇشرىكلارنىڭ بېسىمى كۈنسېرى كۈچىيىپ، چىدىيالمىغۇدەك ھالغا كەلگەنلىكتىن ھامىلىدار بولۇشىغا قارىماي، يولدىشى بىلەن بىرلىكتە ھىجرەت قىلىشقا قارار قىلدى.

ھازىرلا تۇتۇلۇپ قالىدىغاندەك قورقۇنۇچ ئىچىدە يوشۇرۇنچە مەككىدىن چىقتى. ئىنتايىن قىينالغان ھالدا كۈندۈزلىرى يوشۇرۇنۇپ، كېچىلىرى يول مېڭىپ، پايانسىز چۆللەردىن ئاشتى. ھەممەيلەن ئۈچۈن ناھايىتى قىيىن بولغان بۇ سەپەر، تۇغۇش ئالدىدا تۇرغان فاتىمە ئۈچۈن تېخىمۇ مۇشكۈل ئىدى. ساھىلغا بېرىپ، ئۇلارنى ھەبەشىستانغا ئېلىپ بارىدىغان كېمىگە چىقتى. ئەتىسى تولغاقلرى باشلىنىپ كېمىدە تۇغدى. ناھايىتى ئۇماق بىر ئوغلى بولدى. ئۇنىڭغا چوڭ دادىسىنىڭ ئىسمىنى قويدى. دۇنياغا كەلمەي تۇرۇپلا مۇشرىكلارنىڭ زۇلۇمىغا ئۇچرىغان ھارس، ئانىسى ۋە دادىسىغا ئوخشاش «مۇھاجىر» دېگەن نامنى ئالدى.

پادىشاھنىڭ ئۇلارغا قول ئۇزارتىشى سايىسىدا، مۇسۇلمانلار بۇرۇنقىغا قارىغاندا بىر ئاز بولسىمۇ خاتىرجەم بولدى. ئۇ يەرگە ھىجرەت قىلىپ



بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ يەنە بىر بالىسى بولدى. ئۇنىڭغا مۇھەممەد دەپ، ئىسىم قويدى. كىچىك مۇھەممەد مۇسۇلمانلار <مۇھەممەد> دەپ ئىسىم قويغان تۇنجى بالا ئىدى. مۇھەممەد بۇ يەردە جەننەت ئىبنى ئەبۇ تالىبىنىڭ ئايالى ئەسما بىنتى ئۇمەيسىنىڭ سۈتىنى ئېمىپ، ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ بىلەن سۈت قېرىنداش بولدى. بۇ قېرىنداشلىق چوڭ بولغان ۋاقىتتىمۇ بۇرۇنقىدەكلا داۋاملاشتى ۋە ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە بىر-بىرىدىن پەقەت ئايرىلمىدى. (764)

تاغىسى خەتتاب ۋە ئۇنىڭ ئايالى فۇكەيھەمۇ ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغانىدى. مۇھەممەد ۋە ھارس يېشى كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن، مۇساپىرچىلىق ئازابىنى تارتىمىغانىدى. ئەمما بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، دادىسىدىن ئايرىلىپ قېلىپ كىچىك ياشتىلا ئازاب بىلەن تونۇشتى. ئۇلار ياقا يۇرتلاردا يېتىم قالغانىدى. تاغىسى ئۇلارغا دادىسىنىڭ يوقلۇقىنى بىلىندۈرمەسلىككە تىرىشقان بولسىمۇ، بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇمۇ ۋاپات بولدى. كىچىككەنە قەلبلىرى ئىككىنچى قېتىم ئازابنىڭ تەمىنى تېتىدى. شۇنداق قىلىپ، ئانىسى ۋە يەڭگىسى بىلەن يالغۇز قالدى. ئۇلار ئارقا-ئارقىدىن يۈز بەرگەن بۇ ئازابلاردىن كېيىن خۇددى ياشاش مۇددىئاسىنى يوقۇتۇپ قويغاندەكلا بولۇپ قالغانىدى. كۈنلەر ئۆتمەيۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە چاقىرىشى بىلەن خۇددى يېڭىدىن تۇغۇلغاندەكلا بولدى. ھەبەش پادىشاھى ئۇلارنى كېمىلەرگە ئولتۇرغۇزۇپ مەدىنىگە يولغا سېلىپ قويدى. مەدىنىگە يېتىپ كەلگەن چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيبەرنى پەتھى قىلىش ئالدىدا تۇراتتى. (765)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەبەشىستاندىن كەلگەن بۇ ئالاھىدە مېھمانلارنى مەدىنىدە مۇۋاپىق ئۆيلەرگە ئورۇنلاشتۇردى. ئۇلارنىڭ يىللاردىن بېرى تەشنا بولۇپ كېلىۋاتقان چۈشلىرى رېئاللىققا ئايلىنىپ، پەيغەمبەرىمىز بىلەن بىر

(764) ئىبىنۇ ئەسىر. ئۇسۇلۇغا، 4710؛ ئىبنى ھەجر، ئىسبا، 7767.

(765) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/201؛ ئىبنى ھەجر، ئىسبا، 1541.



شەھەردە، دىنى ئىبادەتلىرىنى ئەركىن قىلالايدىغان بىر مۇھىتتا ياشاشقا باشلىغانىدى. ئۇلار قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۆزئارا ماسلىشىپ كەتتى.

پۈتۈن ساھابىلەرگە ئوخشاش ئۇلارمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ ياخشى كۆرۈشىگە ئېرىشىش ئۈچۈن تىرىشاتتى. ئانىسى فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ھەبەشىستاندىن كېلىپ ئىككىنچى كۈنى نامرات ۋە كەمبەغەل بولسىمۇ، پەيغەمبىرىمىزگە بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلەش ۋە ئۇنى مەمنۇن قىلىش ئۈچۈن، تاماق ئېتىپ ئېلىپ بارماقچى بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوچاققا ئوت يېقىپ، قازاننى ئاستى. تاماق پىشىپ بولغۇچە ئوچاقتىكى ئوت كۈيۈپ بولدى. ئانىسى ئوتۇن ئەكىرىش ئۈچۈن سىرتقا چىقتى. ئۇ چاغدا ئون ياشلاردا بولغان مۇھەممەد ئانىسى ئوتۇن ئەكىرىشكە چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئوچاقنىڭ يېنىغا باردى. قانداق قىلدى، قازان ئورۇلۇپ كېتىپ قايىناق سۇ مۇھەممەدنىڭ ئۈستىگە تۆكۈلدى. كىچىك مۇھەممەد قاتتىق بىر چىرقىرىغاندىن كېيىن ئاغرىقتىن تولغىنىشقا باشلىدى. قولى باشتىن - ئاياق كۆيگەندى. فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇھەممەدنىڭ ۋاقتىدا ئاۋازىنى ئاڭلاپ قولىدىكى ئوتۇننى تاشلاپ ئوقتەك ئېتىلغىنىچە ئۆيگە كىرىپ، مۇھەممەدنىڭ يېنىغا باردى. بۇ شەھەرگە يېڭى كەلگەن تۇرسا، نەگە بېرىپ كىمىدىن ياردەم تەلەپ قىلسۇن؟ ئوغلىنى كۆتۈرگەن پېتى ئۈدۈل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

- ئى، رەسۇلۇللاھ، ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن! بۇ سېنىڭ جىيەنىڭ مۇھەممەد ئىبنى خاتىب، ئۇ سېنىڭ ئىسمىڭنى قويغان تۇنجى بالا. ئۈستىگە قايىناقسۇ تۆكۈلۈپ كېتىپ قوللىرى كۆيىدى. ئۇنىڭغا دۇئا قىلغان بولساڭ؟ - دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇھەممەدنى يېنىغا چاقىرىپ بېشىنى سىلاپ دۇئا قىلغانىدى، قولىدىكى كۆيۈكلەر شۇ ھامان ساقىيىپ كەتتى. (766)

(766) مۇسەد، 3/418؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 16/75.





كېيىنكى كۈنلەردە مۇھەممەد ئىبنى خاتىبىدىن بۇ ۋەقەنى سورىغاندا مۇنداق دېدى: «ئۇچاقنىڭ ئۈستىدىكى قازاننىڭ يېنىغا بارغان ئىدىم، قازان قايناۋاتاتتى. قولۇمنى ئىچىگە تىقىشىمغىلا قازان ئۆرۈلۈپ كېتىپ، قولىم ناھايىتى ئېغىر دەرىجىدە كۈيۈپ كەتتى ۋە شۇ ھامانلا ئىشىشىدى. ئاغرىققا چىدىماي ۋارقىرىسام، ئانام يۈگۈرۈپ يېنىمغا كەلدى ۋە مېنى كۆتۈرۈپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز دۇئا قىلىپ ماڭا سۈپلىدى. بېشىمنى سىلاپ سۆيىدى. نېمە دەپ دۇئا قىلغانلىقىنى بىلەلسىم. كېيىن ئانامدىن سورىدىم. ئانام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەن ئۈچۈن: «ئى ئىنسانلارنىڭ رەببى! كېسەللىكنى كەتكۈزگىن، ئۇنىڭغا شىپالىق ئاتا قىلغىن، سەن شىپالىق بەرگۈچىسەن، سەندىن باشقا شىپالىق بەرگۈچى يوقتۇر.» دەپ دۇئا قىلغانلىقىنى ئېيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدىن چىققان ۋاقتىمىزدا، قولۇمدا ھېچقانداق ئاغرىق ۋە يارىنىڭ تارتۇقى قالمىغان ئىدى. (767)

مۇھەممەد ئىبنى خاتىبىنىڭ ھاياتى ھەققىدە دېگەندەك كۆپ مەلۇمات يوق. ئۇ، ھىجرىيەنىڭ 74 - يىلى ۋاپات بولدى. قېرىندىشى ھارسىمۇ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆردى. ھىجرىيەنىڭ 66 - يىلى ئابدۇلكەزىز ئىبنى زۇبەير ئۇنى مەككىگە ۋالىي قىلىپ تەيىنلىگەنىدى. (768)

(767) مۇسەد، 3/418، تەبەرائى، ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 19/240؛ زەھەبى، سىيەر، 5066؛ شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 10/22.
 (768) ئىسئۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇلغابە، 865.





مەھمۇد ئىبنى لەبىيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەھمۇد مەدىنىلىك بولۇپ، ھىجرىيەنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، دادىسى لەبىيد ئىبنى رافىئ، ئانىسى مەشھۇر ساھابىلەردىن مۇھەممەد ئىبنى مەسلەمەنىڭ قىزى ئۇمۇمۇ مەنزۇردۇر. مەھمۇد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەرنىڭ مۇھىتىدا، ئۇلارنىڭ تەربىيەسى ئاستىدا چوڭ بولدى. ئاڭلىغان ۋە كۆرگەنلىرىنى ئوبدان ئۆزلەشتۈرۈپ، ياخشى بىر ئىنسان بولۇپ يېتىشىپ چىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدىن كەتمەيدىغان مەھمۇدنىڭ نۇرغۇنلىغان گۈزەل ئەسلىملىرى بار ئىدى. ئۇ بۇ ئەسلىملىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «سەئىد ئىبنى مۇئاز شېھىت بولغان كۈنى يېرىم كېچىدە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا كېلىپ:

- بۈگۈن ئۆلگەن سالھ كىشى كىم؟ ئۇ ئۆلگەندە ئاسماننىڭ ئىشىكلىرى ئېچىلدى، ئەرش تىترىدى، جىنازىسىغا 70 مىڭ پەرىشتە قاتناشتى، - دېدى. رەسۇلۇللاھ جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، سەئىد ئىبنى مۇئازنىڭ ئۆلگەنلىكىنى بىلىپ، دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ يېنىغا كېتىۋاتقاندا، ئالدىرىغانلىقتىن ساپما كەشنىڭ تاسمىلىرى ئۈزۈلۈپ تونى مۇرىسىدىن چۈشۈپ كەتتى. ئۇنىڭ ئالدىراش كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، بىزمۇ پەيغەمبەرنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ ماڭدۇق. تېز ماڭغاچقا بىزنىڭمۇ كەشلىرىمىز يىرتىلىپ كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئىد ئىبنى مۇئازنىڭ ئۆيىگە بارغاندا، يېنىدا ھېچكىم





يوق بولۇپ، ۋاپات بولغىنىغا ئۇزۇن بولمىغانىدى.» (769)

ئۇ يەنە بىر بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ مەھەللىگە كېلىپ، مەھەللىدىكى مەسجىدتە جامائەت بىلەن شام نامىزىنى ئوقۇدى. سالام بەرگەندىن كېيىن، شام نامىزىنىڭ سۈننىتى ھەققىدە سۆز ئېچىپ:

- بۇ ئىككى رەكئەتنى ئۆيۈڭلاردا ئوقۇڭلار! - دېدى.

مەھمۇد ئىبنى لەبىب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئۆيلەنگەن بولۇپ، ھۈدەير، ئۆمارە، ئۆممۇ گۈلسۈم، شەيبە، ئۆممۇ لەبىب ئىسىملىك بەش بالىسى بولدى. (770)

مەھمۇد ئىبنى لەبىب ئالىم ساھابىلەردىن ھېسابلىنىدىغان بولۇپ، نۇرغۇن ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ بىر قۇلنى ياخشى كۆرسە، خۇددى سىلەرنىڭ سالامەتلىكىدىن ئەندىشە قىلغان كېسەلنى تاماق ۋە سۇدىن توسقىنىڭلارغا ئوخشاش ئۇنى دۇنياغا بېرىلىپ كېتىشتىن ساقلايدۇ.» (771)

مەھمۇد ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە باشقا ساھابىلەرنىڭ يېقىن ئەتراپىدا يۈرۈپ، ئۇلاردىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ شامغا بارغاندا، ئۆمۇ شامدا ئىدى. ئۇ ۋاقىتتا ناھايىتى خەتەرلىك بىر يۇقۇملۇق كېسەل تارقىلىۋاتاتتى. خەلقنىڭ ھالى خاراب ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- كېسەلگە پالانى شاراب پايدا قىلىدۇ، - دېيىشتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- بولمايدۇ، ئۇنىڭ ئورنىغا كېسەللەرگە ھەسەل ئىچكۈزۈڭلار، - دېدى، ئۇلار:

(769) ئىبنى ھەجر، ئىبابە، 7823: زەھەبى، سىيەر، 6055: ئىبنى ھىشام، سۈنۈل، 10/379.

(770) تىرمىزى، تىب، 1: ئۇسئەد، 5/427، ئىبنى سەئىد، تەباقات، 5/77.

(771) ئىبنى ئابدۇلبەر، ئىستىئاب، 1379: ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇدۇلغابە، 4773.



- ھەسەل ساقايتالمايدۇ، - دېيىشتى. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان بىر ئادەم ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا:

- ئەگەر خالىسىڭىز مەست قىلمايدىغان، ئەمما كېسەلنى ساقايتالايدىغان بىر دورا ياساپ بېرەلەيمەن، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- بولىدۇ، - دېدى. ئۇ كىشى دورىنى ياساپ بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دورىنى تەكشۈرگەندىن كېيىن، بىمارلارنىڭ ئىچشىگە رۇخسەت قىلدى. (772) ساھابىلەرنىڭ كاتتا ئالىملىرىدىن ھېسابلىنىدىغان ئوبەيد ئىبنى كەئبىدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگەندى، ئۇنىڭدىن كۆپلىگەن ھەدىسلەرنى رىئايەت قىلدى. (773) ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن مەھمۇد ھىجرىيەنىڭ 96 - يىلى ۋاپات بولدى.

(772) مۇۋەتتا، ئەشربە، 14.

(773) مۇۋەتتا، ناھارەت، 74.





مەھمۇد ئىبنى رەبىئى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەھمۇد مەدىنىلىك بولۇپ، رەبىئى ئىبنى سۇراقە بىلەن جەمىلە بنتى ئەبۇ ساسەنىڭ ئوغلىدۇر. ئۇلارنىڭ ئۆيى مەدىنە شەھەر مەركىزىدىن 5 كىلومېتىر يىراقلىققا جايلاشقان قۇبا دېگەن يەردە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلىپ كېلىپ خېلى مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن دۇنياغا كەلگەن مەھمۇد، كىچىك ياشتا بولسىمۇ پەيغەمبىرىمىزنى كۆرۈش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولدى. دادىسى ھىجرىيەنىڭ 5 - يىلى تۇغۇلغان مەھمۇدنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنى سۆيۈپ، بېشىنى سىلاپ قويدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پات - پات قۇباغا بېرىپ، ئۇ يەردىكى مۇسۇلمانلارنى يوقلايتتى. ئۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇلارنىڭ ئۆيىگە زىيارەتكە كەلدى. مەھمۇد ئىبنى رەبىئى يىللار بويىچە ئېسىدىن چىقىمىغان شۇ گۈزەل لەھزىلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەنىدى. ئۇ چاغدا مەن بەش ياشتا ئىدىم. باغچىمىزدا بىر قۇدۇق بار ئىدى. پەيغەمبىرىمىز قۇدۇقنىڭ يېنىغا بېرىپ بىر ئاز تۇرغاندىن كېيىن، چېلەك بىلەن قۇدۇقتىن سۇ تارتتى. ئاندىن تارتقان سۇدىن يۈزۈمگە چىچىپ چاقچاق قىلدى.»⁽⁷⁷⁴⁾

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن مەدىنىدە تۇرۇپ قالغان مەھمۇد، ئىستانبۇلنىڭ مۇھاسىرىگە ئېلىنىشى قاتارلىق نۇرغۇن غازاتلارغا قاتناشتى. ھىجرىيەنىڭ 97 - يىلى 93 يېشىدا ۋاپات بولدى.⁽⁷⁷⁵⁾

(774) بۇخارى، ئىلىم، 77؛ ئىبنى ماجە، مەساجىد، 8؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 24/7120.
(775) ئىبنى ئابدالبەرزى، ئىستىئاب، 3/1378؛ زەھەبى، سەيەر، 6036؛ ئىبنى ھەجەر، ئىلە، 7820.





مۇجەممىئى ۋە زەيد ئىبنى جارىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم

مۇجەممىئى ۋە زەيدتىن ئىبارەت مەدىنىلىك بۇ ئىككى ئاكا - ئۇكا ئەۋس قەبىلىسىدىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەر مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ كەلگەندىن كېيىن دادىسى بىلەن بىرلىكتە مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبىرىمىز ھىجرەت قىلغان چاغدا زەيد توققۇز ياشتا، ئاكىسى مۇجەممىئى ئۇنىڭدىن بىر ئاز چوڭ ئىدى. بالىلىرى سەممىي يۈسۈندا مۇسۇلمان بولغان بولسىمۇ، دادىسى جارىيە ئىبنى ئامىر ئېغىزىدىلا مۇسۇلمان بولۇپ، چىن قەلبىدىن «ئىمان ئېيتتىم» دېيەلمىگەندى. جارىيە بۇ ئەھۋالنى ھەتتا بالىلىرىدىنمۇ يوشۇرغان بولۇپ، خېلى يىللارغىچە شۈبھە پاتىقىدا تېپىرلاپ يۈردى.

ئىككى ئاكا - ئۇكا ناھايىتى ئىشتىياق بىلەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي، ئىسلامنى ئۆگىنىپ قۇرئان ئەخلاقى بىلەن بىرەندى. بىر كۈنى زەيد ئىبنى جارىيە پەيغەمبىرىمىزدىن:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! سىزگە قانداق سالام بېرىشنى ئۆگەندۇق، بۇنىڭدىن كېيىن سىزگە شۇ شەكىلدە سالام بېرىمىز. لېكىن سىزگە قانداق سالام ئېيتىمىز؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئاللاھۇمما بارىك ئەلا مۇھەممەد ۋە ئالائالى مۇھەممەد. كەما بارەكتە ئەلا ئىبراھىمە ۋە ئالائالى ئىبراھىمە ئىننەكە ھەمىدۇن مەجىد، - دەپ سالام ئېيتىڭلار! - دېدى. (776)

مۇجەممىئى ناھايىتى زېرەك، غەيرەتلىك ۋە ئۆگىنىشكە ھېرىسمەن بىر

(776) ئىنى ئىدىلەر. ئىستىئاب. 2/541: ئىنى ھەجر. ئىلە. 2884.





بالا ئىدى. دائىم پەيغەمبىرىمىز ۋە ساھابىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، ناھايىتى ئىشتىياق بىلەن ئۇلاردىن قۇرئان ئۆگىنىشكە تىرىشاتتى. مۇجەممىئنىڭ بۇ غەيرىتى مېۋە بېرىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا، ئىككى سۈرىنى ھىساپقا ئالمىغاندا پۈتۈن سۈرىلەرنى يادلاپ بولغانىدى. (777)

مۇسۇلمانلار ئۇھۇد ئۇرۇشىغا بارىدىغان چاغدا، بۇ ئىككى قېرىنداش ئەڭ ئالدىنقى سەپتە قوشۇنغا قېتىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىدىن چىققاندىن كېيىن، قوشۇننى كۆزدىن كەچۈرۈپ يېشى كىچىكلەرنى مەدىنىگە قايتۇرۇۋەتتى. بۇلارنىڭ بىرى زەيد ئىبنى جارىيە ئىدى. جەھاد ئىشىدا ئوت بولۇپ يانغان كىچىك زەيد، كۆڭلى ئىنتايىن يېرىم بولغان ھالدا، بېشىنى ساڭگىلىتىپ يىغلىغان پېتى مەدىنىگە قايتىپ كەلدى. (778)

تۇنجى قېتىم خەيبەر ئۇرۇشىغا قاتناشتى. بۇ يەردە ئاللاھ ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلىشنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ناھايىتى ياخشى ئۆگەندى. ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭغىمۇ خەيبەر غەنىمەتلىرىدىن پېيىغا چۈشكەن نېسۋىسىنى بەردى. (779)

بۇ ئىككى ئاكا - ئۇكىلارنىڭ دادىسىنىڭ قەلبىدىكى مۇناپىقلىقتىن خەۋىرى بولمىغاچقا، ئۇنىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشۈپ كېتىشتىن قۇتۇلالمىدى. دادىسىنىڭ ئالدام خالتىسىغا تۇنجى بولۇپ مۇجەممىئ چۈشتى. ئىسلام قوشۇنى تەبۇكتىن مەدىنىگە قايتىپ كېلىۋاتقاندا، جارىيەنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان ئون ئىككى كىشىلىك بىر تۈركۈم مۇناپىق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۈيىقەست قىلماقچى بولدى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تار ۋە ئېگىز بىر يولدا قىستاپ پەسكە ئىتتىرىۋەتمەكچى بولۇشتى. مۇجەممىئ ئىبنى جارىيەمۇ خەۋەرسىز ھالدا دادىسى بىلەن بۇ گۇرۇپپىغا قاتناشقانىدى. (780)

(777) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇدۇلغايە، 4673.

(778) ئىبنى ئابدۇلغەنى، ئىستىئاب، 2/541؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 2884.

(779) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇدۇلغايە، 4673.

(780) شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 10/262.



بۇ ئاكا - ئۇكىلارنىڭ مۇناپىقلارنىڭ تۇزىقىغا چۈشۈپ كەتكەن يەنە بىر ۋەقەسى دىرار مەسجىدى (زىيانلىق مەسچىت) ۋەقەسىدۇر. مەدىنىلىك مۇناپىقلارنىڭ رەئىسلىرىدىن بىرى بولغان ئەبۇ ئامىر بىر كۈنى مۇناپىقلارنى ئەتراپىغا توپلاپ:

- بىزمۇ ئامىر ئىبنى ئەۋۋق ئوغۇللىرىغا ئوخشاش بىر مەسجىد سالايلى، ئۇ يەردە ئىبادەت قىلىشنىڭ ئورنىغا يوشۇرۇنچە ئۆزىمىزگە قورال - ياراغ ۋە كۈچ توپلايلى. مەن ۋىزانتىيە ئىمپېراتورىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلاي، ئۇلارنىڭ قوللىشى بىلەن مۇھەممەد ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنى بۇ يەردىن قوغلاپ چىقىرىمىز، - دەپ پىلاننى چۈشەندۈردى.

بىنا قىلغان مەسچىتنى نىفاق ئۇۋىلىرىنىڭ مەركىزى قىلىپ ئىشلەتتى. زەيىد ۋە مۇجەممىئۇ نۇرغۇنلىغان مۇسۇلمانلارغا ئوخشاشلا ساددا ۋە پاك - پاكىز تۇيغۇلىرى بىلەن مەسجىدنىڭ بىنا قىلىنىشىغا ياردەملەشتى. مەسجىد پۈتكەندىن كېيىن، قۇرئان كەرىمنى ناھايىتى ياخشى ئوقۇيدىغان بولغانلىقى ئۈچۈن، مۇجەممىئۇ بىر مەزگىل مەسجىدنىڭ ئىمامى قىلدى. ئۇ بىلمەستىن مۇناپىقلارغا ئىمام بولۇپ بېرىشكە باشلىدى.

بۇ ۋاقىتتا ئەبۇ ئامىر ياردەم تەلەپ قىلىش ئۈچۈن ۋىزانتىيە ئىمپېراتورىنىڭ يېنىغا كەتتى. مەدىنىدە قالغان مۇناپىقلار بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ قايتىپ كېلىشىنى كۈتسە، يەنە بىر تەرەپتىن مەسچىتنىڭ نامىنى چىقىرىش ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەسجىدكە كېلىپ ناماز ئوقۇشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇ پەيتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبۈكقا بېرىشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. ئاللاھ، ئەھۋالنى پەيغەمبەرگە بىلدۈرۈپ خەۋەردار قىلغاندىن كېيىن، مۇناپىقلارنىڭ پۈتۈن پىلانى سۇغا چىلاشتى... (781)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولۇپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىگە كەلگەندە، يېقىنلىرى خەلىپىنىڭ يېنىغا بېرىپ،





مۇجەممىئىنىڭ مەھەللىسىدىكى مەسجىدكە ئىمام بولۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

- ياق، قەتئىي بولمايدۇ. بىر چاغلاردا مەسجىدى دىراردا مۇناپىقلارغا ئىماملىق قىلغان سەن ئەمەسمۇ؟- دەپ قارشى چىقتى. بۇ سۆزلەردىن رەنجىگەن مۇجەممىئى:

- يىگانە ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرىدىن خەۋىرىم يوق ئىدى،- دەپ ئۆزىنى ئاقلدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ، ئىماملىق قىلىشىغا رۇخسەت قىلدى. (782)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كېيىنچە مۇجەممىئىنى قۇرئان ئۆگىتىش ئۈچۈن كۈفەگە ئەۋەتتى. ئۇ يەردە كۈفەلىكلەرگە قۇرئان ئۆگەتكەندىن باشقا يەنە ساھابىلەرنىڭ چوڭ ئالىملىرىدىن ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدقا يادلىمىغان سۈرلىرىنى ئۆگەتتى. (783)

مادىكەربە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ يېنىغا بېرىپ:

- ماڭا تاسىن مەم (قەسەس) سۈرىسىنى ئۆگىتىپ قويامسەن؟- دەپ سورىدىم. ئۇ:

- مەن ئوقۇيالمىمەن، مۇجەممىئى ئىبنى جارىيەنىڭ يېنىغا بارغىن، ئۇ ئۆگىتىپ قويسۇن،- دېدى. (784)

زەيد ئىبنى جارىيە ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن بۇرۇن ۋاپات بولدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ئۇنىڭ ۋاپات بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى قايغۇردى ۋە ئۇنىڭغا ئاللاھتىن رەھمەت تىلىدى. سىففىن ئۇرۇشىدا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قوشۇنىغا قاتناشقان زەيد ئىبنى جارىيەنىڭ قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق. (785)

(782) ئىبنى ھىشام، سىيرە، 1 - 2 / 522؛ ئىبنى ھەجر، ئىسبابە، 7735.

(783) ئىبنى ھەجر، 7735؛ شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 11/232.

(784) مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسماج، 4/288.

(785) ئىبنى ھەجر، ئىسبابە، 1826.





سەئىد ئىبنى بۇجەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

مەدىنىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان سەئىد ھەبتە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن بۇجەير ئىبنى مۇئاۋىيىنىڭ ئوغلىدۇر. بۇ ئائىلە مەدىنىدە ئىسلام تارقىلىشقا باشلىغان دەسلەپكى كۈنلەردە مۇسۇلمان بولۇپ، دۇنيا ئاخىرەتلىك سائادەتكە ئېرىشكەندى.

ئىمام ئەزەمنىڭ ئوقۇغۇچىسى ئىمام ئەبۇ يۇسۇفنىڭ چوڭ دادىسى (786) بولغان سەئىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان ۋاقىتتا ئون ياشلاردا ئىدى.

ئۇنىڭ ئۆزى بىلەن تەڭ ياشتىكى دوستلىرى بىلەن بىرلىكتە، مۇبارەك مېھماننى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن بارغان كۈندىكىدەك مەنىلىك بىر ئەسلىمىسى يوق ئىدى. ئۇ كۈن سەئىد ئۈچۈن بايرام كۈنىدەك ئۆتكەن بولۇپ، قەتئىي ئۈنتۈمدى.

ئانىسى ھەبتە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ناھايىتى تىرىشچان ئايال ئىدى. بۇ سەۋەبتىن سەئىد كۆپ ھاللاردا ئانىسىنىڭ ئىسمى بىلەن ئەسكە ئېلىندى. پەيغەمبىرىمىز مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا، ئانىسى سەئىدنىڭ قولىنى تۇتۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ بارىدىغانلىقىنى ئېيتقاندا، خۇشاللىقتىن پەرۋاز قىلىپ ئۇچقۇدەك بولۇپ كەتكەندى.

پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھۇزۇرى سائادىتىگە بارغاندا، سەئىدنىڭ بېشىنى سىلاپ سۆيىدى. ئۇنىڭغا دۇئا قىلىپ، بەرىكەتلىك ھايات كەچۈرۈشىنى تىلىدى. (787)

(786) ئىبنى ئابدلىبەر، ئىستىئاب، 2/585؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 6/52.

(787) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇغابە، 1970.





قەھرىمان ياش

سەئىد ساھابىلەرنىڭ ئۇھۇد ئۇرۇشىغا بېرىشقا تەييارلىنىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ تولىمۇ ھاياجانلاندى ۋە تەييارلىق قىلىپ قوشۇنغا قېتىلدى. پەيغەمبىرىمىز شەيخەين دېگەن يەرگە كەلگەندە، قوشۇننى توختىتىپ ساھابىلەرنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، سەئىدكە ئوخشاش يېشى كىچىك بالىلارنى قايتۇرۇۋەتتى. كۆڭلى ناھايىتى يېرىم ھالدا ئۆيىگە قايتىپ كەلگەن سەئىدنىڭ پۈتۈن خىيالى ئۇھۇدتا قالغانىدى. ئۇ يەردە نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئويلاپ، چىن قەلبىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ غەلبە قىلىشى ئۈچۈن دۇئا قىلاتتى.

ئۇ مۇشۇنداق خىياللار بىلەن تولغىنىۋاتقاندا، مەدىنىدىكى بارلىق مۇسۇلمانلارنى چوڭقۇر قايغۇغا سالدىغان ئېچىنىشلىق بىر خەۋەر تارقالدى. مۇشرىكلار تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلغان بولغاچقا، مۇسۇلمانلار ھەر تەرەپكە تارقىلىپ كەتكەنىدى. ھەتتا «پەيغەمبىرىمىز شېھىت بولدى» دېگەن سۆز - چۆچەكلەرمۇ بولۇۋاتاتتى.

كىچىك سەئىد ئەقلىدىن ئېزىپ قالغۇدەكلا بولۇپ كەتتى. قىلىچىنى چىقىرىپ، ئۇھۇد مەيدانىغا قاراپ يۈگۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ ئۇھۇدقا يېتىپ بارغان چاغدا ئۇرۇش تېخىچە داۋاملىشىۋاتاتتى. مۇسۇلمانلار توپلىنىپ ئۆزىنى قوغداشقا ئۆتكەنىدى. مۇشرىكلار داۋاملىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇرغان يەرگە قاراپ ئىلگىرىلەيتتى، ساھابىلەر ئۇلارنى توختىتىشقا ۋە پەيغەمبىرىمىزنى قوغداشقا تىرىشىۋاتاتتى. بۇلاردىن بىرى چوڭ قەھرىمانلاردىن ئەبۇ قەتابە ئىدى. ئۇ بىر ئاز تىنچلانغاندىن كېيىن، تۇنجى بولۇپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەھۋالى ئەقلىگە كەلدى. ئۇچقاندەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا باردى. ئۇھۇدقا بېرىپ ئەبۇ قەتابەنى كۆرگەن سەئىد، قىلىچىنى چىقىرىپ ئۇنىڭغا ياردەملەشتى.

ئەبۇ قەتابە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبىرىمىزنى ئىزدەشكە باشلىدىم. مۇشرىكلار پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىنى قورشىۋالغان يەرگە



يېتىپ بېرىپ، ئۇلاردىن بىرىگە شىددەت بىلەن زەربە ئۇردۇم. ئادەم دەلدەگىشىپ كەتتى. ئارقامدىن كەلگەن سەئىد ئىبنى بۇجەير ئىككىنچى زەربە بىلەن ئۇنى يەرگە چاپلىۋەتتى.»⁽⁷⁸⁸⁾

سەئىد ئۇھۇدتىن كېيىن خەندەك ئۇرۇشىغا قاتناشتى. ناھايىتى چىدامچانلىق بىلەن ئۇدا بىر قانچە كۈن خەندەك كۆلدى. خەندەك كىۋاش ئىشى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، دەرھال قوراللىنىپ قوشۇنغا قېتىلدى. ئۇ تېخى ئون بەش ياشقا كىرمىگەن بولسىمۇ، قەھرىمانلارچە ئۇرۇش قىلاتتى. ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزىدىن قاچمىدى. پەيغەمبىرىمىز سەئىدنى يېنىغا چاقىرىپ، ئۇنىڭدىن:

- ئى، ياش! سەن كىم بولسەن؟ - دەپ سورىدى. ئۇ:

- مەن سەئىد ئىبنى بۇجەير، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئاللاھ مەغپىرەت قىلسۇن! قېنى يېنىمغا كەلگىن، - دېدى. سەئىد بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى سۆيۈنگەن ۋە ھاياجلانغان ھالدا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئۇنىڭ بېشىنى سىلاپ، مېھرىنى ئىپادىلىدى.⁽⁷⁸⁹⁾

سەئىد باشقا ئۇرۇشلارغىمۇ دائىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە قاتناشتى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن كۈفەگە يەرلەشتى. ئۇنىڭ ھۈنەيس ئىسىملىك بىر ئوغلى بولغان ئىدى. ماتېرىياللاردا سەئىدنىڭ قاچان، قەيەردە ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق. ئەمما جىنازا نامىزىنى بالا ساھابىلەردىن زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ ئوقۇغانلىقى رىۋايەت قىلىنىدۇ. بۇ مەلۇمات ئۇنىڭ زەيد ئىبنى ئەرقەمدىن بۇرۇن ۋاپات بولغانلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.⁽⁷⁹⁰⁾

(788) ئىبنى ئابدىلەزىز، ئىستىئاب، 2/584؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسبە، 3131.

(789) ئىبنى ئابدىلەزىز، ئىستىئاب، 2/584؛ ئىبنى ئىسھاق، سۇبۇلۇل غابە، 1970.

(790) ئىبنى سەئىد، ئەبقات، 6/52.





سائىب ئىبنى يەزىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

سائىب ئىبنى يەزىد ھىجرىيەنىڭ ئىككىنچى ياكى ئۈچىنچى يىلى مەدىنىدە تۇغۇلغان بولۇپ، ئىسلامنىڭ ھۇزۇر بەخش ئەتكۈچى مەنەۋى ھاۋاسىدا چوڭ بولدى. دادىسى يەزىد ئىبنى سەئىد ئۇنىڭغا ناھايىتى كۆپۈنەتتى، ئۇنى دائىم مەسجىدى نەبەۋىگە ئېلىپ باراتتى. سائىب ناھايىتى زېرەك بولۇش بىلەن بىرگە ئىنتايىن ھوشيار بىر كۆزەتكۈچى ئىدى. دادىسى بىلەن نامازغا بارغاندا، ئەتراپىدا بولۇۋاتقان ئىشلارنى دىققەت بىلەن كۆزىتىپ، پىكىر يۈرگۈزۈپ ئۆگەنگەن نەرسىلىرى بىلەن زامان، ماكان ۋە ئىنسانلار ئارىسىدا مۇناسىۋەت ئورنىتىشقا تىرىشتى.

سائىب ئىبنى يەزىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەقەت بىرلا مۇئەزرىنى بار ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقىسى ئەزان ئوقۇمايتتى. جۈمە كۈنلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنبەردە ئولتۇرغاندا، مۇئەزرىن مەسجىدنىڭ ئىشىكىدە ئەزان ئوقۇيتتى. خۇتبىسىنى تۈگىتىپ مۇنبەردىن چۈشكەندىن كېيىن قامەت توۋلايتتى. پەيغەمبەرنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دەۋرلىرىدىمۇ بۇ شەكىلدە ئەزان ئوقۇلدى. ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە شەھەردە ئادەم كۆپىيىپ كەتكەنلىكتىن خۇتبىنى باشلاشتىن بۇرۇن مۇئەزرىگە بازاردىكى زەۋرا دېگەن يەرگە بېرىپ ئەزان ئوقۇشنى ئېيتاتتى. بۇ ئەزان ئوقۇلغاندىن كېيىن خەلق نامازنىڭ باشلىنىش ئالدىدا ئىكەنلىكىنى بىلەتتى.» (791)

(791) مۇستەد. 3/449: تەبەرائى. ئەلمۇئەججەمۇل كەبىر، 7/173.



سائىب يەنە بىر كۈنى نامازغا مۇناسىۋەتلىك بىر سوئالغا جاۋاب بېرىپ مۇنداق دېدى: «بۇرۇن ناماز ئىككى رەكەت قىلىپ پەرز قىلىنغانىدى. كېيىن كۆپەيتىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن سەپەردە قانداق ناماز ئوقۇش كېرەكلىكى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىلدى.»⁽⁷⁹²⁾

ئۇ مەسجىدكە بېرىپ - كېلىش جەريانىدا نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىپ، بىلىملىك ۋە سەمىمىي بىر مۇسۇلمان بولۇپ چوڭ بولۇۋاتاتتى. سائىب ئىبنى يەزىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر قېتىم مەسجىدى نەبەۋىدە ناماز ئوقۇۋاتاتتۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدا تۇرۇپ ئارقىسىدىكى بىرىنىڭ شېغىل تاشلار بىلەن ئويناپ ئولتۇرغانلىقىنى بايقاپ قالدى. ناماز تۈگىگەندىن كېيىن:

- شېغىل تاشلارنى ئويناپ ئولتۇرغان كىم؟ - دەپ سورىدى. بىر ئادەم:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! ئۇ مەن، - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- ئوقۇغان نامىزىڭدىن ئالغان نېسىۋەڭ، مانا مۇشۇنچىلىك، - دېدى.»⁽⁷⁹³⁾

ئەسىرى سائادەتكە دائىر بەزى ئەسلىملىرى

كېچىك سائىب ھەردائىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدا ۋاقىت كەچۈرۈشكە ئەھمىيەت بېرەتتى ۋە شۇنداق چاغلاردا نۇرغۇن گۈزەل ئىشلارغا شاھىت بولاتتى. ئۇ، بۇ ئەسلىملىرىدىن بىر قانچىسى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى سۆيۈپ قويغانلىقىنى كۆرگەن ئەقرەئ ئىبنى ھابىس:

- مېنىڭ ئون بالام بار. ئەمما ھازىرغىچە ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى بىرەر قېتىم سۆيۈپ باقمىدىم، - دېگەندى، پەيغەمبىرىمىز:

- مەرھەمەت قىلمىغان كىشى مەرھەمەتكە ئېرىشەلمەيدۇ، - دېدى.»⁽⁷⁹⁴⁾

(792) تەبەرائى، 7/185.

(793) تەبەرائى، ئەلمۇئەممۇل كەبىر، 7/189.

(794) تەبەرائى، 7/191.





يېشى كىچىك بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىگە خاتىرجەم ھالدا بېرىپ، ئۇ ئۆيدە يۈز بەرگەن ئىشلارغا شاھىت بولاتتى. بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا تۇرۇۋاتقان چېغىدا ئۇنىڭ يېنىغا بىر ئايال كەلدى. پەيغەمبىرىمىز ئايالدىن:

- ئى، ئائىشە! ئۇ ئايالنى تونۇمسەن؟ - دەپ سورىدى. ئايالى:

- ياق تونۇمايمەن، ئى، رەسۇلۇللاھ! - دېدى. پەيغەمبىرىمىز:

- بۇ پالانى قەبىلىنىڭ ناخشىچىسى، خالساڭ ساڭا ناخشا ئېيتىپ بەرسۇن، - دېدى.

ئايال ناخشا ئېيتتى، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا تىگشىدى. (795)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناخشا ئېيتىشقا رۇخسەت قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ناخشىنىڭ تېكىستىدە ئىسلام، ئىمان ۋە ئەخلاققا زىت بىرەر سۆز بولسا، ھەتتا ئەدەپ - قائىدىگە مۇناسىۋەتلىك بىرەر خاتالىق بولسىمۇ ياقىتۇرماي دەرھال تۈزىتىپ بېرەتتى. توي بولۇۋاتقان بىر ئۆينىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئاياللارنىڭ: «سىلەرگە كەلدۇق، سىلەرگە كەلدۇق. بىزگە سالام بەرسەڭلار، بىزمۇ سىلەرگە سالام بېرىمىز...» دەپ ناخشا ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى ۋە دەرھال مۇداخىلە قىلىپ تۈزەتتى. ساھابىلەردىن بېرى:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! كىشىلەرنىڭ بۇنداق ناخشا ئېيتىشىغا رۇخسەت قىلامسىز؟ - دەپ سورىدى. پەيغەمبىرىمىز:

- شۇنداق، بۇ دېگەن توي مۇراسىمى، زىنا ئەمەس. نىكاھ بولغاندا ئۇلارنى تەبرىكلەڭلار! - دېدى. (796)

پەيغەمبىرىمىز بىلەن مۇناسىۋەتلىك بالىلىق ئەسلىملىرى

بىر قېتىم سائىب كېسەل بولۇپ قالغانىدى. ئۇ مەزگىللەردە دوختۇر ناھايىتى ئاز ئىدى. ھاممىسى خېلى ئۇزۇنغىچە نېمە قىلىشنى بىلمەي،

(795) مۇسنەد، 3/449.

(796) مۇسنەد، 3/391؛ تەبەرائى، مۇئجەم، 7/181؛ شامى، سۇبۇلۇل ھۇدا، 9/52.





ئاخىرى كىچىك سائىبنى قۇچىقىغا ئېلىپ ساقىيىشىغا دۇئا قىلىشى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. سائىب ئۇ بەختلىك مەنۇتلارنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «كېسەل بولۇپ قالغان چېغىمدا ھامام مېنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. ئىچكىرىگە كىرگەن چېغىمىزدا، ئالدىدا چوڭقۇر بىر تەخسە بار ئىدى. تەخسەنىڭ ئىچىدە نان ۋە قۇرۇتۇلغان گۆش بار ئىدى. تامىقىنى يەپ بولغاندىن كېيىن، تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن سۇ بار قۇتىنىڭ يېنىغا ماڭدى. بىزمۇ دەرھال ئورنىمىزدىن چاچراپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ياردەم قىلىش ئۈچۈن يېنىغا باردۇق. بىرىمىز قولىغا سۇ قويۇپ بەردۇق، بىرىمىز پۇتىغا سۇ قويۇپ بەردۇق. تاھارەت ئېلىپ بولغاندىن كېيىن، ھامام:

- ئى، رەسۇلۇللاھ! قىز قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى كېسەل بولۇپ قالغانى، - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى يېنىغا چاقىرىپ، سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن قولى بىلەن بېشىمنىڭ ئالدى تەرىپىنى سىلىدى. مەن تاھارەت ئېلىپ ئېشىپ قالغان سۇنى ئىچتىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا يېقىنلاشقاندا، قۇرئان ئوقۇپ ماڭا سۈپكۈشلىدى. ئاندىن فاتىمە سۈرىسىنى ئوقۇدى. ئورنىمىزدىن تۇرۇپ پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئارقىسىغا ئۆتتۈم. مۇرىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قۇش تۇخۇمچىلىك بىر مەڭ بار ئىدى.»⁽⁷⁹⁷⁾

ئىكرىمە ئىبنى ئەھمىار سائىبقا مۇناسىۋەتلىك بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «سائىب ئىبنى يەزىدنىڭ چېچىنىڭ ئالدى تەرىپى پەقەت ئاقارمىغان بولۇپ قاپقارا تۇراتتى. ئارقا تەرەپلىرى ۋە ساقلى بولسا ئاپئاق ئىدى. ئۇنىڭدىن:

- ئۇستازىم! ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ھازىرغىچە چېچى سېنىڭكىدەك بىرنى كۆرۈپ باقمىدىم. بىر تەرىپى ئاپئاق، بىر تەرىپى قاپقارا، - دەپ سۆزلىدىم. ئۇ:

(797) بۇخارى، ھۇدۇ، 40؛ مۇسلىم، فەداۋىل، 111؛ تىرمىزى، مەداۋىب، 11؛ ئىبنى ھەجەر، ئىلە، 3078؛ ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىسئىباب، 2/577.





- نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق ئىكەنلىكىنى ساڭا ئېيتىپ بېرىمۇ؟
بىر كۈنى بالىلار بىلەن بىرلىكتە ئويۇن ئويناۋاتتۇق. پەيغەمبىرىمىز
يېنىمىزدىن ئۆتتى. دەرھال يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ سالام بەردىم. پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام:

- ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، ئىسمىڭ نېمە؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- نەمىر ئىبنى قاسىتنىڭ جىيەنى سائىب ئىبنى يەزىد، - دېدىم.
پەيغەمبىرىمىز بېشىمنى سىلاپ، سۆيۈپ قويۇپ:

- ئاللاھ سېنى مۇبارەك قىلسۇن! - دەپ دۇئا قىلدى. شۇ چاغدا
ئۇنىڭ قولى تەگكەن يەر ئاقارمىدى.

سائىب ئىبنى يەزىد ۋاپات بولغاندا 94 ياشقا كىرگەن بولۇپ،
پەيغەمبىرىمىزنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتى بىلەن يۈزىدە پەقەت قورۇق يوق
ئىدى. ۋاپات بولۇشىغا يېقىن نېمە ئۈچۈن بۇنداق ساغلام تۇرغانلىقىنىڭ
سەۋەبىنى سورىغاندا:

- كۆزلىرىم ۋە قۇلاقلىرىمنىڭ بۇنداق ساغلام بولۇشىنىڭ سەۋەبىنىڭ،
پەيغەمبىرىمىزنىڭ دۇئاسى ئىكەنلىكىنى ياخشى بىلىمەن، - دەپ جاۋاب
بەرگەنىدى. (798)

بىزگە ئوخشاشلا ساھابىلەر بىلەن دەۋرداش ياشىغانلارمۇ پەيغەمبەر
ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەسلىملىرىنى بىلىشنى
ئارزۇ قىلاتتى. پۇرسەت تاپقان ھامان ئۇچرىشىپ قالغان ساھابىلەردىن
سورايتتى.

يەھيا ئىبنى تەلھە بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «تاغام ئىسا ئىبنى
تەلھە بىلەن مەسچىتتە ئولتۇراتتۇق. تاغام سائىب ئىبنى يەزىدنىڭ
كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ماڭا:

- ئاۋۋۇ ياشانغان كىشىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭدىن «تاغام سەندىن

(798) تەرانى، ئەلمۇئەممۇل كەبىر، 7/290: بەيھەقى، دەلائلۇن نۇبۇۋە، 6/209.



پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەنمىدىڭ؟» دەپ سوراۋاتىدۇ، دېگىن، -
دېدى.

ياشاغان ئادەمنىڭ يېنىغا بېرىپ، تاغامنىڭ ئېيتقىنى بويىچە سورىدىم.
- شۇنداق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆردۈم. بىر كۈنى بىر قانچە
دوستلىرىم بىلەن ئۇنىڭ يېنىغا باردۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر قانچە
ساھابە بىلەن خورما يەۋاتاتتى. بىزنى كۆرۈپ يېنىغا چاقىردى. قۇتىنىڭ
ئىچىدىكى خورمىلاردىن سىقىمداپ بىزگە ئېلىپ بەردى. بېشىمىزنى
سىلاپ، سۆيۈپ قويدى، - دەپ سۆزلەپ بەردى. «(799)

سائىب ئىبنى يەزىدنىڭ پەقەتلا ئېسىدىن چىقىپ كەتمىگەن
ئەسلىمىسىدىن بىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتۈۋېلىشقا بارغان كۈنى
ئىدى.

سائىب ئىبنى يەزىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ناھايتى ئىسسىق
كۈنلەرنىڭ بىرىدە مىڭبىر مۇشەققەتتە تەبۇكقا كەتكەن ئىسلام قوشۇنىنىڭ
مەدىنىگە كېلىش ئالدىدا ئىكەنلىكىنى ئاڭلىدۇق. بالىلار بىلەن بىرلىكتە
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ۋەدا تۆپىلىكىگە باردۇق.
ئۇ يەردە ناھايتى ھاياجانلانغان ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قارشى
ئالدۇق.» (800)

كىچىك ھاجى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە ۋىدا ھەجگە بارغاندا،
ئەمدىلا يەتتە ياشقا كىرگەنىدى. يۈزىنىڭ ئەتراپىدا ساھابە قاتناشقان بۇ
ھەيۋەتلىك تارىخى ھەجگە شاھىت بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە
ھەج قىلدى. (801)

(799) نەيرانى. ئەلمۇئەججەۋىل كەبىر، 7/191.

(800) نەيرانى. 7/188.

(801) مۇسەد، 3/449.





ئۇ يەردە شاھىت بولغان بىر خاتىرىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بامىدات نامىزىدا كەبىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇچراتتىم. ناماز ئوقۇشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. ناماز باشلاشتىن بۇرۇن ئاياغلىرىنى چىقىرىپ سول تەرىپىدە قويدى. نامازدا فاتىھە سۈرىسىدىن كېيىن مۇئەننۇن سۈرىسىنى ئوقۇدى. مۇسا ۋە ئىسا ئەلەيھىسسالاملار بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئايەتكە كەلگەندە يۆتىلىپ كەتتى. بۇ سەۋەبتىن ئوقۇشنى توختىتىپ رۇكۇغا باردى...» (802)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تەرىپىدىن قازى قىلىپ بېكىتىلگەن دادىسى يەزىد ۋە باشقا ساھابىلەردىن ئىلىم ئۆگىنىشنى داۋاملاشتۇردى.

سائىب ئىبنى يەزىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «مەسجىدى نەبەۋىدە تۇرسام، بىرسى ماڭا قارىتىپ شېغىل تاشلارنى ئاتتى. ئارقامغا ئۆرۈلۈپ قارىسام، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ماڭا باشقا تەرەپتە تۇرغان ئىككى كىشىنى ئىشارەت قىلىپ:

- ئۇلارنى يېنىمغا چاقىرغىن، - دېدى. ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ:
- خەلىپە سىلەرنى چاقىرىۋاتىدۇ، - دېدىم. ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا باردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:
- سىلەر قەيەرلىك؟ - دەپ سورىدى. ئۇلار:
- تائىفىلىق، - دەپ جاۋاب بەردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:
- ئەگەر بۇ يەرلىك بولغان بولساڭلار سىلەرگە قوپاللىق قىلغان بولاتتىم، پەيغەمبىرىمىزنىڭ مەجلىسىدە قانداقسىگە ئاۋازىڭلارنى يۇقىرى كۆتۈرىسىلەر؟ - دەپ ئاگاھلاندۇردى.» (803)

(802) بۇخارى، ئەزان، 106؛ مۇسلىم، سالات، 163؛ ئەبۇ داۋۇد، سالات، 88.

(803) بۇخارى، سالات، 83.



ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ خىل شەكىلدىكى ۋاراڭ - چۈرۈڭ ۋە يۇقىرى ئاۋازدا پاراڭلىشىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، جامەنىڭ بىر تەرىپىگە بۇتھاييا دەپ ئاتايدىغان بىر راۋاق ياساتقاندىن كېيىن، خەلققە: - بۇنىڭدىن كېيىن شېئىر ئوقۇش، سۆھبەتلىشىش ۋە يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلەشنى خالايدىغانلار ئۇ راۋاققا بارسۇن، - دېدى. (804)

سائىب ئىبنى يەزىد شېئىرغا مۇناسىۋەتلىك بىر ئەسلىمىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋق بىلەن ھەج قىلىش ئۈچۈن مەككىگە قاراپ كېتىۋاتاتتۇق. ئابدۇرراھمان يولدا گۈرۈپپىدىن ئايرىلدى. رەباھ ئىبنى مۇغتەربە ناھايىتى يېقىملىق شېئىر ئوقۇيدىغان بولۇپ، ئۇنىڭغا:

- ئى، ھەسەننىڭ دادىسى كەلگىن، بىللە شېئىر ئوقۇيلى! - دېدى.
رەباھ شېئىر ئوقۇۋاتقاندا، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يانلىرىغا كېلىپ:
- نېمە ئىش قىلىۋاتسىلەر؟ - دەپ قوپاللىق قىلدى. ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋق:

- بۇنىڭ زىيىنى يوق، يولنى قىسقارتىش ئۈچۈن كۆڭۈل ئېچىۋاتىمىز، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:
- ئەگەر بۇنداق قىلغۇڭلار بولسا، دىرار ئىبنى خەتتابنىڭ شېئىرىنى ئوقۇڭلار. - دېدى. (805)

سائىب ئىبنى يەزىد ساھابىلەرنىڭ ھەدىس رىۋايەت قىلىشتىن ناھايىتى ئېھتىيات قىلىدىغانلىقىنى، ئۆزىمۇ ناھايىتى ئاز ھەدىس رىۋايەت قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئابدۇرراھمان ئىبنى ئەۋق، تەلھە ئىبنى ئوبەيدۇللاھ، سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس، مىقداد ئىبنى ئەسۋەد بىلەن ئاغىنە ئىدۇق. پەقەت تەلھە ئىبنى ئوبەيدۇللاھ پات - پات

(804) مۇۋەتتا، قەسرۇسالات، 93.

(805) ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 11/158.





ئۇھۇد ئۇرۇشى ھەققىدە سۆزلەپ بېرەتتى. «(806)

ئۇنىڭ تۆۋەندىكى بىر - ئىككى ۋەقەنى بايان قىلىش شەكلىدىن ئۇنىڭ ئىلمىنىڭ قانچىلىك كەڭ ئىكەنلىكىنى، ۋەقەلەرگە ناھايىتى ئەتراپلىق مۇئامىلە قىلىدىغان ۋە ئەڭ ئىنچىكە تەرەپلىرىگىچە دىققەت قىلىدىغان بىر ئالىم ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە ھېكايە سۆزلەپ بېرىدىغان ھېچكىم يوق ئىدى. ھېكايە سۆزلىگەن تۇنجى كىشى تەمىم ئىبنى دارى ئىدى. ئۇ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئىجازەت ئېلىپ ھېكايە سۆزلەشكە باشلىدى.» (807)

«رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئۈزۈكى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا، ئۇنىڭدىن كېيىن ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قالدى. ئۈزۈك ئىرىس قۇدۇقىغا چۈشۈپ يوقاپ كەتكەنگە قەدەر ئوسمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدا تۇردى.» (808)

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ياش، قابىلىيەتلىك ساھابىلەرگە كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ، سائىب ئىبنى يەزىدكىمۇ ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى. ئۇنى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ جىيەنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇتبە بىلەن بىرلىكتە مەدىنە بازارلىرىنى تەكشۈرۈش ۋەزىپىسىگە تەيىنلىدى. (809)

چوڭ ساھابىلەر ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن مەدىنىدە پەتىۋا بېرىشكە باشلىغان سائىب ئىبنى يەزىد، ئۇزۇن ۋە بەرىكەتلىك ھايات كەچۈردى.

(806) ئىبنى مەنزۇر، 25/221.

(807) نەيرانى، ئەلمۇئەممۇل كەبىر، 7/188؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 5/321.

(808) نەيرانى، ئەلمۇئەممۇل كەبىر، 7/178.

(809) مەقرىزى، ئىمتائۇل ئەسائى، 9/394.





ئۆمەير ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

ئۆمەير ئىبنى سەئىد مەدىنىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان بولۇپ، كىچىك ياشتا دادىسىدىن ئايرىلىپ قالدى. ئانىسى دادىسىنىڭ يوقلىقىنى چاندۇرماسلىققا تىرىشىپ يېتىم قالغان ئوغلىنى مېھرى - شەپقەت بىلەن باغرىغا باستى؛ بىر ئاز بولسىمۇ ئازابىنى يەڭگىللىتىپ، كۆڭلىنى خوش قىلىشقا تىرىشتى. ھەتتا ئوغلى ئۈچۈن ياخشى بولارمىكىن، ئازابىنى ئازراق بولسىمۇ ئۈنۈشۈشى مۇمكىن دەپ ئويلاپ، يولدىشىنىڭ قېرىندىشى جۇلاس ئىبنى سۇۋەيدنىڭ ئۆيلىنىش تەكلىپىنى رەت قىلمىدى. ئۇمۇ يولدىشىغا ئوخشاش ئامىر ئىبنى ئەۋۇق ئوغۇللىرىنىڭ كاتتىلىرىدىن بىرى ئىدى.

جۇلاس ئەتراپىدىكى كىشىلەر ياخشى كۆرۈپ ھۆرمىتىنى قىلىدىغان، مۇلايىم، باي كىشى ئىدى. ئۇنىڭغا ۋە بالىسىغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشى مۇمكىن ئىدى. نېمىلا بولمىسۇن تاغىسى ئەمەسمۇ؟ خاتالاشمىغان ئىدى. جۇلاس ئۇنىڭغا ۋە ئوغلى ئۆمەيرگە ناھايىتى ئوبدان قارىدى ۋە ياخشى مۇئامىلە قىلدى. (810)

ئۆمەير دادىسىنى ئۈنۈتمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ يېنىدا ھەر دائىم خۇشال ئىدى. يىللار بۇ شەكىلدە ئۆتۈۋاتقاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تونۇشۇپ مۇسۇلمان بولغان ساھابىلەرنىڭ كىشىلەرنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. خاتىرجەملىكىنىڭ بۇزۇلۇپ، راھەتسىز بولۇپ قېلىشىنى ئويلىغان جۇلاس ۋە يېقىن تۇغقانلىرى بىر مەزگىل ئىسلامدىن يىراق تۇردى ۋە ئائىلىسىنىمۇ يىراق تۇتتى. ئەمما، مۇستەب

(810) ئىسۋال ئەسىر، ئۈمىدۇلغە، 769.





ئىبنى ئۈمەيرنىڭ مەدىنىگە كېلىشى بىلەن ئىسلام ناھايىتى تېز تارقىلىشقا باشلىدى. جۇلاس ئەتراپىدىكىلەرنىڭ سۆز - چۆچىكىگە قالماسلىق ئۈچۈن چىن كۆڭلىدىن مايىل بولمىسىمۇ، كۆرۈنۈشتە مۇسۇلمان بولدى. ئايالى ۋە ئۈمەيرمۇ ئىسلامنى قوبۇل قىلغان بولۇپ، بۇ ئانا - ئوغۇل ئۇنىڭغا ئوخشاش گۇماندا ئەمەس، چىن قەلبىدىن سەمىمىي ھالدا ئاللاھقا ۋە رەسۇلۇللاھقا ئىمان ئېيتقاندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە تەشرىپ قىلىشى بىلەن جۇلاس ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر ناھايىتى بىئارام بولدى. جۇلاس بۇ بىئاراملىقنى چاندۇرماسلىققا تىرىشىپ، پات - پات چىدىيالىماي سۆزلىرى ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق چاندۇرۇپ قوياتتى. جۇلاسىنىڭ قېرىندىشى ھارىسمۇ پەيغەمبەرنىڭ كېلىشىدىن خېلىلا بىئارام بولغانىدى. بىراق ئۇ جۇلاسىغا ئوخشاش سەۋر قىلالىمىدى. ئىسلامنىڭ مەدىنىدە تەرەققىي قىلىپ كېڭىيىشىگە بۇنىڭدىن ئارتۇق تاقەت قىلالىمىدى. ئۇھۇد ئۇرۇشىغا قاتناشقاندا، مۇجەززىر ئىبنى زىياد بىلەن ئوخشاش سەپتە بولسىمۇ، بۇنى ئۇرۇشىدىن قالغان ھېساب كىتابىنى قىلىپ، ئۇنى رەھىمسىزلەرچە شېھىت قىلدى. بۇ ئارقىلىق بۇنى ئۇرۇشىدا دادىسىنى ئۆلتۈرگەن كىشىدىن ئىنتىقامنى ئالغان بولدى. ئۇرۇشتىن كېيىن ئۆزى بىلەن ئوخشاش پىكىردىكى ئون مۇناپىق بىلەن بىرلىكتە مەككىگە باردى. بۇنىڭدىن كېيىن مۇشرىكلارنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ئىسلامنى ۋە مۇسۇلمانلارنى يوقىتىش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلماقچى بولدى. (811)

ئۆيلىرى قۇبادا بولغان ئۈمەير، تاغىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراش ئۇياقتا تۇرسۇن، پۇرسەت تاپسىلا مەسجىدى نەبەۋىگە بېرىپ ئىسلامنى ئۆگىنىپ، ئۆگەنگەنلىرىنى ئەمەلىيىتى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ، ھەقىقىي بىر مۇسۇلمان بولۇشقا تىرىشىۋاتاتتى. ئۈمەير كىچىك بولغاچقا ئۇھۇد ۋە بەدىر ئۇرۇشىغا قاتنىشالمىغان بولۇپ، تۇنجى قېتىم بەنى مۇستەلەق يۈرۈشىگە قاتناشتى.

(811) ئىبنى ھىشام، سىيرە، 1 - 2: 520.



مۇناپىقلارمۇ بۇ سەپەرگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ، نۇرغۇن كىشى بىلەن قاتناشقاندى. مۇناپىقلار سەپەر جەريانىدا پۇرسەت تاپسىلا ئۇنى غەنىمەت بىلىپ، قالايمىقانچىلىق چىقاردى. ھەر دائىم كىشىلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارشى كۈشكۈرتۈپ، ئۇنى قېيىن ئەھۋالدا قويماقچى بولدى. بىر قېتىم ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي «مەدىنىگە بارغاندا كىم ئەزىز، كىم خار بولىدۇ؟ كۆرىمىز دېگەن سۆزلىرى بىلەن ئۆزىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەھدىت سالماقچى بولدى. ئۇنىڭدىن ئىلھام ئالغان بەزى مۇناپىقلار چىدىماي قەلبىدىكى مۇناپىقلىقنى ئاشكارىلىدى. بۇلاردىن بىرى ئۆمەيرنىڭ ئۆگەي دادىسى جۇلاس ئىبنى سۇۋەيد ئىدى. ئۇ دوستلىرى بىلەن پاراڭلىشىۋېتىپ:

- ئەگەر مۇھەممەدنىڭ ئېيتقانلىرى توغرا بولسا، بىز ئېشەكتىنمۇ يامان ئەھۋالغا قالايلى، - دەپ ئىچىدىكى كۈفرىنى ئاشكارىلىدى. ئۆمەير ئۆگەي دادىسىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، قۇلاقلىرىغا ئىشىنەلمەي قېتىپلا قالدى. ئۇ بۇنداق سۆزلەرنى قىلىشقا قانداقمۇ جۈرئەت قىلالىسۇن؟ ئۆمەير تېخىمۇ ئۇزۇن چىداپ تۇرالماي ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، ئۆگەي دادىسىغا:

- توغرا ئېيتىۋاتىسەن، سەن ھەقىقەتەن ئېشەكتىنمۇ بەتتەر سەن، - دەپ قوپاللىق قىلدى. (812)

ئۆمەيرگە بالىلىق ۋاقتىدىن تارتىپ ياخشى قاراپ كەلگەن جۇلاس، ئۇنىڭ بۇنداق قاتتىق سۆزلەرنى قىلىشىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى. كىشىلەرنىڭ ئالدىدا رەسۋا بولۇشتىن قورقۇپ ئەنسىرەشكە باشلىدى. ئۆزىچە بولسا، ھەقىقەتنى ئىنكار قىلىپ قۇتۇلالايتتى. قانداقلا بولمىسۇن باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بىرى ئەمەسمۇ؟ كىشىلەر ئەلۋەتتە بىر بالىنىڭ سۆزىگە ئەمەس، ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشىنەتتى. ھېچ بولمىغاندا قېرىندىشىغا ئوخشاش مەككىگە بېرىپ ئۇ يەردە ياشايتتى.

(812) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىستىئاب، 3/315؛ ئىبنۇل ئەسەر، ئۇسۇلۇلغەيە، 4070؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسلىھ، 6037؛ بەزى مەنبەلەرگە ئاساسەن بەزى مۇناپىقلارنىڭ نەبۇك غازىنى جەريانىدا پەيغەمبەر (سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم) گە سۇيىقەست قىلماقچى بولغانلىقى بايان قىلىنغان. ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/376.



ئى، ياش! قۇرئان سېنى تەستىقلىدى

بىر بالىنىڭ ئۆگەي دادىسى بولسىمۇ بۇنداق قوپاللىق قىلىشى ئەلۋەتتە توغرا ئەمەس. ئەمما بۇ ئالاھىدە بىر ئەھۋال ئىدى. بۇ يەردە مەسىلە ئاللاھ ۋە رەسۇلۇللاھ بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ئۇنىڭ بۇنداق قوپاللىق قىلىشىغا پەيغەمبىرىمىزگە بولغان سۆيگۈسى ۋە ئىمانى سەۋەب بولغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سىرنى يوشۇرۇش ئارقىلىق دادىسىغا ياخشىلىق قىلغان بولمايدىغانلىقىنى ئويلاۋاتتى. ھەممىدىن بەكرەك بۇ ئەھۋالنىڭ ئاللاھ تەرىپىدىن ئايەت نازىل بولۇش ئارقىلىق پەيغەمبىرىمىزگە بىلدۈرۈلىشىدىن قورقاتتى.

پەيغەمبىرىمىزگە ئىمان كۆزنىكىدىن قاراش پۇرسىتىگە ئېرىشىپ بولالمىغان جۇلاس، سىرنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىپ قېلىشىنى خالىمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆمەيرگە:

- ئوغلۇم! ئۆتۈنۈپ قالاي بۇ سۆزلەر ئارىمىزدا قالسۇن. ھېچكىمگە ئېيتىمىغىن، - دەپ يالۋۇردى. لېكىن ئۆمەير باشقىچە ئويلايتتى. شۇڭا دادىسىغا:

- دادا! ئىنسانلار ئارىسىدا سېنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرىمەن. مېنىڭ ئۈستۈمدە ناھايىتى كۆپ ھەققىڭ بار. ساڭا بىرەر يامانلىق بولۇپ قېلىشىنى خالىمايمەن. ئەگەر سېنىڭ سۆزلىرىڭنى يوشۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېيتىمىسام، بىزنىڭ ھەققىمىزدە ئايەت نازىل بولىدۇ. ئۇ ۋاقىتتا مەنمۇ سۈكۈت قىلغانلىقىم ئۈچۈن، سېنىڭ گۇناھىڭغا شېرىك بولۇپ قېلىشتىن قورقىمەن. ئەگەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ سېنىڭ قىلغان سۆزلىرىڭنى ئېيتسام سېنى رەسۋا قىلغان بولىمەن. سۈكۈت قىلسام سېنىمۇ، ئۆزۈمنىمۇ مەڭگۈلۈك ھالاكەتكە ئىتتىرگەن بولىمەن. سېنىڭچە قايسىسى تېخىمۇ يامان؟! مېنىڭچە ئېيتىشىم سەن ئۈچۈنمۇ، مەن ئۈچۈنمۇ ياخشى، - دېدى.

ئۆمەير دادىسىدىن ئەپسۇس سوراپ، بۇ سۆزلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا



سۆزلىمىسە بولمايدىغانلىقىنى تەكرارلىدى ۋە ئۇ يەردىن چىقىپ ئۇدۇل پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا باردى. بولۇنغان گەپ - سۆزلەرنى پەيغەمبىرىمىزگە يەتكۈزگەندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز جۇلاس ئىبنى سۇۋەيدنى يېنىغا چاقىرىپ:

- ئۆمەيرنىڭ ئېيتقانلىرى توغرىمۇ؟ - دەپ سورىدى. جۇلاس:

- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، مەن ئۇنداق سۆزلەرنى قىلمىدىم، - دەپ قىلغان سۆزلەرنى ئىنكار قىلدى. ئۆمەير ھەيران قېلىپ:
- ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، دېدىڭ. ئەگەر بۇ ھەقتە ئايەت نازىل بولسا، سېنىڭ سۆزلىرىڭ سەۋەبىدىن مەنمۇ مەسئۇل بولىمەن، - دەپ قايغۇرغانلىقىنى ئىپادىلىدى.

دەل شۇ چاغدا پەيغەمبىرىمىزگە ئايەت نازىل بولدى. «ئۇلار ھېچنېمە دېمىگەنلىكى توغرىسىدا ئاللاھ بىلەن قەسەم قىلىدۇ. ئۇلار ھەقىقەتەن كۇفىرى سۆزىنى ئېيتتى. ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئىپادىلىگەندىن كېيىن كاپىر بولدى... ئەگەر ئۇلار تەۋبە قىلسا، ئۆزلىرىگە ياخشىدۇر...» (813)

ئاللاھ تائالا بەندىلىرىنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ، قىلغان بارلىق مۇشۇنداق يامانلىقلارغا قارىماي، ئۇلار ئۈچۈن تەۋبە ئىشلىرىنى دائىم ئۈچۈك تۇتاتتى. جۇلاس ئۆمەيرنىڭ ئاگاھلاندىرۇشىغا قۇلاق سالماي، ئاللاھ تەرىپىدىن يالغانچىغا چىقىرىلغاندىن كېيىن، قەلبى يورۇپ ھەقىقەتنى ئېنىق كۆردى ۋە شۇ ھامان تەۋبە قىلىپ:

- تەۋبە قىلدىم، گۇۋاھلىق بېرىمەنكى، ئۇ توغرا سۆزلىدى. ئى، رەسۇلۇللاھ! مەن ئۈچۈن ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلىگىن، - دەپ مەغپىرەت تەلەپ قىلدى.

جۇلاس ئىبنى سۇۋەيد ھاياتى بويىچە تەۋبىسىگە ئەمەل قىلىپ، ياخشى بىر مۇسۇلمان بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەيلى ئۆمەير ياكى باشقىلار بولسۇن، ئۇنىڭ يامان سۆزلەرنى قىلغانلىقىنى ئاڭلىمىدى.

(813) تەۋبە سۈرىسى، 74 - ئايەت.





ئۆمەير ئىبنى سەئىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دادام ھەققىدە ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز ئاستا قۇلاقلىرىمنى سىلاپ تۇرۇپ:

- قۇلاقلىرىڭ ۋاپا قىلسۇن، ئى، ياش! قۇرئان سېنى تەستىقلىدى، - دەپ مەندىن مەمنۇن بولغانلىقىنى ئىپادىلىدى.» (814)

ھىمىسنىڭ ياش ۋالىيسى

ئۆمەير ئىبنى سەئىد ھاياتى بويىچە ئۆگەنگەن ۋە ئۆگەنگەنلىرىگە ئەمەل قىلىپ ياشىغان بولۇپ، ھەر قايسى جەھەتتىن ئىنسانلارغا ئۈلگە بولغۇدەك پەزىلەتكە ئىگە بىرى ئىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىرسىنى ۋالىي قىلىپ ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىش تۇتاتتى. ۋالىيدا بىر قاتار گۈزەل سۈپەتلەرنىڭ مۇجەسسەملەشكەن بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئۆمەير ئەمدىلا ئوتتۇز ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دىققىتىنى تارتتى. خەلىپە ئۇنى يېنىغا چاقىرىپ ھىمىسقا ئەۋەتتى.

ھىمىسقا بارغان ياش ۋالىي ۋەزىپىسىنى ناھايىتى ياخشى ئورۇندىدى. ئارىدىن خېلى ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، ھېچكىم ئۇنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلمىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلقنىڭ خاتىرجەملىكىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىدىغان بولغاچقا، دائىم ۋالىيلارنى سۈرۈشتە قىلىپ، خەلقنىڭ ئۇلاردىن مەمنۇن ياكى ئەمەسلىكىنى تەكشۈرۈپ تۇراتتى.

ئۆمەير ئىبنى سەئىدتىن ھېچقانداق خەۋەر كەلمىگەنلىكى، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى گۇمانلاندۇرۇپ قويغاندىن كېيىن، كاتىپىغا:

- ئۆمەيرگە بىر پارچە مەكتۇپ يازغىن، بۇ يەرگە كەلسۇن! ئۇنىڭ خاتا ئىش قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەۋاتىمەن، - دېدى. مەكتۇپنىڭ ئاخىرىغا <مەكتۇپنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن دەرھال مۇسۇلمانلاردىن

(814) ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئىستىئاب، 3/1315؛ ئىبنى سەئىد، تەباقات، 4/375؛ ئىبنى كەسىر، تەپسىر، 4/120؛ قۇرئۇبى، ئەھكامۇل قۇرئان، 4/533.



بىر تۈركۈم كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە بۇ يەرگە كەلگىن! < دېگەنلەرنىمۇ قوشۇپ قويدى.

ئۆمەير مەكتۈپنى ئوقۇغاندىن كېيىن، سەپەر خالتىسىنى ئېلىپ ئۇزۇق - تولىكىنى قويدى. نەرسە كېرەكلىرى ۋە ئۆچكىسىنىمۇ ئېلىپ يولغا چىقتى. ھىمىستىن مەدىنىگە بارغۇچە بىر قانچە ھەپتە يول ماڭدى. خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا بارغان ۋاقتىدا چىرايى سارغىيىپ، چاچلىرى ئۇزىراپ يۈز - كۆزلىرى چاڭ - توزان ئىچىدە قالغانىدى.

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى! - دەپ سالام بېرىپ ئىچكىرىگە كىردى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

- بۇ نېمە ھال؟ ساڭا نېمە بولدى؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەير:

- مېنىڭ ساق - سالامەت تۇرۇۋاتقىنىمنى كۆرمەيۋاتامسەن؟ ئەلھەمدۇ لىللاھ سالامەتلىكىم ياخشى، دۇنيالىقىمۇ مانا يېنىمدا، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى يىغقان باج ۋە زاكاتلارنى يېنىدا ئېلىپ كەلدى، دەپ ئويلاپ:

- يېنىڭدا نېمىلەر بار؟ - دەپ سورىدى. ئۆمەير:

- يېمەك - ئىچمىكىمنى سالغان خالتا، تاماق يەيدىغان قاچام، غۇسلى تاھارەت ئېلىپ كىيىملىرىمنى يۇيىدىغان داس، سۇ ئىچىپ تاھارەت ئالىدىغان سۇ قۇتىسى، سۈتتىن پايدىلىنىدىغان ۋە بىرسىنى ئۇچراتسام سۈتتىن ئۇنىڭغىمۇ بېرىدىغان ئۆچكەم، مانا بۇلار مېنىڭ دۇنيارىم، - دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن:

- مېڭىپ كەلدىڭمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- شۇنداق.

- ساڭا ئۇلغىنى بېرىپ تۇرىدىغان بىرسى يوقمىدى؟

- ئۇلار بەرمىدى، مەنمۇ تەلەپ قىلمىدىم.





- سەن يېنىدىن كەلگەن ئۇ مۇسۇلمانلار نېمىدېگەن بېپەرۋا.
 - ئى، ئۆمەر، ئاللاھتىن قورققىن! ئاللاھ غەيۋەت قىلىشنى چەكلىدى.
 ھەم ئۇلار ناماز ئوقۇيدىغان كىشىلەردۇر.

- ئالغان پۇلۇڭ نەدە؟ ئۇ يەردە نېمە ئىشلارنى قىلدىڭ؟

- ئى، مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى، باشقا سوئالنىڭ بارمۇ؟

- سۇبھاناللاھ!

- سوئالنىڭغا جاۋاب بەرسەم، سېنىڭ رەنجىپ قېلىشىڭدىن قورقىمەن.

- مەيلى، قېنى ئېيتقىن.

- مېنى ئەۋەتكەندىن كېيىن ئۇدۇل شەھەرگە بېرىپ، ياخشى كىشىلەرنى بىر يەرگە توپلىدىم. ئۇلارنى باج يىغىشقا مەسئۇل قىلدىم. يىغىلغان پۇللارنى كېرەكلىك يەرلەرگە ئىشلەتتىم. شۇ سەۋەبتىن ساڭا ئېلىپ كەلگۈدەك بىر نەرسە قالمىدى.

- بىزگە ھېچنەرسە ئېلىپ كەلمىدىڭمۇ؟

- ياق.

- ئۆمەيردىن ۋەدە ئېلىڭلار!

- مەن بۇنداق ۋەدە بېرەلمەيمەن. مەيلى ساڭا ياكى سەندىن كېيىن كېلىدىغانلارغا بولسۇن بۇنداق ئىشنى قىلمايمەن. ئۇلارنىڭ مېلىنى ئۇلارنىڭ ئۆزىگە ئىشلەتتىم. ئۇلارنىڭ مېلىنى مەيلى ھازىر ياكى كېيىن بولسۇن ساڭا تاپشۇرۇپ بەرمەيمەن. ھەتتا بىر خىرىستىياننىڭ مېلى بولسىمۇ بەرمەيمەن. ئى، ئۆمەر! ماڭا بۇنداق تەكلىپنى قويمىغىن! بۈگۈن سەن بىلەن ئۆتكۈزگەن ئەڭ ناچار كۈنۈم بولدى.

ئۇ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئىجازەت سوراپ ھىمىستىكى ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. بۇ ھەقتە قىلنى قىرىق يارىدىغان ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا تولۇق قايىل بولمىغان ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ كەتكەندىن كېيىن ھارىس ئىسىملىك بىرنى يېنىغا چاقىرىپ ئۇنىڭغا 100 دىنار بېرىپ:



- ھىمىسقا بېرىپ ئۇنىڭ ئۆيىدە مېھمان بولغىن! ئەگەر باياشات ياشاۋاتقان بولسا، دەرھال قايتىپ كەلگىن! ئەگەر قىيىنچىلىقتا ياشاۋاتقان بولسا، ئۇنىڭغا بۇ يۈز دىنارنى بەرگىن!- دېدى.

ھارس يولغا چىقىپ ھىمىسقا كەلدى. ئۆمەيرنىڭ ئۆيىنى تېپىپ يېنىغا باردى. ئۆمەير تامنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ كۆيىنىكىنى يۇيۇۋاتاتتى. ھارس تۆگىسىدىن چۈشۈپ، ئۇنى بىر يەرگە باغلاپ قويدى. ئۆمەير ئۇنىڭدىن:

- نەدىن كەلدىڭ؟- دەپ سورىدى. ھارس:

- مەدىنىدىن،- دەپ جاۋاب بەردى.

- مەدىنىنىڭ ئەمرى قانداقراق؟

- ياخشى.

- مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟

- ئۇلارمۇ ياخشى.

سۆھبەت مۇشۇ شەكىلدە داۋاملاشتى. ھارس ئۆمەيرنىڭ ئۆيىدە ئۈچ كۈن مېھمان بولدى. ئۈچ كۈن بويىچە پەقەت ئارپا ئېنىلا يېدى. ھەتتا بۇمۇ يەتمەي كۆپىنچە داستىخاندىن ئاچ قوپۇپ كەتكەن چاغلارمۇ بولدى. ھارسنىڭ ئۇلارنىڭ ئەسلىدىلا ئاز بولغان تائاملىرىغا ئورتاق بولۇشى سەۋەبىدىن ئائىلە ئەزالىرىنىڭ بەدىنى ئاجىزلاپ كەتتى. ئائىلىسىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرگەن ئۆمەير ئۇنىڭغا:

- دوستۇم بىزنى ئاچ قويۇۋاتىسەن. كەتمەكچى بولساڭ سېنى يولۇڭدىن توسمايلى،- دېدى. ھارس خەلىپە بەرگەن يۈز دىنارنى چىقىرىپ ۋالىغا تەڭلەپ:

- بۇلارنى خەلىپە ساڭا ئەۋەتتى. بۇلارنى ئېلىپ ئائىلەڭنىڭ ئېھتىياجىنى قامدىغىن،- دېدى. ئۆمەير ناھايىتى ئاچچىقلىنىپ، يۇقىرى ئاۋازدا:

- مېنىڭ بۇلارغا ئېھتىياجىم يوق،- دەپ، خەلىپە ئەۋەتكەن ئالتۇنلارنى



رەت قىلدى. بىر بۆلۈڭدا ئۇلارنى ئۈن - تۈنسىز كۆزىتىپ تۇرغان ئايالى سۆزگە ئارىلىشىپ:

- خەلىپىنىڭ ئەۋەتكەنلىرىنى ئالغىن، ئېھتىياجىمىز چۈشسە ئىشلىتەرسەن، بولمىسا ئېھتىياجى بولغانلارغا بېرەرسەن، - دېدى. ئۆمەير: - ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، ئالمايمەن، دېگەن بولسىمۇ، ئايالى كۆپىنكىنىڭ ئاستى تەرىپىدىن كىچىككىنە يىرتىپ ئېلىپ، خەلىپە ئەۋەتكەن يۈز دىنارنى ئۇنىڭغا يۆگەپ قويدى. ھارىس كەتكەندىن كېيىن ئالغان دىنارنى يولدىشىغا بەردى. ئۆمەير ئالتۇنلارنى ئېلىپ ئورنىدا تۇرالماي دەرھال ئۆيىدىن چىقىپ، ئۇلارنى كەمبەغەللەر ۋە شېھىتلەرنىڭ بالىلىرىغا تارقىتىپ بەردى. ھارىس ۋالىينىڭ ئايالى ئالتۇنلارنى ئالغاندىن كېيىن نېمىگە ئىشلىتىدىغانلىقىنى بىلمەستىن شەھەردىن ئايرىلىپ مەدىنىگە قاراپ يولغا چىقتى. ھارىس كېتىۋاتقاندا ئۆمەير خەلىپىدىن رەنجىمگەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن:

- مۆمىنلەرنىڭ ئەمرىگە مەندىن سالام ئېيتقىن! - دېدى. ھارىس سالامنى قوبۇل قىلىپ، خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ ھال - ئەھۋال سورىغاندىن كېيىن، ئۆمەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭدىن:

- نېمىلەرنى كۆردۈڭ؟ - دەپ، ئۆمەيرنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. ھارىس:

- ناھايىتى قىيىنچىلىقتا ياشاۋېتىپتۇ، - دېدى.

- ئېلىپ بارغان دىنارلارنى قانداق قىلدى؟

- بىلمەيمەن.

ئۆمەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قايتىدىن بىر پارچە خەت يېزىپ، ئۆمەير ئىبنى سەئىدكە ئەۋەتتى. خەتتە ئۆمەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا:

- خەتنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامان بۇ يەرگە كەلگىن! - دەپ بۇيرۇدى. ئۆمەير بۇيرۇققا بىنائەن دەرھال يولغا چىقىپ مەدىنىگە كەلدى. ئۆمەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەندە:



- ئەۋەتكەن دىنارلارنى قانداق قىلدىڭ؟- دەپ سورىدى.
- ماڭا ئەۋەتمىدىڭمۇ؟ ئارلىشىپ نېمە قىلسەن. قانداق قىلغۇم كەلسە، شۇنداق قىلدىم،- دەپ جاۋاب بەردى.
- خۇدا ھەققى، قانداق قىلغانلىقىڭنى ئېيتقىن!- دېدى.
- باشقىلارنى ئۆزۈمدىن ئەلا بىلدىم.
- ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن!

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا بىر ئاز ئۇزۇقلۇق ۋە ئىككى كۆينەك بەردى. ئۆمەر ئىبنى سەئىد:

- يېمەكلىككە ئېھتىياجىم يوق، كېلىشتىن بۇرۇن ئىككى سا ئارپا قويۇپ كەلگەندىم، ئۇنى يەپ تۈگەتكەنگە قەدەر ئاللاھ ئۇلارنىڭ رىزقىنى بېرىدۇ. كۆينەكلەرنىمۇ پالانى - پالانىنىڭ ئايالىغا بېرىڭ. ئۇلارنىڭ بۇ كۆينەكلەرگە ئېھتىياجى بار،- دەپ ئۇلارنى قوبۇل قىلمىدى.

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن خوشلىشىپ، ھىمىستىكى ئۆيىگە قايتىپ كەلدى ۋە بۇ ئىش بولۇپ مەلۇم مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ۋاپات بولدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇنى ئاڭلاپ، كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولدى. ئۇنىڭغا ياخشى دۇئالارنى قىلدى.⁽⁸¹⁵⁾

(815) تەبەرائى، ئەلمۇئەجەمۇل قۇرئان، 17/51.





ئۆتتە ئىبنى ئەبىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ

بەنى سۇلەيم قەبىلىسىدىن بولغان ئۆتتە ئىبنى ئەبىدنىڭ ئەسلى ئىسمى ئۆتلە ئىدى. ھۈدەيبىيە توختامنامىسىدىن كېيىن، ئىسلام مەدىنە چېگرالىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، ئەتراپتىكى قەبىلىلەر ئارىسىغا تارقىلىشقا باشلىدى. ھەر قايسى قەبىلىلەردىن نۇرغۇن ھەيئەتلەر مەدىنىگە كېلىپ مۇسۇلمان بولدى. بۇ ھەيئەتلەردىن بىرى بەنى سۇلەيم ھەيئىتى ئىدى. ئىبراھىم ئىبنى سارىيە ۋە ئۆتتە ئىبنى ئەبىد قاتارلىقلاردىن تەشكىل تاپقان بۇ يەتتە كىشىلىك ھەيئەت مەدىنىگە كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى زىيارەت قىلدى. ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن ئاڭلىغانلىرىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ مۇسۇلمان بولدى.

ھەيئەتنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى بالىلار ۋە ياشلاردىن تەشكىللەنگەنلىكى ئىدى. ھەممىسى بىر - بىرىدىن جاسارەتلىك ۋە تىرىشچان بۇ ياشلار، قەبىلىسىگە كەلگەن ئىسلام دەۋەتچىلىرىنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، مۇسۇلمان بولۇش قارارىغا كەلگەنىدى. ئىبراھىم ئىبنى سارىيەنىڭ خېلى بۇرۇن مۇسۇلمان بولغانلىقى رىۋايەت قىلىندۇ.

ئۆتتە ئۇ ۋاقىتلىرىنى پەقەت ئەستىن چىقارمىغان بولۇپ، ئەسكە ئالغان ھامان ئىنتايىن ھاياجانلانغان ھالدا سۆزلەپ كېتەتتى: «يەتتە كىشىلىك بىر گۇرۇپپا بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بارغان ۋاقىتىمىزدا، ھەممىمىز ياش ئىدۇق. ھەيئەتنىڭ ئەڭ كىچىكى مەن، ئەڭ چوڭى بولسا، ئىبراھىم ئىبنى سارىيە ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ مۇسۇلمان بولغاندىن كېيىن، پەيغەمبىرىمىز مېنى يېنىغا



چاقردى. ئۇ چاغدا تېخى كىچىك ياشتىكى بىر بالا ئىدىم. مەندىن:

- ئىسمىڭ نېمە؟ - دەپ سورىدى. مەن:

- ئۆتلە، - دېدىم.

- بۇنىڭدىن كېيىن ئىسمىڭ ئۆتبە بولسۇن، - دەپ ئىسمىمنى ئۆزگەرتىۋەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرى يېنىغا كەلسە، ئالدى بىلەن ئۇنىڭ ئىسمىنى سورايتتى. ئىسمىمنى ياقتۇرمىسا ئۆزگەرتىۋېتەتتى. مېنىڭكىنىمۇ شۇنداق قىلدى. ئاندىن رەسۇلۇللاھ ماڭا:

- قېنى، قىلىچىڭنى كۆرسەت! - دېدى. قىلىچىمنى ئۇنىڭغا بەردىم. قىلىچىنى قولغا ئېلىپ قاراپ، ئوڭ - سول تەرەپكە پۇلاڭلاتتى. قىلىچىنىڭ ئاجىز ۋە ئىنچىكە ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ:

- بۇنىڭ بىلەن ئۇرۇش قىلالمايسەن، پەقەت بىرىنى يارىلاندىرالايسەن، - دېدى. (816)

سۇففە ساھابىسى

ئۆتبە مەدىنىگە كەلگەندىن كېيىن قايتىپ كەتمەي، ئۇ يەردە قېلىپ ئىسلامنى ئۆگىنىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تېخىمۇ يېقىن بولۇش، ئۇنى ياخشى تونۇش ۋە ئۇنىڭدەك گۈزەل ئەخلاقلىق بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. بۇ سەۋەبتىن سۇففەگە يەرلەشتى. (817) ئۇ يەردە پەيغەمبىرىمىزدىن ۋە ساھابىلەردىن ئىسلامنى ئەڭ گۈزەل شەكىلدە ئۆگىنىپ، ھاياتىنىڭ ئۆزگەرمەس بىر پارچىسىغا ئايلاندۇردى. سۇففەدە بەزىدە ئاچ، بەزىدە توق، ئەسكى - تۈسكى كىيىملەر بىلەن ياشىغۇدەك ئەھۋالغا چۈشۈپ قالسىمۇ، رەببىنى تېخىمۇ ياخشى تونۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن دائىم ھەمد ئېيتاتتى. بىر نەرسىگە ئېھتىياجى بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

(816) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇلۇغا، 3546 - 3544؛ ئىبنى ھەجەر، ئىسابە، 5409 - 5417؛

ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 16/67.

(817) ئەبۇ نۇئەيم، ھلىئەتۇل ئەۋلىيا، 2/15.





ياكى ساھابىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇلاردىن ياردەم سورايتتى.

ئۆتبە ئىبنى ئەبىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «كىيىملىرىم بەك كونسراپ كەتكەچكە، پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىغا بېرىپ ئەھۋالىمنى ئېيتىپ، كىيىم بېرىشنى تەلەپ قىلدىم. ماڭا ئىككى يۈڭ كىيىم بەردى. ئۇ ۋاقىتتا مېنى كۆرسەڭ، ساھابىلەر ئىچىدىكى ئەڭ گۈزەل كىيىمنى كىيگەن كىشى مەن ئىدىم.»⁽⁸¹⁸⁾

ئۇ ئىسلامغا كىرگەندىن باشلاپ ئۆزىنى ئىلىمگە ۋە جىھادقا ئاتىدى. ھەر ۋاقىت پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدا بولۇشقا تىرىشتى. سوئاللارنى سوراپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئىش - ھەرىكىتىنى كۆزىتىپ ۋە ئۇنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلىپ، سالىم ئىنسان بولۇشقا غەيرەت قىلدى. بۇ جەرياندا كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىنى كېيىنكى ئەۋلادلارغا يەتكۈزۈپ، ھەقىقەتنى ئۆگىنىشىگە ۋەسىلە بولدى.

«بىر كۈنى پەيغەمبىرىمىزنىڭ يېنىدىكى چېغىمىزدا بىزگە «تاسم مەم» سۈرىسىنى ئوقۇپ بەردى. مۇسا ئەلەيھىسسالام بايان قىلىنغان يەرگە كەلگەندە، بىزگە چۈشەنچە بەردى. ساھابىلەر ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك سوئاللارنى سوراپ مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدىن خەۋەردار بولدى.»⁽⁸¹⁹⁾

ھەر خىل سەۋەبلەر بىلەن پەيغەمبىرىمىزگە بولغان يېقىنلىقىنى ئىپادىلەپ، ھەتتا ئۆلۈشكە تەييار ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ نۇرغۇن قېتىم بەيئەت قىلدى.

ئۆتبە ئىبنى ئەبىد بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا جەمئىي يەتتە قېتىم بەيئەت قىلدىم؛ بۇلارنىڭ بەش قېتىمىدا ئىتائەت قىلىش، ئىككى قېتىمدا بولسا، ئۆلۈش ئۈچۈن بەيئەت قىلدىم.»⁽⁸²⁰⁾

جىھادى

ئۆتبە ئىبنى ئەبىد ئىسلامغا كىرگەندىن كېيىن، مۇسۇلمانلار بەنى

(818) ئەمۇ داۋىد، لىلى، 5.

(819) نىزارى، ئەلىۋتتەمۇل كەبىر، 17/135، ئىبنى مەزۇن، مۇختەسەر، 25/310.

(820) ئىبنى مەزۇن، 16/68.



قۇرەيزە بىلەن ئۇرۇش قىلدى. بەنى قۇرەيزە قەلئەلىرىگە چېكىنگەندىن كېيىن، ئۇلارنى مۇھاسىرىگە ئالدى. مۇھاسىرە داۋاملىشىۋاتقاندا ئۆتبە ئىبنى ئەبىد پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئەتراپىدىكىلەرنى جىھاد قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈپ: - كىمكى ئوق ئېتىپ، شۇ قەلئەگە كىرگۈزەلسە، ئۇنىڭغا جەننەت ۋاجىپ بولىدۇ، - دېگەنلىكىنى ئاڭلىدى ۋە دەرھال ساداقلىرىدىن ئوقلىرىنى چىقىرىپ، ئۇلارنى پۈتۈن كۈچى بىلەن قەلئەگە ئاتتى. ئۈچ ئوقنىڭ ھەممىسى قەلئەدىن ئىچكىرىگە كىردى. (821)

ئۆتبە ناھايتى ئۇستا مەرگەن بولۇپ، بەنى قۇرەيزەنىڭ مۇھاسىرىسىدىن كېيىن پەيغەمبىرىمىز بىلەن نۇرغۇن ئۇرۇشلارغا قاتنىشىپ، باتۇرلۇق بىلەن جەڭ قىلدى. بۇ ئۇرۇشلارنىڭ بىرىدە پەيغەمبىرىمىز ساھابىلەرگە ئۇرۇشنى باشلاشنى بۇيرۇدى. ساھابىلەردىن بىرى دۈشمەنگە بىر تال ئوق ئاتقاندى، پەيغەمبىرىمىز: «ۋاجىپ بولدى» دېدى. ساھابىلەر: «بىز ساڭا بەنى ئىسرائىلغا ئوخشاش <سەن بېرىپ رەببىڭ بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش قىلغىن، بىز بۇ يەردە ئولتۇرۇپ تۇرايلى> دېمەيمىز. ئەكسىچە <سەن بېرىپ رەببىڭ بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش قىلغىن، بىزمۇ سەن بىلەن بىرلىكتە ئۇرۇش قىلىمىز> دەيمىز» دەپ، ئاخىرغىچە ئۇنىڭغا بولغان ساداقىتىنى ئىپادىلىدى.

ئىبراھىم ئىبنى سارىيە <ئۆتبە مەندىن ياخشىدۇر> دېگەن بولسا، ئۆتبە <ئىبراھىم مەندىن ياخشىدۇر> دېگەن ئىدى.

ئۆتبە پەيغەمبىرىمىزنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ئەڭ يېقىن دوستى ئىبراھىم بىلەن بىرلىكتە شامغا بېرىپ يەرلەشتى ۋە ھاياتىنىڭ ئاخىرغىچە ئۇ يەردە ياشىدى. ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن ئۆتبە ھىجرىيەنىڭ 87 - يىلى 94 يېشىدا ۋاپات بولدى. (822)

ئۇنىڭ شامدا ۋاپات بولغان ئەڭ ئاخىرقى ساھابە ئىكەنلىكى رىۋايەت قىلىنىدۇ.

(821) ئىبنى ئەسىر، ئۇسۇلۇغابە، 3546.

(822) ئىبنى سەئىد، تەباقات، 7/413؛ ئىبنى مەنزۇر، مۇختەسەر، 16/67.





ئۈسەيد ۋە ئەنەس ئىبنى زۇھەير ئاكا - ئۇكىلار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم

ئۈسەيد بىلەن ئەنەس مەدىنىلىك ئاكا - ئۇكىلار بولۇپ، فاتىمە بىنتى بەشر بىلەن زۇھەير ئىبنى رافىئەنىڭ ئوغۇللىرىدۇر. تۇنجى تۈركۈم مۇسۇلمانلاردىن بولغان دادىسى ئىككىنچى ئەقەبە بەيئىتىگە قاتناشتى. باشقا ساھابىلەرگە ئوخشاش ئۇمۇ مەدىنىدە ئىسلامنىڭ تارقىلىشىدا ناھايىتى كۈچلۈك تىرىشچانلىق كۆرسەتتى.

ئۈسەيد ۋە ئەنەس ئىسىملىك ئىككى ئوغلى بولغان زۇھەيرنىڭ ئائىلىسى بەختلىك ئىدى. پۈتۈن ئائىلە ئەزالىرى ئىسلامنى قوبۇل قىلىپ بەختكە ئېرىشكەندى. پەيغەمبىرىمىز ھىجرەت قىلىپ كەلگەن چاغدا ئوغۇللىرىدىن ئۈسەيد ئون بىر، ئەنەس بولسا ئون ئىككى - ئون ئۈچ ياشلاردا ئىدى. (823)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلىدىغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ئەھۋاللىرىنى سوراپ يول كۆرسىتەتتى. زۇھەير دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا مۇنداق تەۋسىيە قىلغانىدى:

رافىئە ئىبنى ھۇدەيج بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىر كۈنى تاغام زۇھەير يېنىمىزغا كېلىپ:

- پەيغەمبىرىمىز بىزگە داۋاملىق قىلىپ كەلگەن بىر ئىشنى

(823) ئىبنى ئابدۇلبار، ئىستىئاب، 1/195.



قىلىشنى چەكلىدى، - دېدى.

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نېمە دېگەن بولسا ئۇ ھەقتۇر، - دېدىم.
تاغام:

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ زىرائەت تېرىلغان يەرلىرىمىزنى كۆرۈپ، ساھابىلەرگە: <زۇھەيرنىڭ زىرائەتلىرى ئاجايىپ ئوخشاپتۇ> دەپتۇ. ساھابىلەر: <ئى رەسۇلۇللاھ! بۇ زىرائەتلەر زۇھەيرنىڭ ئەمەس> دەپتۇ. پەيغەمبىرىمىز: <بۇ يەر زۇھەيرنىڭ ئەمەسمۇ؟> دەپ سوراپتۇ. ساھابىلەر: <شۇنداق، يەر زۇھەيرنىڭ. ئەمما، زىرائەتلەر پالانىنىڭ> دەپتۇ. پەيغەمبىرىمىز مېنى يېنىغا چاقىرىپ: <تېرىلغۇ يەرلىرىڭلارنى قانداق قىلىسىلەر؟> دەپ سورىدى. مەن: <ئۈچتە بىر ياكى بىر قانچە ۋەسەق⁽⁸²⁴⁾ ئارپا ۋە ياكى خورمىغا ئىجارىگە بېرىمىز> دېگەندىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: <ئۇنداق قىلماڭلار، ئۇ يەرنى ئۆزۈڭلار تېرىڭلار ياكى بولمىسا، ئاق تاشلاپ قويۇڭلار> دېدى. مەن: <ئاڭلىدىم ۋە ئىتائەت قىلدىم> دېدىم.⁽⁸²⁵⁾

ئىسلام قوشۇنى ئۇھۇدقا بارىدىغان چاغدا، زۇھەير ئىككى ئوغلى ۋە جىيەنى بىلەن بىرلىكتە يولغا چىقتى. ئۇ چاغدا ئۈسەيد تېخى ئون تۆت ياشتا بولغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قايتۇرۇۋەتتى.⁽⁸²⁶⁾

ئۈسەيد تۇنجى قېتىم ئون بەش ياش چېغىدا خەندەك ئۇرۇشىغا قاتناشتى. خەندەك كولاش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئۇرۇشقا قاتنىشىپ - قاتناشماسلىق ھەققىدە پەيغەمبىرىمىزدىن ئىجازەت سورىدى. ئون بەش ياشقا كىرگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇرۇشقا قاتنىشىشقا رۇخسەت قىلدى.⁽⁸²⁷⁾

ئۈسەيد ئىبنى زۇھەير ناھايىتى تىرىشچان ۋە جاسارەتلىك ئىدى. ئۇ يەنە ئىبنى ھېسنىنىڭ ئادەملىرى مەدىنىگە يېقىن بىر يەردە ئوتلاۋاتقان

(824) بىر ۋەسەق، تەخمىنەن، 200 كىلوگرام.

(825) بۇخارى، مۇزارا، 18: مۇسلىم، بۇيۇ، 114: ئەبەرانى، ئەلبۇئەمۇل كەبىر، 4/289.

(826) ئىبنۇل ئەسىر، ئۇسۇدۇلغەبە، 2654: ئىبنى ھەجەر، ئىئابە، 188، 270.

(827) ئىبنى ھىتام، سىرە، 3 - 4/66.





تۆگىلەرگە ھۇجۇم قىلغاندا، ئۇلارنى تۇتۇۋېلىش ئۈچۈن ئەڭ ئالدىدا يۈگۈرگەن ساھابىلەردىن بىرى ئۈسەيد ئىدى. ھۇجۇم قىلغۇچىلار بەنى غىفارى قەبىلىسىدىن بولغان پادىچى بىلەن ئايالنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئۇ چاغدا تۆگىلەرنىڭ يېنىدا تۇرىۋاتقان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىلىرىدىن رەباھ:

- تېز كېلىڭلار، بىزگە ھۇجۇم قىلدى، - دەپ پۈتۈن كۈچى بىلەن ۋارقىرىدى. ۋارقىرىغان ئاۋازنى ئاڭلىغان بەزى باتۇر ساھابىلەر ياللىرى ۋە قىلىچلىرىنى ئېلىپ، ھۇجۇم قىلغانلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ ماڭدى. بۇلارنىڭ بىرى ئۈسەيد ئىبنى زۇھەير ئىدى. قىلىچىنى ۋە ئوقلىرىنى ئالغان پېتى ئۇلارنىڭ كەينىدىن قوغلىدى. (828)

ئۈسەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن بولۇپ، ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان دەۋرىدە ۋاپات بولدى. قېرىندىشى ئەنەس ئىبنى زۇھەيرنىڭ قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە مەلۇمات يوق. (829)

(828) ئىبنى ھىشام، 3 - 4 - 282.

(829) ئىبنى ھىشام، ئۈسەيد، 174، 252.





پايدىلانغان ئەسەرلەر

- ئابدۇلھەمىد مۇھەممەد تاھماز: سەيپەتۇ خەدىجە، بېيرۇت، 1990.
- ئابدۇرراھمان بىن ھەمىم: ئەلمۇسەننەف، 1-12، بېيرۇت، 1983.
- ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل: مۇسنەد، 1-6، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- ئەھمەد خەلىل جۇمئە: ئۆلەمئۇسساھابە، بېيرۇت، 2006.
- ئەلئەين: ئۆمدەتۇلقارى، 1-16، بېيرۇت، 1998.
- بەدىئۇززامان سەئىد نۇرسى: رسالەئى نۇر كۆللىياتى، 1-2، نەسىل نەشرىياتى، ئىستانبۇل، 2004.
- ئەلبەلازۇرى: ئەنسابۇل ئەشراق، 1-25، دەمەشق، 1997.
- ئەلبەيھەقى، ئەھمەد بىن ھۇسەين: دەلائىلۇننۇبۇۋە، 1-7، بېيرۇت، 1985.
- ئەلبەيھەقى، سۈنەن، 1-10، بېيرۇت.
- بۇخارى: سەھىھ، 1-8، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- بۇخارى: ئەدەبۇلمۇفرەد، قاھىرە، 2005.
- دارىمى: ئەسسۈنەن، 1-2، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- د ئ ئا: تۈركىيە دىيانەت ۋەقى ئىسلام ئېنسىكلوپېدىيەسى، ئىستانبۇل.
- ئەبۇ داۋۇد: ئەسسۈنەن، 1-5، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- ئەبۇ نۇئەيم ئەلئىسباھانى: ھىليەتۇل ئەۋلىيا، 1-10، بېيرۇت.
- ئەبۇ نۇئەيم ئەلئىسباھانى: دەلائىلۇننۇبۇۋە، ھەيدەرئاباد، 1950.
- ئەبۇ نۇئەيم ئەلئىسباھانى: مەئرىفەتۇسساھابە، 1-5، بېيرۇت، 2002.
- ئەبۇ يەئلا: مۇسنەد، 1-7، بېيرۇت، 1998.
- ھاكىم: ئەلمۇستەدرەك، 1-4، رىياد.
- ھەيسەمى، مەجمۇئۇزىزەۋائىد ۋە مەنبەئۇلفەۋائىد، 1-10، بېيرۇت، 1967.
- ئەلھىندى، ئەللىيۇلمۇتتەقى: كەنزۇلتۇممال، 1-2، بېيرۇت، 2005.
- ئىبنى ئابدىلبەر، مۇھەممەد: ئەلئىستىئاب فى مەئرىفەتىل ئەسھاب، 1-4، قاھىرە.
- ئىبنى ئابدىرراھىم: ئىقدۇلفەرەيد، 1-3، قاھىرە، 1293.
- ئىبنى ئەبى شەييە، ئابدۇللاھ ئىبنى مۇھەممەد: مۇسەننەف، 16، رىياد، 2004.



- ئىبنى جەۋزى: سىفاتۇسەفۋە، بېيرۇت، 2005.
- ئىبنى ھەجەر ئەلئەسقىلانى: ئەلئىسابە فى تەمىيزىسساھابە، 1-4، بېيرۇت، 2004.
- ئىبنى ھەجەر ئەلئەسقىلانى: فەتھۇلبارى بىشەرھى سەھىھۇلبۇخارى، 1-12، مىسىر، 1319-1329.
- ئىبنى ھەييان، مۇھەممەد ئىبنى خەلەفى ۋەكىئى: ئەخبارۇل قۇدات، بېيرۇت، 2001.
- ئىبنى ھىشام، ئەسسىيرەتۇننەبەۋىيە، 1-4، مىسىر.
- ئىبنى كەسىر: ئەلبىدايە ۋەننەھايە، 1-2، بەيتۇلئەفكار، لىۋان، 2004.
- ئىبنى كەسىر: تەفسىرۇل قۇرئانىل ئەزىم، 1-8، ئىستانبۇل، قەھرىمان نەشرىياتى، 1985.
- ئىبنى كەسىر: سىيرەتۇننەبەۋى، 1-2، بېيرۇت.
- ئىبنى قۇدامە، مۇھەممەد ئەلمەقدەسى: ئەتتىبىيان تەد ئەنسابىل قۇرەيشىيىن، بېيرۇت، 1988.
- ئىبنى ماجە: سۇنەن، 1-2، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- ئىبنى مەنزۇر: مۇختەسەر تارىخى دەمەشىق لىئىبنى ئەسكەر، 1-29، سۇرىيە، 1984.
- ئىبنى سەئىد: ئەتتەبەقاتۇلكۇبرا، 1-8، بېيرۇت.
- ئىبنى شەيبەھ، ئەبۇ زەيد ئۆمەر: تارىخۇل مەدىنەتۇلمۇنەۋۋەرە، 1-4، بېيرۇت، 1990.
- ئىبنىئەسسىر: ئۇسۇلۇلغابە فى مەئربەتۇسساھابە، 1-7، قاھىرە، 1970.
- ئىبنىئەسسىر: ئەلكامىل فىتتارىخ، بەيتۇلئەفكار، بېيرۇت.
- قەلئەجى، مۇھەممەد رەۋۋاس: مەۋسۇئەتۇ فىقىھى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، بېيرۇت، 1996.
- قەلئەجى، مۇھەممەد رەۋۋاس: مەۋسۇئەتۇ فىقىھى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، بېيرۇت، 1995.
- قەلئەجى، مۇھەممەد رەۋۋاس: مەۋسۇئەتۇ فىقىھى زەيىد ئىبنى سابىت ۋە ئەبۇ ھۇرەيرە، بېيرۇت، 1993.
- ئەلئەلئەھلەۋى، يۇسۇف: ھاياتۇسساھابە، 1-3، دارۇلمەئربە، بېيرۇت.
- قۇرئان - كەرىم ئاچىكلامالى مەئالى، تۈركىيە دىيانەت ۋەقىفى، ئەنقەرە، 1999.
- قۇرتۇبى: ئەلجامىئى لىئەھكامىل قۇرئان، 1-7، قاھىرە، 2005.
- ئەلمەقرىزى: ئىمتائۇل ئەسىما، 1-15، بېيرۇت، 1999.
- مۇھەممەد ھۈسەيىن، ئەززەھەبى، دوكتور: ئەتتەفسىر ۋەلمۇفەسسەسۇن، 1-2، دارۇل كۇتۇبۇل ھەدىس، 1976.
- مۇھەممەد سەئىد مۇبەيىنىز: مەۋسۇئەتۇ ھاياتۇسساھابىيات، سۇرىيە، 1990.
- مۇھەببەدىن مۇستەۋى: ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر، دەمەشىق، 1973.
- مۇۋەتتا، ئىمام مالىك، 1-2، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.



- مۇسلىم، سەھىھ، 3-1، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- نەسەئى، سۈنەن، 8-1، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- نەۋۋەۋى، ئەلمىنھاج شەرھۇ سەھىھۇلمۇسلىم، 18-1، بېيرۇت، 1998.
- ئەررازى، فەخرۇددىن: ئەتتەفسىرۇلكەبىير، 32-1، تېھران.
- ئەسساپۇنى، مۇھەممەد ئەلى، ئەتتىبيان فى ئۇلۇمىل قۇرئان، بېيرۇت، 1985.
- سەللابى، دوكتور ئەلى مۇھەممەد: ئوسمان بىن ئەففان، مەككە، 2003.
- سەللابى، دوكتور ئەلى مۇھەممەد: ئۆمەر ئەلخەتتاب، بېيرۇت، 2003.
- ئەسسۇيۇتى، جالالۇددىن: دۇررۇلمەنسۇر فىتتەفسىرى بىلمەسۇر، 8-1، بېيرۇت، 2001.
- ئەسسۇيۇتى، جالالۇددىن: تارىخۇل خەلەفائى، ئىستانبۇل، 1952.
- ئەسسۇيۇتى، جالالۇددىن: ئەلئىتقان فى ئۇلۇمىل قۇرئان، 2-1، ئىستانبۇل، 1988.
- ئەششامى: سۇبۇلۇل ھۇدا ۋەررەشاد، 14-1، بېيرۇت، 1993.
- تەبەرانى: ئەلمەجمۇئۇل كەبىير، 25-1.
- تابەرى، ئەبۇ جەئفەر مۇھەممەد بىن جەرىر: تارىخۇل ئۇمەم ۋەلمۇلۇك، 1، بەيتۇلئەفكار.
- تىرمىزى: سۈنەن، 6-1، ئىستانبۇل، 1992، چاغرى نەشرىياتى.
- ۋاقىدى: مەغازى، 3-1، بېيرۇت، 1984.
- ئەرزەھەبى: سىيەرۇ ئەئلامۇننۇبەلا، 3-1، بېيرۇت، 2004.
- زەركانى، مۇھەممەد ئەبۇلئەزىم: شەرھۇلمەۋاھىبۇل لەددۇنىيە، 7-1، بېيرۇت، 1996.
- زەركانى، مۇھەممەد ئەبۇلئەزىم: مەناھىلۇل ئىرفان، 2-1، قاھىرە، 1918.



خاتىرە قالدۇرۇڭ

ئوقۇشنى باشلىغان ۋاقتىڭىز:

ئوقۇپ بولغان ۋاقتىڭىز:

Handwriting practice lines consisting of multiple horizontal dotted lines.



Blank lined paper with horizontal ruling lines.



ئۆسمۈز ساھابىلەر

دوكتور ھلال قارا - ئابدۇللاھ قارا



9 786051 623719

facebook.com/nesilyayinlari
twitter.com/nesilyayinlari
www.nesilyayinlari.com

